ไกสอน พົมວິหาน

ນິພົນເລືອກເຟັ້ນ

2

ไกสอน พมวิหาน

ນິພົນເລືອກເຟັ້ນ

2

ກ່ຽວກັບການສ້າງເສດຖະກິດ
ໃນສະໄໝຂ້າມຜ່ານກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມ

ສຳນັກພິມຈ່າຫນ່າຍ ລ ຍ ຍ ລ

ວຽງຈັນ, 1987

ດ້ວຍຈຸດປະສົງດັ່ງກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ, ແລະ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້
ແກ່ການປຽນຈິນຕະນາການ, ເປັນຕົ້ນເຊັ່ນຈິນຕະນາການທາງ ເສດ
ຖະກິດ, ຢູ່ໃນ "ນິພົນເລື່ອກເຟັ້ນ" ເຫລັ້ມນ້ (ເຫລັ້ມທີ່ສອງ), ພວກ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄັດເອົາບົດໂອ້ລົມ, ບົດນິພົນຕ່າງໆ ຂອງສະຫາຍ ເລ
ຂາທິການໃຫຽ່ ກ່ຽວກັບການສ້າງ ເສດຖະກິດ ໃນຍາມທ່ຳອິດ
ຂອງສະໄໝຂ້າມຜ່ານການຂົ້ນສູ່ສັງຄົມນິຍົມໃນປະເທດເຮົາ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ ๘ ທັນວາ ๒๙๗๓

ຄະນະຄົ້ນຄ້ວາປະວັດສາດຂອງພັກຂົ້ນສູ່ນ ກາງ

ຈຸດພິເສດຂອງສະພາບ ການ

ແ ລ ະ

ໜ້າ ທີ່ ໃນ ສະ ເພາະ ໜ້າ *

๑.- <u>ຈຸດ ພິ ເສດ ລວມ ຂອງ ສະ ພາບ ການ ໃນ ປະ ເທດ ເຮົາ ປະ ຈຸ ບັນ</u>:

ປະ ເທດ ເຮົາ ໄດ້ ຮັບ ການ ປົດ ປ່ອຍ ຢ່າງ ສົມ ບູນ, ມີ ອະ ທິ ປະ ໄຕ, ເອກະ ລາດ, ເອກະ ພາບ ແລະ ຜືນ ແຜ່ ນ ດິນ ອັນ ຄົບ ຖ້ວນ. ພວກ ເຮົາ ໄດ ສໍາ ເລັດ ໜ້າ ທີ່ ຍຸດ ທະ ສາດ ຂອງ ການ ປະ ຕິ ວັດ ຊາດ ປະ ຊາ ທິ ປະ ໄຕ ໂດຍ ພື້ນ ຖານ ແລະ ພວມ ກ້າວ ໄປ ສູ ໄລ ຍະ ຍຸດ ທະ ສາດ ໃໝ່, ໄລ ຍະ ການ ສ້າງ ສັງ ຄົມ ນິ ຍົມ ໂດຍ ກົງ ໂດຍ ບໍ່ ຜ່ານ ໄລ ຍະ ຂະ ຫຍາຍ ຕົວ ຂອງ ທຶນ ນິ ຍົມ. ອັນ ນີ້ ເປັນ ຈຸດ ພິ ເສດ ໃຫຍ່ ຫລວງ, ຫລອມ ລວມ ຫລວງ ຂອງ ການ ປະ ຕິ ວັດ ໃນ ໄລ ຍະ ປະ ຈຸ ບັນ, ເພາະ ນັ້ນ ເປັນ ການ ກ້າວ ໜ້າ ປຽບ ໃນ ດ້ານ ຄຸນ ນະ ພາບ, ການ ປ່ຽນ ແປງ ຢ່າງ ເລິກ ເຊິ່ງ ຫລວງ ແລະ ເຖິງ ຂອງ ຫລວງ ຂອງ ສັງ ຄົມ ລາວ.

---

* ຄັດ ຈາກ ບົດ ລາຍ ງານ ຕໍ່ ກອງ ປະ ຊຸມ ຄະ ນະ ບໍ ລິ ຫານ ງານ ສູນ ກາງ ພັກ ຄົບ ຄະ ນະ ຄັ້ງ ທີ ນ (ສະ ໄໝ ທີ II) ເດືອນ ຕຸ ລາ ປີ ໑໙໕໔.

ໃນສະເພາະໜ້າ, ພວກເຮົາ ພວມກ້າວເຂົ້າສູ່ໄລຍະຂ້າມ ຜ່ານ ກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມຄ່ອຍເທື່ອໃນຕໍ່ໜ້າ ປັບປຸງສ້າງບູລະນະ ລະບຽບປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ ໃຫ້ສົມບູນ ແລະສ້າງທຸກເງື່ອນໄຂ ກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມໂດຍກົງ. ຈຸດພິເສດທີ່ເດັ່ນກວ່າໝູ່ ໃນໄລຍະນີ້ ແມ່ນຈາກການຜະລິດກະສິກຳນ້ອຍ, ເອກະເທດ, ກະແຈກກະຈາຍ, ທ້າທ້ວງ ໄປສູ່ການຜະລິດໃຫຍ່ສັງຄົມນິຍົມ.

1.1 - ອຳນາດການປົກຄອງປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ ເມື່ອພັກເຮົາເປັນຜູ້ກຳ ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງແລະພວມໄດ້ຮັບການ ປັບປຸງໃນທ້ອງຖິ່ນເອກະເທດ, ການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ພວມໄດ້ຮັບການ ປັບປຸງເທື່ອລະກ້າວ. ໃນພາລະກິດຕ່າງກາວ ພວກເຮົາມີຂໍ້ສະດວກເປັນ ພື້ນຖານຫລາຍປະການ, ແຕ ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍມີຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໃຫຍ່ ໃນ ຫລາຍດ້ານ.

ບັນດາຂໍ້ສະດວກພື້ນຖານມີດ:

ການປະຕິວັດຊາດປະຊາທິປະໄຕໄດ້ສຳເລັດ, ປະຊາຊົນບັນ ດາເຜົ່າໃນທ້ອງຖິ່ນເອກະເທດ ໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຢ່າງສົມບູນ; ພ້ອມເບີກ ບານ, ຟົດຟື້ນປະຕິວັດ ແລະພ້ອມຕັ້ງໜ້າ ເສີມຂະຫຍາຍສິດເປັນເຈົ້າ ຂອງຕົນໃນພາລະກິດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ກໍ່ສ້າງປະເທດຊາດ.

ເມື່ອໂຮມເອກະພາບແຫ່ງຊາດບົນພື້ນຖານພັນທະພາບກຳມະ ກອນ-ຊາວນາ ພາຍໃຕ້ການນຳຂອງພັກ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ເປີດກ້ວາງ.

ອຳນາດການປົກຄອງປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນໃນທ້ອງປະເທດ, ເຮັ້ອແທ້ເໝາະສະເດັດການກຳນາຊຶບ ພາຍໃຕ້ການນຳພາ ຂອງພັກ ພວມໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະເສີມຂະຫຍາຍຄຸນປະໂຫຍດທີ່ເປັນເຄື່ອງ ມືຜະເດັດການອັນຄົມແຫລມ ເພ້ືສຳເລັດໜ້າທີ່ການປະຕິວັດຊາດປະ ຊາທິປະໄຕຢ່າງເຖິງຖ້ວນ ແລະພາປະເທດຊາດກ້າວຂ້ຶນສັງຄົມນິຍົມ ໂດຍກົງ.

ພວກເຮົາ ໄດ້ມີພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວເຮົ້ງເປັນພັກມາກ -ເລນິນ ທ້ແທ້ຈິງ, ມີໝວກາງອັນຖືກຕ້ອງ, ໄດ້ຮັບການເຜິກ ຜົນ ທ້ດສອບ ແລະມີຄຸນສົມບັດຫລາຍປະການ ພ້ອມການນຳພາ ການຕ້ສູ້ປະຕິວັດເປັ້ນເວລາຫລາຍສິບປ້ຢ່າງມ້ໄຊ. ອັນນ້ ເປັ້ນຂ້ສະ ດວກພ້ນຖານກວ້າງ ແລະຕົດສົມກວ້າງ.

ຂ້ສະດວກເຫລ້ານ້ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ກຳລັງຕ້ວຈ້ງໃນທຸກດ້ານຂອງ ການປະຕິວັດຢ້ປະເທດເຮົາ ເພ້ີ່ມທະວ້ຶ້ນ; ອັນສ້າງເງ້ອ້ນໄຂ ແກ ການພາປະເທດຊາດກ້າວຂ້ຶ້ນສັງຄົມນິຍົມໂດຍກົງ ໂດຍບ່ຜ່ານໄລຍະ ຂະຫຍາຍຕ້ວຂອງທ້ນນິຍົມ.

ເຖິງຢ່າງນ້ນ້ກ້ດ, ສະພາບການທາງການເມ້ືອງຢ້ປະເທດ ເຮົາ ກ້ຍັງສັບສົນທ້ສຸດ.

ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໃນທ້ອງປະເທດພວມຢ້ໃນຄວງທ້າຝົດຟ້ນ ປະຕິວັດ ແລະມ້ຄວາມຂະຫຍັນຫ້າວຫັນປະຕິບັດໝວກາງແຜນນະໂຍ ບາຍຂອງພັກ, ແຕ່ ລະດັບຕ້ນ້ຕ້ວທາງການເມ້ືອງຂອງປະຊາຊົນບ ຫັນສະໜ້ສະໜ້ນ ແລະເຂ້ົາເຈ້ົ້ຍຫັນໄດ້ຮັບການຈັດຕ້ັງຢ່າງໜ້ນ

ພາເທິ່ວ; ຣາກຖານຂອງພັກໃນຫລາຍບ່ອນຍັງອ່ອນ ຫລື ຍັງເປ່ົາ
ຫວ່າງ ເປັ້ນ້ັ້ນເຊ່ັ້ນ ໃນເຂດປົດປ່ອຍໃໝ່. ດ່ັ້ງນ້ັ້ນ ການນຳພາ
ຂອງພັກ ຈ່ັ້ງບ່ັ້ນ້ັ້ນ ຖ່ັ້ງ, ສົດເປ້ັ້ນເຈ້ົ້າ ຂອງປະຊາຊົນ ຍັງບ່ໄດ
ຮັບການເສ່ັ້ນຂະຫຍາຍຢ່າງເຕ້ັ້ນສ່ວນ. ອຳນາດການປົກຄອງໄດ້ມາ
ມ່ີປະຊາຊົນແລ້ວ, ແຕ່ ລະບ່ັ້ນ້ັ້ນ ຈ່ັ້ງຈ່ັ້ນ ຜະເດ່ັ້ນການ, ບ່ັ້ນ ດ ານ ລະ ບ ອ ຍ
ການ ແລະ ນະໂຍບາຍທ່ົ ຈຳເປ້ັ້ນຍັງບ່ັ້ນ ໄດ້ສ້ າງ ຂ້ັ້ນ ຢ່ າ ງ ຄ ບ ຖ ວ ນ.
ດ່ັ້ງນ້ັ້ນ ການເຄ່ັ້ນ ໄຫວ ຈ່ັ້ງບ່ັ້ນ ມ ່ ັ ຜ ັ ນ ສ ັ ດ ສ ົ ດ. ກ ່ ັ ຈ ັ ກ ແ ຫ ່ ງ ການ ຈ ັ ດ
ຕ ັ ້ ງ ນ ຳ ພ າ ຊ ົ ນ ຳ ຂ ອ ງ ພ ັ ກ ຍ ັ ງ ພ ວ ມ ຢ ູ ່ ໃ ນ ໄ ລ ຍ ະ ໜ ັ ້ ນ ຈ າ ກ ການ ນ ຳ ພ າ ຊ ົ ນ ຳ
ສ ່ ງ ຄ ວ າ ມ ໄ ປ ສ ູ ່ ການ ເ ຄ ່ ັ ້ ນ ໄ ຫ ວ ໃ ນ ເ ງ ່ ື ອ ນ ໄ ຂ ສ ັ ນ ຕ ິ ພ າ ບ , ຈ າ ກ ການ ຕ ສ ູ ່
ໂ ຄ ມ ລ ົ ມ ແ ຈ ກ ການ ຄ ອ ບ ຄ ອ ງ ຂ ອ ງ ສ ັ ດ ຕ ູ ໄ ປ ສ ູ ່ ຖ ານ ະ ກ ຳ ອ ຳ ນ າ ດ ໃ ນ ທ ົ ວ
ປ ະ ເ ທ ດ , ມ ີ ພ າ ທ ີ ຮ ັ ບ ຜ ິ ດ ຊ ອ ບ ທ ຸ ກ ການ ເ ຄ ່ ັ ້ ນ ໄ ຫ ວ ຂ ອ ງ ພ ົ ດ ທ ັ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ຕ
ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ . ດ ່ ັ ້ ງ ນ ັ ້ ນ ມ ັ ນ ຈ ່ ັ ້ ງ ຕ ອ ບ ສ ະ ໜ ອ ງ ຄ ວ າ ມ ຮ ຽ ກ ຮ ້ ອ ງ ຕ ້ ອ ງ ການ
ໃ ນ ການ ຊ ົ ນ ຳ ວ ຽ ກ ງ ານ ທ ຸ ກ ດ ້ ານ ໃ ນ ສ ະ ພ າ ບ ການ ໃ ໝ ່ ບ ່ ັ ນ ໄ ດ ຢ ່ າ ງ ຜ ຽ ວ
ພ ເ ປ ັ ້ ນ ້ ັ ້ ນ ເ ສ ່ ັ ້ ນ ອ ຽ ກ ງ ານ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ລ ັ ດ , ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ . ຄ ັ ມ
ແ ຖ ວ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ , ສ ະ ມ າ ຊ ິ ກ ພ ັ ກ ເ ຖ ິ ງ ເ ໝ ນ ວ າ ໄ ດ ຜ ັ ນ ການ ເ ຝ ິ ກ
ຝ ົ ນ ທ ິ ດ ສ ອ ບ ໃ ນ ແ ປ ວ ໄ ຟ ແ ຫ ງ ການ ຕ ສ ູ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ແ ລ ະ ໄ ດ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຕ ົ ວ
ເ ຕ ີ ບ ໃ ຫ ຽ ໃ ນ ຫ ລ າ ຍ ດ ້ ານ ກ ວ ້ າ ງ ຂ ວ າ ງ , ແ ຕ ່ ຈ ຳ ນ ວ ນ ແ ລ ະ ຄ ຸ ນ ນ ະ ພ າ ບ ຂ ອ ງ
ຄ ັ ມ ແ ຖ ວ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ ຍ ັ ງ ຕ ອ ບ ສ ະ ໜ ອ ງ ຄ ວ າ ມ ຮ ຽ ກ ຮ ້ ອ ງ ຕ ້ ອ ງ ການ ຂ ັ ້ ນ
ໃ ຫ ຽ ຫ ລ ວ ງ ແ ລ ະ ຮ ີ ບ ດ ່ ວ ນ ຂ ອ ງ ການ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ໃ ນ ໄ ລ ຍ ະ ໃ ໝ ່ ນ ີ ້ ບ ່ ັ ນ ໄ ດ
ເ ທ ິ ່ ວ .

ໃ ນ ປ ະ ຈ ຸ ບ ັ ນ ນ ີ ້ ບ ່ ັ ນ ມ ັ ຍ ແ ລ ະ ພ ິ ທ ະ ທ າ ມ ຂ ອ ງ ກ ຳ ລ ັ ງ ພ ິ ເ ສ ດ

ອັງປາວຫລາຍພັນຄົນ ທີ່ພວມເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ໄທນັ້ນ ຍັງມີທະຫານຫຸ້ມ
ອຸກເປັ້ນພັນໆ ຄົນພວມເຄື່ອນໄຫວປົດລັບຢູ່ໃນປະເທດເຮົາ ເປັ້ນຕົ້ນ
ເມນຢູ່ອຽງຈັນ, ຊຽງຂວາງ. ສຳລັບ ພວກທະຫານ, ຕຳຫລວດ
ແລະຂາລັດຖະການຂອງອຳນາດການປົກຄອງຝ່າຍຂວາ ທີ່ໄດ້ອົກ
ມາສະເໜີຕົວ ຫລືຖືກເຕົ້າໂຮມຢູ່ໃນແຕ່ລະຈຸດນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຫາກໍໄດ
ຮັບການອົບຮົມດັດສ້າງໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ສ່ວນຫລວງຫລາຍຊ້ຳພັດຍັງບໍ
ມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຢ່າງເໝາະສົມ.
ນອກຈາກນັ້ນ ພວກເຂົາເຈົ້າຍັງທະນົງ, ພວກເຂົາຈ່ຽງນາງເລືອງ,
ພວກຮົບປີ ຈົ້ໂກະ, ພວກພົຄາ ເຖ່ືອນ, ພວກລັກປຸ້ນຕາມຊາຍແດນ
ລາວ-ໄທ ກໍເປັ້ນບັນຫາສັບສົນຢູ່. ເພື່ອສະທ້ອນຈາກເຫດຜົນ ວັດທະ
ນະທຳທີ່ປະຕິການ ເສ່ືອມຊາມຂອງລັດທິລາ ເມືອງຂຶ້ນເຫຍບໃຫຍ່ຂອງ
ເມລິກາ ຍັງຜັ້ງ ເລິກຢູ່ໃນພຸ ປະຊາຊົນສ່ວນໜ້ຶງຂອງ ເຂດ ປົດປ່ອຍໃໝ
ເປັ້ນຕົ້ນ ເມນຄົນຮຸ່ນໜຸ່ມ. ດັ່ນນັ້ນ ກໍເປັ້ນຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໃຫຽ່ຂອງການ
ປະຕິວັດໃນປະຈຸບັນ.

ຕ.ຄ - <u>ປະເທດເຮົາໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຢ່າງສົມບູນ ແລະ
ກາຍເປັ້ນປ້ອມດ່ານໜ້າຂອງລະບົບສັງຄົມນິຍົມ ໂລກ ຢູ່ພາກໜ້ຶ ອາຊ
ອາຄະເນ.</u>

ໃນສະໄໜ່ສູ້ຕ້ານຈັກກະພັດອາເມລິກາ, ພວກເຮົາໄດ້ຢືນຢູ່
ແຖວໜ້າສຸດແຫງການຕ້ານຈັກກະພັດນິຍົມ ແລະ ທີ່ຕ້ັ ຂອງປະເທດ
ເຮົາກໍ່ລັກສະນະ ເປັ້ນປ້ອມດ່ານໜ້າຂອງຄ້າຍສັງຄົມນິຍົມໃນພາກໜ້ຶ
ມີຢູ່ແລ້ວ, ມາໃນຊຸ້ມນ, ປະເທດເຮົາໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍ ຢ່າງສົມ

ບຸ່ມ ແລະພວມກ້າວຂັ້ນສັ່ງຄົມນິຍົມ. ດັ່ງນັ້ນ ປະເທດເຮົາ ພ້ອມກັບ ປະເທດຫວຽດນາມ ແລະກຳປູເຈ ໄດ້ກາຍເປັນອາມາເຂດ ປ້ອມ ດ່ານໜ້າຂອງລະບົບສັ່ງຄົມນິຍົມ ໂລກ ຢູ່ອາຊີອາຄະເນ. ສະເພາະ ປະເທດເຮົາມີຫ້ວຍ ໜ້ອງກັບປະເທດໄທ ທີ່ເປັນຫ້ວເມືອງຂັ້ນເໜືອ ໃໝ່ ແລະຖ່ານຫັ່ນໜ້ອຍຂອງອາເມລິກາໃນອາຊີອາຄະເນ. ປະເທດ ເຮົາ ມີຊາຍແດນຕິດຈອດກັບໄທ ໑.ກ00 ກວ່າກິໂລແມັດ, ຄຶກລັບ ກ້ວມດ່ານຄວາມສະຫງົບທາງການເມືອງ, ສັ່ງຄົມ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ ຢູ່ທຸກເມືອທຸກຍາມ.

ໃນປະຈຸບັນ ຈັກກະພັດອາເມລິກາ ພວມຊອກທຸກວິທີ ເຕົ້າ ໂຮມ ບັນດາກຳລັງປະຕິການຢູ່ພາກພື້ນນີ້, ຊຸກເຮ ໂຄສະນາຕ້ານກອມມູ ນິດ ແລະ ຕ້ານຢັ້ນມາງ ເພການປະຕິວັດເຮົາ ດ້ວຍທຸກເລ່ຫລ ມ ໂຫດຫ ມ ແລະ ເລ ກແລ. ພວກເຂົາ ໄດ້ຄົບຄິດກັບພວກກຳ ຳນາດ ໄທ ໃຫ້ການ ລ ງ ເກ ແລະ ສົ່ງ ໃ ພວກປະຕິການ ລາວ ພັດ ມ, ກ ງ ທະຫານ ພິ ເສ ວ ງ ປາວ ທ ຍ ງ ເສ ເ ລ ແລະ ກຳ ລ ງ ນ ກ ສ ບ ໃ ຕ ມ ເ ອ ມ ໄທ ອ ປະ ສ ນ ສ ມ ທ ບ ກ ນ ຢ ພ ຍ ໃ ແລະ ພ ຍ ນ ອ ກ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ມ ໃ ສ ກ ຄ ວ ມ ບ ສ ະ ຫ ງ ບ ຂ ມ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ， ຫ ລ ອ ງ ຄ ມ ລ ວ ໃ ຫ ໂ ໝ ໄ ປ ໄ ທ ເ ປ ນ ຕ ມ ເ ມ ກ ຳ ລ ງ ປ ນ ຍ ຊ ມ, ວ ຕ ດ ມ ຍ ແ ລ ະ ພ ມ ທ ະ ທ ນ ຫ ມ ເ ພ ອ ກ ຄ ວ ມ ອ ຸ ມ ອ ຍ ຢ ໃ ນ ໝ ປ ະ ຊ ຊ ມ, ກ ຄ ວ ມ ຫ ຽ ວ ຍ ກ ໃ ຫ ແ ກ ພ ລ ະ ກ ດ ພ ມ ຟ ກ ສ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ວ ດ ທ ະ ນ ະ ທ ຳ ຂ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ， ແ ລ ະ ເ ພ ອ ເ ວ ກ ຄ ມ ໄ ປ ເ ພ ມ ໃ ສ ກ ຳ ລ ງ ປ ະ ຕ ກ ນ ຕ ເ ຕ ໂ ຮ ມ ຢ ໄ ທ. ພ ວ ກ ເ ຂ ໄ ດ ເ ພ ມ ທ ະ ອ ສ ງ ຄ ນ ຈ ດ ຕ ະ ສ ດ ໂ ດ ຍ ທ ວ ງ ເ ຢ ງ

ແຍກ ແລະທຳລາຍພາຍໃນບັນດາກຳລັງປະຕິວັດ ເປັນຕົ້ນເມື່ນພາຍ
ໃນພັກ ແລະກຳລັງປະກອບອາວຸດຂອງພວກເຮົາ; ໃຊ້ກົເຽງເມ່ງ
ແຍກຄວາມສາມັກຄີ ມີ ປະເທດໃນອິນດູຈີນ ເປັນຕົ້ນເມື່ນເມ່ງແຍກ
ລາວ ກັບຫວຽດນາມ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍໃຊ້ກົເຽງ ເຄື່ອນໄຫວເມ່ງແຍກ
ປະຊາຊົນລາວກັບປະຊາຊົນໄທ; ພວກເຂົາຍັງ ໄດ້ຕັດການຊ່ວຍເຫລືອ,
ປິດລ້ອມທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຫລືເຂົ້າອາດຈະໜັນກັບມາໃຊ້ "ການ
ຊ່ວຍເຫລືອສ້າງພາຍໃຕ້ສົງຄາມ " ເພື່ອປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ອັນ
ມືດມົນຕ່າງໆ ຂອງພວກເຂົາ.

ພວກກຳອຳນາດໄທຍັງອີງໃສ່ຈັກກະພັດອາເມລິກາ ແລະສົມ
ຮູ້ເປັນໃຈກັບອາເມລິກາ ໃນການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕ່າງ ເພື່ອທຳລາຍ
ການປະຕິວັດເຮົາ. ເບິ່ງທາງຮູບນອກ ພວກເຂົາທຳທ່າຢາກໂຍະ
ຍາມກັບພວກເຮົາ ເພື່ອຫລອກລວງ, ແຕ່ໃນໃຈດຳແລ້ວ ພວກເຂົາ
ພ້ອມຢູ່ກົເຽງຄົບຄິດກັບພວກປະຕິການລາວຢູ່ກຸກວິທີ ຕາມຢັ້ມ ຕ່າງ
ເພ ໂດຍຫວັງເຮັດໃຫ້ຂາດກ້າວເດີນຂອງການປະຕິວັດລາວ ເຮົາໃຫ້
ຊັກຊ້າລົງ ແລະຈຳກັດອິດທິພົນຂອງການປະຕິວັດເຮົາ.

ຢ.ນ - ປະເທດເຮົາ ໄດ້ຮັບການເອື້ອອຳນວຍ ຈາກທຳມະ
ຊາດ, ມີຊັບພະຍາກອນຫລາຍເມືອທີ່ອຸດົມຮ່ຳ, ແຕ່ ເສດຖະກິດ
ຂອງປະເທດເຮົາຍັງ ເປັນເສດຖະກິດກະສິກຳນ້ອຍ, ເອກະເທດ, ກະ
ແຈກກະຈາຍ, ຫລ້າຫລັງ, ເສດຖະກິດການເງິນຂອງ ເຂດປົດປ່ອຍ
ໃໝ່ ຂັ້ນກັບປະເທດຈັກກະພັດມາຍາດ ເປັນຕົ້ນ ເມືອອາເມລິກາ, ຝຼ
ຣ່ງຕາມມາຂອງສົງຄາມ ໂລກ ຄັ້ງ ທີ ສອງ. ອັນນັ້ນ ເປັນຄວາມຫຍຸ້ງ

ຍາກຈັ້ນໃຫ້ຫລວງ ເຊິ່ງຈະຕ້ອງໃຊ້ເວລາຍາວພໍສົມຄວນຈຶ່ງຈະສາ
ມາດແກ້ໄຂໄດ້. ດ້ານໜຶ່ງອີກ, ປະເທດເຮົາກໍາລັງຄົ້ນຄ້ວາຫາວິທີ
ຂະນະທີ່ສັ່ງຄົມນິຍົມໄດ້ກາຍເປັນລະບົບແໜ່ງໂລກ ທີ່ເຕີບໃຫ້ເຂັ້ມ
ແຂງ.

ປະເທດເຮົາມີທີ່ດິນອັນກ້ວາງຂວາງສໍາລັບຂະຫຍາຍການປູກ
ຝ້າ ແລະ ລ້ຽງສັດດ້ວຍຂະໜາດໃຫຍ່, ມີຊັບພະຍາກອນຫລາຍ ສ່ວ
ຫລາຍແມ່ນທີ່ອຸດົມຮ່ຳມທີ່ສຸດ, ເປັນຕົ້ນເນື້ອປ່າໄມ້, ບໍ່ແຮ່ ແລະ
ແຫລ່ງໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ. ປະເທດຊາດໄດ້ສັ້ນຕິພາບ, ເອກະລາດ,
ເອກະພາບ, ມີອໍານາດການປົກຄອງປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນພາຍ
ໃຕ້ການນໍາພາຂອງພັກ, ພວກເຮົາໄດ້ມີຄຸນສົມບັດໃນການສ້າງເສດ
ຖະກິດຢູ່ເຂດປິດປ່ອຍຕາມຂະໜາດເໝາະສົມໜຶ່ງ, ປະຊາຊົນເຮົາພ
ລະອາດຫານ, ຂະຫຍັນພາກພຽນ ແລະ ກຽມພ້ອມປະຕິບັດຕາມແມ
ທາງ ນະໂຍບາຍຂອງພັກ. ອັນນັ້ນ ເປັນຂໍ້ສະດວກສໍາລັບຊຸກຍູ້ການ
ຜະລິດ, ຟື້ນຟູ ແລະຂະຫຍາຍເສດຖະກິດ, ຈໍລະຈົມສົມຄາ ແລະ
ຊ່ວຍຊຸທາງດ້ານເສດຖະກິດລະຫວ່າງບໍລິເວນຕ່າງໆ ຢູ່ໃນປະເທດ
ດ້ວຍກັນ ເປັນຕົ້ນລະຫວ່າງເຂດທ່ຽງກັບເຂດພູດອຍ. ປະເທດ
ເຮົາໄດ້ມີຊາຍແດນຕິດກັບຫວຽດນາມ ແລະ ກໍາປູເຈ ແລະ ພ້ອ
ພ້ອມກັນກໍາອັ້ນສ້ັງຄົມນິຍົມ; ພວກເຮົາມີເງື່ອນໄຂອັນສະດວກເພື
ອີງໃສ່ການຊ່ວຍເຫລືອ, ການຮ່ວມມື ທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງລະ
ບົບສ້ັງຄົມນິຍົມ ແລະ ຂອງບັນດາປະເທດຊາດນິຍົມທີ່ກ້າວໜ້າ ເພື
ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດເພິ່ງຕົນເອງໃນລະດັບສູງສຸດ, ຄ່ອຍ

ກຳຈັດຄວາມທຸກຍາກຂາດເຂີນທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ, ສ້າງເງື່ອນໄຂສ້າງ ແລະຂະຫຍາຍຮາກຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກ ເທື່ອລະກ້າວໃນສະໄໝຂ້ານຜ່ານມ ເພື່ອກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມ ໂດຍຜ່ານໄລຍະຂະຫຍາຍຕົວຂອງທຶນນິຍົມ.

ເຖິງຢ່າງນັ້ນກໍ, ເສດຖະກິດຂອງລາວເຮົາ ໃນປະຈຸບັນນີ້ ໂດຍພື້ນຖານແລ້ວ ຍັງເປັນເສດຖະກິດກະສິກຳນ້ອຍ, ເອກະເທດ, ກະແຈກກະຈາຍ, ຫລ້າຫລັງ. ຢູ່ເຂດປົດປ່ອຍເກົ່າຮາກຖານການເມືອງເຂັ້ມແຂງກວ່າ, ແຕ ດ້ານເສດຖະກິດພັດທະນາຂະຫຍາຍຕົວພໍປານໃດ, ປະຊາຊົນສ່ວນຫລວງຫລາຍເຮັດໄຮ, ການຄົມມາຄົມຂົນສົ່ງຫຍຸ້ງຍາກ, ຍັງໄປກ້ວ່ານັ້ນຫລາຍບ່ອນໄດ້ຖືກສົງຄາມທຳລາຍເຜົາຜານ;ຢູ່ໃນເຂດປົດປ່ອຍໃໝ່ ເສດຖະກິດ ແລະ ຄົມມາຄົມ ຂະຫຍາຍຕົວກວ່າ, ແຕ ຈຳພັດຂົ້ນກັບບັນດາປະເທດຈັກກະພັດມາຍທຶນຢ່າງໜັກໜ່ວງ, ຖືກຜົນສະທ້ອນຈາກລັດທິລ່າເມືອງຂົ້ນແບບໃໝ່ ແລະ ລະບຽບສັກດິ໌ນາ. ເມື່ອງຈາກສະພາບການ ທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງລາວເຮົາໃນປະຈຸບັນ ເປັນຄືກ້ວມານີ້ ໃນສະເພາະໜ້າພໍ່ວກເຮົາຕ້ອງສະເພາະແຕ່ລະຜົນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫລາຍດ້ານໃນການ ເຮັດໃຫ້ຊົນລະການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນເປັນປົກກະຕິ, ໃນການຮັບປະກັນການເຄື່ອນໄຫວຂອງກົງຈັກລັດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ ເວົ້າໃນໄລຍະຍາວມານ້ອຍ ການຈະພັນການຜະລິດນ້ອຍ, ເອກະເທດ, ກະແຈກກະຈາຍ, ຫລ້າຫລັງ ໄປສູ່ການຜະລິດໃຫຍ່ສັງຄົມນິຍົມນັ້ນ ເມື່ອນຍັງຈະຜົນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກອັນໃຫຍ່ຫລວງຫລາຍປະການ ໃນການສ້າງ

ຣາກຖານວັດຖຸ ເຕັກນິກ ກົດໝາຍ ການຄຸ້ມຄອງ. ອັນນັ້ນ ໄດ້ເຮັ້ດ ຄວາມຂັດແຍ້ງ ຕໍ່ຕ້ານ ຢ່ານມານອັນໜຶ່ງ ໃນຂະບວນວິວັດແຫ່ງ ການປະຕິ ວັດສັງຄົມນິຍົມ ຢູ່ໃນປະເທດເຮົາ.

ໃນປັຈຸບັນນີ້ ເສດຖະກິດຂອງ ປະເທດເຮົາ ຍັງມີຫລາຍພາກ ສ່ວນ:

ພາກສ່ວນ ເສດຖະກິດຂອງ ລັດ ຍັງ ນ້ອຍ ໂພດ. ຢູ່ໃນ ເຂດ ປົດ ປ່ອຍ ເກົ່າ ໄດ້ມີ ຣາກຖານ ການ ຜະລິດ ຈຳນວນໜຶ່ງ ເຊັ່ນ: ບັນດາ ໂຮງ ງານ ກົນຈັກ, ໂຮງງານ ຕີ ເຫລັກ, ໂຮງງານ ຕຳ ແຜ, ໂຮງງານ ຜະລິດ ຢາ ປົ ພະຍາດ... ແຕ ຄຸນ ຄ່າ ທາງ ດ້ານ ເສດຖະກິດ ຂອງ ມັນ ບໍ່ ທັນ ຫລາຍ ພໍ ປານ ໃດ. ຢູ່ໃນ ເຂດ ປົດ ປ່ອຍ ໃໝ ມີ ບັນດາ ຜົ ຄ ຖານ ທີ ຮັ ບ ໃຊ້ ການ ເຄື ອ ນ ໄຫ ວ ປະ ຈຳ ວັນ ເຊັ່ນ: ໄຟ ຟ້າ, ນ້ຳ ປະ ປາ; ການ ກໍ ສ້າງ ເຄ ຫ ະ ສະ ຖານ, ການ ສ ອ ນ ແປ ງ ລົດ ແລະ ຖະ ໜົ ນ ຫົ ນ ທາ ງ, ມີ ພາ ຫ ະ ນະ ຂົ ນ ສົ ງ ຈຳ ນວ ນ ໜຶ ງ ທາ ງ ອາ ກາ ດ, ທາ ງ ບົ ກ ແລ ະ ທາ ງ ນ ້ ຳ, ມີ ຣ າ ກ ຖ ານ ວ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ຈ ຳ ນ ວ ນ ໜ ຶ ງ ນັ ບ ທ ຶ ກ ຄ ວ ນ ແ ຕ ່ ເ ຊ ັ ່ ນ ເ ຂ ົ ື ່ ອ ນ ໄ ຟ ຟ ້ າ ນ ້ ຳ ຕ ົ ກ ນ ້ ຳ ມ ັ ນ. ຄົ ງ ເ ວ ົ ້ ນ ແ ຫ ່ ງ ຊ າ ດ ກ ໍ ເ ກ ີ ດ ຈ ະ ພ ິ ດ ແ ລ ້ ວ, ໃ ນ ເ ວ ລ າ ດ ຽ ວ ກ ັ ນ ນ ີ ້ ລ ັ ດ ຈ ະ ຕ ອ ງ ໄ ດ ຫ າ ຍ ເ ຂ ົ ົ ້ າ ໃ ຊ ້ ຈ ່ າ ຍ ຂ ອ ງ ກ ົ ງ ຈ ັ ກ ລ ົ ດ ທ ຳ ມ ະ ດ າ ແ ລ ະ ລ ົ ດ ຖ ຸ ທ ະ ຫ ານ ຕ ຳ ຫ ລ ວ ດ ແ ລ ະ ຂ ໍ ລ າ ຊ ະ ກ ານ ຂ ອ ງ ອ ຳ ນ າ ດ ກ ານ ປ ົ ກ ຄ ອ ງ ເ ກ ົ ່ າ ເ ປ ັ ນ ໆ ຄ ົ ນ, ດ ້ ານ ໜ ຶ ງ ອ ີ ກ ລ ັ ດ ຍ ັ ງ ຕ ອ ງ ໄ ດ ສ ະ ໜ ອ ງ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ອ ຸ ປ ະ ໂ ພ ກ ບ ໍ ລ ິ ໂ ພ ກ ໃ ຫ ແ ກ ່ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ຕ ັ ້ ງ ເ ປ ັ ນ ຫ ລ າ ຍ ເ ສ ນ ຄ ົ ນ ຢ ູ ່ ໃ ນ ຕ ົ ວ ເ ມ ື ອ ງ ຕ ່ າ ງ ໆ ທ ີ ່ ເ ຄ ີ ຍ ໃ ຊ ້ ສ ອ ຍ ຢ ່ າ ງ ຟ ຸ ມ ເ ຟ ື ອ ຍ; ໃ ນ ປ ະ ຈ ຸ ບ ັ ນ ນ ີ ້ ສ ົ ນ ຄ ່ າ ເ ກ ີ ອ ບ ๗๐% ແ ລ ະ ທ ັ ນ ຍ າ ທ ານ ຈ ຳ ນ ວ ນ ໜ ຶ ງ ຍ ັ ງ

ຕ່ຳ ໄດ້ງ່າໃສ່ນ້ອກປະເທດ.

ພາກສ່ວນເສດຖະກິດລວມໜຸ ຍັງບໍ່ທັນເປັນເປັນຕົວເທື່ອ. ຢູ່ໃນເຂດປົດປ່ອຍເກົ່າ ໄດ້ມີຂະບວນການແລກປ່ຽນແຮງງານໃນການຜະລິດກະສິກຳ, ແຕ ການເຄື່ອນໄຫວຍັງນ້ອຍ, ເຄື່ອງມືຜະລິດຍັງຫລ້າຫລັງ, ຜະລິດຕະພາບຂອງງານຍັງຕ່ຳຫລາຍ. ມີສະຫະກອນກະເສດຈຳນວນໜຶ່ງ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງຂຶ້ນແຕ່ເລີ່ມແລ້ວ, ແຕ ບໍ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະຫາກຢູ່ໃນລັກສະນະທົດລອງເທົ່ານັ້ນ.

ພາກສ່ວນເສດຖະກິດເອກະເທດ ປະກອບດ້ວຍຫລາຍພາກສ່ວນແຕກຕ່າງກັນ, ໃນນັ້ນ ພາກສ່ວນໃຫຽ່ເນັ້ນເສດຖະກິດກະສິກຳນ້ອຍ, ເນື້ອທີ່ປູກຝັງປະຈຸບັນນີ້ ຕ່ຳຍັງເນັ້ນເຮັດໄຮ, ຜົນຜະລິດຕ່ຳ, ຊ້ຳພັດທຳລາຍປ່າໄມ້ຫລາຍທີ່ສຸດໃນແຕ່ລະປີ. ໃນການເຮັດນາມັ້ນ ສ່ວນຫລາຍບໍ່ທັນມີຄັນລະປະທານ ແລະບໍ່ທັນໃຊ້ຝຸ່ນ, ຜະລິດຕະພາບຄິດສະເລ່ຍ ๑,๑ ໂຕນ ເຖິງ ๑,๔ ໂຕນ/ເຮັກຕ. ການປູກຕ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳຍັງ ເປັນເລຂາທະເລຂາທະລາຍ.

ພາກສ່ວນເສດຖະກິດນາຍທຶນແຫ່ງຊາດ ມີແຕ່ຢູ່ໃນ ເຂດປົດປ່ອຍໃໝ່ ແລະກ່ອນ້ອຍທີ່ສຸດ, ທັງຂຶ້ນກັບເສດຖະກິດ ນາຍທຶນຈຳໜ່າຍ ແລະພຽງແຕ່ຈຳເນີນການທຸລະກິດໃນບາງຂະແໜງການ ທີ່ຜະລິດສົ່ມຄ່າໃຊ້ສອຍ, ກໍ່ສ້າງ ເຄຫະສະຖານ, ການຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ເທົ່ານັ້ນ.

ພາກສ່ວນເສດຖະກິດນາຍທຶນຈຳໜ່າຍມີບົດບາດຄ້ອງໆ ຈຳເລະ ຜູກຂາດ; ໃນເມື່ອກ່ອນ, ສ່ວນຫລວງຫລາຍກໍ່ເນັ້ນຈຳເນີນການທຸ

ລະກິດທາງດ້ານການຄ້າ ແລະການເງິນ. ປະຈຸບັນເຂົ້າຍັງມີຣາກ
ຖານອຸດສາຫະກຳໜ້ອຍໜຶ່ງ ໝໍ່ຕໍ່ເນື່ອງອຸດສາຫະກຳເບົາ, ຜະລິດສິ່ນ
ຄ້າໃຊ້ສອຍ, ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງອາຫານ, ຊຸດຄ້ຳ ແລະປຸງແຕ່ງ
ໄມ້, ຂໍ້ນັ້ນບັນດາປະເທດນາຍທຶນທາງດ້ານທຶນຣອນ, ວັດຖຸດິບ,
ວັດຖຸປະກອນ ແລະນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ. ນອກຈາກຈຳພວກຄົນລາວ ທີ່
ເປັນນາຍທຶນຈຳໜ່າຍເຊິ່ງອາເມລິກາສ້າງຂຶ້ນເພື່ອເປັນຂຸມເງົາ ໃຫ້
ແກ່ດັ່ນລ່າເມືອງຂຶ້ນເບບໃໝ່ຂອງພວກເຂົາແລ້ວຍັງມີຊາວຕ່າງດ້າວ
ຈຳນວນຫລາຍທີ່ເປັນນາຍທຶນຈຳໜ່າຍໝໍ່ຕໍ່ເນື່ອງຊາວຈີນຕ່າງດ້າວທຶນ
ທຶນຣອນທຸລະກິດຫລາຍ ແລະມີການພົວພັນດ້ານເສດຖະກິດ, ການ
ເມືອງຢ່າງເໜັ້ນແໜ້ນກັບພວກນາຍທຶນຕ່າງປະເທດອີກດ້ວຍ. ພາຍ
ຫລັງຈຳນາດການປົກຄອງລຸກໝົ້ຂອງອາເມລິກາຖືກໂຄ່ນລົ້ມຄົນລາວທີ່
ເປັນນາຍທຶນຈຳໜ່າຍ ແລະນາຍທຶນຈຳໜ່າຍຕ່າງດ້າວຈຳນວນຫລາຍ
ພ້ອມໄດ້ໂຕໜີໄປຕ່າງປະເທດ, ພວກເຂົາ ໄດ້ເອົາວັດຖຸສ່ຽງຂອງ,
ຊັບສົມບັດໄປນຳຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ສ່ວນພວກທີ່ຍັງຢູ່ ເຖິງວ່າຍັງ
ມີຈະພິດ ແລະ ຜ່ານປະໂຫຍດພິເສດຄືແຕ່ກອງທັບ, ແຕ ພວກ
ເຂົາກໍຍັງຄົບຄິດກັບພວກປະຕິການສົບຕໍ່ເຄື່ອນໄຫວຕ້ານການປະຕິວັດ
ດ້ານເສດຖະກິດການເງິນ, ກ່ຽວການຫລຸ້ຍຍາກໃຫ້ພວກເຮົາ ເຊັ່ນ:
ສ້ອຍໂອກາດກັກຕຸນສິ່ນຄ້າ, ເຊ ກຸນຕະຫລາດ, ສ້າງທຶນຣອນ ແລະ
ສິ່ນຄ້າຈາກພວກປະເທດ, ເຮັດໃຫ້ເງິນກີບອ່ອນຈັນຕົກລາຄາ...

ເບິ່ງທ້ອໄປເລ້ວ ພາສອນເສດຖະກິດເຈົ້າທ່ານ ຍັງຈຸ່ມ,
ໃນຫລາຍປີ່ໆ ນາມ, ຢູ່ໃນຕ້ວເມືອງຕ່າງໆ ແລະໃນບໍລິເວນ ຈຸ່ມ

ແນ່ນອນ ເມື່ອງພວກອາດຍາສິດຂຸມ ເສິກໄດ້ຍຶດເອົາທີ່ດິນ ເປັນຈຳນວນ ຫລາຍ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າ ເລະສ້າງສວນ, ຈັບຈອງປ່າໄມ້, ໃຊ້ເຄື່ອງ ຈັກສ້ອນໜີ ເຂົ້າໃນການຂຸດຄົ້ນ, ຂຸດຣົ້ດຄົ້ນງ່ານດ້ວຍສອງ ຮູບການ ຄື: ແບບນາຍທຶນ ເລະແບບສັກດິ໌ນາ. ຢູ່ໃນບໍລິເວນ ອຸທຍານ, ບ່ອນທີ່ດິນມາຫລາຍ ມີຊາວນາຮ່ຽຈຳນວນໜຶ່ງຄ່ອຍໆ ກາຍເປັນເຈົ້າ ທີ່ດິນ, ແຕ ມີກຳມະສິດດິນນ້ອຍຫລາຍປານໃດ. ເຈົ້າທີ່ດິນຈຳນວນ ໜຶ່ງກໍ່ຍັງດຳເນີນການທຸລະກິດທາງດ້ານອຸດສາຫະກຳການຄ້າ ເລະໄດ້ ກາຍເປັນທັ້ງເຈົ້າທີ່ດິນ ທັ້ງນາຍທຶນ. ເວົ້າທ່ວໄປ ເຈົ້າທີ່ດິນ ເນ ນ້ອຍຫລາຍ, ແຕ ທ່ວດແທ້ເນ ປະຕິການ. ດ້ວຍນ ຈະຕ້ອງສ້ລ້າງ ກຳມະສິດດິນນາຂອງ ເຈົ້າທີ່ດິນ.

<u>ສະພາບການ ດ້ານ ເສດຖະກິດການ ເມືອງ ຂອງ ປະເທດ ເຮົາ ໃນ ປະຈຸບັນ ມີ ບາງ ຈຸດ ທີ່ ຄວນ ເອົາ ໃຈ ໃສ</u>:

ການ ຜະລິດ ກະສິ ກຳ ຍັງ ຫລ້າ ຫລັງ, ຜະລິດ ຕະ ພາບ ຍັງ ຕ່ຳ, ການ ຄົ້ນ ຄ້ວ ດ້ານ ສ້ຽ ຍັງ ທ່ຽ ງ ຍາ ກ ຫລາຍ, ຍ້ ງ ໄປ ກ ວ່ ນ ນ ຍັງ ຖືກ ພ ກ ໝາຍ ທຶນ ສ ຍ ໃ ເ ເ ກ ຸ . ດ ນ ຫລາຍ ບ ນ ຫລາຍ ເ ພ ກ ເ ຈ ຍ ຄ ນ ທ ຍ ກ ນ ທ ຍ ກ ນ , ເ ນ ເ ເ ຂ ້ . ຸ ສ ກ ຍ ຍ ນ ນ ຍ, ຸ ໂ ນ, ນ ປ ເ ດ ຈ ກ ກ ພ ດ ໝ ຍ ທ ນ .

ການ ຄ້າ ນ ທ ງ ການ ຄ້ າ ຕ ງ ປ ເ ດ . ນ ຕ ນ ນ ໃ ກ ຳ ນ ຂ ງ ຊ ວ ຕ ງ ດ ວ , ເ ນ ນ ນ ຊ ວ ຈ ນ ຕ ງ ດ ວ ; ສ ນ ຄ ້ າ

ໃຊ້ສອຍເກືອບທັງໝົດ ເຂົ້ານຳ້ເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດເຂົ້ามา. ยอดมูลค่าสินค้าขาออก ในแต่ละปีย้ังน้อย.

ເສັ້ນທາງคมนาคมยังสั้ง ถึงแม้อาณาบริเวณจะกว้างใหญ่ แต่ในขุมปีที่ผ่านมาก็ดี, สอมหลาย ไม่มาได้สะดวกเตียมเลว.

เศดฐะกิดการเงินยู่ในเขดปิดป่อยโพ แต่ใดมาแม้ยังมัย "การอุดหลือ" ของบันดาประเทดมายิม เช้นดั่งแม้ประเทดอาเมลิกา. งบประมานแห่งชาดขาดดุลอย่างใหญ่, งบประมานสิกปี ๒๓๔-๒๓๕ นี้ ลายรับได้แต่ ๑/๓ ของลายจ่าย. ไพเงินเฟ้อยังมี, ไพว่างงานได้เพิ่มขึ้นอย่างไว อายู่ในตัวเมืองใหญ่ๆ.

เช้นนั้นจะเลงว่า เศดฐะกิดการเงินของลาวเราในปะจุบันนี้ พอมพิบความหยุ่งยากหลายปะการเอ่งธรงกร่องใช้มีการบุกบั่นอย่างใหญ่หลวงจึ่งจะแก้ไขได้.

๑.๔ - <u>ละดับอัดทะนะทำ-สังคมย้ังต่ำ และหล้าหลัง, ธรงธรยเศดเหลือของละบอบสักดิมา, กอมสักดิมาย้ังพันพอง, ลักหล้าเมืองขั้นเบบเก่า และ เบบใหม่ได้ปะผมธรายตามมาก็เช้นนั้นตะลายไว้ใช้พอกเรา. สอมยู่ในเขดปิดป่อยเก่าพอกเราก็ได้สางอัดทะนะทำของละบอบปะชาทิปะไตปะชาชุมชั้น.</u>

ปะเทดเรา แต่เดิมมาเช้นปะเทดสักดิมาที่ย้ังบ่พันละ ทรายตัว, บ่ลือนเผ่าชุมหลายบอมย้ังยู่ในไลยะกอมสักดิมา,

ເມື່ອຄິດການເຊື່ອຖືອັນໃດໜຶ່ງມາດົນ ແລະຮີດຄອງປະເພນີອັນໜ້າໜ້ຶງ ຂອງລະບອບສັກດິນາ ແລະກອນສັກດິນາ ໄດ້ຄອບງຳຊີວິດຈິດໃຈຂອງ ປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ຕັ້ງໜ້ານຸ້ນຄົນມາແລ້ວ, ຊົ້ນພັດຖືກພວກສັກດິນາຕ່າງດ້າວ, ຖືກພວກລ້າເມືອງຂົ້ນເບບເກົ່າ ແລະເບບໃໝ່ເຂົ້າ ມາຄອບຄອງເປັນເວລາໜ້ານຍາວຫລາຍຮ້ອຍປີ ດ້ວຍນະໂຍບາຍເຮັດໃຫ້ ປະຊາຊົນເຮົາໂງ່ຈ້າໜ້ານໜ້ານ. ໂດຍສະເພາະຈັກກະພັດອາເມລິກາ, ພວກລ້າກປະຕິບັດນະໂຍບາຍການເມືອງ ແລະ ເສດຖະກິດທີ່ປະຕິ ກາມນັ້ນ, ພວກເຂົ້າຍັງອອກແຮງນຳເອົາວັດທະນະທຳລ້າເມືອງຂົ້ນ ເບບໃໝ່ທີ່ເສື່ອມຊາມ,"ເບບດຳລົງຊີວິດອາດອາເມລິກາ" ມາຍັດ ໃຈເບື່ອເມົາປະຊາຊົນເຮົາເປັນຕົ້ນ ເນນຊາວໜຸ່ມ,ສ້າງຈິດຕະສາດ ຢ້ານກົວ ແລະເຄົາລົບບູຊາອາເມລິກາ, ທຳລາຍຮີດຄອງ ປະເພນີ ອັນດີງາມຂອງຊາດເຮົາ.

ປະຊາຊົນເຮົາໃນທົ່ວປະເທດຍັງບ່ຮູ້ໜັງສືປະມານ ຜ໐%,ຈຳ ນວນຜູ້ໄດ້ຮຽນແລ້ວ ສ່ວນໜ້ານ້ອຍກໍພຽງແຕ່ໄດ້ລະດັບປະຖົມ. ລະ ດັບການສຶກສາຂອງພະນັກງານເຮົາ ສ່ວນໜ້ານໜ້ານ ກໍໄດ້ຫ້ອງ ป-๔, ป-๗ ເທົ່ານັ້ນ.

ດ້ານໜຶ່ງອີກ ເຖິງແນວ່າ ພວກເຮົາມີວັດທະນະທຳສັງຄົມທີ່ ກ້າວໜ້າຂອງເຂດປົດປ່ອຍເກົ່າ, ເຊິ່ງນັ້ນໄດ້ມີຄຸນປະໂຫຍດປະກອບ ສ່ວນເຂົ້າໃນການຕໍ່ສູ້ປົດປ່ອຍຊາດ ຫ້ວາງແລ້ວນີ້ກໍ, ແຕ່ ກໍ່ຍັງມີ ຫລາຍອັນຈຳກັດຢູ່.

ສະພາບການຫລ້າຫລັງດ້ານວັດທະນະທຳ ສັງຄົມເວົ້າທ່ວໄປ

ຍັງເປັນສິ່ງກີດຂວາງໃຫ້ໃຫ້ແກ່ການພະລິດ, ໃຫ້ແກ່ວິດການເປັນ
ຢູ່, ໃຫ້ແກ່ບາດກ້າວເດີນຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໃນການສ້າງ
ຄົນລາວໃໝ່, ຄົນສັງຄົມນິຍົມທີ່ຂະຫຽາຍຕົວຮອບດ້ານ, ແລະໃຫ້ແກ
ການບໍລຸງສ້າງຄົນແຕ່ລະພະນັກງານຂອງພັກ, ຂອງອຳນາດການ
ປົກຄອງປະຕິວັດເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ພາປະເທດຊາດກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມ
ນິຍົມ.

ສະພາບການດັ່ງກ່າວ ຊີ້ບອກວ່າ ການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງຮອຍ
ເສດເຫລືອ ຂອງວັດທະນະທຳເມືອຄົດ ຂອງລັດທິລາເມືອງຂຶ້ນເຜບ
ເກົ່າ ແລະເຜບໃໝ່, ຂອງລະບອບສັກດິນາ, ກອນສັກດິນາ ແລະ
ສ້າງວັດທະນະທຳເມືອຄົດສັງຄົມນິຍົມຂຶ້ນມ ໄດ້ກາຍເປັນບັນຫາສຳ
ຄັນ ແລະຮີບດ່ວນທີ່ສຸດ.

ຄ.- ການໄຈ້ແຍກສະພາບແວດລ້ອມສາກົນ ແລະຈຸດພິເສດ
ສະພາບການຂອງການປະຕິວັດປະເທດເຮົາ ທີ່ພວມຢູ່ໃນໄລຍະ ສຳ
ເລັດໜ້າທີ່ຊາດປະຊາທິປະໄຕ ແລະ ກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມດ້ວຍການ
ເທົ່ານັ້ນ, ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນບັນດາຂະສະດວກພັນຕ່ານ, ແຕ
ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ພວກເຮົາຍັງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ
ໃຫຽ່ໃນຫລາຍດ້ານ ເຊິ່ງສະແດງອອກໃນສອງຄວາມຂັດແຍ້ງດັ່ງນີ:

ການປະຕິວັດຂອງປະເທດເຮົາ ພວມໜ້າໄປສູ່ໄລຍະປະຕິວັດ
ສັງຄົມນິຍົມ, ເຖິງແນ່ນວ່າ ໄດ້ເວົ້າຂະນະຈັກກະພັດ ຈາເລິກ
ແລະເຮັດໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງລູ່ໝົ່ນຂອງເຂົາ ພັງທະລາຍລົງໄປ
ຢ່າງສົມເຊິ່ງແລ້ວກໍ່ຕາມ, ແຕ່ຍອມທີ່ຕົ້ງຂອງປະເທດເຮົາ, ຍອມຫາດ

ແທ້ປະຕິການດ້ານ ແລະ ກົນອຸບາຍວັນນິດນິນຂອງຈັກກະພັດ ອາ ເມລິ
ກາ ຕ້ານ ການ ແລະ ສະພາບ ການ ສັບ ສົນ ທາງ ດ້ານ ການ ເມືອງ ດັ່ງ
ທີ່ ໄດ້ ໄຈ ແຍກ ມາ ເທິງ ນັ້ນ ຄວາມ ຂັດ ແຍ້ງ ລະ ຫວ່າງ ຊາດ ລາວ ກັບ ຈັກ
ກະພັດ ອາ ເມລິກາ ແລະ ບັນ ດາ ອິດ ທິ ກຳ ລັງ ລຸກ ຮານ ທັດ ດ້ານ ຕາມ ຄວາມ
ເປັນ ເອກະລາດ, ປະຊາ ທິ ປະ ໄຕ, ຕາມ ພາ ລະ ກິດ ສ້າງ ສັງ ຄົມ ນິ
ຍົມ ຢູ່ ໃນ ປະ ເທດ ເຮົາ ນັ້ນ ຈຶ່ງ ຍັງ ເປັນ ຄວາມ ຂັດ ແຍ້ງ ທີ່ ລະ ຕ່ອງ ໄດ
ເອົາ ໃຈ ໃສ່ ແກ້ ໄຂ. ແຕ ຄວາມ ຂັດ ແຍ້ງ ອີກ ພັ ໝ ເຊິ ໃນ ເມື ອ ກ ອ ມ
ນີ້ ໄດ ຢູ່ ໃນ ລະ ດັ ບ ໃ ໝ ທີ່ ເໝ ມ ອ ນ ນ ມ ມາ ດ ຮ ອ ນ ນ ໄດ ໂ ປ ໂ ລ ຂ ນ ຢ ຕ ງ ຈ ລ ະ
ເ ຈ ງ ແ ລ ະ ໄ ດ ກ ຍ ເ ປ ນ ຄ ວ ມ ຂ ດ ແ ຍ ງ ພ ນ ຖ ນ ກ ວ ພ ຫ ທ ງ ໃ ນ ສ ລ ະ
ເ ພ ະ ໜ ວ ເ ລ ະ ຍ ວ ນ ນ ມ, ນ ນ ຄ ວ ມ ຂ ດ ແ ຍ ງ ລ ະ ຫ ວ ງ ເ ສ ນ ທ ງ
ສ ງ ຄ ມ ນ ຍ ມ ກ ບ ເ ສ ນ ທ ງ ທ ນ ນ ຍ ມ. ສ ງ ຄ ວ ມ ຂ ດ ແ ຍ ງ ດ ງ ກ ວ
(ລ ະ ຫ ວ ງ ຊ ດ ລ ວ ກ ບ ຈ ກ ກ ະ ພ ດ ອ ເ ມ ລ ກ ແ ລ ະ ລ ກ ; ລ ະ ຫ ວ ງ
ສ ງ ເ ສ ນ ທ ງ ສ ງ ຄ ມ ນ ຍ ມ ກ ບ ທ ນ ນ ຍ ມ) ນ ກ ນ ພ ວ ພ ນ ກ ນ ຢ ງ ເ ໜ ມ
ແ ໜ ມ ໃ ນ ພ ກ ຕ ວ ຈ ງ ຂ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ ,, ເ ຮ ດ ໃ ຫ ກ ນ ຕ ສ ູ ແ ຫ ງ ຊ ດ
ແ ລ ະ ກ ນ ຕ ສ ູ ຸ ນ ຂ ນ ຢ ູ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ ,, ນ ຄ ວ ມ ສ ບ ສ ນ ຍ ງ ຂ ນ. ຈ ກ
ນ ນ ນ ນ ຮ ກ ຮ ງ ໃ ຫ ພ ກ ຕ ງ ກ ຳ ເ ໜ ມ ຜ ະ ເ ດ ດ ກ ນ ກ ຳ ມ ຊ ບ, ເ ພ ມ
ທ ະ ອ ກ ຳ ລ ງ ຕ ວ ຈ ງ ຂ ງ ກ ນ ປ ະ ຕ ວ ດ ຢ ງ ບ ລ ດ ລ ະ, ເ ປ ນ ເ ໜ ເ ໝ ນ ນ
ດ ກ ຳ ລ ງ ກ ນ ເ ມ ື ອ ງ ແ ລ ະ ກ ຳ ລ ງ ປ ະ ກ ອ ບ ອ ຸ ດ; ພ ອ ມ ກ ນ ນ ນ ພ ກ
ຕ ງ ມ ແ ຜ ນ ນ ະ ໂ ຍ ບ ຍ, ຍ ດ ໂ ຫ ບ ຍ ແ ລ ະ ອ ທ ນ ຄ ກ ຕ ງ ເ ພ ອ ທ ງ
ສ ມ ດ ສ ບ ຕ ລ ອ ນ ປ ຽ ນ ສ ດ ຖ ແ ລ ະ ຜ ນ ແ ພ ຫ ກ ກ ນ ອ ບ ຍ ເ ລ ທ ລ ຽ ນ ໃ ໝ
ຂ ງ ພ ວ ກ ນ, ປ ກ ປ ກ ຮ ກ ສ າ ພ າ ກ ຜ ນ ຂ ງ ກ ນ ປ ະ ຕ ວ ດ ແ ລ ະ ປ ບ ປ ຸ ງ

ເອກະລາດ ອະທິປະໄຕຂອງຊາດ, ທັງເຮັດໃຫ້ສະພາບການການ
ເມືອງຢູ່ໃນປະເທດມີຄວາມສະຫງົບເທື່ອລະກ້າວ; ຟື້ນຟູ ແລະຂະ
ຫຍາຍການຜະລິດ, ດັດສ້າງ ແລະ ກໍ່ສ້າງເສດຖະກິດຕາມທິດກ້າວ
ຂັ້ນສັງຄົມນິຍົມ. ບັນຫາທີ່ ມີຄວາມພົວພັນຢ່າງສະໜິດເໜັ້ນທີ່ສຸດ ເຖິ
ເນື້ອໃນອຸງການກໍ່ສ້າງກຳລັງປະຕິວັດໃນທຸກດ້ານ.

ສອງຄວາມຂັດແຍ້ງດັ່ງກ່າວນັ້ນ ເປັນ ຄວາມຂັດແຍ້ງລະ
ຫ່ວ່າງ ຜ ເສັ້ນທາງມີຄວາມພົວພັນຢ່າງສະໜິດເໜັ້ນກັບຄວາມຂັດແຍ້ງ
ອື່ນໆ ເຊິ່ງພວກເຮົາຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ແກ້ໄຂໃຫ້ດີດັ່ງນີ້:

ຜ.ຑ - ຄວາມປະຕິວັດຊາດປະຊາທິປະໄຕ ຂອງປະເທດເຮົາ
ໄດ້ສຳເລັດຜົນ,ລະບົບອຳນາດການປົກຄອງປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ
ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນທົ່ວປະເທດ ເຊິ່ງເມື່ອແທ້ເນັ້ນ ຜະເດັ
ການກໍ່ມາຊຶ່ງ. ອັນນັ້ນ ເປັນອຳນາດການປົກຄອງມ້ຳ ເຊິ່ງ ບ
ເຄີຽມີລັກເທື່ອໃນປະວັດສາດຂອງຊາດລາວເຮົາ. ໃນສະເພາະໜ້າ
ນີ້ ອຳນາດການປົກຄອງຂອງພວກເຮົາ ຍັງຕ້ອງປະເຊີນໜ້າ ກັບສະ
ພາບການການເມືອງທ່ີສັບສົນ, ສະພາບການເສດຖະກິດ ການເງິນ
ຍັງຫຍຸ້ງຍາກຫລາຍ, ລະດັບວັດທະນະທຳເໝວ່ຄິດຂອງປະຊາຊົນບັນ
ດາເຜ່ົາຍັງຕ່ຳ, ຍ້ງກ່ວານັ້ນ ສຳລັບຍາວນານເລ່ວ ພວກເຮົາ ຍັງ
ຕ້ອງ ໄດ້ນຳເສດຖະກິດກະສິກຳນ້ອຍໃນ ໄລຍະຕົ້ນຂອງລະບ ສັ ກ
ມາ ໄປສູ່ການຜະລິດໃຫຽ ເລະຫັນ ເປັນ ຈຸດສາທະກຳສັງຄົມນິຍົມ. <u>ອັ
ນັ້ນ ເປັນຄວາມຂັດແຍ້ງຕົ້ນຕໍ, ຍາວນານລະຫວ່າງ ອຳນາດການປົກ
ຄອງມ້ຳ ກັບ ເສດຖະກິດເລະລະດັບວັດທະນະທຳຫລ້າຫລັງ, ນັ</u>

ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພັກ ຕ້ອງຖືສຳຄັນເປັນພິເສດການກ້າວ ປຸ້ ປ ແລະປ ລະມະລະບົບຜະເດັດການກຳນາຈຶບໃຫ້ເຂັ້ມແຂ້ງເໝັ້ນແກ້ນຢ້າງ ບ ຢຸດ ຢ້ັ ເພ ື່ອສາມາດ ດຳເນີນ ມ ການປະຕິວັດໄປພ້ອມໆ ກັນຄ ື: ການປະ ຕິວັດການພ ິວພັນການຜະລິດ, ການປະຕິວັດວ ິທະຍາສາ ດ- ເຕັກນ ິກ ແລະການປະຕ ິວັດວ ັດທະນະທ ຳເໝ ອຄ ິດ, ທ ັ ້ ງ ນ ີ ້ ກ ເພ ື ່ ອ ຊ ຸ ກ ຍ ູ ້ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ວ ັ ດ ທ ະ ນ ະ ທ ຳ ໃ ຫ ້ ຂ ະ ຫ ຽ ຍ ຕ ົ ວ ໄ ວ , ແ ຂ ງ ແ ຮ ງ ແ ລ ະ ພ ັ ກ ເ ໝ ັ ້ ນ ກ າ ວ ຂ ັ ້ ນ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ .

ດ.ດ - ການປະຕ ິວັດເຮ ົ າ ໄ ດ ້ ນ ັ ້ ນ ໄ ປ ສ ູ ່ ສ ະ ໜ ັ ຍ ຂ ຶ ້ ນ ຜ ັ ນ ກ າ ວ ຂ ັ ້ ນ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ , ການແ ກ ້ ໄ ຂ ຂ ໍ ້ ຄ ົ ງ ຄ ້ າ ງ ຕ ່ າ ງ ໆ ຂ ອ ງ ໜ ້ າ ທ ີ ່ ຊ າ ດ ປ ະ ຊ າ ທ ິ ປ ະ ໄ ຕ , ການລ ິ ບ ລ ້ າ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ມ າ ຍ ທ ຶ ນ ຈ ຳ ໜ າ ຍ ແ ລ ະ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ເ ຈ ົ ້ າ ທ ຶ ດ ສ ັ ກ ດ ິ ນ າ , ການດ ັ ດ ສ ້ າ ງ ພ ໍ ສ ມ ຄ ວ ນ ທ ຶ ນ ແ ຫ ່ ງ ຊ າ ດ ແ ລ ະ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ຂ ົ ງ ເ ຂ ດ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ປ ະ ກ ິ ດ ຕ ິ ດ ັ ້ ນ ນ ັ ້ ນ ເ ຖ ິ ງ ເ ໝ ນ ວ ່ າ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ສ ັ ບ ສ ົ ນ ຫ ລ າ ຍ ປ ະ ການ, ແ ຕ ່ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ສ າ ມ າ ດ ສ ຳ ເ ລ ັ ດ ໄ ດ ້ ພ າ ຍ ໃ ນ ໄ ລ ຍ ະ ບ ັ ນ ດ ານ ໃ ດ . ແ ຕ ່ ການ ດ ັ ດ ແ ປ ງ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ນ ອ ຍ ໆ ຕ ໍ ່ ເ ໝ ນ ວ ຂ ະ ສ ົ ກ ຳ ນ ອ ຍ , ເ ອ ກ ະ ເ ທ ດ , ກ ະ ແ ຈ ກ ກ ະ ຈ າ ຍ , ຫ ລ າ ຍ ລ ້ ວ ໃ ຫ ້ ກ າ ຍ ເ ປ ັ ນ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ໃ ຫ ຽ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ໂ ດ ຍ ຜ ່ ານ ເ ສ ັ ້ ນ ທ າ ງ ນ ັ ້ ນ ເ ປ ັ ນ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ນ ິ ນ ິ ຍ ົ ມ ຕ ິ ດ ພ ັ ນ ຄ ວ າ ມ ຕ ິ ດ ຕ ົ ວ ຂ ອ ງ ຊ າ ວ ໄ ຮ ນ ານ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ອ ັ ນ ເ ໝ ນ ອ ຢ ູ ່ ວ ່ າ ຈ ະ ຕ ອ ງ ໄ ດ ດ ຳ ເ ນ ີ ນ ໄ ປ ເ ທ ົ ່ າ ໃ ດ ຈ ຶ ່ ງ ຈ ະ ກ າ ວ ຢ ່ າ ງ ພ ັ ກ ເ ໝ ນ ແ ລ ະ ຈ ະ ຕ ອ ງ ມ ີ ເ ວ ລ າ ຍ າ ວ ພ ໍ ສ ມ ຄ ວ ນ ຈ ຶ ່ ງ ຈ ະ ສ າ ມ າ ດ ສ ຳ ເ ລ ັ ດ ໄ ດ , ເ ພ າ ະ ຍ ັ ງ ຈ ະ ຕ ອ ງ ໄ ດ ົ ້ ງ ໃ ສ ລ ະ ດ ັ ບ ການ ເ ມ ົ ື ອ ງ ວ ັ ດ ທ ະ ນ ະ ທ ຳ ຂ ອ ງ ຊ າ ວ ໄ ຮ ນ ານ ັ ນ ເ ຜ ົ ່ າ , ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ ແ ຫ ່ ງ ການ ນ ຳ ພ າ ຂ ອ ງ

ໜ້ອຍພັກ ແລະຂອງຄະນະພັກທ້ອງຖິ່ນ, ອົງໃສ່ການກໍ່ສ້າງພະນັກງານ
ຄຸນຄອງ, ພະນັກງານເຕັກນິກ ແລະຈັ້ນສຳຄັນອັນໜຶ່ງອີກເຊັ່ນອົງໃສ່
ຄວາມສາມາດຂອງພວກເຮົາໃນການແກ້ໄຂພາທະນະວັດຖຸປະກອນ-
ເຕັກນິກ ທີ່ຈຳເປັ້ນໃຫ້ແກ່ການຜະລິດກະສິກຳໃຫ້ສັ່ງຄົມນິຍົມ.

ຄ.ນ - ອົງໃສ່ຄວາມສາມາດຕົວຈິງຂອງເສດຖະກິດ ແລະ
ງົບພະຍາກອນຂອງປະເທດເຮົາໃນປະຈຸບັ້ນ ພວກເຮົາ ຈາເລະຍົກ
ຍັ້ນໄດ້ວ່າ: ພາຍໃຕ້ຜະເດັດການກຳມາຊີບ, ການຊຸກຍູ້ການຜະລິດ
ກະສິກຳ, ການປ່າໄມ້, ການລ້ຽງສັດ ແລະບາງຂະເໜງອຸດສາຫະ
ກຳເບົາ ເພື່ອຂຸ້ນເຕີ້ມເອງຕ້ານທັ້ນຍາທານ, ເຄື່ອງໃຊ້ສອຍຈັ້ນຈຳ
ເປັ້ນ ແລະຜະລິດພັ້ນສຳລັ້ບເລກປ່ຽນກັ້ບຕ່າງປະເທດນຳເອົາສິ້ນຄ້າ
ໃຊ້ສອຍມາຕອ້ບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ຂອງ
ລັດໃນລະດັ້ບຈັ້ນຈຳເປັ້ນນັ້ນ ເປັ້ນບັ້ນຫາທີ່ສາມາດປະຕິ້ບັ້ດໄດ້ ພາຍ
ໃນໄລຍະບ້ັ້ນປານໃດ. ແຕ່ ໜ້າທີ່ສ້າງຮາກຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກ
ແລະຄຸນຄອງເສດຖະກິດ, ຄຸນຄອງການຜະລິດທຸລະກິດສັ່ງຄົມນິຍົມ
ເປັ້ນຕົ້ນ ເໝ ນໜ້າທີ່ໜ້ັ້ນການຜະລິດກະສິກຳນ້ອຍໜ້ອຍໜ້ັ້ງໃຫ້ກາຍເປັ້ນ
ການຜະລິດໃຫ້ສັ່ງຄົມນິຍົມນັ້ນ ເປັ້ນອັ້ນເໝ ນ ອາ ຈະຕ້ອງໄດ້ຕ
ພັ້ນກັ້ບການໜ້ັ້ນເປັ້ນອຸດສາຫະກຳສັ່ງຄົມນິຍົມ, ມັ້ນຮ ກ ຮ ອ ງ ໃ ໝ ລ ະ
ດັ້ບຄວາມສາມາດຄຸມຄອງເກ ງ, ຄວາມສາມາດດ ນ ເຕັ້ກນິກສູ ງ ແ ລ ະ
ມ ີ ໜ ້ ນ ຮ ອ ມ ຫ ລ າ ຍ. ອັ້ນນັ້ນ ເປັ້ນໜ້າທີ່ທ ຣ ງ ຍ າ ກ ສ ັ ບ ສ ົ ນ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ ແ ລ ະ
ຕ ອ ງ ດ ຳ ເ ນ ີ ນ ເ ປ ັ ້ ນ ເ ວ ລ າ ຍ າ ວ ນ າ ນ ຈ ຶ ງ ຈ ະ ສ ຳ ເ ລ ັ ດ ໄ ດ . ຕ ະ ຫ ລ ອ ດ ຂ ະ
ບ ອ ນ ວ ັ ດ ຖ ຸ ກ າ ວ ຈ ະ ຕ ອ ງ ແ ກ ້ ໄ ຂ ໄ ດ ຢ ່ າ ງ ຖ ຶ ກ ຕ ອ ງ ກ ຣ ວ ດ ໄ ວ ຂ ັ ດ ເ ຢ ງ

ລະຫວ່າງການໃຊ້ສອຍ ກັບການສະສົມ, ລະຫວ່າງຄວາມສາມາດ
ຊ່ວຍເຫລືອຊົ່ວໃຫ້ຫລວງຂອງຕາງປະເທດ ກັບຄວາມສາມາດເພິ່ງ
ຕົນເອງທີ່ຍັງຄົງຄໍ້ກັດຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອການຂົ້ນສໍາເລັດໜ້າທີ່ດ້ວ
ການຢ່າງໜັກແໜ້ນ.

ຄ.ຄ - ເມື່ອປຽບທຽບລວມເບິ່ງແລ້ວ ລະຫວ່າງກໍາລັງປ່ະ
ຕິວັດ ກັບກໍາລັງຝົ້ນປ່ະຕິວັດ ເນ້ນພວກເຮົາລົ້ນຢ່າງເດັດຂາດ, ແຕ
ເວົ້າສະເພາະດ້ານກໍາລັງເສດຖະກິດແລ້ວ ໃນປ່ະຈຸບັນນ້ີ ພວກເຮົາ
ຍັງຢູ່ໃນທ່ານ. ຢ່າກໃຫ້ກໍາລັງຕົວຈິງຮ່ວງດ້ານ, ເຂັ້ມແຂ້ງ
ເພື່ອຕ່ວໂຕ້ກັບທຸກວິດທີ່ກໍາລັງຈັກກ່ະພັດ ເລ່ະປ່ະຕິການ, ປົກປັກຮັກ
ສ້ານ້ໍາການຜົ້ນຂອງການປ່ະຕິວັດ, ມີຄວາມສາມາດພຽງພໍ້ໃນການດັດ
ສ້ານ ແລ່ະ ກ່ສ້ານສັງຄົມນິຍົມໃຫ້ສໍາເລັດຜົ້ນນ້ັ ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງ
ໄດ້ຮ່ສ້າເສດຖະກິດໜ້ໃຫ່ຍພ້ອມສ່ອມໄ້ພ້ຍໃນໄລ່ຍະເວລາໃດ
ໜ້ຶ່ງ. ຍ້ອນເໜ້ືອນ້ັ ໜ້ເໜ້ືອງທ້ີນ້ິຍົມເກ້ດເອ້ງກ້ຍ້ງມ້ີຢຸ່, ຈ່ານ້ັ
ພວກເຮົາຕ້ອງກໍາເໜ້ືອນ້ັນ້ໜ່ານ້ີ ເປ້ັ້ນ້ະກ່ະເຈ່ານ້ັສ່ະເພ່ະໜ້ານ້ີ ກ່ຄ້ານ
ຍ່າວນ່ານ ຄ້ື: ຕ້ອງຮ້ີບຮ້ອນ, ເດ້ັດຮ່ວສຸມກໍາລັງເຂ້ົ້າໃສ່ການ
ສ້ານ້ຶ່ງເຂ້ດເສດຖະກ້ດຂ້ອງລ້ດໃຫ້ເປ້ັ້ນ້ເປ້ັ້ນ້ຕ້ອ້ຶ້ນ ແລ່ະປ້ັບປຸ່ງ
ຂ່ະພ່ຽ້ຍນ້ັ, ເຮ້ັດໃຫ້ນ້ັ້ນ້ຄ້ບ້ຖ້ວນ້ບ້ລ້ບຸ້ນ້ຢ່ານ້ບຸ້່ດຢ້ັ້ງ, ເພ່ະຂ້ຶ້ງ
ເຂ້ດເສດຖະກ້ດຂ້ອງລ້ດ້ເ້ບ້ັ້ນ້ຂ້ດ້ານ້ເປ້ັ້ນ້ເຈ່ານ້ັພ່ານ້ທ່ານ ແລ່ະ ເປ້ັ້ນ້ພ້ົ້ນ
ຖ່ານ້ສ່ານ້ັ້ນ້ກ່ານ້ພຸ້ຂ້ອງ ເສດຖະກ້ດແ້ໜ່ານ້ຈ່ານ້ດ້ສ້ັງ້ຄ້ມ້ນ້ິຍ້ມ; ພ້ອ້ມ້ນ້ັ
ນ້ົ້ນ ກ້ຕ້ອ້ງ້ມ້ອ້ກ້ານ້ນ້ັ ເພ່ານ້ະສ້ົ້ນ ແລ່ະຕ້ັ້ງ້ໜ່ານ້ ເພ້ົ້ອ້ດ່ານ້ເ້ນ້ົ້ນ ກ່ານ
ດ້ັດສ້ານ້ ແລ່ະ ກ່ສ້ານ້ພ່ານ້ສ່ອ້ນ ເສດຖະກ້ດ ອ້ົ້ນ້ໆ ເ້ທ້ົ້ອ ລ່ະກ່ານ້ອ ໃ້ຫ້ໄ ປ

ຕາມທິດກ້າວຂັ້ນສັງຄົມນິຍົມ.

ນ.- ຈຸດໝາຍຂອງສະໄໝຂ້າມຜ່ານກ້າວຂັ້ນສັງຄົມນິຍົມ.

ອີງໃສ່ຈຸດພິເສດຂອງສະພາບການ ແລະ ການສ້າງເກດຕິລາ ຄາທ້ອ ໄປດ້ວຍກ້າວມາ ເທິ່ງນັ້ນ, ໃນສະໄໝຂ້າມຜ່ານກ້າວຂັ້ນສັງຄົມນິ ຍົມ ພວກເຮົາຕ້ອງກຳເໜັ້ນ ๔ ຈຸດໝາຍໃຫຽ່ດ້ວຍລຸ່ມນີ້:

ຈຸດໝາຍທ້ຳ: ປຸກລຸກປະຊາຊົນຕຸ້ກຳຈັດປັດເປົ່າທຸກຮ້ອງ ຮອຍ ເສດເຫລ້ືອຂອງອິດທິກຳລັງລາ ເມ້ືອງຂັ້ນ ແລະສ້ັກົມາຢ່າງສົ້ມ ເຊ້ືງ, ສ້າງຕ້ັລະບ ອບ ປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ; ກ້ສ້າງ ນ້ັ ປຸ ງອຳ ມາດການ ປ້ກ ອງ ແຕ້ສຸມ ກ້າ ລ້ ງ ເຖ ງ ຮ ກ ຖ ມ ໃ ເ ັ ເ ອ ງ ມ ຜ ດ ັ ການ ນ ແ ລ ມ ຄ ຢ ງ ແ ຈ ້ ງ ເ ້ ນ ັ ມ ງ ຸ ກ ມ ຸ ຍ ແ ລ ະ ການ ເ ອ ມ ໄ ອ ມ ງ ເ ຜ ຳ ລ ຍ ຂ ງ ສ ຕ ຸ , ສ ຳ ເ ລ ັ ກ ໜ ທ ຍ ຸ ຖ ທ ະ ສ ຂ ງ ການ ປ ຕ ວ ັ ຖ ຈ ຸ ຖ ປ ະ ຊ ທ ິ ປ ະ ໄ ຕ ຢ ງ ເ ຖ ງ ຖ ງ , ດ ຳ ເ ນ ິ ມ ການ ດ ັ ສ ງ ແ ລ ະ ກ ສ ງ ສ ງ ຄ ນ ິ ຍ ມ ຢ ງ ມ ໃ ຊ .

ຈຸດໝາຍທ້ສ ງ: ໃ ຊ ຸ ກ ຮ ຸ ບ ການ , ອ ທ ິ ກ ມ ັ ໝ ະ ສ ມ ດ ວ ຍ ມ ະ ໂ ຍ ບ ຍ ັ ຖ ກ ຕ ງ ເ ພ ອ ດ ຳ ເ ນ ິ ມ ການ ດ ັ ສ ງ ການ ພ ອ ພ ັ ມ ການ ຜ ລ ດ ເ ກ ແ ລ ະ ກ ສ ງ ການ ພ ອ ພ ັ ມ ການ ຜ ລ ດ ໃ ໝ ເ ທ ລ ະ ກ ວ , ປ ດ ປ ວ ຍ ແ ລ ະ ເ ສ ມ ຂ ະ ຫ ຽ ຍ ບ ດ ບ າ ດ ຂ ງ ກ ຳ ລ ງ ການ ຜ ລ ດ ແ ລ ະ ຊ ກ ຢ ຸ ການ ເ ອ ມ ໄ ອ ຜ ລ ດ ກ ະ ສ ກ ຳ , ການ ປ າ ໄ ມ , ຈ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ .. . ເ ພ ອ ໃ ໝ ວ ັ ດ ຖ ສ ງ ຂ ງ ຕ ຈ ບ ສ ໜ ງ ຄ ວ າ ມ ຕ ງ ການ ຂ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ນ ບ ັ ນ ດ າ ເ ຜ ົ ່ າ ແ ລ ະ ຂ ງ ລ ດ , ໃ ນ ສ ະ ເ ພ າ ະ ໜ ້ າ ທ ີ ່ ຕ ງ ເ ໝ ໃ ສ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ຊ ວ ິ ດ ການ ເ ປ ນ ຢ ຂ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ນ ເ ປ ນ ປ ກ ກ ະ ຕ ິ , ສ ະ ສ ມ ທ ນ ຮ ວ ມ , ກ

ສ້າງຣາກຖານວັດຖຸເຕັກນິກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຕ້ອງເພື່ອຕ້ອນຮັບການ ຜະລິດໃຫຽ ແລະຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳສັງຄົມນິຍົມ, ເໝໃສ່ສ້າງ ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດທີ່ເປັນເອກະລາດ, ເປັນເຈົ້າຕົນເອງ. ພ້ອມ ກັນນັ້ນ ກໍດຳເນີນການປະຕິວັດດ້ານເຕັກນິກ, ວັດທະນະທຳເໝອຄິດ ເປັນຕົ້ນ.

ສອງຈຸດພາຍນັ້ນ ມີການພົວພັນກັນ ຢ່າງສະໜິດແໜ້ນ ແລະ ຊ່ວຍຊຸ້ໜູນເຊິ່ງກັນ ແລະກັນ.

ລວມຄວາມວ່າ ຕະລອດຂະບວນວັດແຫ່ງການສູ້ຮົບປະຕິວັດ ຊ ຈຸດພາຍດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຈະຕ້ອງ ເຊື່ອມຊຶມຈຸດພິເສດອັນໜ້ເດັ່ນຂອງ ສະໄໝຂ້າມຜ່ານການສ້າງສັງຄົມນິຍົມໃນປະເທດເຮົາ ຄື: ບັນຫາ ສູ້ ແຫ່ງຊາດ, ສູ້ຮົບຊຸ້ນຍ້ງສັບສົນທີ່ສຸດ ແລະຍາວນານ, ໃນນັ້ນ ຂະ ບວນວັດແຫ່ງການນຳເອົາການຜະລິດນ້ອຍ ເຊິ່ງຕົ້ນຕໍເໝນການກະ ສິກຳນ້ອຍ, ກະເສກກະຈາຍ ແລະຫລ້າຫລັງທີ່ສຸດໃຫ້ກາຍເປັນການ ຜະລິດໃຫຽສັງຄົມນິຍົມນັ້ນ ເປັນຕົ້ນເໝນວ່າ: ຕ້ອງໄດ້ຕິດພັນກັບ ຂະບວນວັດແຫ່ງການປະຕິວັດດ້ານເຕັກນິກ, ດ້ານວັດທະນະທຳເໝອ ຄິດ, ຕິດພັນກັບພາລະກິດຫັນເປັນປະເທດອຸດສາຫະກຳສັງຄົມນິຍົມ. ນັ້ນເໝນຂະບວນວັດແຫ່ງການສູ້ຮົບຢ່າງຍາວນານ, ລ້ຳຍາກ ແລະ ຫຽ້ຍຍາກສັບສົນທີ່ສຸດ, ແລະ ຕ້ອງດຳເນີນໄປເປັນກ້າວໆ ຢ່າງໜັກ ແໜ້ນ.

๔.- ໜ້າທີ່ສະເພາະໜ້າຂອງພັກ.

ອີງໃສ່ຈຸດພິເສດຂອງສະພາບການດ່ງ ໄດ້ໄຈ້ແຍກມາ ເຫັ່ງນັ້ນ

ເລະວິ້ງໃສ່ຈຸດໝາຍຂອງສະໜັ້ນ ສ້ານ ສ້ານ ສ້ານ

ກ່ຽວ ແລະປັບປຸງລະບົບອຳນາດການປົກຄອງ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນແຕ່ລະຣາກຖານຂຶ້ນມາ ເຖິງຂັ້ນສູນກາງ ເຊິ່ງເມືອເໝາະສົມ ຜະເດັດການກຳມາຊີບ ເຊິ່ງພັກເປັນຜູ້ນຳພາ ເປັນຜູ້ບໍລິຫານຄຸນຄອງປະເທດຊາດ, ຄຸນຄອງຊີວິດທາງສັງຄົມໃນທຸກດ້ານ ຢ່າງມີຜົນສັກສິດ, ສ້າງຕັ້ງລະບົບປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອພາປະເທດຊາດກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມ.

ເຊີດຊູສະຕິລະວັງຕົວ, ເພີ່ມທະວີກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ ແລະປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຍາມໃດກໍກຳເໜັ້ນ ເລະນຳໃຊ້ສິດອຳນາດຂອງຜະເດັດການກຳມາຊີບຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ເດັດດ່ຽວຫັ້ນມ້າງທຸກອິດທີ່ກຳລັງປະຕິກຳມາຂອງພວກໝາຍທີ່ມຈຳໜາຍຮ້າຍສິດຊຸມເສິກເລະສັກດິ໌ມາປະຕິກຳມລາວ ລຸກໝືຂອງຈາເມລິກາ ເລະທຸກເລຫລຽມໃໝ ຂອງຈັກກະພັດຈາເມລິກາ, ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບດ້ານການເມືອງ ເລະຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ; ສຳເລັດໜ້າທີ່ການປະຕິວັດຊາດປະຊາທິປະໄຕຢ່າງເຖິງຖ້ວນ, ກ້າວລ້ຳບັນດາຮ້ອງຮອຍເສດເຫລືອຂອງອິດທິກຳລັງ ເລະຜົນຮ້າຍຕ່າງໆຂອງລັດທິລ້າເມືອງຂຶ້ນເໜືອໃໝ ເລະ ລະບົບສັກດິ໌ມາ ດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ ເລະເໜືອຄິດໃຫ້ຮາບກ່ຽວ, ລ້ຽງຜົນຕາມສັງຄົມຂອງພວກເຂົາ.

ຊຸກຍູ້ການຜະລິດ, ຟື້ນຟູ ເລະຂະຫຍາຍເສດຖະກິດ, ເຮັດໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ເປັນປົກກະຕິ ເລະປ່ຽນແປງໃຫ້ດີຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ຳເນີນການດັດສ້າງສັງ

ຄົນນິຍົມພາກສ່ວນເສດຖະກິດເອກະເທດ, ອົງການຈະຫຼາຍເສດ
ຖະກິດແຫ່ງຊາດ ເປັ້ນເຈົ້າການກະສິກຳ, ການປ່າໄມ້, ການ
ລ້ຽງສັດ ແລະອຸດສາຫະກຳເບົາ ຜະລິດສິນຄ້າໃຊ້ສອຍທີ່ສອດຄ່ອງກັບ
ເງື່ອນໄຂ ແລະຄວາມສາມາດຂອງແຕ່ລະບໍລິເວນຢູ່ໃນປະເທດເຮົາ,
ກ່ຳ້ງຮາກຖານວັດຖຸເຕັກນິກເທື່ອລະກ້າວຂອງ ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ
ເປັ້ນເຈົ້າການເອງ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກ່ເປີດກ້ວ້າງການພົວພັນ ເສດຖະ
ກິດກັບຕ່າງປະເທດ ເປັ້ນ ເຂ້ົ້າ ເຂ້ົ້າກັບ ປະເທດສັງຄົມນິຍົມ ເຂ
ໃສ່ສ້ວ້ງ ເງື່ອນໄຂກ້ານ້ຶ້ອງ ອົງການຈະຫຼາຍອຸດສາຫະກຳຢ່ວ້ງມີ ເຜ
ເພ້ົ້ມ, ຢຸດຕິ ສະພາບ ເສດຖະກິດ ຫລ້ າ ຫລັ ງ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ ້ າ ແ ລ ະ
ການຂ້ົ້ນກັບຕ່າງປະເທດ.

ເດັດດ ຽ ວ ລ ິ ບ ລ ້ າ ງ ຜ ົ ມ ສ ະ ຫ ້ ອ ມ ຂ ອ ງ ເ ມ ອ ຄ ິ ດ ປ ະ ຕ ິ ກ ານ ແ ລ ະ
ຮ ່ ວ ມ ຮ ່ ວ ຍ ເ ສ ດ ເ ຫ ລ ື ອ ຂ ອ ງ ວ ັ ດ ທ ະ ນ ະ ທ ຳ ອ ັ ນ ເ ສ ີ ມ ຊ ູ ມ ຖ ິ ່ ນ ທ ີ ່ ລ ະ ບ ອ ບ ສ ັ ກ
ດ ິ ນ ມ າ ແ ລ ະ ລ ັ ດ ທ ິ ລ າ ເ ມ ື ອ ງ ຂ ້ ົ ້ ນ ເ ຫ ນ ເ ກ ົ ່ າ ແ ລ ະ ເ ຫ ນ ໃ ໝ ່ ໄ ດ ປ ະ ໄ ວ , ດ ຳ
ເ ນ ີ ນ ການ ໂ ຄ ສ ະ ນ າ ສ ຶ ກ ສ າ ອ ົ ບ ຮ ົ ມ ກ ຽ ວ ກ ັ ບ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ຢ ່ າ ງ ກ ວ ້ າ ງ
ຂ ວ ້ າ ງ ແ ລ ະ ເ ປ ັ ້ ນ ລ ະ ບ ົ ບ , ກ ່ ຳ ້ ງ ວ ັ ດ ທ ະ ນ ະ ທ ຳ ການ ສ ຶ ກ ສ າ ແ ຫ ່ ງ ຊ າ ດ ,
ປ ະ ຊ າ ທ ິ ປ ະ ໄ ຕ ແ ລ ະ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ເ ທ ື ່ ອ ລ ະ ກ ້ າ ວ , ສ ້ ວ ້ ງ ຄ ົ ນ ລ າ ວ ຮ ຸ ່ ນ ໃ ໝ ,
ຄ ົ ນ ລ າ ວ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ; ເ ພ ົ ້ ມ ທ ະ ວ ີ ຄ ຸ ນ ນ ະ ພ າ ບ ເ ປ ີ ດ ກ ວ ້ າ ງ ຄ ັ ້ ມ ແ ຄ ວ ປ ັ ້ ນ ຍ າ ຊ ົ ນ
ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ທ ິ ຈ ິ ດ ຮ ັ ກ ພ ັ ກ ຕ ິ ດ ພ ັ ກ , ຮ ັ ບ ໃ ຊ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ , ຮ ັ ບ ໃ ຊ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ,
ໃ ນ ນ ັ ້ ນ ຕ ້ ອ ງ ເ ອ ົ າ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ສ ້ ວ ້ ງ ຄ ັ ້ ມ ແ ຄ ວ ປ ັ ້ ນ ຍ າ ຊ ົ ນ ທ ີ ່ ກ ຳ ເ ນ ີ ດ ຈ າ ກ ພ ັ ນ ດ າ
ຊ ົ ນ ຄ ົ ນ ຜ ູ ້ ອ ົ ງ ການ ເ ຜ ົ ່ າ ຕ ່ າ ງ ໆ . ພ ້ ອ ມ ກ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ກ ່ ຕ ້ ອ ງ ນ ຳ ເ ອ ົ າ ວ ິ ທ ີ ບ ົ ນ ດ ັ ດ
ສ ້ ວ ້ ງ ຄ ັ ້ ມ ແ ຄ ວ ປ ັ ້ ນ ຍ າ ຊ ົ ນ ທ ີ ່ ລ ະ ບ ອ ບ ເ ກ ົ ່ າ ສ ້ ວ ້ ງ ຂ ້ ົ ້ ນ ເ ພ ື ່ ອ ໃ ຫ ້ ເ ຂ ົ ້ າ ກ າ ຍ ມ າ

ເປັນພະນັກງານຮັບໃຊ້ປະເທດຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ.

ຍົກເຮັງຂະຫຽາຍ ແລະ ປັບປຸງພັກຢູ່ໃນທົ່ວປະເທດເປັນຕົ້ນ ເນື່ອໃນເຂດປົດປ່ອຍໃໝ່, ເພີ່ມທະວີກຳລັງນຳພາຂອງພັກ, ເຊີດຊູລະດັບທຸກດ້ານຂອງພະນັກງານ ສະມາຊິກພັກ ເປັນຕົ້ນເນື່ອ ດ້ານອັດທະມະທຳ, ວິທະຍາສາດເຕັກນິກ, ຄວາມສາມາດຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ, ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ; ເຊີດຊູບົດບາດນຳພາຂອງພັກໃນລະບົບຜະເດັດການກຳມາທິບ, ຜູກຮັດການພົວພັນລະຫວ່າງພັກ ກັບມະຫາຊົນໃຫ້ເໜັ້ນແໜ້ນກວ່າເກົ່າ.

ເພີ່ມທະວີຄວາມສາມັກຄີ ນິດຕະພາບ ແລະການຮ່ວມມືຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນ ແລະກັນກັບບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມ ເປັນຕົ້ນເນື່ອ ກັບຫວຽດນາມ ແລະກຳປູເຈຍ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາ ແລະ ກໍ່ສ້າງປະເທດຊາດ, ຂະຫຽາຍເສດຖະກິດ ແລະ ວັດທະນະທຳ; ຕັ້ງໜ້າປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປັບປຸງທ່າ ແລະກຳລັງຂອງການປະຕິວັດ ໃນອິນດູຈີນ, ປະກອບສ່ວນປົກປັກຮັກສາ ແລະປັບປຸງລະບົບສັງຄົມນິຍົມ, ປະກອບສ່ວນຊຸກຍູ້ຂະບວນການຕໍ່ສູ້ປະຕິວັດ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສັນຕິພາບຂອງປະຊາຊົນໃນໂລກ.

๕.- ທິດນຳ ແລະຍຸດໂທບາຍ.

๕.๑ - ທິດນຳ:

ຖ້ວຍເງື່ອນໄຂພາຍໃນ ແລະນອກປະເທດ ດັ່ງກ່າວມານັ້ນ, ໃນບາດກ້າວເດີນທີ່ຂອງສະໄໝຂ້າມຜ່ານຂຶ້ນສູ່ສັງຄົມນິຍົມນີ້ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງກຳແໜ້ນ ແລະໝຸ້ນໃຊ້ບາງທິດນຳໃຫ້ດີດັ່ງນີ້:

๕.๑.๑ - ทัศนำเลักทามปะติวัดฉาดปะชาทิปะไตย่าง เถิงถอง, ทัวทาอั้มสังคมนิยม, ทัวตุ้ ดัดสางสังคมนิยม เละก่สางสังคมนิยม.

พายใต้ทามมำพาของพัก, ละหว่างทามปะติวัดฉาด ปะชาทิปะไต กับทามปะติวัดสังคมนิยม เฌมบมีกำแพงขีดขั้ม, แต่หากมีทามติดพันกันย่างสะหนิดเหม่น, ดังนั้นในเอลาดำเนิ้ม ทามปะติวัดฉาดปะชาทิปะไต ในติของมัน ก็เฌม ไดกวม เอ็ามไอทาอั้มสังคมนิยมยู่เลอ. ในเม็อดำเนิ้ม ทามปะติวัดสังคมนิยม กย้างต้องสิบต่เธ้าหาที่ฉาดปะชาทิปะไตให้ สำเลักคบถ้วม.

ทามดัดสางสังคมนิยม กับทามก่สางสังคมนิยมมีทามพัวพันกันเยบทายอิ้มอี. ดังนั้น ในทามดัดสางสังคมนิยม ก็มีส่วมก่สางสังคมนิยมยู่ในติของมัน, ก่สางสังคมนิยมได้ดี จึงดัดสางสังคมนิยมย่างเถิงถองได้. ถอยเหตนั้น ในพาละที่ทาอั้มสังคมนิยม จึ่งต้องสิมทิบทามดัดสางสังคมนิยม กับทามก่สางสังคมนิยมไปพ้อมๆ กัน.

๕.๑.๘ - ขึ้มพึ่งถามเสิ้มระหว่ายจิดใจ เพื่อเฌิ่งสางความเข้มแข็งถอยเฌิ่งๆ ต้องฮู้ทะแจ้งยากแย้ง ทามจอยเหลือของฮาขันดาปะเทสังคมนิยมอายมอง, มาใช้เฌิ่งสำเลักโพทางถามอิทะยาสาดเต้ภิภะของโลก.

ເພື່ອສ້າງສັງຄົມນິຍົມ ພວກເຮົາ ຕ້ອງຍາດແຍ່ງ ການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານວັດຖຸເຕັກນິກ ແລະ ຊຽວຊານຂອງປະເທດສັງຄົມນິຍົມອ້າຍນ້ອງ ແລະນຳໃຊ້ຜົນສຳເລັດໃໝ່ດ້ານວິທະຍາສາດເຕັກນິກຂອງໂລກ, ແຕ ຕ້ອງເໝມຄົນລາວເຮົາເປັນເຈົ້າ ແລະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເໝວທາງ ແໝມນະໂຍບາຍຂອງພັກເຮົາ ຢ່າງເດັດຂາດ. ດັ່ງນັ້ນ ເວລານີ້ ຍິ່ງກວ່າເວລາໃດໝົດ ພະນັກງານສະມາຊິກພັກເຮົາ ຕ້ອງບຸກບືນຢ່າງສຸດຂີດ ເພື່ອສຶກສຶບເຊີດຊູລະດັບຄວາມສາມາດ ເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ຢ່າງອ່ຽ ໄວ ບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ເພື່ອຮັບປະກັນເອກະລາດ ແລະອະທິປະໄຕອັນແທ້ຈິງຂອງປະເທດເຮົາ.

ຄ.ຖ.ມ - <u>ເສີມຂະຫຽາຍທ່າແຮງໃນທຸກດ້ານຂອງ ປະເທດຊາດ ແລະຂອງ ການປະຕິວັດພວກເຮົາ, ດຳເນີນການ ສ້າງສັງຄົມນິຍົມ ເທື່ອລະກ້າວຢ່າງໜັກແໜ້ນ, ທ່ຽງຮອມ ແລະ ທ່ຽງສອດຄ່ອງກັບສະພາບການຕົວຈິງຂອງລາວເຮົາ.</u>

ໃນເງື່ອນໄຂສະພາບການທຸກດ້ານຂອງປະເທດເຮົາ ປະຈຸບັນນີ້ ເພື່ອສ້າງສັງຄົມນິຍົມຈະຕ້ອງມີເວລາ ແລະ ຈະຕ້ອງເຮັດເທື່ອລະກ້າວຢ່າງໜັກແໜ້ນ, ຫລີກເວັ້ນບໍ່ໃຫ້ໄປທາງໂຄ່ງ ແລະ ເຮັດຊ້ຳໄປຊ້ຳມາຫລາຍເທື່ອ, ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງ ເສີມຂະຫຽາຍທ່າແຮງໃນທຸກດ້ານຂອງການປະຕິວັດເຮົາ ແລະທ່າແຮງຂອງປະເທດເຮົາຢ່າງສຸດຂີດ ເພື່ອກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມຢ່າງໜັກແໜ້ນ, ແຕ່ຕ້ອງ ທ່ຽງຮອມ.

ໃນແຕ່ລະເຂດ (ເຂດປົດປ່ອຍເກົ່າ, ເຂດປົດປ່ອຍໃໝ່, ເຂດທ່ຽງພຽງ, ເຂດພູດອຍ) ຂອງປະເທດເຮົາ ມີທ່າແຮງທ່າອ່ຽນແຕກ

ຕ່າງກັນ. ດັ່ງນັ້ນ ຕ້ອງມີແຜນນະໂຍບາຍ ແລະແຜນການ ອັນຄືກ ຕ້ອງເໝາະສັບແຕ່ລະເຂດເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດໃນ ທຸກດ້ານຂອງປະເທດຊາດ.

ວ.ຑ.ວ - <u>ສົ່ງເສີມຢ່າງແໜ້ນແຟ້ນລະຫວ່າງການກໍ່ສ້າງ ເສດ ຖະກິດກັບການປ້ອງກັນຊາດ, ຍາມໃດກໍຕ້ອງພ້ອມຜັບແພ້ທຸກມື ຸ ບາຍມ້າງ ເພື່ອທຳລາຍຂອງສັດຕູຢູ່ໃນປະເທດ ແລະ ມາຈາກນອກປະ ເທດ.</u>

ເຖິງແນ່ວ່າ ປະເທດເຮົາ ໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຢ່າງສົມບູນ ແລະພວມກ້າວຂັ້ນສ້າງສັງຄົມນິຍົມໃນເງື່ອນໄຂສັນຕິພາບກໍຕາມ, ແຕ ບ້ອນທີ່ຕັ້ງຍຸດທະສາດ ແລະ ຈຸດພິເສດຂອງສະພາບການໃນປະເທດ ເຮົາປະຈຸບັນ, ການກໍ່ສ້າງ ເສດຖະກິດ ຈຶ່ງສາມາດຕົດແຍກອອກ ຈາກການປ້ອງກັນຊາດໄດ້, ຈຶ່ງຢ້ານໜ້າທີ່ກໍ່ສ້າງ ເສດຖະກິດ ເປັນໜ້າ ທີ່ພົ້ນ ເດັ່ນຂັ້ນໃນໄລຍະນີ້. ທັງສອງດ້ານນີ້ ຕ້ອງຊ່ວຍຊຸ ສົ່ງເສີມຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ເໜັ້ນແຟ້ນ ຈຶ່ງຈະສາມາດປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ແລະ ເຮັດ ໜ້າທີ່ ເປັນປ້ອມດ່ານໜ້າຂອງຄ້າຍສັງຄົມນິຍົມ ໄດ້.

ວ.ຑ.ວ - ເນື່ອງຈາກ ຄຸດພິເສດຕ່າງໆ ທີ່ກ່າວມາ ເທິງນັ້ນ, ໃນ ພາລະກິດກໍ່ສ້າງ ສັງຄົມນິຍົມນັ້ນ <u>ຈະ ຕ້ອງ ສຶກສາ ອັດທະ ຍະ ທຳ ຕ້ອງ ໄປ ກອບ ກ່າວ ໜ້ ງ</u>.

ໜ້ ງ ໃນ ບັນ ດາ ປັດ ໄຈ ຕັດ ສິນ ໃນ ການ ກໍ່ ສ້ າ ງ ສັ ງ ຄົ ມ ນິ ຍົ ມ ນັ ້ ນ ເຊ ່ ນ ຕ ້ ອ ງ ມ ີ ຄ ົ ນ ໃ ໝ ່ , ຄ ົ ນ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ເ ຊ ົ ່ ຍ ພ ຽ ງ ແ ຕ ່ ລ ະ ດ ັ ບ ຕ ໍ ່ ຕ ໍ ່ ທ າ ງ ດ ້ ານ ການ ເ ມ ື ອ ງ ສ ູ ງ , ຫ າ ກ ຍ ັ ງ ຕ ້ ອ ງ ມ ີ ລ ະ ດ ັ ບ ອ ັ ດ ທ ະ ນ ະ ທ ຳ ວ ິ ທ ະ ຍ າ

ສາດ-ເຕັກນິກສູງອີກດ້ວຍ, ຈຶ່ງຈະສາມາດຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ, ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ ໃນພາລະກິດສ້າງສັງຄົມນິຍົມຂອງປະເທດເຮົາ ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັ້ນ ຕ້ອງເອົາວຽກງານສຶກສາໄປກ້າວໜ້າ ແລະຕ້ອງຕັດສິນໃຈລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ວຽກງານນີ້.

ຫ.ງ.ຝ - ໃນການສ້າງ ແລະຂະຫຍາຍເສດຖະກິດຍາມໃດກໍຕ້ອງກຳເໜັ້ນຂອດການສ້າງ ແລະ ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນເຂດ ເສດຖະກິດຂອງລັດ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການດັດສ້າງ ແລະ ການສ້າງສັງຄົມນິຍົມ. ໃນຂົງເຂດເສດຖະກິດຂອງລັດ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດແກ້ໄຂຂອດຄົມມາຄົມຂົ້ນສ້ຳ, ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືດັດແປງ ແລະ ເຄື່ອງມືທັນສະໄໝເຂົ້າໃນການຜະລິດ.

ພຸ້ນປະເທດຂອງປະເທດພວກເຮົາ ສ່ວນຫລາຍເປັນພູຜາປ່າດົງ, ພົນລະເມືອງຢູ່ຫ່າງກັນ, ການຄົມມາຄົມຂົ້ນສ້ຳບໍ່ທັນຂະຫຍາຍຕົວ, ເສດຖະກິດຍັງມີລັກສະນະພຸ້ນເມືອງແຕ່ລະບໍລິເວນ, ສະພາບການດັ່ງກ່າວ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດຂະຫຍາຍຕາໜ່າງຄົມມາຄົມຂົ້ນສ້ຳໃຫ້ທະລຸລົງ ຈຶ່ງຈະຊຸກຍູ້ການຜະລິດແຂງແຮງ, ເຮັດໃຫ້ວັດທະນະທຳ, ໝໍຄິດ, ວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກຂອງສັງຄົມນິຍົມຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງວ່ອງໄວທົ່ວເຖິງໄດ້.

ອີກດ້ານໜຶ່ງ, ແຮງງານຜະລິດຂອງພວກເຮົາໜ້ອຍ, ເຄື່ອງມືຫລ້າຫລັງ. ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ຜະລິດຕະພາບຂອງງານເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ເພື່ອສ້າງພື້ນຖານວັດຖຸການຜະລິດໃຫ້ສັງຄົມນິຍົມ

ມັ້ນ ບັ້ນຫາສຳຄັ້ນອັ້ນໜຶ່ງ ເຊິ່ນຕ້ອງຮ່ວມແຮງດັດແປງ ເຄື່ອງມືການຜະລິດ, ພ້ອມກັ້ນນັ້ນ ກໍຕ້ອງນຳເອົາ ເຄື່ອງມືທັ້ນສະໄໝ ເຂົ້າໃນການຜະລິດເທື່ອລະກ້າວ.

๕.๘ - ยุดโหยาย:

ໃນເວລາປະຕິບັດຈຸດໝາຍທ້ອ ໄປ ແລະ ໜ້າທ້ສະເພາະໜ້າຂ້ອງການປະຕ້ວັດເຮົາ ຄ້ງ ກ້າວມາ ເທ້ງນ້ັ້ ຕ້ອງໝຸ້ນໃຈ ຍຸດໂຫຍ ຢ່າງ ຖ້ກຕ້ອງ ເພ້ອສ້ບຕ້ໝ້ແຍກລ້ວນປ້ອສັດຖຸ, ສະກັດກ້ັ້ນທ້ັ້ນ ທຸກ ກ້ັ້ນ ອຸ ຍ ມ ຕ ເພ ຕ ນ ຢ ັ້ ຂ ອ ງ ບ ັ ນ ດ າ ອ ິ ດ ທ ິ ກ ຳ ລ ັ ງ ປ ະ ຕ ິ ກ າ ນ ຕ ້ ພ າ ລ ະ ກ ິ ດ ສ ້ າ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ຢ ູ ່ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ ານ ັ ້ ນ ໃ ຫ ້ ປ ະ ລ າ ໄ ຊ , ເ ພ ື ່ ອ ສ ົ ມ ທ ົ ບ ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ຈ ຸ ດ ໝ າ ຍ ທ ົ ່ ວ ໄ ປ ກ ັ ບ ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ໜ ້ າ ທ ີ ່ ສ ະ ເ ພ າ ະ ໜ ້ າ ຂ ອ ງ ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ເ ຮ ົ າ ໃ ຫ ້ ສ ອ ດ ຄ ລ ອ ງ ກ ັ ບ ຈ ຸ ດ ພ ິ ເ ສ ດ ທ າ ງ ກ ານ ເ ມ ື ອ ງ ແ ລ ະ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ແ ຕ ່ ລ ະ ເ ຂ ດ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ ານ ັ ້ ນ ຕ ້ ອ ງ ເ ຊ ີ ນ ຊ ຸ ມ ຍ ຸ ດ ໂ ຫ ຍ ຈ ຳ ນ ວ ນ ໜ ຶ ່ ງ ດ ັ ່ ງ ຕ ໄ ປ ນ ີ ້ :

ການ ຮ ັ ບ ມ ອ ບ ໜ ້ າ ທ ີ ່ ຈ ຳ ໜ ່ າ ຍ , ກ ອ ງ ທ ັ ບ ພ ິ ດ ຕ ້ ອ ງ ສ ຸ ມ ກ ຳ ລ ັ ງ ລ ົ ບ ລ ້ າ ງ ພ ວ ກ ໝ ່ າ ຍ ທ ີ ່ ຈ ຳ ໜ ່ າ ຍ ຢ ່ າ ງ ສ ິ ດ ຊ ຸ ມ ເ ສ ິ ກ ເ ກ ົ ່ າ ແ ລ ະ ພ ວ ກ ໝ ່ າ ຍ ທ ີ ່ ຈ ຳ ໜ ່ າ ຍ ທ ີ ່ ພ ວ ມ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ມ ື ໄ ຫ ວ ຕ າ ມ ຢ ັ ້ ນ ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ . ສ ຳ ລ ັ ບ ຊ ຸ ມ ຊ ຸ ມ ເ ຈ ົ ້ າ ທ ີ ່ ດ ັ ່ ງ ສ ັ ກ ິ ມ າ ນ ັ ້ ນ ກ ອ ງ ທ ັ ບ ພ ິ ດ ຕ ້ ອ ງ ລ ົ ບ ລ ້ າ ງ ພ ວ ກ ສ ັ ກ ິ ມ າ ປ ະ ຕ ິ ກ ານ . ຕ ພ ວ ກ ໝ ່ າ ຍ ທ ີ ່ ຈ ຳ ໜ ່ າ ຍ ແ ລ ະ ພ ວ ກ ເ ຈ ົ ້ າ ທ ີ ່ ດ ັ ່ ງ ສ ັ ກ ິ ມ າ ທ ີ ່ ບ ໍ ່ ດ ຳ ນ ິ ຕ າ ມ ຕ ້ ນ ຢ ັ ້ ນ ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ນ ັ ້ ນ ຕ ້ ອ ງ ມ ີ ກ ານ ປ ະ ພ ຶ ດ ໃ ຫ ້ ໝ າ ະ ສ ົ ມ ດ ້ ວ ຍ ວ ິ ທ ີ ໜ ຸ ມ ໃ ຊ ້ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ແ ລ ະ ມ າ ດ ຕ ະ ການ ອ ັ ນ ລ ະ ອ ຽ ດ ເ ພ ື ່ ອ ແ ກ ້ ໄ ຂ ທ າ ງ ກ ານ ເ ມ ື ອ ງ ແ ລ ະ ແ ກ ້ ໄ ຂ ບ ັ ນ ດ າ ພ ັ ນ ຕ າ ມ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ທ ີ ່ ຖ ຸ ດ ຮ ົ ດ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ

ເຂົ້າ ເຈົ້າ ຢ່າງ ເໝາະ ເຖິງ ຖ້ວງ ເລ ະ ຄ ວ ງ ແ ຄ ວ .

ເ ອ ົ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ວ ິ ທ ີ ຣ ິ ມ ດ ັ ດ ສ ້ າ ງ ບ ັ ນ ດ າ ຂ ້ າ ລ າ ຍ ະ ກ ານ ແ ລ ະ ນ າ ຍ ທ ະ ຫ ານ , ນ າ ຍ ຕ ຳ ຫ ລ ວ ດ ຝ ່ າ ຍ ຂ ວ າ . ສ ຳ ລ ັ ບ ພ ວ ກ ຂ ້ າ ລ າ ຍ ະ ກ ານ ປ ັ ນ ຍ າ ຊ ຸ ມ ທ ີ ກ າ ວ ໜ ້ າ , ທ ີ ມ ລ ะ ດ ັ ບ ອ ຸ ປ ະ ສ ะ ເ ໝ ີ ຍ ເ ຕ ັ ມ ທ ີ ມ ຕ ວ ງ ຄ ຸ ມ ຄ ວ າ ສ ັ ບ ຊ ວ ນ ໃ ຈ ຮ ັ ກ ເ ຂ ົ ້ າ , ຮ ັ ບ ປ ะ ກ ັ ນ ໃ ຫ ້ ເ ຂ ົ ້ າ ມ ີ ອ ຸ ດ ກ ານ ເ ປ ັ ນ ຢ ູ ່ ອ ັ ນ ເ ໝ າ ะ ສ ົ ມ ເ ພ ື ່ ອ ໃ ຫ ້ ເ ຂ ົ ້ າ ເ ຈ ົ ້ າ ມ ີ ເ ງ ວ ນ ໄ ຂ ເ ສ ີ ມ ຂ ะ ຫ ຽ ງ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ , ส ะ ต ิ ป ั ນ ຍ າ ຮ ັ บ ใ ช ้ ป ะ เ ท ด ช า ด , ร ั บ ใ ช ้ ป ะ ช า ช ุ ม .

ต ว ง ม ำ ใ ช ้ ເ ล ะ ส ่ ง ເ ส ີ ม ช ุ ม ค ุ ม ม า ย ท ี ม ແ ห ่ ง ช า ด ใ ห ้ ด ำ ເ ນ ิ ม ท ุ ล ะ ก ิ ด ถ า ม อ ุ ด ส า ห ะ ก ำ , ก า ม ค ุ ม ม า ค ุ ม ข ั ้ น ส ู ง ท ี ่ ป ั ้ น ป ะ โ ห ย ด ใ ห ้ แ ก ่ เ ส ด ถ ะ ก ิ ด แ ห ่ ง ช า ด ถ ้ อ ย ท ล ั ก ก า ม ท ี ่ ว ่ า ล ั ด เ ป ั ้ น ผ ู ้ ส ะ ห ว ง อ ั ด ฉ ุ ด ิ บ ั ง จ ำ เ ป ั ้ น ใ ห ้ เ ข ้ า เ จ ้ า เ ล ะ ค ุ ม ค ว ง ผ ะ ล ิ ด ผ ั ม ท ั ้ ง ผ ิ ด ท ี ่ เ ข ้ า เ จ ้ า ผ ะ ล ิ ด ไ ด ้ , ใ ห ้ ส ่ เ ส ี ม ข ะ ห ย า ย ถ า ม ต ว ง ห น ้ า เ ล ะ จ ำ ก ั ด ถ า ม ห ร ื อ ข ว ง เ ข ้ า เ จ ้ า . พ ร ้ อ ม ก ั บ น ำ ป ะ ต ิ บ ั ด ม ะ โ ย บ า ย ช ุ ม ส อ ม ท ุ ล ะ ก ิ ด ล ะ ห ว า ง ล ด ภ ย เ อ ก ะ ช น ย ่ า ง เ ห ม า ะ ส ม แ ล ้ อ แ ต ่ เ ง ว ล ไ ข ต ิ ว จ ิ ง อ ำ น ว ย ใ ห ้ , ท ั ้ ง ม ี ก ำ เ พ ิ ่ ม ถ ั ด ส ว ง เ ข ้ า เ จ ้ า .

ໄລຍະໃໝ່ , ທິດທາງ ,ໜ້າທີ່ໃໝ່

ແ ລ ະ

ບາງບັນຫາພື້ນຖານເພື່ອຮັບປະກັນໄຊຊະນະຂອງສັງຄົມນິຍົມ *

<u>໑.- ປະເທດເຮົາໄດ້ເຂົ້າສູ່ໄລຍະໃໝ່ ຂອງການປະຕິວັດຄື ການປະຕິວັດສັງຄົມນິຍົມດ້ວຍຈຸດພິເສດຕ່າງໆ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:</u>

<u>໑.໑ - ທົ່ວປະເທດໄດ້ ສັນຕິພາບ, ເປັນເອກະລາດ, ເອກະພາບ ແລະພວມກ້າວຂຶ້ນສ້າງສັງຄົມໃໝ່-ສັງຄົມສັງຄົມນິຍົມ.</u>

ປະເທດເຮົາໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຢ່າງສົມບູນ, ລະບອບໃໝ່ໄດ້ກໍ່ເກີດຂຶ້ນ, ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າຂອງພວກເຮົາໄດ້ຍາດເອົາສັນຕິພາບ, ເອກະລາດ ແລະ ເອກະພາບມາໃຫ້ປະເທດຊາດ,ຍາດເອົາສິດເປັນເຈົ້າອັນແທ້ຈິງມາໃຫ້ຕົນ. ນັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ປະເສີດກວ່າໝູ່ຂອງຊາດເຮົາ.

ໃນໜຶ່ງຜ່ານມາ, ດ້ວຍວ່າພວກເຮົາມີອຳນາດການປົກຄອງປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ, ມີກອງກຳລັງມະຫາສາມັກຄີຂອງເໝືອໂຮມ

---

* ຄັດຈາກບົດລາຍງານຕໍ່ກອງປະຊຸມປະສົມລະຫວ່າງສະພາປະຊາຊົນສູງສຸດແລະສະພາລັດຖະມົນຕີ , ວັນທີ ໑໘ ກຸມພາ ໑໙໗໗

ເອກະພາບແຫ່ງຊາດ ບົນພື້ນຖານພັນທະພາບກຳມະກອນ-ຊາວນາ ອັນໜັກແໜ້ນ ພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ, ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າຂອງພວກເຮົາ ເຊິ່ງພ້ອມພ້ຽງໄປດ້ວຍຄວາມຫາປະຕິວັດຂອງຊາດໜຶ່ງທີ່ມີໄຊ, ໄດ້ຍາດເອົາໄຊຊະນະອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ເປັນໜ້າທະນົງໃຈມາໄດ້ໃນພາລະກິດປົກປັກຮັກສາສັນຕິພາບ, ເອກະລາດ, ເອກະພາບ ແລະ ສ້າງລະບອບໃໝ່. ສິ່ງດັ່ງກ່າວ ໄດ້ສະແດງເຖິງກຳລັງແຮງອັນບໍ່ຫມົດສິ້ນ, ໃຫຍ່ຫລວງຂອງຊາດເຮົາ ແລະ ສະແດງເຖິງລັກສະນະດີເລີດຂອງລະບອບໃໝ່ເຊິ່ງພວກເຮົາ ແຕ່ລະຄົນຕ່າງກໍໄດ້ອອກແຮງພັ້ນປຸງ ແລະ ສ້າງ.

ໃນປະຈຸບັນ, ພວກເຮົາພວມດຳເນີນການປະຕິວັດ ທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ້າງຫຼາຍ, ເຖິງຂັ້ນກວ້າງຫຼາຍ ການປະຕິວັດສັງຄົມນິຍົມ. ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ, ປະເທດເຮົາ ຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດໜ້າທີ່ປົກຄອງສັງຄົມນິຍົມຢູ່ໃນອົງຄະເນ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ຈັກກະພັດນິຍົມ, ບັນດາອົງການທີ່ກຳລັງປະຕິການພາຍໃນ ແລະ ນອກປະເທດ ຈຶ່ງພວມສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັນປະຕິບັດທຸກກົນອຸບາຍອັນມິດງາມຂອງເຂົາ ຫວ້ງສະກັດກັ້ນ ແລະ ມ້າງເພທຳລາຍການປະຕິວັດຂອງປະເທດເຮົາ.

ສະພາບການດັ່ງກ່າວ ເຮັດໃຫ້ພາລະກິດປະຕິວັດສັງຄົມນິຍົມ ໃນໄລຍະຫ້ວທີ່ຂອງປະເທດເຮົາ ຍັງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ສັບສົນ, ຊັບຊ້ອນຂຶ້ນອີກ, ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາ ຕ້ອງເສີມຂະຫຍາຍເງື່ອນໄຂອັນສະຫວ່າງພັ້ນຢ່າງສຸດຂີດ ແລະ ຕ້ອງມີຄວາມສ້ວງສ້ວງ, ມີສະຕິລະວັງຕົວປະຕິວັດສູງຢ່ສະເໝີໃນພາລະກິດປົກປັກ

ຣັກສາສັນຕິພາບ ແລະ ສ້າງປະເທດຊາດ.

1.4 - <u>ປະເທດເຮົາໄດ້ເລີ່ມຈາກເສດຖະກິດຜະລິດນ້ອຍທີ່ເຕັ້ໄປດ້ວຍລັກສະນະ ເສດຖະກິດທຳມະຊາດ ກ້າວຂຶ້ນສັ່ງຄົມນິຍົມໂດຍກົງ.</u>

ປະເທດເຮົາມີຈຸດພະຍາກອນທຳມະຊາດອຸດົມຮົ່ງມີ, ມີທາແຮ່ງດ້ານກະສິກຳ, ປ່າໄມ້, ແຫລ່ງໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ ແລະ ບໍ່ແຮ່ທີ່ສຳຄັນຫລາຍຊະນິດ. ແຕ ພາຍໃຕ້ລະບອບລາເມືອງຂຶ້ນ, ສັກດິນາ, ເສດຖະກິດຂອງປະເທດເຮົາຖືກກົດໜ່ວງໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນສະພາວະ ທຸກຍາກຫລ້າຫລັ່ງ, ຢ່ຳເທົ່າຍຸບອມເກົ່າ ເປັ້ນເວລາຫລາຍສະຕະວັດມາແລ້ວ. ຢູ່ໃນເຂດປົດປ່ອຍເກົ່າ, ຜ່ານຂະບວນວິວັດແຫ່ງການຕໍ່ສູ້, ຣາກຖານການເມືອງ ແລະ ການປ່ຽນແປງສັງຄົມໄດ້ຮັບການປັ້ນປຸ່ງ, ແຕ ດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ພວກເຮົາຍັງບໍ່ທັນມີເງື່ອນໄຂດຳເນີນການປ່ຽນແປງປະຕິວັດຢ່າງເລິກເຊິ່ງໄດ້ເທື່ອ; ຜົນຮ້າຍທີ່ຕາມມາຈາກການທຳລາຍຂອງສົງຄາມ ຍັງໜັກໜ່ວງຫລາຍຕໍ່ການຜະລິດ ແລະ ຊີວິດການເປັ້ນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ. ຢູ່ເຂດປົດປ່ອຍໃໝ່, ຍອມມະໂຍບາຍລາເມືອງຂຶ້ນເຜບໃພ່ຂອງຈັກກະພັດອາເມລິກາ ແລະ ພວກຄຸກມື, ເສດຖະກິດທຶນນິຍົມໄດ້ເລີ່ມປະກົດຕົວຂຶ້ນຢູ່ໃນຕົວເມືອງຈຳນວນໜຶ່ງ, ນາຍທຶນສ່ວນຫລາຍເຄີຍເຮັດວຽກຮັບໃຊ້ການຄ້າ.

ເບິ່ງທົ່ວໄປແລ້ວ, ຢູ່ໃນປະເທດເຮົາປະຈຸບັນ, ການຜະລິດທີ່ເຕັ້ໄປດ້ວຍລັກສະນະເສດຖະກິດທຳມະຊາດຍັງເປັ້ນສັ່ນແຜ່ຫລາຍ

ທົ່ວໄປ. ຈຸດພິເສດຂອງການຜະລິດນ້ອຍນີ້ ສະແດງອອກຢ່າງເດັ່ນ
ຊັດ ໃນບາງດ້ານຕໍ່ຄົງນີ້ຄື: ຣາຄາຖານວັດຖຸເຕັກນິກຍັງອອນນ້ອຍ
ທີ່ສຸດ, ອຸດສາຫະກໍາທ່ອງທ່ຽວຂັ້ນໃນບາງຕົວເມືອງໃຫຽ, ແຕ ຍັງ
ອອນນ້ອຍ, ອຸດໂຮມ, ຂັ້ນກັບປະເທດນອກດ້ານເຄື່ອງອຸປະກອນ
ເຕັກນິກ, ວັດຖຸດິບ ແລະຕະຫລາດ. ການກະສິກໍາເປັນການກະສິ
ກໍານ້ອຍ, ເອກະເທດເປັນຕົ້ນ ແລະເຂົ້າປຸກເຂົ້າເປັນສໍາຄັນ. ຢູ
ໃນຫລາຍບໍລິເວນຊົນນະບົດ ເປັນບໍລິເວນພູດອຍ, ສ່ວນຫລາຍ
ເຜົ່າຕໍ່ລ້ຽງຊົ່ວຄາວດ້ວຍການເຮັດໄຮ່ຕາມເຜ່ຍການຜະລິດເພື່ອຕົນເອງ,
ຖືກຕົນເອງໃນຄອບຄົວ, ກໍາລັງແຮງງານການຜະລິດໃນທົ່ວປະເທດ
ເກືອບທັງຫມົດ ເປັນແຮງງານເຜ່ຍທັດຖະກໍາພິດ, ເຂົ້ານີ້ເຄື່ອງມືປະ
ດິດປະດານ, ຜະລິດຕະພາບຂອງງານຕໍ່ທີ່ສຸດ; ການເຜ່ຍແຜ່ງານແລະ
ການຜະລິດສິນຄ້ານ້ອຍ ຫາກເປັນຮູບຮ່າງຂຶ້ນຢູ່ບາງບໍລິເວນທ່ຽງພຽງ
ອອນແອນຕົວເມືອງໃຫຽ ແລະລຽບຕາມແຄມທາງຄົມນາຄົມ; ເສັ້ນ
ທາງຄົມນາຄົມຂົນສົ່ງໜ້ອຍໂພດ, ທັ້ງບ່ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ການ
ໄປມາຕະຫລອດປີ, ເຮັດໃຫ້ຫລາຍບໍລິເວນ ການເປັນເຂດເປົ
ປ່ຽວສອງຫລີກ, ການຈໍລະຈອນສິນຄ້າຢູ່ໃນຂອບເຂດຕະຫລາດຂອງ
ທ່ອງຖິ່ນ, ສິນຄ້າທາງດ້ານທັນຍາຫານຢູ່ໃນບາງບໍລິເວນຍັງຄ້າງ
ຢູ່ ໂດຍບ່ສາມາດສະເລຽເພີ່ມເຕີມໃຫ້ອອນທ່ຽງຂາດເຂີນ; ທ່ອປະເທດ
ຍັງບ່ທັນເປັນຕະຫລາດທີ່ມີລັກສະນະເປັນເອກະພາບ, ລັກສະນະຂອງ
ການຜະລິດນ້ອຍນີ້ ຍັງສະແດງອອກຢ່າງຈະແຈ້ງຢູ່ອອນ ການຜະ
ລິດບ່ສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງການໃຊ້ສອຍ ແລະຊື

ວິດການເປັ້ນຢູ່ໄດ້ເທ່ືອ, ສົ່ມຄ່າຈຸດສ່າທະກຳ ສ່ວນໜ່ວງໜ່ວຍຕ່ວງ ວ່າ ໄສ ຕ່າງ ປະເທດ; ການຈັດຕ່ັງຄຸ້ມຄ່ວງ ເສດຖະກິດຍ່ັງ ກ້ະເຈ ກ້ະ ຈ່ານ ທ່ີ ສຸ ດ.

ດ່ານວັດທະນະທຳ ສ່ັງ ຄົມ: ລະດັບ ວັດທະນະທຳ ຍ່ັງ ຕ່ຳ, ປະ ຊ່າ ຊຸ ມ ສ່ອມ ໃຫ ຽ ຍ່ັງ ບ ຮ ຸ ໜ ້ ງ ສ ີ, ພ ະ ຍ ່ າ ດ ໂ ລ ຄ ່ າ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ້ ນ ອ ັ ມ ຕ ະ ລ ່ ານ ໜ ່ ວ ຍ ເ ໝ ອ ຍ ່ ັ ມ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ການ ແ ກ ້ ໄ ຂ, ຮ ່ ວ ງ ຮ ອ ຍ ຂ ອ ງ ການ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ເ ຜ ີ ຍ ສ ັ ກ ົ ມ າ, ຄ ວ າ ມ ເ ຊ ື ່ ອ ລ ່ ານ ຖ ື ຜ ີ ຢ ່ າ ງ ງ ົ ມ ງ ວ ່ ານ ພ ້ ອ ມ ທ ັ ງ ເ ລ ີ ່ ມ ສ ່ ານ ຄ ວ າ ມ ຈ ິ ດ ຕ ະ ສ າ ດ ເ ລ ະ ພ ັ ມ ສ ະ ທ ອ ນ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ ທ ິ ລ ່ າ ເ ມ ່ ອ ງ ຂ ຶ ້ ນ ເ ຜ ີ ຍ ໃ ໜ ່ ຂ ອ ງ ວ ່ າ ເ ມ ລ ິ ກ ່ ຍ ່ ັ ງ ປ ະ ພ ຶ ດ ຮ ່ ານ ຍ ໜ ່ ວ ຍ ປ ະ ການ ຢ ູ ່ ໃ ນ ເ ໝ ອ ຄ ິ ດ ເ ລ ະ ເ ຜ ີ ຍ ແ ຜ ່ ເ ຄ ່ ານ ຳ ລ ່ ານ ຊ ຶ ອ ຶ ດ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ ່ າ ຊ ຸ ມ ເ ຮ ົ ່ າ.

ນ ັ ບ ແ ຕ ່ ໄ ດ ້ ປ ຶ ດ ອ ່ ານ າ ດ ການ ປ ົ ກ ຄ ອ ງ ມ ່ ານ ີ ້, ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ່ າ ໄ ດ ້ ຄ ວ າ ມ ພ ະ ຍ ່ ານ ຍ າ ມ ໜ ່ ວ ຍ ປ ະ ການ ໃ ນ ການ ຈ ັ ດ ຕ ່ ັ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ແ ໜ ່ ງ ຊ ່ າ ດ ຄ ຶ ມ ໃ ໝ ່. ປ ະ ຈ ຸ ບ ັ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ ່ າ ໄ ດ ້ ມ ີ ๕ ພ າ ກ ສ ່ ວ ນ: ລ ັ ດ ໄ ດ ້ ຄ ອ ຍ ໆ ກ ຳ ເ ອ ົ ່ າ ຂ ະ ເ ໜ ່ ງ ການ ຕ ່ າ ງ ໆ ຂ ອ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ້ ນ ຂ ະ ກ ະ ເ ຈ ຕ ັ ້ ມ ຕ ່ ຳ, ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ ທ ິ ສ ່ າ ງ ຂ ຶ ້ ນ ໃ ໝ ່ ຍ ່ ັ ງ ອ ອ ມ ນ ອ ຍ, ບ ່ ັ ມ ສ າ ມ າ ດ ເ ສ ີ ມ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ບ ົ ດ ບ າ ດ ເ ປ ັ ້ ນ ເ ຈ ົ ່ າ ພ ່ າ ທ ່ າ ງ ໄ ດ ້ ຢ ່ າ ງ ແ ທ ້ ຈ ິ ງ ເ ທ ່ ື ອ; ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ເ ອ ກ ະ ເ ທ ດ ຍ ່ ັ ງ ກ ວ ່ າ ງ ໃ ຫ ຽ; ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ລ ວ ມ ໝ ູ ່ ທ ່ າ ກ ໍ ເ ກ ີ ດ ຂ ຶ ້ ນ, ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ໜ ຸ ນ ສ ອ ນ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ລ ັ ດ ກ ັ ບ ເ ອ ກ ະ ຊ ຸ ມ ທ ່ າ ກ ໍ ເ ລ ີ ່ ມ ມ ີ, ແ ຕ ່ ເ ມ ື ່ ອ ໃ ນ ບ ່ ັ ມ ຄ ົ ບ ຖ ອ ນ, ເ ລ ະ ໜ ັ ກ ເ ໜ ່ ມ ເ ທ ່ ື ອ; ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ນ າ ຍ ທ ຶ ນ ເ ອ ກ ະ ຊ ຸ ມ ເ ຊ ື ່ ອ ໝ ັ ້ ນ ເ ຂ ົ ້ ມ ງ ວ ດ ເ ຂ ນ ດ ານ ການ ຄ ່ າ ໜ ັ ກ ລ ັ ກ ສ ະ ນ ະ ສ ອ ຍ ໂ ອ ກ າ ດ ກ ັ ກ ຕ ຸ ນ ຍ ່ ັ ງ ມ ີ ຫ ລ າ ຍ ຜ ່ ິ ດ ຄ ອ ນ ເ ລ ະ ພ ອ ມ ສ ່ ັ ງ ເ ພ ີ ່ ມ

ສະຫນອງຫນ້ຳ ຫ້ອງຕະຫລາດໃນປະເທດ.

ໃນເງື່ອນໄຂຂອງການປະຕິວັດປະເທດເຮົາໃນປະຈຸບັນ, ການກ້າວຂຶ້ນສູ່ການຜະລິດໃຫຽ່ສັງຄົມນິຍົມຈາກການຜະລິດນ້ອຍທີ່ເຫັນໄປດ້ວຍລັກສະນະເສດຖະກິດທຳມະຊາດນັ້ນ ເປັນຈຸດພິເສດໃຫຽ່ກວ່າໜຸ ແລະກ່ເປັນຂໍ້ຫຽ້ງຍາກໃຫຽ ຍາວນານທີ່ຄ່ອຍໆຳຫລາຍຄາມ ໃນຂະບວນວິວັດແຫ່ງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການປະຕິວັດສັງຄົມນິຍົມ ຢູ່ໃນປະເທດເຮົາ. ນັ້ນສະແດງໃຫ້ເຫັນ ເນື້ອແທ້ຂອງວິວັດທະນາການຂອງການປ່ະຕິວັດສັງຄົມນິຍົມ ຢູ່ໃນປະເທດເຮົາ ແລະກຳນົດເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍຂອງວິວັດທະນາການດັ່ງກ່າວນັ້ນ.

ຫ. ນ - <u>ສະພາບແວດລ້ອມສາກົນມີຄວາມສະດວກຫລາຍປະການ.</u>

ໄຊຊະນະໜ້ລັກສະນະຍຸກສະໄໝຂອງການປະຕິວັດ ປະເທດເຮົາ ແລະປະເທດອ້ຍນ້ອງຫວຽດນາມ ແລະກຳປູເຈຽ ໄດ້ສົ່ມທົບຢ່າງເໝາະເຫ້ມກັບການຂະຫຍາຍຕົວອັນແຂງແຮງຂອງ ນ ກະເສ ຝ່ອງປະຕິວັດໂລກນັ້ນພ້ອມສ້າງ ເປັນສະພາວະການສາກົນທ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ສຸດໃຫ້ແກ່ວິວັດທະນາການຂອງການປະຕິວັດ ຢູ່ໃນປະເທດເຮົາ. ອິດທິພົນທາງສາກົນຂອງພັກເຮົາ, ຂອງລັດເຮົາ ແລະຂອງການປ່ະຕິວັດປະເທດເຮົາ ໄດ້ຮັບການເຊີດຊູຂຶ້ນ ຫລາຍກ່ວາເກົ່າ, ຄວາມເປັນໃຈ ແລະ ສະໜັບສະໜຸນຂອງປະຊາຊົນຫລາຍໆ ປະເທດໃນ ໂລກຕ່ການປະຕິວັດຂອງປະເທດເຮົາ ໄດ້ກ່ວ້າງຂວ້າງ ຍ ກ ຕື. ການພົວພັນເພ ພິເສດລະຫ່ວ້າງລາວກັບຫວຽດນາມ ນິ ພົ ຄ ຜ

ປະໂຫຽດເປັ້ນຕາຍຮ່ວມກັ້ນ ແລະມິດຈິ່ມິດໃຈອັ້ນບໍ່ລິສຸດ, ພັ້ນໜຽວ
ທ້ຳເປັ້ນເຍບຢ່າງອັ້ນໜ້ຶ ດ້ານລັດທ້ຳສາ ກ້ຳມ ກຳມາຊຸ ບ້ຳ ມ ໄດ້ສ ຳ ງ ກ ຳ ລ ້ ງ
ແຮງຮ ວ ບ ດ ້ ານ ຊ ວ ຍ ຊ ຸ ໜ ຸ ນ ກ ັ ້ ນ ຢ ່ າ ງ ຕ ັ ້ ງ ໜ ້ າ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ທ ້ ັ ງ ສ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ບ ້ ມ
ເສ ັ ້ ນ ທ າ ງ ຂ ະ ຫ ຽ ນ ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ໃ ຜ ລ າ ວ . ດ ວ ຍ ກ ານ
ຊ ວ ຍ ເ ຫ ລ ື ອ ແ ລ ະ ກ ານ ຮ ວ ມ ມ ື ບ ິ ມ ຈ ິ ດ ໃ ຈ ລ ັ ດ ທ ້ ຳ ສ າ ກ ້ ຳ ກ ຳ ມ າ ຊ ຸ ບ ັ ້ ບ ັ ້ ມ
ປ ະ ເ ທ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ອ າ ຍ ນ ອ ງ , ດ ວ ຍ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ້ ນ ມ ິ ດ ຕ ະ ພ າ ບ ແ ລ ະ
ຕ າ ງ ຝ ່ າ ຍ ຕ າ ງ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ຜ ິ ດ ປ ະ ໂ ຫ ຽ ດ ກ ັ ບ ປ ະ ເ ທ ດ ອ ື ່ ນ ໆ , ໃ ນ ເ ງ ື ່ ອ ນ ໄ ຂ
ຂ ອ ງ ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ດ ້ ານ ວ ິ ທ ະ ຍ າ ສ າ ດ ເ ຕ ັ ກ ນ ິ ກ ໃ ໝ ້ ນ ້ ຳ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ້ ຳ ຈ າ ດ
ສ າ ມ າ ດ ຍ າ ດ ແ ຍ ງ ເ ວ ົ ້ ຳ ກ າ ລ ະ ເ ວ ລ ຳ ແ ລ ະ ເ ງ ື ່ ອ ນ ໄ ຂ ອ ັ ນ ສ ະ ດ ວ ກ ໃ ຫ ້
ແ ກ ່ ພ າ ລ ະ ກ ິ ດ ສ ້ ຳ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ , ວ ັ ດ ທ ະ ນ ະ ທ ຳ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ ຳ ດ
ເ ຮ ົ ້ ຳ ໄ ດ ້ .

ຈ ັ ກ ທ ະ ພ ັ ດ ອ ຳ ເ ມ ລ ິ ກ ຳ ໄ ດ ້ ປ ະ ສ ົ ບ ກ ານ ປ ະ ລ ຳ ໄ ຊ ພ ັ ້ ໜ ວ ງ ຫ ລ າ ຍ
ປ ະ ການ ແ ລ ະ ຖ ຶ ກ ໂ ດ ດ ຽ ວ ອ ິ ກ ຶ ່ ມ , ບ ວ ກ ໃ ສ ່ ສ ະ ພ າ ບ ວ ິ ກ ິ ດ ກ ານ ເ ມ ື ອ ງ
ມ ິ ດ ລ ຽ ມ ຕ ິ ດ ທ ້ ຳ ຮ ້ າ ຍ ແ ຮ ງ ຂ ້ ຶ ້ ນ ກ ວ ່ ຳ ເ ກ ົ ່ ຳ ໃ ນ ທ ຸ ກ ໆ ປ ະ ເ ທ ດ ທ ຶ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ນ ັ ້ ມ
ໄ ດ ້ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ລ ະ ບ ົ ບ ທ ຶ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ຍ ່ ຳ ງ ອ ອ ມ ເ ພ ຽ ງ ຊ ຸ ດ ໂ ຊ ມ ລ ົ ງ . ເ ຖ ິ ງ ຢ ່ າ ງ ນ ັ ້ ນ
ກ ໍ ຕ າ ມ , ກ ານ ຕ ຸ ້ ກ ໃ ນ ຂ ວ ຍ ເ ຂ ດ ສ າ ກ ້ ຳ ຂ ອ ງ ບ ັ ນ ດ າ ກ ຳ ລ ັ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ,
ເ ອ ກ ະ ລ າ ດ ແ ຫ ່ ງ ຊ າ ດ , ປ ະ ຊ າ ທ ິ ປ ະ ໄ ຕ ແ ລ ະ ສ ັ ນ ຕ ິ ພ າ ບ ທ ີ ່ ຕ ິ ດ ກ ັ ບ ຈ ັ ກ
ທ ະ ພ ັ ດ ນ ິ ຍ ົ ມ ແ ລ ະ ບ ັ ນ ດ າ ອ ິ ດ ທ ິ ກ ຳ ລ ັ ງ ປ ະ ຕ ິ ກ ານ ພ ວ ມ ພ ັ ນ ແ ປ ໄ ປ ຢ ່ າ ງ ດ ຸ
ເ ດ ືອ ດ ຮ ຽ ວ ຂ າ ດ ແ ລ ະ ສ ັ ບ ສ ົ ນ . ພ ັ ກ ແ ລ ະ ລ ັ ດ ເ ຮ ົ ້ ຳ ຈ ະ ຕ ້ ອ ງ ຮ ັ ກ ສ ຳ
ເ ໝ ອ ຫ ນ ້ ຳ ເ ອ ກ ະ ລ າ ດ , ເ ປ ັ ້ ນ ເ ຈ ົ ້ ຳ ຕ ົ ນ ເ ອ ງ ໄ ວ ້ ໃ ຫ ້ ໜ ັ ້ ນ ຄ ົ ງ , ເ ພ ິ ່ ມ ທ ະ ວ ີ
ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ ັ ກ ຄ ີ ເ ປ ັ ້ ນ ເ ອ ກ ະ ພ າ ບ , ເ ຊ ີ ດ ຊ ຸ ສ ະ ຕ ິ ລ ະ ວ ັ ງ ຕ ົ ວ , ເ ຊ ີ ດ ຊ ຸ ມ າ

ມະຈິດປະຕິວັດນຸ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນພາລະກິດປະຕິວັດແລະສັນ
ຕິພາບຂອງ ໂລກຢ່າງຕັ້ງໜ້າ.

ຈາກ ມີ ຈຸດພິເສດດັ່ງກ່າວມານັ້ນ, ພວກເຮົາ ເໜັ້ນວ່າ ການ
ປະຕິວັດສັງຄົມນິຍົມຢູ່ໃນປະເທດເຮົານັ້ນ ເນ້ນໜຸ້ງຍາກສັບສົນທີ່ສຸດ,
ເນື່ອງມາຈາກສັດຕູແລະບັນດາອົດທິກຳລັງປະຕິການປ່ຽນປະລະ ເຈດ
ຈຳນົງອັນມຸ່ງໝັ້ນຍາວນານຂອງພວກເຂົາໃນການມ້າງ ເພທຳລາຍພາ
ລະກິດສ້າງລະບອບໃໝ່ຂອງພວກເຮົາ, ແຕ ອັນໃດ ເນ້ນຍ້ຳ ພວກເຮົາ ເລີ່ມຈາກບ່ອນທຸກຍາກໜ້ຳຫລັງ ໂພດ. ພວກເຮົາ ຕ້ອງ
ໄດ້ດັ້ນສ້າງ, ຫັ້ນປຽນ ແລະສ້າງພົດທຸສ່ຳທຸກອັນ, ສ້າງທັ້ງກຳ
ລັງການຜະລິດ ແລະ ການພົວພັນການຜະລິດໃໝ່, ສ້າງທັ້ງຣາກ
ຖານເສດຖະກິດ ແລະ ໂຄງບົ່ນ, ສ້າງທັ້ງຊົນຊັ້ນການອັດຖຸ ແລະການ
ຈິດໃຈສ້າງວັດທະນະທຳໃໝ່. ພວກເຮົາ ມີເງື່ອນໄຂເຮັດໄດ້,
ເພາະພວກເຮົາມີພັນທະ- ເລມິ ທີ່ແທ້ຈິງນຳໜ້າ, ມີລະບອບການ
ເມືອງນຳໜ້າ, ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າພວກເຮົາມີມຸມເຊີ່ງສາມັກຄີສຸ,
ຄຸ້ນໜາກພຽມໃນການຈອກແຮງງານ ແລະມີຄວາມຕັ້ງໃຈໝັ້ນ
ການປະຕິວັດ ຢ່າງເດັດດຽວໜຽວແໜ້ນ, ປະເທດເຮົາມີຊັບພະຍາ
ກອນອຸດົມຮ່ຳມີ, ດ້ານອື່ນ ພວກເຮົາກໍໄດ້ຮັບການຮ່ວມມື ຊ່ວຍ
ເຫລືອຈາກບັນດາປະເທດອ້າຍນ້ອງ ແລະເພື່ອນມິດໃນ ໂລກ.

ຄ.- <u>ໜ້າທີ່ການປະຕິວັດຂອງ ປະເທດເຮົາໃນ ໄລຍະໃໝ່</u>.

ບົ່ນຜັ້ນຕາມເໜືອທາງລວມຂອງ ການປະຕິວັດ ຂອງ ປະເທດ
ເຮົາ, ອີງຕາມການຕີລາຄາສະພາບການ ແລະການ ໄຈ້ແຍກ ຈຸດພິ

ເສດໃຫ້ດ໋ງ ກ໋ານ ມາ ເທິ໋ງ ນ້ັ້ນ, ໜ້ ທ໋ີ ກ ານ ປະ ຕ ິ ວ ັ ດ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ ້ າ ໃ ນ ໄ ລ ຍ ະ ໃ ໝ ່ ດ ໍ ານ ້ ັ ້ ∶

"ເ ພ ື ່ ອ ທ ະ ອ ິ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ ັ ກ ຄ ີ ປ ອ ງ ດ ອ ງ ນ ິ ນ , ສ າ ມ ັ ກ ຄ ີ ນ ັ ນ ດ າ ເ ຜ ົ ່ ▯ , ກ ▯ ▯ ▯

ຄົບຖ້ວນສົມບູນ, ປົກປັກຮັກສາພາກພື້ນແຫ່ງການຈະເລີນຂອງປະຊາຊົນ, ຮັບປະກັນການປະເຕດຊາດກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມຢ່າງ ໜັກແໜ້ນ, ປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ເຂົ້າໃນຂະບວນການປະຕິວັດແລະປົກປັກຮັກສາສັນຕິພາບໃນອາຊີອາຄະເນ ແລະໃນໂລກ".

ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ດັ່ງກ່າວໃຫ້ປະກົດເປັນຈິງ, ໃນຫລາຍປີສະເພາະໜ້ານີ້ ພວກເຮົາຕ້ອງສຸມໃສ່ແກ້ໄຂ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການທີ່ສຳຄັນ ແລະຮີບດ່ວນ ດັ່ງຕໄປນີ້:

ຄ.ຄ - ເພີ່ມທະວີການ ແລະ ປັບປຸງລະບຽບວິທີການປົກຄອງ ແລະວິທີການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນທຸກຂັ້ນ, ຖືເປັນສຳຄັນພິເສດການປັບປຸງຂັ້ນເມືອງ, ຂັ້ນຕາແສງ, ບົນພື້ນຖານປັບປຸງພັທະພາບຖານະກອນ-ຊາວນາໃຫ້ເໝາະສົມ ພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງພັກ, ຮັບປະກັນການຊີ້ນຳແຕ່ເທິງລົງລຸ່ມໃຫ້ທະລຸລວງ, ປຸກລະດົມ ແລະ ຈັດຕັ້ງຂະບວນການແຂ່ງຂັນສັງຄົມນິຍົມ ຂອງມະຫາຊົນໃຫ້ດີ ເພື່ອສູ້ຊົນສຳເລັດທຸກໜ້າທີ່.

ຄ.ຄ - ເພີ່ມທະວີຮູບການປ້ອງກັນຊາດ ແລະປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບໃນທຸກດ້ານ, ລົງໂທດພວກຟື້ນປະຕິວັດທີ່ດ້ານສືບຕ້ານຢ່າງເດັດຂາດ ແລະ ຈະບ່ອນໃໝ່ນ ໃຫ້ໄດ້ຢ່າງທັນການ ແລະ ສາສົມ ປົກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບດ້ານການເມືອງ, ຄວາມເປັນລະບຽບ ຮຽບຮ້ອຍທາງສັງຄົມ, ປົກປັກຮັກສາຊີວິດ ແລະ ຊັບສົມບັດຂອງປະຊາຊົນ, ຊັບສົມບັດຂອງລັດ, ກຽມພ້ອມສູ້ຮົບ ປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ, ປົກປັກຮັກສາລະບ່ອນໃໝ.

ຄ.ມ - ສຳເລັດການລົບລ້າງລະບຽບປົກຫົ້ມະສົດເລະບັນ ດາຮູບການຊຸດຣົດຂອງນາຍທຶນຈຳພ້າຍ ເລະ ສັກດິ໌ນາ,ສົມທົບການ ດັດສ້າງກັບການກ໋ສ້າງບັນດາພາສ່ອນ ເສດຖະກິດເທິ່ງລະກ້າວຕາມ ເນ້ືອໃນ ເລະຮູບການວັນ ເພາະສົມ; ເປັດກ້ວ້າງການ ເຄ້ືອນ ໄຫວ ເລກຢ້າຍ ລ້ລະຈ ວນ, ຄືເປັ້ນສຳຄັ້ນ ພ ເສດການ ຂະ ຫຽ ້ ຍ ການ ຄ້ າ ຂ ອ ງ ລັດ ເລະ ການ ຄ ມ ນ າ ຄ ມ ຂ ົ ້ ນ ສ ູ ງ ໂ ດ ຍ ຕ ິ ດ ພ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ເ ໝ ົ ່ ມ ແ ຟ ້ ນ ກ ັ ບ ການ ຊຸ ກ ຍ ູ ້ ການ ຟ ື ້ ນ ຟ ູ ເ ລ ະ ຂ ະ ຫ ຽ ້ ຍ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ກ ະ ສ ິ ກ ຳ ປ ່ າ ໄ ມ ້ , ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ , ຫ ັ ດ ຖ ະ ກ ຳ . ຈ ຸ ດ ໃ ຈ ກ ້ ວ ໃ ນ ຫ ລ າ ຍ ປ ີ ພ ໍ ້ ານ ີ ້ ເ ນ ັ ້ ນ ແ ກ ໄ ຂ ສ ະ ບ ຽ ງ ອ າ ຫ ານ , ເ ພ ີ ່ ມ ເ ຫ ລ ົ ງ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ຂ າ ອ ອ ກ . ນ ິ ນ ັ ້ ມ ຄ ວ ນ ຄ ຸ ມ ກ ວ ດ ກ ້ າ ວ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ການ ເ ຈ ິ ນ ມ ີ ຄ ວ ນ ພ ັ ້ ນ ທ ຽ ງ ເ ທ ິ ່ ງ ລ ະ ກ ້ າ ວ , ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ອ ຸ ດ ສ ນ ການ ເ ປ ັ ້ ນ ປ ູ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ເ ປ ັ ້ ນ ປ ົ ກ ະ ຕ ິ ເ ລ ະ ປ ັ ບ ປ ຸ ງ ໃ ຫ ້ ດ ີ ຂ ຶ ້ ນ ເ ທ ິ ່ ງ ລ ະ ກ ້ າ ວ .

ຄ.ຄ - ຂ ະ ຫ ຽ ້ ຍ ເ ລ ະ ສ ້ າ ງ ກ ິ ດ ຈ ະ ການ ກ ະ ສ ິ ກ ຳ , ປ ່ າ ໄ ມ ້ , ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ , ຄ ົ ມ ນ າ ຄ ົ ມ ເ ລ ະ ໄ ປ ສ ະ ນ ີ ຈ ຳ ນ ວ ນ ໜ ຶ ່ ງ , ກ ໍ ່ ສ ້ າ ງ ກ ິ ດ ຈ ະ ການ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ , ຄ ົ ມ ນ າ ຄ ົ ມ ເ ລ ະ ໄ ປ ສ ະ ນ ີ ຈ ຳ ນ ວ ນ ໜ ຶ ່ ງ , ກ ໍ ່ ສ ້ າ ງ ໂ ຮ ງ ຮ ຽ ນ ເ ລ ະ ໂ ຮ ງ ໝ ໍ , ຄ ື ເ ປ ັ ້ ນ ສ ຳ ຄ ັ ນ ການ ປ ຸ ກ ລ ະ ດ ົ ມ ເ ລ ະ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ຸ ມ ກ ໍ ່ ສ ້ າ ງ ກ ິ ດ ຈ ະ ການ ຮ ັ ບ ໃ ຊ ້ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ເ ລ ະ ສ ຸ ທ າ ລ ະ ນ ະ ປ ະ ໂ ຫ ຽ ດ ຢ ູ ຕ າ ມ ເ ມ ື ອ ງ ເ ລ ະ ຕ າ ເ ສ ງ ເ ວ ົ ້ າ ເ ອ ງ ໂ ດ ຍ ມ ີ ການ ຊ ວ ຍ ເ ຫ ລ ື ອ ຈ າ ກ ເ ຕ ັ ນ ິ ກ ເ ລ ະ ອ ັ ດ ຖ ຸ ປ ະ ກ ອ ນ ທ ີ ່ ຈ ຳ ເ ປ ັ ້ ນ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ . ສ ຳ ຫ ລ ວ ດ ສ ຶ ບ ຄ ົ ມ , ອ ອ ກ ເ ຜ ຍ ແ ພ ່ ຜ ົ ນ ການ ກ ໍ ່ ສ ້ າ ງ ກ ິ ດ ຈ ະ ການ ທ ີ ່ ສ ຳ ຄ ັ ນ ຈ ຳ ນ ວ ນ ໜ ຶ ່ ງ ຕ າ ມ ຄ ົ ມ ນ າ ຄ ົ ມ , ຊ ຸ ມ ລ ະ ປ ະ ທ ານ , ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ , ນ ິ ຄ ົ ມ ກ ະ ເ ສ ດ ...

๘.๕ - ๑๑ກແຮງຂະຫຽາຍສາມັນສຶກສາ, ລົບລ້າງໄພ້ຮູ້ໜັງສື ແລະ ຂະຫຽາຍການບໍາລຸງວັດທະນະທໍາ, ກໍ່ສ້າງກໍາມະກອນ ແລະພະນັກງານເຕັກນິກ, ພະນັກງານຄຸມຄອງເສດຖະກິດ, ຄົ້ນຄ້ວາເຫລ່ານີ້ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການສໍາຄັນທີ່ຕ້ອງໄປກ້າວໜ້າ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂເຮັດ ມີ ການປະຕິວັດໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ, ພາ ພາລະກິດປະຕິວັດສັງຄົມນິຍົມກ້າວຂຶ້ນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ກໍ່ເພື່ອສໍາຄັນການຂະຫຽາຍວຽກງານຄະແໜງຊາວ, ໂຄສະນາ, ວັດທະນະທໍາ; ເພື່ອທະວີຕ້ານພ້ອມພະຍາດ ແລະ ປ້ອງພະຍາດ, ແກ້ໄຂການແຈກຢາຍຢາປົກປ້ອງ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການຮັກສາສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

๘.๖ - ເຊີດຊູລະດັບຄວາມຮັບຮູ້, ລະດັບທິດສະດີ, ຄວາມຮູ້ດ້ານວິທະຍາສາດເຕັກນິກ ແລະ ວິຊາການຂອງພະນັກງານຊົ້ນສູງ, ຊົ້ນກາງ ໃນຂະແໜງການ ແລະທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ. ເຊີດຊູສະຕິຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນ, ຮັບໃຊ້ການຜະລິດ, ຮັບໃຊ້ວິວັດການເປັນຢູ່; ກໍ່ສ້າງເນຍແຜນຮ້ອງຫລະອຽດຕ້ອງ, ຕິດແໜດກັບມະຫາຊົນ, ຕິດແໜດກັບພາກຕ້ອງ, ເຊີດຊູຄວາມສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຄົ້ນນັ້ນ ເປັນຂອດທົ່ນຄວາມພາຍຕ້ານສົ່ມກ້າພຸ ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃຫ້ສໍາເລັດຜົນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ກໍ່ຕ້ອງສ້າງລະບຽບ ການຈັດຕັ້ງຄຸມຄອງ ເສດຖະກິດຕາມຂະແໜງການ ແລະຕາມທ້ອງຖິ່ນຢ່າງສົ່ມເຫດສົ່ມຜົນ; ເພົ່ມທະວີການຊົ້ນໍາດ້ານນະໂຍບາຍ; ກໍ່ສ້າງ ລະບຽບວຽກງານສະຖິຕິ ແລະເຈົ້າວຽກງານນໍາພາ, ຊົ້ນໍາເສດຖະກິດໃຫ້ຄອຍໆ ເຂົ້າສູ່ແຜນການ, ປະຕິບັດລະບຽບເນຍແຜນຄຸມຄອງ ເສດຖະ

ກິດ, ຄຸ້ນຄອງການທຸລະກິດຕາມຫລັກການສັ້ງຄົມນິຍົມ ເທ່ົ່ານ້ັ້ນ. ການແກ້ໄຂໜ້ານ້ີ້ ມ້ີຄວາມໜ້ັກຫ້ັ້ນ ມ້ີຄວາມໜ້ັກໜ້ານ້ີ້ ມ້ີຄວາມໜ້ັກ ສຸດ, ມ້ັນເໝ້ືອນ ຕອບສະໜອງຄວາມຮ້ຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ອ້ັນຮ້ີບດ່ວນ ໃນຂ້ານ ກ້ານ ກ້ານ ເທ່ົ່ານ້ັ້ນ ເພ່ົ່ອງ ການ ທ້ັນ ເຂ້ົ່ານ ສູ້ ໄລ ຍ ການ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ເ ລ ະ ສ ້ າ ງ ພ ື ້ ນ ຖ ານ ໃ ຫ ້ ແ ຂ ງ ຂ ້ ານ ກ ້ ານ ທ ້ ັ ນ ປ ຽ ນ ຕ ໆ ໄ ປ .

ນ.- <u>ດ ຳ ເ ນ ີ ນ ນ ິ ຕ ິ ວ ັ ດ ໄ ປ ພ ອ ມ ໆ ກ ັ ນ</u>:

ເ ພ ື ່ ອ ດ ຳ ເ ນ ີ ນ ພ າ ລ ະ ກ ິ ດ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ , ເ ພ ື ່ ອ ລ ົ ບ ລ ້ າ ງ ທ ຸ ກ ຄ ວ າ ມ ບ ົ ກ ຕ ິ ທ ຳ ເ ລ ະ ໄ ຂ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ຂ ອ ງ ລ ະ ບ ອ ບ ເ ກ ົ ່ า , ເ ພ ື ່ ອ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ສ ິ ດ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ລ ວ ມ ໝ ູ ່ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ຜ ູ ້ ອ ອ ກ ແ ຮ ງ ງ ານ ເ ລ ະ ທ ັ ນ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ນ ອ ຍ ເ ປ ັ ນ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ໃ ຫ ຽ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ນ ັ ້ ນ , ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຕ ້ ອ ງ ດ ຳ ເ ນ ີ ນ ນ ິ ຕ ິ ວ ັ ດ ໄ ປ ພ ອ ມ ໆ ກ ັ ນ ຄ ື : ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ , ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ວ ິ ທ ະ ຍ າ ສ າ ດ ເ ຕ ັ ກ ນ ິ ກ , ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ເ ໝ ອ ຄ ິ ດ ເ ລ ະ ວ ັ ດ ທ ະ ນ ະ ທ ຳ . ນ ິ ຕ ິ ວ ັ ດ ນ ັ ້ ນ ຍ າ ມ ໃ ດ ກ ໍ ກ ຮ ອ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ກ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ສ ະ ໜ ິ ດ ໜ ້ ໍ ່ , ຊ ວ ຍ ຊ ຸ ກ ຍ ູ ້ ເ ຊ ິ ່ ງ ກ ັ ນ ເ ລ ະ ຊ ຸ ກ ຍ ູ ້ ເ ຊ ິ ່ ງ ກ ັ ນ , ເ ຮ ັ ດ ໃ ໝ ່ ກ ານ ປ ຽ ນ ແ ປ ງ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ຢ ່ າ ງ ຮ ອ ບ ດ ານ , ເ ພ ື ່ ອ ງ ນ ິ ດ ລ ວ ມ ຕ ິ ດ , ເ ລ ິ ກ ເ ຊ ິ ່ ງ ເ ລ ະ ເ ຄ ົ າ ຄ ອ ງ . ໃ ນ ຂ ະ ບ ວ ນ ອ ັ ດ ຄ ົ ງ ກ າ ອ , ກ ານ ດ ັ ດ ສ ້ າ ງ ທ ລ ົ ບ ລ ້ າ ງ ອ ັ ນ ເ ກ ົ ່ า ເ ລ ะ ກ ານ ສ ້ າ ງ ອ ັ ນ ໃ ໝ ່ , ຍ າ ມ ໃ ດ ກ ໍ ສ ົ ມ ທ ົ ບ ກ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ຖ ິ ກ ຕ ອ ງ , ຕ ອ ງ ດ ັ ດ ສ ້ າ ງ ເ ພ ື ່ ອ ສ ້ າ ງ ເ ລ ะ ສ ້ າ ງ ເ ພ ື ່ ອ ດ ັ ດ ສ ້ າ ງ ; ຕ ອ ງ ຖ ື ເ ປ ັ ນ ສ ຳ ຄ ັ ນ ກ ານ ດ ັ ດ ສ ້ າ ງ , ແ ຕ ່ ກ ານ ສ ້ າ ງ ເ ປ ັ ນ ໃ ໝ ່ ຕ . ຜ ນ ກ ານ ດ ັ ດ ສ ້ າ ງ ເ ລ ะ ສ ້ າ ງ ໃ ນ ແ ຕ ່ ລ ะ ຂ າ ດ ກ າ ອ ນ ັ ້ ນ ຈ ะ ສ າ ມ າ ດ ສ ້ າ ง ล ะ บ ิ บ ใ ห ่ ท ั ้ ง ห ม ด ก ร ว ม ก ั บ ก า ร ผ ู ก พ ั น ก า ร ผ ล ิ ต แ ล ะ ก ำ ล ั ง

ການຜະລິດ, ຣາກຖານ**ເສດ**ຖະກິດກັບ ໂຄງປົນ, ຊີວິດດ້ານວັດຖຸແລະ ວັດທະນະທໍາ, ດ້ວຍເຫດໃນສັງຄົມນິຍົມໃຫ້ມັ່ນ ຄົງຮັ່ງມີ. ພວກເຮົາຕ້ອງດໍາເນີນ ນ ການປະຕິວັດໄປພ້ອມໆ ກັນ, ບາດກ້າວ ກ່ອນກຽມໃຫ້ບາດກ້າວຫລັງຕໍ່ໄປ, ແຕ່ລະບາດກ້າວ ຈະຕ້ອງໄດ້ດໍາ ເນີນຢ່າງໜັກແໜ້ນ ໂດຍມີຈຸດໃຈກາງ, ຈຸດໜັກ, ສອດຄ້ອງກັບສະພາບ ການຕົວຈິງ.

ນ.ຈ.- <u>ເຮັດການປະຕິວັດການພົວພັນການຜະລິດເມ່ກັດ ສ້າງ ການພົວພັນການຜະລິດເກົ່າ ແລະ ສ້າງ ການພົວພັນ ການຜະລິດ ໃໝ່ສັງຄົມນິຍົມ.</u>

ເພື່ອໄຂ່ຫ້ວງທາງໃຫ້ກໍາລັງ ການຜະລິດຂະຫຍາຍຕົວ, ກ້າວ ຂ້າມເທື່ອລະກ້າວສູ່ການສ້າງສັງຄົມນິຍົມໃຫ້ສໍາເລັດຜົນ, ຈໍາຕ້ອງ ໄດ້ປ່ຽນ ການພົວພັນເຂບຄົມຊຸດຮຶດຄົມຢ່າງເຖິງຈ່ຽ, ປ່ຽນ ພາກສ່ວນເສດຖະກິດຂອງນາຍທຶນເອກະຊົນ ແລະ ດັດສ້າງພາກສ່ວນ ເສດຖະກິດເອກະເທດ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍສ້າງພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ຂອງລັດ ແລະ ເສດຖະກິດລວມໝູ່, ສ້າງລະບົບ ການພົວພັນ ການຜະ ລິດໃໝ ດ້ວຍສອງຮູບການກໍາມະສິດຄື: ກໍາມະສິດປ່ວງຊົນ ແລະ ກໍາ ມະສິດລວມໝູ່.

ການປະຕິວັດການພົວພັນ ການຜະລິດ ຕ້ອງເໝໃສ່ກໍສ້າງ ລະ ບຽບ ເປ້ົ ເຈ ລວມໝູ່ຂອງ ປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງງານໃນ ນ ດ້ານ: ເປ້ົ ເຈ ພາຫະນະ ການຜະລິດ, ເປ້ົ ເຈ ໃນ ການຜະລິດ ແລະ ເປ້ົ ເຈ ໃນ ການແຈກຢາຍ. ນົມພ້ອມຄຽງກ່ວ, ຊຸກຍູ້ ການກໍ່ສ້າງ

ຣາກຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກໃຫ້ໄວ, ຂະຫຽາຍການຜະລິດ, ປັບປຸງແລະ
ເສີມຂະຫຽາຍລັກສະນະດີເລີດຂອງການພົວພັນການຜະລິດ ສັງຄົມນິ
ຍົມ. ການປະຕິວັດນີ້ ບໍ່ພຽງແຕ່ໝາຍປ່ຽນຮູບການກຳນະສິດ ພາຫະ
ນະການຜະລິດດ້ວຍວິທີ ຫລວທ້ອນແຕ່ດ້ານດຽວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ ມັນ
ຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ສ້າງລະບຽບເສັ້ນເຈົ້າລວມໝູ່ຂອງປະຊາຊົນຜູ້ອອກ
ແຮງງານໃນດ້ານຕ່າງໆ ຄື: ໝວດຄິດ, ການຈັດຕັ້ງ, ວິທີເຮັດວຽກ,
ຄວາມສາມາດຄຸມຄອງ, ຮັບປະກັນໃຫ້ປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງງານ ທີ່ຢູ
ພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງພັກນັ້ນ ກາຍເປັນຜູ້ເປັນເຈົ້າລວມໝູ່ຂອງພາ
ລະກິດສ້າງສັງຄົມນິຍົມຢ່າງແທ້ຈິງ, ທັນການຜະລິດນ້ອຍໄປສູ່ການ
ຜະລິດໃຫຽ່ສັງຄົມນິຍົມເທື່ອລະກ້າວ.

ໃນຫລາຍປີຂ້າງໜ້ານີ້, ຕ້ອງແກ້ໄຂຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ
ດ້ານການດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ນ.ຈ.ຈ - ດັ່ງສ້າງເສດຖະກິດເອກະເທດຂອງຊາວນາ, ຊ່ວຍທັດຖະກຳ ແລະການທຸລະກິດຕ່ານອຸດສາຫະກຳຂອງນາຍທຶນ.

ນ.ຈ.ຈ.ຈ - ຕ້ານກະສິກຳ, ໃນປະຈຸບັນ ແລະໃນຫລາຍ ປີ ສະເພາະໜ້ານີ້, ຕ້ອງເນັ້ນໃຊ້ຮູບການໜ່ວຍສາມັກຄີເພີ່ມພູນ ແລະ ໜ່ວຍແລກປ່ຽນແຮງງານ. ໃນຮູບການດັ່ງກ່າວ ຊາວນາຍັງຄົງຮັກ ສາກຳນະສິດເດີມ, ງົວຄວາຍ, ເຄື່ອງມື ແລະ ຜະລິດພັນທັງພິດ ຂອງຕົນໄວ້ດັ່ງເດີມ. ເຖິງຢ່າງນັ້ນກ່ຕາມ, ລັກສະນະການຜະລິດ ເອກະເທດຂອງກະສິກຳພາຍໃຕ້ລະບຽບໃໝ່ນັ້ນ ບ່ເໝືອນຈະຢູ່ຄົງ ເດີ ດ ເໝືອກ່ອນອີກ, ຫາກໄດ້ການປ່ຽນແປງໃນສອງດ້ານ: ການພົວ

ພັນລະທ່າງຊາວມາດ້ວຍກັນ ແລະການພົວພັນລະທ່າງຊາວມາກັບ ລັດ. ພາຍໃຕ້ລະບອບໃໝ, ລະທ່າງຊາວມາດ້ວຍກັນຕ້ອງ ເສີມ ຂະຫຽາຍມູນເຊື້ອ ແລະ ຄວາມເຄຶ່ງຊຶມສັດທ່ງາມກ່ຽວກັບ ການຊ່ວຍ ເຫລືອຊຶ່ງກັນ,ສາມັກຄີກັນ ເພີ່ມພູນຜະລິດຜົນ, ເພື່ອການຂັ້ນຈັດຕ້ັ ແລກປ່ຽນແຮງງານ ເປັ້ນເທື່ອໆ ຕາມລະດູການ, ການຂັ້ນແລກປ່ຽນ ແຮງງານ ເປັ້ນປະຈຳ ໂດຍມີການຄິດໄລ່ແຮງງານ, ມີການຊຸມຄ່ອງ ເປັ້ນໝູ່ຄະນະ; ຂະຫຽາຍຮູບການຕ່າງໆ ເຊ່ັ ກຸ່ມທີ່ມຮ່ວມກັ ໃຊ້ຄວາຍໄຖຄາດຮ່ວມກັ, ໂຮມແຮງກັ ເຮັດຊຶ່ມລະປະທານຂະ ໜາດນ້ອຍ... ຂະຫຽາຍຮູບການ ຮ່ວມກັ່ຊ້ຂາຍແຕ່ລະປະເພດສິ່ນ ຄ້ າ, ແຕ່ລະປະເພດຜະລິດພັ້ນທ້ ່ຕ້ອງການ,ທັ້ງມ ້ ການ ເພ ື່ ອຊ ່ ວຍ ເຫ ລ ື ອ ກັ ່ ນ ດ ້ ານແຮງງານໃນລະດູການຜະລິດ. ໃນດ ້ ານ ອ ື ່ ນ, ໄປຄຽງຄູ ່ ກັ ່ ບ ການດັ ດ ສ ້ າ ງ ການຄ ້ າ ຂ ອ ງ ນ າ ຍ ທ ຶ ນ ເ ອ ກ ະ ຊ ົ ນ ຢ ູ ່ ໃ ນ ຕ ົ ວ ເ ມ ື ອ ງ, ຕ ້ ອ ງ ເ ອ ົ າ ການຄ ້ າ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ ລ ົ ງ ໄ ປ ເ ຖ ິ ງ ຕ າ ເ ສ ງ ໂ ດ ຍ ຕ ິ ດ ພ ັ ນ ກ ັ ບ ຮ ູ ບ ການຊ ື ້ ລ ອ ມ - ຂ າ ຍ ລ ອ ມ ຂ ອ ງ ຊ າ ວ ນ າ ເ ພ ື ່ ອ ສ ະ ໜ ອ ງ ພ າ ຫ ະ ນ ະ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ຊ ະ ນ ິ ດ ຕ ່ າ ງ ໆ, ເ ຄ ື ່ ອ ງ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ໃ ຊ ້ ສ ອ ຍ ທ ີ ່ ຈ ຳ ເ ປ ັ ້ ນ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ຊ າ ວ ນ າ, ເ ຄ ັ ບ ຊ ື ້ ສ ະ ບ ຽ ງ ອ າ ຫ ານ ແ ລ ະ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ປ ່ າ ຂ ອ ງ ນ າ ຕ ່ າ ງ ໆ ຂ ອ ງ ຊ າ ວ ນ າ. ບ ັ ນ ຫ ານ ຖ ານ ດ ັ ່ ງ ກ ່ າ ວ ຈ ຶ ່ ງ ລ ົ ບ ລ ້ າ ງ ການພົວພັ ຊ ື ້ ຂ າ ຍ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ພ ໍ ຄ ້ າ ເ ອ ກ ະ ຊ ົ ນ ກ ັ ບ ຊ າ ວ ນ າ ໄ ດ. ເ ຮ ັ ດ ເ ໝ ອ ນ ີ ້ ມ ັ ນ ມ ີ ຜ ົ ນ ດ ີ ຫ ລ າ ຍ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ການ ຊ ຸ ກ ຍ ູ ້ ການຜ ະ ລ ິ ດ, ເ ພ ີ ່ ມ ທ ະ ວ ີ ພ ັ ນ ທ ະ ພ າ ຍ ກ ຳ ມ ະ ກ ອ ນ - ຊ າ ວ ນ າ, ກ ະ ກ ຽ ມ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ການ ຂ ະ ຫ ຽ ງ ຕ ົ ວ ຂ ອ ງ ການ ພ ັ ນ ເ ປ ັ ້ ນ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ຢ ່ າ ງ ໜ ັ ກ ແ ໜ ້ ນ. ໃ ນ ປ ະ ຈ ຸ ບ ັ ນ, ບ ໍ ຄ ວ ນ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ກ ະ ເ ສ ດ

ເປັນພາບຖ່ອເທົ່ອ, ເພາະ ຍັງບໍ່ທັນຮັບປະກັນເງື່ອນໄຂ ຕ່າງ ໆ ດ້ານການຄຸ້ມຄອງ ແລະຊັ້ນ ຳ. ສ ຳລັບສະຫະກອນທີ່ມາແລ້ວຢູ່ເຂດ ປົດປ່ອຍເກົ່າ ກ໊ສ ະຫະກອນທົດລອງຢູ່ແຕ່ລະແຂວງນັ້ນ ຕ້ອງມີແຜນ ການລະອຽດ, ຊັ້ນ ຳທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ຢ່າງເໜດເຖິ, ຮັບປະກັນຂ ໂຍບາຍ ແລະຖ້ອດຖ້ອນບົດຮຽນເພື່ອເປີດກ້ວ້າງຂະຍ ອນການ ທັ ເປັນສ ະຫະກອນໃນເມື່ອມີເງື່ອນໄຂ.

ນ.1.1.8 - <u>ສ ຳລັບທັດຖະກ ຳ ແລະ ຊຸດສ ະຫະກ ຳນ້ອຍ</u> ໃ ປະຈຸບັນພວກເຮົ ມີແຜນຂ ໂຍບາຍຊ ຍເທ ລ້ອ, ສ ງເສີ ຣ ກຖ ມ ການຜະລິດຕ່າງໆ ທ ມ ແລ້ວ, ພ ມກ ນ ກ ຊ ຍ ແລະຈັ ຕ ງຄ ເປັ ຈ ນ ນຫ ລ ຢ ໃ ຕ ເມ ງ, ຢ ຸ ນ ຂ ດ ຳ ຣ ມ ກ ມ ຜະລິ ທັ ຖ ກ ຳ ເ ີ . ທ ດ ີ ຕ ເ ນ ຂ ທ ຽ ຍ ຂ ເ ນ ງ ຈ ຸ ທ ໃ ຊ ອັ ຖ ຸ ດ ິ ບ ພ ຍ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ , ທ ີ ່ ຄ ວ າ ມ ຕ ້ ອ ງ ກ າ ນ ບ ລ ໂ ພ ກ ຢ ູ ່ ພ າ ຍ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ແ ລ ະ ຮ ັ ບ ໃ ຊ ້ ກ າ ນ ຂ າ ອ ອ ກ . ລ ັ ດ ຈ ະ ຕ ້ ອ ງ ມ ີ ກ າ ນ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ສ ອ ງ ສ ັ ມ ໂ ດ ຍ ກ ົ ງ ຕ າ ມ ຂ ຜ ູ ກ ພ ັ ນ ກ ັ ບ ຣ າ ກ ຖ າ ມ ທ ັ ດ ຖ ະ ກ ຳ , ຊ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ນ ້ ອ ຍ ຖ ວ ຍ ຫ ລ າ ຍ ຮ ູ ບ ກ ານ ເ ຊ ັ ມ ໃ ຫ ປ ຸ ງ ແ ຕ ່ ງ ສ ິ ນ ຄ າ ແ ລ ວ ມ ອ ບ ໃ ຫ ລ ັ ດ , ຫ ລ ັ ດ ຈ ະ ຂ າ ຍ ວ ັ ດ ຖ ຸ ດ ິ ບ ໃ ຫ ເ ຂ ົ າ ເ ຈ ົ າ ແ ລ ວ ເ ກ ັ ບ ຊ ື ຜ ະ ລ ິ ດ ພ ັ ນ , ຫ ລ ື ຜ ູ ຜ ະ ລ ິ ດ ແ ກ ໄ ຂ ວ ັ ດ ຖ ຸ ດ ິ ບ ເ ອ ົ າ ເ ອ ງ ແ ລ ະ ຂ າ ຍ ຜ ະ ລ ິ ດ ພ ັ ນ ໃ ຫ ລ ັ ດ . ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ລ ັ ດ ກ ັ ບ ຣ າ ກ ຖ າ ມ ທ ັ ດ ຖ ະ ກ ຳ , ຊ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ນ ້ ອ ຍ ດ ົ ງ ກ າ ວ ຈ ະ ສ ່ າ ງ ເ ງ ື ່ ອ ນ ໄ ຂ ຈ ຳ ນ ວ ນ ຄ ວ າ ມ ສ ະ ດ ວ ກ ໃ ຫ ແ ກ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ , ພ ມ ກ ນ ນ ກ ເ ພ ື ່ ອ ເ ໝ ະ ສ ມ ຳ ໃ ຫ ເ ຂ ົ າ ເ ຈ ົ າ ເ ຂ ົ າ ສ ູ ່ ກ ານ ທ ຳ ມ າ ຫ າ ກ ິ ນ ເ ປ ັ ນ ມ ີ ກ ານ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ . ໃ ນ ສ ະ ເ ພ າ ະ

ໜ້ານ້ໍ, ຮູບການໃໝ່ ໃນການດັດສ້າງທັດຖະກໍ, ວຸດສາຫະກໍາໜ້ອຍ ນ້ອຍ ເໝມເໝະມໍາເຂົ້າ ເຈົ້າໃຫ້ລັດຕ້ອງ ເອົາ ເອງ ເປັນຈຸ ເປັນໜ່ວຍຮ່ວມ ງານ. ໃນ ເມ ເງ ມ ໄຂພ ງ ພ ຈ ງ ຈັດຕ ງ ເປັນສະຫະກອນ .ສ ໍ ລັບຂະ ເໜ ງ ການ ຈ ໍ ນວນໜ ງ ເຊ ນ ກ ມ ຈ ສ ວນ ແປ ງ, ການ ສ ວນ ແປ ງ ແລະ ການ ກ ສ າ ງ ເ ຄ ທ ະ ສ ະ ຖ ານ... ຄວນ ກ ະ ກ ຽ ມ ໃ ຫ ດ ີ ເ ພ ື ່ ອ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ເ ປ ັ ນ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ໂ ລ ດ. ໃ ນ ກ ານ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ໜ ວ ຍ ເ ຮ ັ ດ ງ ານ, ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ມ ັ ນ ຕ ອ ງ ຮ ັ ບ ປ ະ ກ ັ ນ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ຮ ອ ມ ມ ື ເ ພ ບ ສ ະ ໜ ິ ພ າ ຍ ຢ ່ າ ງ ເ ທ ົ ່ າ ທ ຽ ມ ລ ະ ຫ ວ າ ງ ທ ຸ ກ ໆ ສ ະ ມ າ ຊ ິ ກ, ຮ ັ ບ ປ ະ ກ ັ ນ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ລ ະ ຫ ວ າ ງ ລ ວ ມ ໝ ູ ່ ກ ັ ບ ລ ັ ດ ເ ປ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ດ ີ.

ມ.ຈ.ຈ.ມ - <u>ສ ໍ ລ ັ ບ ວ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ໍ ຂ ອ ງ ມ ວ ຍ ທ ຶ ມ ເ ອ ກ ະ ຊ ົ ນ</u>. ໃ ນ ປ ະ ຈ ຸ ບ ັ ນ ຕ ອ ງ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ນ ໍ າ ໃ ຊ , ຈ ໍ ກ ັ ດ ດ ້ ານ ທ ຶ ນ ຮ ອ ນ ແ ລ ະ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ກ ານ ດ ັ ດ ສ ້ າ ງ ໃ ນ ຂ ັ ້ ນ ຕ ໍ ່ ໄ ປ ດ ້ ວ ຍ ຈ ິ ດ ໃ ຈ ຍ ັ ງ ປ ະ ໃ ຫ ້ ເ ຈ ົ ້ າ ຂ ອ ງ ໂ ຮ ງ ຈ ັ ກ ໂ ຮ ງ ງ ານ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ, ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ແ ລ ະ ໄ ດ ້ ນ ຸ ມ ໃ ຊ ້ ວ ິ ທ ີ ກ ໍ ໄ ລ ສ ວ ນ ໜ ້ ອ ຍ ທ ີ ່ ເ ໝ ມ ອ ນ, ລ ັ ດ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ມ າ ດ ຕ ະ ກ ານ ກ ວ ດ ກ າ, ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ແ ລ ະ ກ ໍ ນ ິ ດ ຮ ູ ບ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ລ ະ ຫ ວ າ ງ ລ ັ ດ ກ ັ ບ ເ ຈ ົ ້ າ ຂ ອ ງ ໂ ຮ ງ ຈ ັ ກ ໂ ຮ ງ ງ ານ ເ ຊ ່ ນ: ໃ ຫ ປ ຸ ງ ແ ຕ ງ ສ ິ ນ ຄ າ ເ ລ ອ ມ ຈ ໃ ຫ ລ ັ ດ, ລ ັ ດ ຂ າ ຍ ວ ັ ດ ຖ ຸ ດ ິ ບ ແ ລ ະ ຊ ຸ ຜ ະ ລ ິ ດ ພ ັ ນ, ເ ກ ັ ບ ພ າ ສ ີ ຈ າ ກ ອ ນ... ພ ອ ມ ກ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ຕ ອ ງ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ກ ໍ ນ ະ ກ ອ ນ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ນ ກ ໍ ນ ະ ບ ານ ແ ລ ະ ເ ສ ີ ມ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ບ ິ ດ ບ າ ດ ຂ ອ ງ ກ ໍ ນ ະ ບ ານ ໃ ນ ກ ານ ຊ ຸ ກ ຍ ູ ້ ເ ຈ ົ ້ າ ຂ ອ ງ ໂ ຮ ງ ຈ ັ ກ ໂ ຮ ງ ງ ານ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ແ ຜ ນ ກ ານ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ, ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ນ ະ ໂ ຍ ບ ານ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ, ຂ ໍ ກ ໍ ນ ົ ດ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ, ເ ສ ີ ມ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ດ ້ ານ ຕ ົ ວ ພ າ ຂ ອ ງ ເ ຂ ົ ້ າ ເ ຈ ົ ້ າ, ເ ສ ີ ມ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຄ ວ າ ມ ສ າ

ມາດໃນການຜະລິດຂອງ ໂຮງຈັກໂຮງງານ ແລະ ຂອງກຳມະກອນ, ຕ້ານທຸກກິນອຸບາຍ ແລະ ການກະທຳອັນບໍ່ດີຕ໌ໂຮງຈັກໂຮງງານ, ຕໍ່ການຜະລິດ.

ສຳລັບ ໂຮງຈັກໂຮງງານຂອງນາຍທຶນໃນປະຈຸບັນນີ້, ທິດກ້າວຂຶ້ນໃໝ່ຕໍ່ເນື່ອ ໃຊ້ຮູບການຫຸ້ນສ່ວນທຸລະກິດລະຫວ່າງລັດກັບ ເອກະຊົນ. ສຳລັບ ໂຮງຈັກໂຮງງານໃດທີ່ໄດ້ເປັນ ວິສາຫະກິດລັດ-ເອກະຊົນແລ້ວ ຈະຕ້ອງ ເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງ, ຮັບປະກັນບົດບາດຂອງລັດ, ຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດຂອງກຳມະກອນ ແລະສ້າງ ເງື່ອນໄຂໃຫ້ເຈົ້າຂອງ ໂຮງຈັກໂຮງງານ ແລະຄອບຄົວຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າໃນການ ສ້າງປະເທດຊາດ ແລະດຳລົງຊີວິດຢ່າງສະດວກ ສະບາຍ.

ມ.ຈ.ຈ.ຄ - <u>ຂະແໜງການປ່າໄມ້.</u> ເພື່ອຊຸກຍູ້ການຂຸດຄົ້ນໄມ້, ວິຊາການປ່າໄມ້ ມີຄວາມສຸມກຳລັງແຮງ ເຮັດໃຫ້ການຂຸດຄົ້ນໄມ້ຂອງລັດວິສາຫະກິດນັບມື້ນັບ ເຕີບໃຫຍ່ ເຂັ້ມແຂງ, ມີບົດບາດເປັນ ເຈົ້າພາບ ທາງ ແລ້ວ ຈະຕ້ອງ ເອົາໃຈໃສ່ຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກຳນົດ ເຂດຂຸດຄົ້ນໄມ້ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ແລະ ເກັບຊຸ ຜະລິດພັນຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ໃຫ້ໄດ້ ຄົບ ຖ້ວນ. ຕ້ອງ ເພີ່ມທະວີການຊ່ວຍ ເຫລືອ ຊາວນາ ໃຫ້ ຮູ້ ຮູ ຮູ ຮູ

ມ.ຈ.ຊ - ຕ້ອງສ້າງກຳລັງການຄ້າຂອງລັດ ແລະດັດສ້າງການຄ້າຂອງນາຍທຶນເອກະຊົນ.

ໃນປະຈຸບັນ, ໄປຄຽງຄູ່ກັບການດັດສ້າງການຄ້າຂອງນາຍທຶນເອກະຊົນໃຫ້ເປັນໄປຕາມແຜນນະໂຍບາຍ ແລະນະໂຍບາຍຂອງ ພັກ ແລະ ລັດ, ພວກເຮົາຕ້ອງຕ້ອງສ້າງກຳລັງການຄ້າຂອງລັດໃຫ້ມີກຳລັງພຽງພໍເພື່ອເປັນເຈົ້າຕະຫລາດ; ຕ້ອງສົມທົບການຄ້າຂອງລັດກັບຂະແໜງການທະນາຄານ, ການເງິນ, ລາຄາໃຫ້ເປັນລະບົບພາທະນະວັດຖຸທີ່ແຂງແຮງ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການແລກປ່ຽນຈຳໜ່າຍ, ຊຸກຍູ້ການຜະລິດ, ເຮັດໃຫ້ຕະຫລາດມີຄວາມສະຫງົບໝັ້ນທ່ຽງ, ຊຸກຍູ້ການດັດສ້າງສັງຄົມນິຍົມທົ່ວໃນຕົວເມືອງ ແລະຊົນນະບົດ, ຮັບໃຊ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ເໝາະສົມກັບທ່າແຮງ ການ-ຊາວນາ. ລັດ ເປັນຜູ້ກຳສຶດຜູກຂາດການຄ້າພາຍນອກ. ກ ສ້າງລະບົບການຄ້າຂອງລັດແຕ່ສູນກາງລົງເຖິງທຸກແຂວງ, ທຸກເມືອງ ແລະຈັດຕັ້ງການຊື້, ການຂາຍໃຫ້ລົງໄປເຖິງທຸກໆ ຕາເສງ, ຕິດພັນກັບຮູບການຊື້ລວມ-ຂາຍລວມຂອງຊາວນາ, ທັງມີກ ເພື່ອກຳເອົາ ແຫລ່ງສະບຽງອາຫານ, ຜະລິດພັນກະສິກຳ ແລະ ອຸດສະຫະກຳ ໃຫ້ໄດ້ເປັນ ສ່ວນໃຫ ແລະສະໜອງພາທະນະການຜະລິດທີ່ຈຳເປັນ, ແລກປ່ຽນ ປະເພດສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳທີ່ຈຳເປັນ ຮັບໃຊ້ການຜະລິດ ແລະຊີວິດ ການເປັນຢູ່ຂອງຊາວນາ. ຂະແໜງການຄ້າຂອງລັດ ຕ້ອງມີກຳລັງ ພຽງພໍ ເພື່ອລວບລວມເອົາຂອດຂາຍຍົກທັງໝົດ ເຂົ້າໃນມື ຂອງລັດ ແລະເປີດກວ້າງຕາໜ່າງຮ້ານຄ້າຂາຍຍ່ອຍຢູ່ໃນຕົວເມືອງຕ່າງໆຢ່າງ

ເພາະສົ່ນ. ຂະບວນວິວັດແຫ່ງການສ້າງການຈັດຕັ້ງ ແລະການ
ກຳລັ່ງຂອງການຄ້າຂອງລັດຕາມທິດດ້ງກ່າວເທ່ົ່ານັ້ນ ບ່ເຫ່ມຈະປະຕິ
ບັດໃຫ້ເປັ້ນຈິງທັ່ວໄດ້ໂລດ ໃນຍາມໜ້ົ່ງຍາມດ້ຽວ, ແຕ ຕ້ອງມ
ແຜນການລະອຽດຕ້ອຈິ່ງ ເພ້ົ່ອປະຕິບັດເທ້ົ່ລະກ້າວ, ເທ້ົ່ລະພາກ
ສ່ວນຢ່າງຕ້ັ່ງໜ້າ ແລະ ເພາະສົ່ນ. ການຄ້າຂອງລັດຂະຫຍາຍໄປ
ຮອດໃສ ກ່ັດເຄ່ັ້ອນການເຄ້ົ່ອນໄຫວ ຂອງການຄ້າເອກະຊົ່ນໄປຮອດ
ນ້ັ້ນ, ກ້ານເຖ້ົ່ງຂ້ົ່ນໃໝ່ແຕ່ການຄ້າເອກະຊົ່ນຂາຍຍ່ອຍພາຍໃຕ້ການ
ຄຸ້ມຄອງຂອງລັດເທ່ົ່ານ້ັ້ນ.

ມ.1.ຄ.1 - <u>ສ ຳລັ່ບພ ໍ ກ ຄ ້ າ ຂ າ ຍ ຍ ່ ອ ຍ</u>. ເຂ ົ ້ າ ເ ຈ ້ າ ເ ຫ ັ ້ ນ
ຊ ົ ່ ນ ຄ ້ ົ ມ ຄ ອ ງ ກ ່ ຽ ວ ກ ັ ບ ວ ຽ ກ ງ ານ, ການ ທ ີ ່ ເ ຂ ົ ້ າ ເ ຈ ້ າ ເ ຕ ົ ້ າ ໂ ຮ ມ ກ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ຫ ລ ວ ງ
ຫ ລ າ ຍ ຢ ູ ່ ໃ ນ ຕ ົ ວ ເ ມ ື ອ ງ ຕ ່ າ ງ ໆ ນ ັ ້ ນ ກ ໍ ຍ ັ ງ ມ ີ ຜ ົ ນ ກ ະ ທ ົ ບ ຂ ອ ງ ສ ົ ງ ຄ າ ມ ແ ລ ະ
ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ລ ່ າ ເ ມ ື ອ ງ ຂ ັ ້ ນ ເ ຍ ບ ໃ ໝ ່ ຂ ອ ງ ຈ ັ ກ ກ ະ ພ ັ ດ ອ າ ເ ມ ລ ິ ກ າ ໃ ນ ເ ມ ື ອ ງ
ກ ອ ນ . ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ່ ا ຕ ້ ອ ງ ມ ີ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ນ ຳ ໃ ຊ ້ ພ ວ ກ ຄ ້ າ ຂ າ ຍ ນ ້ ອ ຍ , ເ ປ ັ ້ ນ
ຕ ົ ້ ນ ເ ຊ ່ ັ ່ ນ ຂ າ ຍ ຍ ່ ອ ຍ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ຂ ອ ງ ສ ົ ່ ມ ຄ ້ າ ສ ຳ ລ ັ ່ ບ ຮ ັ ບ ໃ ຊ ້ ວ ິ ກ ິ ດ ກ ານ ເ ປ ັ ້ ນ ຢ ູ ່
ເ ຊ ື ່ ອ ງ ລ ັ ດ ຍ ັ ງ ບ ໍ ່ ທ ັ ນ ເ ຮ ັ ດ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ ໄ ດ ້ ເ ທ ົ ່ ; ແ ຕ ່ ທ ິ ດ ກ ົ ມ ຕ ເ ຊ ັ ່ ນ ຕ ້ ອ ງ ຊ ວ ຍ
ເ ຫ ລ ◌ ◌ ◌ , ຂ ົ ນ ຂ ວ າ ຍ ແ ລ ະ ທ ັ ນ ເ ຂ ົ ້ າ ເ ຈ ້ າ ໄ ປ ສ ູ ່ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ . ທ ◌ ◌ ◌ ◌ ◌
ຕ ່ າ ງ ໆ ຕ ◌ ◌ ◌ ◌ ◌

ພ້ອມໆ ກັບການດັດສ້າງການຄ້າເອກະຊົນນັ້ນຕ້ອງ ໄດ້ຕັ້ງໜ້າດັດສ້າງ ຂະແໜງການຂົນສົ່ງຂອງເອກະຊົນ ໂດຍຮູບການອັນເໝາະສົມກັບແຕ ລະປະເພດໜ້າທະນະຂົນສົ່ງ, ແຕ່ລະເປ້າໝາຍ, ຕາມທິດປະຕິບັ ການຫຸ້ມສ່ວນທຸລະກິດລະຫວ່າງລັດ ກັບເອກະຊົນ, ຈັດຕັ້ງເປັນສະຫ ກອນ... ພວກເຮົາ ຕ້ອງຕັ້ງໜ້າຂົນຂວາຍ, ຈັດຕັ້ງ, ຊ່ວຍເຫລືອ ຂະແໜງການຂົນສົ່ງຖ່ອງກາວ ເໝໃສ່ຮັບໃຊ້ຄວາມຕ້ອງການ ໃນການ ຂົນສົ່ງຂອງລັດ ແລະການໄຫ້ມາຂອງປະຊາຊົນເປັນຢ່າງດີ.

ມ.ຈ.ມ - ກໍ່ສ້າງ ແລະເສີມຂະຫຍາຍ ບົດບາດຂອງ ເສດຖະກິດຂອງລັດ.

ໃນປະຈຸບັນ, ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍບົດບາດຂອງ ເສດຖະກິດ ຂອງລັດ, ທິດໝ້ຕ່ໃນສະເພາະໜ້າຂອງພວກເຮົາໝ ຂະຫຍາຍ ການຄ້າຂອງລັດ, ໃຊ້ລະບົບເຄຫຍ່ຍ ລະຈອນ ຢ່າງຄົບຊຸດ ໂດຍ ໝລັດເປັນຜູ້ຄຸມຄອງ.

ສ ຳລັບພາກສ ວນ ເສດຖະກິດຂອງລັດ ໃນຂະແໜງ ການ ກະສິ ກ ຳ, ປ ່າ ໄ ມ້, ອຸດສາ ຫະ ກ ຳ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ກໍ່ສ ້ າ ງ ພ ້ ອ ມ ຄ ມ ນ ັ ມ , ໃ ນ ຫລາຍປ ີ ຂ ້ າ ງ ໜ ້ າ ນ ີ ້ , ທ ິ ດ ໝ ້ ຕ ່ ໝ ເ ພ ີ ່ ມ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ປ ະ ກ ອ ບ ແ ລ ະ ຮ ີ ບ ຮ ອ ມ ເ ປ ີ ດ ກ ວ ້ າ ງ ຣ າ ກ ຖ ່ ມ ຕ ່ າ ງ ໆ ໜ ້ ມ ຢ ູ ່ ແ ລ ວ , ກ ໍ ່ ສ ້ າ ງ ກ ິ ດ ຈ ະ ກ າ ນ ຂ ະ ໜ າ ດ ນ ອ ຍ ແ ລ ະ ຂ ະ ໜ າ ດ ກ າ ງ ຈ ຳ ນ ວ ນ ໜ ຶ ່ ງ ຂ ຶ ້ ນ ໃ ໝ ່ . ຕ ້ ອ ງ ເ ພ ີ ່ ມ ທ ະ ວ ີ ກ າ ນ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ , ນ ຳ ໃ ຊ ້ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ ຂ ອ ງ ໂ ຮ ງ ຈ ັ ກ ໂ ຮ ງ ງ ານ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ ໃ ຫ ້ ດ ີ ຂ ຶ ້ ນ ກ ວ ່ າ ເ ກ ່ ົ ່ າ ເ ພ ື ່ ອ ປ ະ ກ ອ ບ ສ ່ ວ ນ ຢ ່ າ ງ ຕ ັ ້ ງ ໜ ້ າ ເ ຂ ້ ົ ້ າ ໃ ນ ກ ານ ຟ ື ້ ນ ຟ ູ ແ ລ ະ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ; ເ ປ ັ ນ ເ ບ ບ ຢ ່ າ ງ ໃ ນ ດ ້ ານ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ , ຄ ຸ ມ

ຄອງເຕັກນິກ, ເພີ່ມຜະລິດຕະພາບຂອງງານ,ລົດລາຄາສຳເລັດຮູບ ລົງ ແລະຍົກຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດພັ້ໃຫ້ສູງຂຶ້ນ, ເປັ້ນບ່ອນອີງໃຫ ແກ່ການຊຸກຍູ້ການດັ້ສ້າງສັ້ງຄົມນິຍົມ ຕ້ອງຖ່ານການຜະລິດໃນຂະ ເໜ່ງການດຽວກັ້ ທ້ີ່ສັ້ງກັດໃນພາກສ່ວນເສດຖະກິດອ່ືນ; ເປັ້ນໂຮງ ຮຽນເພ່ືອ້ສ້າງ, ບຳລຸງກຳມະກອນ ແລະ ພະນັ້ກງານໃນພາກ ຕ້ວ ຈ່ິງແ່ໜ່ງການຜະລິດ. ໃນເວລາດຽວກັ້ນນ້ັ້ນ, ຕ້ອງອກແຮງ ້ສ້າງ ຢ່າງ ຄົບຊຸດເພ່ືອ້ເສ່ີມຂະຫຍາຍບົດບາດຂອງຂ່ົງເຂດການຜະລິດຂອງ ລັດຢ່າງ ຕ້ັ້ງໜ້າ ກ້ວ້າ ເ ້ກ.

ໃນອະນາຄົດ, ການສ່ົມທ່ົບກຳລ້ັງການຄ້ານ້ັ້ນລັດ ັ້ບ ັ້ນດ້ານ ຂະເໜ່ງການຜະລິດຂອງລັດນ້ັ້ນ ເປັ້ນກຳລ້ັງສຳ ັ້ນ ັ້ບ ັ້ນ ັ້ບໜ່ງ ທ ັ້ບ ປະ ກ ັ້ນ ັ້ບ ັ້ນ ັ້ບ ັ້ນ ັ້ບ

ລັດໃຫຽ, ໃນການດຳເນີນ ນິ ການປະຕິວັດໄປພ້ອມໆ ກັນນັ້ນ ການ
ປະຕິວັດວິທະຍາສາດເຕັກນິກເປັນຂະແໜງໃຫ່. ການປະກອບ ເຕັກ
ນິກ, ການສ້າງຮາກຖານວັດຖຸ - ເຕັກນິກ ແລະການນຳໃຊ້ ເຕັກ
ນິກໃໝ່ ເຂົ້າສູ່ການຜະລິດນັ້ນ ເປັນເນ້ແຮງໃຫ່ສຳຄັນ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການ
ເຄື່ອນໄຫວ, ຈັດຕັ້ງການຜະລິດຄືນໃໝ່, ເພີ່ມຜະລິດຕະພາບຂອງ
ວຽກສັງຄົມ, ສ້າງໃຫ້ມີການພັນປຽນໂດຍພື້ນຖານ ໃນເສດຖະກິດ
ດ້ວຍການຂະຫຽາຍກຳລັງການຜະລິດ ແລະການປັບປຸງ, ປຸລະນະ
ການພົວພັນການຜະລິດສັງຄົມນິຍົມ. ມີແຕ່ຊຸກຍູ້ການປະຕິວັດວິທະຍາ
ສາດເຕັກນິກເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງຈະສາມາດປະຕິບັດການພັນເປັນອຸດສາຫະ
ກຳສັງຄົມນິຍົມ ເຊິ່ງເປັນພາທີ່ໃຈກາງ ຂອງຕະຫລອດສະໄໝຂ້າມ
ຜ່ານຂັ້ນສູ່ສັງຄົມນິຍົມນັ້ນໄດ, ຈຶ່ງຈະສາມາດສ້າງ ໂຄງປະກອບຂອງ
ການຜະລິດໃຫຽສັງຄົມນິຍົມ, ຂະຫຽາຍຂະແໜງການກະສິກຳ, ປ່າ
ໄມ້, ອຸດສາຫະກຳ, ຄົມມາຄົມຂົນສົ່ງ, ສ້າງພື້ນຖານໄດ ຢ່າງ
ສົມສ່ວນ.

ໃນຂຸມປີໜ້ານີ້, ເມື່ອງຈາກຍັງມີຂັ້ນຈຳກັດໃນຫລາຍດ້ານ,
ພວກເຮົາ ມີແຜນນະໂຍບາຍສ້າງກິດຈະການອຸດສາຫະກຳຂະໜາດ
ນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ໂດຍເນ້ໃສ ຮັບໃຊ້ ກອນອັນພິດການຂະ
ຫຽາຍກະສິກຳ, ປ່າ ໄມ້ ແລະຄົມມາຄົມຂົນສົ່ງ, ຕອບສະໜອງຄວາມ
ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການດ້ານເຄື່ອງມືທຳມະດາ, ເຄື່ອງມືດັດແປງ, ພ້ອມ
ກັນນັ້ນກໍ່ທຳເອົາ ເຄື່ອງຈັກອຸປະກອນຈາກຕ່າງປະເທດເຂ້າມາ ກອນ
ອັນພິດເນ້ນຈາກນັ້ນດ້ານປະເທດອ້ອມຂ້ອງເຂ້າມາຈົ່ງເນ້ ເພື່ອປະກອບ

ໃຫ້ຂະເໜງການເສດຖະກິດຈຳນວນໜຶ່ງ; ປະຕິບັດການເຜີຍແຜ່ຄວາມຮູ້ທົ່ວໄປດ້ານວິທະຍາສາດເຕັກນິກໃນການຜະລິດ ແລະໃນວິວັດການເປັນຢູ່ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຢ່າງກ້ວາງຂວາງ; ຂົນຂວາຍກຳມະກອນ, ຊາວໄຮ່ນາ, ຊ່ຽງຫັດຖະກຳ, ພະນັກງານ ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ດັດແປງເຕັກນິກ ແລະນຳໃຊ້ເຕັກນິກ ໃນເງື່ອນໄຂການຜະລິດໜ້ຽກຮ່ວມ, ເສີມຂະຫຽາຍຫ້ວຄິດປະດິດສ້າງ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການຜະລິດ ແລະ ເພີ່ມຜະລິດຕະພາບຂອງງານ; ຕ້ອນຮັບສ້າງພະນັກງານ ແລະ ກຳມະກອນເຕັກນິກ; ດຳເນີນວຽກງານສຳຫລວດ, ສຶບຄົ້ນ, ຂົ້ນແຜນກຳນົດ ໂດຍເນໃສ່ກຳນົດທິດສ້າງກິດຈະການຈຸດໜັກຈຳນວນໜຶ່ງໃຫ້ໄດ້ໂດຍໄວ ແລະ ມີແຜນການຮ່ວມມືກັບບັນດາປະເທດອ້ຽນໆ ແລະ ປະເທດອື່ນໆ ເພື່ອກຽມເປີດກ້ວາງການສ້າງໃນຊຸມປີ໓ ໄປ, ສ້າງເງື່ອນໄຂ ເສີມຂະຫຽາຍບົດບາດທີ່ເປັນຂະເຈ້ຂ້ຽວຂອງການປະຕິວັດວິທະຍາສາດເຕັກນິກ.

ນ.ນ - <u>ການປະຕິວັດເໜືອຄິດ ແລະວັດທະນະທຳ:</u>

ການສ້າງສັງຄົມນິຍົມ ບ່ເໜນຈະສ້າງແຕ່ການພົ້ນການຜະລິດໃໝ່, ກຳລັງການຜະລິດໃໝ່ເທົ່ານັ້ນ, ຫາກຍັງ໓ສ້າງ ໂຄງປົນໃໝ່ອີກດ້ວຍ. ຍ້ຽງໄປກວ່ານັ້ນ, ຄ່ຳຢ່າກ່ສ້າງການພົ້ນການຜະລິດໃໝ່, ກຳລັງການຜະລິດໃໝ່ ໃ໓ມີຄົນໃໝ່ສັງຄົມນິຍົມ.

ໃນເງື່ອນໄຂຂອງປະເທດເຮົາ, ເມື່ອ໓ຈາກລະດັບການສຶກສາຂອງປະຊາຊົນສ່ວນໜ້ວຍໜ້ວຍ ແລະຂອງພະນັກງານເວົ້າທົ່ວໄປຍັງຕ່ຳ, ໄພເຊື້ອລ້ານຄົນ ແລະຮ້ດຄອງອັນໜ້ວຍໜ້ວຍຍັງພົ້ນເວ

ອັນເປັນສິ່ງກີດຂວາງໃຫ້ຕົກຫມຜະລິດ ແລະຊຸ້ດຫມເປັນຢູ່.ພວກ
ເຮົາບໍ່ລຖ້າໃຫ້ເສດຖະກິດຂະຫຍາຍຕົວ ແລ້ວຈຶ່ງຄ່ອຍຂະຫຍາຍຫມ
ສຶກສາ ແລະວັດທະນະທຳ, ແຕ ຫາມີແຜນນະໂຍບາຍ ໃຊ້ທ່າດີ
ຂອງລະບອບໃໝ່ ເອົາຫາມປະຕິວັດເມືອຄິດ ແລະວັດທະນະທຳ ໄປ
ກ່ອນ, ເປັນຕົ້ນເລີ່ມຫາມສຶກສາ.

ດ້ານເມືອຄິດ: ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ທ້ອພັກ, ທ້ອກ້ອງທັບແລະທ້ອ
ປ່ອງຊຸມທ້ັງຊາດ ກ່ອນອື່ນ ເລີ່ມໃຫ້ພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກ
ເຂ້ົ້າຊຸມເມືອທາງ, ແຜນນະໂຍບາຍ, ນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ
ລັດ, ພ້ອມກັນນັ້ ່ກ່ຳລຶງ, ຍົກລະດັບຕື່ມຕົວປະຕິວັດສ້ົ້ງຄົມນິຍົມ,
ລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມເຂ້ົ້າໃຈລັດທິມາກ-ເລນິນ ໃຫ້ສູງຂ້ົ້ນຢ່ົ້າງບ່ຢຸດ
ຢ້ັ້ງ ເພ່ົ້ອກ່ຳ ແລະພຸ້ມໃຊ້ເມືອທາງ, ນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະລັດ
ໄດ້ຂ້ົ້ນເລ້ົ້ອຍໆ.

ຕ້ອງສ້ົ້ບຕ້ົ້ສຶກສາອ້ົ້ບຮົມ, ເຊ້ົ້ດຊຸມ່ຳໃຈຮັກຊາດຮັກສ້ົ້ງຄົມນິ
ຍົມ, ຄວາມຮັກຊາດ ແລະ ຮັກສ້ົ້ງຄົມນິຍົມ ເປ້ັ້ນຕ້ົ້ດພ້ັນກ້ັນເປ້ັ້ນອ້ັນ
ດຽວ, ພ້ອມກ້ັນນ້ັ ່ກ້ົ້ມທ້ົ້ບຄວາມຮັກຊາດ ຮັກສ້ົ້ງຄົມນິຍົມ ກ້ັບຈ້ົ້ດ
ໃຈສາກົນ, ຊາບຊຸ້ມທ້ົ້ດສະມະສາກົນກ່ຳມາຊ້ົ້ບ, ຕາມເມືອຄ້ົ້ດຊາດ
ຄ້ັ້ບແຄ້ົ້ບ, ເຫ້ັ້ນແກ່ແຊ່ຊາດໂຕ, ຕາມເມືອຄ້ົ້ດເອ້ົ້ຍອ້ົ້ງຕ້ົ້ໂຕຕ່ຳ.

ຕ້ອງບ່ຳລຶງມ່ຳໃຈຝ້ົ້ກຝ້ົ້ນອ້ົ້ກແຮ້ົ້ງງານ, ມ່ຳໃຈຕ້ັ້ງພ້ັ້ຽ
ໃຊ້ຫາມຜະລິດ ແລະຊ້ົ້ອ້ົ້ກຫາມເປ້ັ້ນຢ້ົ້ຂອງປະຊາຊຸ້ມ, ບ່ຳລຶງມ່ຳໃຈ
ແພ້ງຖ້ະພ້ອມສ້ົ້ງຂອງສ້ົ້ວນລ້ວມ, ເຊ້ົ້ດຊຸ້ຈ້ົ້ດໃຈ ປະຢ້ັດ ມ້ັດທະຍ້ັດ,
ຕ້ານພະຍາດຂ້ົ້ຄ້ານ, ເກ້ົ້ະກ້ົ້ມ, ຊຸ້ດຮ້ົ້ດ, ໂລບມ້ົ້ກໂລພ້ົ້, ຟຸ້ມ

ເຟ໊ອຍ.

ສ້າງສະຕ໊ິຕ໊ກາມຈ໊ັດຕ໊ັ້ງ, ສະຕ໊ິເຟ້ັ ເຈ໊ັ້ລ ລ ອ ມ ພ ຸ ໊ , ຕ ໊ າ ມ ທ ຸ ກ ປ ະ ກ ິ ດ ກ ໊ າ ມ ຂ ອ ງ ຈ ໊ ັ ດ ທ ິ ເ ອ ກ ະ ຊ ິ ມ ; ສ ້ າ ງ ທ ັ ດ ສ ະ ມ ະ ກ ອ ມ ລ ອ ມ , ທ ັ ດ ສ ະ ມ ະ ຣ ອ ບ ດ ໊ ານ , ແ ຕ ໊ ະ ທ ອ ງ ຄ ໊ ໍ ເ ພ ື ່ ອ ທ ໊ ໍ ປ ະ ເ ທ ດ , ທ ໊ ໍ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ພ ື ່ ອ ແ ຕ ໊ ະ ທ ອ ງ ຄ ໊ ໍ , ຕ ໊ າ ມ ເ ມ ໊ ອ ຄ ິ ດ ພ ໊ າ ສ ອ ມ , ເ ຟ ັ ້ ມ ແ ກ ໊ ະ ແ ຕ ໊ ພ ໊ າ ສ ອ ມ ຂ ອ ງ ຕ ໊ ໍ .

ສ ້ າ ງ ທ ັ ດ ສ ະ ມ ະ ມ ະ ທ າ ຊ ິ ມ , ທ ັ ດ ສ ະ ມ ະ ສ ະ ເ ໝ ີ ພ າ ບ ລ ະ ທ ອ ້ າ ງ ຍ ິ ງ ກ ັ ບ ຊ ໊ າ ຍ , ທ ັ ດ ສ ະ ມ ະ ສ າ ມ ັ ກ ຄ ີ , ສ ະ ເ ໝ ີ ພ າ ບ , ເ ຄ ົ ້ າ ລ ິ ບ ມ ັ ບ ຄ ິ ດ ລ ະ ທ ອ ້ າ ງ ບ ັ ນ ດ ໊ ານ ເ ຜ ົ ້ ໊ າ ຍ ນ ອ ງ ໃ ນ ທ ໊ ໍ ປ ະ ເ ທ ດ , ສ ້ າ ງ ມ ໍ ້ ໃ ຈ ຣ ັ ກ ເ ພ ອ ງ ຊ ອ ຍ ເ ຫ ລ ົ ້ ວ ຫ ຼ ຸ ມ ຊ ຸ ໃ ນ ພ ຸ ປ ະ ຊ າ ຊ ິ ມ , ກ ໍ ຈ ັ ດ ປ ັ ດ ເ ປ ົ ້ ໊ າ ພ ະ ຍ າ ດ ອ າ ດ ຍ ໊ າ ສ ິ ດ , ເ ອ ກ ະ ທ ິ ປ ະ ໄ ຕ , ໃ ຊ ອ ໍ ໍ ມ າ ດ ຍ າ ດ ໃ ຫ ຽ , ເ ມ ໊ ອ ຄ ິ ດ ອ ້ າ ງ ຂ ຸ ມ ຄ ຸ ມ , ທ ້ າ ງ ເ ໝ ີ ມ ລ າ ນ ະ ທ າ ຊ ິ ມ , ເ ມ ໊ ອ ຄ ິ ດ ໝ ໍ ້ ປ ະ ໝ າ ດ ເ ພ ດ ຍ ິ ງ , ຄ ວ າ ມ ອ າ ຄ າ ດ ຍ າ ດ ໝ ້ າ ງ ລ ະ ທ ອ ້ າ ງ ເ ຜ ົ ້ ໊ າ , ໝ ໍ ້ ປ ະ ໝ າ ດ ເ ຜ ົ ້ ໊ າ ຊ ຸ ມ ສ ອ ນ ໝ ໍ ້ ຍ ເ ລ ະ ເ ມ ໊ ອ ຄ ິ ດ ເ ຜ ົ ້ ໊ າ ຊ ຸ ມ ຕ ິ ໂ ຕ ຕ ໍ .

ສ ້ າ ງ ຈ ິ ດ ໃ ຈ ສ ະ ເ ໜ ອ ງ ຫ າ ຄ ວ າ ມ ກ ້ າ ວ ໝ ້ າ , ມ ັ ກ ຮ ໍ ້ ຽ ນ , ຮ ັ ກ ອ ິ ທ ະ ຍ າ ສ າ ດ , ຕ ້ ໝ ້ ໍ ້ ໝ ້ ໍ ້ ໝ ້ ໍ

ພວກເຮົາຕ້ອງຖືການສຶກສາເປັນສຳຄັນ, ເພາະມັນເປັນ
ກະແຈໄຂທາງໃຫ້ການຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ໃນທຸກດ້ານ. ມີຄວາມຮູ້
ວັດທະນະທຳ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຈະມີເງື່ອນໄຂສົບທອດ ແລະ ເສີມຂະ
ຫຽາຍສ່ຽງຍວດຍ້ອງຂອງຊາດ, ຮັບເອົາຄວາມສ໊ວໄລ ແລະຜົນສຳເລັດ
ດ້ານວິທະຍາສາດເຕັກນິກຂອງມະນຸດຊາດເພື່ອນຳສ້າງສາ ປະເທດ
ຊາດໄດ້. ບົນພື້ນຖານການຍົກລະດັບວັດທະນະທຳ, ພວກເຮົາຈຶ່ງ
ຈະສາມາດບຳລຸງ, ສ້າງຄົນແຖວໜ້ານັກງານທຸກຂົ້ນ, ທຸກຂະໜາ
ການ ເໝາະສົມກັບປະຕິພາລະກິດສ້າງສັງຄົມນິຍົມ, ຈຶ່ງຈະສາມາດ
ປັບປຸງການພົວພັນການຜະລິດໃໝ່ ແລະຂະຫຽາຍກຳລັງ ການຜະລິດ
ຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງໄດ້, ຈຶ່ງຈະສາມາດຍົກສະຕິປັນຍາຂອງປະຊາຊົນໃຫ້
ສູງຂຶ້ນ ເພື່ອພົ້ນຖານເສີມຂະຫຽາຍສົດເປັນເຈົ້າລວມໝູ່ ແລະ ຈິດ
ໃຈເປັນເຈົ້າການປະດິດສ້າງຂອງມະຫາຊົນຜູ້ອອກແຮງງານໄດ້.

ສຳລັບວຽກງານການສຶກສາ, ຕ້ອງປະຕິບັດທິດນຳການສຶກສາ
ຮອບດ້ານ, ສົມທົບການສຶກສາວັດທະນະທຳ ກັບການສຶກສາ ການ
ເມືອງ, ກັບການສຶກສາຄຸນສົມບັດໃໝ່ ແລະກັບການສຶກສາການອອກ
ແຮງງານ, ສ້າງຄົນຮຸ່ນໜຸ່ມ ໃຫ້ກາຍເປັນຜູ້ອອກແຮງງານ ສັງຄົມນິ
ຍົມທີ່ມີວັດທະນະທຳ, ມີຄຸນສົມບັດປະຕິວັດ, ມີລະດັບເຕັກນິກ ແລະ
ປະຕິບັດລະບຽບວິໄນອອກແຮງງານຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ຕ້ອງເປີດຂະບວນການ ຮຳຮຽນວັດທະນະທຳ ຢ່າງກ້ວາງ
ຂວາງ ລຽນຕິດໃນທ້ອນ ປ່ອງຊົນ, ໃນສຳນັກງານວິການ, ກົມກອງ
ທະຫານ, ໂຮງຈັກໂຮງງານ... ນຳໃຊ້ ໂຮງງານທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ໃຫ

ໄດ້ດີ, ນຳໃຊ້ສະຖານທີ່ສາທາລະນະເພື່ອເຮັດໂຮງຮຽນ, ຂົນຂວາຍ ປະຊາຊົນກໍ່ສ້າງ ໂຮງຮຽນຕື່ມ, ຈຶ່ງກໍ່ເຮັງບຳລຸງສົ່ງເສີມ ຄົ້ນຄວ້າ ຫຼັກສູດ ແລະ ຕ້ອງໜ້າກໍ່ສ້າງ ຄູສອນໃໝ່ ເພີ່ມ ເຕີມ ໂຄງ ການສຶກສົມ, ແກ້ໄຂຈົດໝ້ ຫລັກສູດ, ເຈ້ງ ສ ໃໝ່ ກຽມ ເປັ ຢ່າງດີ. ຕ້ອງ ບ ມ ພະຍາຍາມ ຂະຫຍາຍ ການ ສຶກສາ ທັ ງ ມ ລະ ບົບ ຄື: ປະຊາ ສຶກສາ, ບຳລຸງ ສຶກສາ ແລະ ສາມັນ ສຶກສາ. ພວກ ເຮົາ ຕ້ອງ ມ ອ ທີ ການ ຕ່າງ ໆ ອັນ ເດັດ ດ ວ ເພື່ ບຳລຸງ ອັດ ທະ ມະ ທຳ, ຍົກ ລະ ດັ ບ ອັດ ທະ ມະ ທຳ, ອິ ທະ ຍາ ສາ ດ ຂ ງ ທ ປ ງ ຊົ ໃ ສ ງ ຂ ມ ກ ມ ເ ພ ດ ເ ມ ຂ ງ ສົ ແ ພ ະ ກ ມ, ຊ າ ວ ມ ແ ະ ຜ ົ ພ ມ ຮ ັ ໃ ຊ ໃ ສ ຳ ກ ານ ງ ານ, ໂ ງ ຈ ັ ກ ໂ ງ ງ ານ ຂ ງ ລ ດ. ໃ ຊ ມ ປ ໍ ໍ ໍ ຕ ງ ສ ຸ ມ ລ ບ ລ ງ ໄ ໍ ຮ ຸ ໜ ງ ສ ໃ ໍ ເ ໍ ໍ ໍ ຍ ທ ຕ ງ ກ ານ ລ ບ ລ ງ ຢ ໃ ນ ທ ປ ະ ເ ທ ດ ໃ ໍ ໄ ດ. ຫ ລ ງ ຈ ກ ນ ຕ ງ ຕ ງ ໜ ງ ສ ງ ທ ກ ເ ງ ມ ໄ ຂ ເ ພ ື ງ ມ ປ ິ ກ ໃ ໍ ສ ມ າ ດ ກ ໍ ຂ ົ ມ ເ ຮ ັ ດ ໃ ໍ ປ ປ ງ ຊ ົ ມ ມ ລ ະ ດ ັ ບ ກ ານ ສ ຶ ກ ສ ຊ ົ ມ ປ ະ ຖ ມ ໂ ດ ຍ ທ ໍ ໄ ປ ເ ປ ັ ນ ຕ ມ ເ ນ ໃ ໍ ຊ າ ວ ມ ແ ະ ເ ຍ ົ າ ວ ະ ຊ ົ ມ. ຕ ງ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ກ ານ ສ ຶ ກ ສ າ ສ າ ມ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ແ ຂ ງ ແ ຮ ງ, ຮ ັ ບ ປ ະ ກ ົ ນ ອ ັ ດ ຕ າ ສ ອ ນ ສ ມ ຄ ຸ ນ ທ ັ ມ ລ ະ ທ ວ າ ງ ຊ ົ ມ ປ ະ ຖ ມ, ຊ ົ ມ ນ ັ ດ ທ ະ ຍ ົ ມ ແ ະ ຊ ົ ມ ອ ຸ ດ ົ ມ.

ພວກ ເຮົາ ຕ ງ ຕ ງ ໜ ງ ສ ງ ອ ັ ດ ທ ະ ມ ະ ທ ຳ ໃ ໍ ໍ ໍ

ຄິດ ແລະ ວັດທະນະທໍາສັກດິນາ, ລາເມືອງຂົ້ມ ສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ຕ້ອງທົນທຸກທໍລະມານ ແລະ ຕໍ່ສູ້ກັບ ການກົດຂີ່ ຂູດຮີດ ແລະ ການຄອບງໍາ ທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ, ການເມືອງ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ສັງຄົມ ຈາກ ພວກ ຈັກກະພັດ ຕ່າງຊາດ ແລະ ພວກ ປະຕິກິລິຍາ ພາຍໃນ ຊາດ ມາ ເປັນ ເວລາ ດົນນານ ຈົນ ເຖິງ ທຸກ ມື້ ນີ້. ພ້ອມ ກັນ ນັ້ນ ຕ້ອງ ຍົກ ສູງ ຄວາມ ຮັກ ຊາດ ແລະ ຄວາມ ສາມັກຄີ ປອງດອງ ກັນ ທົ່ວ ທຸກ ຊົນ ຊັ້ນ ໃນ ສັງຄົມ ເພື່ອ ຕໍ່ສູ້ ເພື່ອ ປົດປ່ອຍ ຊາດ ແລະ ປົກປັກ ຮັກສາ ວັດທະນະທໍາ ອັນ ສູງ ສົ່ງ ຂອງ ຊາດ, ຂະ ຫນາຍ ມໍລະດົກ ວັດທະນະທໍາ ອັນ ລໍ້ ຄ່າ ຂອງ ຊາດ, ຂະ ຫນາຍ ທົ່ວ ທັງ ຮ່ວມ ວັດທະນະທໍາ ທີ່ ໄດ ສ້າງ ຂຶ້ນ ໃນ ຂະ ບວນ ການ ຕໍ່ສູ້ ເພື່ອ ປົດປ່ອຍ ຊາດ ຢ່ານ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຂອງ ປະຊາຊົນ. ເສີມ

ສຸຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ, ເໝໃສ່ເຊິ່ງຊຸສະຕິຕໍ່ຕ້ານສັງຄົມນິຍົມ, ນ້ຳໃຈຝັກຝົ່ນອອກແຮງງານ, ປະດິດສ້າງຂອງປະຊາຊົນເຮົາໃນພາລະກິດປົກປັກຮັກສາ ແລະສ້າງສາປະເທດຊາດ. ດັ່ງນັ້ນ, ກອງທັບ ຈະຕ້ອງໄດ້ເພີ່ມທະວີການສຶກສາອົບຮົມເໝໍຄິດຂອງພະນັກງານ ທີ່ເຮັດວຽກງານອັດທະມະທຳ, ເພີ່ມທະວີວຽກງານກວດກາ, ຄຸ້ມຄອງເອກະສານຕ່າງໆ, ບົດປະພັນຕ່າງໆ ກອງລະພົນຈຳໜ່າຍ, ເຊິ່ງຊຸລະບຽບວິໄນ ໃນການໂຄສະນາຊະເໜລງຂາວ.

<u>ວຽກງານສ້າງກຳມະກອນ, ຄຸສອນ, ພະນັກງານເຕັກນິກ, ພະນັກງານຄຸມຄອງເສດຖະກິດ</u>.

ໃນປະຈຸບັນ, ຕ້ອງສຸມໃສ່ສ້າງກຳມະກອນ, ພະນັກງານຊົນເຜົ່າ, ຊົນກາງຢູ່ພາຍໃນປະເທດ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງໜ່ວຍງານພະນັກງານຂົນມະຫາວິທະຍາໄລ ເພື່ອກຽມໃຫ້ແກ່ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການແໜ່ງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການປະຕິວັດສັງຄົມນິຍົມ. ການເລືອກເຟັ້ນນັກຮຽນເພື່ອສົ່ງໄປຮຽນຢູ່ປະເທດອ້າຍນ້ອງນັ້ນ ກໍຕ້ອງເຮັດໃຫ້ໄດ້ດີ, ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມແຜນການຕົວຈິງ ແລະສຸມໃສ່ຂະແໜງວິຊາສະເພາະ. ທີ່ດ່ວນຕ້ອງຄວນເບ່ງໃຫ້ຂະແໜງສຶກສາ ແລະຂະແໜງ ເຕັກນິກຕ່າງໆ ຕາມວັດຖຸສອນທີ່ເໝາະສົມ. ໃນສະເພາະໜ້າ ຄວນສ້າງວິທະຍາໄລວິຊາຊີວະສຶກສາ ເຊັ່ນ: ກະສິກຳ, ປ່າໄມ້, ຊົນລະປະທານ, ເສດຖະກິດການເງິນ, ເຕັກນິກວຸດສາຫະກຳ, ໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ ຈຶ່ງຍົກຂຶ້ນເປັນມະຫາວິທະຍາໄລ. ພະຍາຍາມ ບູລະນະມະຫາວິທະຍາໄລສ້າງຄູ ແລະແພດສາດ. ຄວນເຊີນຜູ້ຊ່ຽວຊານຂອງບັນ

ດາປະເທດອາຍນອງມາຊ່ວຍບ ຳລຸງຄຸສອມ ແລະ ສິດສອນອົຸາ ຈຳ
ນວນໜຶ່ງທ່ຽງທາມ.

ຄ.- ການຂົ້ນ ສ້າງ ໂຄງ ປະກອບ ເສດຖະກິດທີ ເໝາະສົມ.
ພື້ນຖານຂອງ ເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ ເນ ການຜະລິດໃຫຍ
ດ້ວຍກົນຈັກ. ການສ້າງ ເສດຖະກິດ ແລະຂະຫຍາຍ ເສດຖະກິດສັງ
ຄົມນິຍົມ ເນ ເພ ໃສ ຕອບສະໜອງ ຄວາມຕ້ອງການ ໃນ ຊ ວິດການ ເປ ຢ
ດ້ານວັດຖຸ, ວັດທະນະທຳ ອັນ ນັບ ມື້ ນັບ ເພ ຂົ້ນ ຂອງ ທ ສັງຄົມ, ດ້ວຍ
ວິທີ ຂະຫຍາຍ ການ ຜະລິດ ຢ່າງ ຢ ດ ຢັ້ງ ແລະ ບຸ ລະ ມະ ການ ພ ພັນ ການ
ຜະລິດ ບົນ ພື້ນ ຖານ ທ ປະ ຊາ ຊົນ ເປ ເຈົ້າ ຢ່າງ ແທ້ ຈິງ ແລະ ວິ ທະ ຍາ
ສາດ ເຕັກ ນິກ ທັນ ສະ ໄໝ.

ປ ກ ເຮ ດ ໄ ຄ ເ ອ ນ ຕ ຕ ປ ະ ຕິ ບ ດ ການ ຫັ ເ ປ ອຸ ດ ສ າ ທ ະ
ກ ຳ, ຕ ສ າ ງ ອຸ ດ ສ າ ທ ະ ກ ຳ, ກ ະ ສ ິ ກ ຳ ອ ັ ນ ທ ັ ນ ສ ະ ໄ ໝ.

ຄ.ຈ.- ເ ພ ອ ບ ລ ຸ ຈ ຸ ດ ໝ າ ຍ ດ ງ ກ າ ວ, ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ມ ີ ແ ຜ ນ ນ ະ
ໂ ຍ ບ າ ຍ ເ ລ ີ ມ ຈ າ ກ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ກ ະ ສ ິ ກ ຳ - ປ າ ໄ ມ ເ ລ ະ ຊ ຸ ກ ຍ ູ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ
ກ ະ ສ ິ ກ ຳ - ປ າ ໄ ມ ຢ ່ າ ງ ແ ຂ ງ ແ ຮ ງ ເ ພ ອ ທ ັ ນ ຕ ອ ບ ສ ະ ໜ ອ ງ ຄ ວ າ ມ ຮ ຽ ກ ຮ ້ ອ ງ
ຕ ອ ງ ການ ອ ັ ນ ຣ ິ ບ ດ ອ ນ ໃ ນ ສ ະ ເ ພ າ ະ ໜ ້ າ, ທ ັ ງ ເ ປ ັ ນ ພ ື ້ ນ ຖ ານ ໃ ຫ ແ ກ ່ ການ
ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ອ ຸ ດ ສ າ ທ ະ ກ ຳ. ກ ະ ສ ິ ກ ຳ - ປ າ ໄ ມ ເ ປ ັ ນ ຂ ະ ແ ໜ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ
ສ ໍ ຄ ັ ນ ເ ລ ະ ເ ປ ັ ນ ໜ ຶ ່ ງ ໃ ນ ບ ັ ນ ດ າ ທ າ ແ ຮ ງ ດ ານ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ
ນ ັ ບ ແ ຕ ທ ົ ວ ທ ີ ໂ ລ ດ, ຕ ອ ງ ມ ີ ແ ຜ ນ ການ ປ ະ ຕ ິ ບ ດ ການ ສ ົ ມ ທ ົ ບ ຢ ່ າ ງ
ເ ໝ າ ະ ແ ໝ ມ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ກ ະ ສ ິ ກ ຳ - ປ າ ໄ ມ - ອ ຸ ດ ສ າ ທ ະ ກ ຳ ໃ ຫ ເ ປ ັ ນ ໂ ຄ ງ ປ ະ
ກ ອ ບ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ນ ເ ອ ກ ະ ພ າ ບ, ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ກ ະ ສ ິ ກ ຳ - ປ າ ໄ ມ ເ ພ ອ ເ ປ ັ ນ ພ ື ້ ນ

ຖາມສຳລັບຂະຫຽາຍອຸດສາຫະກຳ; ການຂະຫຽາຍອຸດສາຫະກຳ, ຄົມນາຄົມຂົນສົ່ງ ເຊັ່ນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການຂະຫຽາຍກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ການອັ້ນເຮັດໃຫ້ອຸດສາຫະກຳດຳລົງບົດບາດເປັ້ນສຳ ແລະ ເປັ້ນເຈົ້າພາທາງຂອງ ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ. ຢ່າກເຮັດໄດ້ເໝືອນັ້ນ, ຕ້ອງຕ້ອງຈັດຕັ້ງການຜະລິດກະສິກຳ, ປ່າໄມ້, ອຸດສາຫະກຳ, ຄົມນາຄົມຂົນສົ່ງຄົ້ນໃໝ... ຕ້ອງກຳເໜັ້ນທິດນຳທ່ານ ລັດ ແລະ ປະຊາຊົນພ້ອມກັ້ນເຮັດ. ແຕ່ໃນປະຈຸບັ້ນ ເຊັ່ນ ປະຊາຊົນເຮັດເປັ້ນ ສ່ວນ ລັດນັ້ນ ດ້ານໜຶ່ງ ເຊັ່ນ ກະສວງຣາກຖາມການຜະລິດ ທຸລະກິດຂອງລັດ, ດ້ານໜຶ່ງອີກ ເຊັ່ນ ຕ້ອງພາ ແລະ ນຳ ຊ່ວຍ ເຫລືອຣາກຖາມການຜະລິດ ເອ ກະເທດໃນການຂະຫຽາຍການຜະລິດ ແລະ ໃຫ້ຄ່ອຍໆ ເດ ເຂ້າສູ່ການຜະລິດ ເປັ ລວມໝູ່ ຫລື ເອົາ ການຜະລິດ ເອ ກະເທດຕິດພັ້ ກັ ການຜະລິດ ເປັ ລວມໝູ່, ກັ ການຜະລິດ ຂອງ ລັດ. ບົ້ ພົ້ ຕາມ ແຜ ນ ນະ ໂຍ ບາ ຍ, ທິດ ທາ ງ ດ້ ງ ກ ວ, ພ ວ ກ ເຮົ ຕ ອ ງ ເຮັ ດ ໃ ຫ ້ ມ ເ ມ ື ອ ງ ຄ ່ ອ ຍ ໆ ກ າ ຍ ເ ປ ັ ນ ທ ີ ່ ພ ໍ ຍ ແ ຜ ນ ກ າ ນ , ກ າ ຍ ເ ປ ັ ນ ຣ າ ກ ຖ າ ມ ເ ພ ື ່ ອ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ບ ັ ນ ດ າ ກ າ ນ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ຜ ະ ລ ິ ດ ເ ປ ັ ນ ລ ວ ມ ໝ ູ ່ , ກ າ ນ ຜ ະ ລ ິ ດ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ ແ ລ ະ ເ ອ ກ ະ ເ ທ ດ ທ ີ ່ ຍ ັ ງ ເ ຫ ລ ື ອ ຢ ູ ່ ຕ ິ ດ ພ ັ ນ ກ ັ ນ , ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ກ ະ ສ ິ ກ ຳ - ປ ່ າ ໄ ມ ้ ต ิ ด พ ั ้ น กั ้ บ อ ุ ด ส า ห ะ ก ำ แ ล ะ ป ะ ต ิ ั ด ก า ม เ ย ื อ ง ง า ม ใ ห ม ่ ย ู ่ พ า ย ใ ต ้ ข อ บ เ ข ต ข อ ง เ ม ื อ ง .

<u>ການຂະຫຽາຍກະສິກຳ-ປ່າໄມ້</u> ເຊັ່ນ ເໝ ໃ ສ ່ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ้ ป ะ เ ท ด เ ร ำ ม ี ส ่ ว น ใ น ก า ร ส ะ ห ร ว ง อ า ห า ร ไ ด ้ โ ด ย ไ ว , ถ ้ อ ม ั ้ น ม ั ้ น เ ป ั ้ น พ ื ้ น ฐ า น ท ี ่ ม ั ่ น ค ง ใ น ก า ร ส ้ า ง ค ว า ม ม ั ่ ง ค ั ่ ง ร ำ ร ว ย ใ ห ้ แ ก ่ ป ร ะ เ ท ศ ช า ต ิ ข อ ง ต น ใ น ป ร ะ จ ุ บ ั น . พ ร ้ อ ม ก ั น น ั ้ น ก ็ ต ้ อ ง พ า ช ุ ด ค ้ น

ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ຜະລິດພັນກະສິກຳອັນໆ ເພື່ອສະໜອງ ອັດຖຸບັ
ໃຫແກ່ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ແລະ ເພີ່ມແຫລ່ງສົ່ງຄ້າຂາຍກໍໃຫ້ໄດ.
ຕ້ອງຮັບຮອງສຳຫລວດ, ກຳນົດບໍລິເວນຜະລິດ, ເສັ້ນຂະໜານຫາ
ແຮ່ງຂອງແຕ່ລະບໍລິເວນ, ຄ່ອຍໆ ເຮັດໃຫ້ກາຍເປັ້ນ ກາມລ່ຽ
ສັດກາຍເປັ້ນຂະເໜງ ກາມຜະລິດໝັ້ນຄົງໃນແຕ່ລະບໍລິເວນ ແລະ ກຳ
ນົດບໍລິເວນໃຫ້ປົກພົ້ນສະເພາະສຳລັບຂາຍ...

<u>ກາມຂະໜານອຸດສາຫະກຳ</u>: ໃນສະເພາະ ພາ ມີ ເຂ ມ ແຂ ໃສ
ຮັບໃຊ້ ກາມຜະລິດກະສິກຳ, ປ່າ ໄມ, ຮັບໃຊ້ ກາມຜະລິດ ສົ່ງ ຄ້າ ໃຊ
ສ່ວຍ ສັ ຈ ຳ ເປັ ຈ ຳ ນວນໜ່ວຍ ທີ່ ພວກ ເຮົ າ ສາ ມາ ດ ເຮັ ດ ໄ ດ; ໃ ນ ດ້ ານ
ອ ມ, ຕ ອ ງ ຕ ຽ ມ ເ ຮັ ດ ວ ຽ ກ ງ ານ ສ ຳ ຫ ລ ວ ດ ສ ິ ບ ຄ ົ ນ ຫ ແ ຮ ຕ ່ າ ງ ໆ ເ ຊ ່ ນ:
ແ ຮ ເ ຫ ລ ັ ກ, ໂ ປ ຕ າ ດ, ຄ ານ ຫ ີ ນ, ກ ົ ວ, ທ ອ ງ, ຫ ີ ນ ປ ູ ນ, ຫ ີ ນ ກ າ ວ...
ເ ພ ື ່ ອ ກ ອ ນ ກ ່ ສ ່ າ ງ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ຂ ຸ ດ ຄ ົ ນ ຫ ແ ຮ ່ ແ ລ ະ ຫ ລ ອ ມ ໂ ລ ຫ ະ, ເ ສ ັ ້ ນ
ຂ ະ ໜ ານ ຫ າ ແ ຮ ່ ງ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ໃ ນ ດ ້ ານ ນ ີ ້.

<u>ກາມຂະໜານກາມຄົມນາຄົມຂົນສົ່ງ ແລະ ໄປສະນີ</u> ເປັ້ນ ໜ່ວ
ໃ ນ ບ ັ ນ ດ າ ພ າ ທ ີ ່ ສ ຳ ຄ ັ ນ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ ກ ່ ສ ະ ນ ະ ຍ ຸ ດ ທ ະ ສ າ ດ ໃ ນ ສ ະ ເ ພ າ ະ ພ າ ແ ລ ະ
ຍ າ ວ ນ າ ນ, ຕ ອ ງ ໄ ດ ຳ ເ ນ ີ ນ ໄ ປ ຢ ່ າ ງ ມ ີ ກ າ ນ ກ ະ ກ ຽ ມ, ມ ີ ຈ ຸ ດ ໝ ັ ກ ແ ລ ະ
ຢ ່ າ ງ ຕ ່ ອ ເ ນ ື ່ ອ ງ. ໃ ນ ສ ະ ເ ພ າ ະ ພ າ ນ ີ ້ ຕ ອ ງ ສ ຸ ມ ກ ຳ ລ ັ ງ ໃ ສ ່ ກ າ ມ ສ ວ ມ ແ ປ ງ
ແ ລ ະ ສ ້ າ ງ ເ ສ ັ ້ ນ ທ າ ງ ບ ິ ນ ສ າ ຍ ຂ ວ າ ງ ທ ີ ່ ສ ຳ ຄ ັ ນ ຈ ຳ ນ ວ ນ ໜ ່ ວ ຍ ເ ພ ື ່ ອ ຮ ອ ງ ກ ໄ ປ ສ ູ ່
ທ ະ ເ ລ ແ ລ ະ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ສ າ ຍ ທ າ ງ ຕ ິ ດ ຈ ອ ດ ກ ັ ນ ແ ຕ ່ ເ ພ ື ່ ອ ຮ ອ ງ ກ ໃ ຕ, ພ ວ ມ
ກ ັ ນ ນ ີ ້ ກ ຕ ້ ອ ງ ພ າ ອ ີ ງ ໃ ສ ່ ກ ຳ ລ ັ ງ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ເ ພ ື ່ ອ ຂ ະ ໜ ານ ກ າ ມ ຄ ົ ມ
ນ າ ຄ ົ ມ ທ ອ ງ ຖ ິ ່ ນ, ນ ຳ ໃ ຊ ້ ສ າ ຍ ທ າ ງ ນ ้ ຳ ຢ ່ າ ງ ສ ຸ ດ ຂ ີ ດ, ສ ົ ມ ທ ົ ບ ກ າ ມ ໃ ຊ ້ ພ າ

ທະນະຂົ້ນສ້ຳກັ້ລັກ ກັ້ບ ພາທະນະຂົ້ນສ້ຳປະຖົ້ມປະຖານ ແລະ ພາທະນະດັດແປງໃຫ້ດີ; ກ້ສ້າງສະຖານ, ທ້ຳເຮ້ອ, ເດ້ມ ໄວ້ ເຄ້ອງ ແລະ ສ້າງ ເພ້ອຮັ້ບໃຊ້ ການ ຈ້ລະຈອນ, ຮັ້ບໃຊ້ ການ ພະລ້ດ. ຕ້ັ້ງ ພ້ຳ ດ້ຳ ເນ້ນ ອ ງ ການ ສ ຳ ຫ ລ ວ ດ ແ ລ ະ ກ ະ ກ ຽ ມ ເ ຮ ັ ດ ທ າ ງ ລ ິ ດ ໄ ຟ ຈ ອ ກ ໄ ປ ສ ຸ ທ ະ ເ ລ . ຕ ອ ງ ຈ ອ ກ ແ ຮ ງ ປ ັ ້ ນ ປ ຸ ງ ຕ າ ພ າ ງ ສ ີ ສ ານ ໄ ປ ສ ະ ນ ີ ລ ະ ຫ ວ າ ງ ສ ຸ ນ ກ າ ງ ກ ັ ້ ບ ທ ອ ງ ຖ ົ ມ , ລ ະ ຫ ວ າ ງ ແ ຂ ວ ງ ກ ັ ້ ບ ເ ມ ື ອ ງ , ລ ະ ຫ ວ າ ງ ເ ມ ື ອ ງ ກ ັ ້ ບ ຕ າ ເ ສ ງ ເ ພ ື ່ ອ ຮ ັ ້ ບ ໃ ຊ ຄ ວ າ ມ ຮ ຽ ກ ຮ ອ ງ ຕ ອ ງ ການ ຂ ອ ງ ການ ຊ ົ ມ ລ ວ ມ , ການ ຊ ົ ມ ພ ັ ດ ທ ະ ນ າ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ແ ລ ະ ວ ຽ ກ ງ ານ ປ ອ ງ ກ ັ ນ ຊ າ ດ ປ ອ ງ ກ ັ ນ ຄ ວ າ ມ ສ ະ ຫ ງ ົ ບ ແ ລ ະ ຮ ັ ້ ບ ໃ ຊ ວ ຽ ກ ງ ານ ໄ ປ ສ ະ ນ ີ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ໃ ຫ ້ ດ ີ ຂ ົ ້ ນ ເ ລ ື ້ ອ ຍ ໆ . ພ ອ ມ ກ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ກ ້ ັ ້ ປ ຸ ງ ແ ລ ະ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ການ ໄ ປ ສ ະ ນ ີ , ໂ ທ ລ ະ ຄ ົ ມ ນ າ ຄ ົ ມ ກ ັ ້ ບ ຕ າ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ປ ັ ້ ນ ຢ ່ າ ງ ດ ີ .

ຄ.ຄ - ຈ ອ ກ ແ ຮ ງ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ສ ຸ ນ ກ າ ງ ໄ ປ ຄ ຽ ງ ຄ ູ ່ ກ ັ ້ ບ ການ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ທ ອ ງ ຖ ົ ມ .

ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ມ ີ ແ ຜ ນ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ສ ຸ ນ ກ າ ງ ໄ ປ ພ ອ ມ ໆ ກ ັ ້ ບ ການ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ທ ອ ງ ຖ ົ ມ ເ ພ ື ່ ອ ເ ສ ີ ມ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ກ ຳ ລ ັ ງ ແ ຮ ງ ສ ັ ງ ລ ວ ມ ຂ ອ ງ ທ ້ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ , ຊ ຸ ກ ຍ ູ ້ ລ ະ ດ ັ ບ ຄ ວ າ ມ ໄ ວ ແ ຫ ່ ງ ການ ສ ້ າ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ແ ລ ະ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ການ ພ ະ ລ ິ ດ , ເ ພ ື ່ ອ ຄ ອ ຍ ໆ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ການ ຈ ັ ດ ແ ຈ ່ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ໃ ນ ທ ້ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ປ ະ ກ ິ ດ ຕ ົ ວ ຂ ົ ້ ນ , ເ ພ ີ ່ ມ ທ ະ ວ ີ ການ ສ ົ ມ ທ ຽ ບ ລ ะ ຫ ວ ່ າ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ກ ັ ້ ບ ການ ປ ອ ງ ກ ັ ນ ຊ າ ດ ແ ລ ະ ແ ກ ໄ ຂ ຄ ວ າ ມ ຕ ອ ງ ການ ຢ ູ ່ ກ ັ ້ ບ ທ ີ ່ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ບ ັ ນ ດ າ ເ ຜ ົ ່ າ ຢ ່ າ ງ ທ ັ ນ ການ .

ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ສ ຸ ນ ກ າ ງ ແ ລ ະ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ທ ອ ງ ຖ ົ ມ ເ ປ ັ ນ ສ ອ ງ ພ າ ກ

ສ່ວນທີ່ເປັນອົງປະກອບຂອງເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ເອກະພາບ ເຊິ່ງ ດຳເນີນຕາມໝວດໝູ່, ແຜນນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ພາຍໃຕ້ການຊີ້ ນຳ, ຈັດຕັ້ງ ແລະຄຸ້ມຄອງ ເປັນເອກະພາບຂອງລັດ ຕາມຫລັກການ ລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ, ສົມທົບຄົບຄຸ້ມຄອງຕາມຂະເໜງການ ຂອງກະຊວງຕ່າງໆ ກັບຄົບຄຸ້ມຄອງຮອບດ້ານຂອງແຕ່ລະແຂວງ ຕະຂະເໜງການຕ່າງໆ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ.

ໃນຂຸມຂັ້ນສະເພາະໜ້ານີ້, ພວກເຮົາຕ້ອງຖືເປັນສຳຄັນທີ່ສຸດ ການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນຢ່າງແຂງແຮງ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍ ຄວາມສາມາດບົມຊ້ອນດ້ານເສດຖະກິດ ແລະການຜະລິດຂອງປະຊາ ຊົນບັນດາເຜົ່າ, ຈັດຕັ້ງການສົມທົບລະຫວ່າງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ກັບອຸດ ສາຫະກຳ, ຈັດຕັ້ງການແຈກຢາຍຈັນຈອນຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນມັນໃຫ້ດີ, ຄ່ອຍໆ ເຮັດໃຫ້ການຜະລິດໃຫຽ່ປະກົດຂຶ້ນ, ເຮັດໃຫ້ການເຊື່ອງວ່ານ ປະກົດຕົວຂຶ້ນໃນແຕ່ລະເມືອງ, ແຕ່ລະແຂວງ. ແຕ່ເສດຖະກິດທ້ອງ ຖິ່ນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມການຊີ້ ນຳຂອງເສດຖະກິດສູນກາງ. ມີແຕ່ໄດ ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອຢ່າງຕັ້ງໜ້າຈາກຂະເໜງການເສດຖະກິດ ຕ່າງໆ ຂອງສູນກາງເທົ່ານັ້ນ ເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນຈຶ່ງຈະຂະຫຍາຍຕົວສະດວກ ແລະໄປຖືກທິດ ຖືກທາງ. ໃນຂະບວນອັດແຫ່ງການຫັ ນເປັນອຸດສາ ຫະກຳສັງຄົມນິຍົມນັ້ນ ເສດຖະກິດສູນກາງເປັນພາກສ່ວນທີ່ມີບົດບາດ ຕັດສິນກ່ອນໝູ່ ໃນເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດນັ້ນ ເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນກໍ ດ້ວຍ. ແຕ່ ໃນສະເພາະໜ້ານີ້, ເສດຖະກິດສູນກາງ ຄວນກຳແຕ່ ບາງຂະເໜງການ,ບາງກິດຈະການຈຸເໜັກເທົ່ານັ້ນ, ຄວນສຸມກຳລັງ

ຊ່ວຍເຫລືອເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ຂະຫຽາຍຕົວ.

๔.๔.๑ - ທິດຂະຫຽາຍເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນ:

ດ້ານກາມຜະລິດ: ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ດ່ວຍການຊ່ວຍເຫລືອຊ່ວງສຸນກາງ, ແຕ ຖ້ວຕ້ອນຕ້ອງຂົ້ນຂ່ວາຍປະຊາຊົນໃຫ້ປະກ່ວຍກຳລັງແຮງງານ, ທຶນຮອນ, ວັດຖຸປະກ່ວນ ເໝ່ໃສ່ຂະຫຽາຍກະສິກຳ, ປ່າໄມ້, ອຸດສາຫະກຳນ້ອຍ ແລະຫັດຖະກຳຢ່າງຕ່ວເນ່ື. ການກ່ສ້າງຣາກຖານລັດ ອ່ສາຫະກິດດ້ານກະສິກຳ, ປ່າໄມ້, ລຽງສົ້ນ ຕ່ວງເຮ້ດຢ່າງເໝາະສົມ, ໂດຍມີການຄິດໄລ່ທິດຂະຫຽາຍຕົວ ໃນຍາວນານ.

ດ້ານອຸດສາຫະກຳ: ສຳລັບບັ້ນດາຣາກຖານທ້ມ່ຢູ່ແລ້ວຖ້ເ້ນ ມ່ຄວາມຈຳເປ້ນ ກ່ຄວນຟ້ນຟູ ແລະເ່ົາເ່ືອງປະກ່ວນ ເພ່ືອກ່ເພ່ືອເປ່ີດກ່ວ້າງການຜະລິດ; ຕ່ວງຄ້ນຄ່ວ້າກ່ສ້າງ ໂຮງຈັກໂຮງງານທ່ີ່ຈຳເປ້ນຈຳນ່ວນໜ້ງ ເຊ່ນ ຣາກຖານສ່ວມແປງກ້ນຈັກ, ຣາກຖານຜະລິດເ່ືອງມ່ກະສິກຳ,ຣາກຖານປຸງແຕ່ງຜະລິດພ້ນກະສິກຳ ປ່າໄມ້,ຣາກຖານຜະລິດພ້ດສະດຸ່ກ່ສ້າງ...

ການເ່ືອງງານເໝ່ປະຕ້ບ້ດ້ຢ່ໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ (ແ່ວງ, ເ່ືອງ, ຕາແ່ສງ). ທຸກທ້ອງຖິ່ນຕ່ວງມ່ແຜນການຮ່ວບຄ່ວບລະອຽດໃນການຍ້ກຍ່ວຍກຳລັງຄ້ນໃຫ້ເ່ວ້ດເສດຖະກິດສຳຄ້ນ້ທ້ນ ພ້ນລະເ່ືອງໜ່ວຍ.

ການແລກປ່ຽນຈ່ລະຈ່ວນ: ຕ່ວງສ່ງເສ້ມຊ່ວຍເຫລ່ືອປະຊາຊົນເປ່ີດກ່ວ້າງການຈ່ລະຈ່ວນສ້ນຄ້ຢ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ, ນຳ້ຊຸພາຫະນະ

ຂົ້ນສົ່ງຢູ່ກັບທ່ຽງສຸດຂົ້ດ. ຕ້ອງຖືເປັ້ນສຳຄັ້ນທ່ີ່ສຸດການເປີດກ້ວ້າງ ບົ້ດບາດການຄ້າຂອງລັດເພ່ືອເກ້ັບຊ້ັ້ຜະລິດພ້ັນກະສິກຳ-ປ່າໄ ້ ແລະ ສະໜອງເຄ່ືອງມ ືກະສິກຳ,ສ ິນຄ ້າໃຊ ້ສອຍໃຫ ້ປະຊ ້ າຊ ົ ນ, ພະຍ ້ ຍ ້ ມ ຮ ັ ບປະກ ັ ນການຈ ັ ດຕ ັ ້ ງແຈກຢ ~ ຍ ~ ~ ~

ແຈກຢາຍສິນຄ້າຫັ້ນຈຳເປັ້ນໃຫ້ປະຊາຊົນ, ເອົາໃຈໃສ່ຈິດຕ໌ນຳການ ຂະຫຽາຍວັດທະນະທຳ, ສຶກສາ,ສາທາລະນະສຸກ,ຮັບປະກັນຄວາມ ສະຫງົບເປັ້ນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍໃນທ້ອງຖິ່ນເປັ້ນຢ່າງດີ.

๔.๔.๔ - ທິດ ຂະຫຽາຍເສດຖະກິດສຸມກາງ:

ການຂະຫຽາຍເສດຖະກິດສຸມກາງ ຕ້ອງແໃສ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ລວມຂ້ອງທ້ອປະເທດ, ພ້ອມກັນນ ກ໋ເພ້ອຊຸນຳ,ຊ່ວຍເຫລ໊ອແຂວງ ຕ່າງໆ ໃນການຂະຫຽາຍເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນ.

ດ້ານການຜະລິດ ແລະບໍລະກິດ,ສູນກາງຕ້ອງເພ້ມທະວີການ ຄຸ້ມຄ້ອງ, ນຳໃຊ້ຣາກຖານການຜະລິດໜ້ມຢູ່ແລ້ວໃຫ້ໄດ້ດີ, ຖ້ເປັ້ນ ສຳຄັ້ນຂະເໜ້ງການຂ້ນ້ສ້ງ, ໄຟຟ້າ, ກົນຈັກສ້ມແປ້ງ, ປ້ງແຕ້ງ ສ້ນ້ຄ້າຂ້ງ້ກ. ຕ້ອງເພ້ມພ້ານ້ະ ໃຫ້ຂະເໜ້ງການຂ້ນ້ສ້ງຂ້ອງ ລັດວ້ກ້ເ້ມ, ເພ້ມ້ເ້ຄ້ອງປ້ະກ້ອບ ແລະເປ້ດກ້ວ້າງ ໂຮງຈັກໂຮງງ້ານ ຈ້ານ້ວ້ນ້ໜ້ງ, ສ້ວ້ງ ໂຮງຈັກໂຮງງ້ານໃໜ້ຈ້ານ້ວ້ນ້ໜ້ງ ທ້ໄ້ດ້ການ້ກ້ະ ກ້ຽມແລ້ວ້ນ້ມ, ໃຊ້ກ້ຳລ້ງ້ວ້ນ້ ເໝ້າ້ະສ້ມ ເຂ້ົ້າໃ້ສ່ ການ້ກ້ຽມສ້ວ້ງ້ບ້ວ້ງ ກ້ດ ຈ້ະການ້ທ້ີ່ສ້ຳຄ້ັ້ນ. ການ້ແຈ້ກ້ຢ້ວ້ຍ ວ້ັດ້ຖຸ້ປ້ະກ້ອ້ມ, ເ້ຄ້ອ້ງ ປ້ະກ້ອ້ບ້ນ້ັ້ມ ຕ້ອ້ງ ພ້ິ້ຈ້ານ້ະນ້ານ້ະ ຫ້ວ້ວ້ງ ຄ້ວ້ານ ຕ້ອ້ງ ການ ຂ້ອ້ງ ເ້ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ສ ຸ ນ ກ າ ງ ກ ັ ບ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ທ ້ ອ ງ ຖ ິ ່ ນ ໂ ດ ຍ ເ ອ ົ ້ າ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ເ ພ ິ ່ ມ ກ ຳ ລ ັ ງ ໃ ຫ ້ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ທ ້ ອ ງ ຖ ິ ່ ນ ເ ຈ ລ ິ ນ ຂ ະ ເ ໜ ້ ງ ແ ລ ະ ເ ສ ີ ມ ຂ ະ ຫ ຽ ວ ຍ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ ໃ ນ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ .

ການ ຄ ້ າ ໃ ນ ປ ະ ຈ ຸ ບ ັ ນ ມ ີ ບ ົ ດ ບ າ ດ ສ ຳ ຄ ັ ນ ຍ ິ ່ ງ ຕ ່ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ້ າ , ຕ ້ ອ ງ ຕ ັ ້ ງ ໜ ້ າ ປ ັ ບ ປ ຸ ງ , ສ ້ ວ ງ ຂ ະ ເ ໜ ້ ງ ການ ຄ ້ າ ພ າ ຍ ໃ ນ ,

ພາຍນອກ ແລະເອົາມັນເຂົ້າສູ່ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ ເປັນເອກະພາບ; ກ້າວຂັ້ນໃຫ້ຖືກຂາດດ້ານການຄ້າຕ່າງປະເທດ.

ການຄ້າພາຍໃນ: ຕ້ອງກຳເອົາຂອດເກັບຊື້ ແລະແຈກຢາຍ ສະບຽງອາຫານ, ຜະລິດພັນທະສິກຳປາທີ່ສຳຄັນ, ກຳການຂາຍຍົກ ສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳປະເພດຕ່ຳ; ຄຸ້ມຄອງ ເປັນເອກະພາບ ແຫລ່ງ ສິນຄ້າ ແລະແຈກຢາຍວັດຖຸປະກອນ ເຕັກນິກ ທີ່ສຳຄັນຂະນິດຕ່າງ ໆ ໃຫ້ແກ່ການຜະລິດ ແລະການກໍ່ສ້າງ.

<u>ລັດຖະມົນຕີ</u> ທ້ວ ເຂົ້າຮ່ວມຊີ້ນຳລ່ວມວຽກງານຂອງສະພາລັດ ຖະມົນຕີ, ທ້ວຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສຸ້ນກາງພັກ ແລະ ລັດຖະບານກ່ຽວກັບ ຂະເໜງການຂອງຕົນ ໃນທົ່ວປະເທດ, ທ້ວຊີ້ນຳໂດຍກົງຮາກຖານ ການຜະລິດ, ທຸລະກິດຕ່າງໆ ຂອງທະຫວງ, ທ້ວຮັບຜິດຊອບ ຊີ້ນຳ ຂະເໜງການຂອງຕົນຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ. ລັດຖະມົນຕີ ມີຄວາມຮັບ ຜິດຊອບຊີ້ນຳອຳນາດການປົກຄອງເຂວງ ດ້ານວຽກງານ ຂອງຂະ ເໜງການຂອງຕົນ ຕາມແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະລະບຽບ ການຂອງລັດ.

ບັນດາທະຫວງ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ແລະຮ່າງນະໂຍບາຍ, ລະ ບຽບການຕ່າງໆ ທີ່ຂົ້ມກັບຂອບເຂດຮັບຜິດຊອບ ຂອງຂະເໜງການ ຂອງຕົນເພື່ອນຳສະເໜີສຸ້ນກາງພັກ ແລະລັດຖະບານ, ແລະປະກາດ ໃຊ້ຂໍ້ກຳນົດ, ລະບຽບການຕ່າງໆ ທີ່ຂົ້ມກັບສິດຄຸ້ມຄອງຂອງຂະເໜງ ການຂອງຕົນ; ເພື່ມທະວີວຽກງານຄົ້ນຄວ້າວາງແຜນກຳນົດ ແລະ ແຜນການຂອງຂະເໜງການ, ແນະນຳ ແລະຊ່ວຍເຫລືອ ທ້ອງຖິ່ນ

ຕ່າງໆ ໃນການເຮັດແຜນການ ແລະແຜນການຂອງຂະແໜງການ; ເພື່ອປະສານງານຄົ້ນຄ້ວາວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ, ຊຸ້ມຳແລະຊ່ວຍເຫລືອທ່ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ໃນດ້ານນີ້; ຈັດຕັ້ງ ແລະຄຸ້ມຄອງ ອຸ່ງການສ້າງພະນັກງານ, ສ້າງກຳມະກອນ, ຕອງມີການແບ່ງງານຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະຕອງປະສານສົມທົບຊ່ວຍຊຸ້ກັນ ລະຫວ່າງກະຊວງກັບທ່ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ໃນອຸ່ງການນີ້.

ກະຊວງໃດ ທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງການຜະລິດແລະທຸລະກິດນັ້ນຕອງເຮັດແຜນການນຳສະເໜີລັດຖະບານ ເພື່ອກວດຜ່ານ ແລະ ປະຕິບັດຕາມແຜນການດ່ວນ. ຄວນສ້າງຕັ້ງບລັດຕ່າງໆ ຂຶ້ນ ເພື່ອຮັບຜິດຊອບສະເພາະດ້ານການທຸລະກິດພາຍໃຕ້ການຊຸ້ມຳຂອງກະຊວງ; ຕອງກຳນົດລະບຽບເພື່ອຂຸ້ນຄຸ້ມຄອງ ລະຫວ່າງກະຊວງກັບແຂວງໃຫ ສອດຄອງກັບແຕ່ລະຂະແໜງການ ເພື່ອຮັບປະກັນໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງແຕ່ລະຂັ້ນ.

ສຳລັບກະຊວງໃດ ທີ່ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດແຕ່ລະປະເພດວັດຖຸປະກອນ, ສິນຄ້ານັ້ນ ຕອງວາງກຳນົດໃຫ້ກະຊວງກຳໂດຍກົງແຕ່ບໍລິມາດວັດຖຸປະກອນ, ສິນຄ້າ ໃນຂອບເຂດ ອັນຈຳເປັ້ນເທົ່ານັ້ນ, ສ່ວນສິນຄ້າ, ວັດຖຸປະກອນຂະນິດຕ່າງໆ ສຳລັບບໍລິໂພກຢູ່ກັບທ່ອງຖິ່ນນັ້ນ ເຫັນມອບໃຫ້ທ່ອງຖິ່ນເປັ້ນຜູ້ກຳໂດຍກົງ, ກະຊວງພຽງແຕ່ຊຸ້ນຳການເຄື່ອນຍ້າຍ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ ຕາມແຜນການເທົ່ານັ້ນ. ກະຊວງ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການດ້ານວັດຖຸປະກອນ, ສິນຄ້າ, ແຫລ່ງທຶນຮອນໃຫ້ທ່ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ຕາມ

ຂໍ້ກຳນົດຂອງແຜນການແຫ່ງລັດ; ຊ່ວຍເຫລືອ, ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມ
ສາມາດຂອງທ້ອງຖິ່ນຢ່າງສຸດຂີດໃນການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດ ຂອງ
ທ້ອງຖິ່ນ ແລະເບິ່ງແຍງຊ່ວຍເຫລືອການເຄື່ອນໄຫວຂອງປະຊາຊົນ, ໃນການ
ຊຸ້ນຳ ແລະກວດກາການປະຕິບັດແຜນທາງ, ແຜນນະໂຍບາຍ ແລະ
ແຜນການຂອງລັດຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ.

ຄ.ມ - <u>ສົມທົບຢ່າງເໝາະແພ້ລະຫວ່າງ ເສດຖະກິດກັບການ
ປ້ອງກັນຊາດ</u>.

ເນື່ອງຈາກປະເທດເຮົາໄດ້ກາຍເປັນ ປ່ວມດ່ານໜ້າຂອງລະ
ບົບສັງຄົມນິຍົມໃນພາກພື້ນ, ເນື່ອງຈາກ ລັກສະນະເຖິງຄາຂອງ
ການປະຕິວັດປະເທດເຮົາ, ພວກເຮົາ ຕ້ອງເອົາໜ້າທີ່ປົກປັກຮັກສາ
ຕິດພັນກັບໜ້າທີ່ກໍ່ສ້າງປະເທດຊາດ, ເອົາໜ້າທີ່ກໍ່ສ້າງ ເສດຖະກິດຕິດ
ພັນກັບໜ້າທີ່ປັບປຸງການປ້ອງກັນຊາດ ແລະປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບໃນ
ສະເພາະໜ້າ ຄືໃນຍາວນານ, ເອົາໜ້າທີ່ກໍ່ສ້າງ ເສດຖະກິດ ແລະໜ້າທີ່
ປັບປຸງການປ້ອງກັນຊາດ ແລະປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເຂົ້າພາກສ່ວນ
ອຽງການທີ່ສາມາດຕັດແຍກອອກຈາກກັນໄດ້ໃນພາລະກິດ ປະຕິວັດ
ສັງຄົມນິຍົມທັງໝົດ. ດ້ານໜຶ່ງ ຕ້ອງອອກແຮງກໍ່ສ້າງ, ຂະຫຍາຍ ເສດ
ຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ, ຕ້ອງສ້າງຮາກຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກຂອງ
ສັງຄົມນິຍົມ, ສ້າງເງື່ອນໄຂພື້ນຖານເພື່ອກໍ່ສ້າງການປ້ອງກັນຊາດທ້ອ
ງຖິ່ນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຢ່າງແທ້ຈິງ, ກໍ່ສ້າງແມ່ນໜ້າທີ່ອັນໜັກໜ່ວງໃຫ້ແກ
ກອງທັບ ແລະສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະພາຫະນະເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມ
ຕ້ອງການອັນຈຳເປັນຂອງກອງທັບ. ໃນດ້ານອື່ນ ຕ້ອງອອກແຮງ ກ

ສ້າງກຳລັງປ້ອງກັນຊາດທ້ອປ້ອງຊົນ, ເພີ່ມທະວີກຳລັງປະກອບອາ
ວຸດ ແລະ ກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບປະຊາຊົນໃຫ້ນັບມື້ນັບ ເຂັ້ມ
ແຂງ, ກຽມພ້ອມທັບມ້າງກັນຈຸບາຍຮຸກຮານ ແລະມ້າງ ເພ ທຳລາຍ
ຂອງສັດຕູ. ດ້ວຍ ເຫດນັ້ນ ລະຫວ້າງໜ້າທ້ ສ້າງ ເສດຖະກິດກັບໜ້າ
ທ້ ປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຕ້ອງ ໄດ້ ສົມທົບກັນ ຢ້າງ ເໝາະ
ແໝ້ນ, ກົມກຽວກັນ. ໃນ ການວ້າງແຜນ ກຳນົດ ເຂດ ເສດຖະກິດ
ຈຸດສ້າ ທະ ກຳ-ກະ ສິ ກຳ, ກ້ ສ້າງ ເສັ້ນ ທ້ ງ ຄົມ ນ ຄົມ, ລະ ບົບ ສ້ ງ,
ໂຮງ ຈັກ ໂຮງ ງ ານ ຂ ອ ງ ທ ອ ງ ຖ ິ ່ ນ, ໃ ນ ການ ຈັ ດ ຕ ັ ້ ງ, ຈ ັ ດ ວ ້ າ ງ ແ ຮ ງ ງ ານ
ສ ້ ງ ຄົ ມ ແ ລ ະ ໃ ນ ການ ຮ ອ ມ ນ ຶ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ກ ັ ບ ຕ ້ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ... ນ ັ ້ ນ
ລ ວ ມ ແ ຕ ຕ ້ ງ ເ ອ ົ ້ າ ຄ ວ າ ມ ຮ ຽ ກ ຮ ້ ງ ຕ ້ ງ ກ ານ ຂ ອ ງ ກ ານ ກ ້ ສ ້ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ
ກ ິ ດ ຕ ິ ດ ພ ັ ນ ກ ັ ບ ກ ານ ປ ັ ບ ປ ຸ ງ ກ ານ ປ ້ ອ ງ ກ ັ ນ ຊ າ ດ ປ ້ ອ ງ ກ ັ ນ ຄ ວ າ ມ ສ ະ ຫ ງ ົ ບ .

ໃ ນ ໄ ລ ຍ ະ ໃ ໝ , ກ ຳ ລ ັ ງ ປ ະ ກ ອ ບ ອ າ ວ ຸ ດ ຕ ້ ງ ກ ຽ ມ ພ ້ ອ ມ ສ ຳ ເ ລ ັ ດ
ສ ້ ງ ໜ ້ າ ທ ້ ໝ ັ ້ ນ ຖ ານ ເ ປ ັ ນ ຢ ້ າ ງ ດ ີ : ກ ຽ ມ ພ ້ ອ ມ ສ ຸ ້ ຣ ິ ບ ປ ົ ກ ປ ັ ກ ຮ ັ ກ ສ າ ປ ະ
ເ ຫ ດ ຊ າ ດ ເ ປ ັ ນ ໜ ້ າ ທ ້ ອ ນ ດ ັ ບ ໜ ຶ ່ ງ ແ ລ ະ ກ ານ ຈ ອ ກ ແ ຮ ງ ງ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ກ ້ ສ ້ ງ
ສ ້ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ເ ປ ັ ນ ໜ ້ າ ທ ີ ່ ສ ໍ ຄ ັ ນ ຍ ິ ່ ງ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ສ ຳ ຄ ັ ນ .

ຄ ະ ນ ະ ພ ັ ກ ແ ລ ະ ອ ຳ ນ າ ດ ກ ານ ປ ົ ກ ຄ ອ ງ ທ ຸ ກ ຂ ັ ້ ນ ຕ ້ ງ ປ ຸ ກ ລ ະ ດ ົ ນ
ທ ຸ ກ ກ ຳ ລ ັ ງ ຂ ອ ງ ທ ້ ອ ພ ັ ກ , ທ ້ ອ ປ ້ ອ ງ ຊ ົ ນ , ທ ຸ ກ ສ ໍ ນ ັ ກ ງ ານ ອ ົ ງ ກ ານ , ທ ຸ ກ
ກ ົ ມ ກ ອ ງ , ໂ ຮ ງ ຈ ັ ກ ໂ ຮ ງ ງ ານ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ ໃ ຫ ພ ອ ມ ກ ັ ນ ເ ຂ ົ ້ າ ຮ ອ ມ ຮ ັ ດ ໜ ້ າ
ທ ີ ່ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ສ ົ ມ ທ ົ ບ ກ ັ ບ ໜ ້ າ ທ ີ ່ ກ ານ ປ ້ ອ ງ ກ ັ ນ ຊ າ ດ ເ ປ ັ ນ ຢ ້ າ ງ ດ ີ .

ສ ຸ ນ ກ າ ງ ຕ ້ ງ ເ ອ ົ ້ າ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ກ ານ ສ ົ ມ ທ ົ ບ ລ ະ ຫ ວ ້ າ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ
ກ ັ ບ ກ ານ ປ ້ ອ ງ ກ ັ ນ ຊ າ ດ ໃ ນ ທ ້ ອ ປ ະ ເ ທ ດ , ຂ ັ ້ ນ ແ ຂ ວ ງ , ຂ ັ ້ ນ ເ ມ ື ອ ງ , ຂ ັ ້ ນ

ຕາເສງ ທັງ ເຮັດ ເສດຖະກິດ ທ້ອງ ຖິ່ນ, ທັງ ເອົາ ໃຈ ໃສ່ ການ ຮັກສາ ຄວາມ ສະ ຫງົບ, ຄວາມ ເປັນ ລະ ບຽບ ຮຽບ ຮ້ອຍ ຢູ່ ທ້ອງ ຖິ່ນ ຂອງ ຕົນ.

ຄ.ຄ - ເພື່ອ ເປັນ ວິ ທາ ການ ຈັ ລະ ຈອມ ແຈກ ຢາຍ, ປ່ອ ແປ ງ ວິ ທີ ການ ເປັນ ຢູ່ ຂອງ ປະ ຊາ ຊົນ ໃຫ ດີ ຂຶ້ນ ເທ ລະ ກ້າວ, ສະ ສົມ ພັ ບ ພຽງ ພ ໃຫ ພ ຽງ ພ ສໍ ລັ ບ ການ ສ້າງ ເສດ ຖະ ກິດ.

ຄ.ຄ.ຄ - ລັດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຕ ອງ ທໍ ວິ ທາ ການ ຈັ ລະ ຈອມ ແຈກ ຢາຍ ໄປ ຄຽງ ຄູ່ ກັ ບ ການ ຊຸ ກ ຍູ ້ ການ ຜະ ລິ ດ ຂະ ຫຍາຍ ການ ຄ້າ ຂອງ ລັ ຢ່າ ງ ແຂງ ແຮງ, ດັ ດ ສ້າ ງ ເສ ລະ ຮັ ດ ເຄ ຍ ການ ເຄ ອນ ໄຫ ວ ທຸ ລະ ກິ ດ ການ ຄ້າ ຂອງ ນາຍ ທຶ ນ ເອ ກ ະ ຊົ ນ ໃຫ ຖືກ ຕາ ມ ແຜນ ນະ ໂຍ ບາຍ, ນະ ໂຍ ບາຍ ຂອງ ພັ ກ ແລະ ລັ ດ; ລັ ດ ໃຊ ລະ ບົ ບ ການ ຄ້າ, ການ ເງ ນ, ທະ ນາ ຄານ, ລາ ຄ ເພື່ ອ ເຮັ ດ ໃຫ ການ ແຈກ ຢາຍ ຈັ ລ ະ ຈອມ ສັ ງ ຄົ ມ ນິ ຍົ ມ ກ ວ ມ ເອົ າ ທ າ ດ ີ. ຕ ອງ ອອກ ແຮງ ຂະ ຫຍາຍ ຕ ະ ຫລາ ດ ທົ ນ ການ ຈັ ດ ຕັ ້ ງ, ເປີ ດ ກ ວ ້ າ ງ ການ ຈັ ລ ະ ຈ ອ ມ ສິ ນ ຄ ້ າ ຢູ ່ ໃ ນ ຊຸ ມ ນ ະ ບົ ດ ແ ລ ະ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ຕົ ວ ເ ມ ື ອ ງ ກ ັ ບ ຊ ຸ ມ ນ ະ ບ ົ ດ; ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ແ ລ ກ ປ ່ ຽ ນ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ກ ັ ບ ຕ ່ າ ງ ປ ະ ເ ທ ດ; ສ ຸ ້ ຊ ຸ ມ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ລ າ ຄ າ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ໝ ັ ້ ນ ຫ ຽ ງ ແ ລ ະ ເ ສ ີ ມ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຄ ຸ ນ ປ ະ ໂ ຫ ຍ ດ ອ ັ ນ ຕ ່ າ ງ ໜ ້ າ ຂ ອ ງ ລ າ ຄ າ ຕ ່ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ແ ລ ະ ກ ານ ຈ ັ ລ ະ ຈ ອ ມ; ເ ພ ື ່ ອ ຄ ຸ ນ ຄ ອ ງ ລ າ ຍ ຮ ັ ບ, ລ າ ຍ ຈ ່ າ ຍ ງ ົ ບ ປ ະ ມ ານ ເ ຫ ງ ຊ າ ດ, ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ກ ານ ສ ົ ມ ເ ຊ ອ ງ, ເ ຊ ີ ດ ຊ ູ ບ ິ ດ ບ າ ດ ຮ ັ ບ ໃ ຊ ແ ລ ະ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ຂ ອ ງ ກ ານ ເ ງ ນ ແ ລ ະ ທ ະ ນ າ ຄ ານ ຕ ່ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ແ ລ ະ ກ ານ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ, ສ ຸ ້ ຊ ຸ ມ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ງ ົ ບ ປ ະ ມ ານ ສ ົ ມ ດ ຸ ນ, ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ເ ງ ນ ສ ິ ດ ກ ັ ບ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ສ ົ ມ ດ ຸ ນ ກ ັ ນ ຕ າ ມ ທ ິ ດ ຕ ່ ງ ໜ ້ າ.

ການຈັດຈອມເຈກຢາຍ ຕ້ອງປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ເຂົ້າ
ໃນການຊຸ້ມ້ຳ, ຊ່ວຍເຫລືອ ແລະສ່ົ ເສີມການຜະລິດ, ເປັ້ນ້ ໜ້ ເໝ
ຕ້ກະສິກຳ, ປ່າໄມ້, ຫັດຖະກຳ; ປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ເຂົ້າໃນ
ການຊຸກຍູ້ການເຄື່ອງການສ້ັງຄົມໃໝ່, ຊຸກຍູ້ວຽກງານດ້ັສ້າງສ້ັງຄົມນ້ ິ
ຍົມ, ເພີ້ມທະວີ້ໜ້ ທະພາບກຳມະກອນ-ຊາວນາ, ພ້ັດທະນາ ເສດ
ຖະກິດ ແລະຂະຫຍາຍວ້ັດທະນະທຳ, ປ່ ແປງຊ ົ ດການ ເປ້ັນ ຢ ຊ ງ
ປະຊາຊົນໃຫ້ດ ີ ເທ ລະກ ວ.

ໃນການຈັດຈອມເຈກຢາຍ, ຕ້ອງກຳເໝ ໜ້ ດ ະ ຣ ໃ ຊ
ການຜະລິດ, ຣ ໃ ຊ ການດ ສ ງ, ຣ ໃ ຊ ຊ ົ ດການ ເປ ້ ຢ ຊ ງ ປ ະ
ຊາຊົນ, ບ ເ ໝ ຳ ການ ຫ ເ ກ ໄ ດ ກ ຊ ົ ,ແ ຕ ຕ ງ ຮ ໜ ໃ ຊ
ການພ ເ ລ ຄ ເ ຕ , ໜ ໃ ຊ ບ ດ ໄ ງ ດ ເ ຕ ຫ ດ ,ປ ະ
ຕ ດ ລ ຍ ບ ໄ ລ ຽ ງ ເ ຕ ຫ ດ ເ ປ ຢ ງ ດ .

ຄ.ຄ.ຄ - ພວກເຮົ ມ ແ ໝ ນ ໂ ບ ຍ ສ ຊ ມ ເ ຮ ດ ໃ ຊ ຊ ົ ດ
ການ ເ ປ ້ ຢ ຊ ງ ປ ະ ຊ ຊ ມ ສ ຫ ບ ປ ກ ະ ຕ ແ ລ ະ ໄ ດ ຣ ບ ການ ປ ່ ແ ປ ງ
ໃ ຫ ດ ລ ເ ຫ ລ ະ ກ ວ . ຂ ດ ພ ນ ຄ ນ ກ ວ ໜ ເ ພ ແ ໄ ຂ ຊ ົ ດ ກ ນ
ເ ປ ້ ຢ ເ ໝ ຕ ງ ຈ ດ ຕ ງ ການ ຜ ລ ດ , ຂ ນ ຂ ວ ຍ ເ ຕ ໂ ຮ ມ ຊ ວ ຢ ຊ
ງ ກ ແ ຮ ງ ງ ນ ທ ບ ທ ນ ມ ວ ຽ ກ ເ ຮ ດ ງ ນ ທ ຳ ຢ ໃ ນ ຕ ວ ເ ມ ອ ງ , ຊ ວ ຄ ກ
ຂ ຍ ໝ ວ ຍ ໃ ຫ ທ ນ ໄ ປ ຊ ຊ ົ ດ ການ ຜ ລ ດ ຫ ດ ຖ ະ ກ ຳ , ລ ຽ ງ ສ ດ , ປ ຸ ກ ຜ ັ ງ ; ປ ຸ ກ
ລ ະ ຄ ນ ຊ ວ ນ ໃ ຫ ຕ ງ ໜ ຂ ະ ຫ ຽ ນ ການ ຜ ລ ດ ທ ນ ຍ ກ ຫ ນ ແ ລ ະ ງ ກ
ຫ ນ .

ຕ ງ ມ ແ ໝ ນ ການ ແ ລ ະ ອ ທ ການ ຕ ວ ຈ ງ ເ ພ ແ ໄ ຂ ຄ ວ ນ ຕ ງ

ການອັນຈຳເປັນຂອງປະຊາຊົນສ່ວນຫລວງຫລາຍ ໃນດ້ານການກິນ, ການນຸ່ງຖື, ການຮ່ຳຮຽນ, ການຮັກສາສຸຂະພາບ, ການໄປມາ... ເອົາໃຈໃສ່ຮັບປະກັນສະໜອງສະບຽງ, ອາຫານໃຫ້ປະຊາຊົນໃນຕົວເມືອງ. ພະຍາຍາມ ຮັບປະກັນລາຍຮັບຕົວຈິງ ຂອງກຳມະກອນ; ພະນັກງານ, ຂ້າລັດຖະການ, ດັດແປງເພີ່ມເຕີມລະບຽບເງິນເດືອນ ໃຫ້ເໝາະສົມເທື່ອລະກ້າວ, ເປັນຕົ້ນເພີ່ມ ເງິນເດືອນຂອງກຳມະກອນ ແລະເງິນເດືອນຕ່ຳກ່ອນ ເພື່ອສ້າງເສີມການຜະລິດ, ສ້າງເສີມແຮງງານຕ່ຳກ່ອນ, ເພີ່ມຜະລິດຕະພາບຂອງງານ ຢູ່ໃນຊົນນະບົດ, ຕ້ອງຈັດຕັ້ງວຽກງານການຄ້າໃຫ້ດີ, ເອົາໃຈໃສ່ບໍລິເວນ ທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກ ເຊື່ອງເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມສະດວກ, ບໍລິເວນເຂົ້າຊົມ, ຮັບປະກັນໃຫ້ແຕ່ລະຄອບຄົວມີເຄື່ອງມືຜະລິດ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ສອຍ ອັນຈຳເປັນ ສຳລັບຊົນເຜົ່ານ້ອຍ ຢູ່ເຂດ: ເກືອ, ແໝແພ, ຢາປ້ອງພະຍາດຫ້ອໄປ, ເຈຽຣມ, ນ້ຳມັນໄຕ, ພະຍາຍາມ ເອົາວຽກງານສາທາລະນະສຸກລົງເຖິງຂັ້ນຕ່ຳ ເພື່ອຮັບໃຊ້ມະຫາຊົນ, ຮັບໃຊ້ຜູ້ອອກແຮງງານຜະລິດໂດຍກົງ.

ຄ.ຄ.ມ - ສະສົມບົ້ມບົ້ມຫລາຍຂຶ້ນສຳລັບການສ້າງເສດຖະກິດ.

ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ການປ່ຽນແປງຊົນນະນະທຳ ເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ, ທັງຕ້ອງສ້າງໃໝ່ສ່ວນສະສົມບົ້ມບົ້ມ ເພີ່ມຂຶ້ນສຳລັບເປີດກ້ວາງການຜະລິດ ແລະ ສ້າງສັງຄົມນິຍົມ. ໃນປະຈຸບັນ, ການຜະລິດຂອງພວກເຮົາຍັງບໍ່ທັນພ້ອມການໃຊ້ສອຍ,

ການຊ່ວຍເຫລືອຊາວສາກົນ ສ່ວນໃຫຽ່ກໍຕ້ອງໄດ້ເວົ້າເຂົ້າສູ່ການໃຊ້ສ່ວຍ. ດ່ວຍເຫດນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງຕັ້ງໜ້າສູ້ຊົນຊຸກຍູ້ການຜະລິດຢູ່ພາຍໃນປະເທດຂຶ້ນ ຢ່າງແຂງແຮງ ເໝໃສ ຣັບປະກັນຄວາມຕ້ອງການຂອງການໃຊ້ສ່ວຍແລະຈຳທຶນຮອນທີ່ໄດ້ມາຈາກການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະການກູ້ຢືມ ໄວ້ສຳລັບການສ້າງເສດຖະກິດເປັນຕົ້ນຕໍ.

ພວກເຮົາຕ້ອງຣີບສ້າງແຫລ່ງທຶນຮອນສະສົມ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ. ຢ່າກເຣ້ດໄດ້ເໝ່ວນັ້ນ ຕ້ອງກຳຂອດພົ້ນຄວາມກ່ວາພຸ້ດ້ຈົດຕ້ອງແຮງງານການຜະລິດ, ເພີ້ມຜະລິດຕະພາບຂອງງານ ແລະ ເຊີດຊູການປະຢັດໃນການໃຊ້ສ່ວຍ. ບ່ນພົ້ນຄວາມນັ້ນ ຈຶ່ງແກ້ໄຂສາຍພ່ວພັນລະຫ່ວ່າງການຜະລິດ ກັບຊ່ວ໊ດການເປັນຢູ່ໃຫ້ຖືກຕ້ອງໄດ.

ໃນປະຈຸບັນ, ເພື່ອເພີ້ມການສະສົມຢູ່ພາຍໃນປະເທດ, ພວກເຮົາຕ້ອງສຸ້ຊົນຢ່າງຕັ້ງໜ້າຕາມທິດດ້ງ ຕ ໄປນ້ີ:

ຂະຫຽາຍການຜະລິດທັນຍາຫານ ແລະ ອາຫານເພ້ືໃຫ້ ສາມາດແກ້ໄຂຄວາມຕ້ອງການຢູ່ພາຍໃນປະເທດເວ້ົາເອງ ໂດຍ ໄວ ແລະ ຂະຫຽາຍການຜະລິດອຸດສາຫະກຳ, ທັດຖະກຳເພ້ືອແກ້ໄຂສ່ົນຄ້ົາໃຊ້ສ່ວຍ ວັ້ນຈຳເປ້ັນຈຳ ນວນໜ້ຶ່ງເວ້ົາເອງ, ຕ້ັງໜ້າແກ້ໄຂຄວາມ ຕ້ອງການດ້ານວັດຖຸດ້ິບໃຫ້ແກ່ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ແລະຄວາມຕ້ອງການດ້ານພ້ັດສະດຸ ສ້າງ ເພ້ືອຄ່ອຍໆ ລ້ດຜ່ອນການຂ້ົາເຂ້ົາຈາກຕ່າງປະເທດ.

ເພ້ີ່ມແຫລ່ງສ່ົນຄ້ົາຂາ ອອກໃຫ້ໄວ, ພະຍາຍາມຂ້ົາເຂ້ົາແຕ່ນ້ຳມັນເຊ້ືອໄຟ, ວັດຖຸດ້ິບ ແລະ ອຸປະກອນສຳລັບ ອຸດສາຫະກຳ ເຊ່ືງ

พายในประเทดยังบ่ทันผะลิดไดเทื่อ; เบิ่งพุดซาเฮา สำลับเคื่องประกอบ, เคื่องอาไพล ใหม่บมีบเผือม.

ใจ่ทามจุอยเหลื่อเฮ้าใสคอามตื่องทามฺจื่องทามหล้าง เสดถะกิดใหม่บมีบหลายอั้ม;จักตั๋ง และเปิดทื่องทามธอม มีทางดามเสดถะกิดใหถูกตามเผอทาง, มะโยบายจื่องพัท และลัด, ยาดเยื่องมำเว้าเคื่องประกอบ, เต้มมีกะจื่องตางประเทดเฮามา เพื่อเผมทะอิธาทฤามอัดถุ- เต้มมีกัฒต์ ใหแก่เสดถะกิด.

ປັບປຸງ ແລະຂະຫຍາຍສະຫະກອນ,
ຊຸກຍູ້ການຜະລິດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ຢ່າງແຂງແຮງ*

ກອງປະຊຸມສະຫະກອນກະເສດຄັ້ງທີ ๑ ຂອງພວກເຮົາ ໄດ້ດຳເນີນມາເປັນເວລາ ๑๐ ກວ່າວັນ ແລະໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍຜົນສຳເລັດອັນງົດງາມ. ບັນດາຜູ້ແທນ ທີ່ມາຈາກເຂດແຂວງຕ່າງໆ ໄດ້ພ້ອມກັນຄົ້ນຄວ້າ, ສົນທະນາ, ແລກປ່ຽນຄຳຄິດ ຄຳເຫັນກັນໃນບັນຍາກາດອັນຟົດຟື້ນມ່ວນຊື່ນ ແລະ ໄດ້ເປັນເອກະພາບກັນ ໃນຫລາຍບັນຫາເພື່ອໃສ່ປັບປຸງ ແລະຂະຫຍາຍສະຫະກອນກະເສດຢູ່ໃນທ້ອ ປະເທດ.

ໃນໂອກາດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຍົກເອົາຜົນງານລວມຂອງກອງປະຊຸມຂອງພວກເຮົາ ແລະຂໍປະກອບຄຳເຫັນບາງປະການດັ່ງນີ້:

๑)- <u>ຜົນໄດ້ຂອງ ກອງປະຊຸມຂອງພວກເຮົາ</u>.

ກອງປະຊຸມນີ້ ເປັນກອງປະຊຸມທ້ອປະເທດຄັ້ງທຳອິດທີ່ໄດ້ສະ

---

* ຄັດຈາກສຸນທອນພິດໃນໂອກາດອັດກອງປະຊຸມສະຫະກອນ ທ້ອປະເທດ ຄັ້ງທີ ๑ ໃນວັນທີ ๔ ພຶດສະພາ ๑๙๗๙.

ຫລຸບສະພາບການ ແລະອຽງການທີ່ເຮັດມາພາຍຫລັງ ๑ ປີ ແຫ່ງ ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ຂອງກອງປະຊຸມປະສົມ ລະຫວ່າງສະພາປະຊາຊົນສູງສຸດກັບສະພາລັດຖະມົນຕີ ກ່ຽວກັບການ ຫັນເປັນສະຫະກອນກະເສດ. ພ້ອມກັນນີ້ ກໍໄດ້ສະຫລຸບການປະຕິບັດ ແຜນການຜະລິດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ສຳລັບປີ ๒๐๒๒, ແລະບົ່ມຊ້ຳຕາມ ນັ້ນ ກອງປະຊຸມໄດ້ເປີດສາທາລະນະແຜນການປະຕິບັດໜ້າທີ່, ທິດທາງ ປັບປຸງ ແລະຂະຫຍາຍສະຫະກອນ ແລະ ຈຸກຍູ້ການຜະລິດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ໃນປີ ๒๐๒๑ ເພື່ອໃສ່ຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງ ການ ອັນຈຳເປັນຂອງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດໃນສະ ພາບການໃໝ່.

ຜ່ານການຟັງລາຍງານກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງຫົວຂໍ້ຕ່າງໆ ແລະ ການສົ່ງເສີມຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບກອງປະຊຸມ ສາມາດສະ ຫລຸບໄດ້ວ່າຜູ້ແທນທົ່ວໄປ ແລະຂະແໜງການຕ່າງໆ ໄດ້ເປັນເອກະ ພາບກັນສູງກ່ຽວ ກ່ຽວກັບການສ້າງເກດຕະລາຄາດ້ານດີ, ດ້ານອົງ ຂອງຂະບວນການຫັນເປັນສະຫະກອນ ແລະການຜະລິດກະສິກຳ-ປ່າ ໄມ້ ໃນໄລຍະທີ່ຜ່ານມາ, ເປັນເອກະພາບໃນແຜນນະໂຍບາຍ,ໜ້າ ທີ່, ທິດທາງ, ລະດັບຄາດໝາຍໃນການປັບປຸງ ແລະຂະຫຍາຍສະ ຫະກອນ, ຈຸກຍູ້ການຜະລິດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ສຳລັບປີ ๒๐๒๑ ແລະ ໃນວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ສູນກາງໄດ້ວາງອອກ.

ກອງປະຊຸມໄດ້ຢືນຢັນຢ່າງເປັນເອກະພາບກັນວ່າ ຂະບວນ ການຫັນເປັນສະຫະກອນກະເສດ ເຖິງເມື່ອໃດກໍໄດ້ຜັນຂະຫຍາຍ

ໃໝ່ ແລະຍັງມີຈຸດອ່ອນໃນເບື້ອງຕົ້ນກໍຕາມ, ແຕ່ມັນໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວ ໄປຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ແລະເວົ້າລວມແລ້ວເຖິງຂະຫຍາຍຕົວໄປໂດຍ ດີ ແລະມີສະถอกหลายปะกาม. ຂະบอมกาม ทัมเป้มสะทะกอม ผอมขะหยายตัวไปในท้อทุกบ่อเอม, ทุกแขวง ແລະในหลายเมือง, ในบางเมืองคื เมืองแปก, เมืองคำ, โพมหอง, พองบิกได้จัดตั้งปะชาชุม ເຂົ້າสะทะกอม ได้สอมหลายแล้ว. ຂะบอมกาม ทัมเป้มสะทะกอม ແລะกามขุกยุกามผะลิดกะสิกำป่าไม้ ได้กายเป้มท่าอยู่งปะติวัดของมะหาชุมยุชุมมะบิดในท้อปะเทด. มาธอดดอมี สะทะกอมที่จัดตั้งขึ้มแล้วมีปะมาม ๑.๒๐๐ แห่ง กอม ๑๒ % ของจำมอมคอบคัวชาวมาทั้งพิด.

ເຖິงว่า ทาที่จัดตั้งขึ้มใหม่ สะทะกอมหลายแห่งก็ได้ เสิมขะหยายลักสะมะดีเลิด ของกามทำมาหากิมเผยลอมพุ, ได้จัดตั้ง ແລะเผยงามในเบื้องต้ม เพื่อทำกามผะลิดให้ทันละถูกาม, สางธากฤามอัดฤเตัมิกดี สางชุมละปะหาม, ปามคูตัมน้ำ, ดัดแปงท้วมา, สางฤะพิมพิมหาง, บางบอมกรู้ใช้แมอปูกใหม่, เสรูหรา, ใสผุ้ม... ແລะเด้มกวาพุ้ณมบัมยากาดหาอพัมอยากแรงงามลอมพุ, แก้ไขผิมร้ายจากไพมน้ำถอมในปีที่ผามมา เพื่อยาดเอาไชยะมะในกามผะลิดตั้งแต่ต้มละถูโลด.

ในกองปะชุมของพอกเราคังมี สะทะกอมจำมอมพึ่ง

ເຊັ່ນ: ສະຫະກອນຊຽງຝ່າ ແຂວງຜົ້ງສາລີ, ສະຫະກອນທ່າທະລວງ ແຂວງຈຳປາສັກ, ສະຫະກອນນາຄູ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ, ສະຫະກອນບ້ານງົ້ວ ແຂວງຫົ້ວພັນ... ໄດ້ລາຍງານໃຫ້ຮູ້ວ່າ ສະຫະກອນກະເສດຢູ່ແຫ່ງນັ້ນ ໄດ້ຈັດຕັ້ງແຮງງານ, ຊຸ້ມຳກາມຜະລິດຄືເມື່ອໃດ ເພື່ອຫັ້ງເຮັດກະເສດສຸມ ເພີ່ມຜະລິດຕະພາບ, ຫັ້ງປູກພືດສຳຮອງຫລີ້ປູກຜັກ, ໝາກຖົ່ວ... ເພື່ອເປີດກ້ວາງກາມຜະລິດ, ກໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກນຳໃຊ້ກຳລັ້ງແຮງຂອງກາມອອກແຮງງານລວມໝູ່ ເພື່ອຟື້ນຟູມາເຮ້ອ ແລະ ຊ່ວຍມາໃໝ, ເພີ່ມລະດູປູກ, ເປີດກ້ວາງເນື້ອທີ່ປູກຝັ້ງ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ຂະຫຍາຍຂະເໜງວິຊາຫັດຖະກຳເຊັ່ນ ຕີເຫລັກ, ຊ່າງໄມ້, ຫລິ້ບເສື່ອ, ເຮັດກອງມ, ເຮັດລໍ, ຈັກສານ... ເພື່ອປ່ຽນແປງຊ່ວັດກາມເປັ້ນຢູ່ຂອງສະມາຊິກສະຫະກອນ, ເຮັດໃຫ້ສະຫະກອນຮ່ວມຂັ້ນເທ່ລະກາວ ແລະປະກອບສ່ວນໃຫ້ລັດໄດ້ເປັ້ນຢ່າງດີ. ສະຫະກອນເຫລ່ານັ້ນ ກ້ໍ ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຂະຫຍາຍກ້ວ້າ ສະຫະກອນຢູ່ແຫ່ງອັ້ນໆ ແລະ ກ້ໍ ໄດ້ຮັບກາມຊ່ວຍເຫລືອເປັ້ນພິເສດຈາກລັດແຕ່ຢ່າງໃດ, ແຕ ຍ້ອນເຂົ້າເຈ້ຮູ້ເຮັດ ແລະເຮັດຖືກຕາມທິດທາງ ຈ້ຶ່ງສາມາດຍາດເອົາຜົ້ງງານໃນເບ້ອງໜ້ ທ່ເປັ້ນໜ້າຊຸ້ມເຊ້ຍ ແລະ ພາກພູມໃຈທ່ສຸດ. ຜົ້ງງານດ້ງກ່າວນ ເປັ້ນຕ້ວຈ້ງທ່ມ່ຊ່ວຍຊ່ວຍ, ນ້ັ້ນພ້ສຸດໃຫ້ເໜ້ັນວ່າ ໝ່ວທາງ, ທິດທາງແລະແຜ່ນນະໂຍບາຍຂອງພັ້ກ ແລະ ລັດຖະບານເຮ້ົາ ໃນກາມນຳພາຊ່າວນາເຂ້ົາສູ່ເສ້ັນທາງທ່ັ້ນາຫ້ັ້ນເຂ້ັ້ນລວມໝູ່ນ ໝ່ັ້ນຖ້ັ້ນ; ພ້ອມ ກ້ັ້ນ ນ ນ້ັ້ນ ກ້ໍ ສະແດງເຖ້ິງພະລ້ັ້ງງານທ່ເ ໜ້ັ້ນ ໄປ ດ້ວຍ ຄວ ານ ຫ ວ້ັ້ງ ຂ ອ ງ ລ ະ ບ ອ ບ ສ ະ ຫ ະ

ກອມສັງຄົມນິຍົມ ຄ້ ່ ອ ່ າ ກ ່ ານຈັດຕັ້ງຂອງສະຫະກອມ ທ ່ າ ກ ປ ະ ຕິ ບ ັ ດ ຕ ິ ກ ຕ ່ ານ ເ ໝ ອ ທ ່ າ ງ , ແ ຜ ນ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ຂ ອ ງ ພ ັ ກ ແ ລ ະ ລ ັ ດ ຖ ະ ບ ານ .

ກ ອ ງ ປ ະ ຊ ຸ ມ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ່ າ ຊ ຸ ມ ເ ຊ ີ ຍ ແ ລ ະ ຂ ອ ໃ ຈ ບ ັ ນ ດ ່ າ ສ ະ ທ ່ າ ຍ ສ ະ ມ ່ າ ຊ ິ ກ ພ ັ ກ , ບ ັ ນ ດ ່ າ ສ ະ ມ ່ າ ຊ ິ ກ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ ໃ ນ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ ດ ັ ່ ງ ກ ່ າ ວ ເ ທ ົ ່ ງ ນ ັ ້ ນ ທ ່ ໍ ໄ ດ ້ ນ ໍ ່ າ ເ ອ ົ ່ າ ຊ ຸ ດ ອ ກ ໄ ມ ້ ອ ັ ນ ສ ິ ດ ຊ ຸ ມ ທ ອ ມ ທ ອ ມ ຂ ອ ງ ຕ ົ ນ ລ ະ ຖ ຸ ມ າ ສ ຸ ກ ອ ງ ປ ະ ຊ ຸ ມ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ່ າ .

ຫ ລ າ ຍ ສ ະ ຫ າ ຍ ທ ່ ໍ ມ ່ າ ຮ ່ ວ ມ ກ ອ ງ ປ ະ ຊ ຸ ມ ນ ີ ້ ໄ ດ ້ ເ ຫ ັ ນ ວ ່ າ ໃ ນ ເ ມ ່ ໍ ອ ກ ອ ມ ຄ ວ າ ມ ຮ ັ ບ ຮ ູ ້ ຂ ອ ງ ຕ ົ ນ ກ ່ ຽ ວ ກ ັ ບ ກ ານ ທ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ ກ ະ ເ ສ ດ ຍ ັ ງ ຜ ິ ດ ເ ຜ ີ ້ ນ , ບ ່ ໍ ເ ລ ິ ກ ເ ຊ ິ ່ ງ , ຍ ັ ງ ບ ່ ໍ ທ ັ ນ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ຈ ຄ ວ າ ມ ໝ າ ຍ , ເ ມ ່ ໍ ໃ ນ ລ ะ ດ ັ ບ ຄ ວ າ ມ ໝ າ ຍ ຂ ອ ງ ມ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ເ ລ ິ ່ ມ ເ ຕ ົ ້ ມ ເ ຕ ັ ມ ພ ອ ຍ ເ ທ ່ ໍ ອ ເ ຖ ິ ງ ເ ລ ິ ່ ມ ນ ອ ມ ະ ຕ ິ ຂ ອ ງ ກ ານ ເ ມ ່ ໍ ອ ງ ແ ລ ະ ຂ ກ ຳ ນ ິ ດ ຊ ່ ອ ຄ ວ າ ອ ກ ່ ຽ ວ ກ ັ ບ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ ກ ະ ເ ສ ດ ໄ ດ ້ ຊ ຸ ່ ໍ ອ ອ ກ ຢ ່ າ ງ ຈ ະ ແ ຈ ງ ແ ລ ະ ຖ ່ ໍ ກ ຕ າ ມ . ດ ອ ຍ ເ ຫ ດ ນ ີ ້ ນ ຕ ົ ນ ຈ ິ ່ ງ ບ ່ ໍ ໄ ດ ້ ສ ຸ ມ ກ ຳ ລ ັ ງ ຊ ຸ ້ ນ ຳ ກ ານ ທ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ ກ ະ ເ ສ ດ ແ ລ ະ ຊ ຸ ກ ຍ ູ ້ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ກ ະ ສ ິ ກ ຳ - ປ ່ າ ໄ ມ ່ ຢ ່ າ ງ ແ ທ ້ ຈ ິ ງ ແ ລ ະ ລ ະ ອ ຽ ດ ລ ະ ອ ໍ ່ ຫ ລ ິ ໄ ດ ເ ອ ົ ່ າ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ພ ຽ ງ ແ ຕ ່ ໂ ຄ ສ ະ ນ າ ແ ບ ບ ທ ົ ່ ວ ໆ ໄ ປ ເ ທ ່ ໍ າ ນ ັ ້ ນ . ຈ າ ກ ນ ັ ້ ນ ຂ ະ ບ ວ ນ ກ ານ ຈ ິ ່ ງ ບ ່ ໍ ທ ັ ນ ເ ຄ ັ ່ ນ , ຂ ະ ຫ ຽ ງ ຕ ົ ວ ໄ ປ ຢ ່ າ ງ ຟ ່ າ ວ ຟ ັ ່ ງ ອ ິ ກ ກ ະ ທ ິ ກ , ໃ ນ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ ມ ີ ຫ ລ າ ຍ ບ ັ ນ ຫ າ ຍ ັ ງ ຂ ອ ງ ຄ າ , ບ ຮ ູ ້ ຈ ັ ກ ແ ມ ່ ເ ຈ ະ ແ ກ , ບ ່ ໍ ທ ັ ນ ສ ະ ຫ ງ ົ ບ ປ ົ ກ ະ ຕ ິ . ຍ ິ ່ ງ ໄ ປ ກ ວ ່ າ ນ ັ ້ ນ ບ ັ ນ ດ ່ າ ສ ະ ຫ າ ຍ ຜ ູ ້ ນ ຳ ພ າ ຂ ັ ້ ນ ແ ຂ ວ ງ , ຂ ັ ້ ນ ເ ມ ່ ໍ ອ ງ ທ ່ ໍ ມ ່ າ ຮ ່ ວ ມ ກ ອ ງ ປ ະ ຊ ຸ ມ ນ ີ ້ ໄ ດ ສ ະ ດ ຸ ດ ຕ ົ ນ ແ ລ ະ ເ ຫ ັ ນ ວ ່ າ ຄ ້ ຄ ິ ດ ວ ່ າ ກ ານ ທ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ ເ ປ ັ ນ ພ ຽ ງ ແ ຕ ່ ທ ັ ນ ກ ານ ທ ຳ ມ າ ຫ າ ກ ິ ນ ແ ບ ບ ເ ອ ກ ະ ເ ທ ດ ໄ ປ ສ ຸ ່ ກ ານ ທ ຳ ມ າ ຫ າ ກ ິ ນ ລ ອ ມ ໝ ຸ ່ ແ ບ ບ ທ ຳ ມ ະ ດ າ ເ ທ ົ ່ າ

ມັນໂດຍບໍ່ທັນຮັບຮູ້ແຈ້ງເມື່ອໃນທີ່ລະຕ້ອງດັດແປງອິທິທໍາມາຫາກິນໄປ
ຕາມເພບໃໝ, ຍັງບໍ່ທັນຮູ້ຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນໃຫ້ຖືກຕາມຈິດໃຈ
ຊົ່ນໍາຂອງສຸນກາງມັນເລອ ກ່ ອາດສ້າງເງ່ອນໄຂພົ້ນຄາມ ເພ່ືອລັດ
ຕ້ງການຜະລິດກະສິກໍາປ່າໄມ້ຄົ້ນໃໝ, ຂະຫຽາຍການຜະລິດຕາມທິດ
ກ້າວໄປສູ່ການຜະລິດໃຫຽ່ສ້ງຄົ້ນນິຍົ້ມ ແລະ ກ່ ສ່ ມາດດໍາເນ້ນການ
ປະຕິວັດ ນ ປະການຢູ່ໃນຊົ້ນມະບົດໄດ້ ເພ່ືອຂະຫຽາຍເສດຖະກິດ,
ປ່ຽນແປງຊ່ວິດການເປັ້ນຢູ່ຂອງຊາວນາ, ທັ້ງ ສ້ ້ າງຣາກຖານພັກ, ປັ
ປຸງອໍານາດການປົກຄອງ, ເພ້ົ້ມທະວ່ົ້ການປ່ອງກັ້ນຊາດປ່ອງກັ້ນຄວາມ
ສະຫງ່ົ້ບ, ທັ້ງ ສ ້ ້ າງຊົ້ນມະບົດໃໝ.

ມ່ົ້ຫລາຍສະໜາຍ ຢູ່ໃນຂະເໜ່ົ້ງອຸ່າສະເພາະຕ່ົ້າງ ໄດ້ເປັ້ນ
ອ່ າ ຕ່ົ້ນ ຍັ ງ ບ ່ ັ ້ ນ ໄ ດ ້ ຄ ົ ້ ນ ຄ ວ ້ າ ແ ຜ ົ ້ ນ ມ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ , ເ ມ ອ ທ ່ ົ ້ ງ ທ ັ ້ ນ ເ ປ ັ ້ ນ ສ ະ
ຫ ະ ກ ອ ນ ແ ລ ະ ກ ່ ັ ້ ງ ບ ່ ັ ້ ນ ໄ ດ ້ ຕ ິ ດ ຕ າ ມ ຂ ະ ບ ວ ນ ກ ານ , ສ ະ ມ ັ ້ ນ ກ ່ ຸ ອ ່ ຸ ອ ່ ຸ ອ

ແລະການແຈກຢາຍລາຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກສະຫະກອນ... ອັນນີ້ ແຕ່ລະບ້ານເມືອງຮັດຕ່າງກັນ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ສະຫະກອນຫລາຍແຫ່ງຍັງເຫັນພຽງແຕ່ການເຕົ້າໂຮມຊາວນາເຂົ້າຮັດການຜະລິດແບບລວມໝູ່ເທົ່ານັ້ນ, ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ກຳນົດທິດທາງການຜະລິດ, ຈາກນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ສາມາດວາງແຜນການຜະລິດສຳລັບໜຶ່ງປີ ຫລືສຳລັບແຕ່ລະລະດູໄດ້, ບໍ່ສາມາດຈັດຕັ້ງນຳໃຊ້ແຮງງານໃຫ້ເໝາະ ເພື່ອ ເພີ່ມວັນງານ, ເພີ່ມຜະລິດຕະພາບ, ເປີດກວ້າງການຜະລິດ, ຂະຫຍາຍຫລາຍຂະແໜງອື່ນ,ໝຸນໃຊ້ທຶນເຕັກນິກວັນການໜ້າ ເໝາະສົມຮັດໃຫ້ສະຫະກອນຮັ່ງມີ ແລະຮັດໃຫ້ສະມາຊິກສະຫະກອນຮັບປະກັນໃຫ້ການຜະລິດລວມໝູ່ຄົ້ນຄວ້ການຜະລິດແບບເອກະເທດຢ່າງຂາດຂົມ.

ກ່ຽວກັບການຜະລິດກະສິກຳປ່າໄມ້, ກອງປະຊຸມໄດ້ຍົກຍັ້ນວ່າ ໃນສອງປີທີ່ຜ່ານມານີ້ (ປີ ໝກ ແລະປີ ໝກ) ຢູ່ປະເທດເຮົາ ໄພທຳມະຊາດໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢ່າງຮຸນແຮງ, ປີ ໝກ ເກີດໄພແຫ້ງແລ້ງ, ປີ ໝກ ຊ້ຳພັດເກີດໄພນ້ຳຖ້ວມທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາ ຈັກເທື່ອ. ໃນດ້ານອື່ນ ເສດຖະກິດຂອງປະເທດເຮົາຫລ້າຫລັງໂພດ ແລະ ຜົນຮ້າຍຕ່າງໆຂອງສົງຄາມຍັງໜັກໜ່ວງ ໄດ້ກໍ່ຄວາມ ຫຍຸ້ງຍາກຮ້າຍແປດພັນປະການແກ່ພວກເຮົາ. ແຕ່ວ່າມີເມືອທາງ, ແຜນນະໂຍບາຍອັນຖືກຕ້ອງຂອງພັກ ແລະລັດຖະບານ, ພວກເຮົາ ໄດ້ຕັດສິນໃຈປຸກລະດົມຂະບວນການມະຫາຊົນຢ່າງແຂງແຮງ ເຂົ້າໃນ ການສ້າງຊຸມລະປະທານ, ຕ່ານໄພແຫ້ງແລ້ງ, ໄພນ້ຳຖ້ວມ, ປຸກລະດົມ ແລະຊຸກຍູ້ຂະບວນການຜະລິດຂອງມະຫາຊົນຢ່າງຟົດຟື້ນຄື ຟື້ນຟູ ກ

ເຮ້ອ, ຊາວນາໃໝ່, ເຝິ້ເມືອທີ່ປຸກໝັ້ງ, ເຝິ້ການເຮັດນາແຊງ, ປຸກພືດສຳຮອງ, ປຸກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ, ປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ແລະ ຊຸດຄົ້ນເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ຂະຫຍາຍການລ້ຽງສັດນ້ອຍ. ພິເສດ ນັບແຕ່ກາງປີ ໒໓໒ ມານີ້ ໄດ້ປຸກລະດົມຂົນຂວາຍຂະບວນການຈັດ ຕັ້ງສະຫະກອນກະເສດຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ແລະຊຸກຍູ້ການຜະລິດກະສິ ກຳປ່າໄມ້ຢ່າງແຂງແຮງ ເພື່ອຍາດເອົາໄຊຊະນະນັບແຕ່ລະຖືກຳອົດ ມື້ໂລດ.

ຝ່ສຳເລັດຂອງຂະບວນການມະຫາຊົນໃນການປະຕິບັດເໝ ທາງ ແລະແຜ່ມະໂຍບາຍຂະຫຍາຍການຜະລິດກະສິກຳປ່າໄມ້ ດັ່ງ ກ່ອນ ໄດ້ສ້າງໃໝ່ບາດກ້າວໜ້ນປ່ຽນໃໝ່ທີ່ເປັ້ນ້ຳຊຸມຊຸ່ນ.

ນັ້ນ ເປັ້ນຜົນງານອັນໃຫ່ຍຫລວງທີ່ກອງປະຊຸມຂອງພວກເຮົາ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ.

ເຖິ່ງຢ່າງນັ້ນກໍ່ດີ ກອງປະຊຸມກ໋ໄດ້ຊີ້ຈອກ່ວ່າ ການຜະລິດກະ ສິກຳປ່າໄມ້ໃນປະຈຸບັນ ຍັງມີຂໍ້ຄົງຄ້າງຫລາຍປະການ, ອັນເດ່ນກໍ່ຄື:

ຢ.ຢ- ການຜະລິດທັນຍາຫານ ຍັງບ໋ທັນຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກ ຮ້ອງຕ້ອງການຂອງປ່ວງຊົນໃນທ້ອປະເທດໄດ້ເທ້ອ, ສ່ວນເຂ້ົ້າຫລັດ ກຳໄດ້ ຍັງມີໜ້ອຍໂພດ, ບ໋ທັນພຽງພໍ ເພ້ອລ້ຽງກອງທະຫານ, ພະ ນັກງານ, ກຳມະກອນ ແລະປະຊາຊົນຢູ່ໃນຕົວເມ້ືອງ. ໃນປະຈຸບັນ ຍັງອາໄສການຊ່ວຍເຫລ້ອ ແລະຊ້ືຈາກຕ່າງປະເທດຢູ່. ອາຫານກ໋ ຂາດແຄນ, ລາຄາແພງ. ອັນນ້ັ ສ່ົງຜົນສະທ້ອນ ເຖິ່ງຊ໊ວິດການ ເປັ້ນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ເປັ້ນຕົ້ນເໝ ຜູ້ທ້ນເງ໋ນ

ເດືອນຂອງລັດ. ວັດຖຸດິບທີ່ສະໜອງໃຫ້ແກ່ໂຮງງານບໍ່ພຽງພໍ, ເປັນຕົ້ນເມັ່ນ ຜະລິດພັນທະສິກຳປ່າໄມ້ທີ່ເປັນສິນຄ້າສຳລັບຂາອອກ ຍັງມີໜ້ອຍໂພດ, ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ ເງື່ອນໄຂດິນຟ້າອາກາດຂອງປະເທດເຮົາເໝາະສົມກັບຄວາມສະດວກ, ຄວາມອາດສາມາດບົ່ມຊ້ອນມີຫລາຍແຕ່ທັນໄດ້ຊຸດຄົ້ນ. ພວກເຮົາ ຍັງບໍ່ທັນນຳໃຊ້ກຳລັງແຮງງານຢ່າໃນອຸດົມສະບູນຢ່າງເໝາະສົມເທື່ອ ແລະ ຍັງມີການຟຸ້ມເຟືອຍຫລາຍ, ເພາະວ່າ ໃນແຕ່ລະປີເຮັດແຕ່ລະຖືດຽວ; ຢ່າໃນຂົມໃດທີ່ຈັດຕັ້ງສະຫະກອນຂຶ້ນແລ້ວ, ຄິດສະເລ່ຍແຕ່ລະປີຫາກເຮັດວຽກ ແຕ່ ໑໐໐ ວັນງານ, ບ່ອນຕ່ຳກໍເຮັດພຽງແຕ່ ຜ໐ - ກ໐ ວັນງານຕໍ່ປີ, ບ່ອນສູງກວ່ານັ້ນ ກໍແຕ່ ໑໕໐ ວັນງານ ຕໍ່ປີເທົ່ານັ້ນ.

໑.໘- ເງື່ອນໄຂ ແລະຄວາມອາດສາມາດ ເພື່ອຂະຫຍາຍການຜະລິດກະສິກຳ ເມັ່ນໃຫ້ຫລວງ, ແຕ່ ຕ້ອງມີການປຸກຝັງຍັງຫລ້າຫລັງໂພດ, ການຜະລິດໂດຍທົ່ວໄປຍັງເຮັດຕາມແບບທຳມະຊາດ, ທຳມາຫາກິນແບບວ່າໄສ່ແຕ່ຟ້າແຖ. ໃນການຜະລິດ ຫາກເອົາໃຈໃສ່ແຕ່ການປຸກເຂົ້າເທົ່ານັ້ນ, ແລະໄລ່ສະເລ່ຍແລ້ວ ຜະລິດຕະພາບຂອງການປຸກເຂົ້າ ກໍໄດ້ພຽງແຕ່ ໑,໕ ໂຕນ / ເຮັກຕາ ຕໍ່ຄົນ; ສ່ວນໄມ້ໜ່ວຍ ເຊັ່ນ ຕົ້ນໄມ້ອຸສາຫະກຳ, ຕົ້ນໄມ້ກົ່ນພາກ, ກໍ່ຄືການລ້ຽງສັດ ຍັງບໍ່ທັນເອົາໃຈໃສ່ຂະຫຍາຍ; ການທຳລາຍປ່າ, ຈຸດປ່າຍັງໜັກໜ່ວງທີ່ສຸດ. ຄວາມຈິງແລ້ວ ໃນເງື່ອນໄຂປະຈຸບັນນີ້ ພຽງແຕ່ພຸ້ມໃຈ ແລະດັດແປງບາງອັນທີ່ການເຕັກນິກວັນງ່າຍດາຍຄື ໄຖເລິກ ຄາດແຫລກ, ປ່ານຄົ້ນ ຕາມແຫ່ງແລ້ງຫລ້ານ້ຳໃຫ້ງ, ເຮັດ

ທັນລະຖຸກາມ, ນຳໃຊ້ເມືອປຸກທົດ ມີການເລືອກເຟັ້ນ, ເສຼຽຫຼ້າ, ໃສ່ຝຸ່ນ ກອາດຈະເພີ່ມຜະລິດຕະພາບຂຶ້ນ ໑໐ ຫາ ໑ຮ% ຢ່າງເປັນທຳມະດາ. ໃນຕົວຈິງ ຢູ່ຫລາຍບ່ອນ, ຫລາຍສະຫະກອນ ຜະລິດເຂົ້າທີ່ນຳໃຊ້ວິທີເຕັກນິກດ້ານກາວເທິງນັ້ນໃນລະດູນາໄດ້ຮອດ ৪,ৎ-ນ ໂຕນ ຕໍ່ເຮັກຕາ ຫລືຫລາຍກວ່ານ. ອັນນັ້ນ ບ່ເຖິງເລືອງທີ່ເຮັດຍາກພ້ານໃດ.

໑.ນ-ຢ່າກໃຫ້ການຜະລິດກະສິກຳປ່າໄມ້ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງແຂງແຮງນັ້ນ ລັດຕ້ອງມີນະໂຍບາຍ ແລະລະບຽບການເພື່ອສ້າງເສີມການຜະລິດໄປພ້ອມກັບການຈັດຕັ້ງເຜຍແຜ່ນາຫາ ນ້ຳຂອງຊາວນາຄົນໃໝ; ຂະເໜ້ງການຕ່າງໆ ທີ່ສ່ວນກ່ຽວພັນໂດຍກົງກັບກະສິກຳປ່າໄມ້ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຮັບໃຊ້ ແລະຮີບຮ້ອນແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ໃນການຜະລິດກະສິກຳປ່າໄມ້. ປະຈຸບັນນີ້ ໃນນະໂຍບາຍຫລາຍອັນເຊ່ນ ນະໂຍບາຍລ້ຽງຫົ່ນ, ຈ້ຽງຈອນສິນຄ້າ, ຄຸ້ມຄອງຕະຫລາດ, ເກັບຊື້ຜະລິດພັນກະສິກຳປ່າໄມ້, ລາຄາ... ມີຫລາຍອັນ ຍັງຕິດຂວາງການຜະລິດ ແລະຂັດຂວາງເຮັ້ນຢູ່ໃນຊຸ່ມນະບົດ. ໃນຕົວຈະການກໍ່ສ້າງຫລາຍແຫ່ງ ທົ່ວທ້ອງຍັງບ່ທັນຈະແຈ້ງ, ວັດຖຸເຕັກນິກຂາດເຂີນ, ນັບທັ້ງເຄື່ອງມືການຜະລິດທຳມະດາ: ຈອກ, ສຽມ, ແລະສິນຄ້າອັນຈຳເປັນຄື ແຜ່ນແພ, ເກືອ, ເຈ້ຽຂຽນ, ຢາປ້ອງພະຍາດ ກ່ຂາດເຂີນຫລາຍ. ກົງກັນຂ້ານ ມີບາງບ່ອນ ປະຊາຊົນຜະລິດສິນຄ້າ୨୨ກໄດ້ຫລາຍ ແລະ ຢາກຂາຍ, ແຕ ການຄ້າຂອງລັດພັດບ່ຊ້ຳ, ບາດວ່າປະຊາຊົນນຳເອົາໄປຂາຍບ່ອນອື່ນຊ້ຳພັດຖືກເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນເກືອດ

ຫ້ານ ແລະກິດຂວາງ.

ບັນຫາດ້ານກາວມ ຄາຫາຫ້ແກ ມັນຈະສ້ງຜົນສະທ້ອນຫ້ ໃຫ້ຫລວງເຖິງການຜະລິດ ແລະຊ້ວິດການເປັ້ນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ.

ໃນໄລຍະທ້ຜ່ານມາ ພັກ ແລະ ລັດຖະບານໄດ້ປ່ຫລະຄ້ມ ຂະບວນການຢ່າງລຽມຕ້ດ ເພ້ອທ້ງດ້ດສ້າງ ທ້ງສ້າງກະສ້ກ-ຳ-ປ່າ ໄມ້ຄ້ນໃໝ່ ຕ້ານທ້ດການຜະລິດໃຫ້ຽສ້ງຄ້ນ້ຍ້ນ ແລະ ຊຸກຍ້ການຜະລິດກະສ້ກຳ-ປ່າ ໄມ້ໃຫ້ຂະຫຽາຍຕ້ວ ເໝ້ໃສ່ຕ້ນສະໜ້ງ ຄວາມຮ້ງຮ້ງຕ້ງການໃນການປ້ວແປງຊ້ວິດການເປັ້ນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ພ້ດທະນາເສດຖະກິດ; ມະຫາຊົນຊາວມ້ງ ໄດ້ເຂ້າຮ່ວມ ແລະ ເຄ້ອນ ໄຫວ ໃນຂະບວນການນ້ປ່ານ ຕ້ານ, ແຕ ຂະບວນການດ້ງກ່າວນ້ ມ້ແຕ່ທ້ງກ່ວ້ງຍ້ງບ້ ທ້ມລ້ງ ເລ້ກ, ເພາະວ່າ ຂ້ນ ຕ້ານ ແລະຂະ ເໜ້ງການຕ້ານ ທ້ຊ້ນ ຳການຜະລິດກະສ້ກຳ-ປ່າ ໄມ້ ໂດຍກ້ງນ້ນ ຍ້ງບ້ ທ້ມລ້ງ ເລ້ກຊ້ນ ຳການຈ້ດຕ້ງຄ້ມຄອງ ເບ້ງ ທ ຳ ມ ່ າ ທ ່ າ ກ ້ ນ ຕ ້ ອ ຈ ້ ງ ຢ ້ ໃ ນ ຣ ່ າ ກ ຖ ່ ານ, ຍ ້ ງ ບ ້ ທ ້ ມ ເ ປ ັ ້ ນ ທ ່ ອ ງ ເ ປ ັ ້ ນ ໃ ຍ ຊ ່ ອ ຍ ເ ຫ ລ ົ ອ ປ ້ ຢ ້ ປ ຸ ງ ຂ ້ ນ ເ ນ ົ ້ ອ ງ ແ ລ ະ ຕ ່ າ ເ ສ ່ ງ ເ ພ ົ ່ ອ ໃ ຫ ້ ເ ຂ ົ ່ ່ ⁻ ⁻ ⁻

ສົມເງິນທອງ ແລະກຳລັງແຮງງານຂອງປະຊາຊົນອີກດ້ວຍ.

ເວົ້າລວມແລ້ວ ກອງປະຊຸມຂອງພວກເຮົາ ໄດ້ເປັນເອກະພາບກັນ ໃນການສັ່ງເກດຕີລາຄາຜົນສຳເລັດ, ຜົງງານຂອງຂະບວນການຫັ້ນເປັນສະຫະກອນກະເສດ ແລະ ການຜະລິດກະສິກຳປ່າ ໄມ້ ໂດຍຖືວ່າ ເປັນຜົງງານອັນໃຫຽ່ຫລວງ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍໄດ້ເຫັນແຈ້ງຈຸດອ່ອນ ແລະ ຂໍ້ຜິດເຂອທີ່ຍັງມີຢູ່ໃນຂະບວນການດົງກ່າວ ເຊິ່ງຈະຕ້ອງໄດ້ອອກແຮງແກ້ໄຂ ແລະດັດແປງຢ່າງທັນເວລາ. ໃນດ້ານໜຶ່ງອີກ ກ່ອງປະຊຸມຂອງພວກເຮົາກໍໄດ້ເຫັນດີເຫັນພ້ອມນຳກັນ ກ່ຽວກັບໜ້າທີ່, ທິດທາງ ແລະລະດັບຄາດໝາຍທີ່ສູນກາງໄດ້ວາງອອກສຳລັບຂະບວນການຫັ້ນເປັນສະຫະກອນກະເສດ ແລະ ເມ່ືອຮັບການຜະລິດກະສິກຳປ່າ ໄມ້ ເພ່ືອສຸ້ມປະຕິບັດໃຫ້ໄດ້ໃນປີ ໗ກ๗.

๘.- <u>ພິດຕິກຳທີ່ຜ່ານມາ ໄດ້ໃຫ້ບົດຮຽນຫຽ້ງແດ ແກ່ພວກເຮົາ ເພ່ືອຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດວຽກງານປັບປຸງ ຂະຫຍາຍສະຫະກອນ ແລະ ຊຸກຍຸ້ການຜະລິດກະສິກຳປ່າ ໄມ້ ໃຫ້ກ້າວຂ້ຶນອີກກ້າວໜຶ່ງ ?</u>

ໃນເທ່ືອນ້ີ ຂ້າພະເຈ້າຈະບໍ່ເວົ້າຄົນບົດຮຽນທັ້ງໝົດຂອງສະຫະກອນທ່ີໄດ້ຍົກຂ້ຶນໃນເທ່ືອກອນແລ້ວນັ້ນ, ພຽງແຕ່ຂໍລວບລວມ ບົດຮຽນລະອຽດຈຳນວນໜຶ່ງ ທ່ີໄດ້ມາຈາກການປະກອບຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງຜູ້ແທນ ແລະ ຈາກການລາຍງານຕ້ວຈ້ງຂອງແຂວງ, ເມ່ືອງ, ຕາແສງ ແລະສະຫະກອນຕ່າງໆ ຕ່ກອງປະຊຸມຄ້ງນ້ີເທ່ານ້ັນ.

๔.๑ -<u>ບົດຮຽນທີ່ໜຶ່ງ</u>: ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຂົມຂວາຍຂະຫຽາຍ ສະຫະກອນດຳເນີນໄປຖືກທິດ, ຫລີກເວັ້ນຈາກການຜິດເຂວ ອັນບໍ່ ຄວນ ແລະຍາດເອົາໄຊຊະນະອັນໃຫຽ່ຫລວງນັ້ນ ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ ຄະ ນະພັກຂັ້ນຕ່າງໆ, ຄະນະຮັບຜິດຊອບຂອງຂະເໜງການຕ່າງໆ, ພະ ນັກງານ, ແລະສະມາຊິກພັກ ກ່ຽວກັບການປົກຄອງແລະກອງທະຫານ ເຊື່ອມຊຶມເຂົ້າໃນເໝືອທາງ, ທິດທາງ, ຈຸດປະສົງ, ລະດັບຄາດ ໝາຍຂອງການຂົມຂວາຍໜັ ເປັນສະຫະກອນ ແລະຊຸກຍຸ້ການ ຜະລິດ ກະສິກຳປ່າໄມ້ ທົ່ນຕ່ຂອງກັນການເມືອງ ແລະ ກອງປະຊຸມປະສົມ ລະຫວ່າງ ສະພາປະຊາຊົນສູງສຸດ ກັບສະພາລັດຖະມົນຕີ ໄດ້ຊີ້ຈຸດ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ກ່ຽວເຂົ້າໃນໃຈຄວາມຂອງຂໍ້ກຳນົດຊ່ວຍຄ້ວ ກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງສະຫະກອນກະເສດທີ່ສະພາລັດຖະມົນຕີ ໄດ້ປະກາດໃຊ້ ແລ້ວ, ຈາກນັ້ນ ແລ້ວເປີ່ສາທາລະນະການປະຕິບັດລະອຽດ ໃນ ກ້ອງຖ່ ແລະກົມກອງຂອງຕົນ ແລະອ່ານວິທີການຊຸ້ນຳລະອຽດ.

ບົດຮຽນດ່ງ ກ່ອນນັ້ນ ປະກົດວ່າໃຜ່ຮຸ, ແຕ່ໃນຕ່ວລຶງທ່ີ່ຜ່ານ ມານ ີ ບ່ອນທ່ີ່ເຮັດໄດ້ເໝ່ນມ ີ ໜ້ ອຍ. ຈຸດອ່ອນ ແລະຂ້ ຜິດເຂວຕ່າງໆ ໃນໄລຍະທ ີ່ ຜ່ານມາຄ ື ການຈັດຕ ັ ງສະຫະກອນກະເສດ ບ ຣ ັ ບປະ ັ ທລ ັ ກການສະ ັ ກໃຈ, ມ ີ ຜ ັ ປະໂຫຽດຮ ອ ມ ັ , ຄ ຸ ມຄອງເຫ ບ ປະຊາ ທ ີ ປະໄຕ, ທລ ມ ີ ທ ່ າອ ຽ ງ ນ ຳ ເ ອ ົ າ ຮ ້ ອ ສ ອ ນ ພ ່ າ ກ ໄ ມ ້ , ງ ົ ວ , ຄ ວ າ ຍ ັ ງ ພ ິ ດ ເ ຂ ້ ່ າ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ກ ະ ເ ສ ດ ໂ ດ ຍ ບ ໍ ່ ມ ີ ການ ຄ ິ ດ ໄ ລ ່ ຮ ັ ງ ພ ິ ດ ທ ລ ໃ ນ ບ ້ ່ ານ ໃ ຫ ຽ ່ ໍ ່ ່ ມ ີ ພ ຽ ງ ແ ຕ ່ ๕-๗ ຄ ອ ຍ ຄ ິ ວ ເ ທ ່ ່ ານ ັ ້ ມ ເ ຂ ້ ່ າ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ , ມ ີ ບ ່ າ ງ ບ ່ ອ ນ ຈ ັ ດ ຕ ັ ງ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ຂ ັ ້ ນ ແ ຕ ່ ໃ ນ ຍ າ ມ ຜ ະ ລ ິ ດ ລ ະ ຄ ຸ ມ າ ປ ີ , ເ ມ ື ່ ອ ພ ິ ດ ລ ະ

ຖືມັ້ນແລ້ວກໍເຊົ່າ... ອັນນັ້ນ ເມ່ນເນື່ອງມາຈາກບໍ່ກຳເໜັ້ນເນື້ອໃນ, ຈຸດປະສົງ, ລະດັບຄວາມໝາຍຂອງການຈັດຕັ້ງສະຫະກອນ, ບໍ່ເຂົ້າໃຈຄັກວ່າ ການຈັດຕັ້ງສະຫະກອນ ຕ້ອງດຳເນີນໄປຕາມຫລັກການ, ທິດນຳ ແລະນະໂຍບາຍຄືແນວໃດ.

ບັນຫາສຳຄັນທີ່ຕ້ອງຂັ້ນຄື ຕ້ອງອະທິບາຍໃຫ້ຊາວນາຮູ້ແຈ້ງວ່າ ສະຫະກອນເປັນວິທີການຈັດຕັ້ງເສດຖະກິດລວມໝູ່ສັງຄົມນິຍົມອັນໜຶ່ງ ເຊິ່ງແນວຊາວນາເປັນຜູ້ສະໜັກໃຈສ້າງຂຶ້ນ ແລະໄດ້ຮັບການນຳພາຈາກພັກ ແລະການຊ່ວຍເຫລືອຈາກລັດ. ມັນບໍ່ແມ່ນຈັດຕັ້ງເພື່ອພວມັນທຳມາຫາກິນລວມໝູ່ ຕາມແບບທຳມະດາ ແຕ່ຫາກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອດັດສ້າງການທຳມາຫາກິນແບບເອກະເທດ, ກະແຈກກະຈາຍ, ຫລ້າຫລັງຕາມທຳມະຊາດ, ແຕ່ຫາກເພື່ອຈັດຕັ້ງການທຳມາຫາກິນແບບໃໝ່, ຈັດຕັ້ງການຜະລິດຄືນໃໝ່, ເປີດກວ້າງການຜະລິດ, ນຳໃຊ້ວິທີການເຕັກນິກອັນກ້າວໜ້າ, ຂະຫຍາຍການຜະລິດຕາມທິດກ້າວຂັ້ນສູງການຜະລິດໃຫຽສັງຄົມນິຍົມ.

ໃນດ້ານອື່ນ, ຕ້ອງໄຈແຍກສະພາບການທົ່ວໆ ມີສະຫາຍພວກເຮົາຫລາຍຄົນ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຄົ້ນຄວ້າເລິກເຊິ່ງຕ້ອງກັນການເມືອງວ່າດ້ວຍການຂົ້ນຂວາຍທັນເປັນສະຫະກອນ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດວ່ອດ້ວຍສະຫະກອນກະເສດ, ດັ່ງນັ້ນ ອັນໃດກໍ່ເຂົ້າໃຈຢ່າງລະແວ່ງ, ເພື່ອລ້ຽງຄວາມລະຫາວຸ່ນ ມັກຂັດຂ້ອງ ກໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ ອະທິບາຍ ກໍ່ຄຶກ, ພາໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າຂັດຂ້ອງສົມໃຈໝົດ. ຍ້ອນວ່າ ພະນັກງານບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈ, ບໍ່ທັນກຳເໜັ້ນ ເນື້ອໃນໃຈ

ຄວາມມະຕິຂອງກົມກອນເມືອງ ແລະຂໍກຳນົດຊ່ວຍຄາວກ່ຽວກັບສະຫະ
ກອນ, ເມື່ອລົງໄປຕາແສງ, ໄປສະຫະກອນ ກັບຮູ້ຈັກວ່າ ຈະຊ່ວຍ
ເຫລືອເຂົ້າເຈົ້າຫຽັງແດ່, ບໍ່ສາມາດຈຳເພາະໄດ້ວ່າໃດຜິດ ວ່າໃດ
ຖືກໃນວຽກງານຂອງສະຫະກອນ, ມີບາງເທື່ອ ສະຫະກອນຖາມຂໍ້ມ
ຂໍ້ນເທິງ ຂໍ້ນເທິງກັບຕອບເຂົ້າເຈົ້າຊຸ້ຳ.

ຄ.ຄ - <u>ບົດຮຽນທີ່ສອງ</u>: ບອນໃດມີການກະກຽມແລະເຮັດ
ວຽກງານສຶກສາອົບຮົມການເມືອງແນ່ວຄິດໃນໜ່ວຍພັກງານ, ສະມາ
ຊິກພັກ ຈົນເຖິງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ, ທຸກຊົນຄົນ ນັບແຕ່ຊາວນາຜູ
ງານກະເຮງງານ ເຖິງຜູ້ຊຸ້ງຄຸມອຸດທິ, ພະສົງ, ຄຸສອນໄດ້ດີແລະຊ່ວຍ
ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃຈເຖິງວ່າ ສະຫະກອນໝ່ວນຫຽງ, ຈຸດຕ່ງສະຫະ
ກອນເພື່ອຈຸດປະສົງອັນໃດ ແລະມັນມຳຜົນປະໂຫຽດມາໃຫ້ໃຜ, ຖ້າ
ວ່າເປັນເອກະພາບກັນເປັນຢ່າງດີແລ້ວ ຈະປຸກລະດົມ ຂະ
ບວນການມະຫາຊົນຈະຫ້ວນຫັ້ນກ້າວສ້າງສະຫະກອນໄດ້ ແລະຊຸກຍູ້ການ
ຜະລິດກະສິກຳປ່າໄມ້ກ້ວ້ນໄດ້ຢ່າງໝ້ນອນ.

ການປະຕິບັດຕົວຈິງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ຊາວນາ
ຂອງພວກເຮົາມີຈິ້ຕໃຈປະຕິວັດສູງ, ເຂົ້າເຈົ້າເປັນຜູ້ໜ້ງໃຈດຽວໄປ
ນຳພັກ ແລະເຊື່ອໝ້ນໝ້ວນໝ້ວທາງ, ນະໂຍບາຍຂອງພັກ. ໃນຄ້ານ
ກ້ນ ກໍ່ຕ້ອງເຫັນວ່າຊາວນາມີຄວາມອຸ້ນເຄ້ຍທຳມາຫາກິນເຫ້ນ ເອກະ
ເທດມາແຕ່ດ້ນມານ, ໄຮ່ນາຮ່ວມ, ງົວ ຄວາຍ ຂອງເຂົ້າເຈົ້າ
ເປັນທຶນຮອນອັນປະເສີດ ເພື່ອຮັບປະກັນຊ້ວ້ດການເປັນຢູ່ສຳລັບຄອບ
ຄົວຂອງເຂົ້າເຈົ້າ. ດ້ວຍເຫດ້ນການປະລະການທຳມາຫາກິນເຫ້ນ

ເອກະເທດ, ກະແຈກກະຈາຍ ເພື່ອເຂົ້າສະກອນ ພ້ອມກັນທຳ
ການຜະລິດເພຍລອມພຸ ຈຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ຂຸງຂາຄິດໄລ
ຜົນໄດ້ຜົນເສຽໄປມາຫລາຍເທື່ອ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ສັດຕຸຈຳພັດຮຸ້ວ່າ
ພວກເຮົາຈັດຕັ້ງສະກອນຈະເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຮັ່ງມີ ແລະປະເທດ
ຊາດເຂັ້ມແຂງ, ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຈກແຮງໂຄສະນາ ບິດເບືອນ
ແລະຕາມເມືອທາງມະໂຍບາຍທັ້ນເປັ້ນສະກອນກະເສດ ຂອງພັກ
ແລະລັດຖະບານເຮົາ. ເມື່ອເປັ້ນເຊັ້ນນັ້ນ, ຖ້າຫາກເຮົາຄວຽກງານ
ໂຄສະນາສຶກສາອົບຮົມເພື່ອຄິດການເມືອງຢູ່ໃນຊົນນະບົດ, ຢູ່ໃນສະ
ກອນບົດ ແລະບໍ່ເຮັດຢ່າງລຽນຕົດ, ແລະຖ້າວ່າບໍ່ໃຊ້ຫຸກສຸບການ
ທີ່ຈາດຈະໃຊ້ໄດ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມຕື່ນຕົວສັ່ງຄົມນິຍົມຂອງມະຫາ
ຊົນຊາວນາໃຫ້ສູງຂັ້ນ ແລະຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃຈແຈ້ງວ່າ ການ
ເຂົ້າສະກອນ, ການຊຸກຍູ້ການຜະລິດກະສິກຳປ່າໄມ້ເປັ້ນເສັ້ນທາງ
ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊາວນາພົ້ນຈາກຄວາມທຸກຍາກຫລາຫລັ່ງ, ເພື່ອໃຫ້ຊາວ
ນາສືບຕໍ່ເສີມຂະຫຽາຍມູນເຊື້ອຮັກຊາດ ແລະປະຕິວັດຂອງຕົນ ພ້ອມ
ກັບຊົນຊົນກຳມະກອນສ້າງສັ່ງຄົມນິຍົມຢູ່ໃນປະເທດເຮົາໃຫ້ສຳເລັດ
ຜົນ.

ເປັ້ນ້ຳເສຽດ້ວຍວ່າ ຄະນະພັກ ແລະອົງການປົກຄອງ ຂັ້ນ
ຕ່າງໆ, ຄົ້ນຫລາຍໜ່ວຍພັກ, ພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກຂອງພວກ
ເຮົາຍັງບໍ່ຖືຽກເປັ້ນສຳຄັນ, ຈົນຮອດ ຄະນະໂຄສະນາອົບຮົມ,
ກະຊວງ ໂຄສະນາຖະແຫລງຂ່າວກ໋ໄດ້ຍົກຣ້ວ່າ ຍັງບໍ່ທັນອະທິບາຍ
ເນື້ອໃນຂຳນິດຊ໋ອຄາວ ກ່ຽວກັບສະກອນກະເສດ ໃຫ້ປະຊາຊົນ

ຢ່າງຈະແຈ້ງເທື່ອ, ຍັງບໍ່ທັນລົງໃຈຄິດຕິດເຫດຣາກຖາມ, ສະຫະ
ກອນ ເພື່ອໂຄສະນາອະທິບາຍບັນຫາດ້ວຍການໃຫ້ຖືກກັບຈິດໃຈ ແລະ
ແກ້ຂ້ອງໃຈຂອງມະຫາຊົນຊາວນາບັນດາເຜົ່າເທື່ອ.

ຕ້ອງຮັບຮູ້ຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ໃນການຂົນຂວາຍມົນຍ ພຽງແຕ
ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຊາວນາເຂົ້າໃຈດີເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຊົນຊຸມກຳມະກອນ, ປັນ
ຍາຊົນ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານວິຊາ, ພະສົງ, ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ, ຊາວໜຸ່ມ,
ເມຍ, ນັກຮຽນ, ຄູສອນ... ກໍຕ້ອງເຂົ້າໃຈດີເຊັ່ນດຽວກັນ ແລະ
ມີວິທີເຂົ້າຮ່ວມຕາມຄວາມສາມາດຂອງໃຜລາວ. ເຮັດແນວນັ້ນຈຶ່ງ
ຈະສ້າງເປັນກຳລັງແຮງສັງລວມເພື່ອຈັດຕັ້ງ ແລະ ຂະຫຍາຍສະຫະ
ກອນກະເສດ, ຊຸກຍູ້ການຜະລິດກະສິກຳປ່າໄມ້ໄດ.

ສິ່ງທີ່ມີຄວາມໝາຍ ແລະ ຄຸນປະໂຫຍດຕົວຈິງໃນການໂຄສະ
ນາສຶກສາອົບຮົມຖືກຖ້ວນຊາວນາ ເຂົ້າສະຫະກອນ ແລະໃຫ
ເຂົ້າເຈົ້າເອົາໃຈໃສ່ວຽກງານຂອງສະຫະກອນ ນັ້ນແມ່ນ ຈິດໃຈຕະ
ລຸມບອນເປັນເຫບຢ່າງຂອງພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກແລະຄອບຄົວ
ຂອງພະນັກງານສະມາຊິກພັກ. ພະນັກງານ ແລະສະມາຊິກພັກຕ້ອງ
ເຂົ້າສະຫະກອນ ແລະຕ້ອງສັດຊື່ສຸດຈະລຶດຕ່ຽບສົມເວົ້ມຄຳ ຂອງສະ
ຫະກອນ, ຄິດເຫັນແຕ່ຜົນປະໂຫຍດສ່ວນລວມບ່ ເຫັນແກ່ຜົນປະໂຫຍດ
ສ່ວນຕົວ ເຮັດແນວນັ້ນ ມະຫາຊົນຊາວນາຈຶ່ງຈະສະໜັບສະໜຸນ ແລະ
ພ້ອມກັບພວກເຮົາສ້າງສະຫະກອນໃຫ້ໄດ້ຜົນດີ. ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າ
ໃຈວ່າ ພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກ ຕ້ອງໄປກ່ອນ, ເຮັດກ່ອນ ແລ້ວ
ມະຫາຊົນຈຶ່ງຈະໄປຕາມ, ເຮັດຕາມ.

๔.ม.- บัถธรมที่สาม: ขันถาสะทะกองในประจุขัน ที่มี ความพักเพมเลอ ແລะຂะทรายภามผะลึถไถ้ถึ, สะมาธิภสะทะกอม มีความเบิกบานมอมชื่น เอาใจใส่เธ้ถอรุกงาม ของ สะทะกอม, ชือกภามเป้นผู้ของสะมาธิภสะทะกองมับมี มับถือขึ้น, พันทะลัด ภปะติบัดไถ้เป้นย่างถึนั้น เฉมขอมเธ้ถ ไถ้ ตาม ๕ จุดถังต่ไปนี้:

๔.ม.๑ - ในเมื่อจัดตังสะทะกอม ภคิในภาม มำพา สะทะกอม ตองเคาลิบ ແລะปะติบัดหลักภามสะพักใจ ແລะมี ผิปะโทรูถร่อมกัน, รับปะกัน ແລะธุ้เสิมขะทราย สิดเป้น เจาลอมพู้ของสะมาธิภสะทะกอมในภามคุมคองสะทะกอม. สิดเป้นเจาลอมพู้ของสะมาธิภสะทะกอม สะแดงออกในภาม คัดเลือกคะนะองำมอยภาม (เป้นต้นเฉมหัวหน้า ແລะ ธองหัว หน้าสะทะกอม), ขันถาหัวหน้า ແລะธองหัวหน้าพอยผะลึถที่ คุมสิมบัถถึ ทังมีคอามสามาถชี้นำภามผะลึถ, ทังมีละถับ อัถ ทะมะทำอันจำเป้น เพื่อสามาถรับเอาภามบำลุงอรุกงามคุม คองสะทะกอม. พอมกันนั้น มันภสะแดงออกพู้บอมอา อรุก งามใหรูในภามผะลึถ, ในภามแจกยายลายไถ ของสะทะ กอม ลอมแต่ไถมำออกสะเพาะให้สะมาธิภสะทะกอมเป็กสาหา ลี ແລะติกลิง จากนั้น คะนะองำมอยภามจึงมำไปปะติบัถ, คะ นะกอดภาเป้นผู้ติดตาม, กอดภา ແລะลายงามให้ขึ้นเทิงเป้น แถละไลยะ.

๔.ม.๔ - ในการจัดตั้งสะหะกอม, การเรัดให้พาหะ มะการผะลิดเป้ันของลอมพู่เอุ้ม ถิมมา, ว่อคอาย, เค็องมี การผะลิดฒ์ต ต่องไถ่แก่ไขย่างฮาดต่อ, ถืกับมะโยบาย, บมะลุมมะล้อย. อิกถ่านพ่ง ต่องถูกถิ่งคอบค่อฮาอมา สอม หลายยู่ในบ่านเฮาสะหะกอมดอยฮะพาดแต่ มิอ หา ๕๐ คอบค่อ, ยู่ในเฮดห่างพร่ง บอมห่มีปะฮาฮิมพาเพ่ิม อาดละเถิง ๕๐-๗๐ คอบค่อ, มีบ่างบอม อาดละเถิง ๑๐๐ คอบค่อ. เรัดเฒอม้ม จ่องละมีเง่อมไฮเบ่ิองฒ เพ่ิองจัดตั่ง การผะลิด คืมใพ่ เละเผ่ิองงามคืมใพ่, เพ่ิองฮะหร่าย เละเปิดฮ่างการ ผะลิดเทิองละกัอ.

๔.ม.๕ - สะหะกอม ต่องกำมิดทิดทางการผะลิด ภ้คือ แผมการการผะลิดสำลับพิดปี เละสำลับแต่ละละถูใพ่ละแจ่ง แทดเพาะกับเง่อมไฮ, กับคอามสามาด ถ่ามทิดของสะหะ กอม เละแทดเพาะกับ คอามต่องการของแผมการ แห่องลัด กับฮ๊อดการเป้ันยู่ของสะมาฮิกสะหะกอม. ในทิดทาง เละ แผมการการผะลิดของสะหะกอม ต่อง เอ่าใจใส่แก่ไขคอาม อุมเคียที่ปูกพืดแต่ฮะมิดรอคือ เฮา ตามเผบถุมต่มเองในอ่าง เคยของแต่ละคอบค่อเพ่ิองเป่ิดฮ่างการผะลิด.

อิงตามเง่อมไฮในแต่ละบอม, สะหะกอมต่างๆ ต่อง ฮูกปูการปูกต่มไม้ฮุดสาหะกำ, ต่มไม้กมพาก, ฮะหร่ายการ ลองสัดยู่ในคอบค่อ, ลองสัดลอมพู่, ปูกต่มไม้ให้เป้ันถิ่ง, ฮะ

ຫຼາຍຂະເໜງວິຊາຫັດຖະກຳທີ່ໃຊ້ວັດຖຸດິບຢູ່ກັບທີ່ ແລະ ຈັດຕັ້ງຮ່ວມ
ຄ້າລວມໝູ່. ໃນແຜນການຜະລິດຂອງສະຫະກອນ ຕ້ອງມີ ການເໝາະ
ນຳໃຫ້ຂະຫຼາຍເສດຖະກິດສ່ວນຂອງຄອບຄົວ ຂອງແຕ່ລະສະມາ
ຊິກສະຫະກອນ, ຄຸ້ມມັນ ເປັນພາກສ່ວນເສດຖະກິດເພີ່ມເຕີ່ມ ໃຫ
ແກ່ເສດຖະກິດລວມໝູ່ຂອງສະຫະກອນ; ພ້ອມກັນນັ້ນ ມັນສ້າງເງື່ອນ
ໄຂໃຫ້ສະມາຊິກສະຫະກອນນຳໃຊ້ກຳລັງແຮງງານ ໃນເວລາເປົ່າ
ຫວ່າງ ເພື່ອຜະລິດສິ່ງທີ່ຕ້ອງການໃນຄອບຄົວ ແລະ ເພີ່ມລາຍໄດ
ຂອງຄອບຄົວສະມາຊິກສະຫະກອນຂຶ້ນ. ເວລາລວມເລື່ອມແຕ່ເຮັດ
ເໝືອນ ສະຫະກອນຈຶ່ງຈະຮັ່ງມີ, ລາຍໄດ້ຂອງສະມາຊິກ ສະຫະ
ກອນຈຶ່ງຈະມັ່ງມີຫລາຍ, ສະຫະກອນຈຶ່ງຈະສະໜອງ ແລະຂາຍຜະລິດ
ພັນທະສິ່ງກຳປ່າໄມ້ ໃຫ້ລົ້ນມັ່ງມີຫລາຍຂຶ້ນ.

ສະຫະກອນຊ່ຽງຝ່າ, ສະຫະກອນທ່າທລວງ, ໄດ້ເຮັດ ແລະ
ພວມເຮັດຕາມທິດຊີ້ນຳດັ່ງກ່າວນັ້ນ ນັ້ນໄດ້ພາໃຫ້ ຊາວສະມາຊິກ ສະຫະ
ກອນຢູ່ແຫ່ງນັ້ນ ເບີກບານເຮັດການຜະລິດ ແລະຍາດເວລາໄຊຊະນະ
ນັ້ນໃຫ້ຫຼາຍທີ່ເປັນພາກພູມໃຈຍິ່ງ ຄືດັ່ງພວກເຮົາໄດ້ຟັງ ການ
ລາຍງານຂອງສະຫະກອນດັ່ງກ່າວຕ່າງໜ້າປະຊຸມນັ້ນ.

ຂ.ມ.ຄ -ໃນເມື່ອຍັງບໍ່ມີເຄື່ອງຈັກ, ສິ່ງທີ່ລະເຮັດໃຫ້ຜະ
ລິດຕະພາບສູງຂຶ້ນ, ເພີ່ມລາຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ສະຫະກອນ ແລະສະມາຊິກ
ສະຫະກອນນັ້ນ ເໝືອນຕ້ອງຮູ້ຈັດຕ່ຳ ແລະນຳໃຊ້ແຮງງານທີ່ມີຢູ່ ຢ່າງ
ເໝາະສົມ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ດັດແປງເຄື່ອງມືໃຫ້ແຮງ

ງານ, ຕ້ອງພ້ານຳໃຊ້ວິທີການເຕັກນິກອັນກ້າວໜ້າເຂົ້າໃນການຜະລິດ, ເດັດດຽວປະລະຄວາມຊຸ່ມເຄີຍໃນການທຳມາຫາກິນ ເພາະເກົ້າແກ ຫລ້າຫລັງທີ່ບໍ່ຄິດໄລ່ເຖິງຜິນໄດ້ ຜິນເສຍ, ປ່ອຍມັນເຟັ້ນໄປ ຕາມ " ບຸນວາດສະໜາ ".

ການຈັດຕັ້ງ ແລະນຳໃຊ້ກຳລັງແຮງງານຢ່າງເໝາະສົມນັ້ນ ເນ້ນຕ້ອງນຳໃຊ້ທຸກຄວາມສາມາດຂອງແຮງງານ, ເບິ່ງແຮງງານເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ; ຕ້ອງເພີ່ມງານຂຶ້ນເລື້ອຍ (ພະຍາຍາມສຸ້ຊຸ່ມເພີ່ມງານຂຶ້ນເຟັ້ນ ৪০০ ວັນ ຕໍ່ປີ); ຕ້ອງປະຢັດກຳລັງແຮງງານ, ໝາຍຄວາມວ່າ ອີງຕາມເງື່ອນໄຂດິນດອນ, ເຄື່ອງມືໃນແຕ່ລະບ້ານ ເພື່ອກຳນົດຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ແຕ່ລະເຮືອກຕ້ອງການ ເສຍ ຫຼາ, ເກັ່ງກ້ອ... ພິດເທົ່າໃດແຮງງານ. ບົນພື້ນຖານນັ້ນ ຄິດໄລ່ການໃຊ້ແຮງງານຢ່າງລະອຽດ ເພື່ອຈັດໝວງແຮງງານໃຫ້ເໝາະສົມ. ເຮັດເນື່ອນັ້ນ ຈຶ່ງຈະຍົກຜະລິດຕະພາບຂອງງານຂຶ້ນໄດ້, ຈຶ່ງປະຢັດແຮງງານໄດ້ຫລາຍ ແລະໃຊ້ແຮງງານທີ່ເປົ່າຫວ່າງນັ້ນ ເຂົ້າໃນການເປີດກ້ວາງການຜະລິດ, ຂະຫຍາຍຂະໜາງອຸດສາຫະກຳໄດ້ເວົ້າມາເທົ່ານັ້ນ.

ການດັດແປງເຄື່ອງມືເຄື່ອງໃຊ້ແຮງງານ ແລະການນຳໃຊ້ເຕັກນິກອັນກ້າວໜ້າເຂົ້າໃນການຜະລິດເນ້ນສ້ວຈຳເປັນ, ແຕ່ ອັນສຳຄັນໃນປະຈຸບັນເນ້ນການປະກອບ ເຄື່ອງມືການຜະລິດໜຸ່ມນ້ອຍ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ເຄື່ອງແຮງງານຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ໃຊ້ກອງ, ລັດດັດແປງ ເພື່ອຂົ້ນສ້ວການນຳໃຊ້ວິທີການເຕັກນິກໃໝ່ໃນສະເພາະໜ້າ ເນ້ນສ້ວ

ຊຸມລະປະທານຂະໜາດນ້ອຍ, ດັດແປງທົ່ງນາຄືນໃໝ່, ໄຖເລິກຄາດ
ແຫລກ, ເລືອກ ແລະໃຊ້ເມືອປຸກໜ່ວ, ດຳຄ້ຳພ້ານພ້ວ, ເສຽຫຽ,
ໃສ່ຝຸ່ນ... ເພື່ອເຮັດກະເສດສຸມ ເພີ່ມຜະລິດຕະພາບ. ນັ້ນທີ່ພວກ
ເຮົາເວົ້າວ່າ ຕ້ອງຊຸກຍູ້ການປະຕິວັດເຕັກນິກຢ່າງແຂງແຮງໃນການ
ຜະລິດກະສິກຳນັ້ນ ເພື່ອໃນໝາຍ ການເຮັດບ້ານ ຖ້ວງການນັ້ນ
ແຫລະ.

ຄ.ນ.ຮ - ເພີ່ມຜະລິດຂອງສະຫະກອນ ຕ້ອງ ໄດ້ຮັບການແຈກ
ຢາຍຢ່າງເໝາະສົມ ແລະຍຸດຕິທຳ ເຮັດເມືອນັ້ນ ທຸກຄົນ, ທຸກຄອບ
ຄົວຈຶ່ງຈະເບີກບານມ່ວນຊຸ່ນ, ຫ້າວຫັນໃນການຜະລິດ ແລະສາມັກຄີ
ກັນສ້າງສະຫະກອນໃຫ້ກ້າແໜ້ນເຂັ້ມແຂງ. ຖ້າປະຕິບັດ ການແຈກ
ຢາຍໃນສະຫະກອນບໍ່ດີ ມັນຈະສ້າງຜົນສະທ້ອນ ເຖິງເມືອຄິດຈິດໃຈຂອງ
ຜູ້ອອກແຮງງານ, ເຖິງຄວາມສາມັກຄີລະຫວ່າງສະມາຊິກສະຫະກອນ
ດ້ວຍກັນ ລະຫວ່າງພະນັກງານກັບສະມາຊິກສະຫະກອນ ໃນນັ້ນຫາ
ນ້ຳຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດການແຈກຢາຍຕາມແຮງງານ ພາຍຄວາມ
ວ່າ ໃຜເຮັດຫລາຍໄດ້ຫລາຍ, ເຮັດໜ້ອຍໄດ້ໜ້ອຍ, ມີເທົ່າມີແຮງ
ແຕ່ຄວາມບໍ່ເຮັດ ເມີນໃຍ ໄດ້ຮັບການແຈກຢາຍ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ສຳລັບ
ຜູ້ເຖົ້າ, ເດັກນ້ອຍ, ຜູ້ເສຽງຄະນິກຳລັງອອກແຮງງານ ກ້ຕ້ອງ
ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອເບິ່ງແຍງຈາກສັງຄົມ ເພື່ອໃຫ້ຊ່ວຍເຂົາ
ເຈົ້າມີການຮັບປະກັນຢ່າງເໝາະສົມ. ໃນລະຍຸນາປີທີ່ຜ່ານມາ ມີສະ
ຫະກອນຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດການແຈກຢາຍລາຍໄດ້ ຕາມຄະ
ແນນທີ່ໄດ້ຮັບຂອງສະມາຊິກ, ຫ້ານ້ອຍແຈກຢາຍຕາມປະເພດແຮງ

ງານ, ເມ່ອມັ້ນ ຈ່ງສ່ານາດລະດົມທຸກຄົນ ຈ ກແຮງງານ ຢ່າງ ຕ້ງໜ້າ ແລະ ຈ ໜ້ອນ ອັ້ນ ງ ານ ກ່ ເຮັ ດ ໄ ດ້ ຫ ລ າ ຍ ກ ວ ່ າ . ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ ຫ ລ າ ຍ ແ ຫ ່ ງ ຢ ູ ່ ແ ຂ ວ ງ ຊ ຽ ງ ຂ ວ ້ ງ ເ ມ ນ ເ ຮ ັ ດ ໄ ດ ້ ເ ມ ່ ອ ມ ັ ້ ນ . ສ ່ ອ ມ ບ ້ ງ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ ອ ັ ້ ມ ໆ ຍ ັ ງ ເ ຮ ັ ດ ບ ່ ໍ ັ ້ ນ ໄ ດ ້ ດ ິ , ເ ພ າ ະ ວ ່ າ ຍ ັ ງ ບ ່ ໍ ັ ້ ນ ໄ ດ ້ ລ ິ ດ ຄ ະ ເ ມ ນ ຂ ອ ງ ແ ຕ ່ ລ ະ ຄ ົ ນ ຢ ່ າ ງ ຈ ະ ເ ຈ ້ ງ ຕ ້ ງ ແ ຕ ່ ຫ ໍ ວ ທ ິ ຫ ລ ື ຍ ັ ງ ບ ່ ໍ ັ ້ ນ ຮ ູ ້ ຄ ິ ດ ໄ ລ ຄ ະ ເ ມ ນ ຕ າ ມ ອ ັ ້ ນ ງ ານ ກ ່ ໍ ມ ີ .

ຄ.ຄ - <u>ບົດຮຽນທ ີ ່ ສ ່ ີ :</u> ບ ັ ້ ນ ຫ າ ບ ຳ ລ ຸ ງ ສ ້ າ ງ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ ເ ປ ັ ້ ມ ບ ັ ້ ນ ຫ າ ຕ ັ ດ ສ ິ ນ ກ ານ ປ ັ ບ ປ ຸ ງ , ຂ ະ ຫ ຽ ນ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ ແ ລ ະ ກ ານ ຮ ັ ບ ປ ະ ກ ັ ນ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ກ ະ ສ ິ ກ ຳ ປ ່ າ ໄ ມ ້ ໃ ຫ ຂ ະ ຫ ຽ ນ ຕ ົ ວ ຖ ິ ກ ິ ດ ທ າ ງ ຕ າ ມ ລ ະ ດ ັ ບ ຄ ວ າ ມ ຊ ຳ ນ ານ ຊ ຽ ງ ແ ໝ ກ ານ ແ ຫ ່ ງ ລ ັ ດ . ພ າ ກ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ຕ ົ ວ ຈ ິ ງ ໄ ດ ້ ຊ ີ ້ ໃ ຫ ້ ເ ຫ ັ ນ ວ ່ າ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ ກ ະ ເ ສ ດ ໃ ດ ເ ມ ່ ອ ຈ ດ ຕ ັ ້ ງ ຂ ຶ ້ ນ ຫ າ ກ ມ ີ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ ທ ີ ່ ດ ີ ເ ປ ັ ້ ນ ຕ ົ ນ ເ ມ ນ ຜ ູ ້ ເ ປ ັ ້ ນ ຫ ົ ວ ໜ ້ າ , ຄ ະ ນ ະ ຈ ຳ ນ ວ ຍ ກ ານ , ຜ ູ ້ ຄ ຸ ມ ໄ ລ ຍ ັ ນ ດ ີ , ຫ ົ ວ ໜ ້ າ ແ ລ ະ ຮ ອ ງ ຫ ົ ວ ໜ ້ າ ພ ວ ຍ ຜ ະ ລ ິ ດ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ ລ ັ ດ ຕ ິ ດ ຕ າ ມ ຄ ວ ບ ຄ ຸ ມ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ , ຮ ູ ້ ເ ຕ ັ ກ ນ ິ ກ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ , ຮ ູ ້ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ , ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ຂ ອ ງ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ ນ ັ ້ ນ ຂ ະ ຫ ຽ ນ ຕ ົ ວ , ສ ະ ມ າ ຊ ິ ກ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ ກ ໍ ຫ າ ວ ັ ນ ອ ັ ້ ນ ງ ານ , ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ ກ ໍ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ກ ານ ປ ັ ບ ປ ຸ ງ ໃ ຫ ້ ໜ ັ ກ ແ ໜ ້ ນ ຂ ຶ ້ ນ ຊ ັ ກ ໄ ຊ ້ ແ ລ ະ ເ ວ ້ າ ສ ະ ເ ພ າ ະ ຢ ູ ່ ໃ ນ ແ ຂ ວ ງ ໜ ່ ໍ ງ , ເ ມ ່ ອ ງ ໜ ່ ໍ ງ , ຖ ້ າ ຫ າ ກ ຮ ຸ ້ ຍ າ ດ ແ ຍ ງ ເ ວ ລ າ ດ ່ ໍ ງ ທ ີ ່ ແ ຂ ວ ງ ຈ ຳ ປ ່ າ ສ ັ ກ ໄ ດ ້ ເ ຮ ັ ດ ນ ົ ນ ຄ ື ໄ ດ ້ ເ ປ ີ ດ ກ ານ ບ ຳ ລ ຸ ງ ວ ຽ ກ ງ ານ ອ ັ ນ ຈ ຳ ເ ປ ັ ້ ນ ໃ ນ ກ ານ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ ໃ ຫ ້ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ ຊ ຸ ມ ຳ ຂ ະ ບ ວ ນ ກ ານ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ ແ ລ ະ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ ທ ະ ນ າ ຄ ານ ແ ລ ວ ນ ັ ້ ນ ຈ ່ ງ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ຂ ະ ບ ວ ນ ກ ານ ນ ັ ້ ນ ເ ປ ັ ້ ນ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ ຂ ະ ຫ ຽ ນ ຕ ົ ວ ຢ ່ າ ງ

ແຂງແຮງ ແລະເຄື່ອນໄຫວຄ່ອງແຄ່ວລະກ້າວ.

๔.๕ - <u>ບົດຮຽນທີ່ໜຶ່ງ:</u> ຈັດຕັ້ງແລະຂະຫຍາຍສະຫະກອນກະເສດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງເປັນຈຸດປະສົງຂະຫຍາຍເສດຖະກິດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຜ່ານວຽກງານດ້ານການເມືອງ ເພື່ອສ້າງຣາກຖານພັກ, ປັບປຸງອຳນາດການປົກຄອງ, ຂະຫຍາຍການຈັດຕັ້ງຊາວໜຸ່ມ,ເມຍ, ສົມທົບວຽກງານເສດຖະກິດ ກັບວຽກງານປ້ອງກັນຊາດປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ. ເມື່ອເປັນເຊ່ນນັ້ນ ຂະແໜງການຕ່າງໆ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັນແລະຮັບໃຊ້ຂະບວນການຫັນເປັນສະຫະກອນ, ຊຸກຍູ້ການຜະລິດກະສິກຳປ່າໄມ້.ຕ້ອງສົມທົບວຽກງານດ້ານການເມືອງລ້ຽງລຸ້ມ ແລະແຕ່ລຸ້ມຂັ້ນເທິງ, ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ວຽກງານສ້າງພັກ, ຮັບເອົາສະມາຊິກພັກໃໝ່, ສ້າງພະນັກງານອຳນາດການປົກຄອງ ແລະ ພະນັກງານວິຊາການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ຕິດພັນກັນ. ໃນກອງປະຊຸມເທື່ອນີ້ ພວກເຮົາເຫັນວ່າຍູ້ໃນຣາກຖານ, ຍູ້ໃນສະຫະກອນ ມີຫລາຍບັນຫາທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ, ຕົ້ນຕ້ອນວ່າ ຂະແໜງການຕ່າງໆ ຍັງບໍ່ທັນປະສານສົມທົບກັນ ແລະບໍ່ທັນໄດ້ຮັບໃຊ້ວຽກງານ ຫັນເປັນສະຫະກອນ, ຊຸກຍູ້ການຜະລິດກະສິກຳປ່າໄມ້.

ການສົມທົບໃນການປະຕິບັດວຽກງານດ້ານການເມືອງ ກ່ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍນ້ຳໃຈເຜິ່ງຕົນເອງສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ວຍຕົນເອງຂອງຊາວນາ, ເພື່ອປະຕິບັດທິດນຳຂອງສູນກາງທ່ວ່າ " ລັດກັບປະຊາຊົນພ້ອມກັນເຮັດ ", ເພື່ອສ້າງສະຫະກອນ ໃຫ້ສຳເລັດຜົນ ແລະ ຊຸກຍູ້ການຜະລິດກະສິກຳປ່າໄມ້ໃຫ້ກ້າວຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດ

ຢ້ຳ.

ຄ.ຝ - <u>ບົດຮຽນທີ່ຫົກ:</u> ຕ້ອງຊຸ້ມຳຈຸດທີ່ຄລອງ ໄປພ້ອມກັບການເອົາໃຈໃສ່ຊອກຮູ້ ແລະ ສ້າງເພບຢ່າງ ເພື່ອທະອີ່ຖຸມັນອອກຢ່າງກ້ວາງຂວ້າງ.

ຢູ່ໃນກອງປະຊຸມ, ຜ້ານອງການທີ່ໄດ້ເຮັດ ແລະ ຜິ ໄດ້ຂອງ ສະຫະກອນທີ່ເປັນບ່ອນທົດລອງ ແລະ ສະຫະກອນເພບຢ່າງຂອງແຂວງ ແລະ ເມືອງຕ່າງໆ ນັ້ນ ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ແທນຫລາຍຄົນ ເຂົ້າໃຈ ໄດ້ ໃນ ສ່ວນທີ່ຕົນຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈເຈ້ງຫລ້ຽງສ່ວ ໄສ; ພ້ອມກັນນີ້ ນັ້ນກໍ ເປັນ ຫລັກຖານທີ່ຊັດເຈນໃຈທີ່ສຸດ ບ່ພຽງແຕ່ຊ່ວຍມາເທົ່ານັ້ນ, ຫາກຍັງ ຕ້ອງຊ່ວຍເອົາດ້ວຍ. ເພາະວ່ານັບແຕ່ແຜນນະໂຍບາຍ, ເມືອ ທ່ວງຂອງສູນກາງ ຕະຫລອດເຖິງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ ເພື່ອທັນ ແຜນນະໂຍບາຍ, ເມືອທ່ວງໃຫ້ກາຍເປັນການກະທຳຕົວຈິງ ຂອງມະ ຫາຊົນຊ່ວຍມາ, ຂອງຂັ້ນຕ່າງໆ ແລະ ຂະເໜງການຕ່າງໆ ນັ້ນ ເປັນ ຂະບວນອັດທັນໜຶ່ງ ເຊ່ິງໃນນັ້ນ ຕ້ອງ ເຮັດຫລາຍວຽກໄປພ້ອມໆກັນ. ຖ້າບ່ຊຸ້ມຳຈຸດທົດລອງ, ບ່ມີເພບຢ່າງຄົ້ນ ໄດ້ລາຍງານມາແລ້ວ ນັ້ນ ຈະ ເອົາບົດຮຽນມາຈາກໃສ ເພື່ອເມ ະນຳ ແລະ ຊຸ້ມຳຂະບວນການ, ຈະ ເອົາເພບຢ່າງມາຈາກໃສ ເພື່ອໃຫ ະຫາຊົນຊ່ວຍມາ ເປັນຕົວຈິງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ ? ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຂ້ວ ອ່ວ ອ່ າ ສະຫາຍທັ ຫລາຍ ຈະ ນຳ ໃຊ້ ວິທີ ຊຸ້ມຳ ເພບ ວິ ທະ ຍາ ສາ ດ ເຊ່ິ ໄດ ເອົ ມາ ນັ້ ແລ ເອົ ໃຈ ໃສ ຊ ກ ຮູ້ ຊ ກ ເປັ ເພບ ຢ່ າ ໃ ທ ດ ເພື່ ເຮັ ໃ ບົ ດ ຮ ນ ຂ ງ ພ ກ ເ ຕ ໂ ມ ໄ ມ ຍ ງ ຮ ມ ຂ ມ ໃ ໝ.

ມ - <u>ບາງບັນຫາລະອຽດໃນການສ້າງສະຫະກອນ ແລະການຜະລິດກະສິກຳປ່າ ໄມ້</u>.

ບົດລາຍງານຂອງຄະນະຊຸ້ນຳສະຫະກອນກະເສດໄດ້ສະເໜີໜ້າທີ່, ທິດທາງ ໃນການປັບປຸງ ແລະຂະຫຍາຍສະຫະກອນ, ການຜະລິດກະສິກຳສຳລັບປີ ໝາ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະກອງປະຊຸມກໍໄດ້ເຫັນດີເຫັນພ້ອມນຳຢ່າງເປັນເອກະສັນ. ສະນັ້ນ ທ່ານ, ຂະເໜົາ ການ ແລະຣາກຖາມຕ່າງໆຈົ່ງອີງໃສ່ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວນັ້ນ ເພື່ອ ດຳເນີນວຽກງານ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າເຖິງບາງບັນຫາທີ່ຂອງຄາ ແລະຜິດເຂອ ໃນການຈັດຕັ້ງ ແລະຂະຫຍາຍສະຫະກອນ.

ມ.ຢ - <u>ມີຄຳເຫັນວ່າ ສາມາດຈະປັບປຸງສະຫະກອນທີ່ມີຢູ່ ໃນປະຈຸບັນໃຫ້ດີຂຶ້ນໄດ້, ແຕ ຈະສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນໃໝ ຂຶ້ນໃໝ່ ໃຫ້ໄດ້ຕາມຕ້ອເລກຄາດໝາຍຂອງ ປີ ໝາ ນັ້ນ ຢ່ານເຮັດບ່ໄດ້</u>.

ມ.ຢ.ຢ -ໃນຕ້ອຈິງແລ້ວ ຄຳເຫັນນັ້ນເຊື່ອມເກີດຈາກຄິດໃຈ ຢາກເຮັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນໃຫ້ໄດ້ດີ, ຢາກບັນລຸລະດັບຄາດໝາຍທີ່ສູນກາງ ໄດ້ວາງ ໄວ້. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍເຊື່ອມເກີດຈາກຄິດໃຈ ທີ່ຢາກແກ້ໄຂ ທ່າອຽງອັນຜິດພາດທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນບາງແຫ່ງເຊັ່ນ ຂະຫຍາຍສະຫະ ກອນຢ່າງຟ້າວຟ້ຳ ເລື່ອຕາມຈຳນວນ, ແຕ່ຄຸ້ເບົ່າດ້ານຄຸນນະພາບ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ ຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ ໜ້າທີ່, ທິດທາງປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍສະຫະກອນ ທີ່ສູນກາງ ໄດ້ວາງ ໄວ້ ສຳລັບ ປີ ໝາ ນັ້ນ ນັ້ນສະແດງ ເຖິງຄວາມມຸ່ງມາດປາຖະໜາ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງ

ມະຫາຊົມຊາວມາ; ມັນສະແດງເຖິງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ໃນ
ການຊຸກຍູ້ການພະລິດກະສິກຳປ່າໄມ້ ເພື່ອຂະຫຍາຍເສດຖະກິດ, ປັບ
ປຸງຮາກຖານການເມືອງຢູ່ຊົມມະບົດ, ສົມທົບການຂະຫຍາຍເສດຖະ
ກິດກັບການເພີ່ມທະວີຮາການປ້ອງກັນຊາດ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ
ໃນສະພາບການໃໝ່. ຍອມເໝືອນັ້ນ ສູນກາງພັກ ແລະ ລັດຖະບານ
ຈຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາຕ້ອງສຸມກຳລັງ ເຮັດວຽກງານດ້ານກໍ່ສ້າງ
ແລະເຮັດດ້ວຍຄວາມເຮັ່ງຮີບດ່ວນ.

ສ່ວນຕົວເລກຄາດໝາຍທີ່ຄະນະຊົມກຳສະຫະກອນໄດ້ວາງ99ກ
ນັ້ນ ເໝາະເພື່ອໃຫ້ທຽ່ງຖ່ຽນສູ່ຊົມປະຕິບັດ. ສ່ວງສຳຄັນທີ່ຈະຕ້ອງ ຮັບ
ປະກັນນັ້ນຄືການປັບປຸງ ແລະການຂະຫຍາຍສະຫະກອນໃນປີ້ ຕ້ອງ
ດຳເນີນໄປຢ່າງມີແຜນການລະອຽດ,ມີທິດທາງ ແລະເປົ້າໝາຍ ລະ
ອຽດສຳລັບແຕ່ລະທ້ອງຖ່ຽນ, ແຕ່ລະຕາເສ້ງ,ແລະການຈັດຕັ້ງສະຫະ
ກອນຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຖືກຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ເຜີຍແຜ່ຢູ່ໃນ ຊຸດ
ຣຳຣຶກຕ່າງໆ ມາແລ້ວນັ້ນ.

ການປັບປຸງສະຫະກອນທີ່ມີແລ້ວ ແລະການຈັດຕັ້ງສະຫະກອນ
ໃໝ່ເປັ້ນຫົ້ວໜ້ວ ເໝືອນສອງວຽກທີ່ຕ່າງກັນ, ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ ແຜນ
ການສະເພາະສຳລັບແຕ່ລະວຽກ. ແຕ່ ກ່ຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ ສອງ
ວຽກນີ້ບ່ອາດຈະຕັດແຍກອອກຈາກກັນ ໄດ້,ມັນກະທ້ຶ່ງເຊ່ືອງກັນ ແລະ
ກັນ, ຕ້ອງ ໄດ້ດຳເນີນໄປພ້ອມໆ ກັນ. ສະນັ້ນ ການປັບປຸງ ສະຫະ
ກອນທີ່ມີແລ້ວໃຫ້ດີ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການພະລິດຂ້ອງສະຫະກອນຂະຫຍາຍ
ຕົວ, ໃຫ້ສະມາຊິກສະຫະກອນອຸ່ນອ້ຽນເບີກບານທຳການພະລິດ, ນັ້ນ

ນັ້ນ ກໍເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນເລະຄອບຄົວທ້ຽງບໍ່ທັ້ນເຂົ້າສະຫະກອນ ຢູ່ໃນບ້ານນັ້ນ ເທັ່ໄດ້ວ່າ ການທ່ານາຫາກິນເປັນລວມໝູ່ຜົນດີກວ່າ, ມີປະສິດທິຜົນເສດຖະກິດຫລາຍກວ່າ, ຊ່ວຍການເປັ່ນຢູ່ ຮັບປະກັນກວ່າ, ຄວາມສາມັກຄີຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນກໍເໝາະແໝ, ຈາກນັ້ນ ເຂົ້າຈຶ່ງຈະຂໍເຂົ້າສະຫະກອນ ຫລ້ຽງໜ້າຂົມຂວາຍກັນຈັດຕັ້ງສະຫະກອນ. ໃນຂ້ານ້ີ ກັບເໝ່ນວ່າຈະລ້ຽງການປັບປຸງສະຫະກອນທ່ີມ່ເລ້ວໃຫ້ດ້ີຂ້ນ ເສ້ຽກອນ ຈຶ່ງຈະຂະຫຍາຍສະຫະກອນໃໝ່ເ້ພ່ີມອ້ກ. ເພາະວ່າ ຖ້າເຮັດເໝ່ອນ້ັ້ນ ກໍຈະເກ້ດຂ່ວງຂະບ່ວນການ, ບໍ່ເທັ່ນຄວາມຮຽກຮ່ວງຕ່ວງການ ແລະຈຸດປະສົງຂ່ວງການກ້ັ ເປ້ັ້ນສະຫະກອນກະເສດທ້ສຸ້ນການ ໄດ້ຮ່ວ ກໃນສະພາບການໃໝ.

ມ.ຈ.ຄ - ເພ່ືອປ້ັ ປຸງສະຫະກອນທ່ີມ່ເລ້ວນ້ັ ຕ່ວງສຸ້ນໃສ່ເຮ້ັ ວຽການດ່ງ ຕ່ໄປ ນ້ີ ໃຫ້ດ້ີ.

ມ.ຈ.ຄ.ຈ - ຕ່ວງແກ້ໄຂຢ່ານ ລະ ວຽ ດ້ານ ບ້ັນຫາ ທ້ເ ປ້ັ ນະໂຍບາຍ, ແໝ່ນະໂຍບາຍໃຫ້ ຖ ກ ບ ຂ ກ ນ ດ ຊ ວ ຄ ານ ກ ຽ ວ ກ ັ ບ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ກ ະ ເ ສ ດ ເ ຊ ່ ນ ບ ້ ັ ນ ຫ າ ທ ້ ັ ນ ເ ວ ົ ້ າ ຄ ິ ນ ມ າ , ງ ວ ຄ ວ າ ຍ ເ ຂ ົ ້ າ ເ ປ ້ ັ ນ ຂ ່ ວ ງ ລ ວ ມ ໝ ູ ່ , ບ ້ ັ ນ ຫ າ ປ ະ ກ ອ ບ ຄ ິ ນ , ບ ້ ັ ນ ຫ າ ເ ຕ ກ ຢ າ ຍ ລ າ ຍ ຮ ັ ບ ຂ ່ ວ ງ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ທ ້ ຽ ງ ຂ ່ ວ ງ ຄ ວ ຢ ູ ່ ໃ ນ ປ ະ ຈ ຸ ບ ັ ນ .

ນ ຍ ິ ກ ລ ັ ດ ຖ ະ ມ ນ ຕ ີ ໄ ດ ມ ີ ຄ ໍ ສ ່ ງ ເ ລ ະ ຄ ະ ນ ະ ຊ ຸ ້ ມ ໍ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ກ ະ ເ ສ ດ ສ ຸ ້ ນ ກ ວ ງ ກ ໄ ດ ມ ີ ບ ົ ດ ເ ໝ ະ ນ ໍ ໄ ປ ເ ລ ້ ວ , ຕ ່ ວ ງ ວ ິ ງ ໃ ສ ່ ນ ້ ັ ນ ້ ັ ເ ພ ່ ◌ ◌ ◌

ໃສ່ການຜະລິດໃນລະດູການ ຕາມຄຳສັ່ງທີ່ໄດ້ປະກາດອອກແລ້ວ ນັ້ນ ໃຫ້ດີ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງມີແຜນການກຽມໃຫ້ແກ່ການຜະລິດໃນລະດູແລ້ງ ແລະວຽກງານອື່ນໆ ທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດໃນລະດູນັ້ນ.

ມ.1.ຄ.ມ - ຍາດເວລາເພື່ອບຳລຸງສ້າງພະນັກງານ ຄຸ້ມຄອງ, ພະນັກງານເຕັກນິກ, ຜູ້ຄິດໄລ່ບັນຊີ, ທ້ອນ້ຳ ແລະຮອງທ້ອນ້ຳໜ່ວຍຜະລິດຂອງສະຫະກອນ.

ມ.1.ຄ.ຄ -ສະຫະກອນຕ່າງໆ ຕ້ອງຂົນຂວາຍ ດຶງເອົາ ຄວນຄ້ອຍອາວຸໂສ ມາສອນໃຫ້ຮູ້ໃນບ້ານ ໃຫ້ເຂົ້າສະຫະກອນ.

ໃນການຈັດຕັ້ງສະຫະກອນໃໝ ຕ້ອງກຳໜົດທິດທາງ ຂະຫຽາຍສະຫະກອນຢູ່ໃນບໍລິເວນທີ່ມີການຜະລິດລວມສູນ, ມີຄວາມສາມາດໃຫ້ຊາວມາຜະລິດສິນຄ້າ ໄດ້ຫລາຍ (ຄືເຂດລຸ່ມໜ້ອງ ການປູກເຂົ້າ, ເຂດປູກຝ້າຍ ໄມ້ອຸດສາຫະກຳລວມສູນ, ເຂດລ້ຽງສັດລວມສູນ, ເຂດຂຸດຄົ້ນເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ...). ພ້ອມກັນນັ້ນ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ ຂະຫຽາຍຂະບວນການຫັນເປັນສະຫະກອນກະເສດ ຢູ່ໃນເຂດລຸ່ມໜ້ອງ ຂອງວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເພື່ອ ທ້ຽງຊຸກຍູ້ ການຜະລິດ, ປ່ຽນແປງຊົນລະການ ເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີ, ທ້ຽງຈັດຕັ້ງກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບໃຫ້ດີ, ສ້າງກຳລັງສູ້ຮົບຢູ່ກັບທີ່, ກຽມພ້ອມທັບມ້າງທຸກການເຄື່ອນໄຫວມ້າງ ເພື່ອຕ້ານ ປະຕິການ ບໍ່ວ່າຈະມາຈາກໃສໃຫ້ປະລາໄຊລົງ. ໃນການຈັດຕັ້ງສະຫະກອນໃໝ່ນັ້ນ ຕ້ອງເຮັດຕາມວິທີທີ່ໄດ້ເໝາະມ້ຳແລ້ວຢູ່ໃນຮຸດຮອງຕ່າງໆ ທີ່ຜ່ານມາ ແລະຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ບ້າງບັນຫາດັ່ງນີ້:

ມ.ຈ.ຄ.ຈ - ໃນບ່ອນທີ່ຈະຈັດຕັ້ງສະຫະກອນ ຕ້ອງສ້າງເງື່ອນໄຂອັນຈຳເປັນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ. ພ້ອມນັ້ນກໍຕ້ອງຮວມຄົນຕ່າງໆ ໃຫ້ດີ ໂຄສະນາສຶກສາອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານ ສະມາຊິກພັກ ແລະ ມະຫາຊົນຊາວນາເຂົ້າໃຈເຈົ້າຈຸດປະສົງ, ຄວາມໝາຍ ແລະຜົນປະໂຫຍດໃນການເຂົ້າສະຫະກອນກະເສດ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສະໝັກໃຈ ຂໍເຂົ້າເປັນສະມາຊິກສະຫະກອນ, ຕ້ອງຄາດຄະເນບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ຈະໄດ້ແກ້ໄຂໃນຄົນການຈັດຕັ້ງ ນັບແຕ່ການຮັບຄົນມາ, ງ໊ວຄວາຍ, ເຄື່ອງມືການຜະລິດໝໍ່ ຕະຫລອດຮອດການກຳນົດທິດທາງການຜະລິດ, ແຜນການການຜະລິດຂອງສະຫະກອນ ແລະ ບັນຫາມາດຖານຄັດເລືອກເອົາພະນັກງານເຂົ້າໃນຄະນະອຳນວຍການ, ເປັນຫົວໜ້າໜ່ວຍ ແລະຮອງຫົວໜ້າໜ່ວຍຜະລິດ. ຄຳກະຮຽມຍັງບໍ່ທັນດີ ກໍ່ຕ້ອງຝ່າວເຮັດ, ເພາະວ່າຄຳເຮັດໂດຍທີ່ເງື່ອນໄຂບໍ່ທັນສຸກງອມ ມັນຈະກໍ່ຄວາມທຸ້ງຍາກໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ ແລະ ກໍ່ຄວາມທຸ້ງຍາກໃຫ້ແກ່ມະຫາຊົນຊາວນາອີກດ້ວຍ.

ມ.ຈ.ຄ.ຜ - ຕ້ອງປະຕິບັດສາມຫລັກການຢ່າງເຂັ້ມງວດຄື ສະໝັກໃຈ, ມີຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ ແລະຄຸ້ມຄອງແບບມີປະຊາທິປະໄຕໃນການຈັດຕັ້ງສະຫະກອນ ຕະຫລອດເຖິງການປັບປຸງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນ. ສາມຫລັກການນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ຕັດແຍກອອກຈາກກັນໄດ້, ເປັນຕົ້ນແມ່ນຫລັກການສະໝັກໃຈຍາມໃດກໍ່ຕິດພັນກັບຫລັກການມີຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ. ໃນໄລຍະທີ່ຜ່ານມາ, ມີບາງບ່ອນໄດ້ລະເມີດຫລັກການສະໝັກໃຈ, ບັນຫົ່ວແມ່ນຜິດ. ແຕ່ ສ່ວນຫລາຍຊ້ຳພັດ

ບ່ ໄດ້ ເອົາ ໃຈ ໃສ່ ຫລັກ ການ ມີ ຜົນ ປະ ໂຫຍ ດ ຮ່ວມ ກັນ. ສິ່ງ ເຫລົ່ານັ້ນ ສະ ແດ ງ ອອກ ໃນ ການ ເອົາ ງ ວ ຄວາຍ ເຂົ້າ ເປັນ ຂ ອງ ລ ວ ມ ພຸ ຍັ ງ ເຮັ ດ ໄປ ຕາມ ແບບ ໂຄ ສະ ມາ ໃຫ ສະ ມາ ຊິ ກ ມ ວ ບ ໃຫ ສະ ຫະ ກ ອ ມ ລ ໆ ກໍ ຄື ການ ແຈ ກ ຢາ ຍ ລ ວ ຍ ຣັ ບ ໂດ ຍ ບ ຄິ ດ ໄລ ຕາ ມ ອັ ນ ງ ານ ຂ ອ ງ ສ ະ ມ າ ຊິ ກ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ, ແ ຕ ່ ຫ າ ກ ແ ຈ ກ ຢ າ ຍ ຕ າ ມ ປ ະ ເ ພ ດ ແ ຮ ງ ງ ານ, ສ ະ ມ ັ ນ ຈ ຶ ງ ສ ົ ່ ງ ເ ສ ີ ມ ກ ໍ າ ລ ັ ງ ໃ ຈ ຜ ູ ້ ອ ອ ກ ແ ຮ ງ ງ ານ ຢ ່ າ ງ ຫ ົ ວ ຫ ັ ນ ຂ ອ ງ ສ ະ ມ າ ຊ ິ ກ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ ບ ່ ໄ ດ ້ ຈ ິ ນ ຕ ນ າ ກ า ร ค ิ ด จ ำ ก ว น ห ุ ้ น ข อ ง ก า ร ส ะ ห ะ ก อ ม .

ม.๔ - ใผเป้นสะมาชิกสะหะกอม ?

กรอบบันหานี้ ในหลายบ่อมยังสับป้นคิมเลกันละหว่าง กามขึมอายคอบคือเข้าสะหะกอม กับกามรับเอาใผเป้นสะมาชิกสะหะกอม. ในเอลาขึมอายคิมเข้าสะหะกอมต่องขึมอายทั่งคอบคือของเขาใหสะพักใจเข้าสะหะกอม. ถ้าขึมอายแต่เจ้าเธิมเข้าสะหะกอม สอนผู้อมในคอบคัวหย่ากเข้านั่น พ้อขึมอาย,มมเณมบ่ถึก. ในบางบ่อม บ่ขึมอายเอาคอบคัวผู้ทุยากเข้าสะหะกอม หลีกเลี่ยงกับข้าม บ่เอาใจใส่ขึมอายคอบคัวที่ถืมมา, ว่าคอายหลายเข้าสะหะกอม, สองอันนี้ กผิดคือกัน. เพาะอา ในธรรมนิดว่อคาว ได้เอ้าอาต่องรับปะกันให้คอบคัวอาวมา ในแต่ละบ้าน เข้าสะหะกอมเป้นสอมหลาย, สอมรับเอาใผเป้นสะมาชิกนั่นกได้เอ้าแจ่งฝ่ในมาดตา ๑๑ พอดที่ นิ ของธรรมนิดว่อคาว กรอบสะหะกอมทะเสดที่ได้ปะกาดใช้แล้วนั่น.

ในตัวจิงแล้ว ในเมื่อกำมิถา ใผเป้นสะมาอุกสะทะกอม, อันมันหมายคอามอา ใผเป้นเจ้าสะทะกอม และมีสีด, หาท์ และ ฤามะยาง เป้นสอม ในกามตัดสินอรุกงามของสะทะกอม. สอมผู้หยังบทัมมีเงอม ไขคับถอมมัน กเป้น พรงแต่ คันท์ขัมกับคอบคัวสะมาอุกสะทะกอม ขลผู้ออกแรงงามในสะทะกอม และ สะทะกอม มีหาท์รับผิดชอบสับขอมอรุกงามใท้เขาเจ้า และ เอาใจใส่อุดกาม เป้นปูของเขาเจ้า. ตัวยาง: คอบคัวหึงมี ๕ คันคือ ผัว, เมร และลูก ม คัน. ผัวและเมรมีมากถามคับถอม, ดังมัน จิงถูกรับเขาเป้นสะมาอุกสะทะกอม, ลูกชายผู้หึงอายุ ๑๗ ปี ออกแรงงามยู่ในสะทะกอม แต่เป้นสะมาอุกสะทะกอม, สอมลูก ๔ คันยังมอยไปโรงธรม และ เป้นคันยู่ในคอบคัวของผัวเมรที่เป้นสะมาอุกสะทะกอมมัน, ถอยเทดมัน สะทะกอมกาอางมีหาท์รับผิดชอบตลูกของเขาเจ้าอีก.

ในไลยะที่ผามมา มีหลายบอมยังบทัมได้เอาใจใส่สึกสาอบรมผู้ที่เป้นสะมาอุกสะทะกอมใท้เขาใจเจ้งขกำมิถาง ๆ กรอกับผิมประโทรด และพันทะของสะมาอุกสะทะกอม. อันมัน เป้นจุดออมอันหึงที่จำกัดกาม เสิมขะหรายจิดใจเป้นเจ้าลอมพุของสะมาอุกสะทะกอม. ในเมื่อสะมาอุกสะทะกอมยังบทัมเท้อา ถึงเป้นเจ้าสะทะกอม และยังบทัมรูปะติด สิดเป้นเจ้าลอมพุยู่ในสะทะกอม, อรุกงามหลายอัน ของสะทะ

ກອມຈຶ່ງບ່ອາດຈະດຳເນີນໄປເປັ້ນ ຢ່າງດີ ໄດ້.

ນ.ນ - ການປະກອບທຶ່ມ ເຮັດແນວໃດ ຈຶ່ງຈະຖືກຕ້ອງ ? ການປະກອບທຶ່ມຕ່າງ ກັບ ການທັ້ມເວົ້າ ພາຫະນະ ການຜະລິດ ເປັ້ນຂອງ ລອມພຸ ຄືແນວໃດ ?

ນ.ນ.1 - ເວົ້າ ເຖິງ ການຈັດຕັ້ງ ສະຫະກອມ ກອມ ອັ້ນ ພິດ ຕ້ອງ ເວົ້າ ເຖິງ ການ ທັ້ມເວົ້າ ພາຫະນະ ການຜະລິດ ຕ້ມ ໃໝ່ ເປັ້ນຂອງ ລອມພຸ (ຄ້ມມາ, ງ້ວ ຄວາຍ, ເຄ້ອງ ມ ການຜະລິດ ຕ້ມ ຕ) , ເພາະ ວ່າ ຄ້ າ ທັ້ມ ສ້ ເ ມ ມ ເປັ້ນຂອງ ລອມພຸ ເລ ກ ອ ກ ອ ການ ຜະລິດ ໄດ້ ເ ະ ກ ສ ະ ກ ສ ເ ປັ້ ສ ະ ກ ສ ສ ຄ ນ ນ ໄ ດ . ອ ນ

ເຮົາລາກແກ ເລະຕ້ອງມີເຄື່ອງມືກະສິກຳເຊັ່ນ ຄາດ, ໄຖ ... ຖ້າຫາກບ້ໍ່ ກໍຕ້ອງໄດ້ຊື້ອກ. ຢາກລ້ຽງສັດ ກໍຕ້ອງ ມີເງິນ ເພື່ອຊື້ມາລ້ຽງ, ຕ້ອງເຮັດຄອກ... ຢາກຂະຫຍາຍວິຊາ ການ ຂະເໜງນ້ ກໍຕ້ອງຊື້ເຄື່ອງມື ແລະວັດຖຸດິບໃຫ້ຂະເໜງການນ. ສະ ນ້ນ ຢາກໃຫ້ສະຫະກອນດຳເນີນການຜະລິດ ແລະທຸລະກິດໄດ້,ສະມາ ຊິກສະຫະກອນ ຕ້ອງປະກອບທຶນໃຫ້ແກ່ສະຫະກອນ. ຜູ້ປະກອບທຶນ ເໝ ນສະມາຊິກສະຫະກອນເລະຈຳນວນທຶນທີ່ປະກອບຫລາຍໜ້ອຍພ້ຽງ ໃດນ້ ກ້ໍ ເລ ແຕ່ຄວາມຕ້ອງການໃນການຈັດຕັ້ງການຜະລິດທຸລະ ກິດ ຂອງສະຫະກອນ ກ້ຄືຄວາມສາມາດປະກອບຕົວຈິງຂອງສະມາຊິກສະ ຫະກອນສ ນ ຫລາຍໂດຍເໝ ນກ ງປະຊຸມໃຫ້ສະມາຊິກສະຫະ ກອນເປ ນ ຜູ້ກຳນົດ. ເມ ່ ເປ ນເໝ ນ ນ ກ ເໝ ນຄ ບຄ ວສະມາຊິກສະ ຫະກອນເປ ນ ຜູ້ປະກອບທຶນເລະຈຳນວນທຶນທີ່ປະກອບຫລາຍໜ້ອຍປານ ໃດ ນ ກ ເໝ ນຄະນະ ຈຳນ ຍການສະຫະກອນເປ ນ ຜູ້ຕ ກລ ງຕາມລຳ ພ ງໃຈ. ຈາ ນ ນ ພວກເຮົາເຫ ນ ວ່າ ການປະກອບທຶນ ຈ ງ ຕ ງ ກ ບ ການ ທ ນ ພ ຫະ ນ ກ ນ ຜະລິດ ມ ເປ ນ ຂ ງ ລ ມ ຫຸ. ອ ນ ນ ກ ເປ ນ ສ ງ ທ ເຂ ໃຈ ໄດ ງ ຍ, ເພ ະ ວ ຈ ະ ເໝ ນ ກ ນ ຜ ລ ດ ເ ກ ະ ເ ດ ທ ລ ກ ນ ຜ ລ ດ ລ ມ ຫຸ ກ ຕ ງ ມ ທ ນ.

ມ.ມ.ຄ - ການປະກອບທຶນ ຕ້ອງກຳນົດເປ ນ ເງ ນ. ແຕ່ ໃນການປະກອບ ກ ວ ຈ ະ ປ ກ ບ ດ ວ ຍ ເງ ນ ສ ດ, ຫ ປ ກ ບ ດ ວ ຍ ວ ດ ຖ (ງ ວ ຄ ວ ຍ, ເ ຮ) ເ ຊ ງ ເ ທ ຳ ກ ນ ກ ບ ມ ນ ຄ ຂ ງ ເ ງ ນ ທ ໄ ດ ກ ຳ ນ ດ ໄ ວ, ຫ ວ ຳ ຜ ຫ ຍ ຳ ກ ວ ຈ ະ ປ ກ ບ ດ ວ ຍ ແ ຮ ງ ງ ຳ ເ ຊ ງ

คิดไลคาแรงงามออกเป้มเงิม. ในกละมีที่คอยคือทุกยากบ่ สามาถปะกอบทิม กองปะชุมใหรสะมาอิกสะทะกอม เป้มผู้ พิจาละมาเบ่งอา จะยิกเอ้มกามปะกอบ หลิใหปะกอบแต่สอม ใถพ่ง, พายหลังที่สะมาอิกไถ้ปะกอบทิมแล้อ แต่ทิม ของสะทะกอมยังบ่ทันพ่เทื่อ กองาถจะกู้ปืมทิมจากทะมาคามของลัถ.

มิ.มิ.มิ - ทิมปะกอบเข้าสะทะกอม เฒ่มเพื่อรับใช้ ความต่องกามของกามผะลิถทุละกิถของสะทะกอม เพาะสะมัน ทิมถ่างกาอจิงบ่เผ่งป้มใหสะมาอิกสะทะกอม และ พาย หลังกามผะลิถแต่ละละถู ต่องเกับทิมมันคืม, ถาบถางมม ทิม กละถูถรมไป. ถ้าทิมมันหากเฒ่มเงินสิถ กต่องเกับคืมเป้ม เงินสิถ, ถ้าทิมมันหากเป้มเคื่องมือกามผะลิถ กต่องคิดไลคา ขจุรทรมในแต่ละปี เพื่อเกับทิมคืมเทื่อละน้อย. มิแต่ เธัถ เฒอมม ในละถูกามผะลิถฒา จิงจะมีทิมใช้เข้าในกาม ผะลิถ, หลิเคื่องมือใช้ไถ้เอ้าเงินทิมไปซื้อามม เมื่อเปเผ จิง สามาถซื้อมใหมาปรุมเฒ่มไถ้. เพาะสะมันกามคุมคองและ มำใช้ทิมในสะทะกอม เป้มสิ่งสำคันที่สุถ. พอกเราต่องเอ้า ใจใส่เผ่มกามสะสิมใหแกสะทะกอม, เธัถใหทิมธอม ของสะ ทะกอมมันมีมันขลายขึ้น, สะทะกอม จิงจะขะขรายกาม ผะ ลิถทุละกิถไถ้, ชีวิถกามเป้มยู่ของสะมาอิกสะทะกอมมันมีมัน ไถ้รับกามป้อแปงใหถีขึ้น.

ມ.ຄ - ຕ້ອງຮັບຮູ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ ຄວາມສຳຄັນຂອງ ເສດຖະກິດສຳຮອງຂອງຄອບຄົວສະມາຊິກສະຫະກອນໃນປະຈຸບັນ.

ໃນການຈັດຕັ້ງສະຫະກອນ ຕ້ອງ ເຮັດໃຫ້ຊາວນາຮັບຮູ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ບົດບາດອັນສຳຄັນຂອງ ເສດຖະກິດລວມໝູ່ ຕໍ່ປະຊາຊົນໃນທ້ອງ ປະເທດ ແລະ ຕໍ່ເຂົາເຈົ້າເອງ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ຈຶ່ງກະຕືລືລົ້ນ ປັບປຸງ ແລະ ເພີ່ມທະວີ ເສດຖະກິດລວມໝູ່.

ໃນດ້ານໜຶ່ງອີກ ຕ້ອງຮັບຮູ້ ແຈ້ງວ່າ ເສດຖະກິດສຳຮອງຂອງ ຄອບຄົວ ເປັນອັນເພີ່ມເຕີມ ທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ສຳຄັນ ໃຫ້ແກ່ ເສດຖະກິດ ລວມໝູ່. ມັນ ເປັນ ສິ່ງຈຳເປັນ ເພື່ອ ນຳໃຊ້ ກຳລັງ ແຮງງານ ທີ່ ເສດຖະ ກິດລວມໝູ່ ໃຊ້ ບໍ່ ໝົດ ມັນ ໃຫ້ ເໝາະ ສົມ ເພື່ອ ໃຫ້ ສະ ມາ ຊິກ ສະ ຫະ ກອນ ຍາດ ເວລາ ນຳ ໃຊ້ ແຮງ ງານ ທີ່ ເປົ່າ ຫວ່າງ ເຂົ້າ ໃນ ການ ຜະ ລິດ ເພີ່ມ ອີກ, ເພື່ອ ຜະ ລິດ ສິ່ງ ຂອງ ຮັບ ໃຊ້ ຊີ ວິດ ການ ເປັນ ຢູ່ ຂອງ ຄອບ ຄົວ ສະ ມາ ຊິກ ສະ ຫະ ກອນ ເຊິ່ງ ເສດ ຖະ ກິດ ລວມ ໝູ ບ ຈາ ດ ສະ ໜອງ ໃຫ້ ໄ ດ ບໍ ດ ເຊັ ນ : ຜັກ, ຊີ ນ, ໄ ຂ, ພາ ກ ໄ ມ... ມັ ນ ເ ປັ ນ ສິ່ ງ ຈ ຳ ເ ປັ ນ ທີ ລ ະ ຕ ອ ງ ດ ຳ ເ ນີ ນ ການ ທຸ ລ ະ ກິ ດ ຂ ະ ໜ ງ ຕ າ ງ ໆ ທີ ເ ສ ດ ຖ ະ ກິ ດ ລ ວ ມ ໝ ູ ຍ ັ ງ ບ ໍ ສ າ ມ າ ດ ເ ຮ ັ ດ ໄ ດ ເ ຊ ັ ນ : ລ ຽ ງ ໄ ກ, ເ ປ ັ ດ, ຫ ານ, ໝ ູ ຕ ະ ຫ ລ ອ ດ ເ ຖ ິ ງ ວ ິ ວ, ຄ ວ າ ຍ, ຊ ້ າ ງ, ມ າ... ເ ມ ື ່ ອ ເ ປ ັ ນ ເ ຊ ັ ນ ນ ີ ້ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ສ ຳ ຮ ອ ງ ຂ ອ ງ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ ຍ ິ ່ ງ ແ ຕ ລ ຳ ເ ປ ັ ນ ສ ຳ ລ ັ ບ ແ ຕ ລ ະ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ ສ ະ ມ າ ຊ ິ ກ ຂ ອ ງ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ເ ທ ົ ່ າ ນ ັ ນ, ຫ າ ກ ຍ ັ ງ ຈ ຳ ເ ປ ັ ນ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ອ ີ ກ ດ ວ ຍ. ຈ າ ດ ເ ວ ົ ້ າ ໄ ດ ວ ່ າ ໃ ນ ຍ າ ວ ນ ານ ມ ັ ນ ຍ ັ ງ ຈ ະ ເ ປ ັ ນ ແ ຫ ລ ່ ງ ທ ີ ່ ສ ຳ ຄ ັ ນ ສ ະ ໜ ອ ງ ຈ າ ຫ ານ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ. ໃ ນ ສ ະ ເ ພ າ ະ ໜ ້ າ ນ ີ ້ ມ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ອ ົ ງ ຄ ະ ໜ ່ ງ ທ ີ ່ ສ ຳ ຄ ັ ນ ປ ະ ກ ອ ບ ສ ່ ວ ນ

ເຮັດໃຫ້ການກິນແຕ່ລະຄາບຂອງພວກເຮົາດີຂຶ້ນ ແລະເປັນອິດທາ
ລາຍໄດ້ໃຫ້ຄອບຄົວສະມາຊິກເພີ່ມອີກ. ຍ້ອນວ່າບັນເພັນເຈົ້າຜົ້ນປະ
ໂຫຽດຕ້ອງດ້ວງກ່ອ ແລະ ຍ້ອນຢ້ານວ່າ ຄຳປະໃຫ້ເສດຖະກິດສຳ
ຮອງຂອງຄອບຄົວຂະຫຽາຍຕົວ ແລ້ວຈະຄຸ້ມຄອງແຮງງານໄດ້ຍາກ,
ສະນັ້ນ ສະຫະກອນຫລາຍແຫ່ງຈຶ່ງຖືເປົ້າໝາຍວ່າງແຜນເໝາະສົມ ສະ
ມາຊິກສະຫະກອນຂະຫຽາຍເສດຖະກິດສຳຮອງຂອງຄອບຄົວ. ຢ່ຳ
ໄປກ່ວານັ້ນ ບາງບ່ອນຊ້ຳພັດຍັງມີແຜນການນຳເອົາຫຸ້ນສ່ວ ຫຸ້ນຢ່າງ
ເຂົ້າໃນການຜະລິດລວມໜ່ວຍຂອງສະຫະກອນ, ໂດຍຍົກຕົວ ເຮັດເໝ
ນັ້ນເປັນການເສຽຫາຍອັນໜັ່ງໃຫ້ແກ່ເສດຖະກິດຂອງຄອບຄົວ ສະມາ
ຊິກ, ໃນຂະນະທີ່ເປັນອັນຈະເຈົ້ວ່າ ສະຫະກອນບ່ສາມາດຕອບສະ
ໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຄອບຄົວສະມາຊິກສະຫະກອນ ໄດ້ຄົບຖ້ວນ,
ເພາະສະນັ້ນ ໃນເມ່ືອຊຸ້ມຳ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ແກ້ໄຂ ສອງ ທາງຮ່ວ:
ບ່ບ້ຮັດເສດຖະກິດສຳຮອງຂອງຄອບຄົວສະມາຊິກສະຫະກອນ ຫລ່ືປ
ໃຫ້ມ້ຂະຫຽາຍຕົວໄປຢ່າງ່ເສ່ີ, ລະເຫ່ີງ່ຕ່ເສດຖະກິດລວມໝຸ່.
ໃນດ້ານອ່ືນ ຕ້ອງປະກາດໃຊ້ບາງນະໂຍບາຍລະອຽດກ່ຽວກັບ ເສດຖະ
ກິດສຳຮອງຂອງຄອບຄົວສະມາຊິກສະຫະກອນ. ສ່ິງທ່ີພວກເຮົາ ຕ້ອງ
ເອົາໃຈໃສ່ປະຈຸບ້ນ້ກ່ີ ໃນເມ່ືອຈ້ດ້ຕ້ັງສະຫະກອນແລ້ວນ້ນ ຕ້ອງ ເຮ້ດ
ເໝ່ືອໃດ່ໃຫ້ການຜະລ່ິດຂະຫຽາຍຕົວ, ຊ່ືວ່ດການເປ້ນ່ຢຸ່່ຂອງຊາວນາ
ດ່ີຂ້ນ, ແຕ່ຫາກ້ເໝ່ືອນຈ້ດ້ຕ້ັງສະຫະກອນແລ້ວ ການຜະລ່ິດຊ້ຳພັດຊຸດ
ໂຊມລ້ງ, ຊ່ືວ່ດການເປ້ນ່ຢຸ່່ພ້ດ່ບ່ດ່ີຂ້ນ້ເ, ເຖ່ືງຈະເວ້ົ່າວ່ າ ສະຫະ
ກອນ້ກ ຫລ່ືດ ຊາວນາ້ກ່ຍ້ງ ເຂ້ົ່າດ່ວ.

ມ.ຮ - ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າເຖິງບາງບັນຫາໃນການຜະລິດກະສິກຳປ່າໄມ້. ຜ່ານການສົນທະນາແຜນການ ຂະຫຽາຍການຜະລິດກະສິກຳປ່າໄມ້ສຳລັບປີ ໝກຊ, ເວົ້າລວມເຂົ້າກອງປະຊຸມຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຫັນດີເຫັນພ້ອມກັນໜ້າທີ່, ທິດທາງ ແລະ ແຜນນະໂຍບາຍ, ວິທີການທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນບົດລາຍງານນັ້ນແລ້ວ.

ມ.ຮ.ຑ - ໃນກອງປະຊຸມນີ້ ບັນດາສະຫາຍລວມແຕ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ເຖິງບັນຫາການຜະລິດທັນຍາຫານແລະຮັບຮູ້ ຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າບັນຫານັ້ນເປັນບັນຫາໃຈກາງຂອງການຜະລິດກະສິກຳປ່າໄມ້. ອັນນັ້ນເຊື່ອຖືໄດ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ. ແຕ່ ຖ້າຫາກເຂົ້າໃຈວ່າ ການຜະລິດທັນຍາຫານເປັນໜ້າທີ່ໃຈກາງ ເພື່ອຮັບສະເພາະແຕ່ຫຼົ່ມຂອງຕົນເອງ, ສະຫະກອນຂອງຕົນເອງເທົ່ານັ້ນ, ໂດຍບໍ່ຫັນເຫມ່ວ່າ ຕ້ອງຜະລິດເພື່ອຫ່ວປະເທດເພື່ອໃຫ້ຫ່ວປ່ວງຊົນມີທັນຍາຫານຢ່າງພຽງພໍ ແລະມີສ່ວນເຮັ ໄວ້ສຳລັບການປ້ອງກັນຊາດ ແລະເຮັ ໄວ້ສຳລັບໃນເມື່ອ ປະສົບໄພທຳມະຊາດນັ້ນແລ້ວ ເຊັ່ນຍ້ຽ. ຢູ່ໃນປະເທດເຮົາເວົ້ນໄຂທຳມະຊາດໃນແຕ່ລະເຂດຕ່າງກັນ, ລະດັບການຂະຫຽາຍຕ່ວກ່ຕ່າງກັນ ເຂດທົ່ງພຽງລຽບຕາມແມ່ນ້ຳລຳເຊ ມີພົ້ນລະເມືອງຢູ່ໜາແໜ້ນພ້ສົມຄວນ, ສ່ວນຫລາຍເຊັ່ນເຮັ ນາ ໂດຍຖືເອົາການຜະລິດເຂົ້າເປັນໃໝ່ຕ, ມີບາງເຂດທົ່ງເຮັ ນ້ຳ ທົ່ງເຮັ ໄຮ່. ຢູ່ເຂດເຫລ່ານີ້ ມີເວົ້ນໄຂທົ່ງຜະລິດທັນຍາຫານທົ່ງລຽງສັດ (ງົວຄວາຍ) ທົ່ງປູກຕົ້ນໄມ້ຈຸດສາທະກ່ວຍຂະໜາດໃຫຽ່ເຊັ່ນ: ກາເຟ, ຊາ, ໝາກກອງ... ນອກນັ້ນຍ້ັງມີເຂດພູດອຍ, ເຊ່ງການຜະລິດຍ້ັງເຮັ ເຜ ປະຖົ ປະ

ຄຳ, ແຕ່ພັດມີເງື່ອນໄຂສະຖອກໃນການຂະຫຍາຍຂະເໜງການ ປ່າ
ໄມ້, ການລ້ຽງສັດ ແລະປູກຝັ ໄມ້ອຸດສາຫະກຳ. ແຕ່ລະເຂດລ້ວນ
ມີທ່າແຮງສະເພາະຂອງໃຜັນ ແລະ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້
ຊຸດຄົນພັນຢ່າງມີແຜນການ ເພື່ອເຮັດເມືອໃດທັ້ງຊ່ວຍໃຫ້ແຕ່ລະເຂດ
ແກ້ໄຂຄວາມທຸ້ງຍາກຢູ່ກັບທ່ີ, ທັ້ງປົກປັກຮັກສາແລະເສີມຂະຫຍາຍ
ທ່າແຮງຂອງແຕ່ລະເຂດ ໝ່ໃສ່ເຮັດໃຫ້ປະເທດຮ້ັງມ. ຄ່ ພວກເຮົາ
ບ່ຮູ້ຄິດໄລ, ບ່ມີແຜນການຊຸດຄົນຊັບພະຍາກອນຢູ່ໃນແຕ່ລະເຂດ ມ້ນ
ແລ້ວຈະເປ້ນການທ່ຳລາຍຊັບພະຍາກອນ ແລະຄວາມເສ່ຽຫາຍ້ນ
ຍາວນານໃຫ້ແກ່ປະເທດຊາດຂອງພວກເຮົາ. ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຍ້ນ
ວ່ານຸ້່ຜ້ແທນບາງຄົນ ໃນເຂດທຸ້່ງພຽງທ່ີຜະລິດເຂ້ົາລວມສຸ້ນ ໄດ້ຮ້ບ
ຄວາມເຫ້ນວ່າ ຈະພະຍາຍາມຂຸ້ນຕ້ນເອ້ງທ່ີງດ້ານທ້ັນຍາທ້ານ ໃຫ
ໄດ້. ຄິດຄ່ືແນວນ້ັ້ນເປ້ນຍ້ັງບ່ທ້ັ່ນຖ້ກ, ເພາະວ່າ ຢ່ໃນເຂດ ທ້ັ່ງ
ພຽງຜະລິດເຂ້ົາລວມສຸ້ນ, ເປ້ນບ່ອນທ້ີ່ດ້ນດ່ີ, ການຊ້ົນລະປະທານ
ກ່ສະດວກ, ຕ້ອງພະຍາຍາມຜະລິດໃຫ້ຫລາຍຂ້ຶ້ນກ່ ເພ່ືອສະໜ້ອງ
ໃຫ້ລ້ດ, ເພ່ືອໃຫ້ລ້ດນ້ັ້ນຍາທ້ານລ້ຽງກ້ອງທະຫ້ານ, ພະນ້ັກງ້ານ,
ແລະສ່ະເລ້ຽໃຫ້ບ່ອນທ້ີ່ຜະລິດທ້ັນຍາທ້ານໄດ້ຍາກ ຫ້ລ້ບ່ອນປູກຝ້ັ ໄມ
ອຸດສາຫະກຳໂດ້ຍສະເພາະຄ້ືເຂດປູກກ້າ ເຟ... ດ້ວຍເຫດ້ນ, ບ
ລ້ເວ້ນຕ້າງໆ ທ້ີ່ຄວາມສ້າມ້ດຜະລິດທ້ັນຍາທ້ານໄດ້ຫລາຍກ້ອນ ທ້ີ
ພ້ດ ເຊ່ນເຂດທ້ັ່ງພຽງທ້ີ່ຜະລິດເຂ້ົາລວມສຸ້ນທ້ີ່ຂ້ນກ້ບເຂດຈຸ້ດໝ້ັ້ກຂ້ອງ
ການປູກເຂ້ົາ້ນ ຕ້ອງພະຍາຍາມຜະລິດທ້ັນຍາທ້ານ ໃຫ້ໄດ້ຫລາຍ
ເທ່ົາທ້ີ່ຈະຫລາຍໄດ້, ຕ້ອງເຮັດກ່ະເສດສຸ້ນ ເພ່ືອຜະລິດຕ້ອພ້ນ ແລະ

ປະລິມານຜົນຜະລິດໃຫ້ສູງ. ຂ້າພະເຈົ້າ ຄິດວ່າ ການປູກເຂົ້າໃນ
ລະດູນາປີຢູ່ໃນປະເທດຂອງພວກເຮົາ ເຫມາະສົມໄຂ່ໜ້ອຍທາງ
ດ້ານດິນຟ້າອາກາດ, ດັ່ງນັ້ນ ການເພີ່ມຜະລິດຕະພາບ ເຫມາະສົມ
ເລື່ອງທຳມະດາ ແລະການນຳໃຊ້ທີ່ການເຕັກນິກເຮັດກະເສດ ສຸມ
ເຫມາະສົມ ສາມາດເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພາບເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ ๔
ໂຕນ ๑ ເຮັກຕາ ໃນລະດູໜຶ່ງ, ອັນນັ້ນ ກເປັນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສາ
ມາດເຮັດໄດ້. ບັນດາສະຫາຍເຊື່ອວ່າ ຈະເຮັດໄດ້ ?ໃນຕົວຈິງ
ແລ້ວ ມີຫລາຍບ່ອນເຮັດໄດ້ ແລະຜະລິດຕະພາບສູງລົ້ນໜ້ອງມີ.

ຢູ່ໃນເຂດພື້ນພາໜ່ວຍ, ຕ້ອງພະຍາຍາມຜະລິດ ທັນຍາ
ຫານໃຫ້ພຽງພໍເອງ ແລະບ່ໃຫ້ຂັດສົນ,ມີແຕ່ບ່ອນໃດທີ່ມີຈຳນວນ
ຄວາມສາມາດແລ້ວ, ຫາກຍັງແກ້ໄຂບ່ໄດ້ ຈຶ່ງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ
ຈາກລັດ, ແຕ່ ກຕ້ອງເຫັນວ່າ ການຂົນສົ່ງ ຍັງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ
ຫລາຍ.

ການຜະລິດທັນຍາຫານເຫມາະກັບທ້ອງເຂົ້າ ແລະພືດສຳຮອງ.
ພວກເຮົາຕ້ອງນຳໃຊ້ຖົ່ວດອມເພື່ອປູກສາລີ, ມັນດ່ຽງ,ຫາກ໋ວ,ມັນ
ຕົ້ນ ແລະ ຕ້ອງຊອກຫາທີ່ປູກແຕ່ງເຫັນວ່າຫານປະຈຳວັນ. ຢູ່ໃນເຂດ
ທ້ອງພຽງທຸກເທ ແລະ ຢູ່ໃນເຂດພູດອຍ ຕ້ອງມີແຜນການຂະຫຍາຍ
ການຜະລິດພືດສຳຮອງຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ເພື່ອເພີ່ມທັນຍາຫານໃຫ້ເທ
ຄົນ ແລະເພື່ອການລ້ຽງສັດ.

ນ.ຍ.ຄ - ເວົ້າເຖິງການຜະລິດທັນຍາຫານ ເຫັນວ່ຽງານ
ໃຈການນ ໝາຍຄວາມວ່າ ປູກພືດທັນຍາຫານສະເພາະແຕ່ຂະນິດ

ດຽວ ຄົ້ງຫລາຍຄົນ ໄດ້ເຂົ້າໃຈມາແລ້ວນ້ັ ແລະພວມກາຍເປັ້ນ ທ່າ ອຽງຜິດເຂ້ືອທ່ີຈ ຳຕ້ອງ ໄດ້ແກ້ໄຂ: ເງ່ືອນ ໄຂ ຖ້ືມ ຝ່າ ຢ່າ ກາດ ຂ ອງ ປະ ເທດ ເຮົ່າ ອ ຈ ຳ ນ ວ ຍ ຄ ວ າ ມ ສ ະ ດ ວ ກ ແ ລ ະ ຮ ຽ ກ ຮ ້ ອ ງ ໃ ຫ ້ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ່ າ ຕ ້ ອ ງ ຂ ະ ຫ ຽ ນ ກ ະ ສ ິ ກ ຳ ປ ່ າ ໄ ມ ຢ ່ າ ງ ຮ ວ ຍ ດ ່ ວ ນ . ຂ ະ ຫ ຽ ນ ກ ະ ສ ິ ກ ຳ ປ ່ າ ໄ ມ ຮ ວ ຍ ດ ່ ວ ນ ນ ັ ້ ນ ພ າ ຍ ຄ ວ າ ມ ວ ່ າ ຂ ະ ຫ ຽ ນ ກ ານ ປ ຸ ກ ສ ້ ້ ງ , ກ ານ ລ ຽ ງ ສ ັ ດ , ຂ ະ ຫ ຽ ນ ພ ິ ດ ທ ັ ນ ຍ າ ຫ ານ , ພ ວ ມ ກ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ກ ະ ຂ ະ ຫ ຽ ນ ກ ານ ປ ຸ ກ ຕ ົ ້ ມ ໄ ມ ຢ ຸ ດ ສ າ ທ ະ ກ ຳ , ຕ ົ ້ ມ ໄ ມ ກ ົ ້ ພ າ ກ , ຂ ະ ຫ ຽ ນ ຂ ະ ເ ໜ ງ ກ ານ ປ ່ າ ໄ ມ ຢ ່ າ ງ ຮ ວ ຍ ດ ່ ວ ນ ແ ລ ະ ຂ ະ ຫ ຽ ນ ກ ານ ລ ຽ ງ ປ ່ າ ຕ ົ ້ ມ ອ ີ ກ .

ກ ານ ຂ ະ ຫ ຽ ນ ຕ ົ ້ ມ ໄ ມ ຢ ຸ ດ ສ າ ທ ະ ກ ຳ ເ ຊ ັ ່ ນ ກ າ ເ ຟ , ຊ າ ; ກ ານ ຂ ະ ຫ ຽ ນ ຕ ົ ້ ມ ໄ ມ ກ ົ ້ ພ າ ກ ເ ຊ ັ ່ ນ ພ າ ກ ພ າ ວ , ພ າ ກ ກ ຽ ງ , ພ າ ກ ມ ວ ງ . . . ຈ ະ ນ ຳ ເ ຂ ົ ້ າ ມ າ ໃ ຫ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ່ າ ຫ ລ າ ຍ .

ກ ານ ລ ຽ ງ ສ ັ ດ ກ ໍ ເ ປ ັ ້ ນ ທ ່ າ ແ ຮ ງ ອ ັ ນ ໜ ຶ ່ ງ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ ່ າ . ເ ພ າ ະ ວ ່ າ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ ່ າ ມ ີ ທ ົ ່ ງ ຫ ຽ ້ າ ອ ັ ນ ກ ວ ້ າ ງ ໃ ຫ ຽ , ກ າ ກ ດ ິ ນ ອ ຸ ມ ເ ຊ ິ ່ ງ ອ ຳ ນ ວ ຍ ຄ ວ າ ມ ສ ະ ດ ວ ກ ໃ ຫ ແ ກ ່ ກ ານ ລ ຽ ງ ຄ ວ າ ຍ , ງ ົ ວ ໄ ດ ້ ຢ ່ າ ງ ຫ ລ ວ ງ ຫ ລ າ ຍ . ກ ານ ລ ຽ ງ ໝ ູ , ເ ປ ັ ດ , ໄ ກ , ຫ ານ . . . ກ ໍ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ ຂ ະ ຫ ຽ ນ ໄ ດ ້ ຫ ລ າ ຍ ຕ ົ ້ ມ , ເ ພ າ ະ ວ ່ າ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ ່ າ ສ າ ມ າ ດ ຂ ະ ຫ ຽ ນ ພ ິ ດ ສ ຳ ຮ ອ ງ ໄ ດ ້ ດ ີ ເ ພ ື ່ ອ ເ ປ ັ ້ ນ ອ າ ຫ ານ ສ ັ ດ . ໃ ນ ເ ງ ່ ື ອ ນ ໄ ຂ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ ່ າ ດ ຽ ວ ນ ີ ້ ຖ ້ ຽ ບ ເ ອ ົ ້ າ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ກ ານ ລ ຽ ງ ສ ັ ດ ແ ລ ວ ນ ອ ກ ຈ າ ກ ກ ານ ຂ ຸ ດ ນ ໍ ້ ານ ໍ ້ ມ . . . ແ ລ ວ ກ ໍ ຈ ະ ມ ີ ຝ ຸ ນ ສ ຳ ລ ັ ບ ກ ານ ເ ຮ ັ ດ ກ ະ ເ ສ ດ ສ ຸ ມ ເ ພ ື ່ ອ ເ ພ ີ ່ ມ ຜ ະ ລ ິ ດ ຕ ະ ພ າ ບ ຂ ອ ງ ກ ານ ປ ຸ ກ ສ ້ ້ ງ , ເ ປ ັ ້ ນ ຕ ົ ້ ນ ເ ມ ື ່ ອ ຊ າ ດ ຝ ຸ ນ ສ ຳ ລ ັ ບ ກ ານ ປ ຸ ກ ເ ຂ ົ ້ າ . ສ ະ ນ ັ ້ ນ ລ ະ ຫ ວ າ ງ ກ ານ ລ ຽ ງ ສ ັ ດ ກ ັ ບ ກ ານ ປ ຸ ກ ສ ້ ້ ງ ນ ັ ້ ນ ມ ີ ກ ານ ພ ົ ວ

ພັ ແລະ ກະທົບ ເຊິ່ງ ກັ ເລ ະ ກັ . ໃນ ການ ປູກ ສ້ າ ງ ກ ໍ ເ ຊ ັ ນ ດ ຽ ວ ກ ັ , ຖ ້ າ ຜ ະ ລ ິ ດ ເ ຂ ົ ້ າ ບ ໍ ່ ໄ ດ ້ ດ ີ ການ ປູກ ຕ ັ ນ ໄ ມ ້ ຈ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ໍ າ , ການ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຂ ະ ເ ໜ ີ ງ ການ ປ ່ າ ໄ ມ ້ ກ ໍ ຈ ະ ພ ົ ບ ຄ ວ າ ມ ຫ ຍ ຸ ງ ຍ າ ກ ເ ພ າ ະ ບ ໍ ່ ມ ີ ເ ຂ ົ ້ າ ກ ັ ມ . ຖ ້ າ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ແ ຕ ່ ເ ຂ ົ ້ າ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ້ າ ກ ໍ ຈ ະ ບ ໍ ່ ຮ ຽ ງ ມ ີ ໄ ດ ້ , ເ ພ າ ະ ວ ່ າ ບ ໍ ່ ຮ ູ ້ ຄ ົ ມ ທ ່ າ ແ ຮ ງ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ ໄ ດ ້ .

ກ ຽ ວ ກ ັ ບ ເ ລ ື ່ ອ ງ ນ ີ ້ ຍ ັ ງ ມ ີ ບ ັ ນ ຫ າ ໜ ັ ກ ໆ ໃ ນ ບ ັ ນ ຫ າ ສ ິ ດ ຕ ່ າ ງ ໆ ນ ັ ້ ນ ເ ຊ ັ ່ ນ ເ ຂ ົ ້ າ ຖ ື ກ ທ ໍ ລ ຸ ດ ສ ິ ດ ທ ີ ່ ດ ິ ນ ທ ໍ າ ມ ິ ນ ໍ ໄ ມ ້ , ປ ູ ກ ໄ ມ ້ ໃ ຫ ້ ເ ປ ັ ນ ປ ່ າ ເ ລ ັ ກ ປ ່ າ ນ ້ ອ ຍ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ ້ າ ກ ໍ ຖ ື ກ ທ ໍ ລ ຸ ດ ລ ົ ງ ເ ກ ື ອ ບ ໝ ົ ດ ແ ລ ້ ວ , ມ າ ຮ ອ ດ ຮ ອ ດ ນ ີ ້ ປ ່ າ ໄ ມ ້ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ ້ າ ນ ັ ບ ມ ື ້ ນ ັ ບ ໜ ້ ອ ຍ ລ ົ ງ , ເ ພ າ ະ ວ ່ າ ການ ຂ ຸ ດ ຄ ົ ນ ໄ ມ ້ , ການ ຖ າ ງ ປ ່ າ ໄ ດ ້ ເ ຮ ັ ດ ໄ ປ ຢ ່ າ ງ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ເ ລ ະ ເ ມ ື ່ ອ ລ ະ ຖ ິ ້ ມ ເ ລ ົ ງ ໃ ດ ມ າ ຮ ອ ດ ປ ່ າ ໄ ມ ້ ກ ໍ ຖ ື ກ ຖ ິ ້ ມ ຫ ຼ ຸ ດ ຄ ົ ນ ຢ ່ າ ງ ຫ ລ ວ ງ ຫ ລ າ ຍ . ທ ັ ນ ຍ າ ທ ານ ເ ປ ັ ນ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ສ ີ ດ , ແ ຕ ່ ປ ່ າ ໄ ມ ້ ກ ໍ ປ ະ ເ ສ ີ ດ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ , ເ ພ າ ະ ວ ່ າ ມ ີ ການ ປ ົ ກ ປ ັ ກ ຮ ັ ກ ສ າ ປ ່ າ ໄ ມ ້ ແ ລ ະ ປ ູ ກ ໃ ຫ ້ ເ ປ ັ ນ ດ ົ ງ ຈ ຶ ່ ງ ຈ ະ ຮ ັ ກ ສ າ ແ ຫ ລ ່ ງ ນ ้ ໍ ສ ໍ າ ລ ັ ບ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ກ ະ ສ ິ ກ ໍ າ ໄ ດ , ຈ ຶ ່ ງ ຈ ະ ຫ ລ ີ ກ ເ ວ ັ ້ ນ ຈ າ ກ ໄ ພ ນ ้ ໍ ຖ ້ ວ ມ ຂ ະ ໜ າ ດ ໃ ຫ ຽ ໄ ດ , ຈ ຶ ່ ງ ຈ ະ ປ ົ ກ ປ ັ ກ ຮ ັ ກ ສ າ ສ ິ ່ ງ ແ ວ ດ ລ ້ ອ ມ , ຈ ຶ ່ ງ ຈ ະ ຮ ັ ກ ສ າ ການ ຂ ຸ ດ ຄ ົ ນ ໄ ມ ້ ແ ລ ະ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ປ ່ າ ຂ ອ ງ ດ ົ ງ ນ ັ ້ ນ ປ ະ ເ ສ ີ ດ ໄ ດ ້ ຍ ືນ ຍ າ ວ ນ ານ ເ ພ ື ່ ອ ໃ ຊ ້ ສ ອ ຍ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ແ ລ ະ ຂ າ ຍ ອ ອ ກ . ໃ ນ ສ ະ ເ ພ າ ະ ໜ ້ າ ແ ລ ະ ຍ າ ວ ນ ານ ແ ຫ ລ ່ ງ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ຂ າ ຍ ອ ອ ກ ຕ ້ ອ ງ ໜ ້ ອ ຍ ເ ພ ື ່ ອ ຮ ັ ກ ໃ ຫ ້ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ້ າ ຮ ຽ ງ ມ ີ ນ ໍ ້ ໍ ໍ ໍ

ຕ້ອງເຮັດທຸກວິທີ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ໄຟໄໝ້ປ່າເປັນອັນຂາດ, ຕ້ອງຊຸດຄົ້ນປ່າ ໄມ້ຢ່າງມີແຜນການ, ມີການຈັດຕັ້ງ, ບໍ່ໃຫ້ຊຸດຄົ້ນ ຢ່າງຊະຊາຍ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ຊຸດຄົ້ນຮອດໃສ ກ໋ຕ້ອງມີແຜນການປູກ ແລະ ບໍາລຸງປ່າ ໄມ້ໄປຮອດນັ້ນ, ນັບທັງຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ ກ໋ຕ້ອງມີແຜນການປູກຕົ້ນໄມ້ເພື່ອ ກັນລົມ, ປົກປັກຮັກສາປ່າ ໄມ້ຢູ່ຍອດຫ້ວຍ. ຕ້ອງເອົາໜ້າທີ່ການຜະ ລິດກະສິກໍາຕິດພັນກັບໜ້າທີ່ການປ່າ ໄມ້ຢ່າງເໝາະແໝ ນັບແຕ່ຂົນຣາກ ຖານຂຶ້ນເມືອ. ໜາຍຄວາມວ່າ ແຕ່ລະຣາກຖານຈົນເຖິງແຕ່ລະເມືອງ, ແຕ່ລະແຂວງ ຕ້ອງຈັດວາງກໍາລັງເພື່ອເຮັດການປູກສ້ວ, ລ້ຽງສັດ ແລະປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ເປັນດົງ, ຊຸດຄົ້ນໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າ ຂອງດົງ ອື່ນໆ.

ສະນັ້ນ, ບັນຫາທີ່ຕ້ອງຂົ້ນເນີ ຕ້ອງເຊີ່ນຊຸມທັດສະນະເໜ ທ່ວງຂອງພັກ ແລະລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບການຂະຫຽາຍ ການຜະລິດ ກະສິກໍາປ່າ ໄມ້ຢ່າງຣວບດ່ານ (ປະກອບດ້ວຍການປູກສ້ວ, ລ້ຽງສັດ, ຂະເໜງການປ່າ ໄມ້) ແລະຖືເອົາການຜະລິດທັນຍາທານ, ອາຫານ ເປັນໃຈກາງ ແລະປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ.

ນ.ຍ.ນ -ໃນກອງປະຊຸມນີ້ ມີບາງສະຫາຍໄດ້ຍົກບັນຫາຂົ້ນ ວ່າ ລັດຕ້ອງມີນະໂຍບາຍລະອຽດກ່ຽວກັບດິນມາ, ເພາະວ່າປະຈຸບັນ ນີ້ ບັນຫາກໍ່ມະສິດດິນມາ ຍັງມີຫລາຍກໍ່ລະນິ້ບັນຈະເຈົ້ງ, ກ໋ຄືໄດ ຍົກບັນຫາກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍໃຫ້ສະຫະກອນຍືມທົ່ນ, ນະໂຍບາຍລາ ຄາ, ນະໂຍບາຍເກັບຊື້ເຄື່ອງປ່າຂອງມາ, ນະໂຍບາຍພາສີ ກະສິ ກໍາ... ອຽກນີ້ສຸມກາງ ໄດ້ມອບໃຫ້ຂະເໜງການຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຄົນຄວ້າແລ້ວ ແລະມາເຖິງຄຣ້ັ ແກ້ໄຂໄດ້ສ້ອມໃດ້ສ້ອມໜຶ່ງແລ້ວຄ ໄດ້ດັດແປງລາຄາ ເຫັ້ຍ ຊ້ ສ ລ ຄ, ຢາສູບ ..., ແຕ ມີບາງນະໂຍບາຍ ຍັງຈະຕ້ອງສ ບ ຕ ຄົນຄວ້າ ຫລ ຄົນຄວ້າ ໄດ້ສ້ອມໃດ້ສ້ອມໜຶ່ງ ແລ້ວແຕ ຍັງ ບ ທັ ຄ ບ ຄ ອ ມ, ຈຶ່ງ ປ ກ ດ ໃ ບ ທ ໄ ດ. ເພາະ ສ ມ ຂ ແ ງ ກ ທ ຣ ອ ຂ ຽ ຕ ຽ ສ ບ ຕ ຄົນຄວ້າ ແລ ມ ຳ ສ ເ ໃ ສ ພ ລ ດ ຖ ມ ຕ.

ຄ.- <u>ຂ ມ ຕ ຕ ແລະ ຂ ແ ງ ກ ມ ຕ ຕ ຕ ຽ ເ ຣ ດ ຫ ງ ແ ເ ພ ຣ ບ ໃ ຂ ຣ ກ ມ ໃ ຈ ກ ງ ກ ມ ຢ ງ ຈ ງ ຈ ງ ແລະ ໄ ດ ຮ ບ ຜ ດ ?</u>

ຄ ງ ທ ກ ມ ໄ ດ ຮ ແ ລ ວ ກ ມ ຜ ລ ດ ກ ສ ກ ຳ ແ ບ ບ ເ ຽ ກ ະ ເ ທ ດ, ກ ມ ທ ຳ ມ າ ຫ າ ກ ມ ແ ບ ບ ກ ະ ແ ຈ ກ ະ ຈ າ ຍ, ຫ ລ າ ຫ ລ ງ ຢ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ າ ໄ ດ ມ ມ າ ຕ ງ ເ ປ ນ ພ ນ ໆ ປ ແ ລ ວ. ມ ນ ໄ ດ ກ ຍ ເ ປ ນ ຄ ວ າ ມ ຄ ມ ເ ຄ ຍ ຢ ໃ ນ ແ ມ ຄ ດ ຄ ດ ໃ ຈ ຂ ຽ ຊ າ ວ ມ າ ກ ຄ ໃ ນ ວ ທ ທ ຳ ມ າ ຫ າ ກ ມ ແ ບ ບ ໄ ດ ກ ໄ ດ ຍ ໄ ດ ຢ າ. ກ ມ ກ ະ ສ ກ ຳ ລ ວ ມ ພ ຂ ຽ ຜ ວ ກ ເ ຮ າ ພ ຍ ໃ ຕ ສ ຽ ຣ ບ ກ ມ ຈ ດ ຕ ງ ຄ ສ ະ ທ ະ ກ ມ ກ ະ ເ ສ ດ ແ ລ ພ ວ ຍ ສ ມ ຄ ເ ພ ມ ພ ນ ໃ ນ ຕ ວ ຈ ງ ແ ລ ວ ຫ າ ກ ເ ກ ດ ຂ ນ ໃ ໝ ໆ ນ, ສ ະ ເ ພ າ ະ ສ ະ ທ ະ ກ ມ ຫ າ ກ ໄ ດ ກ ຍ ເ ປ ນ ຂ ະ ບ ວ ນ ພ ຽ ງ ແ ຕ ໜ ມ ນ. ບ າ ດ ກ ວ ເ ດ ມ ຂ ງ ມ ນ ຍ ງ ບ ທ ນ ທ ຽ ງ, ແ ຕ ຈ ະ ມ າ ຄ ດ ຂ ງ ມ ນ ເ ມ ນ ໃ ສ ເ ຈ ງ. ເ ພ າ ະ ສ ມ ນ ໃ ນ ປ ະ ຈ ບ ນ ນ ຄ ວ າ ມ ຮ ບ ຜ ດ ຊ ບ ຂ ງ ຂ ມ ຕ ງ ຕ ແ ລ ະ ຂ ແ ງ ກ ມ ຕ ງ ຕ ເ ມ ນ ຕ ງ ສ ມ ກ ຳ ລ ງ ຂ ງ ຕ ນ ເ ຮ ດ ໃ ຫ ຂ ບ ວ ນ ກ ມ ທ ນ ເ ປ ນ ສ ະ ທ ະ ກ ມ ກ ະ ເ ສ ດ ແ ລ ະ ກ ມ ຜ ລ ດ ກ ະ ສ ກ ຳ ປ າ ໄ ມ ໄ ດ ຮ ບ ກ ມ ປ ບ ປ ງ ແ ລ ະ ຂ ຍ ຍ ທ ຣ າ ຍ ຕ ວ ຢ າ ງ ທ ນ ກ ວ ນ.

ຜູ້ແທນທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ແລະຂະແໜງການຕ່າງໆ ແຕ່ຂັ້ນສູນກາງລົງເຖິງທ້ອງຖິ່ນ ລວມແຕ່ໄດ້ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ຢາກປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃຈກາງ ທີ່ສູນກາງພັກ ແລະລັດຖະບານໄດ້ວາງອອກນັ້ນ ໃຫ້ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະຕ້ອງຮີບຮ້ອນ ແລະຕັດສິນໃຈໜັ້ນອົງການຊັ້ນຳຂອງທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ, ຂອງຂະແໜງການຂອງຕົນລົງຮາກຖານ, ລົງສະໜາມ, ຕິດພັນກັບທ້ອງໄຮ່ທ້ອງນາຕັ້ງແຕ່ຮອມ້ໄປໂລດ ເພື່ອເຫັນໄດ້ຄວາມຮົງຮ້ອງຕ້ອງການຢ່ອມນັ້ນແລ້ວມີແຜນການ, ວິທີການແກ້ໄຂໃຫ້ດີ.

ຄ.ງ- ເພື່ອເຮັດວຽກງານຖ້ວງກ້ອນໃຫ້ໄດ ຂັ້ນຕ່າງໆ ແລະຂະແໜງການຕ່າງໆ ຕ້ອງອົງໃສ່ໜ້າທີ່ ແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຕົນຕໍ່ຂະບວນການໜັ້ນສະໜາມສະເສີດ ແລະການຊຸກຍູ້ ການຜະລິດກະສິກຳປ່າໄມ້ ເພື່ອວາງແຜນການປະຕິບັດຕົວຈິງ. ໃນການປະຕິບັດແຜນການຖ້ວງກ້ອນນັ້ນ ຕ້ອງມີວິທີການຈັດຕັ້ງຊັ້ນຳ ແລະຕ້ອງມີພະນັກງານພາກສ່ວນໜ້ວງລົງຊ່ວຍເມືອງ ແລະຕາແສງໂດຍກົງ.

ຄ.ຄ - ຄະນະຈັດຕັ້ງສູນກາງ ແລະຄະນະຈັດຕັ້ງແຕ່ລະແຂວງ ຕ້ອງມີແຜນການເຟັ້ນພະນັກງານໃຫ້ຂັ້ນເມືອງແລະຕາແສງເຂັ້ງເປັນຂອດອອມກ້ອງໜ້ານ ໃນປະຈຸບັນ. ການເຟັ້ນນັ້ນ ຕ້ອງເຮັດສອງອີ, ໜ້ວງເຟັ້ນເລືອກເຟັ້ນເອົາພະນັກງານຜູ້ໜຸ່ມມາດຖານພຽງພໍ ຢູ່ໃນ ອົງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະຂັ້ນແຂວງ ເລວໃຫ້ຮຳຮຽນເມືອໃນ ແລະວິທີ ຂັ້ນຂວາຍຈັດຕັ້ງສະໜາມ ແລະຊຸກຍູ້ການຜະລິດກະສິກຳ, ຮຳຮຽນ ບ້ານັ້ນຫ້ານ ຕ້ານຖານໃນວຽກງານຄຸ້ມຄອງສະໜາມ ແລະ ບ້ານັ້ນ

ຫາທີ່ຄວນຮູ້ໃນການຊຸ້ມຳການຜະລິດກະສິກຳປ່າ ໄມ້; ຮ ຳຮຽນວຽກ
ງານການຈັດຕັ້ງອຳນາດການປົກຄອງ, ຈັດຕັ້ງກຳລັງປະກອບອາວຸດ.
ຫລັງຈາກນັ້ນ ສົ່ງໄປເຮັດວຽກຢູ່ເມືອງ ແລະຕາແສງ. ອີກທັ້ງສົ່ງ
ເມນຕ່ອງກ່ ເລ ສຸ ພະນັກງານຂັ້ນລຸ ທີ່ພວມເດັ ຢູ່ໃນຂະບວນ
ການທີ່ຜ່ານມາ, ແຕ່ພະນັກງານທີ່ໄດ້ຮັບການເລ ສຸ ນັ້ນ ຕ່ອງ ມີ
ມາດຖານພຽງພໍ ແລະ ໄດ້ຮັບການສຶກສາ ຮ ຳຮຽນຄົ້ງ ກ່ ອ ເທິ່ງ ນັ້ນ.

ຄ.ມ - ບັນຫາໜຶ່ງ ອີກ ທີ່ ມ ລ ກ ສ ະ ມ ະ ຕ ດ ສ ເມນ ຂ ມ ຕ ່ ງ ແ ລ ະ
ຂ ະ ໜ ງ ການ ຕ ່ ງ ໆ ຕ ່ ງ ຊ ກ ຢ ຢ ່ ງ ແ ຂ ງ ແ ຮ ງ ການ ເ ປ ດ ຊ ດ ຈ ບ ຣ ມ ໃ ຫ
ພ ະ ນ ກ ງ ານ ຮ ັ ບ ໃ ຊ ຂ ະ ບ ວ ນ ການ ທ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ສ ະ ທ ະ ກ ອ ມ ກ ະ ເ ສ ດ ແ ລ ະ ການ
ຜ ະ ລ ດ ກ ະ ສ ກ ຳ ປ ່ າ ໄ ມ ້ ຄ ົ ດ ງ ໄ ດ ້ ເ ອ ່ ໍ ໃ ນ ຍ ດ ລ ຍ ງ ານ . ພ ອ ມ ນ ັ ນ ້ ກ
ຕ ່ ງ ຮ ບ ຮ ອ ມ ອ ່ ງ ແ ຜ ມ ກ ຳ ນ ດ ຍ ຳ ລ ຸ ງ ສ ່ ງ ພ ະ ນ ກ ງ ານ ທ ມ ລ ະ ດ ັ ບ ແ ລ ະ
ຄ ວ ນ ສ ມ າ ດ ສ ູ ງ ກ ວ ່ ໍ ນ ັ ນ ້ ເ ພ ່ ຶ ອ ຮ ັ ບ ໃ ຊ ວ ຽ ກ ງ ານ ເ ປ ດ ກ ວ ່ ໍ ງ ຂ ະ ໜ ງ ຂ ດ
ສ ະ ທ ະ ກ ອ ມ ແ ລ ະ ເ ປ ດ ກ ວ ່ ໍ ງ ຂ ະ ໜ ງ ຂ ດ ການ ຜ ະ ລ ດ ກ ະ ສ ກ ຳ ປ ່ າ ໄ ມ ້ ໃ ນ
ຫ ລ າ ຍ ປ ດ ໜ ່ ໍ ຳ ຄ ົ ດ ງ ຄ ະ ນ ະ ຈ ດ ຕ ່ ງ ສ ູ ນ ກ ່ ໍ ງ ໄ ດ ້ ສ ະ ເ ໜ ີ ມ າ ແ ລ ວ ນ ັ ນ ້ .

ຄ.ຄ - ເ ມ ່ ຶ ອ ເ ວ ່ ໍ າ ເ ຖ ງ ການ ເ ຜ ີ ຍ ແ ພ ່ ພ ະ ນ ກ ງ ານ ແ ລ ະ ຊ ວ ຍ ໃ ຫ
ຂ ມ ເ ມ ່ ຶ ອ ງ ແ ລ ະ ຕ ່ ງ ແ ສ ງ ນ ັ ນ ້ ມ ບ ນ ຫ ່ ງ ເ ປ ັ ນ ຂ ດ ສ ະ ເ ຈ ນ ມ ເ ມ ນ ມ ຕ ່ ງ
ເ ອ ່ ໍ ໃ ຈ ໃ ສ ວ ຽ ກ ງ ານ ສ ່ ງ ເ ສ ມ ການ ຈ ດ ຕ ່ ງ ພ ກ ຢ ຂ ນ ຣ ກ ຖ ນ , ຕ ່ ງ ໜ ່ ໍ
ຂ ະ ຫ ຽ ນ ສ ະ ມ ່ ໍ ຊ ກ ພ ກ ເ ນ ໃ ສ ສ ່ ງ ພ ວ ຍ ພ ກ ໃ ຫ ນ ກ ແ ໜ ມ ເ ພ ່ ຶ ອ ນ ຳ ໜ ່ ໍ
ສ ະ ທ ະ ກ ອ ມ ແ ລ ະ ວ ຽ ກ ງ ານ ອ ນ ໆ ຢ ່ ໍ ໃ ນ ຊ ມ ມ ະ ບ ດ .

ສ ຳ ລ ບ ບ ນ ຫ ່ ໍ ໃ ນ ປ ະ ຈ ບ ນ ມ ຣ ກ ຖ ນ ພ ກ ແ ລ ວ ຂ ມ ຕ ່ ງ ໆ ຕ ່ ງ
ແ ມ ະ ນ ຳ ໃ ຫ ໜ ວ ຍ ພ ກ ຮ ຸ ເ ຮ ັ ດ ວ ຽ ກ ງ ານ ການ ເ ມ ່ ຶ ອ ງ ເ ພ ່ ໍ ຄ ດ ຕ ່ ໍ ຊ ່ ໍ ມ ,

ຮຸ້ນຳພາສະຫະກອນ, ນຳພາການຜະລິດກະສິກຳປ່າໄມ້, ພ້ອມກັ
ນນ້ ຮຸ້ນບັ້ບປຸງອຳນາດການປົກຄອງ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົ
ເປັ້ນ້ເນ້ເນ ອົງການຈັດຕັ້ງຊາວໜຸ່ມ, ເນ ຍ; ຕ້ອງຮຸ້ກສ້າງກຳລັ
ປະກອບອາວຸດ ແລະກຳລັ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບໃໜ້ບນ້ບ ເຂ
ແຂ.

ຄ.ຄ - ການຜະລິດກະສິກຳປ່າໄມ້ມີຈຸດພິເສດຄ້ ຂ້ ກັ ທຳ
ມະຊາດຫລາຍ, ເພາະສ ນ ຂ ຕ່າງໆ ແລະຂະເໜ ການຕ່າງໆ
ແຕ່ສຸ ກ ຕະຫລ ດຣ ດສະຫະກອນ ຕ້ ມ ແໜ ການກຽມ ເ ື ກັ
ແລະຕາມໄພທຳມະຊາດ ເປັ້ນ້ເນ ໄພແຫ ເລ ແລະ ໄໜ ຳ
ຖ ມ. ໃນ ຽ ການດ ກ ນ ຕ້ ດ ຖ ດ ມ ດ ຣ ມ ໃ ໄ ຍ ະ ທ
ຜ ມ ເ ື ແໜ ການສ ສ ມ ເ ປ ກ ເ ື ດ ຳ ຕ , ສ ສ ມ
ວ ດ ຸ, ນ ້ ມ ເ ື ໄ ເ ື ຕ ມ ໄ ແ ເ ລ , ຕ ມ ນ ້ ຽ , ກ
ສ ງ ຸ ລ ປ ທ ມ ຂ ຫ ດ ມ ຍ, ປ ມ ຄ ຕ ມ ້ ຕ ມ ໄ ແ ເ ລ ,
ຫ ກ ຳ ິ ດ ເ ຂ ດ ຍ ມ ລ ບ ຍ ນ ້ ດ ກ. ໃ ນ ບ ຍ ມ ໜ ຄ ຕ ມ ້ ຕ ດ ງ ປ ັ
ປ ງ ໃ ກ ຂ ້ ມ ຕ ເ ື ສ ມ ດ ຕ ມ ໄ ໝ ້ ຖ ມ ໃ ຮ ໄ ດ. ຕ ດ ງ ມ ີ ແ ໜ
ການປົກປັ ຮັ ສ ສ ດ ລ ຽ ງ ແລະ ສ ງ ໃ ນ ເ ື ດ ເ ກ ດ ມ ີ ໄ ໝ ້ ຖ ມ.
ເ ັ ດ ຽ ການດ ງ ກ ດ ອ ມ ນ ໄ ດ ດ ີ ເ ຖ ິ ອ ວ ຈ ະ ມ ີ ໄ ໝ ທ ຳ ມ ະ ຊ າ ດ ການ ຜ ະ
ລ ດ ກ ະ ດ ຳ ເ ນ ນ ໄ ປ ໄ ດ ເ ປ ັ ນ ປ ກ ະ ຕ ິ. ຖ ິ ອ ວ ໄ ໝ ທ ຳ ມ ະ ຊ າ ດ ໃ ຫ ຽ
ເ ກ ດ ຂ ້ ນ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ ຜ ນ ຜ ວ ແ ລ ະ ຈ ຳ ກ ັ ດ ຜ ນ ເ ສ ຽ ຫ າ ຍ ໄ ດ ເ ປ ັ
ສ ນ ຫ ລ າ ຍ.

ຄ.ຝ - ຕ ດ ງ ກ ະ ກ ຽ ມ ແ ໜ ການ ຂ ະ ຫ ຽ ງ ຍ ການ ຜ ະ ລ ດ ໃ ນ ລ ະ ຖ

ແລ້ວ ແລະ ຄິດໄລ່ເຖິງວຽກງານທີ່ຈະຕ້ອງຜັ້ນຂະຫຍາຍ ໃນລະຖ
ແລ້ວ. ພວກເຮົາຕ້ອງສຸ້ມເຮັດໃຫ້ລະຖ້ແລ້ວ ກາຍເປັ້ນ ລະຖ້ຜະ
ລິດໃຫ້ໜ້ຶ່ງອີກໃນດ້ານກະສິກຳຂອງປະເທດເຮົາ. ເມ້ື່ອເປັ້ນເໝ້ອນັ້ນ
ໝ້າຍຄວາມວ່າ ບ້ານໃດ້ນ້ຳສາມາດເຮັ້ດນາເຊ້ືາໄດ້ ກ້ຕ້ອງວ່າງ
ແຜ້ນການເຮັ້ດນາເຊ້ືາ, ແຕ່ ທິດທ້ວ ຕ້ນຕ້ເນ ຂະຫຍາຍການປຸກ
ຕ້ນ ໄມ້ທ້ນທ້ານຕ້ຄວາມແຫ້ງແລ້ງໄດ້ເຊ້ັ່ນ ພ້ືດທ້ວ ຖ້ແປ້ງ,ພ້ວ ກ້ວ,
ຢ້ວ ສຸ້ບ... ພວກເຮົາ ຕ້ອງເຫັ້ນໃຈ້ວ່ວ ລະຖ້ແລ້ວ ເປັ້ນລະຖ້ທ້ນ
ເ້ືອນໄຂເຮັ້ດວຽກງານຫລ້ວຍຢ້ວ ໄດ້ຄຸ້ດຄ້ນ ໃນ ແລະ ເ້ືອງ ຢ້ວ ຂ້ວ
ດ້ວ, ສ້ວ ຈຸ້ນ ລະ ປະ ທ້ານ, ສ້ວ ຜ້ນ ຖ້ານ, ຂ້ນ ສ ງ ສ້ນ ຄ ...
ດ້ວ ນ ຕ ງ ກ ະ ກ ຽ ມ ວ ຽ ກ ງ ານ ທ ີ ່ ກ ້ ວ ມ າ ເ ຖ ິ ງ ມ ້ ນ ໃ ຫ ້ ດ ີ ເ ພ ື ່ ອ ໃ ນ ລ ະ ຖ
ແລ້ວ ທ ຈ ະ ມ ້ ວ ເ ຖ ິ ງ ມ ້ ນ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ້ ວ ສ ້ ວ ມ ້ ວ ດ ຜ ້ ນ ຂ ະ ຫ ຽ ນ ວ ຽ ກ ງ ານ ໄ ດ
ຢ ້ ວ ງ ໄ ວ ວ ່ ວ ແ ລ ະ ຍ ້ ວ ດ ເ ວ ົ ້ ວ ໄ ຊ ຊ ະ ມ ະ ຍ ັ ້ ນ ໃ ຫ ຽ ນ ຫ ລ ວ ງ ມ ້ ວ ໄ ດ ້ .

ຄ.ກ - ບ ັ ນ ຫ ວ ້ ວ ໜ ຶ ່ ງ ທ ີ ່ ກ ວ ້ ວ ປ ະ ຊ ຸ ມ ໄ ດ ້ ເ ວ ົ ້ ວ ໃ ຈ ໃ ສ ກ ວ ້ ວ ພ ຸ ້ ນ ້ ວ ມ
ກ ານ ຄ ິ ມ ນ ວ ຄ ິ ມ ຂ ້ ນ ສ ຽ ງ ແ ລ ະ ກ ານ ແ ຈ ກ ຢ ວ ຍ ຈ ຸ ລ ະ ຈ ວ ມ . ບ ັ ນ ຫ ວ ມ ີ ້ ໃ ນ
ບ ິ ດ ລ ວ ຍ ງ ານ ກ ໄ ດ ້ ເ ວ ົ ້ ວ ແ ລ ວ , ເ ທ ວ ມ ້ ຂ ວ ພ ະ ເ ຈ ວ ຂ ້ ເ ວ ົ ້ ວ ຄ ິ ມ ບ ວ ງ ຈ ຸ ດ
ເ ພ ື ່ ອ ໃ ຫ ້ ບ ັ ນ ດ ວ ສ ະ ຫ ວ ຍ ເ ວ ົ ້ ວ ໄ ປ ພ ຸ ມ ໃ ຈ ຢ ູ ່ ກ ວ ້ ວ ງ ຕ ມ .

ດ ານ ຄ ິ ມ ນ ວ ຄ ິ ມ ຂ ້ ນ ສ ຽ ງ , ນ ວ ກ ຈ ວ ກ ກ ານ ເ ວ ົ ້ ວ ໃ ຈ ໃ ສ ປ ້ ວ ແ ປ ້ ວ ງ
ແ ລ ະ ຂ ະ ຫ ຽ ນ ເ ສ ັ ້ ນ ທ ວ ງ ຄ ິ ມ ນ ວ ຄ ິ ມ ທ ີ ່ ສ ຸ ້ ນ ກ ວ ງ ຣ ັ ບ ຜ ິ ດ ຊ ວ ບ ມ ້ ນ ແ ລ ວ ,
ແ ຂ ວ ງ , ເ ມ ື ່ ວ ງ ແ ລ ະ ຕ ວ ເ ສ ວ ງ ຕ ວ ງ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ກ ຳ ລ ັ ງ ແ ຮ ວ ງ ງ ານ ເ ພ ື ່ ວ ຂ ະ
ຫ ຽ ນ ເ ສ ັ ້ ນ ທ ວ ງ ຄ ິ ມ ນ ວ ຄ ິ ມ ຢ ູ ່ ໃ ນ ຈ ຸ ມ ນ ະ ບ ິ ດ ແ ລ ະ ນ ຳ ໃ ຊ ້ ພ ວ ກ ທ ະ ນ ະ ຂ ້ ນ
ສ ຽ ງ ພ ້ ນ ເ ມ ື ່ ວ ງ ເ ຊ ັ ້ ນ ກ ວ ຽ ນ , ລ , ໃ ຊ ້ ຊ ວ ງ , ນ ວ ເ ພ ື ່ ວ ຂ ້ ນ ສ ຽ ງ ສ ້ ນ ຄ ວ ;

ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ, ຕາເສງ, ບ້ານ ແລະສະຫະກອນຕ້ອງຈັດຕັ້ງໜ່ວຍ
ຂົນສົ່ງ ເພື່ອຮັບປະກັນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນ ແລະໃຫ້ແກ່ສະ
ຫະກອນຂອງຕົນ.

ກ່ຽວກັບການຈໍລະຈອນສິນຄ້າ, ຕ້ອງຖືວ່າ ວັນນີ້ເປັນວຽກ
ງານທີ່ທ້າຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການອັນຈຳເປັນໃນຊີວິດການເປັນ
ຢູ່, ທັງເປັນການສົ່ງເສີມການຜະລິດໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວ. ສູນການຄ້າ
ໄດ້ເປີດສາຂາຂຶ້ນຫລາຍຄັ້ງ ກ່ຽວກັບບັນຫານີ້ ແລະ ພວມຊອກວິທີ
ການ ເພື່ອຈັດຕັ້ງການແລກປ່ຽນສິນຄ້າຢ່າງມະຫິດ. ໃນສະເພາະ
ໜ້ານີ້ ຕ້ອງພະຍາຍາມຂະຫຍາຍຕາໜ່າງການຄ້າຂອງລັດ, ຮຸບການ
ຊື້ຂາຍ ເປັນເຍບສະຫະກອນຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ຈຳເປັນຂຶ້ນໃໝ່ອີກ. ເພື່ອປະ
ຕິບັດແຜນນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວນີ້ ວຽກໃດລັດມີຄວາມສາມາດເຮັດ ກ
ຕ້ອງສຸມໃສ່ເຮັດໃຫ້ດີ, ວຽກໃດຍັ່ງຍືນເຮັດໄດ້ມີນະໂຍບາຍຊ່ວຍ
ເຫລືອສົ່ງເສີມປະຊາຊົນເຮັດ ພາຍໃຕ້ການນຳພາແລະກວດກາຂອງ
ລັດ ເພື່ອໃຫ້ການຜະລິດຂະຫຍາຍຕົວເປັນປົກກະຕິ. ເດັດຂາດຫ້າມ
ລ້າງສະພາບທ້ວາ ຊາວນາມີຜະລິດຜັນຕ້ອງການຂາຍ, ແຕ່ການຄ້າ
ຂອງລັດບໍ່, ຄ້າທ້ວາເຈົ້າເອົາອອກໄປຂາຍ ໃນຕະຫລາດເສ
ລີ ຊໍ້າພັດຖືກເກັບຄ່າມ. ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ ເຄື່ອງການ
ຈັດສົ່ງສິນຄ້າອັນຈຳເປັນໄປຂາຍໃຫ້ພໍ້ງເຜົ່າຊົນເຂດພູດອຍ, ແລະ
ເກັບຊື້ຜະລິດຜັນທີ່ເຂົ້າເຈົ້າຢາກຂາຍ. ສຳລັບເຂດພູດອຍ ສອກ
ຫລີກນ້ ບ່ຄວນຕ້ອງບັນຫາຫັ້ນເອົາພໍ້ງເຜົ່າຊົນລົງມາຫ້ານາຫ້ານ
ຢູ່ໃນເຂດທ້ຽງພຽງ, ແຕ ຕ້ອງຕ້ານຄ້ານຄວາມຊອກວິທີ ຊອບເຫລືອ

ເຂົ້າ ເຈົ້າຈັດຕັ້ງ ພົນລ ຳເນົາຄົງທີ ແລະ ຜະລິດຄົງທີ ຢູ່ໃນບໍລິເວນ ທີ ເໝາະສົມ ເພື່ອແກ້ໄຂ ຊ໊ອດກາມເປັນ ຢູ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ ປ້ອງກັນ ຊາ.ດ ປ້ອງກັນ ຄວາມ ສະຫງົບ ໄດ້.

ມ.ຊ - ປະຈຸບັນນີ ໃນເມືອຣົບ ກາມ ຜະລິດ ກະສິ ກຳ ປ່າ ໄມ້ ຢູ ປະເທດ ເຮົາ ພວມ ມີ ຂະ ບວນ ກາມ ມະ ຫາ ຊົນ ຕັ້ງ ໜ້າ ສ້າງ ແລະ ຂະ ຫຽາຍ ສະ ຫະ ກອມ, ສ້າງ ຊົນ ລະ ປະ ທານ ແລະ ດັດ ແປງ ເຕັກ ນິ ກ, ເຣັ ກ ກະ ເສ ດ ສຸ ມ, ເພີ ມ ຜະ ລິ ດ ຕະ ພາ ບ. ອັນ ນັ ນ ເປັ ນ ມີ ຂະ ບວນ ກາມ ທົ ລ ັ ສ ະ ມ ະ ປະ ຕິ ວັ ດ ເໝ ໃ ສ ທ ັ ງ ດັ ດ ສ ້ າ ງ ກ າ ມ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ກ າ ມ ຜ ະ ລ ິ ດ ເກ ົ ່ າ, ຈັ ດ ຕ ັ ງ ແລ ະ ເ ຢ ັ ງ ງ າ ມ ຄ ົ ມ ໃ ໝ ່, ທ ັ ງ ສ ້ າ ງ ກ ຳ ລ ັ ງ ກ າ ມ ຜ ະ ລ ິ ດ ໃ ໝ ່ ແ ລ ະ ຊ ຸ ກ ຍ ູ ້ ກ າ ມ ຜ ະ ລ ິ ດ ໃ ຫ ້ ຂ ະ ຫ ຽ ງ ຕ ົ ວ. ເ ມ ື ່ ອ ເ ປ ັ ນ ເ ໝ ືອ ນ ນ ັ ນ ບ ່ ວ ່ າ ທ ົ ່ ງ ຄ ົ ມ ໃ ດ, ຂ ະ ເ ໜ ີ ງ ກ າ ມ ໃ ດ ກ ໍ ຕ ົ ່ ງ ໜ ັ ນ ເ ຂ ົ ້ າ ຮ ັ ບ ໃ ຊ ້ ມ ີ ຂ ະ ບ ວ ນ ກ າ ມ ດ ົ ງ ກ າ ວ ມ ເ ຄ ື ່ ອ ນ ຍ ້ າ ຍ ແ ລ ະ ຈ ັ ດ ຕ ັ ງ ກ າ ມ ແ ຂ ວ ງ ຂ ັ ນ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ທ ົ ່ ງ ຄ ົ ມ ຕ ່ າ ງ ໆ, ຕ ່ າ ງ ແ ສ ງ ແ ລ ະ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ ຕ ່ າ ງ ໆ ກ ັ ບ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ຂ ະ ເ ໜ ີ ງ ກ າ ມ ຕ ່ າ ງ ໆ ນ ຳ ກ ັ ນ ເ ພ ື ່ ອ ດ ຳ ເ ນ ີ ນ ມ ີ ຂ ະ ບ ວ ນ ກ າ ມ ດ ົ ງ ກ າ ວ ໃ ຫ ້ ໄ ດ ້ ເ ປ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ດ ີ.

ເ ພ ື ່ ອ ຊ ຸ ມ ຳ ມ ີ ຂ ະ ບ ວ ນ ກ າ ມ ນ ຍ ່ າ ງ ແ ທ ດ ເ ໝ າ ະ, ຂ ່ າ ພ ະ ເ ຈ ົ ້ າ ສ ະ ເ ໜ ີ ແ ຕ ່ ລ ະ ສ ະ ຫ າ ຍ ກ ຳ ມ ະ ກ າ ມ ຄ ະ ນ ະ ພ ັ ກ ແ ຂ ວ ງ, ຄ ະ ນ ະ ພ ັ ກ ເ ມ ື ອ ງ ຕ ົ ງ ເ ລ ື ອ ກ ເ ຈ ົ ້ າ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ ໜ ່ ວ ຍ ແ ລ ະ ຕ າ ແ ສ ງ ໜ ່ ວ ຍ ເ ພ ື ່ ອ ຊ ຸ ມ ຄ ົ ້ ນ ຄ ວ ້ າ ສ ະ ເ ໝ ີ ເ ໝ ໃ ສ ຖ ອ ດ ຖ ອ ມ ບ ົ ດ ຮ ຽ ນ. ແ ຕ ່ ລ ະ ຂ ັ ນ, ແ ຕ ່ ລ ະ ຂ ະ ເ ໜ ີ ງ ກ າ ມ ຕ ົ ງ ເ ຈ ົ ້ າ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ຊ ຸ ມ ຄ ົ ້ ນ ຄ ວ ້ າ ທ ົ ດ ລ ອ ງ ເ ພ ື ່ ອ ຖ ອ ດ ຖ ອ ມ ບ ົ ດ ຮ ຽ ນ ແ ລ ະ ຂ ະ ຫ ຽ ງ ມ ັ ນ ອ ອ ກ ຢ ່ າ ງ ກ ວ ້ າ ງ ຂ ວ ້ າ ງ.

ວ ຽ ກ ງ ານ ດ ົ ງ ກ າ ວ ເ ທ ິ ງ ນ ັ ນ, ຖ ້ າ ຂ ັ ນ ໃ ດ ແ ລ ະ ຂ ະ ເ ໜ ີ ງ ກ າ ມ

ໃດ ຫາກຕັດສິນໃຈປະຕິບັດແລ້ວ ມັນບໍ່ພຽງແຕ່ ຈະເປັນການຮັບໃຊ້ ການຂົ່ມຂວາຍໜັ້ນເປັ້ນສະຫະກອນ ແລະຊຸກຍູ້ການຜະລິດກະສິກຳປ່າ ໄມ້ ຢ່າງເອົາຈິງເອົາຈັງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ ຜ່ານວຽກງານຕົວຈິງນັ້ນ ຍັງຈະເຮັດໃຫ້ຂັ້ນຂອງຕົນ ແລະ ຂະເໜງການຂອງຕົນເຕີບໃຫຽຂະ ຫຽາຍຕົວຂຶ້ນກ້າວໜ້າທີ່ສຳຄັນ.

ບາງບັນຫາໃຫຽ່ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ທີ່ຄວນຮັບຮູ້ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ *

ໂດຍ ເລີ່ມຈາກຄຸດພິເສດຂອງສະພາບການປະເທດເຮົາ, ໂດຍ ອີງໃສ່ແນວທາງ ປະຕິວັດຂອງພັກໃນ ໄລຍະສະ ເພາະໜ້າ ນີ້, ພວກເຮົາ ຄວນຮັບຮູ້ ແລະ ແກ້ໄຂບາງບັນຫາໃຫຽ່ ດັ່ງລຸ່ມນີ້ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ :

1)- ຢ່າກປະຕິບັດແນວທາງຂອງ ພັກ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຢ່າ ກ ຄຸ ນ ຄ ອ ງ ເສດຖະກິດ ແຫ່ງ ຊາດ ທີ່ ຍັ ງ ມີ ຫລາຍ ພາ ກ ສ ອ ນ ໃ ຫ ້ ໄ ດ ມ ມ, ພວກເຮົາ ຕ ອ ງ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ຈ ເ ຖ ິ ງ ວ ່ າ ປະ ຈຸ ບ ັ ນ ນ ີ ້ ມ ີ ກ ິ ດ ເ ກ ມ ໃ ດ ແ ດ ່ ທ ີ ່ ພ ອ ມ ກ ະ ທ ິ ບ ຢ ຸ ໃ ນ ເສດຖະກິດຂອງ ພວກເຮົາ, ຂີດ ຄ ວ າ ດ ແ ລ ະ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ຂ ອ ງ ກ ິ ດ ເ ກ ມ ເ ຫ ລ ່ ານ ນ ັ ້ ນ ເ ປ ັ ນ ແ ນ ວ ໃ ດ ?

ຜູ ້ ນ ຳ ຄ ອ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຕ ອ ງ ຮ ັ ບ ຮ ູ ້ ບ ັ ນ ດ າ ກ ິ ດ ເ ກ ມ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ແ ລ ະ ພ ຸ ນ ໃ ຊ ້ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ນ ເ ງ ື ່ ອ ນ ໄ ຂ ຕ ົ ວ ຈ ິ ງ, ນ ິ ແ ຕ ່ ເ ຮ ັ ດ ແ ນ ວ ນ ັ ້ ນ ຈ ຶ ່ ງ ຈ ະ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ກ າ ວ ຂ ຶ ້ ນ ໄ ດ, ຖ ້ າ ຫ າ ກ ໄ ປ ຝ ຶ ນ ກ ັ ບ ກ ິ ດ ເ ກ ມ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ແ ລ ້ ວ, ກ ໍ ຈ ະ ຖ ິ ກ ກ ິ ດ ເ ກ ມ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ນ ັ ້ ນ ຢ ັ ້ ງ ຄ ົ ງ.

---

* ຄັດຈາກບົດລາຍງານຕໍ່ກອງປະຊຸມຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງ ພັກ ຄັ້ງທີ ກ ສະໄໝ II, ວັນທີ ๔ ພະຈິກ ๑๙๗๙

ໃນກິດເຫມເສດຖະກິດນັ້ນ,ມີບາງປະເພດເຫມ່ນກິດເຫມລວມ
ສຳ ລັບທຸກ ໆ ເຫບ ອິທິ ການ ຜະ ລິດ ຂ ອ ງ ສັ ງ ຄົ ມ ເ ຊ ັ ່ ນ : ກິ ດ ເ ຫ ມ ກ ານ ພ ົ ວ
ພັ ນ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ຕ ອ ງ ສ ອ ດ ຄ ອ ງ ກ ັ ບ ລ ັ ກ ສ ະ ນ ະ ເ ລ ະ ລ ะ ດ ັ ບ ກ ານ ຂ ะ
ຫ ຽ ວ ຍ ຕ ົ ວ ຂ ອ ງ ກ ຳ ລ ັ ງ ກ ານ ຜ ะ ລ ິ ດ , ກ ິ ດ ເ ຫ ມ ຜ ะ ລ ິ ດ ຕ ะ ພ າ ບ ຂ ອ ງ ງ ານ
ເ ພ ັ ້ ມ ຂ ັ ້ ນ ຢ ່ າ ງ ບ ຢ ຸ ດ ຢ ັ ້ ງ , ກ ິ ດ ເ ຫ ມ ຜ ะ ລ ິ ດ ສ ຳ ເ ປ ິ ດ ກ ວ ້ າ ງ , ກ ິ ດ ເ ຫ ມ ປ ะ
ຢ ັ ດ , ກ ິ ດ ເ ຫ ມ ຄ ວ າ ມ ຕ ອ ງ ກ ານ ຂ ອ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ັ ບ ມ ື ນ ັ ບ ເ ພ ັ ້ ມ ຂ ັ ້ ມ ฯ ລ ฯ .
ມ ີ ກ ິ ດ ເ ຫ ມ ຈ ຳ ເ ພ าะ ບ າ ง ป ะ เ ผ ด ส ำ ล ั บ แ ต ่ ล ะ เ ผ บ อ ิ ท ิ ก าม ผ ะ ล ิ ด
ข อ ง ส ั ง ค ม เ ช ่ น : ก ิ ด เ ห ม ค ุ ม ค า ส อ น เ ห ม ค ิ : ก ิ ด เ ห ม พ ิ ม ถ า ม
ข อ ง ล ั ด ท ิ ท ิ ม ิ ย ิ ม , ก ิ ด เ ห ม ต อ บ ส ห อ ง ค ว า ม ต อ ง ก า ม ถ า ม
อ ัด ถุ เ ล ะ อ ัด ท ะ ม ะ ห ำ ท ิ ม ย ม ั ย เ พ ิ ่ ม ข อ ง ท ้ อ ง ถ ิ ่ น ถ อ ย อ ิ ท ิ
ะ ย ห ว า ย เ ล ะ เ ร ั ด ใ ห ้ ก า ม ผ ะ ล ิ ด ข อ ง ส ั ง ค ม ส ม ย ุ ค ใ ห ม ่ ป า ง บ ย ุ ด
ย ั ้ ง บ ิ น ธ า ก ฤ ต เ ต ิ ม ท ิ ม ส ะ ไ พ , ม ม ค ื ก ิ ด เ ห ม พ ิ ม ถ า ม ข อ ง
ส ั ง ค ม น ิ ย ม . ม ี ก ิ ด เ ห ม บ า ง ป ะ เ ผ ด เ ช ่ ง เ ค ย ม ี อ ย ู ่ ใ น เ ผ บ อ ิ ท ิ ก าม
ผ ะ ล ิ ด อ ั ม ม ั ้ , แ ต ่ เ ม ื ่ อ ไ ป ส ู ่ เ ผ บ อ ิ ท ิ ก าม ผ ะ ล ิ ด อ ั ม เ ล อ ม ั ม ย ั ง
ค ง ต ิ อ ย ู ่ , ต ิ อ ย ่ า ง : ก ิ ด เ ห ม ค ุ ม ค า ค ื ก ิ ด เ ห ม ข อ ง ก าม ผ ะ ล ิ ด
ส ิ ม ค า , พ า ย ใ ต ้ ะ บ อ บ ผ ะ ล ิ ด ส ิ ม ค า ม อ ย ก เ ช ุ ม ร อ ม ั บ พ า ย ใ ต
ล ะ บ อ บ ท ิ ม ย ิ ม ม ั น เ ป ั ้ น พ ื ้ ง ใ น ข ั น ถ า ก ิ ด เ ห ม ท ี ่ ค อ บ ค อ ง ; พ า ย
ใ ต ้ ะ บ อ บ ส ั ง ค ม น ิ ย ม , ก ิ ด เ ห ม ค ุ ม ค า ย ั ง ม ี ค ว า ม ส ำ ค ั ญ อ ย ู ่ เ ช ่ ง
ล ั ด ต อ ง เ ว ล า ใ จ ใ ส ่ พ ู น ใ ช ้ ม ั น เ ข ้ า ใ น ก าม ก ำ ม ิ ด ม ะ โ ย บ า ย ล า ค า ,
ก าม ท ั ้ ม เ ป ั ้ น แ ผ น ก าม เ ส ด ถ ะ ก ิ ด แ ห ง ช า ด , ป ะ ต ิ ร ั ด ก าม ไ ล ร ว ง
เ ส ด ถ ะ ก ิ ด เ ล ะ อ ื ่ น ๆ .

ໃນຊຸມນີ້, ເສດຖະກິດຂອງປະເທດເຮົາພວມມີການ ກະທົບ ພ້ອມໆ ກັນ ຈາກບັນດາກິດເໝດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

໑.໑ - <u>ກິດເໝ ເສດຖະກິດຂອງສັງຄົມນິຍົມ</u>.

ປະກອບດ້ວຍກິດເໝຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້: ກິດເໝ ເສດຖະກິດພື້ນຖານ, ກິດເໝຂະຫຽາຍ ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດຢ່າງມີແຜນການ, ກິດເໝແຈກຢາຍຕາມແຮງງານ ຯລຯ...

ຄຽງຄູ່ກັບການປະກິດຕົວຂຶ້ນຂອງລັດກໍາມາຊີບ ແລະ ພາກສ່ວນ ເສດຖະກິດຂອງລັດ ແລະ ເສດຖະກິດລວມໝູ່, ບັນດາກິດເໝຂອງສັງຄົມນິຍົມກໍເລີ່ມ ເຄື່ອນໄຫວ. ມັນ ເປັນກິດເໝທີ່ດໍາລົງຊີວິດຍາກ ເປັນ ເຈົ້າພາທາງ, ແຕ່ວ່າ ໃນໄລຍະຫົວທີ ຄຸມປະໂຫຽດຂອງບັນດາກິດ ເໝຂອງສັງຄົມນິຍົມ ຍັງຖືກຈໍາກັດຍ້ອນວ່າ ເງື່ອນໄຂ ເພື່ອໃຫ້ມັນ ເຄື່ອນໄຫວຍັງບໍ່ທັນຫລາຍເທື່ອ. ໃນໄລຍະທີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາໄດ້ ພະຍາຍາມສຸ້ມ ເພື່ອຂະຫຽາຍກໍາລັງການຜະລິດ, ຕອບສະໜອງ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ວັດທະນະທໍາຂອງ ປະຊາຊົນໄດ້ຈໍານວນໜຶ່ງ, ອັນນັ້ນ ເປັນການພຸ້ນໃຈກິດເໝພື້ນຖານຂອງ ສັງຄົມນິຍົມ.

ພວກເຮົາ ໄດ້ດໍາເນີນການສ້າງແຜນການ ເສດຖະກິດແຫ່ງ ຊາດ, ເຖິງວ່າ ຍັງຢູ່ໃນລະດັບປະຖົມປະຖານງ່າຍດາຍກໍຕາມ, ອັນ ນັ້ນ ເປັນການພຸ້ນໃຈກິດເໝຂະຫຽາຍ ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ຢ່າງມີ ແຜນການຢູ່ເລີ. ໃນຂົງເຂດແຈກຢາຍ, ພວກເຮົາ ໄດ້ເລີ່ມນໍາ ໃຊ້ກິດເໝແຈກຢາຍຕາມແຮງງານ ຯລຯ. ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງລ້ວນແຕ

ຫາກເລີ່ມຕົ້ນ, ເພາະວ່າ ກຳລັງການຜະລິດຂອງພວກເຮົາຍັງຕ່ຳ ໂພດ, ການພົວພັນການຜະລິດໃໝ່ຫາກປະກົດຕົວຂຶ້ນ. ເຖິງວ່າ ຢາກ ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການດ້ານວັດຖຸ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງປະ ຊາຊົນ, ຢາກເຄື່ອນຍ້າຍຕາມແຮງງານຢ່າງແທ້ຈິງໄດ້ປານໃດກ໋ຕາມ, ແຕ່ ກ໋ມີເງື່ອນໄຂພຽງພໍທາງດ້ານວັດຖຸ ເພື່ອປະຕິບັດໄດ້. ການ ຫັນເປັນແຜນການກ໋ເຊື່ອມຄືອກັນ, ອາດຈະເຮັດໄດ້ພຽງ ແຕ່ ກຳນົດທິດ ຂະຫຽງເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳເທົ່ານ, ຍັງບ໋ມີເງື່ອນໄຂ ເພື່ອສ້າງລະບົບຕົວເລກຄາດໝາຍຂອງແຜນການ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບ ການ ຄິດໄລ່ຢ່າງວິທະຍາສາດເທື່ອ.

ຫ.ຄ - ຈາກການຜະລິດນ້ອຍຂຶ້ນສູ່ການຜະລິດໃຫຽ່ເປັນຂະ ບວນວ໋ກແທ້ງ ການຂະຫຽາຍຕົວໝົດສະໜະກ໋ເທ່ານ. ຂະບວນວ໋ ວັດຖ້ງການ ປະກອບດ້ວຍການຈັດຕ້ງການຜະລິດຄືນໃໝ່ ແລະ ເຫ້ ງານຄືນໃໝ່; ສ້າງ ໂຄ້ງປະກອບ ເສດຖະກິດໃໝ່, ລະຫວ່າງ ອຸດສາ ຫະກຳກັບກະສິກຳ,ລະຫວ່າງ ເສດຖະກິດສຸນກາງກັບ ເສດຖະກິດທ້ອງ ຖິ່ນ, ສ້າງ ການພົວພັນ ການຜະລິດໃໝ່ ແລະ ກຳລັງ ການຜະລິດໃໝ່ , ຈາກ ສ້ມ ບ ມ ີ ການ ຄຸ ມ ຄ ອ ງ ເສ ດ ຖ ະ ກິ ດ ໄ ປ ສູ ່ ສ ້ ມ ມ ີ ການ ຈ ັ ດ ຕ ້ ງ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ເສດຖະກິດ; ທ້ງລວຍລວມທ້ມ, ທ້ງສະສົມທ້ມໃນແຕ່ລະວິສາຫະກິດ, ແຕ່ລະສະຫະກອນ, ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ແລະໃນທ້ວປະເທດ.

ເວ້ົາໃນດ້ານ ການພົວພັນ ການຜະລິດ, ການຜະລິດໃຫຽ່ທ້ມ ບ ຍ ມ ໄ ດ ປ ະ ກ ິ ດ ຕ ົ ວ ຂ ຶ ້ ນ ບ ມ ພ ັ ນ ຖ ານ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ຊ ່ ວ ຍ ມ າ ຜ ຸ ພ ະ ລ ິ ດ ນ ້ ອ ຍ ລ ົ ມ ລ ະ ລາຍ; ສ ວ ນ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ໃ ຫ ຽ ່ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ບ ມ ຍ ມ ໄ ດ ປ ະ ກ ິ ດ ຕ ົ ວ ຂ ຶ ້ ນ ບ ມ ພ ັ ນ ຖ ານ

ການຈັດຕັ້ງຊາວພຸ້ຜະລິດນ້ອຍຄົນໃໝ່ເຂົ້າເປັນລວມພຸ້ຜະລິດໃຫຽ ສັ້ງ
ຄົມນິຍົມ. ເວ້າໃນດ້ານກຳລັ້ງການຜະລິດແລ້ວ, ຂະບວນວ້ັດແຫ້ງ
ການຂະຫຽາຍຕ້ວຂ້ງກຳລັ້ງການຜະລິດ, ຈາກການຜະລິດນ້ອຍຂ້ົ້ນ
ສຸ້ການຜະລິດໃຫຽ່ສັ້ງຄົມນິຍົມ ກ່ເປັ້ນຂະບວນວ້ັດແຫ້ງການ ຈັດຕ້ັ້ງ
ການຜະລິດຄົມໃໝ, ເພ້ັ້ງງານສັ້ງຄົມຄົມໃໝ, ເປັ້ນຂະບວນວ້ັດແຫ້ງ
ການທ້ວມໂຮມທຶນແຕ່ນ້ອຍຫາໃຫຽ, ເປັ້ນຂະບວນວ້ັດແຫ້ງ ການ
ເຮ້ັດໃຫ້ໂຄ້ງປະກ້ອບຸ້ດສາຫະກ-ກະສິກຳ ເປັ້ນຮຸ້ບ ເປັ້ນຮ້ າງຂ້ົ້ນ
ເທ້ື່ອລະກ້າວ, ເຮ້ັດໃຫ້ຕະຫລາດກ້ວ້ັ້ນໃນແຕ່ລະທ້ວ້ງຖ່ົ່ນ ເລ້ວ
ເວ້ົ້າຕະຫລາດທ້ວ້ງຖ່ົ່ນຕ້ າງໆ ມ້ົ້ນ ສຳພ້ັນພ້ັ ເຂ້ົ້າເປັ້ນຕະຫລາດທ້ວ
ປະເທດ, ເປັ້ນຂະບວນວ້ັດແຫ້ງການເຮ້ັດໃຫ້ໂຄ້ງປະກ້ອບ ເສດຖະ
ກ້ດຂ້ງແຕ່ລະທ້ວ້ງຖ່ົ່ນເປັ້ນຮຸ້ບ ເປັ້ນຮ້ າງຂ້ົ້ນໄປເຖ້ິງ ເວ້ົ້າ ເສດຖະກ້ດ
ຂ້ງທ້ວ້ງຖ່ົ່ນຕ້ າງໆ ສຳພ້ັນພ້ັ ເຂ້ົ້າເປັ້ນ ເສດຖະກ້ດ ທ້ວປະເທດ.
ເວ້ົ້າທ້ວໄປແລ້ວ ເສດຖະກ້ດນ້ອຍ ຍ ຣ ຽ ຣ ຣ ຣ

ຂອນອ້ວັດຖຸກ່ອນ ຜົນແປໄປຢ່າງເກີດເອງ, ສ່ວນພາຍໃຕ້ລະ
ບອບສັງຄົມນິຍົມນັ້ນ ຜົນແປໄປຢ່າງມີຈຸດສຳນຶກ, ມີແຜນການ. ໃນ
ເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ລະບຸເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ, ພວກເຮົາກໍ່ຄວາມ
ຈາດສາມາດ ທັ້ງກ່ອຂຶ້ນສູ່ການຜະລິດໃຫຽ່,ທັນສະໄໝໂດຍກົງ ໂລດ,
ທັ້ງກ່ອຂຶ້ນຈາກການຜະລິດນ້ອຍສູ່ການຜະລິດໃຫຽ່ຕາມຂະບວນອ້ວັດ
ແຫ່ງການຂະຫຽາຍຕົວຢ່າງມີລັກສະນະກົດເກນຂອງມັນ.

ຕ.ນ - <u>ກົດເກນຄຸນຄ່າ, ການພົວພັນສົ່ນຄ່າ-ຕະຫລາດ</u>.

ໃນເງື່ອສັງຄົມນິຍົມຍັງມີການຜະລິດສົ່ນຄ້ານ້ນ, ກົດເກນຄຸນ
ຄ່າກ່ຍັງຄົງຕົວຢູ່ ແລະລັດສັງຄົມນິຍົມຕ້ອງພຸ້ນໃຊ້ນັ້ນໃນການ ໄລ່ລ່ຽ
ເສດຖະກິດ, ແຈກຢາຍ ແລະ ແຈກຢາຍຄືນໃໝ່ລາຍ ໄດ້ແຫ່ງຊາດ,
ສ້ງ ເສີມຊຸກຍຸ້ການຜະລິດ... ພວກເຮົາພ້ອມມີແຜນການຂະຫຽາຍ
ການຜະລິດສົ່ນຄ້າ; ເປີດກ້ວ້າງຕະຫລາດ, ນ້ຳ ເສດຖະກິດທ້ຳມ
ຊາດ, ຊຸກຍຸ້ການຜະລິດໃຫ້ຂະຫຽາຍຕົວ. ສະນັ້ນ ການ ເພ້ີ່ມ ແລະ ໝູນ
ໃຊ້ກົດເກນຄຸ່ນ ຄ່າ ເປັ້ນບັນຫາທ້ີ່ມີ ຄວາມໝາຍສ ຳ ຄັ້ນ. ແຕ່ຢ່າງໃດ ກ້ ດ,
ບ ຄວນ ຖ ືກ ເກນຄຸນ ຄ່າ ຈ ນ ເ ຖ ຶ ຂ ້ ນ ຖ ັ ນ ເ ປ ັ ້ ນ ກ ົ ດ ເ ກ ນ ກ ອ ມ ລ ອ ມ . ຖ ້ າ
ເ ປ ັ ້ ນ ເ ໝ ອ ນ ັ ້ ນ ກ ະ ບ ຖ ກ ັ ບ ວ ັ ດ ຖ ຸ ປ ະ ສ ົ ງ ຂ ອ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ແ ລ ະ ຈ ະ ຖ ິ
ເ ປ ົ ້ າ ກ ານ ຂ ະ ຫ ຽ ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຢ ່ າ ງ ມ ີ ແ ຜ ນ ກ ານ .

ຕ.ຄ - <u>ກ່ຽວກັບກົດເກນປະຢັດເວລາ</u>.

ອັນນ ີ ້ ເ ປ ັ ້ ນ ກ ົ ດ ເ ກ ນ ທ ີ ່ ສ ຳ ຄ ັ ນ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ ຂ ອ ງ ທ ຸ ກ ໆ ແ ບ ບ ວ ິ ທ ີ ກ ານ ຜ ະ
ລ ິ ດ , ວ ິ ທ ີ ຂ ອ ງ ທ ຶ ນ ນ ິ ຍ ົ ມ ຄ ື ເ ຮ ັ ດ ຕ າ ມ ລ ະ ບ ຽ ບ ສ າ ຍ ພ ານ , ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ດ ີ
ທ ່ ຽ ເ ຮ ັ ດ ວ ຽ ກ ຖ ຶ ກ ຕ ້ ອ ງ ເ ໝ າ ະ ສ ົ ມ (ວ ິ ທ ີ ຂ ອ ງ ຟ ເ ລ ະ ໄ ຕ ລ) ນ ັ ້ ນ

ມັນເປັນການພຸ້ມໃຈ້ກິດເກມນ້ີເອງ. ພາຍໃຕ້ລະບ ອບສັງຄົມນິຍົມ ກ ຕ ອງມ ຳໃຊ້ວິທີການ ໃນການເຊ ນດຽວກັນ, ແ ມັນຕ າງກັບທຶນນິຍົມ ຢ ບ ອ ມ ອ າ ສັງຄົມນິຍົມຍັງ ເ ອ າໃຈໃສ ່ ຈິດ ໃ ຈ ເຮັດໃ ຫ ເ ອ ງ ມ ໄ ຂ ອ ງ ກ ແ ຮ ງ ງ ານ ຂ ອ ງ ຊ າ ວ ຜ ູ ຜ ະ ລິ ດ ໃ ຫ ດ ີ ຂ ຶ ້ ນ , ບ ເ ຫ ມ ເ ອ ົ າ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ເ ຖ ິ ງ ການ ປ ະ ຢ ັ ດ ແ ຕ ຢ ່ າ ງ ດ ຽ ວ . ການ ປ ະ ຢ ັ ດ ເ ງ ິ ນ ຄ ຳ ຊ ຸ ບ ສ ິ ນ ມ ັ ນ ບ ເ ຫ ມ ປ ະ ຢ ັ ດ ແ ຕ ໃ ນ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ເ ທ ົ ່ າ ນ ັ ນ , ຫ າ ກ ຕ ອ ງ ຖ ື ສ ຳ ຄ ັ ນ ການ ປ ະ ຢ ັ ດ ໃ ນ ການ ຈ ລ ະ ຈ ອ ມ ແ ລ ະ ໃ ຊ ສ ອ ຍ ອ ີ ກ ດ ວ ຍ . ພ ຸ ມ ວ ຽ ນ ຂ ອ ງ ເ ງ ິ ນ ຕ າ , ສ ິ ນ ຄ ້ າ ໄ ອ , ປ ະ ຢ ັ ດ ການ ໃ ຊ ສ ອ ຍ ໄ ດ ດ ີ ກ ເ ຫ ມ ມ ີ ຜ ົ ນ ຄ ື ກ ັ ນ ກ ັ ບ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຕ ົ ວ . ກ ິ ດ ເ ກ ມ ນ ້ ີ ສ ຳ ຄ ັ ນ ຄ ື ກ ັ ນ ກ ັ ບ ກ ິ ດ ເ ກ ມ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຢ ່ າ ງ ມ ີ ແ ຜ ນ ການ , ເ ພ າ ະ ວ ່ າ ມ ັ ນ ຈ ຸ ມ ຳ ທ ຸ ກ ການ ເ ຄ ື ່ ອ ນ ໄ ຫ ວ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ແ ຕ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ໄ ປ ເ ຖ ິ ງ ການ ຈ ລ ະ ຈ ອ ມ ແ ລ ະ ໃ ຊ ສ ອ ຍ .

ເ ວ ົ າ ສ ຳ ລ ັ ບ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ແ ລ ້ ວ , ຈ າ ກ ຄ ວ າ ມ ຈ ຸ ມ ເ ຄ ີ ຍ ຂ ອ ງ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ຕ າ ມ ແ ບ ບ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ທ ຳ ມ ະ ຊ າ ດ , ສ ະ ນ ັ ້ ນ ບ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ຄ ິ ດ ຢ ່ າ ງ ຈ ະ ແ ຈ ງ ກ ຽ ວ ກ ັ ບ ການ ປ ະ ຢ ັ ດ ເ ວ ລ າ . ຖ າ ຫ າ ກ ວ ່ າ ບ ທ ຳ ແ ລ ະ ບ ພ ຸ ມ ໃ ຈ ້ ກ ິ ດ ເ ກ ມ ນ ້ ີ ແ ລ ້ ວ ກ ບ ອ າ ດ ກ າ ວ ເ ຂ ົ ້ າ ສ ູ ່ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ຕ າ ມ ຍ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ , ເ ຂ ົ ້ າ ສ ູ ່ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ໃ ຫ ຽ , ບ ອ າ ດ ວ າ ງ ແ ຜ ນ ການ ແ ລ ະ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຢ ່ າ ງ ມ ີ ປ ະ ສ ິ ດ ທ ິ ຜ ົ ນ ໄ ດ ້ .

ຈ.ຄ - <u>ກ ິ ດ ເ ກ ມ ການ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ຕ ອ ງ ສ ອ ດ ຄ ອ ງ ກ ັ ບ ລ ັ ກ ສ ະ ນ ະ ແ ລ ະ ລ ะ ດ ັ ບ ແ ໜ ວ ການ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຕ ົ ວ ຂ ອ ງ ກ ຳ ລ ັ ງ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ .</u>

ອ ັ ນ ນ ີ ້ ເ ປ ັ ນ ກ ິ ດ ເ ກ ມ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ລ ວ ມ ສ ຳ ລ ັ ບ ທ ຸ ກ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ເ ປ ັ ນ ວ ິ ທ ີ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ທ າ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ . ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ໄ ດ ສ ້ າ ງ ຕ ັ ້ ງ ຈ ຳ ນ ວ ນ ການ ປ ກ ຄ ອ ງ ຜ ະ

ເດັດການກຳນາຊີບ, ເຮັດໃຫ້ການພ໊ວພັນ ການຜະລິດສັງຄົມນິຍົມ (ປະກອບ໊ວຍເສດຖະກິດຂອງລັດ ແລະ ເສດຖະກິດລວມໝູ່) ກ໊ຕ໊ວ ຂ້ົ້ມ, ແຕ ກຳລັງການຜະລິດຊ້ຳພັດຕ່ຳໂພດ. ອັນນ້ັ ເປ້ັນຂ້ັດ ແຍ້ງຕ໊ນ, ຂ້ັດແຍ້ງລະຫ໊ວາງການພ໊ວພັນການຜະລິດ ກ໊ບ໊ ກ໊ວໜ້ າກ້ັບ ກຳລັງການຜະລິດຂ໊ອງສັງຄົມ ທ້ີ ຍ້ັງ ຫລ້ າ ຫລັງ . ກຳລັງ ການຜະລິດ ເປ້ັນ ປ້ັ ໄຈ ຕ້ັ ສ້ົ ນ . ການ ພ໊ ວ ພັ ນ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ຈ ະ ສ ົ ມ ບ ຸ ນ ຂ ້ ົ ມ ໄ ດ ້ ກ ໍ ຕ ໍ ເ ມ ໊ ອ ມ ້ ກຳລັງ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ທ ້ ີ ສ ົ ມ ຄ ູ ກ ້ ັ ບ ມ ັ ນ ເ ທ ົ ່ າ ນ ້ ັ ້ ນ . ກ . ມ າ ກ ເ ວ ົ າ ວ ່ າ : " ບ ມ ີ ຮ ູ ບ ການ ພ ໊ ວ ພ ັ ນ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ໃ ດ ທ ້ ີ ສ າ ມ າ ດ ກ ໍ ຕ ໍ ໊ ວ ຂ ້ ົ ມ ເ ລ ະ ສ ົ ມ ບ ຸ ນ ໄ ດ ້ ໃ ນ ເ ມ ໊ ອ ຍ ້ ງ ບ ໍ ່ ທ ັ ນ ມ ີ ເ ງ ່ ອ ນ ໄ ຂ ຫ ລ ັ ງ ຄ ວ າ ມ ວ ັ ດ ຖ ຸ ອ ັ ນ ຈ ຳ ເ ປ ັ ນ ເ ທ ົ ່ າ ". ດ ັ ງ ເ ຫ ດ ນ ັ ້ ນ , ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຈ ຶ ່ ງ ໄ ດ ້ ວ າ ງ ແ ຜ ນ ລ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ສ ົ ມ ທ ິ ບ ການ ດ ັ ດ ສ ້ າ ງ ກ ັ ບ ການ ທ ໍ ລ ້ າ ງ ໂ ດ ຍ ຖ ື ການ ທ ໍ ລ ້ າ ງ ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ້ ນ ຕ ໍ ການ ດ ັ ດ ສ ້ າ ງ ເ ພ ື ່ ອ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ການ ພ ໊ ວ ພ ັ ນ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ໃ ຫ ມ ່ ກ ໍ ຕ ໍ ໊ ວ ຂ ້ ົ ມ , ເ ພ ື ່ ອ ສ ້ າ ງ ເ ງ ່ ອ ນ ໄ ຂ ຂ ະ ຫ ຼ າ ຍ ກ ຳ ລ ັ ງ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ . ມ ີ ແ ຕ ບ ນ ພ ື ້ ນ ຖ ານ ທ ີ ່ ກ ຳ ລ ັ ງ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ຂ ະ ຫ ຼ າ ຍ ຕ ໊ ວ ເ ທ ົ ່ າ ນ ້ ັ ້ ນ , ການ ພ ໊ ວ ພ ັ ນ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ຈ ຶ ່ ງ ຈ ະ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ການ ປ ັ ບ ປ ຸ ງ . ຖ ້ າ ຄ ິ ດ ວ ່ າ : ເ ມ ໊ ອ ສ ້ າ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ ແ ລ ະ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ລ ວ ມ ໝ ູ ່ ໄ ດ ້ ກ ໍ ເ ມ ່ ນ ມ ີ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ , ອ ັ ນ ນ ້ ັ ້ ນ ບ ຖ ຶ ກ , ອ ັ ດ ຕ ະ ນ ິ ໄ ສ ຟ າ ວ ຟ ັ ງ , ກ ຄ ວ າ ມ ເ ສ ຽ ຫ າ ຍ ໃ ຫ ແ ກ ່ ການ ສ ້ າ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ . ຈ ະ ຖ ື ເ ວ ົ ້ າ ການ ດ ັ ດ ສ ້ າ ງ ເ ປ ັ ນ ວ ັ ດ ຖ ຸ ປ ະ ສ ົ ງ ນ ້ ັ ້ ນ ເ ມ ່ ນ ບ ໍ ່ ໄ ດ ້ , ເ ພ າ ະ ວ ່ າ ການ ດ ັ ດ ສ ້ າ ງ ພ ຽ ງ ແ ຕ ່ ເ ປ ັ ນ ພ າ ຫ ະ ນ ະ , ເ ປ ັ ນ ອ ຽ ງ ການ ເ ປ ີ ດ ສ າ ກ ໃ ຫ ແ ກ ່ ການ ຂ ະ ຫ ຼ າ ຍ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ເ ທ ົ ່ າ ນ ້ ັ ້ ນ .

ກ ິ ດ ເ ໝ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ເ ປ ັ ນ ມ າ ດ ຕ ະ ເ ໝ ພ າ ອ ະ ນ ິ ໄ ສ , ຈ ະ ຈ ຳ ໃ ຫ ້

ກິດເກນຂຶ້ນກັບຄວາມມັກຂອງຕົນເນ່ ບໍ່ໄດ້. ແຕ່ວ່າ, ໂດຍທີ່ເປັນ
ກິດເກນຂອງສັງຄົມ, ສະນັ້ນ ທຸກຄົນເຄື່ອນໄຫວຂອງກິດເກນເສດ
ຖະກິດລ້ວນແຕ່ສະແດງອອກ ໂດຍຜ່ານການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄົນ. ຜູ້
ທີ່ຮັດເສດຖະກິດຕ້ອງເຂົ້າໃຈ ແລະ ພົ້ນໃຈກິດເກນນັ້ນ ເພື່ອສ້າງ
ເສດຖະກິດ, ຂະຫຍາຍເສດຖະກິດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ແຕ່ວ່າກິດ
ເກນເສດຖະກິດຄົງຕົວເປັນລະບົບ, ສະນັ້ນ ນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຮັບການພົ້ນ
ໃຈຢ່າງສັ້ງລວມ, ຄົບຊຸດ.

ພວກເຮົາຫ້ວ່ານ້ຳ ຂ້ວ ເຂົ້າສູ່ສະໄໝຂ້ານຜ່ານຂຶ້ນສູ່ສັງຄົມນິຍົມ.
ນັ້ນຄ່ວ ກິດເກນເສດຖະກິດຂອງສັງຄົມນິຍົມ ຫ້ວ່ານ້ຳ ເລີ່ມເລີ່ມຂະຫຍາຍ
ຄຸນປະໂຫຍດ, ຂອບເຂດຂອງມັນຍັງຈຳກັດ, ແຕ່ຕ້ອງສ້າງທຸກເງື່ອນ
ໄຂໃໝ່ນັ້ນສາມາດດຳລົງຍົດຍາດເປັນເຈົ້າພາທາງ, ສາມາດດຳລົງ
ຍົດຍາດຄອບຄອງ ເທື່ອລະກ້າວ, ຕ້ອງກຳເໜັ້ນຂະຍອມອ່ອັດແໜ້ງການ
ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງມີລັກສະນະກິດເກນ ຈາກການຜະລິດນ້ອຍກ້າວຂຶ້ນ
ສູ່ການຜະລິດໃຫຍ່ສັງຄົມນິຍົມ ເພື່ອຂະຫຍາຍເສດຖະກິດຕາມລຳດັບ
ແຕ່ນ້ອຍຫາໃຫຍ່, ສົມທົບກັບການກ້າວຂຶ້ນສູ່ທັນສະໄໝໂລດ ໂດຍອີງ
ໃສ່ກຳລັງແຮງຂອງຍຸກສະໄໝ. ຕ້ອງຖືເປັນສຳຄັນທີ່ສຸດ ການພົ້ນໃຈ
ກິດເກນຄຸນຄ່າ, ນຳໃຊ້ການພົ້ວພັນສົມຄ່າ-ຕະຫລາດ ເປັນຢ່າງດີ
ເພື່ອຊຸກຍູ້ການຜະລິດໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວ, ຊຸກຍູ້ການເຜ່ງ່ວງ, ເປີດ
ກ້ວ້າງຂະເໜ່ງອ່ານ, ນ່ານ ເສດຖະກິດທ່ານຊ່ານ, ເຮັດໃຫ້ຕະ
ຫລາດກ້ວ້ານ ແຕ່ຫ້ວ່ານ ຄົມໄປຫ້ວ່ານ ປະເທດ, ຈາກນ້ອຍຂະຫຍາຍ
ກຳລັງການຜະລິດ, ປັບປຸງການພົ້ວພັນການຜະລິດໃໝ່ ແລະ ສ້າງ

ເງື່ອນໄຂໃຫ້ນັ້ນດາກິດເຫມເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ ເສີມຂະຫຽາຍຄຸມ
ປະໂຫຽດຂອງມັນ.

ຄ)- <u>ປະເທດເຮົາກາຍເປັ້ນປ່ອມດ່ານໜ້າຂອງສັງຄົມນິຍົມໃນ
ພາກພື້ນ</u>:

ພັກເຮົາ ໄດ້ວາງ ຄ ໜ້າທີ່ຍຸດທະສາດຄື: ປົກປັກຮັກສາ ປະ
ເທດຊາດ ແລະສ້າງສັງຄົມນິຍົມ. ຄ ໜ້າທີ່ດັ່ງກ່າວຕ້ອງພົວພັນກັນຢ່າງ
ສະໜິດເໜັ້ນ, ກະທົບເຊິ່ງກັນ ແລະກັນຢູ່ສະເໝີ. ມີແຕ່ປົກປັກຮັກສາ
ປະເທດຊາດໄວ້ໄດ້, ຈຶ່ງຈະສ້າງສັງຄົມນິຍົມໄດ້, ກົງກັນຂ້າມມີແຕ່
ສ້າງສັງຄົມນິຍົມໄດ້ຢ່າງມັ່ນຄົງ, ຈຶ່ງມີເງື່ອນໄຂເພື່ອປົກປັກຮັກສາ ປະ
ເທດຊາດໄວ້ຢ່າງໜັ້ນຄົງໄດ້. ຍ້ອນແນວນັ້ນ, ເສດຖະກິດ ແລະ
ການປ້ອງກັນຊາດ ຈຶ່ງເປັ້ນ ຄ ດ້ານທີ່ຕ້ອງພົວພັນກັນຢ່າງສະໜິດເໜັ້ນ ຢູ່
ສະເໝີ. ໃນເວລາຂະຫຽາຍເສດຖະກິດ. ສ້າງສາປະເທດຊາດ
ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເຖິງໜ້າທີ່ຮັບປະກັນການປ້ອງກັນຊາດຢູ່ສະເໝີ, ໃນ
ເມື່ອເຮັດວຽກງານປ້ອງກັນຊາດນັ້ນ ກໍຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເຖິງການປົກ
ປັກເສດຖະກິດ, ປະຢັດຢ່າງສຸດຂີດ ເພື່ອການສ້າງສາເສດຖະກິດ.

ໃນສະເພາະໜ້ານີ້, ສັດຕູພວມໆເພາທຳລາຍພວກເຮົາໃນ
ທຸກດ້ານ, ນອກຈາກຂົ່ມຂູ່ດ້ານການທະຫານ, ກ່ຄວາມອຸ້ມອາຍ, ກ
ການກະບົດ, ພວກເຂົາຍັງຖຳເນີນສົງຄາມຈິດຕະສາດ, ແບ່ງແຍກ
ພາຍໃນປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ, ແບ່ງແຍກປະຊາຊົນ ກັບການ, ແບ່ງ
ແຍກປະເທດເຮົາ ກັບບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມອ້ອມໆເປັ້ນ
ຕົ້ນ ກັບຫວຽດນາມ ແລະສະຫະພາບໂຊວຽດ. ໃນດ້ານເສດຖະກິດ,

ພວກເຂົາ ໄດ້ ໂຄສະນາບິດເບືອນແໝ ມະໂຍບາຍ, ມະໂຍບາຍ ເສດ ຖະກິດຂອງ ພວກເຮົາ, ໃຊ້ ທາ ເຮງ ທາງ ດ້ານ ເສດຖະກິດຂອງ ເຂົາ ເພື່ອ ຕ້ານ ພວກ ເຮົາ ຢ່າງ ເລິກ ເລບ ໂຫດ ຫຽມ, ເປັນ ຕົ້ນ ໝໍ ໃຊ້ ເງິນ ຕາ, ສິນ ຄ້າ ຂັ້ນ ຕ່ ຳ ຈ ຍ ຍ ພະ ນັ ກ ງ ານ, ຂູ ດ ຮີ ດ ເອົາ ປະ ຊາ ຊົ ນ, ໃສ ຮ ຍ ປ ຍ ສິ ລ ະ ບ ຍ ໃໝ , ມ ງ ພວກ ເຮົ າ ທ ງ ດ ນ ກ ນ ເມ ຍ ງ ຊ ຍ ຊ ກ ນ ເຄ ມ ໄ ຍ ດ ຍ ງ ຊ ຂ ງ ພ ກ ເຂ ເ ພ ຍ ຊ ຊ ມ ແ ະ ຮ ກ ຮ ນ . ສ ະ ນ ກ ນ ປ ຍ ງ ກ ນ ທ ງ ດ ນ ກ ນ ເມ ຍ ງ , ກ ນ ປ ຍ ງ ກ ນ ພ ຍ ໃ ນ ຈ ງ ເ ປ ນ ພ ກ ທ ສ ຳ ຄ ນ ຍ ນ ຄ ບ ໜ ງ , ແ ຕ ກ ນ ຕ ສ ເ ພ ຍ ສ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ , ປ ກ ປ ກ ຮ ກ ສ ກ ນ ຜ ະ ລ ດ , ຮ ບ ປ ະ ກ ນ ໃ ຫ ເ ມ ອ ທ ງ ມ ະ ໂ ຍ ບ ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ຂ ງ ພ ກ ໄ ດ ຮ ບ ກ ນ ປ ະ ຕ ບ ດ ຢ ງ ເ ຖ ຽ ງ ກ ນ ມ ກ ເ ປ ນ ດ ນ ພ ນ ດ ນ . ກ ນ ຕ ສ ເ ພ ຍ ປ ກ ປ ກ ຮ ກ ສ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ , ປ ກ ປ ກ ຮ ກ ສ ກ ນ ຜ ະ ລ ດ ເ ປ ນ ວ ຽ ກ ງ ນ ທ ຕ ງ ໄ ດ ຖ ຳ ເ ນ ນ ຢ ງ ເ ປ ນ ປ ະ ຈ ຳ ແ ຕ ລ ະ ມ ແ ລ ະ ຍ ນ . ທ ກ ຂ ນ , ທ ກ ຂ ະ ເ ໜ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ຕ ງ ມ ພ ກ ສ ອ ນ ຄ ນ ຄ ວ ຕ ດ ຕ ນ ໄ ຈ ເ ຍ ກ , ເ ພ ຈ ຳ ເ ນ ກ ໃ ຫ ລ ະ ເ ຈ ງ ລ ະ ຫ ວ ງ ກ ນ ກ ະ ທ ຳ ນ ງ ເ ພ ທ ຳ ລ ຍ ແ ລ ະ ເ ປ ນ ປ ະ ປ ກ ກ ບ ປ ະ ກ ດ ກ ນ ທ ຜ ດ ເ ຂ ອ ເ ຊ ງ ເ ກ ດ ຈ ກ ກ ນ ຂ ດ ຄ ວ ນ ຮ ບ ຜ ດ ຊ ຍ , ຂ ດ ຄ ວ ນ ຮ ແ ລ ະ ເ ກ ດ ຈ ກ ກ ນ ຄ ນ ຄ ງ ບ ດ ຂ ງ ພ ກ ເ ຮ ; ທ ງ ນ ເ ພ ຍ ນ ມ ດ ຕ ະ ກ ນ ແ ກ ໄ ຂ ຢ ງ ຖ ກ ຕ ງ .

ພວກ ເຮົາ ຕ ງ ມ ສ ະ ຕ ລ ະ ອ ງ ຕ ວ , ກ ຽ ມ ພ ອ ມ ຕ ນ ຍ ນ ສ ດ ຖ ໃ ນ ແ ຕ ລ ະ ມ ແ ລ ະ ຍ ນ , ຈ ລ ະ ເ ຫ ລ ງ ເ ຜ ອ ເ ນ ນ ບ ໄ ດ ເ ປ ນ ອ ນ ຂ ດ . ຕ ງ ຍ ດ ແ ຍ ງ ທ ກ ເ ງ ນ ໄ ຂ ເ ພ ຍ ຮ ດ ໃ ຫ ສ ະ ພ ບ ກ ນ ມ ຄ ວ ນ ສ ະ

ທາງ ເປັ້ນປົກກະຕິ, ພະຍາຍາມບຸກເບີ້ກສ້າງ ເສດຖະກິດ, ຂະຫຍາຍ ການຜະລິດ ເລະ ແກ້ໄຂຊົ່ວດການ ເປັ້ນຢູ່ຂອງ ປະຊາຊົນ. ກຳລັງ ຂອງພວກເຮົາ ຍິ່ງ ເຂັ້ມແຂງ, ພາຍໃນຂອງພວກເຮົາ ຍິ່ງ ສາມັກຄີ ກັ້ນ, ປະຊາຊົນ ຢູ່ດີ ກິ ນ ດີ ເທົ່າ ໃດ, ພວກເຮົາ ກ ຍິ່ງ ມີ ເງ ອ ນ ໄຂ ເປັ້ນ ເຈົ້າ ການ ເພ ື ່ ອ ຕ ານ ກ ຸ ມ ຊ ຸ ບ ຍ ເ ລ ຂ ລ ຽ ນ ມ າ ງ ເ ພ ື ່ ອ ທ ຳ ລ າ ຍ ຂ ອ ງ ສ ັ ດ ຕ ຸ ເ ທ ົ ່ າ ນ ັ ້ ນ .

ມ)- <u>ກ ຽ ວ ກ ັ ບ ກ ານ ດ ັ ດ ສ ້ າ ງ ເ ລ ະ ກ ານ ທ ຳ ລ າ ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ .</u>

ແ ຜ ນ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ເ ນ ັ ້ ນ ສ ິ ມ ທ ິ ບ ກ ານ ດ ັ ດ ສ ້ າ ງ ກ ັ ບ ກ ານ ທ ຳ ລ າ ຍ ໂ ດ ຍ ຖ ື ກ ານ ທ ຳ ລ າ ຍ ເ ປ ັ ້ ນ ຕ ົ ້ ນ . ບ ັ ນ ຫ າ ນ ີ ້ ເ ຖ ິ ງ ເ ນ ັ ້ ນ ອ າ ໄ ດ ເ ວ ົ ້ າ ໄ ປ ເ ວ ົ ້ າ ມ າ ຫ ລ າ ຍ ເ ທ ື ່ ອ ເ ລ ອ ກ ຕ າ ມ ແ ຕ ່ ຄ ວ າ ມ ຮ ັ ບ ຮ ູ ້ ເ ລ ະ ອ ຸ ທ ິ ເ ຮ ັ ດ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ກ ໍ ຍ ັ ງ ບ ໍ ທ ັ ນ ຖ ື ກ ປ ານ ໃ ດ .

ມ.໑ - ເ ອ ົ າ ເ ຖ ິ ງ ກ ານ ທ ຳ ລ າ ຍ ເ ນ ັ ້ ນ ຕ ອ ງ ທ ຳ ລ າ ຍ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ເ ລ ະ ກ ຳ ລ ັ ງ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ , ທ ຳ ລ າ ຍ ທ ັ ້ ງ ໂ ຄ ງ ບ ົ ນ ເ ລ ະ ໂ ຄ ງ ລ ຸ ່ ມ , ຕ ອ ງ ທ ຳ ລ າ ຍ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ໃ ຫ ່ ເ ລ ະ ຄ ົ ນ ໃ ຫ ່ . ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຕ ອ ງ ເ ຂ ົ າ ໃ ຈ ໃ ຫ ຖ ື ກ ຕ ອ ງ ວ ່ າ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ປ ະ ກ ອ ບ ດ ົ ວ ຍ ມ ີ ດ ັ ງ ນ ີ ້ : ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ຄ ົ ນ ດ ົ ວ ຍ ກ ັ ນ ທ າ ງ ດ ້ ານ ທ ຳ ມ ະ ສ ິ ດ ພ າ ທ ະ ມ ະ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ; ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ຄ ົ ນ ດ ົ ວ ຍ ກ ັ ນ ໃ ນ ກ ານ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ທ າ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ; ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ຄ ົ ນ ດ ົ ວ ຍ ກ ັ ນ ໃ ນ ກ ານ ແ ຈ ກ ຢ າ ຍ ຜ ະ ລ ິ ດ ພ ັ ນ . ຄ ຳ ຫ າ ກ ໍ ຄ ື ວ ່ າ ກ ານ ທ ຳ ລ າ ຍ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ໃ ຫ ່ ມ ີ ແ ຕ ່ ສ ້ າ ງ ຮ ູ ບ ກ ານ ທ ຳ ມ ະ ສ ິ ດ ພ າ ທ ະ ມ ະ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ເ ປ ັ ້ ນ ຂ ອ ງ ປ ວ ງ ຊ ົ ນ ຫ ລ ື ເ ປ ັ ້ ນ ຂ ອ ງ ລ ອ ມ ພ ຸ ເ ທ ົ ່ າ ນ ັ ້ ນ ມ ເ ນ ັ ້ ນ ບ ໍ ຖ ື ກ ຕ ອ ງ . ຢ ູ ່ ໃ ນ ໂ ລ ກ ປ ະ ຈ ຸ ບ ັ ນ ນ ີ ້ , ມ ີ ໕໐ ປ ະ ເ ທ ດ ນ ັ ້ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ລ ັ ດ ວ ິ ສ າ ຫ ະ ກ ິ ດ ເ ລ ະ ໃ ນ ຫ ລ າ ຍ ໆ ປ ະ

ເທດ ໝ ສະຫະກອນ, ແຕ ມີ ຈຳນວນໜຶ່ງ ເທົ່ານັ້ນ ທີ່ ເປັນ ປະເທດ ສັງ
ຄົມນິຍົມ, ນອກ ຄ ານັ້ນ ເປັນ ປະເທດ ທຶນ ນິຍົມ. ດັ່ງ ນັ້ນ, ຈະ ຕ ອງ
ເບິ່ງ ການ ພົວ ພັນ ດ ານ ອື່ນ ໆ. ຢູ ປະ ເທດ ທຶນ ນິຍົມ, ໃນ ອົ ສ າ ຫະ ກິ ດ ຂ ອງ
ລັ ດ ແລະ ສ ະ ຫະ ກ ອນ, ການ ພົວ ພັນ ລ ະ ຫ ວ າ ງ ກ ຳ ມ ະ ກ ອນ ກັ ບ ຜູ ້ ຈ ຳ ນ ວ ຍ
ການ ອົ ສ າ ຫ ະ ກິ ດ, ລ ະ ຫ ວ າ ງ ສ ະ ມ າ ຊ ິ ກ ສ ະ ຫ ະ ກ ອນ ກັ ບ ຄ ະ ນ ະ ຈ ຳ ນ ວ ຍ
ການ ສ ະ ຫ ະ ກ ອນ ຍັ ງ ຄົ ງ ເປັ ນ ການ ພົວ ພັ ນ ລ ະ ຫ ວ າ ງ ນ າ ຍ ຈ ້ າ ງ ກັ ບ ລູ ກ
ຈ ້ າ ງ. ໃນ ອົ ສ າ ຫ ະ ກິ ດ ແລະ ໃນ ສ ະ ຫ ະ ກ ອນ ສັ ງ ຄົ ມ ນິ ຍົ ມ, ການ ພົ ວ
ພັ ນ ລ ະ ຫ ວ າ ງ ຄົ ນ ກັ ບ ຄົ ນ ເປັ ນ ການ ພົ ວ ພັ ນ ທ ີ ່ ສ ະ ເໝ ີ ພ າ ບ, ເປັ ນ ການ
ເບ ່ ງ ງ ານ ກັ ນ ຕ າ ມ ໜ ້ າ ທ ີ ່ ບ ົ ນ ພ ັ ນ ດ ານ ການ ເປັ ນ ເຈ ົ ້ າ ລ ອ ມ ພ ຸ. ເວ ົ ້ າ ເຖ ິ ງ
ການ ພົ ວ ພັ ນ ທ າ ງ ດ ານ ເຄ ຫ ຍ າ ຍ ຜ ະ ລ ິ ດ ພ ັ ນ ຍ ັ ງ ເ ຫ ັ ນ ເຄ ຈ ງ ກ ວ າ. ໃນ
ອົ ສ າ ຫ ະ ກ ິ ດ ແລະ ໃນ ສ ະ ຫ ະ ກ ອນ ທ ຶ ນ ນ ິ ຍ ົ ມ ການ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ທ າ ງ ດ ານ ເຄ ຫ
ຍ າ ຍ ເ ປ ັ ນ ການ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ລ ະ ຫ ວ າ ງ ຜ ູ ້ ຊ ຸ ກ ຣ ົ ກ ກ ັ ບ ຜ ູ ້ ຈ ຳ ນ ວ ຍ ກ ແ ຮ ງ ງ ານ ທ ີ ່ ຖ ື ກ ຊ ຸ ກ
ຣ ົ ກ. ຢ ູ ໃ ນ ບ ັ ນ ດ າ ປ ະ ເ ທ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ເ ໝ ນ ເ ຄ ຫ ຍ າ ຍ ຕ າ ມ ແ ຮ ງ ງ ານ.
ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ໄ ດ ້ ເ ລ ີ ່ ມ ຕ ັ ້ ນ ສ ້ າ ງ ການ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ໃ ໝ ່ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ,
ໄ ດ ້ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ຣ າ ກ ຖ ານ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ໃ ຫ ຽ ໆ ຈ ຳ ນ ວ ນ ໜ ຶ ່ ງ ເ ປ ັ ນ ກ ຳ ມ ະ ສ ິ ດ
ຂ ອ ງ ສ ອ ມ ລ ອ ມ, ໃ ນ ເ ບ ື ້ ອ ງ ຕ ົ ນ ໄ ດ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ສ ິ ດ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ຂ ອ ງ ກ ຳ ມ ະ
ກ ອ ມ ແ ລ ະ ຜ ູ ້ ຈ ຳ ນ ວ ຍ ກ ແ ຮ ງ ງ ານ ຕ ໍ ່ ອ ົ ສ າ ຫ ະ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ ແ ລ ະ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ,
ໄ ດ ້ ເ ລ ີ ່ ມ ຕ ົ ນ ດ ຳ ເ ນ ີ ນ ການ ເ ຄ ຫ ຍ າ ຍ ຕ າ ມ ແ ຮ ງ ງ ານ. ລ ັ ດ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ
ເ ປ ັ ນ ລ ັ ດ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ວ ແ ທ ນ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ປ ວ ງ ຊ ຸ ມ ທ ົ ວ ຊ າ ດ ພ າ ຍ ໃ ຕ ້ ການ ນ ຳ ພ າ
ຂ ອ ງ ພ ັ ກ ຂ ອ ງ ຊ ຸ ມ ຊ ຸ ມ ກ ຳ ມ ະ ກ ອ ມ, ແ ຕ ່ ວ າ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ກ ຍ ັ ງ ບ ໍ ່ ທ ັ ນ ມ ີ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ
ນ ິ ຍ ົ ມ ເ ທ ື ່ ອ ງ, ຈ ັ ນ ຕ ້ ອ ງ ອ ົ ດ ທ ົ ນ ເ ຮ ັ ດ ວ ຽ ກ ງ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ໃ ໝ ່

ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການກ້າວຂຶ້ນໃນທຸກຂົງເຂດແຫ່ງການເຄື່ອນໄຫວທາງ
ເສດຖະກິດ, ພາກສ່ວນເສດຖະກິດທີ່ເປັນສັງຄົມນິຍົມ ຍັງນ້ອຍ
ໃຫຽ່, ແຕ່ວ່າ ອັນຕົ້ນຕໍ ເນື່ອງຈາກຂະແໜງການຜະລິດ ຂອງພວກ
ເຮົາຍັງຕ່ຳໂພດ.

ສະນັ້ນ, ອັນສຳຄັນລຳດັບທຳອິ່ງເນື້ອຕ້ອງຂະຫຍາຍກຳລັງການ
ຜະລິດ, ສ້າງຣາກຖານວັດຖຸເຕັກນິກຂອງສັງຄົມນິຍົມ, ຕ້ອງປະຕິ
ບັດການຫັນເປັນປະເທດອຸດສາຫະກຳ. ມີແຕ່ຂະຫຍາຍກຳລັງການ
ຜະລິດໄດ້ເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງຈະມີເງື່ອນໄຂເຮັດໃຫ້ການຜະລິດມີລັກສະນະ
ສັງຄົມໂດ່ນເດ້ເໜືອເພ ແລະ ຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງປັບປຸງ ແລະເປີດກ້ວາງ
ການພົວພັນການຜະລິດໃໝ່ໄດ້. ພວກເຮົາຂະຫຍາຍກຳລັງການຜະ
ລິດ, ດຳເນີນການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ໃນເງື່ອນໄຂທີ່ລະບົບສັງ
ຄົມນິຍົມແຫ່ງ ໂລກທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ສະນັ້ນ ສາມາດກ້າວຂ້າມຈາກກະສິ
ກຳ-ປ່າໄມ້, ເວົ້າກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ເປັນຣາກຖານໃຫ້ແກ່ການລະດົມ
ການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ. ນັ້ນເປັນການໝຸນໃຊ້ທາເຮງທາງດ້ານ
ເສດຖະກິດຂອງປະເທດເຮົາ ສົມທົບກັບກຳລັງແຮງຂອງພີ່ທ້ອງຄາຍ
ສັງຄົມນິຍົມ ແລະຂອງຍຸກສະໄໝ. ໃນຂັ້ນທ້ວທີ, ລັດຕ້ອງກຳບ້ຽ
ຂະເໜງເສດຖະກິດທີ່ເປັນຂະກະແຈ, ທີ່ພົວພັນເຖິງເສດຖະກິດແຫ່ງ
ຊາດທັ້ງໝົດໃຫ້ໄດ້ເຊັ່ນ: ທະນາຄານ, ການຄ້າຕ່າງປະເທດ, ການ
ຄ້າຂາຍຍົກ, ບ້ຽຣາກຖານອຸດສາຫະກຳ, ຣາກຖານຂັ້ນສ້ຽ, ຣາກ
ຖານກ້ວາງຂະໜາດໃຫຽ່ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດລັດວິສາຫະກິດດຳ
ລົງບົດບາດເປັນເຈົ້າພາບ, ເພື່ອແນະນຳ, ດັດສ້ຽ ແລະ ນຳ

ໃຊ້ພາສ່ອມເສດຖະກິດອື່ນໆ.

ຢ່າງໃດກ່ຕາມ, ໃນຂັ້ນທຳອິດ ລັດບໍ່ຄວນຈະຍຶ່ມເອົາພື້ຖຸກ ສິ່ງທຸກອັນ, ເພາະວ່າ ຄວາມສາມາດຂອງລັດຍັງມີຂັ້ນຈຳກັດ, ຖ້າ ຫາກວ່າ ເຍກ່ຳລັງໄປເຮັດພື້ທຸກສິ່ງທຸກອັນເລີ, ບໍ່ພຽງແຕ່ຈະ ບໍ່ສາມາດສຸມໃສ່ເຮັດອັນໃຫຽ, ອັນຕ່ໄດ້ເທ່ານ ກະທັ່ງອັນນ້ອຍ ນ້ອຍອັນສຳຮອງກ່ຈະເຮັດ່ໄດ້ອີກຊ້ຳ. ໃນໄລຍະທ່ຜ່ານມາ, ບາງ ທ່ຽງຄືນ, ບາງຂະເໜງການຂອງພວກເຮົາ ໄດ້ດຳເນີນການໂອນມາ ເປັນກຳມະສິດຂອງລັດ, ໄດ້ຮັ ແລະ " ຮັບເອົາ " ຫລາຍໂຮງ ງານທ່ບ່ຈຳເປັນ. ບາດ້ວ່າເປັນຂອງລັດແລ້ວ ພັດປະໃຫ ການຜະ ລິດ, ການທຸລະກິດຂອງ ໂຮງງານຕ່ກ່ຕ່ຳລົງ, ຜູ້ອອກແຮງງານບໍ່ມີ ວຽກເຮັດງານທ່ຳພຽງພໍ, ລັດຈຳຕ້ອງລົງທຶນລຽງ ໂຮງງານ, ຈ່າຍ ເງິນເດືອນໃຫ້ກຳມະກອນ, ບ່ວ່ລະບັດຮັກສາ ເຄ່ືອງຈັກເຄ່ືອງລາມ. ສະສາບ ເຊ່ນນ ໄດ້ນຳພ ເສຽຫາຍໃຫຽມາໃຫ້ແກ່ເສດຖະກິດແລະ ຊ່ວິດການເປັ້ຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ.

- <u>ຄວນຮັບຮູ້ແຈ້ງວ່າ ຈຸດປະສົງຂອງ ພວກເຮົາໃນການ ດັດສ້າງ ເສດຖະກິດ, ສ້າງ ການພ່ວພັນ ການຜະລິດໃຫ້ສົມພັນເໝາະ ເພ່ອ ຂະຫຽາຍການຜະລິດ, ເພ່ອເຮັດສ່ງ ທ່ເສດຖະກິດເອກະເທດຫລ ເສດ ຖະກິດເອກະຊົນຂອງນາຍທ່ນ ບ່ສາມາດເຮັດ ໄດ້, ອີກປະການໜ່ງ ເພ່ອ ສະດັວກ ການຫຽ ທ່ນ ຳພ ເສຽຫາຍໃຫ້ແກ່ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ.</u>

ການດັດສ້າງ ແລະການ ສ້າງ ຕ່ງ ປະກອບສ່ວນ ເຂ້າໃນການ ຂະຫຽາຍການຜະລິດເຮັດໃຫ້ ວ່ິດການ ເປັ້ຢູ່ ເປັ້ ປົກກະຕ, ປະກອບ

ສ່ວນເຮັ້ກໃຫ້ກຳລັ້ງປ້ອງກັ້ນຊາດ, ປ້ອງກັ້ນຄວາມສະຫງົບເຂັ້ມແຂ້ງ ຂັ້ນ.

ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ໃນການສ້າງເສດຖະກິດລັດອິສາຫະກິດຕ້ອງ ເດັດດ່ຽວສຸມໃສ່ສ້າງໃຫ້ເປັ້ນອິສາຫະກິດຂ້ອງລັດຖືກຕາມເໝບອິທິພະ ລິດທຸລະກິດສັ້ງຄົມນິຍົມ. ຊຸ້ບສົມບັດ ຂ້ອງອິສາຫະກິດຕ້ອງ ໄດ້ກວດ ກາຂັ້ນບັ້ນຊຸ, ລັດເປັ້ນຜູ້ນ້ອຍທົ່ນ, ນອຍຊຸ້ບສົມບັດ, ນອຍແຜ ການ ເພ່ືອໃຫ້ຄະນະອ້ຳນວຍການ ເລະພຸ້ກຄະນະກ້ຳມະກອນ ເປັ້ນຜູ້ ຄຸ້ມຄ້ອງການທຸລະກິດ, ເຮັດເໝ່ືອໃດໃຫ້ມ້ີຜົນສ້ຳເລ ການທຸລະກິດຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມທິດທ່ຽ, ແຜນການ, ເຮັ້ດການ ທ່ົນ, ທ້ັງມ້ີກ້ຳໄລ ທ້ັງຮ້ັບປະກັ້ນໃຫ້ອ້ຳນວຍການເປັ້ນຢ່ຽ ກ້ຳມະກອນເປັ້ນປົກກະຕິ ເລະໄດ້ຮ້ັບການປ້ອແປງໃຫ້ດ້ີຂັ້ນ. ລວມ ຄວາມວ່າ ຕ້ອງເຮັ້ກໃຫ້ອິສາຫະກິດຂ້ອງລັດດ້ຳເນ້ນການຜະລິດເລະ ທຸລະກິດຄ້ົນເຊ ກະຊ້ຳເທ້ອລະກ້າວ. ຖ້າຫ້ າກອິສາຫະກິດໃດທ້ີ່ລັດ ຈ້ຳເປັ້ນຕ້ອງກ້ຳ, ແຕ ພວກເຮ້ົາບ້ັນມ້ີຄວາມຮູ້ໃນດ້ານ ຄຸ້ມຄ້ອງ ຢ່ຽງພ້ຽງພ, ບ້ັນມ້ີລະດ້ັບວ້ິທະຍາສ້ານ-ເຕ້ັກນ້ິກ ເພ່ືອເຮ້ັດເທ້ອ ເໝ່ືນຄວນໃຊ້ຜູ້ຊ່ຽວຊ້ານຕ່ຳງປະເທດ, ຫ້ລ້ອມມ້ືກັ້ບຕ່ຳງປະເທດ, ຮ້ັບເອ້ົາການລ້ົງທຶ້ນຂ້ອງຕ່ຳງປະເທດ ຕ້ານກ້ົດໝ້າຍຂ້ອງພວກເຮ້ົາ, ກ້ອນ້ົ້ນ ເໝ່ືນຮ້ອມມ້ື ເລະ ຮ້ັບເອ້ົາການລ້ົງທຶ້ນຂ້ອງບ້ັນດ້ າປະ ເທດສ້ັງຄົມນ້ິຍົມອ້ ຍ ນ້ ອ ງ. ເຮ້ັດເໝ່ືອນ້ ຈ້ົ ງ ຈ ະ ເຮ້ັ ດ ໄ ດ ້ ໄ ວ ເລ ະ ໄ ດ ້ ດ ີ, ຈ ້ົ ງ ຈ ະ ເ ຮ ້ ັ ດ ໃ ຫ ້ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ລ ັ ດ ອ ິ ສ າ ຫ ະ ກ ິ ດ ເ ປ ັ ້ ນ ພ າ ກ ສ ່ ວ ນ ໜ ້ ົ ງ ໃ ນ ສ ອ ງ ພ າ ກ ສ ່ ວ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ໝ ່ ຕ ໃ ນ ສ ້ ັ ງ ຄ ົ ມ ໄ ດ ້ ເ ປ ັ ້ ນ ເ ທ ້ ອ ລ ະ ກ ້ າ ວ .

ม.๔ - <u>ภามฉัดสาง เสดถะกิดเอกะเทด</u>: แผมมะโย บายของพวกเราเฒม สึกสาอิธิม, จัดตั้งขาวผู้ผะลิดม้อย (ขาวมา, ขางทัดละกำ...) คืมใพ่เท้อละกาวเพื่อขุกยู้กาม ผะลิดใท้ละทรายตัว, เผยงานคืมใพ่, ละทรายละเพยงอา ขีบตางๆ และมำเอาเต้ภิกใพ่เขาในกามผะลิดเพื่อมำเอา กามผะลิดม้อยกาวอิ้มสู้กามผะลิดใหญ่สังคืมนิยม เท้อละกาว. ในไลยะที่ผามมา, พวกเราไดดำเนินกามขับเคื่อนสะหะกอม หะเสด, อันนี้ เคื่อกามปะติบัดตามแผมมะโยบายดังกาวนี้ เอง. ควมธับรู้ใหละเจ้าอา: สะหะกอมเคื่อนิงกามจัดตั้ง เสดถะกิดลอมพู ของขาวผู้ยากเรงงาม เขาจัดตั้งอิ้มตาม หลักกามสะพักใจ, มีผีมปะโหยดร่วมกัน และคุมคองเผยปะ ขาทิปะไต.

ลอมความอา ตอง เร้ดเผอใดใท้เสดถะกิดลอมพู่ดิ่ม เสดถะกิดเอกะเทด, กามผะลิดละทรายตัว, ขืดกามเคื่อน ยู่ดิ้ม, เผยหำนาหากีมกาวพา (ปะติบัดกามเร้ดกะเสดสุม, เผยงาม, มำใขุเต้ภิกใพ่); พอมกันนี้ ตองรู้จักสิมทิบ เสดถะกิดลอมพู่กับเสดถะกิดคอยคือยางถูกตอง. มองคาก อันที่เอาเขาลอมพู่แลอ ขาอมายังมีดรัสาที่ดม, สอมพากไม, สัดลวง, อาขีบสำรอง ฯลฯ จำอมพึงไอ เพื่อจะได มำใขุแรงงามของคอยคือในเอลาอาง, เพื่อผะลิดอัดถุสิ่ง ของอกดม, เพื่อเผลายไดอิ้มดม และ ป้อแปงขืดกาม

ເປັ້ນຢູ່ໃຫ້ດີ້ນ. ສະຫະກອມ ຕ້ອງຖືເສດຖະກິດຄອບຄົວ ເປັ້ນພາກ
ສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ເສດຖະກິດລວມໝູ່ ແລະມີໜ້າທີ່ຊ່ວຍ ເຫລືອນັ້ນ ຢ່າງສຸດຂີ ດ,
ໃນເງື່ອນ ໄຂທີ່ພວກເຮົາ ຫາ ກໍ ໜ້ ເປັ້ນ ສະ ຫະ ກອມ ແຕ ໃນ ດ ານ ປູ ກ ເຂ ົ າ,
ສ ່ ວ ນ ອ ຸ ປ ະ ສ ັ ກ ຕ ່ າ ງ ໆ ຍ ັ ງ ບ ໍ ່ ໜ ້ ໍ ໄ ດ ໜ ້ ໍ ເ ປ ັ ້ ນ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ ເ ທ ື ່ ອ ນ ັ ້ ນ ກ ານ ສ ົ ່ ງ
ເສ ີ ມ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ ຍ ັ ງ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ຈ ໍ າ ເ ປ ັ ້ ນ , ຢ ່ າ ຊ ຸ ຢ ່ າ ມ ອ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ
ກ ິ ດ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ ຈ ະ ບ ຽ ດ ຊ ິ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ລ ວ ມ ໝ ູ ່ , ທ ະ ເ ນ ມ ແ ໜ ໍ ໄ ວ ໜ ້ ໍ ກ ານ ຖ ິ ກ
ຕ ້ ອ ງ , ປ ະ ໃ ຫ ຊ າ ວ ນ າ ເ ປ ັ ້ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ກ ານ ສ ັ ບ ຊ ຸ ນ ເ ວ ລ າ ເ ຮ ັ ດ ວ ຽ ກ ໃ ຫ ລ ວ ມ
ໝ ູ ່ , ເ ຮ ັ ດ ວ ຽ ກ ເ ພ ື ່ ອ ໜ ້ ໍ ປ ະ ໂ ຫ ຍ ດ ລ ວ ມ , ໃ ນ ນ ັ ້ ນ ກ ໍ ມ ີ ໜ ້ ໍ ທ ີ ່ ໜ ້ ໍ ປ ະ ໂ ຫ ຍ ດ
ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ ຂ ອ ງ ເ ຂ ົ ້ າ , ພ ອ ມ ກ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ກ ໍ ມ ີ ເ ວ ລ າ ເ ຮ ັ ດ ໜ ້ ໍ ວ ຽ ກ ສ ະ ເ ພ າ ະ ທ ີ ່
ຈ ະ ນ ໍ ໜ ້ ໍ ປ ະ ໂ ຫ ຍ ດ ມ າ ສ ູ ່ ເ ຂ ົ ້ າ ເ ຈ ົ ້ າ ເ ອ ງ . ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ ບ ສ າ ມ າ ດ ຕ ອ ບ
ສ ະ ໜ ອ ງ ຄ ວ າ ມ ຕ ້ ອ ງ ກ ານ ຂ ອ ງ ບ ຸ ກ ຄ ົ ນ ແ ລ ະ ຂ ອ ງ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ ໄ ດ ໜ ້ ໍ ທ ຸ ກ
ຢ ່ າ ງ . ຕ ້ ອ ງ ປ ະ ໃ ຫ ຊ າ ວ ນ າ ໃ ຊ ກ ໍ ລ ັ ງ ແ ຮ ງ ງ ານ ແ ລ ະ ພ າ ຫ ະ ນ ະ ກ ານ
ຜ ະ ລ ິ ດ ຂ ອ ງ ເ ຂ ົ ້ າ ທ ີ ່ ມ ີ ຢ ູ ່ ແ ລ ວ ນ ັ ້ ນ ໃ ຫ ໜ ້ ໍ ດ ີ ເ ພ ື ່ ອ ຜ ະ ລ ິ ດ ອ ັ ດ ຖ ຸ ສ ່ ງ ຂ ອ ງ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ້ ນ
ປ ະ ໂ ຫ ຍ ດ ແ ກ ່ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ແ ລ ະ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ ເ ຂ ົ ້ າ ເ ອ ງ ໃ ຫ ໄ ດ ຢ ່ າ ງ ຫ ລ ວ ງ ຫ ລ າ ຍ .
ກ ານ ຈ ໍ ໜ ່ າ ຍ ຜ ະ ລ ິ ດ ໜ ້ ໍ ມ ຂ ອ ງ ລ ວ ມ ໝ ູ ່ ແ ລ ະ ຂ ອ ງ ບ ຸ ກ ຄ ົ ນ ນ ັ ້ ນ , ນ ອ ກ ຈ າ ກ
ກ ານ ປ ະ ກ ອ ບ ໜ ້ ໍ ທ ະ ແ ລ ະ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ຂ ຸ ກ ໜ ້ ໍ ມ ຕ ່ າ ງ ໆ ນ ັ ບ ລ ັ ດ ແ ລ ວ ເ ຂ ົ ້ າ
ເ ຈ ົ ້ າ ມ ີ ສ ິ ດ ຈ ໍ ໜ ່ າ ຍ ຢ ່ າ ງ ເ ສ ີ .

ກ ຽ ວ ກ ັ ບ ຂ ະ ໜ ອ ງ ທ ັ ດ ຖ ະ ກ ໍ , ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຍ ັ ງ ຈ ະ ໜ ້ ໍ ເ ປ ັ ້ ນ ສ ະ ຫ ະ
ກ ອ ມ , ແ ຕ ່ ຄ ົ ນ ຈ ະ ເ ຮ ັ ດ ກ ໍ ຕ ້ ອ ງ ໄ ດ ເ ຮ ັ ດ ຕ າ ມ ຫ ລ ັ ກ ກ ານ ສ ະ ໜ ັ ກ ໃ ຈ , ມ ີ ໜ ້ ໍ ມ
ປ ະ ໂ ຫ ຍ ດ ຮ ່ ວ ມ ກ ັ ນ ແ ລ ະ ຄ ົ ນ ຄ ອ ງ ເ ຫ ັ ນ ປ ະ ຊ າ ທ ິ ປ ະ ໄ ຕ ເ ຊ ື ່ ອ ມ ຊ ຶ ມ ກ ັ ນ ,
ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ບ ໍ ມ ີ ຈ ຸ ດ ປ ະ ສ ົ ງ ໃ ດ ອ ື ່ ນ ນ ອ ກ ເ ໜ ື ອ ໄ ປ ຈ າ ກ ກ ານ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ຜ ະ ລ ິ ດ

ພັນສັງຄົມເພື່ອນ, ຍົກລະດັບຄວາມເປັນຕົວ ແລະປ່ຽນແປງຊີວິດການ
ເປັນຢູ່ຂອງຊາວຜູ້ອອກແຮງງານ, ສະກັດກັ້ນ**ແລະຈຳກັດການ**ເຄື່ອນ
ໄຫວຊຸດຮົດ, ການສອຍໂອກາດຫລັກໂລບ ແລະການທຳມາຫາກິນທີ່
ຜິດກົດໝາຍ. ສ່ວນຜູ້ໄດ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ນັ້ນ ກໍ່ດ້ວຍການ
ອອກແຮງງານຂອງຕົນ, ອັນນັ້ນ ເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າຊົມຊົມທີ່ສຸດ, ຢ່າ
ຊໍ້າມາວ່າ ຂ້າຈະກາຍເປັນນາຍທຶນ.

ນ.ມ - <u>ດັ່ງນັ້ນ ເສດຖະກິດນາຍທຶນ ເອກະຊົນຕາມຮູບການ
ທຶນນິຍົມແຫ່ງລັດ</u>.

ຊົນຊັ້ນນາຍທຶນ ແລະເສດຖະກິດນາຍທຶນ ເອກະຊົນ ເປັນ ເປົ້າ
ໝາຍຂອງການປະຕິວັດສັງຄົມນິຍົມ. ດຳເນີນການປະຕິວັດສັງຄົມນິ
ຍົມ ເມື່ອຕ້ອງລົບລ້າງຊົນຊັ້ນນາຍທຶນ, ລົບລ້າງ ເສດຖະກິດນາຍທຶນ
ເອກະຊົນ, ລົບລ້າງລະບອບຄົນຂູດຮີດຄົນໃນສັງຄົມ. ອັນນີ້ ເປັນ
ຈຸດປະສົງທີ່ຈະຕ້ອງບັນລຸ, ແຕ ບໍ່ເມື່ອວ່າຈະເຮັດໃຫ້ເປັນຈິງໄດ້ໃນ
ມື້ໜຶ່ງຍາມດຽວໂລດ. ການລົບລ້າງ ເສດຖະກິດຊົນຊັ້ນນາຍທຶນຢ່າງ
ທັນທີທັນໃດນັ້ນ ໃນເວລາທຳອິດກຳລັງການຜະລິດອາດຈະຫລຸດຜ່ອນ
ລົງ, ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງກຳມະກອນຈະຖືກກະທົບກະເທືອນ ແລະ
ຊົນຊັ້ນນາຍທຶນ ອາດຈະໃຊ້ກຳລັງທີ່ຢູ່ໃນ**ກ**ຳມືຂອງເຂົາ (ເງິນ,
ຄຳ, ສິນຄ້າ ແລະກຳລັງອື່ນໆ) ເພື່ອມາງໍ້ພວກເຮົາ. **ສະນັ້ນ**, ຖ້າ
ຫາກນຳໃຊ້ເຂົ້າໄດ້ກໍຈະເປັນການດີ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ເຂົາຮັບ
ໃຊ້ລະບອບໃໝ່. ໝາຍຄວາມວ່າ ເຂົາຍັງມີການຂູດຮີດ ໃນລະດັບ
ໃດໜຶ່ງຢູ່, ແຕ ພວກເຮົາຕ້ອງມືອິດການນຳໃຊ້ນັ້ນ ຕາມວັດຖຸເຕັກນິກ,

ທຶນຮອນ ແລະບົດຮຽນຄຸນຄອງຂອງເຂົ້າໃຫ້ໄດ້ ເພື່ອມາຮັບໃຊ້ການ ຜະລິດ ແລະຊີວິດການເປັນຢູ່, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຈຳກັດຕາມຫຼັກຂອງ ເຂົ້າ. ອີກເຮັດກັບເຂົ້າເໝືນສ່ວ ເສີມເຂົ້າໄປຕາມເສັ້ນທາງທຶນນິຍົມ ແຫ່ງລັດ ແຕ່ຕ້ຳຫາສຸງ ໂດຍທີ່ເຂົ້າໄດ້ຮັບຜົນກຳໄລ ແລະ ມີລະດັບ ການຄອງຊີບສູງພໍສົມຄວນ, ແຕ່ວ່າ ລັດ ແລະປະຊາຊົນກໍ່ຜົນປະ ໂຫຍດນ້ຳ. ໃນສະເພາະໜ້າ ລັດມີນະໂຍບາຍ ສ່ວ ເສີມມາຍທຶນ ເອກະຊົນທີ່ມີຄວາມສາມາດ ເພື່ອໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະການຜະ ລິດຕາມການເໝະນ້ຳຂອງລັດ. ເຂົ້າຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນທຸລະກິດ, ຕ້ອງ ເສຽພາສີອາກອນ, ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍແຮງງານ ແລະຕ້ອງ ຮັບໝ້ຳຜະລິດສິນຄ້ຳ, ຮັບໝ້ຳຂົນສ່ວ,ຮັບໝ້ຳສ່ວງຈາກ ບັນດາ ອົງການສ້ຳນັກງານຂອງລັດ ຕາມຂໍ້ຜູກພັນທີ່ທັງ ๔ ຝ່ວຍຕົກລົງກັນ. ບັນດາຂະເໜງການເສດຖະກິດຂອງລັດທີ່ກ່ວຂອງມີໜ້ຳທີ່ຊ່ວຍເຫລືອ ວິສາຫະກິດຂອງ ເອກະຊົນຕາມຄວາມສາມາດຂອງຕົນ (ສະໜອງວັດ ຖຸປະກອນ, ວັດຖຸດິບ, ວັດຖຸເຊື້ອໄຟ, ເຄ່ວງຈັກໄຫລສ່ວນໜ້ວ, ຈ້ຳ ໜ່ວຍຜະລິດພັນ...).

ກ່ວວ່ັບ ໂຮງງານໃດທີ່ພົ້ນລະນາ ເໜ້ືອ ານ້ຳທ້ຳຈະຂະຫຍ່ວຍ ຕົວ ແລະມີຄວາມຈ້ຳເປັນສ້ຳລັບ ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ, ສ້ຳລັບຊີວິດ ການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນນັ້ນ, ຖ້ຳປະໃຫ້ມາຍທຶນເຮັດ ນ້ຳ້ທ້ຳ ມາດຂະຫຍ່ວຍຕົວໄດ້ ຫລືຈະເກີດການຫ້ຳ້ຫ້ຶ້ມ ລັດຈະລ່ວຸທຶນຮອມທຸ ລະກິດກັບມາຍທຶນເພ່ືອເປີດກ້ວ່ວງທຸລະກິດໂດຍທີ່ທັ່ງສ່ວງຝ່ວຍ (ລັດ ແລະເອກະຊົນ) ພ້ອມກັນຄຸມຄອງ, ພ້ອມກັນຮັບຜົນລະດ້ຳກ ໄດ້ການ

ເສຽ, ພ້ອມກັນເຍ້ງປັ້ນ ເພື່ອກຳໄລຕາມຈຳນວນທຶນສ່ວນ. ເມື່ອເປັນ
ເຊັ່ນນັ້ນ, ໃນຄວາມຫລັກການ ເມື່ອພວກເຮົາຮ່ວມທຶນລະດົມກັບນາຍ
ທຶນ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ການຜະລິດ, ການຂົນສົ່ງ, ການກໍ່ສ້າງ ຫລືການບໍ
ລິການເທົ່ານັ້ນ, ສ່ວນຄວາມການຄ້າຂາຍຍົກ ເມື່ອຕ່ຽງຈຳກັດທີ່ສຸດ,
ບໍ່ປະໃຫ້ເຂົ້າພົວພັນໂດຍກົງກັບຊາວນາ ແລະ ຊາວຊ່ຽງທັດຖະກຳ
ເພື່ອຍາດຊິ້ງແໜລ່ງສົ່ມຄ້າກັບການຄ້າຂອງລັດ ຈະພາໃຫ້ເຂົ້ານ້ຳ
ພັນທະພາບກຳມະກອນ-ຊາວນາ ທ່ຽງຄວາມເສດຖະກິດ. ນາຍທຶນຜູ້
ໃດຫ້ານສ່ວຍໃຊ້ການທຸລະກິດເພື່ອເຄື່ອນໄຫວຍຸດທ່ຽງການ ເມື່ອງຫລື
ສ່ວຍໂອກາດກັກຕຸນສົ່ມຄ້າ, ກ່ຄວາມອຸ່ນອ່ຽນໃຈຄຸນຄວາມເສດຖະກິດ
ຈະຕ່ຽງແກ້ໄຂຕາມກົດໝາຍຢ່ານເດັດຂາດ. ຕ່ຽງຫ້ານຂາດໃຫ້ພະ
ນັກງານ, ສະມາຊິກພັກເຂົ້າຫຸ້ນທຸລະກິດກັບນາຍທຶນ, ຢ່ຽງຄວາມ
ເດັດຂາດໃຫ້ນາຍທຶນເວົ້າໃສ່ຊຸ້ສຽງພະນັກງານຂອງລັດ ເພື່ອຈ່ອກໜ້າ
ດຳເນີນທຸລະກິດຫ້ານກຳໄລ ແລະ ເຍ້ງປັ້ນລາຍໄດ້ໃຫ້ພະນັກງານຜູ້
ນັ້ນໆ.

๔.- ເຄົາລົບ ແລະ ເສີມຂະຫ ຍາຍສິດເປັ້ນເຈົ້າຂອງ ປະຊາ ຊົນຜູ້ອອກແຮງງານ.

ອັນນ້ ເປັ້ນບັນຫາໃຫ ຽ ແລະ ເປັ້ນ ຄ ຳ ຖາມທ ີ ສຸ ດ ຢ ູ ໃ ນ ເ ມ ອ ທ ່ ຽ ງ ລ ອ ມ ຂ ອ ງ ພ ັ ກ ເ ຮ ົ າ , ແ ຕ ຂ ມ ຕ ່ ຽ ງ ໆ , ຂ ະ ເ ໜ ງ ກ ານ ຕ ່ ຽ ງ ໆ , ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ , ສ ະ ມ າ ຊ ິ ກ ພ ັ ກ ຍ ່ ງ ບ ທ ຸ ມ ຊ າ ບ ຊ ຸ ມ ແ ລ ະ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ຢ ່ ງ ຄ ບ ຖ ວ ນ ເ ທ ່ ງ .

ໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ການລະເມີດສິດເປັ້ນເຈົ້າຂອງ ປະຊາຊົນ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢ່າງແຜ່ຫລາຍ, ມີຫລາຍກໍລະນີຮ້າຍແຮງ. ຫລາຍຂະ ເໜງການ, ຫລາຍທ້ອງຖິ່ນໄດ້ວາງລະບຽບການ, ວາງມາດຕະການ ທີ່ແປກປະຫລາດອອກຕາມລຳພັງໃຈເຊັ່ນ: ບາງເມືອງ ໄດ້ອອກຄຳ ສັ່ງບໍ່ໃຫ້ປະຊາຊົນປູກເຮືອນໃຫຽ, ບໍ່ໃຫ້ໝູ ຖືແໝ່ແພຊະນິດດີ, ບໍ່ໃຫ້ ເວົ້າເຂົ້າສາມປີໜ້ຳ, ເປັດໄກ ຄ-ນິ ໂຕ, ໄຂ່ ၁0- ८0 ໜ່ວຍ ອອກຄາກທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນໄປທ້ອງຖິ່ນອື່ນ, ບາງທ້ອງຖິ່ນ ກໍລະນີ ກ້ອງຫລວມໄປຄວບຄຸມຕະຫລາດ, ບິດເລື່ອເຮັດ ບິດເລື່ອເຊົ້າ, ຈັບ ຖຸມປັ້ນໃໜ່ຊະຊາຍ ຯລຯ ຕ້ອງໜ່ວຍໜ້ວຍກຸ່ມກຸ່ມອາ ຈະເວົ້າໄປດັດສ່ວງ, ຈະເວົ້າໄປໃສ່ຄຸກ... ອ້ວງການໃດ, ຖິ່ນກ້ອງໃດ, ຕາເສ້ງໃດ, ບ້ານໃດ ໜ່ວຍໃດ ຈັບຖຸມຄຸມຂັງ, ຢຶດຊັບສົມບັດຂອງປະຊາຊົນ, ບັງຄັບ ໃຫ້ປະຊາຊົນເສ້ງພາສີ, ເສ້ງປ່າປັ້ນໃໜ...ບາງຄົນຢາກອອກຄາກ ບ້ານ, ຈາກຕາເສ້ງ ໄປກ໋ວ ໄດ້ໜ້ວຍ ສ-ະມຸຍາດຕ້ວ ນ- ၄ ຊະ ນິດ... ລະບຽບການ ແລະການກະທຳດ້ວງການ ມີຄຸນປະໂຫຽດ ໜ້ອຍໃນການ ກົ້ນກ້ວງພວກຄົນຍ໋ດີ, ແຕ ມັນມັກຕີໃສ ຜູ້ທຳມາຫາກິນ ຊ້ຳທຳ, ຍ້ວງກ່ວານ້ນ ຍັ້ງສ້ວງເສ້ມໃຫ້ພະນັກງານ, ພາລະກອນ ອ້ວງ ໃສ່ອຳນາດ ເພື່ອນາບຂູ່ຂົ່ມເຫ້ງ ປະຊາຊົນ ແລະ ເຮັດສ້ວງທ້ຜິດກົດ ໝາຍ.

ເໝ່ນຢູ່, ພວກເຮົາພ້ອມຢູ່ໃນສະພາບທ້ຍ້ງມ້ຄວາມຫຽ້ງຍາກ, ສັ້ບສົນ; ສັດຕຸ ແລະພວກປະຕິການຫຸກປ້ະ ເພດພ້ອມລ້ຳ້ອມ ປ້ົ່ນເປ່ຢູ່ ໃນໝູ່ປະຊາຊົນ ເພື່ອກ່ຄວາມວຸ້ນວາຍ. ພວກສ້ອຍໂອກາດກ້ັກຕຸ້ນສົ່ມ

ຄ້າ, ຄ້າຂາຍເຄື່ອນ, ພວກທ້ານາຫາກິນທີ່ຍຸ້ຍທ້ຳ ຍັງສ້ອຍໃຊ້ ບ້ອນເຜື່ອງ ທ້ານາດການປົກຄ້ອງ ແລະຈຸດ ງ ມ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ້ າ ເ ພ ື ່ ອ ຂ ້ າ ຍ ເ ຄ ື ່ ອ ນ , ເ ພ ື ່ ອ ຫ ລ ັ ກ ໂ ລ ບ ເ ອ ົ ້ າ ຂ ອ ງ ຫ ລ ວ ງ , ເ ພ ື ່ ອ ຊ ຸ ້ ຈ ່ າ ງ ຈ ຍ ງ ຍ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ້ າ ຯ ລ ຯ ແ ຕ ່ ຈ ະ ອ ້ າ ງ ໃ ສ ່ ເ ຫ ດ ຜ ົ ນ ນ ັ ້ ນ ນ ັ ້ ນ ເ ພ ື ່ ອ ໄ ປ ລ ະ ເ ມ ີ ດ ຕ າ ມ ລ ຳ ພ ັ ງ ໃ ຈ ສ ິ ດ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ພ ົ ນ ຖ ານ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ , ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ນ ຂ ອ ງ ຜ ູ ້ ງ ງ ກ ເ ຮ ຽ ງ ງ ານ ທ ຳ ມ ະ ດ າ ສ າ ມ ັ ນ ເ ນ ມ ບ ໄ ດ ້ .

ໃ ນ ສ ະ ເ ພ າ ະ ໜ ້ າ ນ ີ ້ , ຕ ົ ງ ຮ ັ ບ ປ ະ ກ ັ ນ ສ ິ ດ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ດ ານ ກ ານ ເ ມ ື ອ ງ ແ ລ ະ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ , ຊ ົ ວ ກ ານ ເ ປ ັ ນ ຢ ູ ່ ໃ ຫ ້ ໄ ດ ້ . ແ ຕ ວ ່ າ , ແ ຕ ່ ລ ະ ຄ ົ ນ ຕ ົ ງ ຮ ັ ບ ຮ ູ ້ ແ ຈ ງ ວ ່ າ ສ ິ ດ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ຕ ົ ງ ໄ ປ ຄ ຽ ງ ຄ ູ ່ ກ ັ ບ ພ ັ ນ ທ ະ , ພ ນ ທ ະ ຕ ລ ອ ດ ໜ ຸ ້ ນ , ຕ ສ ົ ງ ຄ ວ ນ ແ ລ ະ ຕ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ .

ໃ ນ ດ ານ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ , ລ ະ ບ ອ ບ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ລ ອ ດ ໜ ຸ ້ ນ ໄ ດ ຮ ັ ບ ການ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ຢ ູ ່ ສ າ ມ ຂ ນ : ທ ົ ວ ປ ະ ເ ທ ດ ; ທ ົ ້ ອ ງ ຖ ິ ່ ນ ແ ລ ະ ธ ຸ ร ก ิ จ . ຖ ້ າ ທ ້ າ ກ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ຢ ູ ່ ແ ຕ ່ ຂ ນ ທ ົ ວ ປ ະ ເ ທ ດ , ມ ີ ແ ຕ ່ ສ ູ ນ ກ າ ງ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ເ ນ ມ ບ ຖ ກ ຕ ົ ງ . ຖ ຸ ້ ທ ້ າ ກ ວ ່ າ ອ ັ ນ ໃ ດ ກ ເ ນ ມ ສ ູ ນ ກ າ ງ ເ ປ ັ ນ ຜ ູ ້ ຕ ັ ດ ສ ິ ນ ໃ ຈ , ທ ົ ້ ອ ງ ຖ ິ ່ ນ ແ ລ ະ ธ ุ ร ก ิ จ ນ ມ ສ ິ ດ , ນ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ຮ ັ ບ ຜ ິ ດ ຊ ອ ບ ຫ ຽ ງ , ອ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ຈ ະ ພ າ ໄ ປ ເ ຖ ິ ງ ນ ມ ລ ອ ມ ສ ູ ນ ກ າ ງ ຖ ຍ າ ສ ິ ດ ແ ລ ະ ນ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ຮ ັ ບ ຜ ິ ດ ຊ ອ ບ .

ຕ ົ ງ ເ ນ ງ ຂ ນ ຄ ຸ ນ ຄ ົ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ໂ ດ ຍ ມ ີ ການ ກ ຳ ນ ິ ດ ສ ິ ດ ແ ລ ະ ຄ ວ າ ມ ຮ ັ ບ ຜ ິ ດ ຊ ອ ບ ຂ ອ ງ ສ ູ ນ ກ າ ງ ແ ລ ະ ຂ ອ ງ ທ ົ ້ ອ ງ ຖ ິ ່ ນ ກ ຽ ວ ກ ັ ບ ການ ຄ ຸ ນ ຄ ົ ງ ธ ุ ร ก ิ จ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ , ການ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ , ກ ະ ທ ົ ້ ວ ງ ເ ຖ ິ ງ ການ ຄ ຸ ນ ຄ ົ ງ ລ ັ ດ ໃ ຫ ຍ ່ ແ ລ ະ ແ ຈ ງ , ພ າ ຍ ຄ ວ າ ມ ວ ່ າ ໃ ນ ການ ກ ຳ ນ ິ ດ ແ ຜ ນ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ , ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ , ລ ະ ບ ອ ບ ການ , ແ ຜ ນ ການ , ການ ຈ ັ ດ ຕ ົ ງ . ນ ີ ແ ຕ ່ ຮ ັ ດ

ເມອນັ້ນ ຈົ່ງຈະຂະຫຽາຍກຳລັງການຜະລິດໄດ້.

ສຳລັບຣາກຖານການຜະລິດ, ການທຸລະກິດກ້ຽງ ໄດ້ກຳນົດ ສິດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຣາກຖານໃຫ້ແຈ້ງ, ຕ່ອງ ປະຕິບັດ ສິດ ເປັ້ນ ເຈ້າຂອງຣາກຖານ ຈົ່ງຈະເຮັດໃຫ້ ຜູ້ອອກແຮງງານທຸກຄົນ ເຫັ້ນ ແຈ້ງ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຜົນ ປະໂຫຽດຂອງຕົນ ທີ່ ຕິດພັນ ກັບ ຣາກຖານນັ້ນ. ຄຳ ທ່ານ ກ່ອ ສູນກາງ ແລະ ລັດຖະມົນຕີ ກຳ ສິດ ຕ່ອງ ຕ້ານ ສົ່ນ ພິດ ທຸກ ສ່ິ ງ ທຸກ ຢ່ າ ງ ແລ ວ ຣາ ກ ຖ ານ ກ ະ ຊ ິ ກ ກ ິ ດ ໝ ວ ງ , ຂ ະ ຫ ຽ ຍ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ແ ລ ະ ກ ານ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ ບ ່ ໄ ດ ້ ແ ລ ະ ເ ຂ ົ ້ າ ກ ະ ບ ່ ເ ຫ ັ ນ ຄ ວ າ ມ ຮ ັ ບ ຜ ິ ດ ຊ ອ ບ ຂ ອ ງ ເ ຂ ົ ້ າ . ເ ມ ່ ◌ ◌ ◌

ທຽາຍການຜະລິດ ແລະບໍ່ປະຕິບັດນະໂຍບາຍເງິນເດືອນ, ນະໂຍ
ບາຍບໍາເນັດ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຫລັກການແຈກຢາຍຕາມແຮງງານ, ບໍ
ຖືເປັນສໍາຄັນ ການຈັດຕັ້ງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງກໍາມະກອນໃຫ້ດີແລ້ວ
ກໍລະຂະທຽາຍການຜະລິດບໍ່ໄດ; ເສີມຂະທຽາຍສິດເປັນເຈົ້າຂອງກໍາ
ມະກອນບໍ່ໄດ. ກົງກັນຂ້ານ, ຖ້າກໍາມະກອນຫາກໍ່ວ່າເອົາແຕ່ເງິນ
ເດືອນ, ເງິນບໍາເນັດ, ບໍ່ເຄົາລົບອົໄມແຮງງານ, ບໍ່ສໍາເລັດໜ້າທີ່
ການຜະລິດແລ້ວ ກໍເປັນການລະເມີດລະບຽບເປັນເຈົ້າລວມໝູ່, ລະ
ເມີດຫລັກການສົມທົບສາມຝ່າຍປະໂຫຍດ.

ສໍາລັບສະຫະກອນກະເສດ, ໃນເມື່ອແຈກຢາຍຜະລິດໜ້ທີ່
ຕ້ອງຜະລິດຮ່ວມ, ນອກຈາກສ່ວນທີ່ເປັນໃຫ້ແກ່ພາຫະນະການຜະລິດ
ໄວ້ແລ້ວ ຕ້ອງຫັກສ່ວນໜຶ່ງເພື່ອເສຽພາສີໃຫ້ລັດ (ຝ່າຍປະໂຫຍດຂອງ
ລັດ); ສ່ວນໜຶ່ງເອົາໄວ້ສ້າງຄັງສະສົມ ເພື່ອການຜະລິດສໍາແລະຄັງ
ສະຫວັດດີການ ເພື່ອຮັບປະກັນການລົງທຶນຜູ້ເຖົ້າ,ສ້ວສອມເຄື່ອງ
ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາສາທາລະນະປະໂຫຍດອື່ນໆ (ຝ່າຍປະໂຫຍດລວມ
ໝູ່); ສ່ວນໜຶ່ງເພື່ອແຈກຢາຍຕາມອັນງານໃຫ້ສະມາຊິກສະຫະກອນ
(ຝ່າຍປະໂຫຍດບຸກຄົນ). ຖ້າການແຈກຢາຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ບໍ່ຮູ້ ສົມທົບ
ສາມຝ່າຍປະໂຫຍດ, ບໍ່ຮັກສາຈັດຕ້ານສ່ວນອັນເໝາະສົມລະຫວ່າງຄັງ
ມີ ປະເພດຕ່ງໆກ່ວ່ເລ້ວ ກໍລະຂະທຽາຍການຜະລິດ ແລະບັ້ນຍຸງສ
ະຫະກອນບໍ່ໄດ.

ໃນຫລາຍບ່ອນ, ຍັງມີຄວາມບັ້ງຄັບການໂອນເອົາພາ
ຫະນະການຜະລິດ (ເຄື່ອງມືກະສິກໍາ, ງົວ, ຄວາຍ) ຂອງຊາວ

ມາເຂົ້າເປັນກຳມະສິດລອມພຸ ໂດຍບໍ່ມີການຂຳລະຢ່າງຄັກແໜ, ຍ້ ເຄົາລົບ ເສດຖະກິດສຳຮອງຂອງຊາວມາ, ເກືອດຫ້າມຊາວມາບ່ໃຫ ເອົາຫະລິດພັນຂອງ ເຂົ້າໄປຂາຍຢູ່ຕະຫລາດ ฯລฯ. ອັນນັ້ນ ເປັ ການລະເມີດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງສະມາຊິກສະຫະກອນ, ລະ ເມີດສິດເປັ ເຈົ້າຂອງສະມາຊິກສະຫະກອນ.

ທຸກໆ ນະໂຍບາຍ, ລະບອບການເສັ ພາສີ, ເສັ ຊື້, ລາ ຄາເສັ ຊື້ ລ້ວນແຕ່ຕ້ອງ ເຊື່ອມຊຶມຢ່າງຄົບຖ້ວນຮອບດ້ານ ສົມທົບຜົນ ປະໂຫຍດຂອງລັດ, ຂອງລອມພຸ ແລະຂອງຊາວມາ.

ຣ.- <u>ເຊື່ອມຊຶມ ແລະ ປະຕິບັດແຜນນະໂຍບາຍທີ່ເຮັດໃຫ້ການ ຄ້າຍາຍ ເປັ ຕ້ອງ ໂສ ຕ</u>.

ການຄົ ມາຄົ ຂົ ສ້ ເປັ ປ່າຍແຫລມ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການຜະລິດ ໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວ, ປະກອບສ້ ເຂົ້າໃນການມ້ ເສດຖະກິດທຳມະ ຊາດ, ເພິ່ ຕົ ເອ ຄຸ ຕົ ເອ ຟ້ ຜ ລາວ, ມ້ ກຳແພ ຂຶ ຂັ ລະຫວ້ ທ ເ ຕ ຕ ๆ, ປະກອບສ້ ເຂົ້າໃນການສ້ ເສດຖະ ກິດທ ເ ປັ ເອກະພາບໃນທ້ ປະເທດ, ຮັ ໃຊ້ ພ ລະກິດດັ ສ ๆ ແລະ ສ ๆ ເສດຖະກິດ, ຮັ ໃຊ້ ຊ ວິ ການ ເ ປັ ຢ ຂ ๆ ປະຊາຊົ , ປະກອບ ສ ເຂົ້າໃນການ ເ ຫ ອ ພັ ທ ພາບ ກຳ ກອ - ຊາວມາທ ๆ ດ ເສດຖະກິດ ແລະ ເ ຫ ອ ຄ ວ ສ ກ ປະຊາຊົ ບ ດ ເ ຜ.

ມ ເ ນ ນະໂຍບາຍ ໃ ທ ๆ ດ ເສດຖະກິດ ມ ຄ ວ ພ ຍ ຢຸ ຂ ສ ດ, ສ ດ ค ๆ ກ ຈຸ ພ ເສ ທ ๆ ດ ເສດຖະກິດ ຂ ๆ ປ ເ ເ ເ ຮ ທ ວ ຈ ກ ການ ຜ ລ ນ ຍ ແ ຢ ໃ ບ ດ ວ ທ ທ

ຂອງສະໄໝຂ້ານ ຜ່ານຂັ້ນສູ່ສັງຄົມນິຍົມ.

ໃນເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ ການຜະລິດສິນຄ້າ ແລ ທຸກການຈ້ລະຈອມ ເຄຍຢ່າຍ, ທຸກການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງ ຕະຫລາດ, ລາຄາ ລ້ວນແຕ ເລ່ນຈາ ການຜະລິດ ແລະ ສະພາບ ຄວາມ ເປັນຈິງ ຂອງ ການຜະລິດ. ຢ່າ ກ ໃຫ້ ການຈ້ລະຈອມ ເຄຍຢ່າຍ ເປັນ ໄປ ໄດ້ ດີ ແລະ ຕອບ ສະ ໜອງ ຄວາມ ຕ້ອງ ການ ອັນ ຈຳ ເປັນ ຂອງ ປະ ຊາ ຊົນ ນັ້ນ ກ ຈະ ເພີ່ມ ການ ຜະ ລິດ ໃຫ້ ດີ.

ຢູ່ ປະ ເທດ ເຮົາ, ເສດ ຖະ ກິດ ໃນ ຫລາຍ ບ ລ ເວນ ຍັງ ລ້ມ ຢູ່ ໃນ ພາ ວະ ທຳ ມະ ຊາດ, ເພິ່ງ ຕົນ ເອງ ກຸ ມ ຕົນ ເອງ, ອາດ ເວົ້າ ໄດ ວ່າ ຍັງ ບ ທັນ ມີ ການ ຜະ ລິດ ສິນ ຄ້າ ຫລ ວ່າ ບ ຈະ ທັນ ມີ ການ ຜະ ລິດ ສິນ ຄ້າ ນ້ອຍ ທີ່ ສຸດ. ການ ຕິດ ຕ່ ດ ຊຸ ຊ ດ ງ ກ ອ ນ ເ ນ ຍ ອ ມ ກ ານ ຈ ລ ະ ຈ ອ ມ ບ ທັ ນ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຕ ວ.

ການ ຜະ ລິດ, ການ ຈ ລ ະ ຈ ອ ມ, ການ ເ ຄ ຍ ຢ ່ າ ຍ ແ ລ ະ ການ ໃ ຊ ສ ອ ຍ ເ ປ ັ ນ ๔ ຂ ອ ດ ໃ ນ ຂ ະ ບ ວ ນ ອ ິ ວ ັ ດ ເ ຫ ງ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ຂ ອ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ, ໃ ນ ນ ີ ້ ຂ ອ ດ ຜ ະ ລ ິ ດ ເ ປ ັ ນ ຫ ົ ກ, ແ ຕ ວ ່ າ ຄ ຸ ບ ມ ີ ກ ານ ຈ ລ ະ ຈ ອ ມ, ບ ມ ີ ກ ານ ເ ຄ ຍ ຢ ່ າ ຍ, ຈ ຳ ໜ ່ າ ຍ ຜ ະ ລ ິ ດ ພ ັ ນ ບ ໍ ່ ໄ ດ ກ ເ ປ ັ ນ ອ ັ ນ ວ ່ າ ບ ສ າ ມ າ ດ ບ ັ ນ ລ ຸ ຈ ຸ ດ ປ ະ ສ ົ ງ ຂ ອ ງ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ໄ ດ ້ ແ ລ ະ ໃ ນ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ ຈ ະ ບ ມ ີ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ອ ີ ກ. ທ ີ ່ ຜ ່ ານ ມ າ, ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ໄ ດ ້ ມ ີ ຂ ວ ນ ຂ ະ ຍ ວ ນ ກ ານ ທ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ ກ ະ ເ ສ ດ, ເ ຮ ັ ດ ກ ະ ເ ສ ດ ສ ຸ ມ, ສ ້ າ ງ ຊ ຸ ມ ລ ະ ປ ະ ທ ານ ນ ຳ ໃ ຊ ວ ິ ທ ະ ຍ າ ສ າ ດ-ເ ຕ ັ ກ ນ ິ ກ ເ ຂ ົ າ ໃ ນ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ, ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຂ ະ ເ ໜ ງ ອ າ ຊ ີ ບ ຕ ່ າ ງ ໆ, ແ ຕ ວ ່ າ ປ ະ ຊ າ ຊ ຸ ມ ແ ລ ະ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ມ ກ ະ ເ ສ ດ ຍ ັ ງ ເ ຮ ັ ດ ບ ໍ ່ ໄ ດ ້ ດ ີ, ຍ ອ ມ

ຂາດເຄື່ອງນຸ່ງ, ຢາປາບສັດຖຸພືດ, ຝຸ້ນ, ເປັ້ນ້ ້ ້

ຜະລິດພັທີ່ປະຊາຊົນຜະລິດໄດ້, ເຫັນວ່າ ມີຄວາມຈຳເປັນແລ້ວກໍ
ຈະສ້າງເສີມ ແລະ ສ້າງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃຫ້ຂຶ້ນ, ເຮັດໃຫ
ການຜະລິດຈາກນ້ອຍເພີ່ງຕົ້ນເອງ ຖົມຕົ້ນເອງທີ່ໃຜຜ່ານມາຍເປັ
ການຜະລິດສົ່ນຄ້າ, ຈາກນ້ອຍທັນມີຕະຫລາດ ຈະກໍໃຫ້ມີຕະຫລາດ,
ຈາກນ້ອຍທັນມີການພົວພັນ ຈະສ້າງໃຫ້ມີການພົວພັນລະຫວ່າງຜູ້ຜະ
ລິດ ກັບຜູ້ໃຊ້ສອຍ, ລະຫວ່າງລັດກັບປະຊາຊົນ... ຈັນຈະເຮັດໃຫ
ຕະຫລາດໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນປະກົດຕົວຂຶ້ນ ແລະເຊື່ອມໂຍງກັນເພື່ອ
ເຮັດໃຫ້ຕະຫລາດຫລາຍແຫ່ງສອດຊຶມເຂົ້າກັນ, ມ້າງກຳແພງກີດກັ
ລະຫວ່າງທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ, ກ້າວໄປເຖິງເຮັດໃຫ້ຕະຫລາດ ທີ່ເປັ
ເອກະພາບໃນທ້ອປະເທດກໍຕົວຂຶ້ນ.

ໃນເງື່ອນໄຂທີ່ເສດຖະກິດຂອງພວກເຮົາຍັງບ້ໍທັນຂະຫຍາຍຕົວ,
ຂະເໜງອາຊີບຍັງບ້ໍທັນຫລາຍ, ການແບ່ງງານຍັງບ້ໍທັນສູງ ແລະໃນ
ຂະນະທີ່ການຜະລິດ ແລະການຄ້າຂອງພວກເຮົາມີຫລາຍດ້ານຍັງຂຶ້ນ
ກັບວັດຖຸດິບ, ວັດຖຸປະກອນ, ສົ່ນຄ້າຈາກຕ່າງປະເທດນ້ໍ ໂຄງປະ
ກອບການຈັດຕັ້ງຕະຫລາດ, ການຈັດຕັ້ງຄົ້ນຄ້າຄົ້ນຄ້ວາ ຕ້ອງຂະ
ຫຍາຍແຕ່ຕ່ຳຫາສູງ, ກ້າວໄປເຖິງ ຈັດຕັ້ງເປັ້ນແຕ່ລະຂະເໜງວິຊາ
ສະເພາະ, ໃນຂັ້ນຕ່ຳວິດ ເຂ້ນເອົາຂອງຊຸ້ກັບຂອດຂາຍຕິດພັນກັ,
ເອົາຜູ້ຜະລິດກັບຜູ້ໃຊ້ສອຍຕິດພັນກັ, ເອົາການຄ້າພາຍໃນກັບການ
ຄ້າຕ່າງປະເທດຕິດພັນກັ, ເດັດດ່ຽວແຍກລ້ຳການກັບທຸລະກິດອອກ
ຈາກກັ, ຊ້ຳເຖິງກ້ວ, ຂາຍເຖິງປາຍຫລ້ກເວ້ນຂອດລະຫວ່າງກ່ວ,
ຫລ້ກການຂົ້ນສົ່ງເຂ້ນກ່ວໄປວ່ຽນມາ, ລ້ດຜ່ອນ ສ່ວງກ່ວງ,

ເພາະມັນກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຟຸ້ມເຟືອຍ. ພ້ອມກັນນັ້ນຕ້ອງຕັ້ງຢ່າງເດັດ
ດ່ຽວຕາມການຄອບງຳຂອງຕະຫລາດໄທ, ຕາມການສ້ອຍໂອກາດກັກ
ຕຸນສິນຄ້າ, ຄ້າເກັ່ງ, ຫລັກໂລບເອົາສິນຄ້າຂອງລັດ ฯลฯ.

ຂອດສຳຄັນທີ່ສຸດ ເມນອຳນາດການປົກຄອງ, ບັນດາຂະເໜງ
ການເສດຖະກິດທີ່ກ່ຽວຂອງ ຕ້ອງຮຸ້ມຳໃຊ້ ໄມ້ງັດເສດຖະກິດຢ່າງຄົບ
ຊຸດ, ຄືກັນ, ຄົມແໜລມເຊັ່ນ: ລາຄາ, ເງິນເດືອນ, ເງິນຕາ,
ພາສີອາກອນ, ສິນເຊື່ອ ฯลฯ ຖ້າວ່າ ຂອດໃດຂອດໜຶ່ງ ໃນໄມ້ງັດ
ເສດຖະກິດຫາກຝືດເຄືອງ ຫລືພຸ້ນໃຊ້ ບໍ່ຄືກັນແລ້ວ ບໍ່ພຽງແຕ່ຈະ
ມາດຮັບໃຊ້ ແລະຊຸກຍຸ້ການຜະລິດໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວ ໄດ້ເທົ່ານັ້ນ, ມັນ
ຍັງອາດຈະເຮັດໃຫ້ການຈ້ລະຈອນແລກປ່ຽນ, ຕະຫລາດປັ່ນປ່ວນ ແລະ
ບໍ່ສາມາດຄຸມຄອງ ໄດ້ຢ່ຳ. ອັນນີ້ ເປັນບັນຫາໃຫ ແລະຍາກທີ່ສຸດ,
ເພາະວ່າ ພະນັກງານຂອງພວກເຮົາ ສ່ວນຫລວງຫລາຍຍຸ້ມເຄີຍກັບ
ການດຳລົງຊີວິດແບບ ເສດຖະກິດທຳມະຊາດ, ບຮຸ້ຄາຮຸ້ຂາຍ, ຜ່ານ
ມາ, ພວກເຮົາເຄີຍດຳລົງຊີວິດຕາມແບບບ່ລໍ້ທານເກ່ອງຸ້ມ, ບຮຸ້ເຮັດ
ທຸລະກິດ, ສ່ວນຜຸ້ທຸ້ເຮັດທຸລະກິດແດ່ນກຸ້ຳພັດເຮັດແບບພ່ຄ່ານອຍ,
ເໜັ້ນແຕ່ກຳໄລໃນສະເພາະໜ້າ, ບໍ່ເບິ່ງກ້ວ່າງມອງໄກ. ຍອມເໝ
ນ້ນ ຄະນະພັກ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທຸກຂ້ນ, ພະນັກງານ,
ສະມາຊິກພັກທຸກຄົນ ເປັ້ນຕ້ນພະນັກງານນຳພາ ຕ້ອງເຊ່ອມຊຸ້ມແໜ
ນະໂຍບາຍຂອງສຸ້ນກ້ວ່າ ຕ້ອງຮ່ວມຄ້າຂາຍທ້ສ່ວ ໄລ່ຄ້ງ ເລ້ມ
ໄດ້ສ້ງສອນ, ພ້ອມກັນນ້ນຕ້ອງກຳເໜ້ນກ້ດເກນຄຸນຄ້າ, ຮຸ້ມຳໃ ເປ
ນ້ຢ່າງດ້ກ້ານ ພ້ອນ້ສິນຄ້າ-ຕະຫລາດ, ຮຸ້ມຳໃຊ້ບັນດາ ໄມ້ງັດເສດຖະ

ก๊ด. ในสะเพาะพ้าม้ ต้องสุมใส่ป้บปูงบูละมะ ละเพ้องกาม
ค้า แลละคิมมาคิมลิมสูง, อุมำ และ สางเว้อมไฮ้ในละเพ้อง
เหล้าม้เค้อมไหอ. ต้องเร้ดให้ ๘ เหล้าธิบ้ดายเป้มกำล้ง
ปะจ้มบามในเมอธิบเสดถะก๊ด; พะม้กงาม,ผาละกอมแต่ละ
คิมในละเพ้องกามเหล้าม้ ต้องเป้มม้ธิบ้ดต้งหา, หาอหั้มละ
หรั้มลั้มแลง และมีความต้ดสิ้นใจสูง. บอมใดปะชาอุ้มต้อง
กามอุ้, ต้องกามลาย, ต้องกามแลกปรูมผู้เร้ดอรูกงามกาม
ค้าต้องไปบ้อมบ้ม เพ้ออุ้, เพ้อลาย, เพ้อแลกปรูมกับปะชา
อุ้ม; ผู้ที่เร้ดอรูกงามคิมมาคิมลิมสูง ต้องกรูมพ้อมเพ้อไปรับ
ใอุบ้อมบ้ม. ต้องมีแผ้มกาม เปิดกว้างตาพางกามค้า ใหล้ง
รอดธากาม, พ้อมกับมีกามำใอุกำล้งของอุาอค้าลายม้อย
และกำล้งอื่นๆ (อำนาดกามปิกอง, กองขลอม...) ย่าง
สุดถ้ดเพ้อออยกามค้าในกามแลกยายสิ้นค้าให้ไปเถิงมือปะชา
อุ้ม และอี้ผะลิดพ้นที่ปะชาอุ้มต้องกามลาย. ละเพ้องคิมมาคิม
ลิมสูง ต้องรับใอรูกงามละหรายกามค้าย่างทั้นกามถ้อยอีที
ละถ้ม, ออยเหลือปะชาอุ้มส้อมแปงหิมทาง, จ้ดตั้ง และมำ
ใอุพาทะมะลิมสูงหิมยู่แลอให้ดี ขลีละหรายไพ่,รับประกันกาม
คิมมาคิมละหว่างุกองถ้ม กับกองถ้ม, ละหว่างกองถ้มกับห้อ
ปะเทด, ละหว่างพายในประเทด และกับพายนอก โดยสะ
เพาะเฉมกามคิมมาคิมองภสุกิดตาเอ้นองก เพ้องเร้ดให้เสด
ถะก๊ดของปะเทดเราติดเพ้มกับเสดถะก๊ด ของบ้นดาปะเทด

ສັງຄົມນິຍົມອ່ອນໆ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງຮັບຮ້ອມ ປັບປຸງປຸ
ງົ້ງການຄົ້ມຄ້ວາລາຄາ, ຊຸກຍູ້ຂະເໜງການເງິ້ນ, ທະນາຄານໃຫ
ເຄ່ືອນໄຫວຢ່າງຄ່ືງຄ້ຶດ ເພ່ືອຮັບໃຊ້ການຜະລິດ, ການຈ້ລະຈອນແລກ
ປ່ຽນຢ່າງ ໄດ້ການ ໄດ້ງ່ານທ່ີ້ສຸດ.

ຝ.- <u>ນັ້ນຫານະໂຍບາຍລາຄາ</u>.

ເພ່ືອຂະຫຍາຍການຈ້ລະຈອນແລກປ່ຽນ, ຕ້ອງມ່ີນະໂຍບາຍ
ລາຄາທ່ີ້ຖ້ກຕ້ອງ. ພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າ ລາຄາເໝ ການສະແດງ
ອອກເປ້ັນເງິນຂອງຄຸນຄ່າ. ບ່ອນໃດ່ມ່ີການຜະລິດສ່ິນຄ້າ ບ່ອນນ້ັ
ລາຄາກ່ໍເກ່ີດຂ້ຶ້ນ ແລະກ່ໍເປ້ັນໜ້ວ່ຍງານຄຸນຄ່າ.

ບ່ອນ້ົ່ງຂອງລາຄາເໝນຄຸນຄ່າ, ໝ່ວຍຄວາມວ່າ ເໝນຄ່າ
ສ້ິນເປ້ືອງແຮງງານສັງຄົມທ່ີ້ຈ່ໍາເປ້ັນ ເພ່ືອຜະລິດສ່ິນຄ້ານ້ັນ ອ.ທ. ໜ້ວ່ຍ
ການໃນການກ່ໍນ່ິດລາຄາ ເໝນຕ້ອງຮ້ັບປະກ້ັນໃຫ້ພ່ົ້ດເໜ່ືອນຄ່ໍາ ໃຊ
ຈ່ວ່ຍໃນການຜະລິດ. ລາຄາຂອງສ່ິນຄ້າແຕ່ລະຊະນ່ິດ, ເມ່ືອກ່ໍຕ້ອ
ງ້ົ້ນເສ້ັອ ນ້ັນນ້ັກ້ດເຍ່ືອງ ອ.ລາ.ຄຸນຄ່າ, ເພາະລາຄາຍ້ັງຖ້ືກ
ໜ້ວ່ຍ ຈ່ໍາກ່ັດເໝ ແຫ່ງການສະໜອງ ແລະຄວາມຕ້ອງການ, ຈ່ໍາ ຄຸນ
ຄ່າຂອງເງ່ິນຕ່ໍາ ທ່ີ້ພ່ວມພ້ັນອ່ຽນ, ຈ່ໍາ ນະໂຍບາຍຂອງລ້ັ ແລະຈ່ໍາ
ໜ້ໍ ສະ ອ.ນ ສ່ອນ ໃ ສ່ອນ ໜ້ົ ຂອງ ນ້ັ ດ່ໍ ປ້ັ ໄ ຕ ະ ທ ລ ດ ໂ ກ. ເ ມ ່ ອ
ເປ້ັນ ແ ໜ ່ ອ ນ ້ ັ ນ , ບ ່ ເ ໝ ນ ່ ອ ລ

ນອນໜ້ຳ ຢູ່ໃນບໍລິເວນເຫລ່ານັ້ນເພື່ອແທ່ນເພື່ອໃຫ້ພົ້ນຕາມຄົດໄລ ການແລກປ່ຽນລະຫວ່າງລັດ ກັບຊາວນາ, ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືຄົດໄລ ແທນການ, ເພື່ອສ້າງວິບປະນາມ ແລະ ໃຊ້ຄວາມຮຸນງານໃຫ້ແກ່ພະ ນັກງານ, ນັກຮົບ, ກຳມະກອນ ທີ່ສັ່ງກັດລັດເທົ່ານັ້ນ. ເມື່ອລັດມີ ສົມຄວນແລກປ່ຽນ, ລາຄາຈຶ່ງຈະມີຄຸນປະໂຫຍດອັນແທ້ນອນເພື່ອຊຸກ ຍຸການຜະລິດ, ເຮັດໃຫ້ຕະຫລາດກ້ວ້ຳ ແລະ ປ່ຽນແປງຊື້ຂາຍ ເປັນຢ່ຽງປະຈຳວັນ. ແຕ່ວ່າ,ສຳລັບບໍລິເວນໃດທີ່ໄດ້ມີການຜະລິດ ສົມຄວນແລ້ວ, ລາຄາ ກໍເປັນໄປຕາມກົດເກນຂອງມັນຄືກົດເກນ ຄຸນ ຄ່າ. ລັດ ສາມາດກະທົບໃສ່ລາຄາ ດ້ວຍນະໂຍບາຍ ເສດຖະກິດ ຕ່າງໆ ແລະພາສີອາກອນ; ແຕ່ ສິ່ງທີ່ກະທົບແຮງກວ່າໝູ່ ເຂົ້າໃສ ລາຄາແມ່ນຕະຫລາດ ແລະກົດເກນແຫ່ງການສະໜອງ ແລະ ຄວາມ ຕ້ອງການ, ລາຄາຂອງເງິນຕາ ຫລື. ບໍ່ຄວນຄິດວ່າ ການຕັ້ງລາ ຄາຕ່ຳລົງເທົ່າໃດ ເງິນຕາກໍ່ຍິ່ງມີລາຄາເທົ່ານັ້ນ ແລະຊື້ຂາຍການເປັນ ຢ່ຽງພະນັກງານ, ລັດຖະກອນ ຈະໄດ້ຮັບການ ປ່ຽນແປງດີຂຶ້ນອີກ ດ້ວຍ. ຄັ້ນການຕັ້ງລາຄາຕ່ຳ ລັດຈະຊື້ສົມຄວນໄດ້ ແລະສົມຄວນຂອງລັດ ກໍ່ຈະຮົ່ວໄຫລອອກໄປທາງນອກ, ອັນນີ້ ມັນບໍ່ພຽງແຕ່ຍອມຂາດ ພ ຄາ ເອກະລົບຊອກວ່ທີ່ຫລັກໂລບ ເອົາສົມຄວນຂອງລັດເທົ່ານັ້ນ, ກະໂຕ ພະນັກງານ, ລັດຖະກອນ ເອງກໍ່ຈະເປັນຜູ້ເອົາສົມຄວນຂອງລັດອອກໄປ ສູ່ຕະຫລາດເສລີ ແລະຕະຫລາດມືດອີກຊ້ຳ. ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນພວກ ພໍ ຄາຈະກົດທັງ ๘ ສ່ວນ, ກົດທັງຜູ້ຫາມສົມຄວນຂາຍ ແລະກົດທັງຜູ້ຕ້ອງ ການຊື້ສົມຄວນ. ສຳລັບນັ້ນຄວາມຂາຍແທນທີ່ຕາເວັນຕົກຂອງປະ

ເທດເຮົາ, ຖ້າການຕະຫລາດຕ້ອງຈະເຮັດໃຫ້ສົ່ງຄ້າຫມົດ, ເຂົ້າ
ປ້ອງການຂອງພວກເຮົາຮ້ອໄຫລໄປ ໂດຍບໍ່ມີການຫັນໃດຈະສະ
ກັດກັ້ນໄວ້ໄດ. ແລະກໍຢ່າຄິດວ່າ ການຫ້ານລົງຕະຫລາດ, ການອັດ
ທາງນັ້ນ ຈະສາມາດເກັບຊື້ໄດ້ຫລາຍ ແລະຈະເກັບຊື້ໄດ້ດ້ວຍລາຄາ
ຖືກ. ເຮັດຄືເມື່ອນັ້ນ ມີແຕ່ທໍາລາຍການຜະລິດ, ສ້າງເສີມການຄ້າ
ຂາຍເຖື່ອນ, ສ້າງເສີມການສ້ລາດບັງຫລວງ ພາໃຫ້ ປະຕິດການ
ຫຼ້ຫ້ມໆ ເທົ່ານັ້ນ.

ນະໂຍບາຍລາຄາຂອງພວກເຮົາ ເປັ້ນການພຸ້ນໃຊ້ ຄິດເຫມຸ
ຄ່າ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການຜະລິດອຸດສາຫະກໍາ, ກະສິກໍາໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວ,
ຊຸກຍູ້ການເປີດກວ້າງການຈ້ລະຈອນສິ້ນຄ້າ, ຊຸກຍູ້ການສ້າງ ແລະ
ດັດສ້າງສ້ັງຄົມນິຍົມ, ຮັບໃຊ້ຊີວິດການເປັ້ນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ. ລະ
ບົບລາຄາ ເກັບຊື້ຜະລິດພັນກະສິກໍາ ແລະລາຄາຂາຍຍ່ອຍທ້ີພວກເຮົາ
ວ້ງອອກແຕ່ປ້ ໝກຝ ນ້ັ ພ້ັ ຖ້ານເໝ ນ້ ວ້ງໃສ ລະບົບລາຄາຂອງ
ເຂດປົດປ່ອຍເກົ່າ ເຊ່ງເປັ້ນເຂດເສດຖະກິດສ້ົມຄ້ານ້ັ ທ້ັ ນ ະຫຍາຍ
ຕົວ, ລະບົບລາຄາດ້ງກ່າວນ້ ຕ້ດພ້ັ ນ ລະບ ຍ ຂາຍເ ງ ນ ທ ປ
ຕ ດ ກ ນ ມ, ລ ດ ະ ກ ມ, ຕ ດ ພ ນ ເ ບ ບ ທ ເ ກ ຊ , ແ ລ ກ
ຢ ຍ ຕ ມ ເ ບ ບ ຊ ຫ ນ ເ ກ ຍ ຂ ງ ກ ນ ค ຂ ງ ລ ດ. ດ ຍ ລ ະ ບ ບ
ລ ค ນ ນ , ก ม ค ຂ ง ล ด ช ย ด , ข ย ย ด ด แ ล ะ เ ป ด ก ว ง
ก ม จ ล ะ จ ง ม ส ม ค ก ร ับ ใ ช ก ม ผ ะ ล ด แ ล ะ ร ับ ใ ช ช ว ก ม เ ป น
ย ย ด ด. ล ค ค ช ว เ ข ก ป ด ก, เ ข ส ง, ว ว แ ล ะ ค ว ย ท ล ด
ว ง อ ก ณ ม ต ก ว ค ณ ค , เ ม ร ับ ใ ส ล ค ค ต ะ ห ล ด ท ถ ก

ຝ້ມສະທ້ອນຂ້ອງການພ້ວພັນແຫ້ງການສະໜ້ອງ ແລະຄວາມຕ້ອງການ
ແລະຂ້ອງຕະຫລາດໄທແລ້ວ, ລາຄານ້ີ ເມ້ນຕ່ຳເກ້ນໄປ. ຝ້ມຂ້ອງ
ມ້ນ້ຳ້ມັນຫ້ມຍາຫາມ, ງ້ວ, ຄວາຍ, ໝູ, ເປ້ດ, ໄກ, ຕະຫລ້ອດ
ຮ້ອດປາມ້ຳ້ນ້ຳ້ກເລ້ດລ້ອດຂ້ານ ໄປ້ໃ້ງ ໄທເປ້ນຈ່ຳ້ນ້ວນຫລາຍ. ໃນ
ຂະນະດຽວກ້ນ້ນ້, ລ້ດຊ່ຳ້ພ້ດຕ້ອງຈ່າຍເງ້ນຕ່າຕ່າງປະເທດ ໄປ້ຊ້ື
ເຂ່ົ້າຢ້ໄທຕ່ານລາຄາສ່ານ້ ແພ່ງລ້ນລາຄາເຂ່ົ້າສ່ານ້ທ້ລ້ດຂ່ານ້ຍ້ອ້ຍ
ຕ້ອງ ๑๐ ເທ່ົ່າ.

ພວກເຮ່ົ້າ ພ້ວມຢ້ໃນສະໄໝຂ່ານ້ຜ່ານ ຈ່ານ້ກ່ານ້ຜະລ້ດ້ນ້ອ້ຍ
ຂ້ນ້ສຸ້່ກ່ານ້ຜະລ້ດໃຫ້ຽ່ງ້ຄ້ນ້ນ້ິຍ້ນ, ເສ ຖ ະ ກ້ດທ່ຳ້ນ້ະຊ່ານ້ດ້ອ້ຍ ๆ ຄ້ືກ
ນ່ານ, ກ່ານ້ຜະລ້ດ ແລະ ໂ ຄ ງ ປ ະ ກ ອ ບ ກ່ານ້ຜະລ້ດ ຂ ້ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ່ົ ້ າ ຈ ະ
ໜ້ນ້ປ້ຽນຢ່ານ້ງ ບ ຢ ຸ ດ ຢ ້ ງ , ຈ ່ ານ ້ ໜ ້ ນ ້ ກ ະ ໂ ຕ ຄ ຸ ນ ຄ ່ າ ຂ ້ ອ ງ ສ ິ ນ ຄ ້ ່ າ ແ ຕ ່ ລ ະ ປ ະ
ເ ພ ດ ກ ໍ ລ ະ ນ ້ ິ ກ ່ ານ ້ ປ ້ ຽ ນ ແ ປ ງ ຄ ້ ື ນ ້ . ໃ ນ ດ ່ ານ ້ ນ ້ ,ລ ່ ານ ້ ຄ ່ ານ ້ ຢ ້ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ
ເ ຮ ່ົ ້ າ ບ ້ ່ ອ ່ ານ ້ ຈ ະ ແ ຍ ກ ອ ອ ກ ລ ່ ານ ້ ລ ່ ານ ້ ຄ ່ ານ ້ ຂ ້ ອ ງ ໂ ລ ກ ໄ ດ .ລ ່ ານ ້ ຄ ່ ານ ້ ຕ ະ ຫ ລ ່ ານ ້ ດ
ຂ ້ ອ ງ ໂ ລ ກ ໃ ນ ຫ ລ ່ ານ ້ ປ ່ ົ ່ ານ ້ ນ ້ ້ ໄ ດ ້ ນ ້ ິ ກ ່ ານ ້ ໄ ຫ ວ ຕ ້ ວ ຢ ່ ານ ້ ແ ຮ ງ ແ ຮ ງ . ຄ ຸ ນ
ຄ ່ ານ ້ ຂ ້ ອ ງ ເ ງ ້ ນ ໂ ດ ລ ່ ານ ້ ກ ້ ິ ກ ່ ານ ້ ຕ ່ ານ ້ ລ ້ ງ ຢ ່ ານ ້ ງ ໄ ອ ວ ່ ານ ້ . ໂ ລ ກ ນ ້ ິ ຍ ້ ນ ພ ວ ມ ຕ ້ ິ ກ
ຢ ້ ໃ ນ ສ ະ ພ າ ບ ອ ້ ິ ດ ກ ່ ານ ້ ດ ່ ານ ້ ນ ເ ງ ້ ນ ຕ ່ ານ ້ , ລ ່ ານ ້ ຄ ່ ານ ້ ນ ້ ້ ນ ້ ເ ຊ ້ ື ອ ໄ ຟ ສ ູ ງ ຂ ້ ນ ້
ໜ ້ ນ ້ ້ ນ ້ ໄ ດ ້ ສ ່ ານ ້ ງ ຝ ້ ນ ສ ະ ທ ້ ນ ເ ຖ ິ ງ ຄ ່ ານ ້ ຂ ້ ນ ້ ສ ່ ານ ້ ງ , ເ ຖ ິ ງ ລ ່ ານ ້ ຄ ່ ານ ້ ສ ຳ ເ ລ ັ ດ
ຮ ູ ້ ຂ ້ ອ ງ ຜ ະ ລ ິ ດ ພ ້ ນ ຫ ລ ່ ານ ້ ຊ ຸ ະ ນ ິ ດ ຢ ້ ໃ ນ ໂ ລ ກ . ຄ ່ ານ ້ ຂ ້ ນ ້ ສ ່ ານ ້ ງ ສ ້ ນ ້ ຄ ່ ານ ້ ຂ ້ ອ ງ
ພ ວ ກ ເ ຮ ່ົ ້ າ ທ ້ ່ ີ ຜ ່ ານ ້ ນ ແ ດ ນ ໄ ທ ໄ ດ ້ ເ ພ ້ ່ ີ ຂ ້ ນ ້ ຫ ລ ່ ານ ້ ຍ , ລ ່ ານ ້ ຄ ່ ານ ້ ເ ຂ ່ ົ ້ ່ ານ ້ ສ ່ ານ ້ ນ ໃ ນ ຕ ະ
ຫ ລ ່ ານ ້ ດ ໂ ລ ກ ແ ລ ະ ລ ່ ານ ້ ຄ ່ ານ ້ ໄ ນ ຢ ້ ໃ ຫ ລ ້ ອ ນ ແ ຕ ່ ເ ພ ້ ່ ີ ຂ ້ ນ ້ , ໃ ນ ເ ວ ລ ່ ານ ້ ດ ຽ ວ
ກ ້ ນ ້ ນ ້ ພ ວ ກ ເ ຮ ່ົ ້ ່ ານ ້ ຍ ້ ງ ຮ ັ ກ ສ ່ ານ ້ ລ ່ ານ ້ ຄ ່ ານ ້ ຂ ້ ່ ານ ້ ຍ ເ ຂ ່ ົ ້ ່ ານ ້ ສ ່ ານ ້ ນ , ລ ່ ານ ້ ຄ ່ ານ ້ ຊ ຸ ເ ຂ ່ ົ ້ ່ ານ ້

ເປືອກ, ລາຄາຂາຍໄມ້ໄວ້ຄິເກົ່າ, ອັນມັນ ບໍ່ເໝາະສົມ.

ຄຸນຄ່າເງິນຫີບຂອງພວກເຮົາໃນປະຈຸບັນທຽບໃສ່ເດືອນ ກ/ ໝາຝ ນີ້ນັ້ນຕ່າງກັນ; ຄຸນຄ່າຂອງມັນໄດ້ຫລຸດລົງຍ້ອນຜົນສະທ້ອນ ຈາກການບໍ່ດຸນດ່ຽງລະຫວ່າງການສະໜອງ ກັບຄວາມຕ້ອງການ ສິນ ຄ້າ, ລະຫວ່າງລາຍຮັບ ກັບລາຍຈ່າຍການເງິນ ແລະ ລະຫວ່າງ ລາຍຮັບກັບລາຍຈ່າຍເປັນເງິນສົດ.

ເນື່ອງຈາກລະບົບລາຄາໃນປະຈຸບັນ, ການຜະລິດກະສິກຳ ຂະຫຍາຍຕົວໄດ້, ຊົນລົດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນດີຂຶ້ນພ້ອມຄວາມຫຍຸ້ງ ຍາກ, ການຂາເຂົ້າ-ຂາອອກ ກໍຫຍຸ້ງຍາກຄືກັນ; ການສ່ວຍໂອກາດ ຄ້າຂາຍເຖື່ອນ, ການຄ້າຂາຍເງິນ, ສ້ລາຄ້ງໜ້ລວງ ແລະອື່ນໆ ໄດ້ແຜ່ຫລາຍ.

ໃນເງື່ອນໄຂຄິເໝືອນັ້ນ, ຕ້ອງດັດແປງລະບົບລາຄາຄືນໃໝ່ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຕະຫລາດພາຍໃນປະ ເທດ ແລະ ຕະຫລາດຕ່າງປະເທດ, ສອດຄ່ອງກັບຄຸນຄ່າ ລາຄາ ສຳເລັດຮູບຂອງສິນຄ້າປະເພດຕ່າງໆ,ສອດຄ່ອງກັບຄຸນຄ່າ ເງິນຫີບ ຂອງພວກເຮົາ, ຖືຕາມໝວດທ່ຽງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ໝ່ໃສ່ເປີດ ກ້ວ້າງການຈ່ລະຈອນສິນຄ້າ, ຊຸກຍູ້ການຜະລິດ ໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວ, ເຮັດໃຫ້ຊົນລົດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນເຂົ້າສູ່ສະພາບປົກກະຕິ, ປະ ກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການກຳຈັດແກ້ໄຂປະກົດການ ທ້ຳ້ທ່ໃນສັງຄົມ.

ໃນດ້ານອື່ນ, ພວກເຮົາພ້ອມຢູ່ໃນຂະບວນວ້ວັດຈາກການຜະ ລິດນ້ອຍຂ້ຶ້ນສູ່ການຜະລິດໃຫ່ຍ, ເສດຖະກິດ ຣ ພາກສ່ວນ, ຕະ

ຫລາດມີຫລາຍປະເພດຄື: ຕະຫລາດທ້ອປະເທດ, ຕະຫລາດທ້ອງຖິ່ນ, ຕະຫລາດທີ່ມີການຈັດຕັ້ງ ແລະຕະຫລາດເສລີ. ສະນັ້ນ ການຄ້າຂອງລັດກ່ອງມຳໃຊ້ເພບວິທີຂຸຂາຍຫລາຍຢ່າງ ທີ່ຕ່າງກັນ, ລາຄາກ່ອງມີໄຫວພິບ, ປະກອບດ້ວຍຫລາຍປະເພດຄື ລາຄາໃນແຜນການ, ລາຄານອກແຜນການ, ລາຄາທີ່ເປັນເອກະພາບ ໃນທ້ອປະເທດ, ລາຄາສຳລັບຕະຫລາດແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ, ຈະປະຕິບັດລາຄາອັນດຽວຄືກັນໝົດໃນທ້ອປະເທດ, ຕ່ຕະຫລາດທຸກປະເພດ ແລະຕ່ເພບວິທີຂຸຂາຍທຸກຢ່າງເນມບ່ໄດ. ມອບສິດໃຫ້ສະພາລັດຖະມົນຕີ ກ່ລ້ງຫລັກການນະໂຍບາຍລາຄາ, ຕ່ກ່ລ້ງລາຄາຂຸຂາຍສິນຄ້າຈຳນວນໜ້ອຍໜ້ງ ທີ່ເປັນປະເພດສິນຄ້າໃນຂອບເຂດຕະຫລາດທີ່ມີການຈັດຕ້ງຂອງທ້ອປະເທດ ແລະມອບສິດອັນກ້ວ້າງຂວ້າງໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນໃນການກຳນົດລາຄາ ຕາມຫລັກການນະໂຍບາຍເອກະພາບທີ່ສະພາລັດຖະມົນຕີໄດ້ປະກາດໃຊ້. ສ່ວນອຳນາດການປົກຄ້ງແຂວງນັ້ນເອ້ງຄ່ວນກຳນົດແຕ່ລາຄາສິນຄ້າບາງປະເພດທີ່ນ່ວນຢູ່ໃນຕະຫລາດທີ່ມີການຈັດຕ້ງຂອງທ້ອງຖິ່ນເທ່ານ້ນ, ບ່ຄ່ວນກຳນົດລາຄາໃຫ້ທຸກໆ ປະເພດສິນຄ້າ, ໃຫ້ຕະຫລາດທຸກໆ ປະເພດຕາມເພບໃຊ້ຄຳສ້ັ່ງບໍລິຫານເພ້ືອຄຸ້ມຄ້ງຕະຫລາດ.

ສູນການຄ້ມີແຕ່ກ່ລ້ງລາຄາສຳລັບສິນຄ້າທີ່ສູນການຄ້ຜະລິດເອງ, ທີ່ສູນການຄ້ນຳເຂ້ົ້າມາ ແລະ ສູນການຄ້ເກັບຊື້ເພ້ືອຂາຍເອງເທ່ານ້ນ. ສຳລັບສິນຄ້າໃຊ້ສ່ວນທີ່ສູນການຄ້ນຳເຂ້ົ້າມາ ແລະເຄ້ຍຢ່າຍໃຫ້ແຂວງຕ່າງໆ ນ້ັນ, ສູນການຄ້ກຳນົດແຕ່ລາຄາຂາຍຍົກ, ສ່ວນລາຄາຂາຍ

ຍ່ອຍ ເຊັ່ນມອບໃຫ້ທ່ານຖືເຕີລົງ ເອົາຕາມຫລັກການທີ່ສູນກາງເຊ່ະ
ນຳໃຊ້.

ລາຄາເກັບຊື້ຜະລິດພັນທະສິກຳຢູ່ແຕ່ລະແຂວງ ເຊັ່ນອຳນາດ
ການປົກຄອງແຂວງ ເປັ້ນຜູ້ກຳນົດຕາມແຕ່ລະລະດູການ ໂດຍອີງຕາມ
ຫລັກການເພັ້ດເພັ້ພົມນຳກັ້ນລະຫວ່າງການຄ້າຂອງລັດ ກັ້ບຊາວ
ນາ (ມ້ີຂຜູ້ກພັ້ນ ๔ ສ້ັ້ນ ຫລ້ືາຍມ້ີຂຜູ້ກພັ້ນ).

ລາຄາຂາຍຍົກ, ລາຄາສະໜອງວັດຖຸປະກອນເຕັ້ກນິກ ເຊັ່ນ
ສູນກາງ ເປັ້ນຜູ້ກຳນົດ,ລາຄາອັ້ນມ້ີ້ໃຫ້ຮັ້ສາໄວ້ ເປັ້ນປົກກະຕິພ່າຍໃນ
ກຳນົດ ຜ ເດ້ືອນ ຫລ້ືໜ້ືງ, ກ້ໍອາດຈະດັດແປງໃໝ່ໄດ. ຄ່ານ້ໍາ
ງານຜະລິດ, ຄ່ານ້ໍາງ ເອກະຊົນຂົ້ນສ້ົ ເລະ ກ້ໍສ່ານ້ໍາ ກ ເຊັ່ນອຳນາດ
ການປົກຄອງທ້ອງຖ້ິ ເປັ້ນຜູ້ຕົກລົງ ຕາມຫລັກການທ້ີ່ສູນກາງ ເຊ່ະນຳ
ໃຫ້, ຕາມການຕົກລົງລະຫວ່ານ້ໍາລັດກັ້ບ ເອກະຊົນ. ສ້ົນຄ້ານ້ໍາ ທ້ໍ ສ່ານ້ໍາ ທ
ກ້ດຂອງລັດຢູ່ທ້ອງຖ້ິ ຜະລິດອອກ ຫລ້ືທ້ອງຖ້ິນນຳ ເຂ້ານ້ັ້ນ ເຊັ່ນໃຫ
ທ້ອງຖ້ິ ເປັ້ນຜູ້ຕົກລົງລາຄາຂາຍ. ລາຄາຊ້ືຜະລິດພັ້ນທະສິກຳ ເພ້ືອ
ເປັ້ນສ້ົນຄ້ານ້ໍາຂ້ອອກຢູ່ກັ້ບທ້ອງຖ້ິ ກ ເຊັ່ນທ້ອງຖ້ິ ເປັ້ນຜູ້ຕົກລົງ ກັ້ບຊາວ
ນາ.

ຢ່ານ້ໍາ ຈ້ືນຈ ຮ ກ ານລາຄາ ໄດ້ດ້ີ, ລັດຕ້ອງໜຸນໃຊ້ທຸ ກ ມ ານຸ ຕ ະ
ການ: ບ ລ ິ ຫ ານ, ການສ ຶ ກ ສ ານ ຽ ບ ຮ ້ ຽ ນ, ເສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ສ ົ ມ ທ ຽ ບ ກ ັ ້ ນ ຢ ່ ານ
ຄ ຽ ບ ຊ ຸ ດ ເ ລ ະ ມ ີ ລ ະ ບ ຽ ບ, ຕ ້ ອ ງ ເ ພ ້ ີ ມ ຄ ວ າ ມ ໄ ວ ຂ ອ ງ ກ ານ ຈ ໍ ລ ະ ຈ ອ ນ ສ ົ ມ
ຄ ້ ານ ້ ໍ າ, ກ ານ ໜ ຸ ນ ອ ຮ ຸ ມ ຂ ອ ງ ເ ງ ິ ນ ຕ ່ ານ, ເ ຮ ັ ດ ວ ຽ ກ ງ ານ ຄ ຸ ມ ນ ານ ຄ ຸ ມ ຂ ົ ມ ຸ ສ ິ ່ ງ
ໃ ຫ ້ ດ ີ, ສ ຸ ຂ ົ ມ ຸ ລ ຸ ມ ດ ຽ ວ ກ ານ ສ ະ ໜ ອ ງ ເ ລ ະ ຄ ວ າ ມ ຕ ້ ອ ງ ກ ານ ສ ົ ມ ຄ ້ ານ ້ ໍ າ ຢ ູ ່ ໃ ນ

ທ້ອງຕະຫລາດ, ຄຸ້ມຄອງລາຍຮັບລາຍຈ່າຍການເງິນ, ລິດຜອນຈຳ
ນວນເງິນໃນການຈັດຕັ້ງບໍລິການລ້ຽງ, ໃນນີ້ ວິທີການອັນສຳຄັນກວ່າໝູ່
ເໝ ຕ້ອງກຳແໜງສິນຄ້າສຳຄັນທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຕອບສະໜອງຕະຫລາດເສລີ.
ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ໝາຍຄວາມວ່າ ຕ້ອງປະຕິບັດມາດຕະການຫລາຍ
ຢ່າງສັງລວມ, ຄົບຊຸດ, ຈະໃຊ້ແຕ່ມາດຕະການອັນດຽວ ເໝ ບ່ ໄດ້.

ກ.- <u>ນະໂຍບາຍເງິນເດືອນ</u>.

ນະໂຍບາຍເງິນເດືອນ ເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນໃນນະໂຍ
ບາຍແຈກຢາຍຂອງລັດຂອງພວກເຮົາ, ເງິນເດືອນ ເປັນການສະ
ແດງອອກພາຍໃຕ້ຮູບການ ເງິນຕາຂອງລາຍໄດ້ແໜງຊາດໃນສ່ວນໜຶ່ງ
ທີ່ສັງຄົມແຈກຢາຍໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານ ຕາມປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະ
ພາບແຮງງານຂອງແຕ່ລະຄົນ. ພາຍໃຕ້ລະບອບສັງຄົມນິຍົມ, ເງິນ
ເດືອນໄດ້ຮັບການກຳນົດຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຂອງກົດໝາຍແຈກຢາຍ
ຕາມແຮງງານ ແລະຕາມລະດັບແໜງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງ ເສດຖະ
ກິດຢູ່ພາຍໃນປະເທດ. ສະນັ້ນ, ເງິນເດືອນ ຕ້ອງຕິດພັນກັບຜະ
ລິດຕະພາບຂອງງານ, ກັບການຈັດຕັ້ງ ແລະການເຮັດງານສັງຄົມ,
ຕິດພັນກັບຄວາມສາມາດແໜງລາຍຮັບຂອງແຕ່ລະຮາກຖານ ການຜະ
ລິດ, ການທຸລະກິດ ແລະລາຍຮັບຂອງ ເສດຖະກິດແໜງຊາດທັງໝົດ.

ຢູ່ໃນທຸກໆ ປະເທດ, ລາຍຮັບແໜງຊາດບໍ່ມີຈັກເທ່ົາໃດ ເຂົ້າ
ໄປຈ່າຍໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານຈົນໝົດ, ຫາກຕ້ອງຈ່ົງສ່ວນໜຶ່ງ ໄວ້ສຳລັບ
ການຜະລິດສຳເປ ດກ້ວາງ, ສ່ວນໜຶ່ງ ໄວ້ສຳລັບສະຫວັດດີການສັງຄົມ

(ໂຮງພໍ, ໂຮງຮຽນ, ລຽງຖຸ້ຜູ້ເຖົ້າ, ສິດສອນເດັກນ້ອຍ, ກໍ່ສ້າງ ກິດຈະການສາທາລະນະ ฯลฯ). ແລະ ສ່ວນໜ້ອຍທີ່ສຳຄັນ ໄວ້ສຳລັບ ການປ້ອງກັນປະເທດຊາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານສັງຄົມ (ໃຊ້ ຈ່າຍໃຫ້ກອງທັບ, ໃຫ້ກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ໃຫ້ ກົງຈັກ ລັດ).

ຖ້າເງິນເດືອນຂ້ຶ້ນຕາມລາຍຮັບແຫ່ງຊາດ, ຖ້າຈ່າຍເງິນ ເດືອນສູງກວ່າລາຍຮັບຕົວຈິງແລ້ວ, ກວມອັນຕົ ເນ່ນຂ້ຶ້ນຈ່າຍ ແລະຈາກນ ເນ່ນຂ້ຶ້ນໃດສະສົມ ໄວ້ເພ່ືອປົກປັກຮັກສາ ແລະສ້າງ ສາປະເທດຊາດ.

ຢູ່ປະເທດເຮົາ, ລະດັບຂອງ ການຜະລິດຍັງຕ່ຳ, ປະເທດ ຊາດຊ້ຳພັດຖືກສົງຄາມທຳລາຍ ເຜົ່ານ ເປັ ເວລາຍາວນານ ແລະ ຖືກສັ ຕຸ ຂ ຢູ່ ສ ເພ ,ລາຍຈ່າຍສ ລັບ ການປ້ອງກັນຊາດກ ຍັງ ຫລວງ ຫລາຍ, ໃນ ເວລາດຽວກັ ນ ກົງຈັ ບ ລ ານ, ກົງຈັ ລ ຊ້ຳພັດ ໂພ ຈ ກ ໄວ. ຍ ນ ນ ຈ ຊາດ ເ ໆ, ລາຍຮັ ບ ຸ ລາຍ ຈ່າຍ. ການຊ ຍ ເ ລ ຂ ງ ຕ ງ ປ ເ ດ ແ ນ ລ ໃ ເ ຂ ໃ ການ ສ ງ ສ , ໃ ການ ປ ກ ປ ກ ສ ປ ເ ດ ຊ ດ , ແ ສ ນ ໜ ງ ທ ສ ຳ ຄ ນ ທ ສ ດ ພ ດ ໄ ໃ ເ ຂ ໃ ການ ແ ກ ໄ ຂ ຄ ນ ຕ ງ ການ ຂ ງ ປ ຊ ຊ ຸ ນ, ເ ພ ສ ງ ເ ຄ ະ ຜ ຖ ກ ເ ຄ ະ ຮ ຍ ຈ ກ ສ ງ ຄ ນ ແ ເ ພ ການ ແ ກ ໄ ຂ ຊ ດ ການ ເ ນ ຢ ງ ພ ນ ກ ງ ນ, ນ ກ ຮ ຽ ນ, ພ ລ ະ ກ ນ ฯลฯ. ນ ນ ເ ນ ສ ພ ທ ຜ ດ ປ ກ ະ ຕ, ຕ ງ ຈ ກ ແ ງ ແ ກ ໄ ຂ.

ໄລຍະຜ່ານມາ, ຊົນເຜົ່າຂອງພະນັກງານ, ນັກຮົບ, ພາລະກອນພົບຄວາມທຸກຍາກ, ອັນນ້ອຍ ຕໍ່ຕໍ່ເນື່ອງມາເສດຖະກິດຂອງພວກເຮົາຍັງຕ່ຳ, ຍອມພວກເຮົາເຮັດບຸນກຸ້ມ,ລາຍຮັບ ບຸນລາຍຈ່າຍ. ແຕ່ວ່າ ສ່ວນໜຶ່ງກໍເນື່ອງມາຈາກການຄຸ້ມຄອງຂອງພວກເຮົາຍັງອ່ອນແອ, ການຄຸ້ມຄອງແຮງງານບໍ່ທັນເໝາະສົມ, ພະນັກງານ, ພາລະກອນຫລາຍຄົນຍັງຂາດສຳນັກງານວິຊາການ, ວິສາຫະກິດ, ຄົ້ນຄວ້າສົ່ງເຄາະ, ຜູ້ໃດເຮັດໄປ ຜູ້ນັ້ນກໍຈຳເອົາຍາດຕິພີ່ນ້ອງ, ເພື່ອນຝູງເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບເງິນເດືອນ, ຮັບການເບີກຈ່າຍ... ເວົ້າເຖິງ ກະໂຕລະບອບເງິນເດືອນກໍເທົ່ວ່າ ຍັງເຮັດຕາມເຫຍຂອງລະບອບສະໜອງເບີກຈ່າຍ ໃນປ່າງຕ່ຳ ເຊິ່ງໃນເວລານັ້ນ ຂັ້ນເງິນເດືອນຍັງງ່າຍດາຍ ໂດຍເວົ້າໃຈໃສ່ແຕ ຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກບໍລິການໃນກິຈັກລັດ ແລະຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກສູ້ຮົບໃນກອງທັບ, ຍັງບໍ່ທັນມີຂັ້ນເງິນເດືອນສະເພາະໃຫ້ຜູ້ຜະລິດ,ໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ເຕັ່ມກ, ມີຜະລິດຕະພາບສູງ, ຍັງບໍ່ທັນເວົ້າໃຈໃສ່ເຖິງແຮງງານດ້ວຍນັ້ນສະໜອງ, ຍັງບໍ່ທັນເວົ້າໃຈໃສ່ ເທົ່າທີ່ຄວນເຖິງຜູ້ທີ່ເຄີຍໄຫວໃນເຂດທີ່ທຸລະຍາກກັນດານ (ອອກແຮງງານໜັກ, ໃນບ່ອນທີ່ທາດເບ່ອ, ບ່ອນອັນຕະລາຍ, ບ່ອນທາງໄກ ທີ່ລຳລຽງຍາກ, ບ່ອນທີ່ການໄປມາທຸລະຍາກ,ທາງໄກຄ້ວນຄ້ວ...). ມີບາງສຳນັກງານວິຊາການ, ກົມກອງ ກໍໄດ້ໃຊ້ເງິນຄ່ຳຊັ້ນສົມ, ພາທະນະວັດຖຸຂອງສຳນັກງານວິຊາການ, ກົມກອງຂອງຕົນເຂົ້າໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸລະຍາກຂອງພະນັກງານ, ນັກຮົບ,ພາລະກອນ ນອກ

ເພື່ອຈາກລະບອບການຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້. ອັນນັ້ນ ເປັນການ ກະທຳທີ່ຜິດພັ້ກການ, ແຕ່ນັ້ນ ກໍ່ຍ້ອງຂອງພວກເຮົາ ເມື່ນຊັ້ກຊ້າ ໃນການດັດແປງລະບອບການຄຸ້ມຄອງ, ລະບອບຈ່າຍເງິນເດືອນທີ່ ບໍ່ ເໝາະສົມ.

ນະໂຍບາຍເງິນເດືອນຂອງພວກເຮົາ ເປັ້ນເມ່ອນັ້ນ, ນັ້ນຈຶ່ງ ບໍ່ສ້ງ ເສີ້ມຜູ້ອອກແຮງງານຜະລິດເຮ້ັດວຽກງານໃຫ້ດີ້ນ, ແຕ່ຍ້ັງ ເປັ້ນ ຂອງຫວາງໃຫ້ຜູ້ຂີ້ຄ້ານ ບໍ່ເຮ້ັດກໍ່ໄດ້ກິນ, ພາໃຫ້ມີການ ອິດສາບ້ັງ ບຽດ, ປຽບທຽບຊ້ງຊ້ານ ລະຫ່ວາງຜູ້ອອກແຮງງານຢ່າງຕ້ງໜ້າ, ຜູ້ຜະລິດວັ້ດຖຸສ້ງຂອງ ໄດ້ຫລາຍ ກັບຜູ້ກໍ່ບ ເຮ້ັດຫ້ງ ຫລືຜູ້ທີ່ເຮ້ັດວຽກ ໜອຍດ້ວ, ແຕ່ກໍ່ໄດ້ກິນຄືກັນ.

ນ້ ເມ ເມ ເມ

ເໝ່ນບ່ ໄດ, ຕ້ອງຄ່ອຍ ເຮັດເປັນລຳດັບ ໄປ. ໃນສະເພາະໜ້າ ນີ້ ຕ້ອງ ເອົາໃຈໃສ່ ດັດແປງ ລະບ່ອບ ເງ່ນ ເດ່ືອນ ຂ້ອງ ຜູ້ ທ່ ອ ກ ແຮງ ງ ານ ຜະ ລິ ດ ໃຫ້ ດ ີ ຂ ຶ້ ນ, ຮັ ບ ປ ະ ກັ ນ ໃ ຫ ຜ ູ ທ ່ ອ ກ ແ ຮ ງ ງ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ໄ ດ ຮ ັ ບ ການ ຫ ິ ດ ເ ໜ ມ ແ ຮ ງ ງ ານ ທ ີ ສ ົ ມ ເ ປ ັ ນ ໄ ປ ເ ພ ື ່ ອ ສ ົ ບ ຕ ໍ ່ ເ ຮ ັ ດ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ໃ ຫ ດ ີ ຂ ຶ ້ ນ ເ ລ ັ ອ ຍ ໆ, ຕ ້ ອ ງ ຮ ັ ບ ປ ະ ກ ັ ນ ໃ ຫ ຜ ູ ້ ເ ຮ ັ ດ ໜ ້ າ ທ ີ ່ ສ ູ ຮ ົ ບ ເ ລ ະ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ງ ານ ນ ັ ້ ນ ມ ີ ຊ ຶ ່ ງ ອ ິ ດ ສ ະ ລ ະ ເ ປ ັ ນ ຢ ູ ່ ໃ ນ ລ ะ ດ ັ ບ ອ ັ ນ ຈ ຳ ເ ປ ັ ນ ເ ພ ື ່ ອ ໃ ຫ ເ ຂ ົ ້ າ ເ ຈ ົ ້ າ ຊ ຸ ມ ຊ ວ ນ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ໜ ້ າ ທ ີ ່ ງ ານ ຂ ອ ງ ຕ ົ ນ.

ດ ັ ງ ນ ັ ້ ນ, ຕ ້ ອ ງ ດ ັ ດ ແ ປ ງ ຂ ັ ້ ນ ເ ງ ່ ນ ເ ດ ື ອ ນ ໃ ນ ປ ะ ຈ ຸ ບ ັ ນ, ກ ຳ ນ ົ ດ ຂ ອ ບ ເ ຂ ດ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ, ທ ຸ ລ ะ ກ ິ ດ, ອ ຸ ຕ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ, ບ ໍ ລ ິ ການ, ສ ົ ່ ງ ເ ສ ີ ມ ໃ ຫ ເ ລ ິ ກ, ໂ ດ ຍ ມ ີ ການ ຄ ິ ດ ໄ ລ ່ ເ ລ ີ ຍ ຢ ່ າ ງ ຖ ີ ່ ຖ ້ ວ ນ ລ ะ ຫ ວ ່ າ ງ ລ າ ຍ ຮ ັ ບ ຂ ອ ງ ຜ ູ ້ ທ ່ ອ ກ ແ ຮ ງ ງ ານ ເ ງ ່ ນ ເ ດ ື ອ ນ ຈ າ ກ ລ ັ ດ ກ ັ ບ ລ າ ຍ ຮ ັ ບ ຂ ອ ງ ຊ າ ວ ນ า, ສ ะ ມ า ฐ ิ ส ะ ห ะ ก ອ ม ແ ລ ะ ຜ ู ้ ท ่ อ ก แ ร ง ง า น อ ื ่ น ๆ ท ี ่ ย ู ่ น อ ก ส ั ง ก ั ด ล ั ด.

ຕ ້ ອ ງ ເ ໜ ມ ห ะ ລ ะ ບ ่ อ ง ส ะ ห ว ั ด ด ิ ก า ม ล อ ม พ ุ ข ึ ้ น เ ห ื ่ อ ล ะ ก า ว ເ ຊ ັ ່ ນ: ຂ ะ ห ร า ย ໂ ร ง ล ุ ง ເ ດ ັ ກ, ໂ ร ง ธ ร ม ะ ม ุ บ า ม, ว ง ก ุ ล ร ุ ง ฤ ุ ผ ู ้ เ ฒ ่ า, ผ ู ้ เ จ ็ บ ป ่ ว ย, จ ิ ต ต ก ร ม ไ ม ่ า, พ ิ ก ล ช น, ม อ ม ย ุ ม, จ ิ ต ต ก ร ม บ ร ิ ก า ม ร ั บ ใ ช ้ อ ุ ด ม ก า ม เ ป ็ น ฤ ู ล อ ม พ ุ (ร า ม ะ ย า ท า ม, เ ร ื อ ม ฤ ู, พ า ห ะ น ะ ร ั บ ใ ช ้ ก า ม ไ ม ่ า, ส ิ ่ ง ส ะ โ ม ส ม, ห ั ว ด ห ะ น ะ ท ำ ฯ ล ฯ), แ ต ่ อ า จ ม ี ภ ั ย พ ิ บ ั ต ิ เ ก ิ ด ข ึ ้ น ไ ด ้ ห ล า ย ใ น เ ห ต ุ ก า ร ณ ์ ห ล ว ง เ ห ต ุ ด ร ว ย ค ว า ม ส า ม า ร ถ ท า ง ก า ร เ ง ิ น เ ส ถ ี ย ร ะ ก ิ จ ข อ ง พ ว ก เ ร า ใ น ป ะ จ ุ บ ั น ย ั ง จ ำ ก ั ด. ส ะ น ั ้ น, จ ำ ต ้ อ ง ล ด ผ ล ป ร ะ ย ช ์ ส ะ พ ว ก เ บ ี ก จ ่ า ย ถ ้ อ ย อ ั ด ฤ ุ ต ิ จ ำ เ ป ็ น เ ห ื ่ อ ล ะ ก า ว เ ม ื ่ อ ส ะ ด ว ก ป ะ ต ิ บ ั ด

ລະບອບການແລກປ່ຽນທີ່ຍຸດຕິທຳ, ເພາະສົນທາ ເກົ່າ, ລ້ຽລ້າງ ປະກົດການທຸຣຸທີ່ເກີດຈາກລະບອບສະໜອງ ເບ ີ ກ ຄ ຳ ຍ.

ດ້ານໜຶ ງ ທ ີ ສ ຳ ຄັ ນ ເ ນ ັ ນ ຕ ອ ງ ເ ພ ີ ່ ມ ທ ະ ວ ີ ການສຶກສາອົບຮົມພະນັກງານ, ນັກຮົບ, ພາລະກອນ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເຂົາ ເຈົ້າ ໃຫ ້ ເຂ ົ ້ າ ໃຈ ເ ລ ຶ ງ ຄ ວ າ ມ ທ ຸ ຣ ຸ ຍ າ ກ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ ; ສ ະ ພ າ ບ ຕ ົ ວ ຈ ິ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກິ ດ ກ ານ ເ ງ ິ ນ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ , ປ ຸ ກ ລ ະ ດ ົ ມ ພ ລ ິ ດ ທ ຸ ກ ຄ ົ ນ ໃ ຫ ້ ອ ອ ກ ແ ຮ ງ ງ ານ ຢ ່ າ ງ ຂ ະ ຫ ຣ ັ ນ ຫ ້ າ ວ ໜ ັ ນ , ປ ະ ຢ ັ ດ ທ ະ ຍ ັ ດ , ຕ ັ ງ ໜ ້ າ ປ ະ ກ ອ ບ ສ ອ ນ ເ ຂ ົ າ ໃ ນ ກ ານ ປ ົ ກ ປ ັ ກ ຮ ັ ກ ສ າ ແ ລ ະ ສ ້ າ ງ ສ າ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ , ບ ຣ ຸ ງ ແ ຕ ່ ງ ທ າ ກ ານ ລ ຽ ງ ດ ູ ຈ າ ກ ລ ັ ດ ເ ຕ ົ າ ນ ດ ຽ ວ , ເ ປ ັ ນ ເ ນ ື ້ ອ ນ ໍ ້ າ ໜ ຶ ່ ງ ໃ ຈ ດ ຽ ວ ກ ັ ນ ເ ກ າ ະ ກ ຸ ມ ກ ຳ ລ ັ ດ , ນ ຳ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ . ຜ ູ ້ ໃ ດ ຍ ັ ງ ມ ີ ກ ຳ ລ ັ ງ ແ ຮ ງ ງ ານ ແ ລ ະ ຢ ູ ່ ໃ ນ ໄ ວ ອ າ ຍ ຸ ອ ອ ກ ແ ຮ ງ ງ ານ ກ ໍ ຈ ົ ງ ຕ ັ ງ ໜ ້ າ ອ ອ ກ ແ ຮ ງ ງ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ , ເ ຮ ັ ດ ວ ຽ ກ ງ ານ ແ ລ ະ ຈ ະ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ຄ ່ າ ຕ ອ ບ ແ ທ ນ ຕ າ ມ ກ ານ ປ ະ ກ ອ ບ ສ ອ ນ ຂ ອ ງ ຕ ົ ນ .

ສ ິ ່ ງ ຈ ຸ ກ ຍ ູ ້ ທ າ ງ ດ ້ ານ ຈ ິ ດ ໃ ຈ ເ ປ ັ ນ ກ ຳ ລ ັ ງ ແ ຮ ງ ອ ັ ນ ຍ ິ ່ ງ ໃ ຫ ຽ , ແ ຕ ່ ເ ວ ົ າ ເ ຖ ິ ງ ທ ີ ສ ຸ ດ ແ ລ ້ ວ ຈ ິ ດ ໃ ຈ ຂ ອ ງ ມ ະ ຫ າ ຊ ົ ນ ຈ ະ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ກ ານ ຮ ັ ກ ສ າ ໄ ວ ໄ ດ ຢ ່ າ ງ ຍ າ ວ ນ ານ ກ ໍ ຕ ໍ ່ ເ ມ ື ່ ອ ນ ັ ນ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ກ ານ ສ ົ ມ ທ ົ ບ ຢ ່ າ ງ ຖ ຶ ກ ຕ ້ ອ ງ ກ ັ ບ ຜ ົ ນ ປ ະ ໂ ຫ ຍ ດ ທ າ ງ ດ ້ ານ ວ ັ ດ ຖ ຸ ຕ ົ ວ ຈ ິ ງ . ວ ັ ດ ຖ ຸ ປ ະ ສ ົ ງ ຂ ອ ງ ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ເ ລ ີ ່ ມ ຈ າ ກ ຜ ົ ນ ປ ະ ໂ ຫ ຍ ດ ຂ ອ ງ ມ ະ ຫ າ ຊ ົ ນ ແ ລ ະ ເ ພ ື ່ ອ ຜ ົ ນ ປ ະ ໂ ຫ ຍ ດ ຂ ອ ງ ມ ະ ຫ າ ຊ ົ ນ .

ດ ວ ຍ ເ ຫ ດ ນ ັ ນ , ຄ ະ ນ ະ ພ ັ ກ , ອ ຳ ນ າ ດ ກ ານ ປ ົ ກ ຄ ອ ງ ທ ຸ ກ ຂ ັ ້ ນ , ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ , ສ ະ ມ າ ຊ ິ ກ ພ ັ ກ ທ ຸ ກ ຄ ົ ນ ຕ ້ ອ ງ ຊ າ ຍ ຊ ຶ ມ ທ ັ ດ ສ ະ ນ ະ ຂ ອ ງ ພ ັ ກ ທ ີ

ວ່າ ໄປຄຽງຄູ່ກັບການສຶກສາອົບຮົມສາມັກຄີເຕົ້າໂຮມມະຫາຊົນພ້ອມ
ພຽງກັນທຸ່ມເທແຮງເຂົ້າໃນການຜະລິດ, ໃນການສູ້ຮົບ ແລະ ຮັດ
ວຽກງານ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາ ແລະສ້າງສາປະເທດຊາດມັ່ນ, ຕ້ອງ
ເອົາໃຈໃສ່ຈິດໃຈເຖິງຜົນປະໂຫຍດຕົວຈິງຂອງມະຫາຊົນອີກດ້ວຍ.ໃນ
ການດຳເນີນຊີວິດຂອງຄະນະພັກ, ອຳນາດການປົກຄອງ, ຂອງຂະ
ເໜ່ງການຕ່າງໆ, ນອກຈາກການເປີກສ້າວຽກງານທົ່ວໄປແລ້ວຕ້ອງ
ມີການເປີກສາຫາລື ແລະແກ້ໄຂຄວາມຕ້ອງການອັນຮີບດ່ວນໃນຊີວິດ
ການເປັນຢູ່ຂອງມະຫາຊົນ. ຕ້ອງສຶກສາອົບຮົມທຸກຄົນ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈ
ເຈ້ງວ່າ ສິດຜົນປະໂຫຍດກັບພັນທະ ມັນຕິດພັນກັນ. ມີແຕ່ຮຽກຮ້ອງ
ໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າເຮັດໜ້າທີ່ ແຕ່ບໍ່ເຄົາລົບສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງເຂົ້າ
ເຈົ້າ ເມີນຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ມີແຕ່ ຮຽກຮ້ອງຫາ ສິດຜົນປະ
ໂຫຍດ ແຕ່ ເອົາໃຈໃສ່ເຮັດໜ້າທີ່ໃຫ້ໜ້ານັ້ນ ເມີນຂາດສະຕິເປັນ
ເຈົ້າ ແລະກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ແກ່ພາລະກິດລວມ. ຕ້ອງຕ້ານ
ພະຍາດຂີ້ຄ້ານ, ເກຍກົ້ນ, ຫລົບຫລີກຄວາມຮັບຜິດຊອບ.

ຊ.- <u>ເພື່ອເຜີຍແຜ່ຄຸນຄ່າເສດຖະກິດທີ່ສຳຄັນຂອງພວກເຮົາ ເມີ່ມ
ເອົາແຜນການເປັນໃຈກາງ</u>, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍໃຊ້ແຜນການ ເພື່ອກ
ໃຫ້ເກີດຕະຫລາດ ແລະເປີດກ້ວ້າງຕະຫລາດ ຢູ່ໃນຂອບເຂດຈຳເປັນ,
ສົມທົບແຜນການກັບຕະຫລາດ. ເພື່ອດຶງກ້ວ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຮັບ
ຮູ້ ແລະພົ້ນໃຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງກົດເກນຂະຫຽາຍເສດຖະກິດ ເທ່ງຊາດ
ຢ່າງມີແຜນການ ທຸກໆ ປະເທດທີ່ກ້ວ ເຂ້ົາສູ່ການສ້າງສັງຄົມນິຍົມ,
ກະທ່ຽໃນບາດກ້ວ ເດີນທ່ວທີ ຂອງສະໄໝຂ້ามຜ່ານກໍຕ້ອງສ້າງແຜນ

ການໃຫ້ໄດ້, ທັງມີ ເພື່ອຂະຫຍາຍເສດຖະກິດໃຫ້ດີ, ມີປະສິດທິຜົນ ກວ້າຫຼາຍ, ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງປະຊາຊົນ ແລະຂຽວລັດ ໃຫ້ໄດ້ໃນລະດັບສູງສຸດຕາມຄວາມສາມາດທີ່ຂອງການຜະລິດຢູ່ພາຍ ໃນປະເທດ ແລະການຊ່ວຍເຫລືອ, ການຮ່ວມມືສາກົນ.

ຢູ່ປະເທດເຮົາຍັງບໍ່ທັນມີເງື່ອນໄຂອັນສຸກງອມທາງເສດຖະກິດ ເພື່ອເຮັດແຜນການຢ່າງວິທະຍາສາດລະອຽດເທື່ອ, ແຕ່ຄວາມຮຽກ ຮ້ອງຕ້ອງການພາວະວິໄສເຊິ່ນຕ້ອງມີແຜນການ, ເນື່ອງຈາກວ່າເຮົາ ເປັນເຈົ້າການເສດຖະກິດ. ສະນັ້ນ ຕ້ອງເຮັດພາລະບົດບາດ ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ.

ແຜນການເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດຂອງພວກເຮົາໃນໄລຍະທີ່ ມີ ເຊິ່ນພັກໄປໃນລັກສະນະກຳນົດທິດ, ບໍ່ທັນສາມາດຄິດໄລ່ຢ່າງລຸ ລຽງທຸກຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງເສດຖະກິດສັງຄົມໄດ. ແຕ່ ວ່າ, ໃນແຕ່ລະຂັ້ນ, ແຕ່ລະຂະແໜງການ, ແຕ່ລະກິດຈະການທັ້ງ ຈຸໜ້າຍຈະເຈ້ງແລ້ວ ຕ້ອງເຮັດແຜນການໃຫ້ລະອຽດຍິ່ງຂຶ້ນ. ພວກ ເຮົາຍັງຮັກສາຫລັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ ໃນການສ້າງ ແຜນ ການ, ຄະນະກຳມະການແຜນການແຫ່ງລັດ, ບັນດາຂະແໜງການ ເສດຖະກິດສູນກາງ ເປັນຜູ້ກຳຄວາມອາດສາມາດ ເຊື່ອມຊ້ອນທັງພົດທາງ ເສດຖະກິດຂອງຊາດ, ຄວາມອາດສາມາດລຸ່ມລຽງລວມ ແລະ ເປັ້ ແຕ່ລະດ້ານຂອງ ເສດຖະກິດໃນທ້ອງປະເທດ ເພື່ອກຳນົດຕ້ວເລກຄາດ ໝາຍໃຫຽ, ເພື່ອເໝາະສົມໃຫ້ທ່ຽງຕ້ອ ແລະ ຮາກຖານໃນການ ເຮັດ ແຜນການ. ພວກເຮົາມີແຜນນະໂຍບາຍສ້າງແຜນການໃນ ມີ ຂັ້ນ:

ຊັ້ນຣາຖດາມ (ໂຮງຈັກ, ໂຮງງານ, ວິສາຫະກິດ, ກອງທັບ, ຮ້ານຄ້າຂອງລັດ...) ຕອງມີໃສ່ໜ້າທີ່ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ, ມີໃສ່ເງິນທຶນວັດຖຸປະກອນ ແລະ ກຳລັງຄົນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ເພື່ອເຮັດແຜນການຜະລິດ ແລະ ທຸລະກິດຢ່າງລະອຽດ ແລ້ວສູ້ຊົນປະຕິບັດແຜນການນັ້ນໃຫ້ໄດ້ດີ; ຊັ້ນເຂວາ ເປັນຊັ້ນຍຸດທະສາດຄວາມເສດຖະກິດ, ຕອງມີໃສ່ທາແຮງຂອງຕົນ ເພື່ອເຮັດແຜນການສົມດຸນທຸກຄວາມ ຕ້ອງການທາງດ້ານເສດຖະກິດ ສັງຄົມຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນເຈົ້າເອງ, ຢ່າງໜ້ອຍ ກໍເພື່ອໃນດ້ານການກິນຢູ່ ນຸ່ງຖື, ການປົ່ນປ້ອພະຍາດ, ການສຶກສາ ຮໍຮຽນ, ການໄຫ້ມາ ແລະຄວາມສະໜ່ຽບທາງສັງຄົມ, ບ່ໃຫ້ເອື່ອຍອີງໃສ່ຂົ່ມເຫັງ. ຊັ້ນສຸມການ ເປັນຜູ້ກຳການສົມດຸນໃຫ້ຮູ້ທີ່ສຸມການຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ທີ່ເພື່ອດຶດສົມ, ຊ່ວຍເຫລືອທ້ອງຖິ່ນ ຕ່າງ ໆ ເຊັ່ນ: ບາງຕ້ອເລກຄາດໝາຍສົມດຸນ ກຽວກັບທັນຍາຫານ, ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ແລະສິ່ນຄ້າ ເປັນຈ່ຳນວນຫລາຍ ທີ່ຕ້ອງນຳເຂ້ົາ, ຕ້ອເລກຄາດໝາຍສົມດຸນກຽວກັບ ເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃນທ້ອປະເທດ, ຕ້ອເລກຄາດໝາຍກຽວກັບ ການສ່ົງສາລະບານ ຫ ວິດຈະການຂະໜາດໃຫຽ ທີ່ເປັນປະໂຫຽດແກ່ທ້ອປະເທດ ຯລ ຯ.

ບັນດາຂະແໜງການເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ, ຄະນະກຳມະການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ວິສາຫະກິດຂອງລັດ ແລະ ສະຫະກອນຕ້ອງຮຸ້ກຳ ແລະໃຊ້ແຜນການ ເປັນເຄ້ືອງມ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ທຸກການເຄ້ືອນໄຫວທາງ ເສດຖະກິດສັງຄົມນັບແຕ່ຮາກຖານຂ້ຶນມາ ເດ ຖ ທ ຖ ທາງ, ມ ຄວາມໝັ້ນທຽງ ແລະຂະຫຽາຍຕ້ວຢ່າງໜ້ກແໜ້ນ.

ແຜ່ນການທ້ວ່າງ99ກ່ານ ເຖ້ງຈະຢ້ໃນລະດັບສ້ງປານໃດກ້ ຕາມ ກ່ານສ່ານາດລ້ວນລ້ວນເອ້າຄ້ວ່ານຕ້ອງການ ອັນອຸດົມຮ້ງມ້ທ້ສ້ດ ແລະປ້ຽນແປ້ງ ໄວ້ທ້ສ້ດຂ້ອງສ້ງຄົມ ໄດ້ເດ. ດ້ງນ້ນ, ໃນປ້ະເທດສ້ງ ຄົມນ້ຍົມ ນ້ບທ້ັ້ງບ້ນດ່ານປ້ະເທດທ້ີ່ຂ້ະຫ້ຽາຍຕ້ວສ້ງແລ້ວ ເຂ້ົ່ານ້ົ່ານ ລ້ວນແຕ່ໄດ້ເອ້ົ່ານ ການ ກ້ັ ເປ້ັນແຜ່ນການສ້ົມທ້ບ ກ້ັບຕ້ະຫລ່ານ. ການ ກ້ັ ເປ້ັນແຜ່ນການຮ້ັບປ້ະກ້ັນ ສ້ະ ນ ະ ພ້ັ ທ້ຽ ແລະ ການຂ້ະຫ້ຽາຍ ຕ້ວ ຢ່ານ ພ້ັ ກ ເ ພ ຂ້ອ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ, ສ ອ ນ ຕ ະ ຫ ລ ານ ນ ນ ເ ນ ເ ພ ເ ຕ ໃ ຫ ເ ກ ແ ຜ ກ ານ, ຮ ັ ບ ປ ະ ກ ັ ນ ສ ະ ນ ະ ມ ນ ມ ອ ນ, ໄ ຫ ພ ິ ຍ ຂ ອ ງ ຊ ຸ ດ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ. ຖ ້ າ ພ ັ ກ ໄ ປ ແ ຕ ທ າ ງ ດ ານ ແ ຜ ກ ານ, ຖ ິ ບ ້ າ ດ ານ ຕ ະ ຫ ລ າ ດ ຈ ະ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຖ ິ ກ ິ ດ ໝ ວ ງ ແ ລ ະ ຂ ະ ຫ ຽ ا ຍ ຕ ້ ວ ຊ ໍ າ, ບ ່ ສ າ ມ າ ດ ຕ ອ ບ ສ ະ ໜ ອ ງ ຄ ວ າ ມ ຕ ອ ງ ການ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ຕ ານ ກ ົ ດ ເ ກ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ພ ື ້ ນ ຖ ານ ຂ ອ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ໄ ດ, ແ ຕ ວ າ ການ ແ ລ ນ ນ ໍ ຕ ະ ຫ ລ າ ດ, ຖ ິ ບ ້ າ ດ ານ ແ ຜ ກ ານ ນ ນ ກ ໍ ເ ຂ ນ ພ ົ ນ ກ ັ ບ ກ ົ ດ ເ ກ ນ ຂ ະ ຫ ຽ ا ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ແ ໜ ງ ຊ າ ດ ຢ ່ ານ ມ ີ ແ ຜ ກ ານ.

ຢ ູ ່ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ ່ ານ, ພ າ ກ ສ ອ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ຫ າ ກ ໍ ເ ລ ີ ມ ສ ້ າ ງ ຂ ຶ ້ ນ, ພ າ ກ ສ ອ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ເ ອ ກ ະ ຊ ົ ນ ຍ ັ ງ ກ ວ ້ າ ງ ໃ ຫ ຽ ຢ ູ ່, ລ ະ ດ ັ ບ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ເ ວ ້ ົ ່ ານ ຫ ວ ໄ ປ ຍ ັ ງ ຕ ໍ ່ າ, ວ ິ ໃ ສ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ມ ື ທ ັ ດ ຖ ະ ກ ໍ ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ້ ນ ຕ. ດ ວ ຍ ເ ຫ ດ ນ ນ, ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ່ ານ ຈ ຶ ່ ງ ໃ ຊ ແ ຜ ກ ານ ເ ປ ັ ນ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ມ ື ໜ ຶ ່ ງ ທ ີ ່ ສ ໍ ຄ ັ ນ ເ ພ ື ່ ອ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ, ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ, ແ ຕ ວ າ ສ ິ ນ ສ ໍ ຄ ັ ນ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ ເ ນ ນ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ່ ານ ຕ ອ ງ ຮ ຸ ມ ໍ ໃ ຊ ຕ ະ ຫ ລ າ ດ ຢ ່ ານ ສ ຸ ດ ຂ ຶ ດ, ນ ໍ ໃ ຊ ກ ົ ດ ເ ກ ນ ຄ ຸ ມ ຄ ານ ຢ ່ ານ ມ ີ ໄ ຫ ພ ິ ຍ, ສ ົ ມ ທ ິ ບ ກ ັ ບ ແ ຜ ກ ານ

ເພື່ອດັດສ້າງ ເສດຖະກິດທຳມະຊາດ, ຊຸກຍູ້ການຜະລິດໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວ, ດັດສົມທຸກການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມຢ່າງ ເປັນຜົນດີເທົ່າທີ່ລະດົ ໄດ້ໃຫ້ແກ່ເສດຖະກິດ, ຊ່ວຍການ ເປັນຢູ່ ແລະໃຫ້ແກ່ການສ້າງສັງຄົມນິຍົມ.

ທຸກແຜນການຂອງພວກເຮົາ ຕ້ອງຖືເປັນສຳຄັນທີ່ສຸດການນຳ ໃຊ້ຕະຫລາດ ແລະ ເປີດກ້ວາງຕະຫລາດຢູ່ໃນຂອບເຂດ ຈຳເປັນ, ເຮັດ ໃຫ້ການຄ້າ ການ ເປັນຕ້ອງ ໂສ້ຕົ້ນຕໍ, ການຄົມມາຄົມຂົນສົ່ງ ເປັນປາຍ ແຫລມ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການຜະລິດ,ນ້ຳ ເສດຖະກິດທຳມະຊາດ, ເປີດ ກ້ວາງການພົວພັນທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ ລະຫວ່າງ ເຂດຕ່າງໆ ຢູ່ພາຍ ໃນປະເທດ ແລະ ເປີດກ້ວາງ ການພົວພັນທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ ກັບ ຕ່າງ ປະ ເທດ, ເຮັດໃຫ້ ເສດຖະກິດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຂະ ຫຍາຍ ຕົວ ສະ ດວກ ແລະ ກ້າວ ເຂົ້າ ສູ່ ການ ສົມ ດຸນ ຢ່າງ ມີ ພື້ນ ຖານ ອັນ ໜັກ ແໜ້ນ.

ໃນ ການ ສ້າງ ແຜນ ການ, ກໍ ໃຫ້ ເກີດ ຕະ ຫລາດ ນຳ ພວກ ເຮົາ ຍັງ ຂາດ ວິ ຊາ ຄວາມ ຮູ້, ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ຕ້ອງ ຮຽນ ຮູ້ ນຳ ໃຊ້ ວິ ຊາ ຄວາມ ຮູ້ ຂອງ ບັນ ດາ ປະ ເທດ ອ້າຍ ນ້ອງ ຢ່າງ ເໝາະ ສົມ ຕົວ ຈິງ ແລະ ຕ້ອງ ດຳ ເນີນ ການ ກະ ກຽມ ຕ່າງໆ ທີ່ ຈຳ ເປັນ ຢ່າງ ຮີບ ດ່ວນ ເຊັ່ນ: ເຝິກ ທະ ວິ ພາ ກ ສ້ອນ ເຮັດ ວຽກ ງານ ສະ ຖິ ຕິ, ເຮັດ ວຽກ ງານ ສຳ ຫລວດ ຖ້ວງ ແຜ ນ ກຳ ນົດ, ສ້າງ ລະ ບຽບ ສີ່ ສາມ ເສດ ຖະ ກິດ ຯ ລ ຯ ເພື່ອ ເປັນ ພື້ນ ຖານ ໃຫ້ ແກ່ ການ ນຳ ເອົາ ວຽກ ງານ ແຜນ ການ ເຂົ້າ ສູ່ ຄວາມ ເປັນ ລະ ບຽບ ແບບ ແຜນ.

ຜ.- <u>ບັນຫາ ສ້າງ ໂຄງ ປະກອບ ເສດຖະກິດ ສັ ເພາະ ສົ່ມ</u>.

ໃນ ການ ກ້າວ ຂ້ົ ມ ຈາ ການ ຜະ ລິ ດ ມ ອ ຍ ມ ີ ຫລາຍ ບັນ ຫາ ເ ກ ີ ດ ຂ ້ ົ ມ ຄ ິ : ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ຄ ົ ນ ໃ ໝ ່ , ເ ຂ ົ ້ ງ ງ ານ ຄ ົ ນ ໃ ໝ ່ , ສ ້ າ ງ ໂ ຄ ງ ປ ະ ກ ອ ບ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ໃ ໝ ່ ເ ຊ ົ ່ ງ ສ ົ ມ ທ ຶ ບ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ກ ະ ສ ິ ກ ຳ ປ ່ າ ໄ ມ ້ ກ ັ ບ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ , ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ສ ູ ນ ກ າ ງ ກ ັ ບ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ທ ້ ອ ງ ຖ ິ ่ ນ , ສ ້ າ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຈ າ ກ ບ ອ ມ ບ ໍ ່ ທ ັ ນ ມ ີ ການ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ໄ ປ ເ ຖ ິ ງ ບ ອ ມ ມ ີ ການ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ . ເ ພ ື ່ ອ ຈ ະ ສ າ ມ າ ດ ສ ົ ມ ທ ຶ ບ ກ ະ ສ ິ ກ ຳ ປ ່ າ ໄ ມ ້ ກ ັ ບ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ , ສ ົ ມ ທ ຶ ບ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ສ ູ ນ ກ າ ງ ກ ັ ບ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ທ ້ ອ ງ ຖ ິ ่ ນ ໄ ດ ້ ມ ີ ບ ົ ດ ບ າ ດ ຂ ອ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ທ ້ ອ ງ ຖ ິ ่ ນ (ຂ ົ ້ ມ ແ ຂ ວ ງ ແ ລ ະ ເ ມ ື ອ ງ) ມ ີ ບ ົ ດ ບ າ ດ ສ ຳ ຄ ັ ນ ທ ີ ่ ສ ຸ ດ . ຕ ັ ້ ງ ແ ຕ ່ ກ ້ ອ ງ ປ ະ ຊ ຸ ມ ສ ູ ນ ກ າ ງ ຄ ັ ້ ງ ທ ີ ่ ໕ ເ ປ ັ ້ ນ ຕ ົ ້ ນ ມ າ , ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ກ ໍ ໄ ດ ້ ເ ຫ ັ ນ ບ ັ ນ ຫ າ ເ ຫ ລ ົ ່ າ ນ ີ ້ ຢ ່ າ ງ ຈ ະ ແ ຈ ້ ງ ແ ລ ້ ວ , ໂ ດ ຍ ສ ະ ເ ພ າ ະ ຢ ່ າ ງ ຍ ິ ່ ງ ເ ມ ື ອ ງ ໄ ດ ້ ເ ນ ັ ້ ນ ໜ ັ ກ ວ ່ າ ຕ ້ ອ ງ ສ ້ າ ງ ແ ຂ ວ ງ ໃ ຫ ້ ເ ປ ັ ້ ນ ທ ີ ່ ໝ ັ ້ ນ ຍ ຸ ດ ທ ະ ສ າ ດ ທ າ ງ ດ ້ ານ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ . ນ ັ ້ ນ ມ ີ ນ ັ ບ ເ ມ ື ອ ນ ບ ັ ນ ຫ າ ເ ຊ ິ ່ ງ ຂ ົ ້ ມ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ , ຍ ິ ່ ງ ບ ໍ ່ ເ ມ ື ອ ນ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ແ ຂ ວ ງ ຕ ່ າ ງ ໆ ພ ຽ ງ ແ ຕ ່ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ທ ຸ ກ ແ ຜ ນ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ , ແ ຜ ນ ກ ານ ຂ ອ ງ ຂ ົ ້ ມ ເ ຫ ິ ງ ເ ຫ ັ ນ ນ , ແ ຕ ່ ນ ັ ້ ນ ຕ ໍ ່ ເ ມ ື ອ ນ ເ ສ ີ ມ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ບ ົ ດ ບ າ ດ ເ ປ ັ ້ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ຂ ອ ງ ທ ້ ອ ງ ຖ ິ ่ ນ ໃ ນ ດ ້ ານ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ , ໃ ຫ ້ ທ ຸ ກ ທ ້ ອ ງ ຖ ິ ่ ນ , ທ ຸ ກ ແ ຂ ວ ງ ຈ ົ ່ ງ ໃ ສ ່ ທ າ ແ ຮ ງ ຂ ອ ງ ຕ ົ ນ ທ າ ງ ດ ້ ານ ດ ິ ນ ຕ ອ ນ , ຊ ຸ ບ ພ ະ ຍ າ ກ ອ ນ , ກ ຳ ລ ັ ງ ຄ ົ ນ ເ ພ ື ່ ອ ສ ້ າ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ດ ີ ງ າ ມ ຂ ຶ ້ ນ ເ ອ ງ , ໃ ນ ສ ະ ເ ພ າ ະ ໜ ້ າ ທ ີ ่ ເ ມ ື ອ ນ ຕ ່ ງ ເ ຮ ັ ດ ແ ຜ ນ ການ , ງ ົ ບ ປ ະ ມ ານ , ສ ົ ມ ຊ ຸ ມ ຄ ວ າ ມ ຕ ່ ງ ກ ັ ນ ຂ ັ ້ ນ ພ ື ້ ນ ຖ ານ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ພ າ ຍ ໃ ນ ແ ຂ ວ ງ ໃ ນ ດ ້ ານ ການ ກ ິ ນ ຢ ູ , ນ ຸ ງ ຖ ື , ການ ສ ຶ ກ ສ າ ອ ົ ບ ຮ ົ ມ , ການ ປ ິ ່ ນ ປ ົ ວ ພ ະ ຍ າ ດ , ການ ໄ ປ ມ າ , ຄ ວ າ ມ ເ ປ ັ ້ ນ

ລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຫລາ ໃຫ້ດີ. ແຂວງ ໄດ້ຮັບສິດ ດຳ
ເນີນການຂາອອກ-ຂາເຂົ້າ, ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ພົວພັນກັບ ບັນດາ
ແຂວງໃກ້ຄຽງ ແລະກັບ ເສດຖະກິດສູນກາງ, ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ກູ
ຢືມເງິນທຶນ ເພື່ອກໍ່ສ້າງແຂວງຂອງຕົນ (ນັບທັງການກູ້ຢືມທຶນທີ່ເປັນ
ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ), ແຕ ຕ້ອງຊ່ວງເຮັດຊ່ວງທຳ, ມີການກູ້ຢືມ
ແລະມີການໃຊ້ຄືນ, ບ ເອົາຍເງິ (ສູນກາງຊ່ວຍຊ້ຳ ແລະ ຮັບປະກັນ
ວຽກງານໃຫຍ່ໆ ດ້ານປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ
ວຽກງານກໍ່ສ້າງຣາກຖານວັດຖຸຂະໜາດໃຫຍ່ເທົ່ານັ້ນ). ເຮັດໝວກ
ຈະເປັນການເສີມຂະຫຍາຍລັກສະນະເປັນເຈົ້າ, ປະດິດສ້າງ ແລະ
ຈິດໃຈຮັບຜິດຊອບຂອງທ້ອງຖິ່ນຢ່າງສຸດຂີດ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການຜະລິດໃຫ
ຂະຫຍາຍຕົວ, ນ້ຳ ເສດຖະກິດທ້ຳມະຊາດ ແລະປະກອບສ່ວນເຮັດ
ໃຫ້ເສດຖະກິດໃນທ້ອປະເທດຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງ ໄວ ວ.

ດ ອ ຍ ເ ຫ ດ ນັ້ ນ, ແຂວງຕ່າງໆ ຈຶ່ງຄວນ ໄດ້ສຶດສ້ຳ ແຜນການ,
ສ້ຳ ງົບ ປະມານ ເ ອົ າ ເ ອ ງ, ມ ສຶ ດ ກ ຳ ນົ ດ ລ າ ຄ າ ຂ ອ ງ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ຈ ຳ ນ ວ ນ
ໜ ຶ ່ ງ ທ ຶ ບ ຂ ຶ ້ ນ ກ ັ ບ ການ ຜ ູ ກ ຂ າ ດ ໃ ນ ການ ເ ກ ັ ບ ຊ ຸ ຂ ອ ງ ສ ູ ນ ກ າ ງ ... ຣ າ ກ ຖ ານ
ການຜະລິດ ແລະທຸລະກິດ (ດ ານ ກ ະ ສ ິ ກ ຳ, ປ ່ າ ໄ ມ, ຄ ຸ ມ ມ າ ຄ ົ ມ ຂ ົ ນ
ສ ່ ງ, ສ ້ ່ ອ ມ ແ ປ ງ ...) ທ ີ ່ ຂ ະ ໜ າ ດ ນ ້ ຳ ໃ ຫ ຽ, ເ ຕ ັ ກ ນ ້ ຳ ສ ັ ບ ສ ົ ນ ນ ັ ້ ນ
ເ ໝ ມ ອ ບ ໃ ຫ ແ ຂ ວ ງ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ. ພ າ ສ ິ ກ ະ ສ ິ ກ ຳ, ພ າ ສ ຶ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ
ການຄ ້ າ, ລ າ ຍ ໄ ດ ້ ຈ າ ກ ອ ຸ ສ າ ຫ ະ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ ຖ ະ ທ ້ ອ ງ ຖ ິ ່ ນ ເ ໝ ມ ອ ບ ໃ ຫ
ທ ້ ອ ງ ຖ ິ ່ ນ ເ ກ ັ ບ ເ ອ ົ າ ເ ປ ັ ນ ແ ຫ ລ ່ ງ ລ າ ຍ ຮ ັ ບ ຕ ົ ນ ຕ ່ ຂ ອ ງ ງ ົ ບ ປ ະ ມ ານ ທ ້ ອ ງ ຖ ິ ່ ນ
ຕ າ ມ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ແ ລ ະ ການ ແ ນ ະ ນ ຳ ຂ ອ ງ ສ ູ ນ ກ າ ງ. ບ ັ ນ ຫ າ ຕ ່ າ ງ ໆ

ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍເງິນເດືອນ, ເງິນ ແລະ ການພິຈາຫ້າຍເງິນ, ການຮັບ ແລະແຈກຢາຍເຄື່ອງຊ່ວຍເຫລືອ (ນອກຄາການສ່ວນທີ່ໄດ້ມາຈາກການແຮກສ່ຽວກັບແຂວງເພື່ອນບ້ານ) ເພີ່ມສຸນກາງເປັ້ນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ. ສຸນກາງຮັບຜິດຊອບການບໍລຸງສ້າງພະນັກງານຂັ້ນເມືອງ, ຂັ້ນແຂວງ, ແຕ ການບໍລຸງໄລຍະສັ້ນ, ການເຜີກອົບຮົມວິຊາຊີບ, ການບໍລຸງວັດທະນະທຳ ຯລຯ ເພີ່ນທ່ຽງຈຶ່ງຮັບຜິດຊອບເອົາເອງ.

ລວມຄວາມວ່າ ທ່ຽງດ້ານເສດຖະກິດ, ແຂວງຕ່ຽງປະຕິບັດໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ມີ ປະການໃຫ້ໄດ້ດ່ຽງລຸ່ມນີ້:

ກ.- ຈັດວ່າງແຜນການຜະລິດ ແລະທຸລະກິດຂອງແຂວງເອົາເອງ ເພື່ອຮັບປະກັນຊີວິດການເປັ້ນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ແລະຮັບປະກັນການເຄື່ອນໄຫວຂອງບັນດາສຳນັກງານວິຊາການ, ກ່ຽວທະຫານຢູ່ໃນແຂວງຂອງຕົນໃນທຸກດ້ານ.

ຂ.- ຈັດແຈງຊຸດຄົ້ນທຸກຄວາມຈຳເປັນໃນດ້ານການຜະລິດ ແລະການສະສົມຂອງທ່ຽງຖິ່ນ ເພື່ອປະກອບພາທະນະໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ ແລະພາແຂວງກ້ວ່ານ ໂດຍບໍ່ເອົ້ຍອີງ.

ຄ.- ປະກອບສ່ວນ ນັບມື້ນັບຫລາຍເຂົ້າໃນພາລະກິດກ່ຽວກ່ຽງເສດຖະກິດ ແລະ ການປ້ອງກັນຊາດຂອງທ້ອງປະເທດ.

ຢ່າງໃດກໍ່ແມ່ນ, ແຂວງຕ່ຽງສ້າງກົງຈັກໜ້ຽ ເປັ້ນເຈົ້າໃນວຽກງານເສດຖະກິດ, ເປັ້ນເຈົ້າໃນການແກ້ໄຂຄວາມຕ້ອງການຂອງປະຊາຊົນທ່ຽງຖິ່ນ, ຮ້ຽ ພ້ອມກັບສຸນກາງ, ກັບແຂວງອ້ມ ແລະເຮັດການຂ້ອງໜ-ຂ້ອງເຂົ້າ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງ

ທ້ອງຖິ່ນ. ການພົວພັນທາງດ້ານເສດຖະກິດລະຫວ່າງແຂວງກັບສູນ
ກາງ ຕົ້ນຕໍເນື່ອງ ພົວພັນ ຄ ສ້ວນ,ມີໄປມາຕາມຂະຜູກພັນ,ເມື່ອເປັນ
ເຊັ່ນນັ້ນ, ແຂວງຈະກາຍເປັນຫົວໜ່ວຍໄລຽງເສດຖະກິດ, ຮັບພາ
ລະການໄດ ການເສຽເວົ້າເອງ, ບໍ່ເນື່ອວ່າຂັ້ນຕ່ຳເທິງໄດຫລາຍ
ເທົ່າໃດກໍ່ດີ, ຫາກເນື່ອງຕ້ອງຮູ້ຄິດໄລ່ຫຳມາຫາກິນ ເພື່ອເສີມຂະ
ຫຍາຍປະສິດທິພາບທາງເສດຖະກິດໃຫ້ໄດຢ່າງສູງສຸດ ແລະແກ້ໄຂຂໍ
ອົດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ພວກເຮົາ ຕ້ອງໃຊ້ທຸກມາດ
ຕະການເພື່ອຂະຫຍາຍເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນ, ຈາກເສດຖະກິດທ້ອງ
ຖິ່ນ ເພື່ອສ້າງພື້ນຄານໃຫ້ການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດທ້ອງປະເທດ,ນັ້ນ
ເປັນມາດຕະການ ທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອສ້າງແຂວງ ໃຫ້ເປັນ
ຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດທາງດ້ານການເມືອງ, ດ້ານປ້ອງກັນຊາດ,ປ້ອງ
ກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະທາງດ້ານເສດຖະກິດ. ຄຽງຄູ່ກັບການ ປັ
ປຸງບຸລະນະຂັ້ນແຂວງ ຕ້ອງຖືເປັນສຳຄັນ ການປັ້ປຸງບຸລະນະ ຂັ້ນ
ເມືອງ, ເຮັດໃຫ້ຂັ້ນເມືອງ ມີກຳລັງພຽງພໍ ໃນການລົງຕິດເໜດກັບ
ຮາກຖານ ເພື່ອຊຸ້ນຳຂະບວນການຜະລິດກະສິກຳ, ປ່າໄມ້,ຂະບວນ
ການຫັນເປັນສະຫະກອນກະສິກຳ, ຂະບວນການວັດທະນະທຳ, ສຶກ
ສາ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະເຮັດວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນ
ຄວາມສະຫງົບຂອງເມືອງ ແລະຮາກຖານ. ເມືອງ ແລະ ແຂວງ
ເຂັ້ມແຂງ ຈົ່ງຈະສ້າງເງື່ອນໄຂອັນເໝາະສົມ ເພື່ອສົມທົບລະຫວ່າງ
ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ກັບອຸດສາຫະກຳໄດ້ແຕ່ຫົວທີ, ເວົ້າອຸດສາຫະກຳຮັບ
ໃຊ້ການກະເສດສຸມ, ເພື່ອຜະລິດຕະພາບກະສິກຳ, ຂະຫຍາຍກະສິ

ກຳຢ່າງຮອບດ້ານ; ຂະຫຽາຍ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຊຸດຄົ້ນປ່າ ໄມ້ ຯລຯ.

ການຄຸ້ມຄອງຕົວເມືອງ, ສະເພາະທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ ເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງ ທີ່ສຳຄັນໃນວຽກງານຄຸ້ມຄອງຂອງ ພວກເຮົາ. ຕົວເມືອງ ເປັນບ່ອນເຕົ້າໂຮມກຳມະກອນ, ພະນັກງານ, ເປັນບ່ອນເຕົ້າໂຮມຣາກຖານການຜະລິດ, ການທຸລະກິດ ແລະ ກິດຈະ ການສາທາລະນະອື່ນໆ ເຊິ່ງ ເປັນຈຸດສຸມບັດໃຫຽ່ຂອງຊາດແລະຂອງ ປະຊາຊົນ. ຢູ່ໃນຕົວເມືອງ ຕາມທຳມະດາມີຣາກຖານເສດຖະກິດ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະຣາກຖານເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ ທີ່ຂັດກັບ ການຄຸ້ມຄອງຂອງບັນດາຂະແໜງການສູນກາງຢູ່ນຳກັນ. ສະນັ້ນຈຶ່ງ ຈາກແຂວງ ເປັນເຈົ້າການສ້າງແຜນການຂອງແຂວງເລີ, ບັນດາ ຂະແໜງການສູນກາງ ຕ້ອງ ເອົາໃຈໃສ່ຊ່ວຍເຫລືອປະສານສົມທົບກັບ ແຂວງ ເພື່ອວາງແຜນການໃຫ້ເໝາະ.

10.- ບັນຫາໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ໃນການຄຸ້ມຄອງຄື ບັນຫາ<u>ບຳໃຊ້ ລະບຽບຄຸ້ມຄອງໃຫ້ສົມດຸນ ແລະ ໄດ້ຜົນກຳໄລ</u> ຕໍ່ຣາກຖານ ການຜະ ລິດແລະທຸລະກິດຂອງລັດ (ໂຮງຈັກ, ໂຮງງານ, ກິດຈະການກໍ່ສ້າງ, ນິຄົມກະເສດ, ນິຄົມປ່າໄມ້, ບໍລິສັດກໍ່ສ້າງ, ບໍລິສັດຂົນສົ່ງ, ການ ຄ້າ...), ເດັດດ່ຽວລົບລ້າງລະບຽບເກົ່າຄຸ້ມບໍ່ທັນ. ຄວນຮັບຮູ້ ໃຫ້ຈະແຈ້ງວ່າ ຈຸດປະສົງຂອງການຜະລິດ ແລະການທຸລະກິດ ຂອງ ພວກເຮົາມີກຽມອື່ນ ເພີ່ມ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງ ປະຊາຊົນແລະການເຄື່ອນໄຫວຂອງລັດ (ໃນທຸກດ້ານ: ການປ້ອງກັນ

ຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ການບໍ່ລິຫານ, ວັດທະນະທຳ, ສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ ...) ດ້ວຍ, ເມື່ອໄດ້ເປັນອິສາທະກິດຂອງລັດ ແລ້ວ ເມື່ອໃດ ມັນກໍ່ຕ້ອງເຄື່ອນໄຫວຕາມເມື່ອທາງນະໂຍບາຍຂອງ ພັກ ແລະ ແຜນການຂອງລັດ. ແຕ່ຕາມໜ້າທີ່ ລັດກໍ່ຕ້ອງສ້າງທຸກ ເງື່ອນໄຂໃຫ້ອິສາທະກິດເຄື່ອນໄຫວເປັນປົກກະຕິ ແລະ ນັບມື້ນັບໄດ້ ຮັບການປັບປຸງ ແລະຂະຫຍາຍຕົວ ເພື່ອຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນ ແລະ ປະ ກອບສ່ວນໃຫ້ລັດ. ເພື່ອເຜີ່ມປະສິດທິພາບທາງເສດຖະກິດ, ຍົກສູງ ຄຸນນະພາບການເຄື່ອນໄຫວຂອງທຸລະກິດ, ທຸກໆ ອິສາທະກິດ ຕ້ອງ ມີໃຊ້ລະບຽບຄຸມຄ້ອງໃຫ້ສົມດຸນ ແລະໄດ້ຜົນກຳໄລຢ່າງເໝາະສົມ. ນອກ ຈາກນີ້ ພາຍຄວາມວ່າ ລັດຈະຍົກເລີກຢ່າງເດັດຂາດໃຫ້ຜູ້ຈຳນວຍການອິ ສາທະກິດຮັບຜິດຊອບ ໂດຍກົງຕໍ່ການທຸລະກິດ, ຕໍ່ການຜະລິດ, ເຮັດ ເມື່ອໃດໃຫ້ຮັບປະກັນການຜະລິດວັດຖຸສິ່ງຂອງ, ດຳເນີນ ການທຸລະ ກິດຢ່າງໄດ້ຜົນກຳໄລ ເພື່ອລ້ຽງຊີບພະນັກງານ, ກຳມະກອນ, ຜູ້ອອກ ແຮງງານຢູ່ໃນຣາກຖານຂອງຕົນຕາມລະບຽບການ, ນະໂຍບາຍຂອງ ລັດ. ຣາກຖານນັ້ນ ຕ້ອງຮັບປະກັນການເກັບກຳທຶນຄືນເທົ່າລະກາວ, ເສຽພາສີ ແລະມຽບກຳໄລຕາມກຳນົດໝາຍຂອງລັດ. ຖ້າວ່າ ອິສາ ທະກິດຫາກຫລຸບທຶນ, ກຳມະກອນ, ຜູ້ອອກແຮງງານທັງຫົດ ໂດຍສະ ເພາະ ຄະນະຈຳນວຍການອິສາທະກິດ ຕ້ອງ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ລັດ. ຖ້າວ່າ ອິສາທະກິດ ຫາກສຳເລັດແຜນການເຂົ້າເຈົ້າແລ້ວຈະ ໄດ້ຮັບ ການຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍ, ຕົ ເມື່ອສ້າງ ເສີມດ້ວຍວັດຖຸ ເພື່ອເປີດກ້ວ້າງ ການຜະລິດ, ການທຸລະກິດ ແລະ ປ່ຽນແປງຊ່ວຍການ ເປັນ ຢູ ຂອງ ພະ

ນັກງານ, ກຳມະກອນ, ຜູ້ອອກແຮງງານ ແລະ ເພື່ອເຮັດສົ່ງທີ່ເປັນ ສາທາລະນະປະໂຫຍດໃນຣາກຖານ (ເຮືອນຢູ່, ເຮືອນລ້ຽງເດັກ, ສະໂມສອນ...).

ຢາກເຮັດໄດ້ໝອນັ້ນ, ບັນດາອົງການຄຸ້ມຄອງ ເສດຖະກິດ ຕ້ອງປະຕິບັດການກວດກາຂັ້ນບັນຊີ ຮ່ວມກັບຂັ້ນສົມບັດຂອງຣາກຖານ, ສະໜອງທຶນໃຫ້ວິສາຫະກິດຕາມແຜນການຜະລິດ ແລະ ທຸລະກິດຂອງ ວິສາຫະກິດ ແລະໃຫ້ມີທຶນຈຳເປັນຢ່າງພຽງພໍ ເພື່ອໃຫ້ວິສາຫະ ກິດສາມາດຊື້ຜ້າຫະນະການຜະລິດ ແລະ ເລືອກໃຊ້ແຮງງານ ໝໃສ ປະຕິບັດແຜນການຂອງລັດໃໝ່ ປະສິດທິຜົນສູງ. ກະຊວງ ແລະ ຄະນະ ກຳມະການປົກຄອງແຂວງ ພຽງແຕ່ຄຸ້ມຄອງວິສາຫະກິດ ຖອຍວິທີການ ຄຸ້ມຄອງລັດເທົ່ານັ້ນ (ແຜນການ, ກວດກາ ອະນຸມັດແຜນການ, ສະ ໜອງທຶນ, ປະກວດໃຊ້ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ລະບຽບການ) ຫາກບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຫຸ້ນ ຫຼື ເຂົ້າໃນວົງການຄຸ້ມຄອງ ລະງັບຂອງຜູ້ອຳນວຍ ການວິສາຫະກິດ. ຄືວ່າ ຣາກຖານບໍ່ມີວຽກເຮັດງານທຳຢ່າງເຕັ້ມ ສ່ວນ ຫລືມີຄວາມສາມາດເຮັດໄດ້ເກີນກວ່າແຜນການ ລັດອາດຈະ ມອບແຜນການໃຫ້ໝ ຫລືສົ່ງ ເສີມໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າຜະລິດ ແລະທຸລະກິດ ສົ່ງຄ້າຊະນິດຕ່າງໆ ໝໃສ ພົວພັນຂັດກັບແຜນການ ແລະ ນະໂຍບາຍ ລວມ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຣາກຖານເຄື່ອນໄຫວໄດ້ເປັນປົກກະຕິ ແລະ ຮັບປະກັນວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ກຳມະກອນ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ. ສຳລັບປະເພດສົ່ງຄ້າທີ່ໄດ້ຜະລິດນອກແຜນການນັ້ນ ໝໃຊ້ມາຕຳໃຊ້ ລະ ບຽບໄລລວງການຄ້າ, ໝາຍຄວາມວ່າ ລາຍຮັບຕ້ອງພິດເທົ່ລາຍ

จาย เละมีกำไล. เธัดเมอมั้น เฒ่นเพื่อธับปะทันให้ได้ผิม ปะโหธูด มี ย่าง: ผิมปะโหธูดของลัด (พายเถิงผิมปะโหธูดท้อปองอุ่น), ผิมปะโหธูดของอิสาหะกิด (พายเถิงผิมปะโหธูดลอมพู่) เละผิมปะโหธูดของพะนักงาน, กำมะกอม เละผู้99กเธืองงานในอิสาหะกิด (พายเถิงผิมปะโหธูด สอมบุกคิม). ตอง เถัดดูอลิบล้างละบอบบ่อิหาน เกื้อกูมในปะจุบัน.

๑๑ - <u>ธับธ้อมผันละหรายอองกงานพ่อพันเสดถะกิดกับต่าง</u> ปะเหด, อันมี้ เป้นอองกงานพื่งที่สอดคอง กับ กิดเหมเสดถะกิด เละท่าแธงของ พอกเธา. ในเงื่อมไขสากมปะจุบัน, บ่อ่าปะเหดใด, เถิอ่า จะเป้นปะเหดใหญ่ก็ตาม กับสามาด ละหรายเป้นปักกะติ้อยติมเอง ได้ โดยป่าสะจากกงานพ่อพัน เละกามธ้อมมีทาง เสดถะกิดกับต่างปะเหด. กามพ่อพันเละ กามธ้อมมีทาง เสดถะกิดมี้ เป้นไปในท่อโลกาพิลในแต่ละพากพัน, ละท่อาง ปะเหดที่มละบอบสังคิมคีกัน (มุมตะหลาดธอมปูโลบ, สะพาอุอยเหลื่อกันดามเสดถะกิด) หลีละท่อาง ปะเหดที่มละบอบสังคิมแตกต่างกัน...

ปะเหด เธาก่าอั้นจากกงานผะลิดน้อย, ถ้าหากป่าสะจากกงานอุอยเหลื่อ เละกามธ้อมมีทาง เสดถะกิดกับบันดาปะเหดสังคิมนิยมก่ายน้อย เละกับปะเหดต่างๆ ที่เคิ่าลับเองกะลาด, อะที่ปะไตของพอกเธาเสือ กับอาดก่าอไปไอได้. ในม

ໄລຍະຜ່ານມາ, ພວກເຮົາພົວພັນທາງເສດຖະກິດກັບຕ່າງປະເທດ ບໍ່ ທັນຫລາຍປານໃດ, ຫາກໍ່ເຣັດການຄ້າກັບປະເທດໄທເທົ່ານັ້ນ, ຕ ບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມອາຍນ້ອງ, ຕ້ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາ ກົນ ຕົ້ ຕ ເມ່ນຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫລືອ ຂອງເຂົາເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ, ອັນນັ້ນ ເປັນປະກົດການທົ່ວ ເພາະສົມ. ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມ ປັບປຸງວຽກງານພົວພັນເສດຖະກິດກັບຕ່າງປະເທດໃຫ້ດີຂຶ້ນ, ທັ້ງຕ້ອງ ຕ້ພາຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫລືອຂອງບັນດາປະເທດອາຍນ້ອງ, ຂອງ ສາກົນ, ແຕ່ ອັນສຳຄັນ ແລະອັນເປັນພື້ນຖານ ເມ່ນຕ້ອງຊຸກຍູ້ການ ຂາອອກຢ່າງແຂງແຮງ ເພື່ອຂາເຂົ້າ, ສ້າງທຸກເງ່ອນໄຂອັນຈຳເປັນ ເພື່ອຈະສາມາດຮວມມືທາງ ເສດຖະກິດກັບບັນດາປະເທດອາຍນ້ອງ, ເພື່ອຊຸດຄົ້ນຄວາມອາດສາມາດຂົ້ນຊ້ອນ ທາງ ເສດຖະກິດ ຂອງພວກ ເຮົາ, ສ້າງພະນັກງານ, ກຳມະກອນ ແລະ ການຂົ້ນດຳເນ້ນການ ພົວພັນທາງ ເສດຖະກິດຢ່າງສະເໝ້ີພາບກັບປະເທດຕ່າງໆ ຕາມຫລັກ ການຮວມມ ໂ ສ້ນ, ຕ່າງຝ່າຍ ຕ່າງມ ຜົນ, ບ ເອ ຍ ງ ແລະຂົ້ນ ກັບການຊ່ວຍເຫລືອແຕ່ຄານດຽວ.

ຢ່າກເຣັດໄດ້ເໝ ເມ່ນຕ້ອງປະຢັດການໃຊ້ຈ່າຍ ຢ່ພາຍ ໃນປະເທດຢ່າງສຸດຂີດ, ສຸມກຳລັງ ເຂົ້າໃສ່ການຊຸດຄົ້ນ ຄວາມອາດ ສາມາດຂົ້ນຊ້ອນທາງ ເສດຖະກິດຢ່ພາຍໃນປະເທດ, ເຣັດໃຫ້ສົມ ຄ່າງປະເພດທ ເປັນກຳລັງຫລ ງສ ລັບຂາອອກ (ໄມ, ກາ ເຟ, ແຣ່ຈາມ), ຈັດເຍ ງ ຄ ງ ສົມ ຄ່າ, ທັນຍາຫານ, ການ ງ ມ ແລະພະ ນັກງານ ເຂົ້າໃນວຽກງານນ້. ຄວນ ເລ ກ ປ ງ ມ ເປ ກ ສ າ ທ ລ ກ ັ ປ ະ

ເທດສັງຄົມນິຍົມ ຈາຍນ ຈາງ ຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່ ເງິນ ໄຂ ຮ່ວມ ກັບ ພວກ ເຮົາ ເພື່ອ ຊຸດ ຄົ້ນ ຄວາມ ຈາດ ສາ ມາດ ຍົກ ຍ້ອ ເຫລົ່າ ນັ້ນ ຢູ່ ໃນ ບາງ ບ່ອ ເວນ ຈຸ ໜັກ ແມ່ ໃສ ສ້າງ ກຳ ລັງ ທະ ລາຍ ອັນ ຈຳ ເປັນ ທີ່ ເປັນ ພື້ນ ໃຫ້ ແກ່ ເສດ ຖະ ກິດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ແລະ ເປັນ ພື້ນ ໃຫ້ ແກ່ ປະ ເທດ ທີ່ ຮ່ວມ ກັບ ພວກ ເຮົາ. ພວກ ເຮົາ ມີ ຊັບ ພະ ຍາ ກອນ (ດິນ ຕອນ, ປ່າ ດົງ, ບໍ່ ແຮ, ກຳ ລັງ ຄົນ), ຝ່າຍ ເພື່ອນ ເປັນ ຜູ້ ລ້ຽງ ຫົນ, ເຕັກ ນິກ, ພະ ນັກ ງານ ຄຸ ນ ຄອງ ແລະ ຊ່ອຍ ສ້າງ ພະ ນັກ ງານ, ກຳ ມະ ກອນ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ... ຄ ຝ່າຍ ພ້ອມ ກັນ ສ້າງ, ພ້ອມ ກັນ ຮັບ ຜິດ ຊອບ ແລະ ພ້ອມ ກັນ ເຜ ງ ຜະ ລິດ ພັນ ສ້ອນ ເກື່ອ. ບັນ ຫາ ຕົ ຕ ໃນ ທີ່ ນີ້ ເລ ນ ການ ເລືອກ ຄຸ ນ ພາ ຍ ຮ່ວມ ມື (ຢູ່ ໃສ, ເຮັດ ຫຍັ ງ, ເມ ໃສ ຈຸ ດ ປະ ສົ ງ ອັນ ໃດ), ເລືອກ ເປ້ ພາ ຍ ຮ່ວມ ມື (ກັບ ໃຜ) ແລະ ເລືອກ ແບ ບ ວິ ທີ ຮ່ວມ ມື ທີ່ ເໝາ ະ ສົມ, ຕ່າງ ຝ່າຍ ຕ່າງ ມີ ຜົນ. ຄວນ ພຸ ມ ໃຈ ຫລາຍ ຮູ ບ ການ ຮ່ວມ ມື ແລະ ຍາດ ແຍ ງ ການ ຊ່ອຍ ເຫລືອ ຂອງ ປະ ເທດ ຕ່າງ ໆ. ສຳ ລັບ ວິ ສາ ຫະ ກິດ ທັ ໃຫ ຽ ພວກ ເຮົາ ຍັ ງ ຈາ ໄສ ການ ຊ່ອຍ ເຫລືອ ຂອງ ເພື່ອນ ທາ ງ ດ້ານ ເຄ ງ ປະ ກອບ ແລະ ຊ ງ ອຸ ປ ກອນ, ແຕ ພວກ ເຮົາ ເຮັດ ເອົ າ ເອ ງ ເປັ ນ ຕົ ຕ. ພວກ ເຮົາ ຈາດ ຈະ ຈາ ໄສ ເພື່ອນ ຊ່ອຍ ຢ່າ ງ ຄົ ບ ຊຸ ດ ນັບ ແຕ ການ ບຳ ລຸ ງ ສ້າ ງ ກຳ ມະ ກອນ, ພະ ນັກ ງານ ຄຸ ນ ຄອ ງ ຕະ ຫລ ດ ຮອ ດ ເຄ ງ ປະ ກອບ ຄົ ບ ຊຸ ດ, ພາ ຍ ຄວາ ມ ວ່ າ ເພື່ອນ ຊ່ອຍ ສ້ າ ງ ເງ ນ ໄຂ ໃ ຫ ພວກ ເຮົ າ ສາ ມາ ດ ເຮັ ດ ເອົ າ ເອ ງ ໄ ດ ຢ່ າ ງ ສົ ມ ບູ ນ, ຫລ ດ ຈະ ໃ ຫ ຝ່ າ ຍ ເຮົ າ ແລ ະ ຝ່ າ ຍ ເພື່ ອ ນ ຮ ມ ມື ກັ ນ ເຮັ ດ, ທັ ງ ເຮົ າ ແລ ະ ເພື່ ອ ນ ພ ມ ກັ ນ ຮັ ບ ຜິ ດ ຊ ບ ຕ ມ ຂ ຼ ກ ພັ ນ ແລ ະ ພ ມ ກັ ນ ເ ງ ຜ ລ ດ ພັ ນ ສ ນ ເ ກ ນ, ຫລ ດ ຈ ດ

ຈະໃຫ້ເພື່ອນເຮັດຜິດ, ພວກເຮົາພຽງແຕ່ແຕ່ງພະນັກງານ ແລະກຳ
ມະກອນໄປຮ່ຳຮຽນມາ, ການຄຸມຄອງໃນເວລາທຳອິດ ເນ້ນຝ່າຍ
ເພື່ອນເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ. ໃນເມື່ອຜິດກຳນົດສັນຍາ, ເພື່ອນ ຈະ
ມອບໃຫ້ພວກເຮົາຄືນ...

ດ້ານໜຶ່ງອີກ ພວກເຮົາ ຕ້ອງຕັ້ງໜ້າເປີດກ້ວາງ ການພົວພັນ
ການຄ້າເປັນປົກກະຕິ ແລະຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫລືອ ຈາກປະເທດ
ຕ່າງໆ, ຈາກອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ຢາກພົວພັນ ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອ
ພວກເຮົາ ແຕ່ ຕ້ອງບົ່ມສ້າງຄົນທີ່ມີເງື່ອນໄຂຜູກມັດທາງດ້ານການ
ເມືອງໃດໆ .

ທິດທາງລວມ, ຈຸດພາຍຕົ້ນຕໍ ແລະໜ້າທີ່ ຂອງແຜນການ ๕ ປີແຫ່ງລັດ (ໝຽ๑-ໝຽ๕)*

๑)- <u>ທິດທາງລວມ</u>.

ໂດຍສືບຕໍ່ປະຕິບັດມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສູນກາງພັກ ຄັ້ງທີ ๗ ແລະ ທິດທາງໜ້າທີ່ຂອງສະພາລັດຖະມົນຕີ ເຊິ່ງສະພາປະຊາຊົນສູງສຸດໄດ້ຮັບຮອງເອົາໃນເດືອນ ກຸມພາ ປີ ໝຽ๐ ແລະອີງໃສ່ຈິດໃຈຂອງກອງປະຊຸມສູນກາງພັກຄັ້ງທີ ๘, ທິດທາງຂອງແຜນການ ๕ ປີແຫ່ງລັດຄົງທຳອິດເນັ້ນ:

ເພີ່ມທະວີຄວາມສາມັກຄີປອງດອງ,ຄວາມສາມັກຄີເຜົ່າຕ່າງໆ, ກຳເພີ່ມຜະເດັດການກຳມາຊີບ, ເສີມຂະຫຽາຍສິດເປັນເຈົ້າລວມໝູ່ ຂອງປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງງານ, ສືບຕໍ່ດຳເນີນການປະຕິວັດທັງ ๓ ປະການໄປພ້ອມໆ ກັນ, ຊຸກຍູ້ການດັດສ້າງ ແລະສ້າງເສດຖະກິດ, ຂະຫຽາຍວັດທະນະທຳ, ເພີ່ມທະວີ ແລະ ປັບປຸງການປ້ອງກັນຊາດ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ເສີມຂະຫຽາຍຄວາມອາດສາມາດຍົ້ມ ຊຸ້ມ ໃນທຸກດ້ານຂອງຊາດ ສົ່ມທົບຢ່າງເໝາະແໝ້ມກັບການນຳໃຊ້ການຊ່ວຍເຫລືອຂອງສາກົນເປັນຢ່າງດີ, ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືຢ່າງຮອບດ້ານ

---

* ຄັດຈາກບົດລາຍງານຕໍ່ກອງປະຊຸມສະພາປະຊາຊົນສູງສຸດ, ວັນທີ ๗ ມັງກອນ ໝຽ๑.

ภัยหอรูณนาม, ภาำปูเจรู, สะหะพาย โอรูด และ ขัมดาปะเหดสังคิมนิยมอายมอๆอีนๆ, ปับปุงขุลุมะโคงปะกอบกาม จัดตั้ง และ เสิมฮะหรายคอามสามาดคุมคองเสดถะกิด เพ ใส่เธัดใหกามกะสิกำ-ปา ไม้ มีบาดกาอขัมปรุมใพยาง เดิม ขัด, พอมกันขัม กิดำเนินกามก่สางธากฤามอัดลุเต้กมิกะของ สังคิมนิยม เท่อละกาอยางพักเพิม,ธับปะกันจังหอะ คอาม ไอ และคอามพันหรูงของกามผะลิดสังคิมนิยม, เธัดใหอ๊อดกาม เป้นยู่ในทุกดามของปะชาชุมขันดา เผ่า เป้นปิกกะติ, เดิดรอ ตามทุกกิมจุบายสิงคามจิดตะสาด, สิงคามนักสิบสอดเพิม , กามผันปรุมโดยสันติ และกามกะทำมาง เพทำลายของสัดตุ, เจ็ดจุสะติละอังตัว, กรุมพอมผายแพ่ทุกกามกะทำ ก่สิงคาม รุกรานของสัดตุ, ปิกปักรักสาปะเทดชาดไว้ใหพ้นคิง, ปะกอบสอมยางตังพาเข้าในกามตสู่ เพ่อปิกปักรักสา สันติพาย และสะกรูนละพายในอาจุอาคะเน, เข้าในพาละกิดตสู่ เพ่อ สันติพาย, เอกะลาดแหงชาด, ปะชาทิปะไต และ สังคิมนิ ยมในโลก.

๔)- จุดพายตั้ม

เพ่อปะติบัดทิดทางลอมถิงกาอใหไดผลดีนัน ตองอาง ยุดทะสาดอย่างถูกตอง, เพาะสิมในขะเพง เสดถะกิดตางๆ แหงชาด, เพ่อใหพันเคอมไหอย่างเข้าแกบเข้าเกรู, คิบ จุด, ธับปะกันจังหอะคอามไอ และ คอามพักเพิม ของกาม

ຜະລິດສັງຄົມ ເໝໃສ່ປະຕິບັດ ๔ ຈຸດໝາຍຕົ້ນຕໍດັ່ງລຸ່ມນີ້:

๔.๑ - <u>ເຮັດໃຫ້ອົດກັ້ນເປັນຢູ່ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ເປັນປົກກະຕິ</u>.

ການຍົກສູງລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງປະຊາຊົນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ເປັນໜ້າທີ່ອັນດັບໜຶ່ງຂອງພັກແລະລັດເຮົາ, ເປັນຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງກິດໝາຍເສດຖະກິດພື້ນຖານຂອງສັງຄົມນິຍົມ, ເປັນວັດຖຸປະສົງອັນສູງສົ່ງຂອງແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ.

ໃນ ๕ ປີຜ່ານມາ, ພັກ ແລະລັດເຮົາໄດ້ມີຄວາມພະຍາຍາມຫລາຍຢ່າງໃນການຊຸກຍູ້ການຜະລິດໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວ, ແກ້ໄຂຂົງເຂດລະຈອມແຈກຢາຍ, ຊຸກຍູ້ວຽກງານສຶກສາ, ວັດທະນະທຳ, ສາທາລະນະສຸກຢ່າງແຂງແຮງ, ເຮັດໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ເປັນປົກກະຕິ ແລະດີຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ. ຢ່າງໃດກໍດີ, ເບິ່ງທົ່ວໄປແລ້ວ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງງານ ຢູ່ໃນຕົວເມືອງ ແລະຢູ່ໃນບາງບໍລິເວນຊົນນະບົດ, ເຂດຊົນເຜົ່າຈຳນວນໜຶ່ງຍັງບໍ່ທັນເປັນປົກກະຕິຢ່າງແທ້ຈິງເທື່ອ. ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ເສດຖະກິດຂອງປະເທດເຮົາເມື່ອດ້ອຍພັດທະນາ, ຍັງເຕັ້ໄປດ້ວຍລັກສະນະທຳມະຊາດ ຫຸ້ມຕົ້ມເອງພໍໃຜພໍລາວ, ຂຶ້ນກັບຕະຫລາດພາຍນອກ, ຊຳພັດຖືກສົງຄາມທຳລາຍຢ່າງໜັກໜ່ວງ, ຍັງໄປກ່ວ່ານັ້ນ ສັດຕູກໍພວມຊອກຫຸກວິທີການຕ່າງ ເພື່ອທຳລາຍຢ່າງເປັນປະຈຳ. ໃນເງື່ອນໄຂຄົ້ນຄວ້ານັ້ນ ການແກ້ໄຂຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ

ເປັນໜ້າທີ່ອັນໜັກໜ່ວງທີ່ສຸດ, ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕ່າງໆ ໃນຊົ່ວການ ເປັນຢູ່ຂອງມະຫາຊົນ ບ່ອາດແກ້ໄຂໃຫ້ຕົກໄປໃນມື້ໜຶ່ງຍາມດຽວໄດ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ໃນແຜນການ ໕ ປີ້ງທຳອິດນີ້ ພວກເຮົາຕ້ອງ ອອກແຮງປະຕິບັດຈຸດໜາຍດ້ວງກ່ວນ ບົນພື້ນຖານແຫ່ງການຊຸກຍູ້ການຜະລິດໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວ. ໃນໜ້າທີ່ເຮັດໃຫ້ຊົ່ວການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນເປັນປົກກະຕິນັ້ນ ກ່ອນອື່ນໝົດ ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ ເຖິງກ້ວງທັບ, ກຳມະກອນ,ຊາວຜູ້ອອກແຮງງານ,ເຂດຊົນເຜົ່າສ່ວນໜ້ອຍ, ເຂດເສດຖະກິດເຕົ້າໂຮມ, ປະຊາຊົນໃນບໍລິເວນທີ່ປະສົບກັບໄພທຳມະຊາດ.

ໃນ ໕ ປີ້ໜ້ານີ້, ຕ້ອງອອກແຮງຂະຫຍາຍການຜະລິດທັນຍາກາມ, ຂະຫຍາຍການລົງສັດປະເພດໃຫຽ ແລະນ້ອຍ, ລົງປາ, ຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກຳ, ອຸດສາຫະກຳນ້ອຍ ແລະຫັດຖະກຳທີ່ຜະລິດເຄື່ອງໃຊ້ສ້ອຍ, ຂະຫຍາຍການສຶກສາ, ວັດທະນະທຳ, ສາທາລະນະສຸກ, ຮັບປະກັນໃຫ້ຜົ້ດທຸກຄົນທີ່ແຮງງານມີວຽກເຮັດງານທຳ, ພະຍາຍາມຮັບປະກັນໃຫ້ຜົ້ດທຸກຄົນມີເຂົ້ານຸ່ງພ້ ແລະມີຊົ່ນປາອາຫານສ່ວນໜຶ່ງ, ມີເຄື່ອງນຸ່ງໜົ່ມ, ມີເຈ້ຽສ່ສຳລັບຮັບໃຊ້ ການຮ່ຳຮຽນ, ມີຢູ່ກຢາກັນ ແລະປ່ອພະຍາດທ່ວໄປ.

ດ້ານໜຶ່ງອີກ ຕ້ອງເປີດກ້ວ້າງຕາໜ່ວງຈໍລະຈອນເຄຫຍ່ານ, ຈັດສ່ົ່ງສິນຄ້າລ້ົ່ງໄປເຖິງບໍລິເວນທ່ວງໄກສອກຫລີກ, ເຄຫຍ່ານຢ່ານ ຍຸດຕິທຳ, ສົມເຫດສົມຜົນ, ອຳນ້ວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ປະຊາຊົນ, ເປີດກ້ວ້າງຕາໜ່ວງບໍລິການ, ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ພ້ເສດເຖິງການປ່ອ

ແປງຊົ່ວກາມເປັນຢ່າງລວມໜ້ວກ ຂ້ອງແຕ່ລະຄົນຄົ້ວ.

ສົງສາຍຣິມໃໝ່ສະຕິປະຢັດທະຍັດໃນການ **ໃຊ້ສອຍ, ສະຕິໃຊ້ສອຍ** ບົ່ນຜົ່ນຕາມຄວາມສາມາດຂ້ອງການຜະລິດ ແລະ ຕະຫລາດພາຍໃນປະເທດ, ສ້າງເຜບແຜ່ນຕ່ຳລ້ຽງຊົ່ວກໃໝ່, ຕາມຜົ່ນສະທ້ອນ ແລະຄວາມນິ່ມເຄີຍຂ້ອງການໃຊ້ສອຍເຜບລັດທິ **ລາ ເມ້ືອງ** ຂຶ້ນ ເປັນຕົ້ນຢູ່ໃນຕົ້ວເມ້ືອງຕ່າງໆ.

ຄ.ຄ - ສຸ່ມໃສ່ການກ່ໍ່ສ້າງ ບ່າງກິດຈະການທ່ີ່ມ**ີ**ຄວາມໜ້າຍ ຍຸດທະສາດ ທ່າງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການປ້ອງກັ້ນຊາດໃຫ້ເລ້ວ ຢ່າງຂາດຕົ້ວ ເມ່ໃສ່ກ່ໍ່ສ້າງຣາກຖານວັດຖຸເຕັ້ກນິກໃຫ້ແກ່ເສດຖະກິດ ແຫ່ງຊາດເທ້ືອລະກ້າວຢ່າງໜ້ັກແໜ້ນ.

ການກ່ໍ່ສ້າງ**ບົ່ນ**ຖານວັດຖຸເຕັ້ກນິກ, ການດ່ຳເນ້ີນການປະຕິວັດດ້ານເຕັ້ກນິກ ແລະການດັດແປງ ເຕັ້ກນິກສ**ຳ**ລັບ**ເ**ສດຖະກິດແຫ່ງຊາດທ້ັງ**ໝ**ົດນ້ັ້ນ ມ**ີ**ຄ**ິ**ດຂາດ**ເ**ປ**ັ**ນ**ຂ**ະ**ເ**ຈ**ໃ**ນ**ການ**ດ**ຳ**ເ**ນ**ີ**ນ ມ**ີ** ການປະຕ**ິ**ວ**ັ**ດ**ໄ**ປ**ພ**ວ**ມ**ໆ ກ**ັ**ນ ເ**ຊ**ິ**ງ**ໄ**ດ**ກ**ຳ**ນ**ົ**ດ**ໄ**ວ**ໃ**ນ**ແ**ມ**ວ**ທ**າ**ງ**ການ**ປ**ະ**ຕ**ິ**ວ**ັ**ດ**ສ**ັ**ງ**ຄ**ົ**ມ**ນ**ິ**ຍ**ົ**ມ**ຢ**ູ**ໃ**ນ**ປ**ະ**ເ**ທ**ດ**ເ**ຮ**ົ**າ. ແ**ຕ**ຢ** າ**ກ**ປ**ະ**ຕ**ິ**ບ**ັ**ດ**ແ**ຜ**ນ**ການ**ກ**ໍ**ສ**ໍ**ສ**ໍ**ສ

ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ໃນແຜນການ ๕ ປີ ຄັ້ງນີ້ ຕ້ອງສຸມໃສ່ການກໍ່ສ້າງບາງກິດຈະການໃຫຽ່ທີ່ຄວາມພາຍຍຸດທະສາດດ້ານເສດຖະກິດ, ການປ້ອງກັນຊາດໃຫ້ເລວຢ່າງຂາດຕົວ, ສ້າງບາງເຂດຜະລິດສະເພາະແຕ່ເຂົ້າ ແລະຜະລິດແຫລ່ງສົ່ນຄ້າຂາ๑๑ກທີ່ມຄຸນຄ່າສູ້ງ.

ນ.- ໜ້າທີ່

ເພື່ອປະຕິບັດກິດຫາ ແລະຈຸດໝາຍດ້ງກ່າວມານັ້ນໃຫ້ປະກົດເປັນຈິ້ງ, ໜ້າທີ່ຂອ້ງແຜນການ ๕ ນີ້ດ້ງນີ້:

ນ.๑ - ๑๑ກແຮ້ງຊຸກຍູ້ການຜະລິດກະສິກຳເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າ, ອາຫານພ້ົມ ແລະ ມີສ່ວນເຮ ໄວ ແລະມີແຫລ່ງສົ່ນຄ້າຂາ๑๑ກ ຈຳນວນໜ້ົງທີ່ມຄຸນຄ່າສູ້ງ (ກາເຟ, ຢາດູດ, ໄມ...).

ນ.๔ - ສຸມໃສ່ການກ່ສ້າງບາງກິດຈະການທີ່ມຄວາມພ້ົນຍຸດທະສາດທ້ງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການປ້ອງກັນຊາດໃຫ້ເລວຢ່າງຂາດຕົວເຊ່ັ່ນ: ທ້ງເລກ ฌ, ລະບົບທ່ສ້ງນ້ັ້ນຄ້ວມ, ໂຮ້ງງານຊີ້ມັ້ງ, ບໍ່ລິສັດຂົນສ້ງສົ່ນຄ້າຜ່ານແດນ...

ນ.ນ - ເພ່ີ້ມທະວີ ແລະປັ້ບປຸ້ງຣາກຖານເສດຖະກິດ, ບໍ່ລິສັດ້ຮ່ວມທຸລະກິດດ້ານກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳ, ປ່າໄມ້, ຂົນສ້ງ, ກ່ສ້າງ, ການຄ້າ ແລະ ສ່ວ๑ງວັດຖຸປະກ່ວມ; ປັ້ບປຸ້ງ ແລະ ຂະຫຽາຍຂະບ່ວນການທ່ັ້ເປ້ັນສະຫະກ່ວມກະເສດ, ຫັດຖະກຳ ແລະ ອຸດສາຫະກຳນ້ອຍ, ເຮ້ັດໃຫ້ພາກສ່ວນເສດຖະກິດສ້ງຄົ້ມນິ້ຍົມ ກ່ວມໄດ້ທ່ັ້ວ ແລະ ເຮ້ັດໃຫ້ເສດຖະກິດຂ๑ງລ້ັດສ່ົ້ມາດເສ່ີ້ມຂະຫຽາຍບົດບາດເປ້ັນເຈ້ົ້າພາທ່ັ້ວ ໃນເສດຖະກິດແ໋ງຊາດທ້ັ້ງ໋ົດ. ການ

ຄ້າຂອງລັດຕ້ອງເຂົ້າແທນເອກະຊົນ ໃນການທຸລະກິດຂາອອກ ຂາເຂົ້າ ແລະການຄ້າຂາຍຍົກ.

ມ.ຄ - ອອກແຮງກ້ຳລ້ຳພະນັກງານຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ, ພະນັກງານ ແລະກຳມະກອນເຕັມທີ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃນສະເພາະໜ້າ ແລະ ຍາວນານຂອງບັນດາຂະແໜງການເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ແລະຂອງຂະແໜງການວັດທະນະທຳ, ສຶກສາ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ.

ມ.ງ - ຕ້ອງສຳເລັດການລົບລ້າງໄພ້ຮູ້ໜັງສື ແລະພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນມີລະດັບການສຶກສາຂັ້ນປະຖົມຢ່າງທ້ວງເຖິງ.

ມ.ຈ - ປັບປຸງບູລະນະໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ, ຄຸ້ມຄອງລັດແຕ່ສູນກາງເຖິງຮາກຖານ.

ມ.ຊ - ຍາດແຍ ແລະ ນຳໃຊ້ການຊ່ວຍເຫລືອຂອງຕ່າງປະເທດ ແລະ ການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດກັບຕ່າງປະເທດໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ, ເປີດກ້ວາງການຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ອື່ນ ຍາສາດເຕັມທີກັບສະຫະພາບໂຊວຽດ, ຫວຽດນາມ ແລະ ບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມອື່ນໆ. ປະຕິບັດການຮ່ວມມືຮອບດ້ານລະຫວ່າງ ມ ປະເທດ ລາວ, ຫວຽດນາມ ແລະກຳປູເຈຍ.

ໝວທາງ, ທິດທາງ, ໜ້າທີ່ລວມຂອງການ ປະຕິວັດໃນໄລຍະໃໝ່ *

๑.- ກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມ ໂດຍກົງ ໂດຍບໍ່ຜ່ານ ໄລຍະຂະ ຫຽາຍຕົວຂອງທຶນນິຍົມ, ນັ້ນເປັນເສັ້ນທາງທີ່ຕ້ອງເປັນໄປຂອງການ ປະຕິວັດປະເທດເຮົາ ໝໃສ່ຕອບສະໜອງຄວາມມຸ່ງມາດປາຖະໜາ ອັນແຮງກ້າຂອງປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ຄື ຢັບປຸງສັນຕິພາບ, ປົກປັກ ຮັກສາເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕໄວ້ໃຫ້ໝັ້ນຄົງ ແລະສ້າງຊົນຈັນ ພໍສໍລາມ ແລະຄວາມຜາສຸກຕະຫລອດໄປ.

ອັນນີ້ ເປັນບັນຫາທີ່ຂົ້ນກັບກົດໝາຍຂະຫຽາຍຕົວຂອງການປະ ຕິວັດປະເທດເຮົາ, ມັນສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະທິດຂະຫຽາຍຕົວ ທີ່ຕ້ອງເປັນໄປຂອງຍຸກສະໄໝປະຈຸບັນຄື ເອກະລາດແທ້ໆຈາດຕິດພັນ ກັບສັງຄົມນິຍົມ.

ພວກເຮົາກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມ ຈາກເສດຖະກິດກະສິກຳນ້ອຍ ເຊິ່ງມີລັກສະນະທຳມະຊາດ ຫຸ້ນຕົ້ນເອ່ງພໍເຜ່ພໍລາອຢ່າງໜັກ, ອັນນັ້ນ

---

* ຄັດຈາກບົດລາຍງານການເມືອງຕໍ່ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງ ທີ່ /// ຂອງພັກປະຊາຊົນ ປະຕິວັດລາວ (ເມສາ, ๑๙๘๖).

ເປັນເສັ້ນທາງອັນໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ເກີຍເວົ້າໄດ້ວ່າຍັງບໍ່ທັນມີຕົວຢ່າງມາກ່ອນຢູ່ໃນໂລກ. ເສັ້ນທາງດຳເນີນ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານຫລາຍຍາດກ້ວ້ລະຫວ່າງທາງຂອງສະໄໝຂ້ามຜ່ານ, ຕ້ອງຍາວນານ, ຫຸ້ງຍາກ ແລະລຳບາກທີ່ສຸດ.

ພວກເຮົາຕ້ອງສ້າງພົດຫຼຸກອັນ, ນັບແຕ່ ກຳລັງການຜະລິດ ເຖິງການພົວພັນການຜະລິດ, ສ້າງທັງໂຄງລ່າງ ແລະ ໂຄງບົນ, ໃນນັ້ນ ພົ້ນຖານກ່ອງພຸ້ນເນ ຕ້ອງສ້າງກຳລັງການຜະລິດໃໝ່ ແລະ ຄົນໃໝ່ສັງຄົມນິຍົມໃຫ້ໄດ້ເພື່ອມີຄວາມສາມາດພຽງພໍໃນການຄຸ້ມຄອງປະເທດຊາດ, ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ, ຈັດຕັ້ງຊົ້ນຄວບການເປັນຢູ່, ການຈ້ກແຮງງານ ແລະ ນຳເອົາຄວາມຜາສຸກມາໃຫ້ປະຊາຊົນເປັນລ້ານໆຄົນ.

ແນວທາງລວມຂອງການປະຕິວັດປະເທດເຮົາໃນສະໄໝຂ้ามຜ່ານຂັ້ນສູ່ສັງຄົມນິຍົມຄື:

ປັບປຸງ ແລະເພີ່ມທະວີຜະເດັດການກຳມາຊີບຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ຈັດຕັ້ງ ແລະຮັບປະກັນໃຫ້ປະຊາຊົນຜູ້ຈ້ກແຮງງານເຜົ່າຕ່າງໆ ສາມັກຄີເໜັ້ນແໜ້ນ ແລະເສີມຂະຫຍາຍສິດເປັນເຈົ້າປະເທດຊາດ, ເປັນເຈົ້າສັງຄົມ, ດຳເນີນ ນ ການປະຕິວັດໄປພ້ອมๆ ກັນ... ຊຸດຄົ້ນ ແລະເສີມຂະຫຍາຍຢ່າງສຸດຂີດທຸກຄວามສາมาดบົ่มชุม ของประเทดชาด, โดยกาจากกามกะสิกำ-ป่าไม้, เจ้ากามขะหยายกามกะสิกำ-ป่าไม้เป้นผืนถามใหกามขะหยายอุดสาหะกำ, ดัดสร้างเสดถะกิดทำมะชาด, นำเจ้ากามผะลิดม้อยอั้น

ສຸ ການ ຜະລິດ ໃຫ ຮ ສັງ ຄົມ ນິ ຍົມ ເທ ລ ະ ກາ ວ ; ປະ ຕິ ບັ ດ ການ ທັ ມ ເປັ ນ ອຸ ດ ສາ ຫະ ກໍ ເທ ລ ະ ກາ ວ ຢ າ ງ ມ ີ ຈຸ ດ ໝ ັ ກ , ເ ວ ົ າ ການ ທັ ມ ເປັ ນ ອຸ ດ ສາ ຫະ ກໍ ສັ ງ ຄົ ມ ນິ ຍົ ມ ເ ປັ ນ ໜ ້ າ ທ ີ ່ ໃ ຈ ກ າ ງ ຂ ອ ງ ສ ະ ໄ ໝ ຂ າ ມ ຜ ່ ານ , ເ ມ ໃ ສ ຂ ະ ຫ ຣ າ ຍ ກ ໍ ລ ັ ງ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ , ກ ໍ ສ ◌ ◌ ◌

ເພື່ອນຳເອົາການປະຕິວັດຂອງປະເທດເຮົາ ກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມນັ້ນ ຍັງຈະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກລຳບາກ, ສັບສົນ ແລະ ຄຸເດືອດຂຽວຂາດທີ່ສຸດ. ທ໋ວພັກ, ທ໋ວປ່ວງຊົນ ແລະ ທ໋ວກອງທັບ ເຮົາຕ້ອງກຳເໜັ້ນຢູ່ສະເໝີ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດ ໄ ໜ້າທີ່ຍຸດທະສາດໄປພ້ອມໆ ກັນ ເປັນຢ່າງດີ ປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ແລະ ສ້າງສັງຄົມນິຍົມ, ໄ ໜ້າທ໋ ລວມແມ່ນຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດ ແລະ ຕິດພັນກັນຢ່າງສະໜິດເໜັ້ນ, ຊ່ວຍຊຸກັນ ແລະ ສ້ອງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ກັນ. ຢ່າງໃດກໍດີ, ໜ້າທ໋ວັ ເປັນພື້ນຖານ ແລະ ຕັດສິນການຫຼຸດໜ້າທ໋ສ້າງສັງຄົມນິຍົມ. ມີແຕ່ສ້າງສັງຄົມນິຍົມໄດ້ເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງຈະປະຕິບັດຈຸດໝາຍຂອງການປະຕິວັດ, ຕອບສະໜອງຄວາມມຸ່ງມາດປາຖະໜາອັນແຮງກ້າຂອງປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ໄດ້ ແລະ ຈຶ່ງຈະມີພື້ນຖານອັນໜັກແໜ້ນ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາລະບອບໃໝ່ ໄວ້ໄດ.

ໄ.- ແນວທາງ ແລະ ໜ້າທ໋ລວມດ້ວຍກັນ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຊື່ອມຊຶມ ແລະປະຕິບັດຕະຫລອດໃນສະໄໝຂ້າມຜ່ານການຂຶ້ນສູ່ສັງຄົມນິຍົມ, ໃນນັ້ນ ຈຸດໝາຍພື້ນຖານ ຂອງຕະຫລອດສະໄໝຂ້າມຜ່ານຄື:

ໄ.໑ - ບໍ່ລົດລະໃນການເພີ່ມທະວີ, ປັບປຸງ ແລະ ບຸລະມະລະບົບພະເດັດການກຳມາທິບ ແລະປະຕິບັດສິດເປັນເຈົ້າຂອງປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງງານເຜົ່າຕ່າງໆ.

ໄ.ໂ - ສ້າງພື້ນຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກອັນຈຳເປັນຂອງລັດທິສັງຄົມນິຍົມໃຫ້ໄດ, ເຮັດໃຫ້ປະເທດເຮົາມີກະສິກຳ-ປ່າໄມ້-ອຸດສາ

ທະກຳຂະຫຽາຍຕົວ.

ຄ.ມ - ກ່ຳ້ງ ແລະບຸລຸມະການພົວພັນການຜະລິດສັ້ງຄົມ ນິຍົມ, ຮັ້ບປະກັນໃຫ້ນ້ັນດາພາກສ່ວນເສດຖະກິດສັ້ງຄົມນິຍົມຮວມຖາ ມະຄ່ວຍຄ່ອງໃນເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ, ລ້ົບລ້ົາງລະບ່ອບຄົມຊຸດຮົດ ຄົມຢ່ົາງຕະຫລ່ອດການ, ສ້ົາງເງ່ືອນໄຂໃຫ້ນ້ັນດາກິດເກ່ືອເສດຖະ ກິດຂ່ອງສັ້ງຄົມນິຍົມ ເສ່ີມຂະຫຽາຍຄຸມປະໂຫຽດຢ່ົາງເຕ້ັມເມ້ັດເຕ້ັມ ໜ່ວຍ.

ຄ.ຄ - ກ່ຳ້ງກ່ຳ້ລ້ັງພະນ້ັກງານ ແລະກ່ຳ້ມະກ່ອນໃຫ້ໄດ ເພ່ືອໃຫ້ມ່ືຄວາມສາມາດພ່ຽງພ່ໍເປ້ັນເຈ້ົາປະເທດຊາດ, ເປ້ັນເຈ້ົາ ສ້ັງຄົມ.

ຄ.ຄ - ສາມ້ັກຄ່ີປະຊາຊຸ້ມເຜ່ົ່າຕ່ົາງໆ, ສຸ່້ມນ່ຳເອ້ົາເຜ່ົ່າ ຕ່ົາງໆ ກ່ົ່ອຕ້ັ້ງຮວມກ້ັນ, ປ່ຽງຄ່ຽງກ້ັນຢ່ົາງແໜ່ລ້ົ, ເຮ້ັດໃຫ້ຊ່ ວ່ົດການເປ້ັນຢູ່່ຂ່ອງປະຊາຊຸ້ມ ໄດ້ຮ້ັບການປ່ອແປງໃຫ້ດ່ີຂ້ຶ້ນຢ່ົາງບ່ໍຢຸດ ຢ້ັ້ງ, ຕ່ອບສະໜ່ອງຄວາມຕ່ອງການໃນຊ່ວ່ົດການເປ້ັນຢູ່່ດ່ົານ ວ້ັດຖຸ ແລະວ້ັດທະນະທ່ຳ້ມ້ັບ້ມ້ັບເພ່ີ້ມ້ຂ່ອງປະຊາຊຸ້ມ.

ພວກເຮ່ົາຄ່ົາດຄະເນວ່ົາ ຈະສຸ່້ມປະຕ້ິບ້ັດຈຸດໝ່ົາຍພ້ົ້ນຖ່ານ ນ້ັ້ນ້ໃຫ້ໄດ້ ໃນແຜນການ ຄ ປ້ີ ຈ່ຳນ່ວນໜ່ົ່ງ. ແຕ່ວ່ົາ ໃນແຕ່ລະໄລ ຍະ, ແຕ່ລະແຜນການ ຄ ປ້ີ ພວກເຮ່ົາຕ່ອງອ່ົ້ງໃສ່ສະພາບການ ເພ່ືອກ່ຳ້ນ້ົດຈຸດໝ່ົາຍລ່ະອຽດ ເພ່ືອສຸ່້ມຂ່ຶ້ງເອ້ົ້ົາໄຊຊະນ່ະ ໃນແຕ່ລະ ບ່ົາດກ່ົ້າວເດ້ີນ, ແຕ່ລະໄລຍະທ່ົາງ ແລະ ໃນທ້ີ່ສຸດກ່ຶ້ງເອ້ົ້ົາໄຊຊະ ນະອ້ັນສ້ີມ້ບຸນ ແລະ ເຄ່ືອຄ່ອງມ່ົ້ໃຫ້ແ້ນ້ັນດ່ົ້ົາຈຸດໝ່ົ້ົາຍພ້ົ້ນຖ່ານ ນ້ັ້ນ້ຂ່ອງ

ຕະຫລອດໄລຍະປະຕິວັດ.

ມ.- <u>ເພື່ອປະຕິບັດທິດທາງ, ໜ້າທີ່ລວມ ແລະ ບັນດາຈຸດ</u>
<u>ພາຍຫລັງຕາມດ້ວຍການມາພົບໃຫປະກົດຜົນເປັນຈິງ, ພວກເຮົາ ຕ້ອງ</u>
<u>ກຳເໜົ ແລະເຮັດຕາມທິດນຳດ້ວຍລຸມນີ:</u>

ມ.ຈ - ສົມທົບລະຫວ່າງການດັດສ້າງກັບການສ້າງ ໂດຍ
ເອົາການສ້າງເປັນຕົ້ນຕໍ, ໃນນັ້ນ ການສ້າງກຳລັງການຜະລິດ
ແລະສ້າງຄົນໃໝ່ທີ່ຮູ້ຜະລິດ, ຮູ້ເຮັດທຸລະກິດ, ຮູ້ນຳພາ, ຄຸນຄ່ອງ
ເສດຖະກິດເປັນອັນສຳຄັນກວ່າ.

ມ.ຄ - ການໄປເທື່ອລະກ້າວຢ່າງໜັກແໜ້ນ, ສົມທົບລະ
ຫວ່າງການສ້າງຂະໜາດນ້ອຍ, ຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດໃຫຽ,
ໃນເວລາທຳອິດ ເນັ້ນເອົາການສ້າງຂະໜາດນ້ອຍ, ຂະໜາດກາງ
ເປັນຕົ້ນຕໍ. ສົມທົບລະຫວ່າງລັດ, ລວມໝູ່ ແລະປະຊາຊົນພ້ອມກັນ
ເຮັດ, ສົມທົບ ມີ ຜົນປະໂຫຽດຢ່າງເໝາະແໝ, ຍົກຜະລິດຕະພາບ
ຂອງງານໃຫ້ສູງຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ປະຕິບັດການປະຢັດຢ່າງສຸດຂີດ
ໃນການຜະລິດ ແລະ ການໃຊ້ສອຍ.

ມ.ມ - ສົມທົບຢ່າງເໝາະແໝລະຫວ່າງ ເສດຖະກິດກັບການ
ປ້ອງກັນຊາດ, ການປ້ອງກັນຊາດກັບເສດຖະກິດ, ຫັນລົງຮາກຖານ
ເພື່ອເຮັດ ມີ ອຽກໃຫຽໄປພ້ອມໆ ກັນໃຫ້ໄດ້ດີ: ສ້າງ ປັບປຸງ
ຮາກຖານການເມືອງ ຮາກຖານປ້ອງກັນຊາດປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;
ສ້າງ ເສດຖະກິດ ຂະຫຽາຍວັດທະນະທຳ; ເຮັດໃຫ້ວິຖີການເປັນ
ຢູ່ຂອງປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ເປັນປົກກະຕິ ແລະ ໄດ້ຮັບການປ່ຽນແປງ

ໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ມ.ຄ - ເສີມຂະຫຽາຍຢ່າງສຸດຂີດ ຈິດໃຈເພິ່ງຕົນເອງ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຖ້ວຍຕົນເອງ, ຊຸດຄົນທຸກຄວາມອາດສາມາດ ຂອງປະເທດຊາດ; ພ້ອມກັນນັ້ນ ກ່ອງໃສລະບົບສັງຄົມນິຍົມຢ່າງຂາດ ຂັ້ນ, ເພີ່ມທະວີການປັບປຸງການຮ່ວມສຳພັນສູ້ຣົບ, ຄວາມສາມັກຄີ ເພບພິເສດ ແລະການຮ່ວມມືຮອບດ້ານລະຫວ່າງ ມ ປະເທດລາວ, ຫວຽດນາມ, ກຳປູເຈຽຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ,ສາມັກຄີເພພແພ ແລະຮ່ວມ ມືຮອບດ້ານກັບສະຫະພາບໂຊວຽດ ແລະບັນດາປະເທດສັງຄົມ ນິຍົມ ອ່ານ ອ່ານ ອື່ນໆ, ຈຈກເຮງຍາດແຍ່ງເອົາການຊ່ວຍເຫລືອ ຂອງບັນ ດາປະເທດເພື່ອນມິດ ແລະບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ທັ້ງພິດ ເຫລົ່ານັ້ນ ແມ່ໃສ່ສ້າງລັດທິສັງຄົມນິຍົມໃຫ້ສຳເລັດຜົນ.

ຄ.- <u>ປະຈຸບັນນີ້, ພວກເຮົາ ພວມຢູ່ໃນຂະນະທີ່ຂອງ ສະໄໜຂ້າມຜ່ານຂັ້ນສຸ້ສັງຄົມນິຍົມ, ເຊິ່ງທິດທາງໜ້າທີ່ຂອງນັ້ນ ກ່ຄ</u> ເຮັດໃຫ້ສະພາບການໃນດ້ານຕ່າງໆ ຂອງການປະຕິວັດເຮົາມີຄວາມ ສະຫງົບປົກກະຕິໂດຍພື້ນຖານ ເປັນຕົ້ນແມ່ນໃນ ມ ດ້ານ:ຄວາມສະ ຫງົບທາງການເມືອງ, ເພີ່ມທະວີລະບົບຜະເດັດການກຳມາຊີບແຕ ຂັ້ນຮາກຖານຂັ້ນມາ,ເຮັດໃຫ້ຊົ່ວຄາວ ເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ເປັນປົກກະຕິ ແລະ ໄດ້ຮັບການປ່ຽນແປງເທື່ອລະກ້າວ. ພ້ອມກັນນ ກ່ເຮັດໃຫ້ເຖຶອຽກງານສຳຫລວດພື້ນຖານ, ກ່ສ້າງບາງເຂດເສດຖະ ກິດຈຸດໜ້າທີ່ຄຸ້ມປະໂຫຽດໃຫ້ແກ່ພື້ນຖານເສດຖະກິດລວມຂອງທ້ອ ປະ ເທດ, ທັ້ງນີ້ ເພື່ອສ້າງປະຖົມປັດໄຈພື້ນຖານ ແລະ ແປ່ມຢັ້ໃຫ້ແກ

ການກ່ຽວ ແລະ ຂະຫຽາຍເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ ດ້ວຍຂະ
ໜາດໃຫຽກວ່າ, ດ້ວຍລະດັບຄວາມໄວສູງກວ່າເກົ່າສຳ ລັບແຜນການ
ໃນທົດສະວັດທີ ຜ. ຍ້ອນແນວນັ້ນ, ທ້ອພັກ, ທ້ອປ່ຽນຊຸມເຮົາ ຈຶ່ງ
ຕ້ອງສຸມກຳລັງເຂົ້າໃສ່ການປະຕິບັດ ໕ ຈຸດໝາຍໃຫຽ່ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

໔.໑ - ຂະຫຽາຍກະສິກຳປ່າໄມ້ຕາມທິດທ້ອຍຸ້່ງສຸ່ງການຜະ
ລິດສ້າງຄົ້ນຄ້ວາເທ່ຽລະກ້ວ, ຝຶ້ນຟູ ແລະ ຂະຫຽາຍອຸດສາຫະກຳ
ນ້ອຍ, ທັດຖະກຳ ເພ່ຽໃຫ້ສາມາດແກ້ໄຂຄວາມຕ້ອງການ ດ້ານທັນ
ຍາຫານ ແລະ ອ້ານ ສຳ ລັບທ້ອປະເທດຢ່າງໜ້ກແໜ້ນ, ຜະລິດ
ສິ້ນຄ້າໃຊ້ສ່ອຍທ້ຈຳເປ້ນ້ຽໆ ໃຫ້ໝ້ນ້ຽນ້ຽຫລາຍ, ເຮ້ດໃຫ້ວ້ດການ
ເປ້ນ້ຢ້ຂ່ອງປະຊາຊົນເຜ່ົ່າຕ່ າງໆ ເປ້ນ້ປົກກະຕິ ແລະ ໄດ້ຮ້ບການປ້ອ
ແປງກ້ວ້ງ, ທ້ງມ້ສ້ອນສະສົມໃຫ້ແກ້ການ ທ້ນ ເປ້ນ້ອຸດສາຫະກຳ ສຸ້່ງ
ຄົ້ນຄ້ວ, ສ້າງບ້ານ ເຂດເສດຖະກິດ ຈຸ ໜ້ກທ້ມ ຄຸມ ປະໂຫຽດໃຫ້ແກ
ການແກ້ໄຂບ້ນ ຫ ທ້ນຍ ຫ ານ ແລະ ອ ຫ ານ ຢ ຫ ງ ໜ້ກ ແໜ້ນ ແລະ ຜະ
ລິດສິ້ນຄ້ ຫ ບ ຫ ງ ຊ ະນິດທ້ເປ້ນ້ ກ ຳ ລ ້ ງ ທ ລ ອ ງ ສ ຳ ລ ້ ບ ຂ ຫ ງ ຢ ກ ໃ ຫ ້ ໄ ດ ້ .

໔.໒ - ກ່ຽວ ລ ະ ບ ົ ບ ຄ ົ ມ ຫ ຄ ົ ມ ແ ລ ະ ສ ົ ສ ານ ໄ ປ ສ ະ ນ ຶ ໃ ຫ ້ ທ ະ
ລ ຸ ລ ວ ງ ໃ ນ ທ ້ ອ ປ ະ ເ ທ ດ ແ ລ ະ ກ ັ ບ ຕ ່ ງ ປ ະ ເ ທ ດ , ກ ອ ນ ຶ ນ ຶ ດ ເ ນ ດ ແ ນ ວ ທ ່ ງ
ບ ົ ກ , ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ທ ່ ງ ນ ຳ ້ ລ ້ ງ ລ ຽ ມ ແ ລ ະ ນ ຳ ໃ ຊ ້ ກ ານ ຄ ົ ມ ຫ ຄ ົ ມ ຂ ຶ ນ ສ ້ ງ
ທ ່ ງ ນ ຳ ້ ໃ ຫ ້ ໄ ດ ້ ດ ີ , ປ ັ ບ ປ ຸ ງ ຕ ່ ງ ໜ ່ ງ ສ ່ ຍ ກ ານ ບ ຶ ນ ແ ລ ະ ກ ຽ ມ ເ ງ ຶ ນ ໄ ຂ
ເ ພ ຶ ່ ສ ້ ່ ງ ທ ່ ງ ລ ົ ດ ໄ ຟ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ ່ ໃ ຫ ້ ຕ ິ ດ ຈ ່ ດ ກ ັ ບ ຫ ວ ຽ ດ ນ າ ມ .

໔.໓ - ກ ່ ຽ ວ ຕ ່ ງ ໜ ່ ງ ໄ ຟ ຟ ້ ່ ແ ລ ະ ກ ົ ນ ຈ ັ ກ ະ ໜ ່ ດ ນ ່ ຍ ແ ລ ະ
ຂ ະ ໜ ່ ດ ກ ່ ງ ໃ ນ ທ ້ ອ ປ ະ ເ ທ ດ ແ ລ ະ ກ ຽ ມ ກ ່ ຽ ວ ໄ ຟ ຟ ້ ່ ນ ຳ ້ ຕ ົ ກ ຂ ະ ໜ ່ ດ

ກ້ວ ແລະໃຫ້ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການດ້ານພະລັງງານ ໃຫ້ແກ່ການຂະຫຍາຍການຜະລິດ ແລະຄວາມຕ້ອງການ ດ້ານຊົ່ວດ ການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ, ເພື່ອປຽນແປງ ໂຄງສ້າງທາງ ເສດຖະກິດ, ສັງຄົມຂອງປະເທດ.

ຄ.ຄ - ສຳເລັດໂດຍພື້ນຖານ ການດັດສ້າງບັນດາ ພາກສ່ວນ ເສດຖະກິດທີ່ ເປັນສັງຄົມນິຍົມ ດ້ວຍຮູບ ການແຕ່ຕ່ຳຫາສູງ, ເຮັດໃຫ້ ບັນດາ ພາກສ່ວນ ເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ ດຳລົງຢູ່ຄົບຄວ ເປັນ ເຈົ້າ ພາ ທາງ.

ຄ.ຄ - ສ້າງບຳລຸງ ບັນແຄວພະນັກງານນຳພາ, ພະນັ ງານຄຸ້ມຄອງ ເສດຖະກິດ ແລະ ບັນແຄວພະນັກງານວິທະຍາສາດ, ພະ ນັກງານ ແລະ ກຳມະກອນ ເຕັກນິກທີ່ຈຳເປັນ ໃຫ້ໄດ ເພື່ອສາມາດພຽງ ພໍ ໃນ ການຄຸ້ມຄອງ ເສດຖະກິດ, ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ ແລະ ເປັນ ເຈົ້າ ປະ ເທດຊາດ.

ຫ.- ທົດທາ, ພາທັດສ້າງ ແລະ ສ້າງ ເສດຖະກິດ ໃນ ໄລຍະ ໃໝ່ ຂອງ ການ ປະຕິວັດ.

ຫ.ຑ - ພາທັດສ້າງ ແລະ ສ້າງ ເສດຖະກິດ ໃນ ໄລຍະ ໃໝ່ ຂອງ ການ ປະຕິວັດ ປະ ເທດ ເຮົາ ຄື: ສ້າງ ເສດ ຖະ ກິດ ທີ່ ເປັນ ເອ ກະ ລາດ ແລະ ສັງ ຄົມ ນິ ຍົມ, ມີ ກະ ສິ ກຳ - ປາ ໄມ - ອຸ ຕ ສາ ຫະ ກຳ ຂະ ຫຍາຍ ຕົວ ເໝາະ ສົມ ຕອບ ສະ ໜອງ ຄວາມ ຕ້ອງ ການ ອັນ ນັບ ມື້ ນັບ ສູງ ໃນ ຊົ່ວ ດ ການ

ເປັນຢູ່ດ້ານວັດຖຸ-ຈິດໃຈຂອງປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ແລະ ເປັນພື້ນຖານອັນໜັກແໜ້ນ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ແລະລະບອບໃໝ່.

ຢ່າກເຮັດໄດ້ແນວນັ້ນ ຕ້ອງແກ້ໄຂ ກ ການພົວພັນດັ່ງລຸ່ມນີ້ ໃຫ້ດີ:

໕.໑.໑ - ໑໑ກແຮງຂະຫຽາຍການຜະລິດກະສິກຳ, ປ່າໄມ້, ທັດຖະກຳ, ອຸດສາຫະກຳເບົາ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ຈະຕ້ອງສ້າງອຸດສາຫະກຳທີ່ຈຳເປັນອື່ນໆ ຢ່າງມີຈຸດໜັກ; ເອົາການຂະຫຽາຍການກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການຂະຫຽາຍອຸດສາຫະກຳ, ເອົາອຸດສາຫະກຳຮັບໃຊ້ການກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ແລະ ການຄົມມາຄົມຂົນສົ່ງ; ສ້າງການກະສິກຳ, ປ່າໄມ້, ອຸດສາຫະກຳໃຫ້ເປັນໂຄ່ງປະກອບເສດຖະກິດທີ່ເປັນເອກະພາບແຕ່ຫ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຮາກຖານນັ້ນເອງ.

໕.໑.໔ - ຕ້ອງພ້ຳຈັດຕັ້ງການຜະລິດຄົນໃໝ່, ເຊ່ງງານຄົນໃໝ່, ຂະຫຽາຍຂະເໜງອາຊີບຕ່າງໆ, ເອົາການຂະຫຽາຍການຜະລິດເປັນພື້ນຖານ, ເອົາການຄ້າເປັນຕ້ອງໂສ້ກ່ຳ, ເອົາການຄົມມາຄົມຂົນສົ່ງເປັນປາຍແຫລມ, ໜຸນໃຊ້ນັດ ໄນ້ງັດເສດຖະກິດຢ່າງຄົບຊຸດ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການຜະລິດໃຫ້ຂະຫຽາຍຕົວ, ເປີດກ້ວາງແລະຂະຫຽາຍເສດຖະກິດສົ່ນຄ້າ, ດັດສ້າງເສດຖະກິດທ້ຳມະຊາດ,ນ ຳເອົາການຜະລິດນ້ອຍ ຂຶ້ນສູ່ການຜະລິດໃຫຽ່ສັງຄົມນິຍົມເທ່ອລະກ້າວ.

໕.໑.ນ - ສົມທົບຢ່າງເໝາະແຟ້ມລະຫ່ວ່າງການດັດສ້າງກັບການສ້າງເສດຖະກິດ, ໂດຍຖືເອົາການສ້າງເປັນຕົ້ນຕໍ. ນີ້ຍ

ໂຍບາຍນຳໃຊ້ທັ້ງ ๕ ພາກສ່ວນເສດຖະກິດໃຫ້ເພື່ອຂະຫຽາຍການ ຜະລິດ, ປະຕິບັດແຜນການຂອງລັດໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ, ເອົາໃຈ ໃສ່ເປັນພິເສດການກໍ່ສ້າງພາກສ່ວນເສດຖະກິດຂອງລັດ ແລະລວມໝູ່, ເຮັດໃຫ້ມັນດ້າພາກສ່ວນເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ ດຳລົງບົດບາດເປັນ ເຈົ້າພາບ ກ້ວ ມ ດຳລົງບົດບາດຄອບຄອງໃນເສດຖະກິດ ແຫ່ງ ຊາດ. ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຊ່ວຍເຫລືອເສດຖະກິດຄອບຄົວຂອງສະມາ ຊິກສະຫະກອນ, ພະນັກງານ, ລັດຖະກອນ ໂດຍຖືວ່ານີ້ເປັນສ່ວນ ໜຶ່ງທີ່ຂົນຂັບພາກສ່ວນເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ. ໃນສະເພາະໜ້ານີ້, ຕ້ອງມີນະໂຍບາຍນຳໃຊ້ເສດຖະກິດເອກະຊົນ, ເສີມຂະຫຽາຍດ້ານ ຕ້ານໜ້າ ແລະຈຳກັດດ້ານຫຽ້ຫຍ້ຂອງມັນ, ຄ່ອຍໆ ດັດສ້າງພາກສ່ວນ ເສດຖະກິດດັ່ງກ່າວນັ້ນ ແລະ ກ້າວໄປເຖິງລັດ ລ້ ງ ລ ະ ບ ອ ບ ຄົ ມ ຊຸ ດ ຣົດຄົມຢ່າງຕະຫລອດການ.

๕.๑.๔ - ກ່ສ້າງເສດຖະກິດສຸນກາງໄປພ້ອມກັບກ່ສ້າງເສດ ຖະກິດທ້ອງຖິ່ນ, ຄືເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນເປັນສຳຄັນ. ເສດຖະກິດສຸນ ກາງກັບເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນ ສົມທົບກັນເປັນໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ທີ່ເປັນເອກະພາບໃນທ້ອປະເທດ, ທັງມີກ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂລົບລ້າງ ຄວາມຫລຸດລົ້ມລະຫ ວ ່ າ ງ ຕ ວ ເ ມ ື ອ ງ ກັ ບ ຊົ ນ ນ ະ ບ ົ ດ, ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ບ ໍ ລ ິ ເ ວ ນ ຕ ່ າ ງ ໆ ຄ ວ ຍ ກ ັ ນ ໄ ປ ເ ທ ິ ງ ລ ະ ກ ່ ວ .

๕.๑.๕ - ແກ້ໄຂສາຍພົວພັນລະຫ ວ ່ າ ງ ກ ານ ສ ະ ສ ົ ມ ກ ັ ບ ກ ານ ໃຊ້ສ ວ ຍ ຢ ່ າ ງ ຖ ືກ ຕ ້ ອ ງ; ຈ ິ ງ ໃ ສ ່ ຊ ຸ ບ ພ ະ ຍ າ ກ ອ ນ ແ ລ ະ ກ ຳ ລ ັ ງ ແ ຮ ງ ງ ານ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ເ ຮ ົ າ ຢ ່ າ ງ ໜ ັ ກ ແ ໜ ້ ນ ເ ພ ື ່ ອ ຕ ອ ບ ສ ະ ໜ ອ ງ ຄ ວ າ ມ ຕ ້ ອ ງ ກ ານ

ອັນຕ່ຳສຸດໃນຊົ່ວຄາມເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ, ຄວາມຕ້ອງ
ການຂອງການປ້ອງກັນຊາດ ແລະ ສະສົມເທື່ອລະກ້າວໃຫ້ແກ່ການ
ສ້າງສາປະເທດຊາດ. ຂົນຂວາຍ ແລະຈັດຕັ້ງທຸກກຳລັງໃນທົ່ວປະ
ເທດ ດຳເນີນການຜະລິດ, ດັດແປງເຕັກນິກ, ເພີ່ມຜະລິດຕະພາບ
ຂອງງານ, ປະຕິບັດການປະຢັດທະຍັດຢ່າງເຄັ່ງຄັດໃນການຜະ
ລິດ ແລະການໃຊ້ສອຍ.

ຄ.ດ.ຝ - ສົມທົບລະຫວ່າງການກໍ່ສ້າງເສດຖະກິດກັບ ການ
ເພີ່ມທະວີການປ້ອງກັນຊາດ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບຢ່າງເໜັ້ນແໜ້ນ,
ການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຕ້ອງປົກປັກຮັກສາ ແລະ
ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງເສດຖະກິດ.

ຄ.ດ.ຄ - ເສີມຂະຫຍາຍນ້ຳໃຈເຜົ່ງຕົ້ນເອງ ສ້າງຄວາມ
ເຂັ້ມແຂງດ້ວຍຕົ້ນເອງໃນລະດັບສູງສຸດ, ນຳໃຊ້ທຸກຄວາມສາມາດຢູ່
ພາຍໃນປະເທດຢ່າງສຸດຂີດ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກ່ອງກຳແຮງ ຍາດແຍ
ເອົາການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດຈາກສາ
ກົນ.

ຄ.ດ - <u>ທິດທາງ ແລະ ໜ້າທີ່ເສດຖະກິດຕົວຈິງ ສຳລັບແຕ່
ລະຂະເໜງການ ແລະບາງເຂດຈຸດໜັກ</u>:

ຄ.ດ.ດ - <u>ການຜະລິດກະສິກຳປ່າໄມ້</u> ເປັນທ່າແຮງ, ເປັນ
ພື້ນຖານ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃນຊົ່ວຄາມເປັນຢູ່ຂອງ
ປະຊາຊົນໄດ້ຢ່າງໄວວາ ແລະ ປະກອບສ່ວນອັນສຳຄັນເຂົ້າໃນການ
ສ້າງທຶນຮອນເບື້ອງຕົ້ນໃຫ້ແກ່ການພັດເປັນອຸດສາຫະກຳຂອງປະເທດ.

ຊາດ. ໃນສະເພາະໜ້ານ້ ພວກເຮົາຕ້ອງສູ້ຊົນຂະຫຍາຍກະສິກຳ ຮອບດ້ານ, ເສີມຂະຫຍາຍທ່າແຮງຂອງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ຂອງພວກ ເຮົາຄື ຜົດທັນຍາຫານ, ຕ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ, ການລ້ຽງສັດ ແລະ ປ່າໄມ້, ແຕ່ຄຸດສຸມເຂ້ນຕ້ອງສູ້ຊົນແກ້ໄຂທັນຍາຫານ ແລະ ອາຫານ ເຊົ່າເຮ້ອງໃຫ້ໄດ້ຢ່າງໜ້ກແໜ້ນ. ນັບແຕ່ປີ ໑໙໗໕ ຕ່ໄປ, ຄົດສະ ເລ່ຍຫົວຄົນໃດຕ້ອງໃຫ້ໄດ ມ໕໐ ກິໂລເຂ້ົາເປືອກຂຶ້ນໄປ (ບ່ນັບຜົດ ສຳຮອງທີ່ໄລເປ້ນເຂ້ົາ), ສຳລ້ບລ້ດ ຕ້ອງມ້ສ້ອນແຮ ໄວ້ໃນປ້ີ່ໆ ຢ່າງໜ້ອຍສຸດເຂ້ນເພ້ື່ອ ຝ ເດ້ືອນ.

ການກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ຕ້ອງບຸກຍົນຂຶ້ນໃຫ້ສາມາດຕ້ອບສະໜ້ອງ ຄວາມຕ້ອງການໃນດ້ານການຄ້ົມ, ການນຸ່ງໜ້ົ, ຜະລ້ດສິນຄ້າ ເຄ້ືອງ ປ່າຂອງມາໃຫ້ໄດ້ຫລາຍ ສຳລ້ບຂ້າ໑໑ກ, ແລະຕ້ອງ ຖ້ວ່າ ການສ່ງ ປະເພ້ດສິນຄ້າ ເຄ້ືອງ ປ່າຂອງມາ໑໑ກຕ້າງ ປະເທ້ດນ້ັ ເປ້ັນ ໜ້າ ທ້ີ່ຍຸດ ທະສ້ດ ເພ້ືອຂ້າ ເຂ້ົາ ແລະແລກປ່ຽນເຂ້ບສ້ອງສ້ນ ກ້ັບ ປະເທ້ດຕ້າງໆ ທ້ີ່ຮ້ອນ ມ້ ທ້າງ ດ້ານ ເສ ດ ຖ ະ ກ້ິ ດ ກ້ັ ບ ປ ະ ເ ທ ້ ດ ເ ຮ ົ ້ າ .

ຢ້ ກ ເ ຮ ັ ດ ໄ ດ ້ ເ ໝ ອ ນ ້ ນ ຕ ້ ອ ງ :

<u>ມ ໑ ທ ້ ກ ານ ວ ັ ນ ຕ ້ ານ ໜ ້ າ ເ ພ ້ ື ອ ເ ຮ ັ ດ ກ ະ ເ ສ ດ ສ ຸ ມ ດ ້ ານ ກ ານ ປ ຸ ກ ເ ຂ ້ ົ າ , ກ ານ ປ ຸ ກ ພ ົ ດ ໝ ຸ ນ ວ ຽ ນ ແ ປ ງ ຊ ະ ນ ິ ດ ຕ ່ າ ງ ໆ</u> (ສ າ ລ ,ົ ເ ຜ ື ອ ກ ັ ນ) , ຕ ້ ອ ງ ແ ກ ້ ໄ ຂ ຂ ອ ດ ຕ ່ າ ງ ໆ ໃ ຫ ົ ດ ີ ເ ຊ ນ ເ ຕ ົ ມ ກ ານ ປ ຸ ກ , ກ ານ ສ ້ າ ງ ຊ ຸ ມ ລ ະ ປ ະ ທ ານ , ປ ຸ ກ ລ ະ ນ ິ ກ ານ ນ ໍ າ ໃ ຊ ຜ ຸ ມ ປ ະ ເ ພ ດ ຕ ່ າ ງ ໆ , ค ั ด เ ล ื อ ก เ ม ล ็ ด พ ั น , จ ั ด ว ่ า ง แ ร ง ง ่ า ม เ ข ้ า ใ น ข อ ด ก ะ เ ส ด ส ุ ม ฒ ิ ก , ป ิ ก ป ั ก ร ั ก ษ า , ข ้ อ ล ะ ข ั ด ผ ิ ม ล ะ ป ุ ก แ ล ะ ด ั ด แ ป ง เ ค ื อ ง ม ื ก ะ

ເສດ.

ແຕ່ລະແຂວງ ຕ້ອງສ້າງ ເຂດຈຸດໝັກຂອງ ການຜະລິດທັນຍາ ທານໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ; ສ່ວນສູນກາງ ຕ້ອງສຸມໃສ່ຊຸ້ມ ຳແຂວງ ຕ່າງໆ ທີ່ເປັນ ເຂດຈຸດໝັກຂອງ ການປູກເຂົ້າ, ເປັນຕົ້ນ ເມືອງຈັນ.

ວ.ຄ.ວ.ຄ - <u>ມີແຜນການລົງທຶນຢ່າງ ເໝາະສົມ ແລະ ເໝາະ ມ ຳຂະຫຽາຍ ການປູກຕົ້ນ ໄມ້ອຸດສາຫະກຳໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ.</u> ເອົາໃຈໃສ່ ປູກຕົ້ນ ໄມ້ອຸດສາຫະກຳໄລຍະສັ້ນ ທີ່ປູກໄດ້ງ່າຍ, ທົນຕໍ ຄວາມແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ປະຊາຊົນມີຄວາມຊຸ້ນ ເຄີຍ, ມີ ຄຸນຮູ້ມາ ແລ້ວ ເຊັ່ນ ຢາສູບ, ອ້ອຍ, ຝ້າຍ, ປ່ານ, ນ້ອ ເພື່ອລ້ຽງນ້ອ, ຖົ ເຫລືອງ, ຖົ ດ່ຳ, ພ້ າ ກ້ າ ແລະ ຕົ ໄມ້ອຸດສາຫະກຳໄລຍະຍາວ ເຊັ່ນ ກາ ເຟ, ຢາງ, ຕົ ໄມ້ ສ ຳລັບ ປ ອຍ ຄ້ ; ສ້ າ ງ ເຂດ ສ ະ ເ ພ າ ະ ປູກຕົ ໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ຊະນິດໃດໜຶ່ງ ໃຫ້ ເປັນ ຕົ ເປັນ ໂ ຕ ຂຶ້ ນ.

ວ.ຄ.ວ.ນ - <u>ຕ້ ວ ພ າ ຂ ະ ຫ ຽ ນ ກ ານ ລ ້ ຽ ງ ສັ ດ</u>, ເຮັ ດ ໃ ຫ້ ກ ານ ລ ້ ຽ ງ ສັ ດ ກ າ ຍ ເ ປ ັ ນ ຂ ະ ເ ໜ ຶ ່ ງ ຕ ົ ນ ຕ ໍ ເ ທ ິ ່ ງ ລ ະ ກ ານ ເ ພ ື ່ ອ ຕ ອ ບ ສ ະ ໜ ອ ງ ຄ ວ າ ມ ຕ ້ ອ ງ ກ ານ ຂ ອ ງ ພ າ ຍ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ແ ລ ະ ເ ພ ື ່ ອ ເ ປ ັ ນ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ຂ ່ າ ຍ ອ ອ ກ. ເ ອ ົ ້ າ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ກ ານ ຂ ະ ຫ ຽ ນ ປ ະ ເ ພ ດ ສ ັ ດ ທ ີ ່ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ເ ຮ ົ ້ າ ໄ ດ ້ ມ ີ ຄ ຸ ນ ຮ ູ ້ ມ ລ ້ ຽ ງ ມ າ ແ ລ ້ ວ ເ ປ ັ ນ ສ ຳ ຄ ັ ນ ເ ຊ ັ ່ ນ: ງ ົ ວ, ຄ ວ າ ຍ, ມ ້ າ, ແ ພ ະ, ເ ປ ັ ດ, ໄ ກ, ປ ່ າ ... ນ ຳ ໃ ຊ ້ ຫ ້ າ ແ ຮ ງ ງ ານ ທ ີ ່ ງ ຽ ນ ຫ ຽ ນ ໃ ຫ ້ ດ ີ, ສ ຸ ້ ຊ ຸ ້ ມ ຍ ິ ກ ຄ ຳ ນ ອ ມ ງ ົ ວ, ຄ ວ າ ຍ ໃ ນ ປ ະ ຈ ຸ ບ ັ ນ ຂ ຶ ້ ນ ເ ປ ັ ນ ๘ ລ ານ ໂ ຕ ໃ ນ ຊ ຸ ມ ປ ີ ຫ ້ າ ຍ ຂ ອ ງ ທ ົ ດ ສ ະ ວ ັ ດ ທ ີ ๗; ເ ອ ົ ້ າ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ຂ ະ ຫ ຽ ນ ແ ພ ະ ພ ັ ນ ສ ັ ດ ທ ົ ດ. ປ ົ ກ ປ ັ ກ ຮ ັ ກ ສ າ ແ ລ ະ ຂ ະ ຫ ຽ ນ ຝ ູ ງ ຊ ້ າ ງ ໃ ນ ທ ້ ອ ງ ຖ ິ ่ ม ห ม ี เ ว ย ม ไ ช.

๕.๘.๑.๔ - <u>ຈັດຕັ້ງການປົກປັກຮັກສາ, ບຳລຸງ ປ່າ ໄມ້ ເປັນຢ່າງດີ</u>, ພ້ອມທັງປູກໄມ້ໃຫ້ເປັນດົງຄືນໃໝ່ ແລະຊຸດຄົນຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນປ່າ ໄມ້, ປົກປັກຮັກສາສັດປ່າ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ. ຈຳກັດຢ່າງສຸດຂີດການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່, ຕັ້ງໜ້າຂົ່ມຂວາຍ ແລະຊ່ວຍເຫລືອ ຊາວໄຮ່ໃຫ້ໜັ້ນໄປສູ່ການເຮັດນາຂັ້ນໄດ, ເຮັດໄຮ່ຊຸດ, ໄຮ່ໝຸນວຽນ. ເຜີຍແຜ່ລະບຽບກົດໝາຍປ່າ ໄມ້ຂອງລັດ, ຍົກສູງຄວາມຮັບຜິດຊອບການປົກປັກຮັກສາປ່າ ໄມ້ຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະປະຊາຊົນ. ພະຍາຍາມຜະລິດສິ່ມຄ້າເຄື່ອງປ່າຂອງດົງໃຫ້ໄດ້ຫລາຍ, ສູ້ຊົນຍົກລະດັບການຊຸດຄົ້ນ ໄມ້ໃຫ້ໄດ້ປະມານ ๔๐๐.๐๐๐ ແມັດກ້ອນຕໍ່ປີ.

๕.๘.๑.๕ - <u>ດັດສ້າງສັງຄົມນິຍົມຕາມສິ່ກຳ:</u> ການຂົ່ມຂວາຍຊາວໄຮ່ມາເຂົ້າສູ່ເສັ້ນທາງທຳມາຫາກິນແບບລວມໝູ່ ພາຍໃຕ້ຮູບການສະຫະກອນກະເສດນິຍົມ ເພື່ອໜັ້ນລະບຽບການຜະລິດເຄື່ອງກະສິກຳ ໃຫ້ເປັນລະບຽບການຜະລິດລວມໝູ່ສັງຄົມນິຍົມ, ສ້າງເງື່ອນໄຂຈຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ການມຳໃຊ້ ນ ການປະຕິວັດ ເຂົ້າໃນຊຸມຊົນບົດ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການດັດສ້າງເສດຖະກິດທຳມະຊາດ ຄຸ ຕົນເອງພໍເພ່ພໍລາວ, ລົບລ້າງການຂູດຮີດຢູ່ໃນຊຸມຊົນບົດ, ຂະຫຍາຍການຜະລິດກະສິກຳປ່າ ໄມ້ຕາມທິດທາງຂັ້ນສູງການຜະລິດໃຫຍ່ສັງຄົມນິຍົມ.

ໃນການສ້າງສະຫະກອນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ນ ຫລັກການ ຄື: ສະໝັກໃຈ, ມີຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ, ຄຸມຄອງຢ່າງນິປະຊາທິ

ປະໄຕ, ເປັ້ນຕົ້ນເຜ່ນ້ອງເຄົາລົບສິດເປັ້ນເຈົ້າຂອງຊາວນາ ແລະ ສົ່ມທົບ ມີ ຜົນປະໂຫຽດຢ່າງຄຸ້ກຕ້ອງເໝາະສົ່ມ, ຄຳນຶງເຖິງຈິດຕະ ສາດການເມືອງ, ສັງຄົ່ມ, ເປັ້ນຕົ້ນເຜ່ນໃນເຂດຊົ່ນເຜົ່າ, ຈະໃຊ້ ການບັງຄັບເຜ່ນບ່ ໄດ້ ບ່ວ່າໃນຮູບການໃດໆ ກ່ຕາມ, ຕ້ອງປະຕິບັດ ໃຫ້ຄຸ້ກຕາມທິດນຸ ຳທ່ວ່າ ຕ້ວໜ່ານ ຳໜ່າ, ການຂ້ົ່ນຢ່າງໜ້ກແໜ່ນ, ເຮ້ັດ ແຕ່ນ້ອຍໄປຫາໃຫ່ຽ, ແຕ່ງ່າຍໄປຫາຍາກ. ລ້ັດຕ້ອງ ມີແຜ່ນການ ລ່ົງທຶ່ນສ້ າງພະນ້ ກ່ງານ, ຊ່ວຍເຫລ ືອສະຫະກ່ນໃນດ້ານການເງ່ນ, ວ້ັດຖຸປະກ່ນ, ເຕ້ັກ່ນິກ, ທ້ັ່ນ ເພ ື່ອເສ ົ່ມຂະຫ ຽາຍລ ້ັກສ ະນ ະດ ີເລ ິ້ດ ຂ ອ ງ ການ ທ ຳ ນ າ ຫ າ ກ ິ ນ ເ ຜ ບ ລ ວ ມ ໝ ູ .

<u>ຄ.ຄ.ຄ.ຝ - ຈຸ ດ ໝ າ ຍ ຂ ອ ງ ການ ສ ້ ້ າ ງ ສ ະ ຫ ະ ກ ່ ນ ກ ະ ເ ສ ດ ໃ ນ ແ ຜ ່ ນ ການ ຄ ປ ຄ</u> ຕ ້ ອ ງ ສ ້ ້ າ ງ ສ ະ ຫ ະ ກ ່ ນ ກ ະ ເ ສ ດ ໃ ນ ເ ຂ ດ ເ ຮ ້ ັ ດ ມ າ ໃ ຫ ້ ສ ຳ ເ ລ ້ ັ ດ ໂ ດ ຍ ພ ົ ່ ນ ຖ ານ . ໃ ນ ບ ່ ນ ທ ີ ່ ທ ້ ັ ່ ນ ເ ຮ ້ ັ ດ ໄ ຮ , ທ ້ ັ ່ ນ ເ ຮ ້ ັ ດ ມ າ ນ ່ ນ , ຖ ້ າ ວ ່ າ ມ ີ ພ ະ ນ ້ ກ ່ ງ ານ ທ ົ ່ ນ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ , ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ່ ນ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ສ ະ ໝ ້ ັ ກ ໃ ຈ ກ ່ ວ າ ຄ ວ ້ ັ ດ ຕ ້ ອ ງ ສ ະ ຫ ະ ກ ່ ນ ກ ະ ເ ສ ດ ຂ ົ ່ ນ , ບ ່ ນ ທ ົ ່ ນ ທ ົ ່ ນ ມ ີ ເ ງ ່ ນ ໄ ຂ ກ ໍ ໃ ຫ ້ ລ ້ ັ ດ ຕ ້ ອ ງ ໜ ່ ວ ຍ ສ າ ມ ້ ັ ກ ຄ ີ ແ ລ ກ ປ ່ ຽ ນ ແ ຮ ງ ງ ານ . ສ ຳ ລ ້ ັ ບ ບ ລ ິ ເ ວ ນ ເ ຮ ້ ັ ດ ໄ ຮ ເ ປ ັ ້ ນ ຕ ົ ້ ນ ເ ຜ ່ ນ ຕ ້ ອ ງ ຄ ່ ນ ຄ ວ າ ຊ ່ ວ ຍ ກ ່ ນ ຫ າ ຮ ູ ບ ການ ລ ້ ັ ດ ຕ ້ ອ ງ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ລ ວ ມ ໝ ູ ່ ທ ີ ່ ສ ່ ວ ນ ຄ ວ ງ . ສ ຳ ລ ້ ັ ບ ບ ລ ິ ເ ວ ນ ທ ີ ່ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ່ ນ ເ ຄ ີ ່ ງ ປ ູ ກ ພ ຶ ດ ຊ ະ ນ ິ ດ ໃ ດ ໜ ຶ ່ ງ ເ ປ ັ ້ ນ ສ ະ ເ ພ າ ະ ຫ ລ ຶ ຊ ່ ວ ຍ ກ ເ ກ ັ ບ ເ ຄ ີ ່ ງ ປ ່ າ ຂ ອ ງ ດ ົ ງ ເ ປ ັ ້ ນ ອ າ ຊ ີ ບ ນ ່ ນ ກ ່ ວ າ ຄ ວ ້ ັ ດ ຕ ້ ອ ງ ສ ະ ຫ ະ ກ ່ ນ ຕ າ ມ ຂ ະ ເ ໜ ່ ງ ອ າ ຊ ີ ບ .

ຕ ້ ອ ງ ປ ັ ບ ປ ຸ ງ ນ ິ ຄ ົ ່ ນ ກ ະ ເ ສ ດ ແ ລ ະ ນ ິ ຄ ົ ່ ນ ປ ່ າ ໄ ມ ້ ຂ ອ ງ ລ ້ ັ ດ ທ ົ ່ ນ ແ ລ ວ ໃ ຫ ້ ໄ ປ ຕ າ ມ ລ ະ ບ ຽ ບ ຫ ລ ະ ກ ົ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ່ ນ ນ ິ ຍ ົ ່ ນ , ໃ ນ ບ ່ ນ ໃ ດ ທ ົ ່ ນ ມ ີ ເ ງ ່ ນ ໄ ຂ

ເຮັດການຜະລິດເຕົ້າໂຮມ ຫລ້ອມຫລັດມີແຜນການຮ່ວມມື ກັບຕ່າງ ປະເທດນັ້ນໆຈະຂະຫຍາຍຕົ້ວ.

ຄຽງຄູ່ກັບການປັບປຸງ ຂະຫຍາຍເສດຖະກິດລວມໝູ່ນັ້ນ, ຈະຕ້ອງຖືເປັນສຳຄັນ ແລະຊ່ວຍເຫລືອໃຫ້ເສດຖະກິດຄອບຄົວຂອງ ສະມາຊິກສະຫະກອນຂະຫຍາຍຕົ້ວ.

5.4.4 - <u>ກ່ຽວກັບການຜະລິດອຸດສາຫະກຳ, ອຸດສາຫະກຳນ້ອຍ, ຫັດຖະກຳ ແລະຫັດຖະກຳຄອບຄົວ</u>.

ພວກເຮົາຕ້ອງມີແຜນການ ຂະຫຍາຍຂະແໜງອຸດສາຫະກຳນ້ອຍ, ຫັດຖະກຳ ແລະອຸດສາຫະກຳເບົາ, ອຸດສາຫະກຳຝຸ້ງແຕ້ງ, ອຸດສາຫະກຳໄຟຟ້າ, ພັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ແລະກົນຈັກຢ່າງໄວວາ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການຜະລິດກະສິກຳ, ປ່າໄມ້, ຮັບໃຊ້ການຄົມມາຄົມຂົນສົ່ງ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ຕ້ອງປັບປຸງ, ເປີດກ້ວາງ ແລະສ້າງ ຍ້າງຣາກຖານການຜະລິດອຸດສາຫະກຳຂຶ້ນໃໝ່ ເຊັ່ນອຸດສາຫະກຳເຮ່ຈາມ ແລະ ເຄມີ. ຕ້ອງເອົາໄຟຟ້າ, ກົນຈັກ ແລະຄົມມາຄົມໄປກ່ອນ ເພື່ອ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ຂະແໜງການຜະລິດຕ່າງໆ ຂະຫຍາຍຕົ້ວ, ຕອບສະໜອງ ຄວາມຕ້ອງການໃນຊົ່ວການເປັ້ນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ.

5.4.4.1 - <u>ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ</u>: ຕ້ອງຮີບແຮງປັບປຸງແລະນຳໃຊ້ນ້ຳຣາກຖານທີ່ມີຢູ່ເລ້ວຢ່າງສຸດຂີດ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການຜະລິດ, ເປັ້ນຕົ້ນເລ່ມຮັບໃຊ້ກະສິກຳ, ປ່າໄມ້, ສ້າງຕາໜ່າງໄຟຟ້າຂະໜາດນ້ອຍຂຶ້ນໂດຍໄວ, ເອົາໃຈໃສ່ເຂດພູດອຍ, ບ້າງແຂວງພາກໜ້ອ ແລະພາກໃຕ. ຕ້ອງຍາດແຍ່ງ ເອົາການຊ່ວຍເຫລືອ ຂອງປະເທດ

ນອກ ໃນການສຳຫລວດ, ອຸປະກອນຕ່າງໆ ໄຟຟ້າ ນ້ຳຕົກ ຂະໜາດ ກາງ ແລະ ຂະໜາດໃຫຽ ຫຼາຍ ກາງ ແລະ ຫຼາຍ ກໍ ໂຕ.

๕.๔.๔.๔ - <u>ການ ກັບ ກົນຈັກ:</u> ສ່ວນ ໃຫ ຍ່ ຂອງ ໂຮງ ງານ ຂະ ໜາດ ນ ອຍ ແລະ ຂະ ໜາດ ກາງ ຢູ່ ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ເພື່ອ ຮັບ ໃຊ້ ການ ສ ອມ ແປງ, ຜະ ລິດ ເຄື່ອງ ມື ກະ ເສດ ແລະ ເຄື່ອງ ມື ທີ່ ໃຊ້ ຄ ອຍ ມື, ພາ ຫະ ນະ ຄົມ ນາ ຄົມ ຂົນ ສົ່ງ ເພ ບ ປະ ຕິ ປະ ຖານ ແລະ ດັດ ແປງ.

๕.๔.๔.๕ - <u>ການ ກັບ ອຸດ ສາ ຫະ ກຳ ເບົາ, ອຸດ ສາ ຫະ ກຳ ອາ ຫານ</u> ເຊ ່ ນ: ຕຳ ແໜ, ຫຼິ ບ ເຄື່ອງ, ຜະ ລິດ ເກີ ບ, ນ ້ ຳ ປາ, ນ ້ ຳ ສະ ອ ້ ອ, ເຫລົ ້ າ, ເບ ຽ, ນ ້ ຳ ໝາກ, ຢາ ສູ ບ, ຂະ ໜົ ມ... ລ ວ ມ ແຕ ່ ຕ ້ ອງ ຂະ ຫຽ ຍ ຢ ່ າ ງ ແຂງ ແຮງ ເພື່ອ ຕ ອ ບ ສ ນ ອ ງ ຄວາ ມ ຕ ້ ອ ງ ການ ຂ ອ ງ ປະ ຊາ ຊົ ນ ແລະ ພ ະ ຍ າ ຍ າ ມ ຍ ົ ກ ສູ ງ ຄຸ ນ ນ ະ ພ າ ບ ເພື່ອ ໃ ຫ ້ ສ າ ມ າ ດ ເ ປ ັ ນ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ຂ າ ອ ອ ກ ໄ ດ ້.

๕.๔.๔.๖ - <u>ການ ກັບ ທັດ ຖະ ກຳ ແລະ ອຸດ ສາ ຫະ ກຳ ນ ້ ອ ຍ</u> ຕ ້ ອ ງ ເ ອ ົ ້ າ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ຊ ່ ວ ຍ ເ ຫ ລ ືອ ທ ຶ ມ ຣ ວ ມ, ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ, ເ ອ ົ ້ າ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ເ ໝ ະ ນ ຳ ທ ້ າ ງ ດ ້ ານ ເ ຕ ັ ກ ນ ິ ກ, ການ ຈ ຳ ໜ ່ າ ຍ ຜ ະ ລ ິ ດ ພ ັ ນ, ຕ ້ ອ ງ ມ ີ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ລ າ ຄ າ, ພ າ ສ ົ ່ ງ ອ ອ ກ ຕ ່ າ ງ ເ ໝ າ ະ ສ ົ ມ ເ ພ ື ່ ອ ສ ົ ່ ງ ເ ສ ີ ມ ແ ລ ະ ຂ ະ ຫ ຽ ຍ ທ ັ ດ ຖ ະ ກ ຳ, ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ນ ້ ອ ຍ ທ ີ ່ ປ ຸ ກ ເ ຕ ົ ້ າ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ປ ່ າ ຂ ອ ງ ມ າ, ທ ີ ່ ຜ ະ ລ ິ ດ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ດ ້ ວ ຍ ວ ັ ດ ຖ ຸ ດ ິ ບ ຢ ູ ່ ໃ ນ ທ ້ ອ ງ ຖ ິ ່ ນ, ຜ ະ ລ ິ ດ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ສ ິ ລ ະ ປ ະ ທ ັ ດ ຖ ະ ກ ຳ ແ ລ ະ ອ ື ່ ນ ໆ.

๕.๔.๔.๕ - <u>ຕ ້ ອ ງ ເ ລ ັ ງ ເ ຫ ັ ນ ຄ ວ າ ມ ສ ຳ ຄ ັ ນ ຂ ອ ງ ການ ສ ຳ ຫ ລ ວ ດ ພ ື ້ ນ ຖ ານ</u> ເ ພ ື ່ ອ ກ ຳ ນ ົ ດ ສ ະ ພ າ ບ ຂ ັ ບ ພ ະ ຍ າ ກ ອ ນ, ດ ິ ນ ຖ ອ ນ, ·ປ ່ າ ໄ ມ ້, ບ ໍ ່ ແ ຮ, ແ ຫ ລ ່ ງ

ພະລັງງານ. ເອົາໃຈໃສ່ສຶບຕໍ່ຮຽນງານຢ່ຽສຶບ, ສຳຫລວດຍ້ອ, ຄຳ, ກາລ໌, ເກືອ, ຫີນກາວ, ເຫລັກ, ຄຳມຫີນ, ນ້ຳມັນ-ອາຍ ໄຕ; ຕ້ອງມີແຜນການຟື້ນຟູ ແລະ ເປີດກວ້າງການຂຸດຄົ້ນຍ້ອ, ຫີນກາວ, ໂລຫະໜັກ ແລະ ກຽມແຜນການຂຸດຄົ້ນບ່ແຮ ໃນອຸນປີຕ່ໆ ໄປ.

ມ.ຄ.ນ - <u>ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານ</u>.

ຕ້ອງກໍ່ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງບັນດາບໍລິສັດກໍ່ສ້າງລັດວິສາຫະກິດ ຂອງສູນກາງ ແລະ ແຂວງ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ ຈຳໃຊ້ ຄວາມສາມາດກໍ່ສ້າງຂອງບັນດາການຈັດຕັ້ງລວມໝູ່ ແລະ ບໍລິສັດເອກະຊົນ ຢ່າງສຸດຂີດ ເພື່ອຮັບປະກັນການກໍ່ສ້າງກິດຈະການໃຫຽ່ ທາງເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ຕ້ອງກໍ່ສ້າງ ແລະ ຂະຫຍາຍຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳພັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ເຊັ່ນ: ໄມ້, ດິນຈີ່, ດິນຂໍ, ຫີນ, ຫຸ່ມ, ຊີມັງ... (ຄວບຄຸມຄວ້າການກໍ່ສ້າງບ້ານຊົນນະບົດ ລ້ຽງແກ) ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງລັດ ແລະ ຂອງປະຊາຊົນ.

ມ.ຄ.ມ - <u>ກ່ຽວກັບຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ແລະ ໄປສະນີໂທລະຄົມມະນາຄົມ</u>.

ການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ເປັນຂະແໜງການປາຍແຫລມ ເຊິ່ງບໍ່ພຽງແຕ່ມີຄວາມສຳຄັນດ້ານເສດຖະກິດ ຊຶ່ງເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນເທົ່ານັ້ນ, ມັນຍັງມີຄວາມສຳຄັນຍິ່ງດ້ານປ້ອງກັນຊາດ, ການເມືອງ ແລະ ວັດທະນະທຳອີກດ້ວຍ.

ໃນອຸນປີໜ້ານີ້ (ແຕ່ ປີ ຫາ ປີ) ຕ້ອງມີແຜນການ

ເບ່ງງາມໃຫ້ທ່ຽງ ແລະຮາກຖານສົມທົບກັບສູນກາງ ສຸ້ຊົມ ສ້າງ ລະບົບ ເສັ້ນທາງທາງບົກປະເພດຕ່າງໆ ໃຫ້ໄດ, ເຮັດໃຫ້ການຄົມນາ ຄົມລະຫວ່າງບ້ານ ຕ້ານ, ເມ່ືອງ ຕ່ ເມ່ືອງ, ແຂວງ ຕ່ ແຂວງ ຕິດຈອດ ກັນ ແລະ ທະລຸລ່ ໃນທ່ ປະເທດ.

ສຸມທຶນຮອນ, ແຮງງານ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນທ່ ຈ ຳ ເປັ ແລະ ຍາດແຍ ເວ ການ ຊ ວຍ ເຫ ຼ ອ ຂອງ ສາ ກົ ເພ ສ ້ ງ ທາ ລິ ໂ ໄ ຕ ຫ ສ ຸ ທ ິ ດ ຕ ເ ວ ັ ນ ອ ກ ແລະ ສ ້ ງ ທ ສ ົ ມ ້ ັ ນ ຖ ອ ມ ຈ າ ກ ທ ອ ຽ ດ ນ າ ມ ມ າ ລ າ ວ .

ຕ ງ ພ າ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ເ ສ ັ ້ ນ ທ າ ງ ຂ ົ ນ ສ ່ ງ ທ າ ງ ນ ້ ຳ ລ ຽ ນ , ບ ຸ ລ ະ ນ ະ ສ ອ ມ ແ ປ ງ ແ ລ ະ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ຮ ັ ກ ສ າ ສ ະ ໜ າ ມ ບ ິ ນ ໃ ຫ ້ ໄ ດ ດ ີ , ມ ີ ແ ຜ ນ ການ ປ ັ ບ ປ ຸ ງ , ເ ປ ີ ດ ກ ວ ້ າ ງ , ສ ້ າ ງ ສ ້ ງ , ທ າ ເ ຮ ື ອ , ສ ະ ຖ ານ ີ ລ ິ ດ ໂ ອ ໂ ຕ ແ ລ ະ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ມ ື ອ ກ ໃ ນ ບ ອ ນ ທ ີ ່ ຈ ຳ ເ ປ ັ .

ດ ຳ ເ ນ ີ ນ ການ ສ ຳ ຫ ລ ວ ດ ທ າ ງ ລ ິ ດ ໄ ຟ ຢ ່ າ ງ ຕ ັ ້ ງ ໜ ້ າ ເ ພ ື ່ ອ ຈ ະ ໄ ດ ້ ແ ຜ ນ ຮ ່ າ ງ ສ ້ າ ງ ທ າ ງ ລ ິ ດ ໄ ຟ ໃ ນ ຊ ຸ ມ ປ ີ ທ ້ າ ຍ ຂ ອ ງ ທ ິ ດ ສ ະ ວ ັ ດ ທ ີ ๗ .

ມ ີ ແ ຜ ນ ການ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ , ດ ັ ດ ແ ປ ງ ແ ລ ະ ນ ຳ ໃ ຊ ້ ພ າ ຫ ະ ນ ະ ຂ ົ ນ ສ ່ ງ ເ ຜ ຍ ແ ຜ ່ ປ ະ ຖ ິ ປ ະ ຖ ານ ຢ ່ າ ງ ຕ ັ ້ ງ ໜ ້ າ ໂ ດ ຍ ບ ່ ເ ອ ົ ້ ຍ ອ ີ ງ ລ ຖ ້ າ ແ ຕ ່ ພ າ ຫ ະ ນ ະ ຂ ົ ນ ສ ່ ງ ທ ັ ນ ສ ະ ໄ ໝ .

<u>ການ ຮັ ກ ສ າ ມ ໄ ພ ສ ະ ນ ິ</u> ຕ ້ ອ ງ ໄ ດ ້ ດ ັ ດ ແ ປ ງ ການ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ແ ລ ະ ເ ພ ີ ່ ມ ທ ະ ວ ີ ດ ້ ານ ພ າ ຫ ະ ນ ະ (ນ ັ ບ ທ ັ ້ ງ ພ າ ຫ ະ ນ ະ ປ ະ ຖ ິ ປ ະ ຖ ານ) ເ ພ ື ່ ອ ຮ ັ ບ ປ ະ ກ ັ ນ ໃ ຫ ້ ການ ຕ ິ ດ ຕ ໍ ່ ສ ື ສ ານ ໄ ດ ້ ຢ ່ າ ງ ຄ ົ ບ ຖ ້ ວ ນ , ຮ ັ ບ ປ ະ ກ ັ ນ ຄ ວ າ ມ ລ ັ ບ , ຮ ັ ບ ໃ ຊ ້ ຄ ວ າ ມ ຕ ້ ອ ງ ການ ທ າ ງ ການ ທ ະ ຫ ານ ເ ມ ື ອ ງ , ການ ປ ້ ອ ງ ກ ັ ນ

ຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ເສດຖະກິດ ແລະວັດທະນະທຳຢ່າງ ທັນການ.

๕.๘.๕ - ການຄ້າ.

ການຄ້າຂອງພວກເຮົາ (ນັບທັງການຄ້າພາຍໃນ ແລະຕ່າງ ປະເທດ) ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະຂະຫຍາຍເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ ໃໝ່ຄື ຈຳໜ່າຍຜະລິດພັ ທີ່ປະຊາຊົນຕ້ອງການຈຳໜ່າຍ, ຂາຍແລະ ແລກປ່ຽນສິ່ງທີ່ປະຊາຊົນຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ, ດຳເນີນການ ຂາອອກ ເພື່ອເອົາສິນຄ້າປະເພດສຳຄັນຕ່າເສດຖະກິດ ແລະ ຊ່ວຍການເປັ້ນຢູ່ ເຂົ້ามา, ເພື່ອຊຸກຍູ້ການຜະລິດໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວ, ປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງ ການຜະລິດຄົນໃໝ່, ເຂດງານຄົນໃໝ່, ເປີດ ກ້ວ້າງ ແລະສ້າງຂະເໜງອຸຕສາຫະກຳໃໝ່, ການຄ້າຍ້ງໜ້າທີ່ສຸ່ຕາມ ການແຊກຊຶມແລະ ແຊກຄຸມຕະຫລາດຂອງພວກນາຍທຶນຕ່າງປະເທດ.

ການຄ້າ ຕ້ອງຂຸກຍູ້ນຂຶ້ນ ເພື່ອກຳແໜ່ງສິນຄ້າຕ້ມຕ່ໃຫ້ໄດ, ເປັ້ນຕ້ນເຂ້ນທັນຍາຫານ, ສິນຄ້າຂາອອກຊະນິດທີ່ເປັ້ນກຳລັງຫລວງ, ສິນຄ້າຂາເຂ້ົ້າຊະນິດທີ່ສຳຄັ້ນ. ຕ້ອງກຳເໜ້ນຂອດ ການຂາຍຍ່ກ, ເປີດກ້ວ້າງຕາໜ່າງການຄ້າຂອງລັດໃຫ້ລ່ງເຖິງຫຸກ ເມ້ືອງ, ຂະ ຫຍາຍສະຫະກອນຊ້ືຂາຍໃຫ້ລ່ງຮອດໜ່ວຍບ້ານ. ຕ້ອງການຳໃຊ້ ພ້ຄາ ເອກະຊົນ ເພ້ືອຊ້ືຂາຍກັບປະຊາຊົນ, ສ່າງຕະຫລາດຊົນນະບົດໃນ ບ້ອນທ້ືເອ້ືອມໄຊ, ເປີດກ້ວ້າງຕາໜ່າງບໍລິການ, ເປັ້ນຕ້ນ ເຊ່ນຢູ່ ໃນຕົວເມ້ືອງໃຫຽ, ເທດສະບານແຂວງ, ເທດສະບານເມ້ືອງ.

ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປັ້ນສຳຄັ້ນການສ່າງບຳລຸງຄ້ນແຄວພະນັກ

ງານ, ພາລະກອນໃນຂະແໜງການຄ້າໃຫ້ໄດ້ຢ່າງຮີບດ່ວນ, ໂດຍສະ ເພາະເນັ້ນໜູ້ນໍ້ານ້ອຍການບໍລິສັດ, ຫ້ວໜ້າຮ້ານຄ້າ, ຫ້ວໜ້າການບັນ ຊີ, ພະນັກງານຂາຍເຄື່ອງທີ່ຊໍານິຊໍານານໃນວິຊາຊີບ.

ຄ.ຄ.ຝ - ການຈັບລາຄາ:

ໃນໄລຍະປະຈຸບັນ, ລາຄາຕ້ອງເໝາະສົມຮັບໃຊ້ການຜະລິດ, ຊຸ ອຸດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນເປັນຢ່າງດີ, ປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າໃນ ການປະຕິບັດແຜນການຂອງລັດ, ໃນການຄຸ້ມຄອງຕະຫລາດ, ໃນ ການຕ້ານການສວຍໂອກາດກັກຕຸນສິນຄ້າ... ນະໂຍບາຍລາຄາ ຂອງພວກເຮົາຕ້ອງຮັບປະກັນທົດແທນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ເລະມີກໍາໄລເພື່ອ ປະຕິບັດການຜະລິດສໍາເປີດກ້ວາງ, ຊຸກຍູ້ການດັດແປງເຕັກນິກ, ຍົກ ສູງຜະລິດຕະພາບຂອງງານ ເລະຄຸນນະພາບຂອງສິນຄ້າ, ຮັບປະ ກັນ ມີ ຜົນປະໂຫຍດ, ເອົາໃຈໃສ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ຜະລິດໂດຍກົງຢ່າງເໝາະສົມ; ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ການຄ້າ ສັງຄົມນິ ຍົມເຕັບຈໍ ເລະກໍາແໜ້ງສິນຄ້າໄດ.

ກ່ສ້າງ ເລະປະຕິບັດລະບຽບຄຸ້ມຄອງລາຄາເພື່ອສ້າງເງື່ອນ ໄຂໃຫ້ການຕົ້ລາຄາ ເລະປະຕິບັດແຜນການຜະລິດ, ປະກອບສ່ວນ ຢ່າງຕັ້ງໜ້າເຂົ້າໃນການເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດແໜ້ງຊາດ ເຂົ້າສູ່ ແຜນ ການ.

ຄ.ຄ.ກ - ການຈັບການເງິນ ເລະທະນາຄານ.

ການເງິນ ເລະທະນາຄານມີພາລະບົດບາດເປັນເຄື່ອງມືຕົ້ນ ຕໍໃນການຄຸ້ມຄອງ ເລະນໍາໃຊ້ທຸກແໜ້ງທຶນຮອນຂອງຊາດ, ຊຸກຍູ້

ການຜະລິດ, ປ່ຽນແປງຊົນລະກຳການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ, ຮັບປະກັນ
ຄວາມຕ້ອງການ ຂອງການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ
ແລະ ການສ້າງພື້ນຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກໃຫ້ເປັນຂອງສັງຄົມນິຍົມ.

ມ.ຄ.ມ.ງ - <u>ຂະແໜງການເງິນ</u> ຕ້ອງປະຕິບັດວຽກງານ
ດັ່ງລຸ່ມນີ້ໃຫ້ດີ:

ເຮັດວຽກງານສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດງົບປະມານໃຫ້ດີ, ປະຕິ
ບັດການກວດກາຂັ້ນບັນຊີ, ການໍ່ແໜ້ນໜ້ວດທຸກແຫລ່ງຊັບສົມບັດຂອງລັດ,
ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປະກາດໃຊ້ນິຕິກຳນະໂຍບາຍລາຍຮັບລາຍຈ່າຍການ
ເງິນ, ນະໂຍບາຍພາສີຢ່າງທັນການ; ແນະນຳ, ກວດກາ ແລະ
ຊຸກຍູ້ນິຕິການຈາກຸມການຜະລິດ, ທຸລະກິດໃຫ້ປະຕິບັດລະບຽບການ
ເງິນ, ລະບຽບໄລຍະເສດຖະກິດຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ຈຳໃຫ້ທຸກຂະ
ແໜງການ, ທຸກຂັ້ນ ຕ້ອງຄຸ້ມຄອງແຫລ່ງລາຍຮັບລາຍຈ່າຍເປັ້ນເງິນ
ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ.

ມ.ຄ.ມ.ຄ - <u>ທະນາຄານ</u> ຕ້ອງປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງລຸ່ມນີ້
ໃຫ້ດີ:

ຊຸກຍູ້ວຽກງານສົ່ມເຊ່ອ, ວຽກງານຄຸ້ມຄອງການຈ່ລະຈອມ
ເງິນຕາ, ວຽກງານຊຳລະສະສາງ ໂດຍຜ່ານທະນາຄານ, ທັ້ງນ້
ກ່ເພ່ືອຮັບປະກັນທ່ນຮອນໃຫ້ແກ່ການຜະລິດ ແລະ ທຸລະກິດ. ຕ້ອງ
ປະກາດໃຊ້ ແລະ ກວດກາຢ່າງເໜ້ນໜ້ານການປະຕິບັດ ນ້ນຕາມນະໂຍ
ບາຍຄຸ້ມຄອງເງິນສົດ, ຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ໂລຫະໜ
ຄາ ໂດຍໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເໜ່ອທາງຂອງພັກ ແລະລັດ. ຕ້ອງມ່ນະ

ໂຍບາຍສົ່ງເສີມປະຊາຊົນຊັ້ນຄົນຕ່າງໆ ຝ່າກເງິນປະຢັດ.

ຽ.ຕ.ຽ - <u>ກ່ຽວກັບແຮງງານ ແລະເງິນເດືອນ</u>.

ຕ້ອງຖືເປັນສຳຄັນວຽກງານສຶກສາອົບຮົມ ກ່ຽວກັບສິດ ແລະໜ້າທະ ຂອງກຳມະກອນແຮງງານ, ຈັດຕັ້ງການຂອງກຳມະກອນຢ່າງແໜ້ນແຟ້ນ ແລະ ເພີ່ມທະວີລະບຽບວິໄນຂອງກຳມະກອນ ເພື່ອໃຫ້ຖືກຄົນມີກຳລັງແຮງງານລວມແຕ່ຕ້ອງເຂົ້າຮ່ວມການຜະລິດ, ການສູ້ຮົບ ແລະເຮັດວຽກງານ, ຕ້ານຕາມພະຍາດຂີ້ຄ້ານ, ເອົາໃຈໃສ່ຜູ້ນຳ, ເກາະກຳ, ຕ້ານການຟຸ້ມເຟືອຍແຮງງານ. ຕ້ອງ ສົ່ມທົບ ສິ ຜົນປະໂຫຍດຢ່າງແໜ້ນແຟ້ນ, ເຮັດໃຫ້ຊາວຂອງກຳມະກອນເອົາໃຈໃສ່ເປັນເຈົ້າການ ເຖິງປະສິດທິຜົນ ແລະ ຄຸນນະພາບ ຂອງວຽກງານທີ່ຕົນເຮັດ. ຕ້ອງສ້າງຈິດສຳນຶກຂອງແຮງງານໃໝ່ ເຂົ້າໃນ ຂະໜາດອາຊີບທີ່ເໝາະສົມ.

ຕ້ອງດັດແປງເຄື່ອງມືຂອງກຳມະກອນ, ດັດແປງການຈັດຕັ້ງ ແລະວິທີຂອງກຳມະກອນ ເພື່ອເພີ່ມຜະລິດຕະພາບຂອງງານ. ເອົາໃຈໃສ່ບຳລຸງຄວາມຮູ້ໃນການຂອງກຳມະກອນ, ເຜີຍແຜ່ຂອງກຳມະກອນໃໝ່ໃຫ້ແກ່ຄົນຮຸ່ນໜຸ່ມ.

ຕ້ອງດັດແປງລະບຽບເງິນເດືອນ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຫລັກການ ແຈກຢາຍຕາມແຮງງານ ເພື່ອໃສ່ຮັບປະກັນລະດັບການດຳລົງຊີບອັນຈຳເປັນຂອງຜູ້ທີ່ເຮັດການກິນເງິນເດືອນ; ຄົ້ນຄວ້າ ຫຳໃຊ້ລະບຽບໃຫ້ເງິນເດືອນຕາມຜະລິດຜົນ, ລະບຽບໃຫ້ເງິນເດືອນຕາມການເໝົາວຽກ, ປະກາດໃຊ້ລະບຽບປະກັນໄພສັງຄົມ.

๕.๘.๗ - <u>ການປະຍັດເປັນນະໂຍບາຍໃຫຍ່ຂອງພັກ ແລະ ລັດເຮົາ</u>.

ຕ້ອງປະຕິບັດລະບຽບປະຢັດຢ່າງເຄັ່ງຄັດໃນທຸກໆ ຂົງເຂດ ຂອງການຜະລິດ ແລະການໃຊ້ສອຍ, ຄຸ້ມຄອງລາຍຈ່າຍຕ່າງໆຢ່າງ ເໝາະສົມ ໂດຍເນ້ໃສ່ບັນລຸການໃຊ້ຈ່າຍໜ້ອຍສຸດ, ແຕ່ໄດ້ຮັບປະສິດທິ ຜົນສູງສຸດຕາມເສດຖະກິດ. ຕ້ອງປະຢັດທັງແຮງງານເປັນ, ທັງ ແຮງງານອາດີດ, ຕ້ອງສຶກສາອົບຮົມນະໂຍບາຍປະຢັດ ແລະ ສ້າງ ເສັ້ນການປະຕິບັດປະຢັດໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນແຕ່ລະຄົນ, ຜູ້ອອກແຮງງານ ແຕ່ລະຄົນ ແລະແຕ່ລະການຈັດຕັ້ງ.

ຕ້ອງປະຕິບັດອ່ໍາໄມຢ່າງເຂັ້ມງວດຕໍ່ທຸກໆ ການກະທໍາທີ່ເປັນ ການສໍ້ລາດບັງຫລວງ ໂລບມາກໂລພາ, ຟຸ້ມເຟືອຍ, ຫລົກໂລບເອົາ ຊັບສົມບັດສ່ວນລວມ, ຕ້ອງມີລະບຽບຈໍາໃຫ້ໃຊ້ຄ່າ ເສຽຫາຍຕາມອັດ ຖຸ ຄຸ້ມ ແລະຕ້ອງມີມາດຕະການຕາມບໍ່ລິຫານ, ກົດໝາຍແລະອື່ນໆ...

๕.๘.๑๐ - <u>ແກ້ໄຂການພົວພັນລະຫວ່າງ ເສດຖະກິດສູນກາງ ກັບ ເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ກ່ສ່າ ໂຄງ ປະກອບ ເສດຖະ ກິດທ້ສ່ອດຄ່ອງ</u>.

ເສດຖະກິດສູນກາງ ກັບ ເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນ ນອນຢູ່ໃນ ໂຄງ ປະກອບ ເສດຖະກິດອັນດຽວທ້ເປັນເອກະພາບ. ການແກ້ໄຂ ສາຍ ພົວພັນລະຫ່ວ່າງ ເສດຖະກິດສູນກາງ ກັບ ເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຢ່າງ ດ້ີນ ເນ້ນມ້ຄຸນປະໂຫຍດຕັດສິນ ໃ່ການຂະຫຍາຍຕ່ວຂອງ ເສດຖະກິດ ແຫ່ງຊາດທ້ັງໝົດ.

ພວກເຮົາ<u>ຕ້ອງສຸມໃສ່ການ ເສດຖະກິດຂອງ ເມືອງໃຫ້ໄດ</u>, ເມືອງຕ້ອງວິໃສ່ຈຸດພິເສດຕາມ ເສດຖະກິດ ແລະພົນລະເມືອງຂອງ ຕົນ ເພື່ອວາງແຜນການ ການຜະລິດກະສິກຳ-ປ່າ ໄມ້, ຂະຫຽາຍຂະເໜງອຸຕຸສາຫະກຳ, ອຸດສາຫະກຳນ້ອຍ, ອຸດສາຫະ ກຳຜະລິດເຄື່ອງໃຊ້ສອຍ, ວັດຖຸການ, ຕ້ອງສຸ້ມໃຫ້ສາມາດຄຸມ ຄຽງເຖົ້າເອງຕາມທັນຍາຫານ ແລະອາຫານ, ຜະລິດສິນຄ້າໃຊ້ສອຍ ໃຫ້ໄດຫລາຍ.

<u>ແຂວງຕ້ອງ ກາຍເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດຮອບດ້ານ</u>. ສຳ ລັບດ້ານເສດຖະກິດ, ແຂວງຕ້ອງການີຄົມກະເສດ, ນິຄົມປ່າ ໄມ້, ຣາກຖານກົນຈັກ, ໄຟຟ້າ, ຜະລິດພັດສະດຸການ, ຜະລິດສິນ ຄ້າໃຊ້ສອຍ, ປຸງແຕ່ງທັນຍາຫານແລະອາຫານ... ແຂວງຕ້ອງດັດ ສະເລ ແລະຄຸມຄຽງເຖົ້າເອງດ້ານທັນຍາຫານແລະອາຫານ, ຕອບ ສະໜອງຄວາມຕ້ອງການດ້ານສິນຄ້າໃຊ້ສອຍຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ, ແລກປ່ຽນ ກັບສູນກາງ, ກັບແຂວງຕ່າງໆ ແລະດຳເນີນການຂ້າມຊາຍແດນ, ປະຕິ ບັດພັນທະຕ່ໍລັດເປັນຢ່າງດີ. ມີແຜນການບຳລຸງການ ພະນັກງານ ຄຸນຄອງປະເພດຕ່າງໆ ໃຫ້ຂົນເມືອງ ແລະຣາກຖານ.

<u>ຂະເໜງການຕ່າງໆ ຢູ່ສູນກາງ</u> ຕ້ອງຄຸນຄອງ ບັນດາຣາກ ຖານເສດຖະກິດ ທີ່ເປັນຂະເຈ ເຊິ່ງເປັນປະໂຫຍດ ສຳລັບທົ່ວປະ ເທດ, ບັນດາກິດຈະການ ທີ່ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ການສິນຄ້າ ຍຸດ ທະສາດຂ້າມຊາຍແດນ, ແລະສິນຄ້າຂາເຂົ້າທີ່ສຳຄັນ; ຊ່ວຍສູນກາງ ໃນ ການຄົ້ນຄວ້າ, ປະກາດໃຊ້ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບການ, ລະບຽບ

ການ; ຈັດຕັ້ງການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດເຕັກນິກ, ບຳລຸງສ້າງ ພະນັກງານໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນ ແລະຣາກຖານ.

<u>ສຳລັບນັ້ນຕ້ວເມືອງໃຫຽ</u>, ເປັ້ນຕ້ນເຂ້ນມະຄອນຫລວງ ວຽງຈັ້ນ ຕ້ວເມືອງທະວິການສ້າງ ແລະຄຸ້ມຄ້ວງດ້ານຕ້ານຕ່າງ, ເຮັດໃຫ້ຕ້ວເມືອງເປັ້ນໃຈການເຜຍແຜ່ລະບ້ອບການເມືອງ, ເສດຖະກິດ ແລະສ້ງຄົ້ມໃໝ, ເຮັດໃຫ້ການພ້ວພ້ນລະຫ້ວ່າງຕ້ວເມືອງກ້ບ ຊົນນະບົດ,ລະຫ້ວ່າງຊົນຊ້ນກຳມະກອນກ້ບຊົນຊ້ນຊ້ວນາ ມ້ນ້ຍ ຜູກພ້ນກ້ນຢ່າງສະໜິດແໜ້ນ.

๕.๘.๑๑ - <u>ການພ້ວພ້ນດ້ານເສດຖະກິດກ້ບ ຕ່ວ ປະເທດ</u>.

ອ້ນ້ ເປັ້ນ້ນ້ຫ້ນ້ລ້ສະນະກິດເກ. ກ້ວ ເຂ້ົ້າສູ່ໄລຍະໃໝ, ພວກເຮ້ົ້າຈະເອ້ຍ້ງໃສ່ການຊ່ວຍເຫລ້ອຊ້ງສ້ົ້ກ ແຕ່ດ້ານດຽວເນ້ນ້ ໄດ, ຫ້ກ ຕ້ອງເສ້ນ້ຊະຫຽ້ຍຈິດໃຈ ເພ້ງຕ້ນ ເອ້ງ, ສ້ງຄວ້ນ ເຂ້ັ້ນແຂ້ງ ດ້ວຍຕ້ນ ເອ້ງ, ໄຂ ເສ້ັ້ນ ທ້ງ ຮ ວ ມ ກ ້ ັ ບ ສ ້ ົ ້ ກ ແລະ ເຮ ັ ດ ການ ຂ ້ ້ ງ ກ ເ ພ ້ ຊ ້ ້ ຳ ເ ຂ ້ ົ ້ ຳ .

ຕ ຫ ວ ຽ ງ ດ ນ ້ ນ , ກ ຳ ປ ຸ ເ ຈ ຽ ງ , ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ້ ຳ ຕ ້ ້ ງ ເ ລ ້ ນ ໄ ປ ແ ຕ ່ ກ ານ ຊ ່ ວ ຍ ເ ຫ ລ ້ ອ , ຮ ວ ມ ກ ັ ້ ນ ເ ປ ັ ້ ນ ແ ຕ ່ ລ ະ ອ ຽ ກ , ແ ຕ ່ ລ ະ ໂ ຄ ງ ກ ານ , ກ ້ ວ ອ ້ ນ ປ ະ ສ ານ ສ ົ ນ ທ ິ ບ ແ ຜ ່ ກ ານ ນ ຳ ກ ັ ້ ນ , ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ກ ານ ເ ຢ ້ ້ ງ ງ ານ ແ ລ ະ ຮ ວ ມ ກ ັ ້ ນ ຢ ່ າ ງ ຮ ່ ວ ມ ດ ານ ແ ລ ະ ຕ ່ າ ງ ຝ ່ າ ຍ ຕ ່ າ ງ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ຜ ົ ນ .

ຕ ້ ້ ງ ຮ ວ ມ ກ ັ ້ ນ ຢ ່ າ ງ ຮ ່ ວ ມ ດ ານ ກ ັ ບ ສ ະ ຫ ະ ພ າ ບ ໂ ອ ຽ ດ ແ ລ ະ ບ ັ ນ ດ າ ປ ະ ເ ທ ດ ສ ້ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ອ ່ ້ ນ ໆ ເ ພ ່ ້ ສ ່ ້ ງ ເ ອ ້ ມ ໄ ຂ ໃ ຫ ້

ການສ້າງພື້ນຖານວັດຖຸເຕັກນິກເບື້ອງຕົ້ນຂອງສັງຄົມນິຍົມ, ເປັນຕົ້ນເພື່ອການສ້າງພະນັກງານຊົນຄອງ, ພະນັກງານວິທະຍາສາດ, ພະນັກງານ ແລະກຳມະກອນເຕັກນິກ.

ຕ້ອງເປີດກ້ວາງການພົວພັນ ແລະ ຍາດແຍ່ງເອົາການຊ່ວຍເຫລືອຂອງອ້ອມເດຽ, ຂອງປະເທດຕ່າງໆ ແລະ ບັນດາອົງການຈັດຕ່າງສາກົນ ທີ່ຈິງໃຈຊ່ວຍເຫລືອພວກເຮົາ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ຕ້ອງພັດທະນາເສດຖະກິດພາຍໃນ, ກັບບັນດາປະເທດອາຊຽນນິພື້ນຖານຕ່າງຝ່າຍ ຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນ, ເຄົາລົບເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕຂອງກັນ, ບໍ່ແຊກແຊງເຂົ້າໃນວຽກງານພາຍໃນຂອງກັນ.

5.4.14 - <u>ສ້າງ ແລະປະຕິບັດແຜນການເປັນຢ່າງດີ, ເຮັດໃຫ້ແຜນການຂອງລັດຈ່ອຍໆ ກາຍເປັນໂຈ້ການທີ່ 4 ຂອງພັກ, ເປັນເຈ້ຍມມັດ ເພື່ອຊຸນຈ້ອງເສດຖະກິດ, ຊຸນຈ້ອງສັງຄົມຢ່າງແທ້ຈິງ.</u>

ທຸກຂົ, ທຸກຂະແໜງການ, ຕ້ອງອີງໃສ່ທິດທາງຂອງແຜນການ 5 ປີແຫ່ງລັດທີ່ໄດ້ປະກາດໃຊ້ ສົມທົບກັບສະພາບການຂອງຂະແໜງການ ແລະທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສ້າງແຜນການຢ່າງຕັ້ງໜ້າທີ່ສຸດດ້ວຍຈິດໃຈສູ້ຊົນສູງ. ເອົາໃຈໃສ່ສ້າງແຜນການນັ້ນລະອຽດຢູ່ໃນວິສາຫະກິດຂອງລັດ ແລະສະຫະກອນທີ່ມີທິດທາງການຜະລິດເປັນປົກກະຕິແລ້ວ, ຢູ່ໃນບັນດາກິດຈະການເສດຖະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນກະອາດຈະນຳເຂົ້າສູ່ການຜະລິດ.

ຢູ່ໃນປະເທດເຮົາ, ມີ ມີ ຂັ້ນເຮັດແຜນການຄື ສູນກາງ, ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຮາກຖານ (ນັບທັງຂັ້ນເມືອງ), ແຕ່ວ່າ <u>ການຊຸ</u>

<u>ຄອງແຜ່ນດິນ 4 ຂັ້ນ</u> ຄືຂັ້ນຣາກຖານ ແລະ ຂັ້ນເທິງ ທີ່ຄັດກັບຣາກຖານ (ໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ, ຄຳຫາກຄັດຕ່າງສະຫະບໍ່ລັດຫລືສະຫະອົສາຫະກິດ ອາດຈະຄຸ້ມຄອງແຜ່ນດິນຕາມ ມີ ຂັ້ນ). ລັກສະນະແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ ໃນປະຈຸບັນເຊື່ອມຈຽງແຕ່ກຳນົດທິດແລະພະຍາຍາມຮັບປະກັນຄວາມສົມດຸນໃຫຽ່ ຄື: ທັນຍາຫານ, ແຮງງານ, ວັດຖຸປະກອນ, ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ, ຄວາມຂາດ-ຂາເຂີນ, ເງິນ -ສິນຄ້າ.

ຕ້ອງຮູ້ສົມທົບຢ່າງເໝາະແຝ່ນແຜ່ນດິນພ້ອມສົມຄ່າ-ເງິນຕາ- ຕະຫລາດ; ຮູ້ຟື້ນໃຊ້ນ້ຳດ້ວຍເສດຖະກິດຢ່າງຄົບຊຸດ ເພື່ອເຮັດ ໃຫ້ແຜ່ນດິນໄດ້ຮັບການປະຕິບັດເປັ້ນຢ່າງດີ.

<u>ຕ້ອງສົມທົບຢ່າງເໝາະແຝ່ນລະຫວ່າງ ຄວາມສ່ຽງແຜ່ນດິນ ກັບ ຄວາມຄຸ້ມຄອງ ຄວາມຫຼຸລະກິດ, ປະຕິບັດລະບຽບໄລຽງເສດຖະກິດ ຢ່າງ ເຄັ່ງຄັດ, ລະບຽບເກື້ອກຸ້ມ.</u>

ເລ່ງລັດວຽກງານສຳຫລວດຜ່ນດິນ ເພື່ອກຳເໝາະ ແຮງງານ ແລະຊັບພະຍາກອນຂອງຊາດ, ໃນສະເພາະໜ້າ ຕ້ອງສຸມໃສ ດຳເນີນການສຳຫລວດຢູ່ໃນເຂດທີ່ສຳຄັນ ແລະຈຳເປັ້; ຕ້ອງ ບຸລະມະພາຄສ່ວນສະຖິຕ, ສ້ງລວມຢູ່ໃນທຸກຂັ້ນ, ທຸກຂະເໜ່ງການ ໂດຍທັນທີ, ຮັບປະກັນໃໝ່ຕ້ວເລກຂັ້ນຢ່າງຊັດເຈນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການ ເພີ່ມເຕີ່ມ, ເຮັດແຜ່ນການທີ່ເລ້ວໃຫ້ສົມບຸນ ແລະໃຫ້ແກ້ການ ສ້ງແຜ່ນການໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປເປັ້ນຢ່າງດີ.

ບາງບັນຫາລວມກ່ຽວກັບສະໄໝຂ້າມຜ່ານ ກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມ ໂດຍບໍ່ຜ່ານໄລຍະຂະຫຍາຍຕົວທຶນນິຍົມ ຢູ່ໃນປະເທດເຮົາ *

ບັນດາຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດຫລັກທິດສະດີຂອງລັດທິມາກ-ເລນິນ ໄດ້ຢືນຢັນວ່າ ລະຫວ່າງທຶນນິຍົມ ກັບສັງຄົມນິຍົມຈຳຕ້ອງມີສະໄໝ ຂ້າມຜ່ານສະໄໝໜຶ່ງ. ສະໄໝຂ້າມຜ່ານນັ້ນ ເປັນສະໄໝທີ່ທັ່ງມີ ສັງຄົມນິຍົມ ທັ່ງບໍ່ທັນມີສັງຄົມນິຍົມ. ອັນນັ້ນ ເປັນສະໄໝປະວັດສາດໜຶ່ງ ທີ່ຍາວພໍສົມຄວນ, ເປັນສະໄໝດັດປຽນເຍບປະຕິວັດທີ່ເລິກເຊິ່ງ ເພື່ອສ້າງການພົວພັນການຜະລິດໃໝ່, ລະບອບສັງຄົມໃໝ່. ຍອມວ່າສະໄໝຂ້າມຜ່ານຍາວເໝືອນັ້ນ ເລນິນ ຈຶ່ງເຫັນວ່າ ຕ້ອງເບິ່ງ ສະໄໝຂ້າມຜ່ານອອກເປັນຫລາຍບາດກ້າວຂ້າມຜ່ານນ້ອຍໆ, ແຕ່ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະຄວາມສະຫລາດຄ່ອງແຄ່ວຂອງພວກເຮົານັ້ນ ເນັ້ນຢູ່ບ່ອນວ່າ ຕ້ອງມີນະໂຍບາຍ, ວ່າງບາດກ້າວເດີ່ນັ້ນລະອຽດທ່ຽງຄ່ອງ ກັບລັກສະນະຈຳເພາະຂອງແຕ່ລະບາດກ້າວຂ້າມຜ່ານນັ້ນໆ.

ຢ.- ຢູ່ໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີສະພາບເວລ້ວມແລະລະດັບ ເໜືອນດັ່ງປະເທດເຮົານີ້ ຈຸດພິເສດ, ເນື້ອໃນຂອງ<u>ສະໄໝຂ້າມຜ່ານ ເປັນ</u>

---

* ຄັດຈາກບົດຄວາມຕັ້ນຕໍ້ກອງປະຊຸມສູນກາງຄັ້ງທີ ຜ ສະໄຫມທີ ///, ວັນທີ ໑໔ ສິງຫາ ໑໙໘໔.

ຕົ້ນເຫດໃນຍ່ານທາງທຳອິດ ເຄີຍມີບັນຫາໃດແດ່ ?

๑.๑ - ສະໄໝຂາມຜ່ານ ເປັນສະໄໝແຫ່ງ ການຕໍ່ສູ້ຊົນຊຸ ທີ່ດຸເດືອດສັບສົນລະຫວ່າງຝ່າຍໜຶ່ງ ຄື ຊົນຊັ້ນກຳມະກອນ, ຊາວຜູ ໑໑ກແຮງງານ ທີ່ຢາດອຳນາດການປົກຄອງ,ກຳເຄື່ອງມືຜະເດັດການ ກຳນາຊີບ, ກຳເວົ້າສາຍເລືອດເສດຖະກິດ, ກຳຈາຈຸດຄ້ານເໝອ ຄິດທັ້ງໝົດໄວ້ໃນມືຂອງຕົນ, ແຕ່ກຳລັງປະຕິວັດຍັງ ໑໑ມນ໑ຍ; ກັບ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງຄື ຊົນຊັ້ນປົກຄອງ ທີ່ຄຸກໂຄ່ນລົ້ມ ໄປເລີ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນຄຸກ ດັບສູນຢ່າງສິ້ນເຊີງເທື່ອ, ພວກເຂົາຍັງມີກຳລັງວັດຖຸເຊັ່ນ ເງິນ, ສົມຄາ, ຄຳ, ເພັດພ໑ຍ ທີ່ມ ຄ່າ ເຊິ່ງພວກເຂົາ ເຊ່ົ ໑ຈຸ ໑ມ ໄວ້ ເປັນ ຈຳນວນຫລາຍ,ພວກເຂົາຍັງມີກຳລັງພົ້ນທະນິດໃນຈຳພວກຄົນທີ່ ເຮັດ ການຜະລິດ ແລະຄ້າຂາຍນ໑ຍ ເຊິ່ງການປະຕິວັດດັດສ່ຽງບໍ່ທັນເລີ ເທື່ອ, ພວກເຂົາຍັງມີອິດທິພົນໃນສັ່ງຄົມ ແລະສາສະໜາ, ເປັນຕົ້ນ ເໝ ພວກເຂົາ ໄດ້ຮັບ ການຊ ຍ ຊຸ ໜຸ ໜຸ ນ ຈັ ຕ ໜ ຈ ກ ຊົ ຊົ ມ ຍ ທົ ມ, ຈັກກະພັດ ແລະພວກປະຕິການສາ ມ ຢ ເປັນປະຈຳ. ພາຍຫລັງ ການປະຕິວັດເດືອນຕຸລາ, ສັດຕູໄດ້ມີບົດຮຽນທາງສາ ມ ຕ ມ ກັບ ການປະຕິວັດສັ່ງຄົມນິຍົມ, ໃນຕົວຈິງແລ້ວ ພວກເຂົາ ໄດ້ຖຸດດຶ ເ ຳ ບາງປະເທດໃຫ້ຜິກ໑໑ກລາກເສັ້ນທາງສັ່ງຄົມນິຍົມ. ບົດຮຽນຊ້ ໃ ເໝ ອ ບາງປະເທດສັ່ງຄົມນິຍົມ ທີ່ ຄ ມ ຜ ດ ເ ມ ຽ ມ ກ ເກີດຂຶ້ນໃນສະໄໝຂາມຜ່ານນັ້ ເ ງ, ເພາະວ່າ ໃນ ເ ລ ນ ກ ລ ງ ໃນທຸກດ ນ ບ ທ ໄ ຮ ບ ກ ນ ປ ປ ຢ ງ ຄ ກ ເ ເ ທ ເ ງ. ເ ງ ເ ຕ ກ ຜ ຄ ມ ຫ ຽ ຍ ຍ ກ ກ ເ ນ ເ ງ ມ ສ ພ ບ ກ ນ ເ ຍ ເ ປ ນ ຈ ຕ ະ

ลายที่สุด, เพาะอา เวลามัน ภะโตขึ้นขั้นกำมะกอม และ
ผะมัดงามจำนอนพ้อกไปเร็ดสังคัยขอยทำ, อ้างเต้ม ขอยหา
อันยู่อันกิน, จาหมัน จ่วมัดถือสัดตูสอยใจ. ดังมนกามตูละ
หวาง ๘ เส้นทาง และ กามตูละหวางเราบัดสัดตู จ่าง
เจ็บติดกันยางเพ้นแฝ้น. ถาอา ขมีผอกปะติกาม พายใน
แล้ว สัดตูทางนอกละเร็ดหรังยาก, ถาขมีสัดตูทางนอกจอย
พูนผอกปะติกามยู่พายในกะถือกับสูนไอ ขลีตจ่างยอม จำนิน
ยางขมีเจ็บไข.

๑.๔ - ในสะไพธรรมเผ่นเสดถะกิดของพุทธ ปะ
เทดลอนแต่ปะกอบดอยหลายพากสอน. ยู่ปะเทดเรา, ผอก
เรา ได้กำนิดว่า มี ๕ พากสอนเสดถะกิดคังต้อยู่คือ: เสดถะ
กิดสังคินิยม (เสดถะกิดของลัด และ เสดถะกิดลอนพู่), เสดถะกิดลัดกับเจกะจุนธอนทุละกิด, เสดถะกิดนายทึม เจกะจุน, เสดถะกิดผะลิดสิมคานอย และเสดถะกิด ทำมะชาดเพ่งตินเจ่งภุมตินเจ่งพ่ใผ่ผลาอ.

กามคิงต้อของหลายพากสอนเสดถะกิดที่ต่างกันมัน เฒ่นพาอะอิสี. จุดพายของสังคินิยม เฒ่น ลบล้างกาม ฐูดรึด, ลบล้างพากสอนเสดถะกิดนายทึมเจกะจุน. แต่อา ทุกสิ่งทุกอย่างที่ละหรายต้อพายใต้ธูบกามทึมนิยมนันมันย่เฒ่น อา อันใดๆ ก็เป้นสันยาลัก สะเพาะของทึมนิยมท้างมัน, สะมัน ในสะไพธรรมผ่าน เป้นต้นในบาดกาอเดินทีอที, ลัดผะ

ເດັດການກຳມາຊຶບ ຕ້ອງຮຸ້ສຶກທ່ວດເວົ້າດ້ານທິດ້ານ ຂ້ອງຊຶ່ມຊຶ່ມ
ນາຍທຶ່ມເຊິ່ງຍັ້ງເປັ້ນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ເສດຖະກິດ ແລະ ຊຶ່ວິດການ
ເປັ້ນຢູ່ເຊ້ັ່ນ: ທຶ່ມຮ່ວມ, ເຕັ້ກນິກ, ບົດຮຽນຄຸ້ນຄ່ອງການຜະລິດ
ແລະທຸລະກິດ. ຍ່ວມແມ່ວມ, ຢູ່ໃນປະເທດຕ່າງໆ, ກ່ວມ ອ້ົມ
ພິດລັດຈຶ່ງໄດ້ຂົດເຂ່ຽນາຍທຶ່ມ ອ ອກ ຄ ນ ມ ດ ສ ຍ ເ ລ ຶ ດ ເ ສ ດ ຖ ະ
ກິດ ຕ ມ ຕ ເ ຊ ້ ນ ທ ະ ນ າ ຄ ານ, ກ ານ ຄ າ ຕ ່ າ ງ ປ ະ ເ ທ ດ, ຈ ຸ ດ ສ າ ທ ະ ກ ຳ
ພ ັ ກ ... ແ ລ ະ ເ ວ ້ າ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ຕ ັ ດ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ນ າ ຍ ທ ຶ ່ ມ ກ ັ ບ
ຊ າ ວ ນ າ ທ ັ ່ ງ ມ ີ ເ ພ ື ່ ອ ໃ ຫ ້ ເ ຂ ົ ້ າ ກ ຳ ເ ວ ້ າ ຊ າ ວ ນ າ ແ ລ ະ ນ ຳ ພ ັ ທ ະ
ພ າ ຍ ກ ຳ ມ ະ ກ ອ ນ - ຊ າ ວ ນ າ ໄ ດ ້.

ສ ຳ ລ ັ ບ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ເ ອ ກ ະ ເ ທ ດ ຂ ອ ງ ຊ າ ວ ນ າ, ຊ າ ວ ຊ ຳ ງ ັ ດ
ຖ ະ ກ ຳ, ຊ ຳ ວ ຄ ້ າ ຂ າ ຍ ນ ອ ຍ ແ ລ ະ ຜ ູ ້ ເ ຮ ັ ດ ວ ຽ ກ ງ ານ ບ ໍ ລ ິ ການ ນ ັ ກ ເ ຮ ຽ ນ
ກ ານ ລ ັ ບ ລ ຳ ງ ນ ັ ນ, ກ ຳ ລ ັ ງ ຂ ວ ນ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຕ ່ ອ ງ ຢ ູ ່ ຮ ວ ມ ກ ັ ນ ກ ັ ບ ເ ຂ ົ ້ າ ຢ ່ າ ງ
ປ ອ ງ ດ ອ ງ, ຊ ວ ຍ ເ ຫ ລ ຶ ອ ເ ຂ ົ ້ າ ທ າ ງ ດ ້ ານ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ແ ລ ະ ການ ເ ມ ຶ ອ ງ,
ເ ມ ະ ນ ຳ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ຫ ້ ຄ ວ ຍ ໆ ທ ັ ນ ເ ຂ ົ ້ າ ສ ູ ່ ເ ສ ັ ້ ນ ທ າ ງ ທ ຳ ມ າ ທ າ ກ ິ ນ ເ ບ ຍ ລ ອ ມ
ພ ຸ ້, ອ າ ງ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ກ ັ ບ ພ າ ສ ອ ນ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ ແ ລ ະ ຕ ັ ດ
ສ າ ຍ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ດ ້ ານ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ກ ັ ບ ພ ວ ກ ນ າ ຍ ທ ຶ ່ ມ ເ ພ ື ່ ອ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ກ ານ ຜ ະ
ລ ິ ດ, ປ ່ ຽ ນ ແ ປ ງ ຊ ຶ ວ ິ ດ ກ ານ ເ ປ ັ ້ ນ ຢ ູ ່. ບ ໍ ຄ ວ ນ ມ ີ ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ດ ຢ ່ າ ງ ຫ ຼ ວ ງ
ຊ ຳ ້ ຕ ່ ເ ຂ ົ ້ າ ເ ຈ ົ ້ າ ແ ລ ະ ດ ຳ ເ ນ ີ ນ ກ ານ ດ ັ ດ ສ ່ ວ ງ ເ ບ ບ ໜ ຽ ບ ເ ຕ ັ ້ ງ, ຫ າ ກ ເ ຫ ມ
ຕ ້ ອ ງ ໃ ຊ ້ ທ ີ ່ ດ ິ ນ ຂ ອ ງ ຍ ຸ ວ ຊ ົ ນ ເ ຊ ິ ່ ງ ແ ລ ະ ຍ ົ ກ ເ ບ ບ ຢ ່ າ ງ ທ ັ ດ ຂ ອ ງ ກ ານ
ທ ຳ ມ າ ທ າ ກ ິ ນ ເ ບ ຍ ລ ອ ມ ພ ຸ ້ ເ ພ ື ່ ອ ໃ ຫ ້ ເ ຂ ົ ້ າ ເ ຈ ົ ້ າ ເ ຫ ັ ນ ເ ຖ ິ ງ ຜ ົ ນ ປ ະ ໂ ຫ ຍ ດ
ແ ລ ະ ຕ ັ ດ ສ ິ ນ ໃ ຈ ກ ່ ອ ຕ ັ ້ ງ ຄ ົ ນ ນ ິ ຍ ົ ມ ພ ້ ອ ມ ກ ັ ບ ຊ ຶ ມ ຊ ຸ ້ ນ ກ ຳ ມ ະ ກ ອ ນ.

ເມື່ອຈາກບັນດາພາສ່ວນເສດຖະກິດທີ່ຕ່າງກັນ ຍັງຄົງຕິ
ຢູ່ນຳກັນ, ສະນັ້ນ ຈຶ່ງຍັງມີບັນດາກິດເໝເສດຖະກິດ ທີ່ຕ່າງກັນ
ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ ແລະຕ້ອງຈຳກັດກັນຢ່າງສັບສົນທີ່ສຸດ. ເວົ້າສຳລັບປະ
ເທດເຮົາ, ເມື່ອຈາກວ່າຫາກໍເລີ່ມເດີນເຂົ້າສູ່ສັງຄົມນິຍົມ, ຮາກ
ຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກຂອງສັງຄົມນິຍົມ, ຈຶ່ງຍັງອ່ອນແອຫລາຍ, ເສດ
ຖະກິດຂອງລັດ ແລະເສດຖະກິດລວມໝູ່ຍັງອ່ອນ, ດັ່ງນັ້ນ ໃນສະ
ເພາະໜ້າ, ບັນດາກິດເໝເສດຖະກິດຂອງສັງຄົມນິຍົມເຊັ່ນ ກິດ
ເໝເສດຖະກິດພັນຖານ, ກິດເໝຂະຫຍາຍເສດຖະກິດ ແຫ່ງຊາດ
ຢ່າງມີແຜນການ, ກິດເໝເຄື່ອນຍ້າຍຕາມແຮງງານ... ຈຶ່ງຍັງມີ
ການເຄື່ອນໄຫວຢ່າງຈຳກັດຢູ່. ຍ້ອນວ່າ ການຜະລິດບໍ່ທັນຂະຫຍາຍ
ຕົວ, ແຕ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຄື່ອນຍ້າຍໃຫ້ເກີດຄວາມຕ້ອງການແຫ່ງການສ້າງ
ເສດຖະກິດ ແລະການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ດັ່ງ
ນັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ ຂອງຊົນຊົນ ການ
ເປັນຢູ່ຕາມກິດເໝເສດຖະກິດພັນຖານ ແລະກໍບໍ່ສາມາດ ເຄື່ອ
ຍ້າຍຕາມແຮງງານໄດ້ຕາມຄວາມມັກເທື່ອ. ດ້ານແຜນການກໍເຊັ່ນ
ດຽວກັນ, ລັດມີແນວໂນ້ມຕົວເລກຄາດໝາຍແຜນການໃຫ້ບັນດາຫົວໜ່ວຍ
ເສດຖະກິດຂອງລັດເທົ່ານັ້ນ, ສຳລັບພາສ່ວນເສດຖະກິດອື່ນໆ ນັ້ນ
ມີແຕ່ກຳນົດທິດເປັນຕົ້ນ. ບ່ເໝືອນ ລັດຈະໄປຂຶ້ນແຜນການຕ່າງ
ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຂອງເອກະເທດ, ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ກໍບ່ອາດ ໄປຈຳ
ໃຫ້ພາສ່ວນເສດຖະກິດນາຍທຶນຂຶ້ນແຜນການໄດ້, ແຕ່ວ່າ ລັດຕ້ອງ
ຮຸ້ນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍລາຄາ, ພາສີ, ກຳໄລ ແລະບັນດາຮູບການຮັ

ເພົ້າຜະລິດສິນຄ້າໃຫ້ລັດ ເປັ້ນຕົວແທນຊື້ຂາຍໃຫ້ລັດ... ເພື່ອຊຸກຍູ້ ການຜະລິດ ແລະແນະນຳຫົວໜ່ວຍເສລ້ານີ້ໃຫ້ທຳມາຫາກິນ ຕາມທິດ ທາງແຜນການຂອງລັດ.

ກົດເໝດຸນຄາ ເປັ້ນກົດເໝຂອງການຜະລິດສິນຄ້າ. ໃນ ລະບອບສັງຄົມນິຍົມ ຍັງມີການຜະລິດສິນຄ້າຢູ່, ດັ່ງນັ້ນ ກົດເໝ ຄຸນຄ່າຍັ້ງເຄື່ອນໄຫວໃນສັງຄົມນິຍົມ. ແຕ ໃນເວລາພຸ້ນໃຊ້ກົດເໝ ຄຸນຄ່າ ຕ້ອງຫັນການທາງທາງຮູ້ແລ້ນນຳແຕ່ຄຸນຄ່າ, ຄືເບົ່າຄຸນຄ່າ ໃຊ້ ສອຍ, ແລ້ນນຳແຕ່ກຳໄລດ້ານດຽວ, ບ່ຢ່າກຜະລິດສິ່ງທ່ານຄວາມຕ້ອງ ການແຕ່ໄດ້ກຳໄລພ້ອຍ.

ກົດເໝຄຸນຄ່າສອນເຫັ້ນຍັ້ງມີການເຄື່ອນໄຫວຢູ່ໃນພາກສ່ວນ ເສດຖະກິດນາຍທຶນ. ຖ້າຫາກວ່າ ບ່ມີກຳໄລ ພວກນາຍທຶນກ່ະບ່ ເຮັດ. ການປ່ະໃຫ້ພາກສ່ວນເສດຖະກິດນາຍທຶນຄົງຕ້ວຢູ່ ໂດຍທີ່ ໃຫ້ນ້ຳໜ້ານ້ສ່ງແວດລ້ອມເຄື່ອນໄຫວ, ບ່ໃຫ້ນ້ມີຜົນກຳໄລອັ້ນເໝາະສ້ມ ເພ້ືອນ້ຳວ່າ ເກ້ອດຫ້ານ ແລະລ້ຽງນ້ນ້ນເອງ. ພວກເຮົ້າຈະ ຕ້ອງຮຸ້ນຳໃຊ້ນາຍທຶນໃນການເຄື່ອນໄຫວຜະລິດ, ໃນການ ກ່ສ້າງ, ຂ້ນສ່ງ, ຜ່ານນ້ນດ້ານຮຸ້ບການທຶນນ້ຍົມແຫ່ງລັດ ແຕ່ຕ້ຳຫ້ານຸ້ງແລະດັດ ສ້ມລາຍຮັບຂອງເຂົ້າ ດ້ວຍນະໂຍບາຍພາສ້ ແລະແຮງງ່ານ.

ພວກເຮົ້າຕ້ອງຮຸ້ນຸ້ນໃຊ້ກົດເໝເສດຖະກິດອ້ນໆ ຢ່າງຄ້ກ້ຕ້ອງ ເຊ້ນ: ກົດເໝເພ້ນຜະລິດຕະພາບຂອງງ່ານຢ່າງບ່ຢຸດຢ້ັ, ກົດເໝ ວ່າດ້ວຍການສະໜອງ ແລະ ຄວ່ານຕ້ອງການ... ເພ້ືອຂະຫຍາຍ ການຜະລິດຕ່ານຄວ່ານຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງກົດເໝເສດຖະກິດ

ສັ່ມຖາມຂອງລັດທິສັງຄົມນິຍົມ ແລະສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ກົດເໝມີນັບມື້ນັບເສີມຂະຫຽາຍຄຸນປະໂຫຽດຂອງມັນ.

ຢູ່ໃນປະເທດເຮົາ, ການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງເຮົາກັບສັດຕູ ໄດ້ຕິດພັນກັນຢ່າງສະໜິດເໜັ້ນກັບການຕໍ່ສູ້ຊົນຊັ້ນ. ຈິດຕະສາດ, ມຸມເຊື່ອ, ປະວັດສາດ ແລະລະດັບຂອງບັນດາເຜົ່າ... ລ້ວນແຕ່ເປັນປັດໄຈທີ່ກະທົບເຖິງການພຸ້ນໃຈບັນດາກົດເໝເສດຖະກິດ ແລະການກຳນົດເໝວທາງ, ນະໂຍບາຍເສດຖະກິດ. ຍົກຕົວຢ່າງ: ໃນຊຸມປີ້ຜ່ານມານີ້ ໄພສອຍໂອກາດຄ້າເຖື່ອນ, ການເຊຸຫຸ້ນຂອງເສດຖະກິດພາຍນອກໄດ້ຄອບງຳຕະຫລາດປະເທດເຮົາເລື້ອຍໆ; ຄວາມເຄີຍຊິນ ໃນການກິນການຢູ່, ການທຳມາຫາກິນແບບເຄື່ອນຍ້າຍ ຂອງພົ່ນໆເຜົ່າຊິນຈຳນວນໜ້ງນັ້ນ, ລ້ວນແຕ່ເປັນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ໃນເມື່ອພຸ້ນໃຈບັນດາກົດເໝເສດຖະກິດ.

ການກຳກົດເໝ, ຮຸ້ສົມທົບລະຫວ່າງກົດເໝເສດຖະກິດກັບກົດເໝຈິດຕະສາດ, ສັງຄົມ ແລະ ຮຸ້ພຸ້ນໃຈຢ່າງເປັນລະບົບຄົບຊຸດ ເພາະສົ່ມເຂົ້າໃສ່ສະພາບແວດລ້ອມຂອງປະເທດ ອັນໃໝ່ໃສ່ເນື້ອໃນວິພາກສ້ອມເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ, ດັດສ້າງບັນດາພາກສ້ອມເສດຖະກິດທົ່ວ ເປັນສັງຄົມນິຍົມ, ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ກົດເໝເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ ເສີມຂະຫຽາຍຄຸນປະໂຫຽດນັບມື້ນັບເຕັ້ມສ້ອມ, ຮັດແຄບ ແລະກ້າວໄປເຖິງການກຳຈັດບັນດາກົດເໝເສດຖະກິດ ທົ່ວ ເປັນສັງຄົມນິຍົມ, ອັນນັ້ນ ເປັນບັນຫາຍາກ ແລະສັບສົນທີ່ສຸດ. ຕາມທີ່ເຄີຍເປັນມາ, ຄົນເຮົາຮັບຮຸ້ກົດເໝໄດ້ຊ້າ, ຕ້ລາຄາຄຸນປະໂຫຽດຂອງ

ບັນດາກິດເກມບໍ່ດີ, ບາງທີກໍເຈາະຈົງໃສ່ແຕ່ກິດເກມເສດຖະກິດ
ບໍ່ໃດບັນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ ເຊັ່ນກິດເກມຂະຫຽາຍເສດຖະກິດຢ່າງມີແຜ່ນ
ການ, ກິດເກມຄຸມຄາ, ຫລືວ່າ ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ກິດເກມ, ອັນພາ
ໄປເຖິງບໍ່ມີຜົນພາດອຽງຊ້າຍ ອຽງຂວາ... ໃນປະຈຸບັນນີ້ ປະ
ເທດສັງຄົມນິຍົມຫລາຍປະເທດພວມຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາບັນຫາໜຸ
ໃຊ້ກິດເກມຄຸມຄາ, ສົມທົບແຜນການກັບຕະຫລາດ ເພື່ອດັດແປງກົ
ໄກຄຸມຄອງເສດຖະກິດ. ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ອັນນັ້ນ ມັນກໍເປັນບັນ
ຫາທີ່ພວກເຮົາຄວນເປີດສາທາລະນັ.

ຢ.ນ - ສະໄໝຂ້າມຜ່ານຂອງປະເທດເຮົາ ຍັງມີຈຸດພິ
ເສດຈໍເພາະອັນໜຶ່ງສຳຄັນຍິ່ງນັ້ນ ຄື ພວກເຮົາກໍ່ສ້າງສັງຄົມ ນິຍົມ
ໂດຍເລີ່ມຈາກ<u>ການຜະລິດນ້ອຍ</u>, ກະເຕເກກະຈາຍ, ເຕັ ໄປດ້ວຍ
ລັກສະນະຊຸມຕົ ເອງພໍເພໍລາວ, ອຸດສາຫະກຳຍັງຈຳນວນໜ້ອຍ ,
ຊົນຊັ້ນກຳມະກອນອຸດສາຫະກຳຫາກໍ່ກໍ່ຕົ້ວຂຶ້ນ. ເລນິນເວົ້າວ່າ: "ປະ
ເທດໃດຍັງມີຄວາມຫລ້າຫລັງ ເຊິ່ງຈຳເປັນຕ້ອງເລີ່ມຮັດການປະຕິ
ວັດສັງຄົມນິຍົມ ອັນເນື່ອງມາຈາກຂາດກຳລັງອັນລະອຽດ ຂອງ
ປະຊັດສາດ, ປະເທດນັ້ນ ຍັງພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການ ທັນປ່ຽນ
ຈາກການພົວພັນເກົ່າ, ທຶນນິຍົມ ໄປສູ່ການພົວພັນສັງຄົມນິຍົມ. ໃນ
ນັ້ນ, ນອກຈາກໜ້າທີ່ທຳລາຍເລີ, ຍັງມີໜ້າທີ່ໃໝ່ທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ເຊິ່ງບ
ເຄີຍມີມາກ່ອນ, ນັ້ນ ເຊັ່ນໜ້າທີ່ຈັດຕັ ". (1)

---

(1). ວ.ອ.ເລນິນ ນິພົນຄົບຊຸດ. ສຳນັກພິມຈຳໜ່າຍ ປະໂຍຊົນ ມົດ
ສະກູ. ເຫ ສະບັບພາສາຫວຽດນາມ. ເຫລັ້ມ ນ້ ໜ້າ ນ.

ໃນປະຈຸບັນ ລະດັບກຳລັງການຜະລິດ ແລະການພົວພັນການຜະລິດໃນປະເທດເຮົາຍັງຕ່ຳ, ແຕ່ ພວກເຮົາພັດເຮັດການປະຕິວັດສັງຄົມນິຍົມໃນເງື່ອນໄຂທີ່ລະບົບສັງຄົມນິຍົມໂລກໃຫ່ຍກວ້າງ ເຂັ້ມແຂງ ແລະໃນຍຸກແຫ່ງການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຝົດເດື່ອດຂອງການປະຕິວັດວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ,ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມສະດວກໃຫ່ຍຫລາຍປະການ.

ເລນິນໄດ້ພະຍາກອນວ່າ ບັນດາປະເທດທີ່ຫລ້າຫລັງຖ້ານເສດຖະກິດຈຶ່ງມີຄວາມສາມາດກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມໂດຍກົງ ໂດຍບໍ່ຜ່ານທຶນນິຍົມ ຄຳທຳນາຍ ມີ ๔ ເງື່ອນໄຂຄື:

ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອຈາກປະເທດສັງຄົມນິຍົມຂະຫຍາຍຕົວ.

ມີການນຳພາຂອງພັກການເມືອງຂອງຊົນຊັ້ນກຳມະກອນ.

ພາກຕົວຈິງ ໄດ້ໃຫ້ການຢືນຢັນຄຳພະຍາກອນຂອງເລນິນດັ່ງກ່າວມາແລ້ວ. ພາຍຫລັງການປະຕິວັດເດືອນຕຸລາ ຂອງລັດເຊຍ ແລະພາຍຫລັງສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ ๒ ມີປະເທດຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ເສດຖະກິດຫລ້າຫລັງ ໄດ້ກ້າວຂຶ້ນສູ່ສັງຄົມນິຍົມໂດຍກົງ ໂດຍບໍ່ຜ່ານໄລຍະຂະຫຍາຍຕົວທຶນນິຍົມ. ໃນຊຸມມ, ມົ່ງລາວ, ຫວຽດນາມ, ກຳປູເຈຍ ພວມເດີນຕາມເສັ້ນທາງດັ່ງກ່າວ. ນອກຈາກນັ້ນ ຍັງມີປະເທດຈຳນວນໜຶ່ງຢູ່ໃນທະວີບອາຊີ, ອາຝະລິກກາ, ອາເມລິກາລາຕິນ ໂດຍຢູ່ພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງພັກການເມືອງຂອງຊົນຊັ້ນກຳມະກອນ ກໍ່ກຳລັງກ້າວຂຶ້ນສູ່ສັງຄົມນິຍົມໂດຍບໍ່ຜ່ານໄລຍະຂະຫຍາຍຕົວທຶນນິ

ຍິ.

ເມື່ອເປັ້ນເຊັ້ນນັ້ນ ການກ້າວຂັ້ນສູ່ສັງຄົມນິຍົມ ໂດຍກົງ ໂດຍ
ບ່ ຜ່ານ ໄລຍະຂະຫຽາຍຕົວທຶນນິຍົມ ເໝາະເໝາະໃດເທ ?

ລັດທິທຶນນິຍົມ ເປັ້ນ ຜູ້ ສ້າງ ກຳລັງ ການ ຜະລິດ ທີ່ ຂະຫຽາຍ ຕົວ
ເຊິ່ງ ສັ້ນ ຍ ລັກ ສ ນ ນັ້ນ ເໝາະ ສົມ ທະ ກຳ ໃຫ ກັ ບ ລັ ກ. ແຕ ນັ້ ນ ດາ
ປະ ເທ ດ ອ ຍ ພັ ດ ທ ະ ນ າ ຈຸ ຳ ພ ວ ກ ນ ກ ຳ ລ ງ ກ ານ ຜ ະ ລ ດ ຄ ເ ໝ ອ ນ ນ ັ ້ .
ດ ອ ຍ ເ ທ ດ ນ ັ ້ , ໃ ນ ເ ມ ື ່ ອ ກ າ ວ ຂ ັ ້ ນ ສ ູ ່ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ໂ ດ ຍ ກ ົ ງ ສ ຳ ລ ັ ບ ນ ັ ້ ນ ດ າ
ປ ະ ເ ທ ດ ອ ຍ ພ ັ ດ ທ ະ ນ າ ນ ັ ້ ນ ໝ າ ຍ ຄ ວ າ ມ ວ າ ບ ່ ຜ ່ ານ ກ ານ ຂ ະ ຫ ຽ ວ ຍ
ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ກ ານ ຜ ະ ລ ດ ທ ຶ ນ ນ ິ ຍ ົ ມ , ບ ່ ຜ ່ ານ ກ ານ ຂ ະ ຫ ຽ ວ ຍ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ
ຊຸ ດ ຮ ິ ດ ລ ະ ຫ ວ າ ງ ຄ ົ ນ ກ ັ ບ ຄ ົ ນ ເ ທ ົ ່ ານ ັ ້ ນ , ແ ຕ ່ ວ າ ດ ບ ່ ຜ ່ ານ ກ ານ ຂ ະ ຫ ຽ ວ ຍ
ກ ຳ ລ ັ ງ ກ ານ ຜ ະ ລ ດ ອ ັ ນ ທ ັ ນ ສ ະ ໄ ໝ ແ ລ ະ ຈ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ໃ ຫ ຽ ກ ັ ນ ຈ ັ ກ ນ ໄ ດ .
ກ ົ ງ ກ ັ ນ ຂ າ ມ , ຢ ່ າ ກ ສ ້ າ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ໃ ຫ ສ ຳ ເ ລ ັ ດ ຜ ົ ນ , ນ ັ ້ ນ ດ າ ປ ະ ເ ທ ດ
ດ ອ ຍ ພ ັ ດ ທ ະ ນ າ ຕ ອ ງ ມ ີ ທ ຶ ນ ກ ານ ເ ພ ື ່ ອ ກ ສ ້ າ ງ ຈ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ໃ ຫ ຽ ຂ ັ ້ ນ ຢ ່ າ ງ
ເ ຮ ົ ງ ຮ ີ ບ ໂ ດ ຍ ສ ອ ດ ຄ ອ ງ ກ ັ ບ ເ ງ ື ່ ອ ນ ໄ ຂ ຂ ອ ງ ແ ຕ ່ ລ ະ ປ ະ ເ ທ ດ . ຍ ົ ກ
ເ ໝ ວ ນ ນ ັ ້ ນ ແ ຕ ່ ລ ະ , ສ ະ ໄ ໝ ຂ າ ມ ຜ ່ ານ ກ າ ວ ຂ ັ ້ ນ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ໂ ດ ຍ ກ ົ ງ ສ ຳ ລ ັ ບ
ນ ັ ້ ນ ດ າ ປ ະ ເ ທ ດ ດ ອ ຍ ພ ັ ດ ທ ະ ນ າ ຈ ຶ ງ ຍ າ ວ ນ ານ ແ ລ ະ ສ ັ ບ ສ ົ ນ ກ ວ ່ າ ສ ະ ໄ ໝ
ຂ າ ມ ຜ ່ ານ ກ າ ວ ຂ ັ ້ ນ ສ ູ ່ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ສ ຳ ລ ັ ບ ນ ັ ້ ນ ດ າ ປ ະ ເ ທ ດ ທ ີ ່ ໄ ດ ຜ ່ ານ ໄ ລ ຍ ະ
ຂ ະ ຫ ຽ ວ ຍ ຕ ົ ວ ທ ຶ ນ ນ ິ ຍ ົ ມ ແ ລ ວ .

ໜ ້ າ ທ ີ ່ ຂ ອ ງ ສ ະ ໄ ໝ ຂ າ ມ ຜ ່ ານ ກ າ ວ ຂ ັ ້ ນ ສ ູ ່ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ໂ ດ ຍ ກ ົ ງ ໂ ດ ຍ
ບ ່ ຜ ່ ານ ໄ ລ ຍ ະ ຂ ະ ຫ ຽ ວ ຍ ຕ ົ ວ ທ ຶ ນ ນ ິ ຍ ົ ມ ລ ວ ມ ມ ີ ທ ັ ງ ກ ານ ຂ ະ ຫ ຽ ວ ຍ ກ ຳ ລ ັ ງ
ກ ານ ຜ ະ ລ ດ , ດ ັ ດ ສ ້ າ ງ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ກ ານ ຜ ະ ລ ດ ເ ກ ົ ່ າ ແ ລ ະ ກ ານ ກ ສ ້ າ ງ

ການພົວພັນການຜະລິດໃໝ່, ທັງສ້າງໂຄງລ່າງ ແລະ ໂຄງບົນອີກ ດ້ວຍ. ເວົ້າຢ່າງໜຶ່ງອີກ ເມື່ອຕ້ອງ ດຳເນີນ ນິ ການປະຕິວັດ ໄປ ພ້ອມໆ ກັນຢ່າງເຖິງຈຸດ: ການປະຕິວັດການພົວພັນການຜະລິດ, ການປະຕິວັດວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ, ແລະການປະຕິວັດແນວຄິດວັດ ທະນະທຳ, ໃນນັ້ນ ເວົ້າການປະຕິວັດວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກເປັນຂະ ທະແຈ.

ເຮັດການປະຕິວັດການພົວພັນການຜະລິດ ເມື່ອແມ່ໃສ່ສ້າງ ລະບຽບການຜະລິດພາຫະນະການຜະລິດສ່ວນລວມສັງຄົມນິຍົມ ແລະ ສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງ ເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ, ການຜະລິດເປັນເຈົ້າລວມ ພຸ້ງຂຶ້ນປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງງານ.

ເຮັດການປະຕິວັດວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ ເມື່ອແມ່ໃສ່ສ້າງ ກຳລັງການຜະລິດອັນທັນສະໄໝ, ຫລືເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງກໍ ການປະຕິ ວັດວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ ເມື່ອແມ່ໃສ ສ້າງພື້ນຖານວັດຖຸ- ເຕັກ ນິກຂອງລັດທິສັງຄົມນິຍົມໃຫ້ໄດ.

ເຮັດການປະຕິວັດແນວຄິດວັດທະນະທຳ ເມື່ອແມ່ໃສ່ສ້າງລະ ບົບແນວຄິດສັງຄົມນິຍົມ, ສ້າງວັດທະນະທຳໃໝ່, ສ້າງຄົນໃໝ່ສັງ ຄົມນິຍົມ, ສ້າງຄຸ້ມແຄວພະນັກງານໃໝ່ທີ່ມີຄຸນສົມບັດ ແລະ ຄວາມ ສາມາດພຽງພໍເພື່ອຄຸ້ມຄອງສັງຄົມສັງຄົມນິຍົມ.

ໃນ ນິ ການປະຕິວັດທີ່ກ່າວມານັ້ນ, ການປະຕິວັດ ວິທະຍາ ສາດ-ເຕັກນິກມີບົດບາດເປັນຂະ ທະແຈ, ເພາະວ່າ ມັນແມ່ໃສ່ສ້າງ ກຳລັງການຜະລິດທີ່ທັນສະໄໝ ເຊິ່ງກຳລັງການຜະລິດນີ້ຈຳເປັນ

ປັດໄຈປະຕິວັດກ່ອາໜຸ, ທີ່ໄຫວຕ້ວກ່ອາໜຸ, ຕັດສິນການຂະຫຽາຍຕ້ວ ຂອງເຜບອ໊ທີ່ການຜະລິດ, ອັນນ້ ໝາຍຄວາມວ່າ ເປັ້ນສິ່ງຕັດສິນ ການຂະຫຽາຍຕ້ວຂອງລະບ ບສັງຄົມນັ້ນເອງ.

ເພ໊ືອດຳເນ໊ີນ ມ ການປະຕິວັດ ເປັ້ນ ເຊ່ນການປະຕິວັດ ການພ໊ວພັນການຜະລິດ, ພວກເຮົາຕ ອງກ ຳນົດການ ເຊ ສດຖະ ກິດທ໊ີພວມ ເຄ ອນ ໄຫວ ຢ ໃນສະໄໝ ຂ ານ ຜ ານ ໃ ໄດ, ແ ໄ ເ ອ ຄິດ ຮ ມຣ ມ ຟ ວ ຟ ງ, ຕ ອງ ຮ ມ ຳ ໃ ຂ ລ ຍ ຮ ບ ການ ລ ະ ຫ ວ າ ງ ກ ງ ເ ພ ອ ແ ໄ ຂ ຄ ວ າ ມ ຂ ດ ແ ຍ ງ ຕ ງ ໆ, ເ ຊ ນ ເ ພ ອ ລ ບ ລ ງ ພ າ ສ ວ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ນ ຍ ທ ນ, ອ ທ ນ ຜ ນ ກ ່ ອ າ ໜ ຸ ກ ຄ ຈ ຳ ໃ ຫ ພ າ ສ ວ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ມ ເ ຂ ົ ້ າ ສ ຸ ເ ສ ັ ນ ທ ງ ທ ນ ນ ຍ ມ ແ ຫ ງ ລ ດ, ຍ ງ ຢ ໃ ຕ ການ ນ ຳ ພ າ ເ ລ ະ ການ ກ ວ ດ ກ າ ຂ ອ ງ ລ ດ ຜ ະ ເ ດ ດ ການ ກ ຳ ມ າ ຊ ບ, ຫ າ ກ ບ ຄ ວ ມ ຢ ດ ຫ ລ ໂ ຍ ມ ມ າ ເ ປ ັ ນ ຂ ອ ງ ລ ດ ໃ ນ ເ ມ ່ ອ ບ ່ ທ ນ ຈ ຳ ເ ປ ັ ນ. ກ.ມ າ ກ ເ ວ ່ າ ຄ ນ ເ ຮ ົ າ ບ ່ ສ າ ມ າ ດ ດ ບ ສ ນ ເ ຜ ບ ອ ່ ທ ່ ການ ຜ ະ ລ ດ ໃ ດ ໜ ່ ງ, ຮ ບ ການ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ໃ ດ ໜ ່ ງ ໄ ດ ໃ ນ ເ ມ ່ ອ ນ ນ ຍ ງ ມ ຄ ນ ປ ະ ໂ ຫ ຽ ດ ຢ, ໃ ນ ເ ງ ອ ນ ໄ ຂ ເ ມ ນ ຕ ມ, ການ ໄ ຖ ເ ຈ ົ າ ຜ າ ທ ະ ນ ະ ການ ຜ ະ ລ ດ ຈ າ ກ ພ ວ ກ ນ ຍ ທ ນ ຄ ນ ນ ນ ເ ປ ັ ນ ທ ່ ເ ຮ ັ ດ ໄ ດ ຕ ມ ລ າ ຄ າ ຖ ກ ກ ່ ອ າ ໜ ຸ.

๘.- <u>ເໜ ອ ທ າ ງ ການ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ສ ັ ງ ຄ ມ ນ ຍ ມ ຢ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ</u>.

ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ ເ ປ ັ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ທ ່ ມ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ແ ລ ະ ວ ດ ທ ະ ນ ະ ທ ຳ ດ ຍ ພ ດ ທ ະ ນ າ, ກ ຳ ລ ງ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ໃ ນ ຫ ລ ຍ ດ ານ ຍ ງ ຈ ມ ນ ຍ, ຊ ້ ພ ດ ຕ ງ ຢ ປ ຈ ມ ດ ານ ພ າ ຂ ອ ງ ລ ະ ບ ບ ສ ັ ງ ຄ ມ ນ ຍ ມ ໃ ນ ພ າ ກ ພ ນ ອ າ ຊ ວ າ ກ ະ ເ ມ, ຕ ອ ງ ປ ະ ເ ຊ ນ ພ າ ໂ ດ ຍ ກ ງ ກ ບ ການ ທ ຳ ລ າ ຍ ມ າ ງ ເ ພ ໃ ນ ຫ ລ ຍ ດ ານ ຂ ອ ງ

ສັດຕູ, ແຕ່ໃນ ๗ ປີ ທີ່ຜ່ານມາ ພວກເຮົາ ໄດ້ຕ້ອຍ່າງໜັ້ນຄົງ, ການປະຕິວັດໃນປະເທດເຮົາ ຈະເບິ່ງດ້ານໃດກໍ່ເຫັນວ່າ ມີການຂະ ຫຍາຍຕົວ. ສ່ວນການນຳ ເກີດຈາກຫລາຍສາຍເຫດ, ແຕ່ ອັນ ຕົ້ນຕໍ ເນື່ອງມາພັກເຮົາ ໄດ້ໝູນໃຊ້ບັນດາຫລັກໝູນຂອງລັດທິມາກ-ເລນິນ, ມີເນື້ອຫາປະຕິວັດອັນຄົບຖ້ວນ ແລະ ປະດິດສ້າງ, ຍ່ອມ ເນື້ອມນ ຈຶ່ງເຕົ້າໂຮມຄວາມສາມັກຄີ ແລະເສີມຂະຫຍາຍທຸກກຳລັງ ຂອງປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ເຂົ້າໃນພາລະກິດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ກ ສ້າງປະເທດຊາດໄດ້, ແລະຈຶ່ງຍາດແຍ່ງເວົ້າການຊ່ວຍເຫລືອແລະ ການຮ່ວມມືຈາກສາກົນໄດ້.

๘.๑ - <u>ຈຸດພິເສດຂອງ ການປະຕິວັດປະເທດເຮົາ</u>.

๘.๑.๑ - ພາຍຫລັງຕີເວົ້າຊະນະຈາກສົງຄາມຮຸກຮານຂອງຈັກກະ ພັດ ແລະພາຍຫລັງຜາບແພ ແລະຕ້ອຍການຂະຫຍາຍງ່ານາ ເຂດ ຂອງພວກປະຕິການສາກົນ, <u>ມີ ປະເທດ ລາວ, ຫວຽດນາມ, ແລະ ກຳປູເຈຽ ໄດ້ກາຍເປັນປ່ອມດານໜ້າຂອງລະບົບສັງຄົມນິຍົມໃນພາກ ພື້ນອາຊີອາຄະເນ</u>. ພວກຈັກກະພັດ, ພວກແຜ່ອຳນາດ ຊາດໃຫຽ ແລະພວກປະຕິການອື່ນໆ ຍ່ອມຮັບວ່າ ມີ ປະເທດພວກເຮົາ ເປັນ ເອກະລາດ ແລະກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມ. ພວກເຂົາຄິດນຳເນີນ ການທຳລາຍນ້ຳໜ ເພ ມີ ປະເທດພວກເຮົາໃນຫລາຍດ້ານທ້ວງເຮັດ ໃຫ້ ມີ ປະເທດອ່ມເພຽລົງ ແລະຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກ ເພື່ອສະກັດກັ້ນອິດທິພົນຂອງການປະຕິວັດຂອງ ມີ ປະເທດ ຕ່າງ ພື້ນອາຊີອາຄະເນ ແລະ ທະວີບອາຊີ. ຍິ່ງໄປກ່ວານັ້ນ ທິດຕ່າງຂອງ

ນີ ປະເທດພວກເຮົາ ພັດທະນາຢູ່ໃນພາກພື້ນທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ ໃນ
ຫລາຍດ້ານ: ພາກພື້ນ ເປັນບ່ອນທີ່ມີຄົນຫລາຍ, ມີຊັບພະຍາກອນ
ຫລາຍ(ພື້ນທີ່ເມືອງຫລາຍລ້ານເຮັກຕາ ເວັ້ນເຂດທາງ, ມີຜະລິດພັ
ນທະຍ່ອມທີ່ສຳຄັນຫລາຍຢ່າງ ເຊັ່ນ ເຂົ້າ, ຢາງພາລາ ຫມາກ,
ໄມ້ຫມາກ, ມັ້ນພາກພືດ, ມັ້ນພາກຕາມ, ແກ່ງ ກ້ວຍ, ກາ
ເຟ... ແລະວັດຖຸດິບປະເສີດອື່ນໆ ເຊັ່ນ ແຮ່ທາດ, ຊັ້ນ, ທອງ, ໂປ, ,
ອາລຸມິນຽມ, ກາລີ, ຟົດສະຟາດ...). ອາຊີວາກະເມພັດທະນາຢູ
ບ້ານ ເສັ້ນທາງຄົມມາຄົມລະຫວ່າງຕາວັນຕົກກັບຕາວັນຕົກ; ດ້ວຍເຫດ
ນີ້ນ, ຕັ້ງແຕ່ເທິ່ງມາແລ້ວ ອາຊີວາກະເມຈຶ່ງ ເປັນບ່ອນລວມສູນ ຂັ້ນ
ຕາຄວາມຂັດແຍ້ງພື້ນຖານຂອງຍຸກສະໄພຄື: ຄວາມຂັດແຍ້ງລະຫວ່າງ
ສັງຄົມນິຍົມ ກັບຈັກກະພັດນິຍົມ, ລະຫວ່າງເອກະລາດແຫ່ງຊາດ ກັບ
ລັດທິລ່າເມືອງຂັ້ນເມບ່ອ, ແລະໃຫ ກັບພວກປະຕິກ້ານຂະຫຽາຍ
ອານາເຂດ, ແຜ່ອຳນາດຊາດໃຫຽ, ລະຫວ່າງປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງ
ງານໃນແຕ່ລະປະເທດກັບພວກກໍ່ອຳນາດປະຕິກ້ານ, ລະຫວ່າງຈັກ
ກະພັດກັບຈັກກະພັດດ້ວຍກັນ.

ຄ.ຖ.ຄ - ພາຍຫລັງທີ່ທ້ອປະເທດໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍແລະ
ກ້າວເຂົ້າສູ່ການສ້າງສັງຄົມນິຍົມ, ພວກເຮົາໄດ້ສ້າງຕັ້ງ <u>ຜະເດັ
ການກຳມາຊີບ ແລະສິດເປັ້ນເຈົ້າຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ</u>. ປະ
ເທດເຮົາມີຊັບພະຍາກອນອຸດົມຮ່ຳມີຫລາຍສ່ຳຫລາຍເໝ ເຊ່ງ
ສ້ວນຫລາຍຍ້ງບ້ານ ໄດ້ຮັບການສຳຫລວດສ້ບຄົ້ນເທ່ອ, ແຕ່ ອັນທີ່ໄດ
ຮູ້ຄ້ກເໝເລ້ວກ່ເນ່ອທ້ດມມາ ແລະ ປ່າໄມ້ຄ້ດສະເລ່ຽ ຕາມທ້ອຄົ

ເມ່ນຫລາຍພໍສົມຄວນ, ແຮງງານກະສິກຳແຮງງານໜຶ່ງ ຕໍ່ດິນປູກຝັງ ມີ ເຮັກຕາ, ແຮງງານໜຶ່ງຕໍ່ປາ ໄມ້ ແລະດິນເປັນປ່າ ๗-๑๐ ເຮັກ ຕາ. ດິນດອນໆອຸດົມ ແລະອາກາດຮ້ອນຊຸ່ມ ເຊິ່ງອຳນວຍຄວາມ ສະດວກໃຫ້ແກ່ການປູກຝັງຕະຫລອດປີ, ຖ້າຫາກ ແກ້ໄຂນ້ຳໃນລະດູ ແລ້ງໄດ້; ພ້ອມກັນນັ້ນ ມັນຍັງອຳນວຍໃຫ້ພວກເຮົາເປີດກວ້າງການ ລ້ຽງສັດໃຫຍ່, ສັດປີກ, ເປີດກວ້າງການຂຸດຄົ້ນເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແລະຍົນເມືອນັ້ນ ພວກເຮົາ ຈຶ່ງກຳນົດວ່າ ການຂົ້ນຈາກການກະສິ ກຳ-ປ່າ ໄມ້ໄດ້. ນອກຈາກນັ້ນ ພວກເຮົາຍັງມີແຫລ່ງພະລັງນ້ຳອັນ ໃຫຍ່ຫລວງ ແລະມີແຮ່ທາດຫລາຍຊະນິດທີ່ມີລົມາດຫລາຍ ເຊິ່ງສາມາດ ຂຸດຄົ້ນດ້ວຍຂະໜາດອຸດສາຫະກຳ (ເກືອ, ຫີນກ້ອ, ກາລ໌, ກ໊ອ, ຊຸ່ມ, ເຫລັກ, ຄຳ...).

ພາຍໃຕ້ເສງສະຫວ່າງຂອງມະຕິຕ່າງໆ ຂອງພັກ, ໃນ ๗ ປີທີ່ຜ່ານມາ ພວກເຮົາໄດ້ຍົກຍ້ອນສູ້ຊຸ່ມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກັນ ເພື່ອພາ ເສດ ຖະກິດກ້າວຂຶ້ນ, ໄດ້ແກ້ໄຂຜົນຮ້າຍອັນໜັກໜ່ວງຂອງສົງຄາມ ເທື່ອ ລະກ້າວ, ໄດ້ຕອບຕ່ານຢ່າງຖືກເດ໊ດກັບການມ້າງເພ ທຳລາຍ ຂອງ ສັດຕູທີ່ມາຈາກຫລາຍທິດ. ຍອມເມືອນັ້ນ ເສດຖະກິດຂອງພວກເຮົາ ຈຶ່ງຕ້ວຢ່ຢ່າງເໝາະແກ່ ແລະມີບາງດ້ານກ້ະຫຍ້ວຍຕ້ວ ເຊັ່ນ: ການຜະລິດທັນຍາຫານ, ການລ້ຽງສັດ, ການຂຸດຄົ້ນໄມ້, ການຄົ້ນ ຫາຄົ້ນຂົ້ນສ່ົງ, ການກ່ສ້າງພື້ນຖານ; ພວກເຮົາໄດ້ເປີດກວ້າງແລະ ສ້າງພື້ນຖານອຸດສາຫະກຳຂົ້ນໃໝ່ຈຳນວນໜ້ຶ່ງ ເຊັ່ນ ໄຟຟ້າ, ກົນຈັກ ສ້ອມແປງ, ຍ້ົມກ້ອ... ການພ້ອພັນການຜະລິດສັງຄົມນິຍົມ ໄດ້

ເປັ້ນຕົ້ນ ເປັ້ນໂຕຂົ້ນເທົ່ລະກ້າວ. ຊົ່ວຄາວ ເປັ້ນຢ່ຂ່ອງປະຊາຊຸ້ມ
ຢ່ຊຸ້ມນະບົດ ມ່ຄວາມສະຫງ່ບປົກກະຕິໂດຍພົ້ນຖານ ແລະ ມ່ບາງບ່ອນ
ໄດ້ຮັບການປ່ອແປງ ໃຫ້ດ່ຂຶ້ນກ່ວາແຕ່ກ່ອນ.

ເຖ່ຍ່າງນ້ັ້ກ່ຕາມ, ຕ່ອງຮັບຮຸ່້ວ່າ ພ່ວກເຮົ່າກ່າວ່ຂຶ້ນສ້ງ
ຄຸ້ນ່ຍ້ມໃນເງ່ື່ອນ ໄຂ ທ່ີ່ປະເທດຊ່າດຍ້ງ ທຸ ກຍ່ າກ ຫລ່ າ ຫລ້ ງ ແລ ະ ຜ ົ ນ
ຮ່າຍຂ່ອງສ ົ ງ ຄ າ ມ ຍ ັ ງ ໜ ັ ກ ໜ ່ ວ ງ , ດ ັ ງ ນ ັ ້ ນ ຈ ຶ ງ ເ ປ ັ ້ ນ ທ ໍ ານ ະ ດ ່ ວ ນ ວ ່ ່ ພ ວ ກ
ເຮົ່າຈ ະ ຫ ລ ຸ ດ ລ ອ ດ ຈ ່ ່ ກ ຄ ວ າ ມ ທ ຸ ກ ຍ ່ າ ກ ແ ລ ະ ກ ່ ່ ວ ດ ຄ ວ າ ມ ຄ ຸ ມ
ດ ຣ ອ ງ ອ ັ ນ ຮ ່ ່ ຍ ແ ຮ ງ ໄ ດ ຍ ່ ່ ກ ແ ລ ະ ບ ່ ່ ວ ດ ແ ກ ໄ ຂ ໃ ນ ເ ວ ລ ່ ່ ອ ັ ນ ສ ັ ້ ນ ໆ ໄ ດ .

ອ ັ ນ ທ ຸ ກ ຍ ່ ່ ກ ໃ ຫ ຍ ່ ກ ່ ວ ່ ່ ພ ຸ ເ ນ ນ ອ ຸ ດ ສ ່ ່ ຫ ະ ກ ໍ ່ ຂ ່ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ ່ ່ ,
ຍ ັ ງ ອ ນ ນ ອ ຍ ທ ່ ສ ຸ ດ , ຫ ່ ່ ກ ະ ຫ ຸ ລ ຸ ຍ ຢ ່ ໃ ນ ບ ່ ່ ລ ິ ເ ວ ນ ເ ທ ່ ່ ມ ນ , ແ ຕ
ກ ຄ ຸ ້ ນ ກ ັ ບ ຕ ່ ່ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ຕ ່ ນ ເ ຄ ່ ່ ອ ງ ຈ ່ ່ ໄ ຫ ລ ເ ລ ະ ອ ັ ດ ຕ ຸ ິ ບ . ໙໐%
ຂ ່ ອ ງ ພ ົ ນ ລ ະ ເ ມ ຶ ອ ງ ທ ົ ່ ປ ະ ເ ທ ດ ບ ່ ່ ທ ັ ນ ໄ ດ ຸ ້ ມ ໃ ຊ ໄ ຟ ຟ ່ ່ . ກ ່ ່ ນ ຄ ົ ນ ນ ່ ່ ຄ ົ ນ
ຂ ົ ນ ສ ່ ງ ອ ັ ດ ຕ ະ ຄ ັ ດ ຢ ຸ . ນ ່ ່ ຣ ອ ດ ຊ ຸ ມ ນ ຸ ້ ເ ຮ ່ ່ ງ ເ ປ ັ ້ ນ ໄ ລ ຍ ະ ທ ່ ່ ຍ ຂ ່ ອ ງ ສ ະ ຕ ະ
ວ ັ ດ ທ ່ ໘໐ ແ ລ ່ ວ , ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ່ ່ ຍ ັ ງ ບ ່ ່ ທ ັ ນ ມ ່ ເ ສ ັ ້ ນ ທ ່ ງ ລ ົ ດ ຍ ົ ນ ຫ ລ ່ ງ ລ ່ ຽ ນ
ຕ ະ ຫ ລ ອ ດ ປ ່ ່ ອ ປ ະ ເ ທ ດ ໃ ນ ທ ຸ ກ ລ ະ ດ ູ , ບ ່ ່ ທ ັ ນ ມ ່ ທ ່ ງ ລ ົ ດ ໄ ຟ ດ ັ ກ ່ ິ ໂ ລ ເ ມ ັ ດ
ເ ລ ່ ຍ . ກ ່ ນ ແ ລ ກ ປ ່ ຽ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ລ ະ ຫ ່ ່ ງ ບ ລ ິ ເ ວ ນ ຕ ່ ງ ໆ ພ ່ ຍ ໃ ນ
ປ ະ ເ ທ ດ , ລ ະ ຫ ່ ່ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ ່ ່ ກ ັ ບ ຕ ່ ່ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ກ ່ ພ ຍ ຄ ວ າ ມ ຍ ່ ່ ກ
ຫ ລ ່ ຍ . ພ ົ ນ ລ ະ ເ ມ ຶ ອ ງ ຂ ່ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ ່ ່ ມ ີ ໜ ້ ອ ຍ , ແ ຮ ງ ງ ່ ່ ນ ຊ ຸ ້ ໍ ພ ັ ດ ຢ ຸ
ກ ະ ແ ຈ ກ ກ ະ ຈ ່ ຍ ໃ ນ ຫ ລ ່ ຍ ບ ລ ິ ເ ວ ນ , ຜ ະ ລ ິ ດ ຕ ະ ພ ່ ຍ ຂ ່ ອ ງ ງ ່ ່ ນ ຍ ັ ງ
ຕ ່ ໍ , ແ ຮ ງ ງ ່ ່ ນ ເ ຕ ັ ກ ນ ິ ກ ບ ່ ່ ທ ັ ນ ມ ີ ພ ໍ ເ ທ ່ ່ ໃ ດ .

ກ ່ ນ ຂ ່ ່ ດ ຄ ວ ່ ່ ມ ຄ ຸ ມ ດ ຣ ອ ງ ອ ັ ນ ຮ ່ ່ ຍ ແ ຮ ງ ກ ່ ວ ່ ່ ພ ຸ ເ ນ ນ ກ ່ ນ ຜ ະ ລ ິ ດ

ບໍ່ພັນຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃຊ້ສອຍອັນຈຳເປັນໄດ້ເທື່ອ, ໃນ
ແຕ່ລະປີ ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງຊໍ້ເຂົ້າສາມມາຈາກຕ່າງປະເທດແຕ ๔๐
ຫາ ๖๐ ພັນໂຕນ, ສ່ວນສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳສຳລັບໃຊ້ສອຍເປັນສ່ວນ
ໃຫຽ, ວັດຖຸປະກອບທີ່ສຳຄັນ ແລະ ວັດຖຸດິບສຳລັບໂຮງງານຕ່າງໆ
ເກືອບທັງໝົດ ຍັງຕ້ອງອີງໃສ່ຕ່າງປະເທດຢູ່.

ການຂາຍອອກຍັງບໍ່ທັນໄດ້ ๑/๔ ຂອງຂາເຂົ້າຊໍ້; ງົບປະມານ
ແຜ່ງລັດບໍ່ມີຄວາມສະໜັບ ແລະຍັງອີງໃສ່ການກູ້ຢືມ ຫລື ການຊ່ວຍ
ເຫລືອສ່ວນໜຶ່ງໜ້ອຍ; ເງິນເຟີ້ເພີ່ມຂຶ້ນດ່ວຍຈັງຫວະໄວ,ລາຄາແລະ
ເງິນເດືອນຂັດແຍ້ງກັນຢ່າງໜັກ, ເວົ້າສະເພາະຢ່ອງຈັ່ນ ລາຄາ
ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ ๑๐ ເທົ່າ ທຽບໃສ່ ๔ ປີກ່ອນ.

ຄວາມຂັດແຍ້ງອັນໜຶ່ງອີກຄື ການຜະລິດມີການຂະຫຽາຍຕົວ
ຊ້ຳໃດຊ້ຳໜຶ່ງ, ແຕ່ວ່າ ການຈຳລະຈອນເຄຶ່ອງຢາຍ ຍັງຊ້ອນຫລາຍ.
ພາກສ່ວນເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຽາຍ
ຕົວຊ້ຳ. ພາກສ່ວນເສດຖະກິດເອກະຊົນ ແລະເອກະເທດຍັງກວມ
ກວ່າ ๘/๙ ຂອງການເຄື່ອນໄຫວຂາຍອອກ-ຂາເຂົ້າ (ບໍ່ນັບການຂາ
ຍອອກ-ຂາເຂົ້າກັບບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມ) ແລະ ການຈຳລະຈອນ
ສິນຄ້າຢູ່ພາຍໃນປະເທດ, ກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງບໍລິມາດຂົນສົ່ງ ແລະ
ເກືອບ ๙๐% ຂອງຜະລິດຕະພັນເຄຶ່ອງປ່າຂອງມາ. ພາກສ່ວນເອ
ກະຊົນຍັງກຳເງິນ, ກຳສິນຄ້າເປັນສ່ວນໃຫຽ, ຍັງຄວບຄຸ ລາຄາ
ຕະຫລາດ, ກັກຕຸນສິນຄ້າ, ຄ້າຂາຍເຄ່ງ, ກໍ່ຄວາມເດືອດຮ້ອນໃຫ້
ແກ່ວົງການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ, ພະນັກງານ, ທະຫານ. ທຽບ

ໃສ່ປີ ໝກກ, ຢູ່ວຽງຈັນ ຈຳນວນເອກະຊົນທີ່ດຳເນີນການທຸລະກິດ ດ້ານເງິນຄຳເພີ້ມຂຶ້ນ ๘,๕ ເທົ່າ, ດຳເນີນທຸລະກິດຂາອອກ-ຂາເຂົ້າເພີ້ມຂຶ້ນ ม,ฝ ເທົ່າ ແລະທຶນທຸລະກິດຂອງສອງປະເພດນີ້ເພີ້ມຂຶ້ນ ม๐ ເທົ່າ. ໃນຂະນະດຽວກັນນັ້ນ, ຊັບສົມບັດ, ເງິນຄຳ, ສົ້ນຄ້າຂອງລັດຖິກຕົກເຮ ຽເສຽຫາຍຫລາຍພໍສົມຄວນ ຍອນວ່າ ການຄຸ້ມຄອງຮອມ, ຫລຸບທຶນ, ຖືກເອກະຊົນຫລັກໂລບເວົ້າ ແລະ ຍອມການສ້ລາດບ້ັງຫລວງ, ຟຸ້ມເຟ ືອຍ.

ຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດສະພາບຍຸ້ດຕິທຳໃນການແຈກຢ່າຍຄືເອກະຊົນຈຳນວນໜຶ່ງທຳມາຫາກິນຢ່າງຍຸ້ດຕິທຳ ແລະ ມີຄວາມສະດວກສະບາຍ, ສ ອຍໃຊ້ຂອງຫວ່ານຂອງລັດ ແລະ ກ່ຽວຂ້ອງກັບສົ້ນຄ້າ, ຄ່າເຊ ົ່ານ, ສ ່ວນຮ ຽ ຄຸ້ມນ ຂ ້ນ ເລ ືອຍໆ ແລະ ມ ຂ ດ ຢ ່ າ ງ ສ ະ ໜ ຸ ກ ສ ະ ໜ ານ; ຄົນຈຳນວນໜຶ່ງ ອ ກ ຮ ອ ມ ມ ັ ບ ໍ ່ ຄ ່ າ ເ ຊ ົ ່ າ ຄ ່ າ ເ ຊ ົ ່ າ ຄ ່ າ ຈ ່ າ ງ ສ ົ ້ ນ ຄ ້ າ , ກ ົ ມ ເ ປ ີ ເ ຂ ັ ້ ນ , ຊ ັ ບ ສ ົ ມ ບ ັ ດ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ນ ີ ້ ເ ພ ີ ້ ມ ຂ ຶ ້ ນ ແ ລ ະ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ຊ ້ ຈ ່ າ ຍ ຢ ່ າ ງ ຟ ຸ ້ ມ ເ ຟ ືອ ຍ ; ຈ ຳ ນ ວ ນ ໜ ຶ ່ ງ ອ ກ ຫ ົ ວ ເ ປ ັ ນ ຈ ຳ ນ ວ ນ ຫ ລ າ ຍ ເ ຊ ັ ນ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ, ທະຫານ, ກຳ ມ ະ ກ ອ ນ, ແ ລ ະ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ຟ ຸ ່ ງ ເ ອ ກ ະ ແ ຊ ງ ງ ານ ທ ຸ ລ ະ ດ ົ ນ ພ ວ ມ ພ ົ ບ ກ ັ ບ ຄ ວ າ ມ ຫ ຍ ຸ ້ ງ ຍ າ ກ ຫ ລ າ ຍ ປ ະ ການ, ອ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ນ ັ ້ ນ ໄ ດ ້ ກ ່ າ ວ ແ ລ ະ ພ ວ ມ ກ ໍ ່ ໃ ຫ ້ ເ ກ ີ ດ ຄ ວ າ ມ ຫ ຍ ຸ ້ ງ ຫ ຍ ້ ໍ ້ ຫ ລ າ ຍ ອ ັ ນ ໃ ນ ວ ົ ງ ການຂອງລັດ, ໃນ ຊ ົ ວ ິ ດ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ - ສ ັ ງ ຄ ົ ມ .

ທາງດ ານ ວ ັ ດ ທ ະ ນ ະ ທ ຳ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ , ໃ ນ ๙ ປ ີ ທ ີ ຜ ່ ານ ມ າ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ໄ ດ ້ ເ ຫ ັ ນ ວ ່ າ ມ ີ ການ ຫ ຍ ຸ ້ ງ ຍ ້ ໍ ້ ຫ ລ ວ ງ ຈ ຳ ນ ວ ນ ໜ ຶ ່ ງ ໃ ນ ການ ຍ ົ ກ ລ ະ ດ ັ ບ ວ ັ ດ ທ ະ

ມະຫໍຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ, ໑໕ ແຂວງ ໃນຈໍານວນ ๗ ແຂວງ ໄດ້ລົບລ້າງຄວາມຢ້ຽງສີ່ແລ້ວ. ຣວດຫ້າຍປີ້ອາດຈະປະກາດລົບລ້າງຄວາມຢ້ຽງສີ່ໃນທົ່ວປະເທດໄດ. ຕາພາງສາທາລະນະສຸກຂະຫຽາຍຕົວກວ້າງຂວາງ. ເຖິງຢ່າງນົ້ນກ໋ຕາມ, ຜູ້ທ້ຽງສີ່ແລ້ວນົ້ນ ສ່ວນຫລວງຫລາຍຍັງຢູ່ລະດັບຕໍ, ບ່ທັນໃຊ້ວຽກໄດ, ມີຄົນຈໍານວນໜ້ຶ່ງກ໋ຕົກຢູ່ໃນໄພເຫງ ການກ໋ໜ້ຽງສີ່ຄົນໃໝ. ລະດັບວັດທະນະທໍຂອງພະນັກງານຍັງຕໍ່ຢູ່ເປ້ັນຕົ້ນ ພະນັກງານຢູ່ຣາກຖານແລະຂ້ົນເມ້ືອງ. ນັບແຕ່ປ ๗๐ ມານ້ີ, ນັກຮຽນທ້ຽນຈົບມະຫາວິທະຍາໄລໃນແຕ່ລະປ້ີ ๓๐๐ ຫາ ๗๐๐ ຄົນ, ນັກຮຽນທ້ຽນຈົບຊຸດົນ ຫລ້ືອຊ້ືອະສົງສາຊົ້ນກາງປະມານ ๓๑.๐๐๐ ຄົນ. ເມ້ືອເປ້ັນເໝ່ືອນ້ັ ຄ້ັນແຕ່ພະນັກງານທ້ັນລະດັບວັດທະນະທໍ, ມ້ືອຊາຊ້ືບໃນບັນດາຂະເໜ້ງການ ແລະຂ້ົນຕ່າງໆ ຄ່ອຍໆ ໄດ້ເພ້ັມຂ້ົນ. ແຕ່ສ່ວນຫລວງຫລາຍໄດ້ເພ້ັມເຕ້ັມໃຫ້ຂະເໜ້ງການສ້ຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະບ່ລ້ືການ, ຈໍານວນທ້ີ່ເພ້ັມໃຫ້ບັນດາຂະເໜ້ງການເສດຖະກ໋ດຍ້ັງໜ້ອຍໂພດ ຍ້ອນວ່າ ການກ໋ສ່ວງບ່ມ້ີແຜນການ, ບ່ມ້ີຈຸດໝ່ວຍຈະແຈ້ງ, ບ່ສ່ອດຄ່ອງກ້ັບຄວາມຕ້ອງການ, ບ່ວ່າແຂວງໃຫຽ່ ຣ້ັດການກະສ້ໍາເປ້ັນຕົ້ນ ເຊ່ັນ ແຂວງຈໍາປາສ້ັກ ມາຣອດປະຈຸບ້ັນບ່ທ້ັນມ້ີນ້ັກ ວ້ິຊາອ້ະກອນກະສ້ໍາຈ້ັກຄົນເລ້ີຽ.

ປະເທດເຮົາ ເປ້ັນປະເທດທ້ີ່ມ້ີຫລາຍເຜົ່າ, ປະຊາຊົນສ່ວນຫລາຍຖ້ືສາສ້ະໜາພຸດ, ແຕ່ບາງຊົ້ນເຜົ່າໃນຫລາຍບ່ອນມ້ີຄວາມເຊ້ືອ

ຖືຫລາຍສ່ວນຫລາຍເໝືອ, ລະດັບ ເສດຖະກິດ-ວັດທະນະທຳຂະຫຽາຍ ຕົວຊ້າ ແລະບໍ່ສະໝ່ຳສະເໝີກັນ ລະຫວ່າງ ເຜົ່າຕ່າງໆ, ແຕ່ລະເຂດ ມີຈຸດພິເສດ, ຂຸບພະຍາກອນ ແລະຄົນຕ່າງກັນ, ໃນບາງບ່ອນ ຂາດການ ເປັນຢູ່ຍັງພົບຄວາມທຸກຍາກ, ເຈັບ ເປັນຂາດຢາປົ້ນປ້ອພະ ຍາດ, ຂາດໂຮງຮຽນ, ຂາດຄູສອນ ສຳລັບ ເດັກນ້ອຍ ເຖິງອາຍຸ ຮຽນ... ອັນນັ້ນ ເປັນບັນຫາ ແລະມັນອາດ ເປັນສາຍ ເຫດອັນໜຶ່ງ ທີ່ພາໃຫ້ ເກີດຄວາມທຸກ ແລະ ຊ່ອງຫວ່າງ ໃຫ້ສັດຕູ ເຊ ເຂ້າມາ ການມ່ວງ ເພ ເຊ ມ: ເລ ອ ງ ຕ ງ ຕ ວ ເປ ນ ເຈ ຳ ຝ ເຈ ຳ ເຈ ອ ງ ແຜ ຫ ລ ຍ, ຣ ດ ຄ ອ ງ ປ ະ ເ ພ ນ ັ ນ ຫ ລ ຳ ຫ ລ ວ ຈ ຳ ນ ວ ນ ໜ ຶ ່ ງ ໄ ດ ້ ນ ຳ ຕ ວ ຄ ນ . ຄ ວ ນ ຂ ດ ແ ຍ ກ ລ ະ ຫ ວ ່ ງ ເ ຜ ົ ່ ຕ ່ ງ ໆ ແ ລ ະ ຢ ູ ່ ພ ຍ ໃ ນ ແ ຕ ່ ລ ະ ເ ຜ ົ ່ ຕ ວ ຍ ກ ນ ບ ທ ນ ໄ ດ ຮ ບ ກ ນ ແ ກ ໄ ຂ ຢ ່ ງ ທ ນ ກ ນ . . . ປ ະ ຈ ບ ນ ນ ີ ້ ສ ະ ພ ບ ກ ນ ໃ ນ ບ ລ ເ ວ ນ ເ ຜ ົ ່ ຈ ຳ ນ ວ ນ ໜ ຶ ່ ງ ຍ ງ ບ ທ ນ ສ ະ ຫ ງ ບ ຍ ນ ກ ນ ມ ່ ວ ງ ເ ພ ຂ ອ ງ ສ ດ ຕ ູ .

ລວມຄວາມວ່າ, ສະພາບ ການໃນທຸກດ້ານຂອງ ປະເທດເຮົາ ລ້ວນແຕ່ມີການຂະຫຽາຍຕົວ, ແຕ່ກໍຕ້ອງ ເໝືອນ ສະພາວະຄວາມເປັນ ຈິງດ້ານ ເສດຖະກິດ ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມຂອງ ປະເທດເຮົາຍັງ ຫລ້າ ຫລັງ ຢູ່, ປະເທດເຮົາ ເປັນ ປະເທດໜຶ່ງ ໃນ ๘๐ ກ່ວາ ປະເທດທີ່ ມີ ລາຍ ຮັບຕ່ຳສຸດຂອງ ໂລກ. ອັນນັ້ນ ເປັນ ຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ອຸປະສັກ ອັນໃຫຽ່ ຫລວງ ທີ່ ລະ ຕ ອ ງ ຮ ບ ຮ ຸ ້ ແ ລ ະ ເ ອ ົ ້ ; ເ ພ ື ່ ອ ກ ຳ ນ ດ ເ ໝ ວ ທ າ ງ , ແ ຜ ນ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ , ທ ດ ນ ຳ , ບ ຸ ດ ກ າ ວ ເ ດ ີ ມ ແ ລ ະ ອ ຸ ປ ະ ຕ ິ ບ ດ ໃ ນ ຍ າ ມ ທ າ ງ ທ ຳ ອ ດ ຂ ອ ງ ສ ະ ໄ ພ ຂ າ ມ ຜ ່ ານ ໃ ຫ ້ ຖ ກ ຕ ອ ງ .

๘.๑.ม - <u>ການປະຕິວັດຂອງ ປະເທດເຮົາຂະຫຽາຍຕົວໃນ</u>

ເງື່ອນໄຂສາມັນຄວາມສະດວກໂດຍພົນຖານ. ເຖິງ ການ ຕໍ່ ສູ້ລະຫວ່າງ ນ ກະເສຝ່ງ ປະຕິວັດ ກັບຈັກກະພັດນິຍົມ, ອິດທິ ກຳ ລັງກະທາຍສົງຄາມ ແລະ ປະຕິການອື່ນໆ ພວມຜັນແປໄປ ຢ່າງ ເດັດ ແລະສະພາບການຂ່ງ ໂລກ ພວມ ເຄື່ອນ ທີ່ ສຸດ ກ ຕາມ, ແຕ ນວນມະນຸດ ຜູ ກ ວ ພາ ທີ່ ກຳ ໄດ ວິ ທະ ຍາ ສາ ສ ເຕັກ ນິ ກ, ມີ ກຳ ລັງ ວັດ ຖຸ ແລະ ຈິດ ໃຈ ພ ຽ ງ ພ ເພື່ອ ຕ ຊ ຍ ແລະ ກັ ບ ມ າ ງ ທຸ ກ ກ ມ ຊຸ ບ າ ຍ ວັ ນ ໂຫດ ຮ ຍ ສ າ ມ ານ ຂ ຽ ງ ສັ ດ ຕຸ. ຢ ງ ໃ ດ ກ ດ, ການ ຕ ສູ ເ ມ ບ ງ າ ຍ ດ າ ຍ ປ ານ ໃ ດ. ແ ລ ະ ບ າ ດ ກ ວ ເ ດ ນ ຂ ຽ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ານ ມ ລ ວ ນ ແ ຕ ຕ ຽ ງ ຜ ນ ຜ ຄ ວ ນ ທ ຽ ງ ຍ າ ກ ນ ຳ ປ ະ ກ ນ ແ ລ ະ ຄ ວ ນ ເ ສ ຽ ສ ະ ຫ ລ ະ ໃ ນ ລ ະ ດ ັ ບ ອ ັ ນ ເ ມ ນ ອ ນ ທ ສ ັ ດ ຕ ກ ະ ນ ທ ລ ເ ມ ຽ ງ ມ າ ຈ າ ກ ຄ ຸ ດ ຽ ນ ແ ລ ະ ຂ າ ດ ບ ດ ຣ ຽ ນ, ຂ າ ດ ຄ ວ ນ ຮ ຸ ຂ ຽ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ າ ເ ຽ ງ. ບ ນ ທ ນ ຸ ຢ ວ ຳ ຕ ຽ ງ ຮ ນ ຳ ໃ ຊ ກ ຳ ລ ັ ງ ແ ຮ ງ ຂ ຽ ງ ຍ ຸ ກ ສ ະ ໄ ໝ ໃ ຫ ເ ປ ັ ນ ພ ົ ນ ດ ທ ສ ຸ ດ ແ ກ ກ ນ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ຂ ຽ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ າ. ພ ວ ກ ເ ຮ າ ຕ ຽ ງ ເ ພ ິ ່ ມ ທ ະ ວ ີ ຄ ວ ນ ສ າ ມ ັ ຄ ີ ແ ລ ະ ການ ຮ ວ ມ ມ ື ກ ັ ບ ຫ ວ ຽ ດ ນ ນ ແ ລ ະ ກ ຳ ປ ູ ເ ຈ ຽ, ພ ວ ມ ກ ັ ນ ກ ວ ຂ ັ ້ ນ, ຕ ຽ ງ ຢ ງ ໃ ສ ສ ະ ຫ ະ ພ າ ບ ໂ ຊ ວ ຽ ດ ແ ລ ະ ບ ັ ນ ດ າ ປ ະ ເ ທ ດ ໃ ນ ວ ງ ຄ ະ ນ າ ຍ າ ດ ສ ງ ຄ ນ ິ ຍ ນ ຢ ່ ງ ຂ າ ດ ຂ ັ ້ ນ. ຕ ຽ ງ ຫ ລ ີ ກ ເ ວ ັ ້ ນ ທ ຸ ກ ເ ມ ອ ຄ ິ ດ ຊ ່ ງ ດ ັ ບ ເ ຄ ບ, ເ ພ ັ ນ ແ ກ ແ ຕ ຊ ່ ງ ດ ຕ ິ ມ ຄ ິ ດ ຊ ່ ງ ດ ໂ ຕ ຕ ຳ.

ທ ັ ງ ນ ີ ້ ຈ ຸ ດ ພ ິ ເ ສ ດ ພ ົ ນ ຖ ານ ດ ງ ກ ວ ລ ອ ມ ແ ຕ ່ ກ ານ ພ ວ ມ ພ ັ ນ ກ ັ ນ ຢ ່ ງ ເ ພ ນ ແ ພ ນ ແ ລ ະ ເ ປ ັ ນ ບ ນ ອ ີ ງ ເ ພ ື ່ ອ ກ ຳ ນ ົ ດ ເ ມ ອ ທ ງ, ໜ ່ ງ ທ ີ ່ ບ າ ດ ກ ວ ເ ດ ນ, ແ ຕ ຈ ຸ ດ ພ ິ ເ ສ ດ ທ ສ ຽ ງ ເ ປ ັ ນ ຈ ຸ ດ ພ ິ ເ ສ ດ ພ ົ ນ ຖ ານ ແ ລ ະ ຕ ັ ດ ສ ນ ກ ວ ພ ຸ, ເ ພ າ ະ ວ າ ເ ມ ຽ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ າ ສ ຸ ມ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ຈ ຸ ດ ພ ິ ເ ສ ດ ພ າ ຍ

ໃນ ມ ກ ານ ປ ຽ ນ ແ ປ ງ ຕ າ ມ ທ ິ ດ ທ ີ ຕ ່ າ ງ ໆ ແ ລ ້ ວ , ມ ັ ນ ກ ໍ ຈ ະ ກ ະ ທ ົ ບ ຢ ່ າ ງ ເ ປ ັ ນ ເ ອ ກ ະ ພ າ ກ ແ ກ ່ ຄ ຸ ນ ພ ິ ເ ສ ດ ອ ັ ນ ໆ .

๘.๘ - ເ ມ ອ ທ າ ງ ລ ວ ມ ແ ລ ະ ເ ມ ອ ທ າ ງ ຈ ັ ດ ສ ້ າ ງ ສ ້ າ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ .

ເ ມ ອ ທ າ ງ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ເ ປ ັ ນ ສ ່ ິ ງ ຕ ັ ດ ສ ິ ນ ກ ອ ມ ເ ພ ິ ່ ມ ພ ິ ດ ຂ ອ ງ ທ ຸ ກ ໄ ຊ ຊ ະ ນ ะ . ພ ັ ກ ກ ໍ ຈ ໍ ານ າ ດ ແ ຕ ່ ລ ะ ພ ັ ກ ເ ຄ ີ ຍ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ເ ປ ັ ນ ຫ ວ ງ ສ ອ ງ ປ ะ ກ ານ ຕ ໍ ່ , ຄ ວ າ ມ ເ ປ ັ ນ ຫ ວ ງ ອ ັ ນ ທ ໍ ່ ໜ ັ ງ ເ ມ ່ ິ ອ ເ ຮ ັ ດ ເ ມ ອ ໃ ດ ຈ ໍ ່ ຈ ະ ມ ີ ເ ມ ອ ທ າ ງ ອ ັ ນ ຖ ຶ ກ ຕ ້ ອ ງ ເ ລ ะ ຄ ວ າ ມ ເ ປ ັ ນ ຫ ວ ງ ອ ັ ນ ທ ີ ່ ສ ອ ງ ເ ມ ່ ິ ອ ເ ຮ ັ ດ ເ ມ ອ ໃ ດ ຈ ໍ ່ ຈ ะ ບ ໍ ່ ລ ົ ງ ສ ້ າ ງ ຄ ັ ມ ແ ຄ ວ ພ ะ ນ ັ ກ ງ ານ ໃ ໝ ່ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ .

ເ ມ ອ ທ າ ງ ເ ປ ັ ນ ສ ່ ິ ງ ຕ ັ ດ ສ ິ ນ ກ ອ ມ ເ ພ ິ ່ ມ ພ ິ ດ , ເ ວ ົ າ ເ ມ ອ ນ ມ ຍ ພ າ ຍ ຄ ວ າ ມ ວ ່ າ ເ ມ ອ ທ າ ງ ເ ປ ັ ນ ສ ່ ິ ງ ຕ ັ ດ ສ ິ ນ ພ ິ ດ ທ ຸ ກ ສ ່ ິ ງ ທ ຸ ກ ຢ ່ າ ງ , ເ ພ ราะ ວ ່ າ ຫ ລ ັ ງ ຈ າ ກ ມ ີ ເ ມ ອ ທ າ ງ ຖ ຶ ກ ຕ ້ ອ ງ ແ ລ ້ ວ , ກ ານ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ປ ะ ຕ ິ ບ ັ ດ ຕ ິ ຄ ວ າ ມ ພ າ ຍ ຕ ັ ດ ສ ິ ນ ທ ี ่ ສ ุ ด , ມ ัน ຕ ัด ส ิน ใจ ถ ึง ความ สำ เร ็จ ผล ความ ปล อด ภ ัย ของ เม อ ทา ง และ ถ า ห า ก ล ัด ต ั ้ ง ป ะ ต ิ บ ัด ต ิ ม ัน จ ะ เ ร ัด ใ ห ้ เ ม อ ทา ง ไ ด ้ ร ับ ก าร เ พ ิ ่ ม เ ต ิ ม แ ล ะ ข ย ะ ย ว ย บ ท ร ร ม ใ ห ม ่ อ ี ก ด ้ ว ย . พ ัก เ ร า ม ี พ ัก ม าก - เ ล ็ ก ท ี ่ แ ห ล ่ ง , ล ัก ษ ณ ะ ม าก - เ ล ็ ก ข ย ง แ ต ่ เ พ ื ่ อ ร ับ ร ู ้ โ ล ก เ ท ่ า ม ัน , ท า ย ง เ พ ื ่ อ ล ัด ส ร ้ า ง โ ล ก อ ี ก ด ้ ว ย . ด ้ ง ม ัน ห ล ัง จ า ก อ ว า ง เ ม อ ทา ง อ ัน ถ ึ ก ต ้ อ ง อ อ ก แ ล ้ ว , พ ัก ต ้ อ ง ม ี ค ว า ม ต ัด ส ิ น ใ จ ข ย ะ ล ุ ง ส ร ้ า ง ค ั ม แ ค ว พ ะ น ั ก ง า น , ส ะ ม า ช ิ ก พ ัก แ ล ะ ม ะ ห า ช ุ ม , ส ู ่ ช ุ ม เ ร ัด ใ ห ้ เ ม อ ทา ง ป ะ ก ิ ด ผ ล เ ป ็ น จ ร ิ ง .

ม ะ ต ิ ข อ ง ก อ ง ป ะ ช ุ ม ใ ห ญ ่ ค ร ั ้ ง ท ี ่ III ข อ ง พ ัก ไ ด ้ ย ้ ง แ จ ้ ง

ວ່າ: <u>ພວກເຮົາມີແຕ່ເສັ້ນທາງດຽວຄື ກ້າວຂຶ້ນສູ່ສັງຄົມນິຍົມ ໂດຍກ້ຽງ</u>
ໂດຍບໍ່ຜ່ານໄລຍະຂະຫຽງຕົວທຶນນິຍົມ. ເພາະວ່າ ມີແຕ່ສັງຄົມນິ
ຍົມເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງຈະຮັບປະກັນໃຫ້ປະເທດເຮົາເປັນເອກະລາດ ແລະ
ມີສັນຕິພາບ, ຈຶ່ງຈະນຳເອົາຄວາມຜັນຜວນສຳລານ, ຄວາມສົມບູນ
ພູນສຸກມາໃຫ້ປະຊາຊົນເຮົາ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບກົດເໝຂອງຍຸກສະ
ໄໝຄື: ເອກະລາດແທ້ໆຊາດ ຕິດພັນກັບສັງຄົມນິຍົມ.

ເວົ້າວ່າ ບໍ່ຜ່ານໄລຍະຂະຫຽງຕົວທຶນນິຍົມມີຄວາມໝາຍວ່າ
ບໍ່ສ້າງການພົວພັນເຂບຊຸດຮຶດຂອງທຶນນິຍົມ, ສ່ວນດ້ານການສ້າງ
ກຳລັງການຜະລິດນັ້ນ ພວກເຮົາ ກໍ່ຈຳເຮັດການປະຕິວັດ ວິທະຍາ
ສາດ-ເຕັກນິກ, ປະຕິວັດ ການຜັນເປັນອຸດສາຫະກຳດັ່ງທຶນນິຍົມໄດ້
ເຮັດມາ, ແຕ່ມັນຕ່າງກັນຢູ່ຈຸດນີ້ວ່າ ພວກເຮົາເຮັດຢ່າງມີ ຄວາມ
ຕື່ນຕົວ, ບໍ່ເຮັດໃຫ້ເກີດເອງຄື ໃນລະບອບທຶນນິຍົມ ແລະ ພວກ
ເຮົາຈະເລືອກເອົາສ່ວນທີ່ກ້າວໜ້າທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການ
ຈັດຕັ້ງຄຸນຄ່າຂອງທຶນນິຍົມ ເພື່ອນຸມໃຊ້ເຂົ້າໃນການປະຕິວັດສັງຄົມ
ນິຍົມຢ່າງເປັນຜົນດີ. ພວກເຮົາສາມາດກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມ ໂດຍ
ກ້ຽງ ໂດຍບໍ່ຜ່ານໄລຍະຂະຫຽງຕົວທຶນນິຍົມ, ເພາະວ່າ ການປະ
ຕິວັດຂອງປະເທດເຮົາ ໄດ້ດຳເນີນໄປໃນເງື່ອນໄຂ ທີ່ວ່າ ຄະນາຍາດ
ສັງຄົມນິຍົມອັນມ້ຽນ ແຂ້ວແຂ້ວ, ແລະການປະຕິວັດວິທະຍາສາດ -
ເຕັກນິກໃນໂລກນີ້ພ້ອມຂະຫຽງຕົວ ເພີ່ມພະລັງແຕ່ງ. ພວກເຮົາ
ສາມາດເອົາໃສ່ບົດຮຽນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫລືອຂອງປະເທດອ້າຍນ້ອງທີ່
ໄປກ່ອນ ແລະ ສະຕິປັນຍາຂອງຍຸກສະໄໝ ເພື່ອກ້າວຂຶ້ນ ໂດຍບໍ່ຢ້ານ

ຖືກພວກລັກກະພັດ ແລະ ປະຕິການກົດໜີ, ຈຳໃຫ້ພວກເຮົາ ຜິກ
ຈາກເສັ້ນທາງ ແລະ ຂັ້ນກັບພວກເຂົາ. ແຕ່ກໍຕາມ ເຫັນວ່າການ
ກ້າວຂັ້ນສັງຄົມນິຍົມ ໂດຍກົງຈາກການຜະລິດນ້ອຍ ແລະບ່ຜ່ານໄລຍະ
ຂະຫຍາຍຕົວທຶນນິຍົມນັ້ນ ເປັນຂະບວນວິວັດສັບສົນທີ່ສຸດ, ຈຶ່ງຢູ່
ວ່າບ່ມີການມອງເລິກ, ແຕ່ກໍຕາມ ຖອກເຖົາເທແຮງ, ເພິ່ນ ຄຸ
ເລນິນ ໄດ້ເວົ້າວ່າ: ພວກເຮົາລຳບາກຍາກຄົນຍ້ອນທຶນນິຍົມ, ແຕ
ພວກເຮົາກໍລຳບາກຍາກຄົນຍ້ອນບ່ທັນມີທຶນນິຍົມ (ຄວາມເວົ້າ ນັ້ນ
ພາຍເຖິງບ່ທັນມີກຳລັງການຜະລິດທີ່ຂະຫຍາຍຕົວນ່ເທົ່າ).

ພວກເຮົາສ້າງສັງຄົມນິຍົມ ເນ້ນເດີນຕາມເສັ້ນທາງຂອງ
ການປະຕິວັດເດືອນຕຸລາລັດເຊຍ, ປະຕິບັດຕາມກົດເກນແຜ່ຫລາຍ
ທົ່ວໄປ ເຊິ່ງບັນດາພັກອ້າຍນ້ອງໄດ້ສະຫລຸບໄວ້ແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະ
ປົກປ້ັນໃນເນື້ອໃນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດນັ້ນຖືກຕ້ອງຂອງພັກ.
ວ່າ ຄະນະຍາດສັງຄົມນິຍົມ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາປະເທດເຮົາ ເປັນສະມາ
ຊິກຂອງວ່າ ຄະນະຍາດແລ້ວ, ແລະພວກເຮົາ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນ
ໄຫວຂອງວ່າ ຄະນະຍາດ ດ້ວຍສະຕິຮັບຜິດຊອບອັນ ເຕັ້ນສ່ວນ.

ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ III ຂອງພັກ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນ
ເນື້ອໃນເນື້ອໃນຂອງການປະຕິວັດປະເທດເຮົາ ຄື: ຕ້ອງ ປັ້ນປຸງ
ແລະ ເພີ່ມທະວີຜະລິດການກຳມາຊີບ ຢ່າງບ່ຢຸດຢັ້ງ, ຈັດຕັ້ງ ແລະຮັບ
ປະກັນໃຫ້ປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງງານ ເຜົ່າຕ່າງໆ ສາມັກຄີກັນ ເໜັ
ແໜ້ນ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍສິດເປັນເຈົ້າປະເທດຊາດ, ເປັນເຈົ້າ ສັງ
ຄົມ, ດຳເນີນ ນິ ການປະຕິວັດໄປພ້ອມໆ ກັນ... ຊຸດຄົ້ນ ແລະ

ເສີມ ຂະຫຽາຍຢ່າງສຸດຂີດ ທຸກຄວາມສາມາດ ຂອງປະ
ເທດຊາດ ໂດຍການຂຶ້ນຈາກການກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ເຂົ້າກະສິກຳ-ປ່າ
ໄມ້ ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ການຂະຫຽາຍ ອຸດສາຫະກຳ, ດັດສ້າງ ເສດ
ຖະກິດທ້ອງຊາດ, ນຳເຂົ້າການຜະລິດນ້ອຍ ຂັ້ນສຸດການ ຜະລິດ
ໃຫຽສັງຄົມນິຍົມ ເທື່ອລະກ້າວ; ປະຕິບັດການພັນ ເປັນອຸດ ສາ
ຫະກຳ ເທື່ອລະກ້າວຢ່າງມີຈຸດໝາຍ, ເຂົ້າການ ພັນເປັນອຸດສາ ຫະ
ກຳສັງຄົມນິຍົມ ເປັນໜ້າທີ່ໃຈກາງຂອງສະໄໝຂ້າມຜ່ານ, ຂະຫຽາຍ
ການຄ້າງການຜະລິດ, ດັ່ງ ແລະປັບປຸງການພົວພັນການຜະລິດ ສັງ
ຄົມນິຍົມຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ເຮັດໃຫ້ປະເທດເຮົາກາຍເປັນປະເທດ ທັນ
ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ແລະອຸດສາຫະກຳຂະຫຽາຍຕົວ, ຄົບຄ້ານລະບຽບ
ຄົມຊຸດຮົດຄົມຢ່າງຕະຫລອດການ; ສ້າງຊີວິດ ຈິດໃຈ ຄຳສ ຳລານ ແລະ
ສົມບຸນພູນສຸກໃຫ້ປະຊາຊົນ ເຜົ່າຕ່າງໆ; ເພີ່ມທະວີຮາການປ້ອງກັນ
ຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ປົກປັກຮັກສາ ເອກະລາດແຫ່ງຊາດ,
ອະທິປະໄຕ ແລະລະບຽບໃໝ່ ໄວ້ໃຫ້ໝັ້ນຄົງ, ດັ່ງ ປະເທດລາວສັນ
ຕິພາບ, ເອກະລາດ, ເອກະພາບ ແລະສັງຄົມນິຍົມ; ພ້ອມກັນກັບ
ທະຫຽດ ແລະກຳປູເຈ ປົກປັກຮັກສາປະ ມ ດານພາ ຂອງລະບົບ
ສັງຄົມນິຍົມ ໃນພາກພື້ນ ໄວ້ໃຫ້ໝັ້ນຄົງ.

ເມື່ອເປັນເໝືອນ ເມື່ອໃນເໝືອທາງຂອງ ການປະຕິວັດປະ
ເທດເຮົາ ມີບັນຫາໃຫຽ່ ເຊິ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະ ເວົ້າ ລະ ອຽດ ດັ່ງ ລຸ ມ ນີ:

ຄ.ຄ.ຑ - <u>ກ ຽ ວ ກັ ບ ຜ ະ ເ ດ ັ ດ ກ ານ ກ ຳ ມ າ ຊ ີ ບ</u>. ເລ ມ ເ ວ ົ າ
ວ ່ າ, ຜ ະ ເ ດ ັ ດ ກ ານ ກ ຳ ມ າ ຊ ີ ບ ເ ປ ັ ນ ກ ານ ຕ ສ ູ ້ ພ ົ ນ ພ ຽ ວ ທ ົ ນ ທ ານ ເ ຊ ິ ງ

ມີການປ່ຽງເລືອດ ແລະບ່ມ່ຽງເລືອດ, ໃຊ້ກຳລັງຮຸນແຮງ ແລະສັ
ຕ, ໃຊ້ການທະຫານ ແລະເສດຖະກິດ, ໃຊ້ການສຶກສາອົບຮົມແລະ
ການບໍ່ລຶຫານ ເພື່ອຕ່ານອົດທິກຳລັງ ແລະຮັດຄ່ຽງຄວາມເຄັ່ຍຸ້ນ
ເກແກ. ເພ່ນ້ຽງໄດ້ຮ່ຽງກວ່າ ຕ່ຽງໃຊ້ການຮຸນແຮງຢ່າງ
ບ່ຮ້ຖືເສ່ຽງຕາຍ, ຂ່ຽວຂາດ ແລະໄວວາ ເພື່ອທັບມ້າງທຸກການຕ່ານ
ຢັ້ນ, ນ້ຽງເພທຳລາຍຈາກສັດຕຸຂ່ຽງຊາດ ແລະສ້ຽງຄົມນິຍົມ, ແຕ
ເພື່ອເທີຂ່ຽງ ຜະເດັດການກຳມາຊີບ ມ້ນ້ບ່ເຜ່ນ້ແຕ ຄວາມຮຸນແຮງ
ແລະກ້ບ່ເຜ່ນ້ຄວາມຮຸນແຮງ ເປ້ນ້ຕ່ນ້ຕ, ເພື່ອເທຕ່ນ້ຕຂ່ຽງ ຜະເດັດ
ການ ເຜ່ນ້ຢູ່ໃນສະຕ່ລັດຕ້ຽ ແລະ ສະຕ່ລະບ່ຽບ ໄຂ່ຂ່ຽງ ຕ່ນ້ແຕ
ຜ່ນ້ຳພາຂ່ຽງຊາວຜູ້ອອກແຮງງານ, ຂ່ຽງກ່ຽງນ້ຳພາຂ່ຽງເຂົ້ານ້ຳ,ຂ່ຽງ
ຜ່ນ້ຳຜ້ຽວຂ່ຽງເຂົ້ານ້ເ ເຜ່ນ້ຊຸ່ນຊຸ່ນກຳມາຊີບ . ເພື່ອສ້ຽງສ້ຽງ
ຄົມນິຍົມ, ລ້ບລ້ຽງການແບ່ງສ້ຽງຄົມ່ຽງກເປ້ນ້ຊຸ່ນຊຸ່ນ, ເຮ້ດໃຫ ສະ
ມາຊິກຸກຄົນໃນສ້ຽງຄົມກາຍເປ້ນ້ຜູ້ອອກແຮງງານ, ດ້ບສູນ້ນ້ຕ່ານ
ແຫ່ງພະອະການຄົມຊູ້ດຣິດຄົມ.

ພວກເຮົາຕ່ຽງກຳເ ນ້ຜະເດັດການກຳມາຊີບ ແລະເສ່ມຂະ
ຫ່ຽຍສ້ດເປ້ນ້ເຈ້ຂ່ຽງປະຊາຊ່ນ, ທ້ງນ້ ກ ເພື່ອປະ ຕ້ບ ດ ນ້ ທ
ຍຸດທະສາດ ປ ກ ປ້ ຣ ສາ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ ແ ລ ະ ສ ້ ຽ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ .
ລ າ ຍ ລ ະ ອ ຽ ດ ດ ັ ງ ນ ້ :

ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຕ ່ ຽ ງ ກ ຳ ເ ນ ້ ມ ກ ົ ຈ ັ ກ ແ ລ ະ ຄ ົ ມ , ປ ົ ດ ນ ້ ມ ໃ ນ ກ ານ ກ
ສ ້ ຽ ງ ລ ະ ບ ົ ບ ຜ ະ ເ ດ ັ ດ ກ ານ ກ ຳ ມ າ ຊ ີ ບ ແ ຕ ຂ ນ ສ ູ ນ ກ າ ງ ລ ຽ ງ ຮ ອ ດ ຂ ນ ຣ າ ກ
ຖ ານ ໃ ຫ ົ ມ ໄ ດ ້ ເ ຮ ົ ງ ປ ະ ກ ອ ບ ດ ວ ຍ ລ ະ ບ ົ ບ ຂ ອ ງ ພ ັ ກ , ລ ະ ບ ົ ບ ອ ຳ ນ າ ດ

ການປົກຄອງປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ ແລະລະບົບບັນດາອົງການຈັດ
ຕັ້ງມະຫາຊົນປະຕິວັດ. ພວກເຮົາຕ້ອງຈັດວາງ ແລະບຳລຸງບັນດາ
ສະຫາຍທີ່ມີຄວາມຕື່ນຕົວ, ທ່ຽງທ່ຽງໃຈ ແລະມີຄວາມສາມາດເຂົ້າ
ໃສ່ທຸກ ລະດັບຂັ້ນ ນັບແຕ່ຂັ້ນຮາກຖານຂຶ້ນມາ ເພື່ອຖ່ວງ
ດຶງບາດເປັ້ນແກນສານ ແລະຫົວຈັກໃຫ້ແລ່ນ. ຄັ້ນຖ້າ ບໍ່ມີລະ
ບົບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ພະນັກງານທີ່ດີແລ້ວ ເມື່ອທາງຝ່າຍຕ້ອງ ກ
ລະບໍ່ປະກົດເປັ້ນພາກເປັ້ນຝ່ຳ, ຫາກຍັງຈະຖືບົດເບ່ືອນ ແລະ ກໍ
ຄວາມເສຽຫາຍອີກດ້ວຍ.

ປະທານ ໂຫ່ຈິ່ມິນ ໄດ້ເວົ້າວ່າ: "ຢ່າກໍ່ສ້າງສັງຄົມນິຍົມ ຕ້ອງ
ມີຄົນສັງຄົມນິຍົມ".(1) ໄປຄຽງຄູ່ກັບການກໍ່ສ້າງກົງຈັກ, ພວກເຮົາ
ຕ້ອງກໍ່ສ້າງຄົນໃໝ່ສັງຄົມນິຍົມໃຫ້ໄດ. ຄົນໃໝ່ນັ້ນເປັ້ນຄົນທີ່ມີຈຳໃຈ
ຮັກຊາດຢ່າງຖຸດົ່ນ ແລະຕິດພັນກັບສັງຄົມນິຍົມ, ເປັ້ນຄົນທີ່ ຈກ
ເຮັງງານເກັ່ງ, ຈກເຮັງງານຢ່າງມີການຈັດຕັ້ງ, ມີລະບຽບວິໄ
ດ້ວຍສະຕິເປັ້ນເຈົ້າ ແລະມີຜະລິດຕະພາບຂັ້ງງານສູງ, ເປັ້ນຜູ້ທີ່ມ
ຄວາມຮູ້ພຽງພໍ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ, ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ, ມີຄຸ້ມ
ສົມບັດສັງຄົມນິຍົມ.

ພວກເຮົາຕ້ອງກຳ<u>ເຄ່ືອງມືກຳລັງຮຸ້ນເຮົາ</u> ໄວ້ໃນກຳມືໃຫ້
ເໜ້ັນຄ່ື: ບັນດາກຳລັງປະກອບອາວຸດ ແລະເຄ່ືອງປະກອບອາວຸດ, ກຳ
ລັງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບປະຊາຊົນ, ສານປະຊາຊົນ ແລະບັນດາ

---

(1)- ໂຫ່ຈິ່ມິນ. ນິພົນເລືອກເຟັ້ນ, ສຳນັກພິມຈຳໜ່າຍສິ່ງພິດ
ຈພຊ ຮ່ານ ເຕ້ລມ ८ . ໜ້າ ८०ພ .

ວຽກງານຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນປະຕິວັດ. ພ້ອມກັນນັ້ນຕ້ອງກໍ່ເໜັ້ນກໍ່ລັງ ວັດຖຸ ສິນຄ້າ, ເງິນ ແລະ ບັນດາສາຍເລືອດເສດຖະກິດທີ່ສໍາຄັນ ອື່ນໆ (ອຸດສາຫະກໍາໜັກ, ການຂົນສົ່ງ, ການຕ້ານຊະໜາດໃຫຍ່, ການຄ້າກັບຕ່າງປະເທດ, ການຂາຍຍົກ...). ດ້ານໜ້າວຽກ ກໍ ບ ວາດລະປະປ່ອຍວາງຸດດ້ານເໜືອຄິດຈິດໃຈມັ້ນ ຄື: ວິທະຍຸ ກະຈາຍ ສຽງ, ໜັງສືພິມ, ລະບົບການສຶກສາ ວັດທະນະທໍ, ວຽກງານ ສິ ລະປະວັນນະຄະດີ... ຣາກຖານວັດຖຸຂອງລະບອບໃໝ ແລະ ຂອງ ສິດເປັ້ເຈົ້າຂອງປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງງານນັ້ນ ເໜັ້ນກໍ່ລັງການຜະ ລິດທີ່ຂະຫຽາຍຕົວສູງ ແລະການພົວພັນການຜະລິດສັງຄົມນິຍົມອັນເໜ ຈິງ. ບ່ອນເໜືອນັ້ນ ຈົ່ງຕ້ອງສຸມໃສ່ຂະຫຽາຍກໍ່ລັງການຜະລິດແລະ ເພີ່ມທະວີການພົວພັນການຜະລິດສັງຄົມນິຍົມ.

ພວກເຮົາ ຕ້ອງ ປັ້ບປຸງ ພັ້ນທະພາບກໍ່ມະກອນ - ຊາວນາໃນ ທຸກດ້ານ, ເປັ້ນຕົ້ນ ດ້ານເສດຖະກິດ, ເຮັດໃຫ້ກໍ່ມະກອນ, ຊາວ ນາມີຄວາມສາມັກຄີຜູກພັນກັນຢ່າງແທ້ຈິງ, ພ້ອມກັນກ້າວຂົ້ນສັງຄົມນິ ຍົມ. ໃນການປະຕິວັດຊາດ-ປະຊາທິປະໄຕ, ຊາວນາທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ ການນໍາພາຂອງຊົນຊົນກໍ່ມະກອນນັ້ນໄດ້ເປັ້ນກໍ່ລັງຫລວງຂອງການ ປະຕິວັດ. ໃນໄລຍະໃໝ່ນີ້, ຊາວນາຈະສົ່ມຕ້ພ້ອມກັບກໍ່ມະກອນ ກ້າວຂົ້ນສັງຄົມນິຍົມ, ແຕ່ເຂົ້າເຈົ້າຈະຕ້ອງ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງຄົ້ນໃໝ ແລະຕ້ອງການການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານເສດຖະກິດ ແລະຊ່ວ໊ດການເປັ້ ຢູ. ດ່ວຍເຫດນັ້ນ ລັດສັງຄົມນິຍົມ ຈົ່ງຕ້ອງ ເອົາໃຈໃສ່ຈັດຈ໊ດການ ຈັດຕັ້ງຊາວນາຄົ້ນໃໝ, ເສ໊ມຂະຫຽາຍຈິດໃຈເປັ້ນເຈົ້າຂອງຊາວນາ

ທຸກດ້ານ, ຊ່ວຍເຫລືອຊາວນາຢ່າງເໝາະສົມ, ມີນະໂຍບາຍເສດຖະກິດອັນຖືກຕ້ອງເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາວນາ ແລະຂອງທ້ອງສັງຄົມ. ທີ່ເຮັດເໝືອນນັ້ນ ເນື່ອງຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອປັບປຸງ ແລະ ເພີ່ມທະວີພັນທະພາບກຳມະກອນ-ຊາວນາໃນໄລຍະໃໝ່.

ຄ.ຄ.ຄ - ການຂົ້ມຈາກກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ເວົ້າກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ການຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກຳ, ເວົ້າການປະຕິບັດການພັ ເປັນອຸດສາຫະກຳ ເປັນໜ້າທີ່ໃຈກາງຂອງຕະຫລອດສະໄໝຂ້າມຜ່ານ, ທັງນັ້ ເພື່ອສ້າງກຳລັງການຜະລິດໃໝ່ ແລະ ການພົວພັນການຜະລິດໃໝ່ສັງຄົມນິຍົມ. ຄຳວ່າ ບໍ່ມີກຳລັງການຜະລິດໃໝ່ ເລີ ກໍຄະບໍ່ມີການພົວພັນການຜະລິດສັງຄົມນິຍົມ, ຫລວ ມພຽງແຕ່ເປັນຮູບການເທົ່ານັ້ນ. ສັງຄົມນິຍົມຈະໄດ້ຮັບການສ້າງຂຶ້ ກໍຕ່ເມື່ອມີອຸດສາຫະກຳໃຫຽ່ມີຄວາມສາມາດດັ ສ້າງເສດຖະກິດ ແຫ່ງຊາດທັງໝົດ, ລວມທັ ດັ ສ້າງກະສິກຳອີກດ້ວຍ. ເລນິນ ເວ້າວ່າ: "ລັດທິກອມມູນິດຄື ອຳນາດການປົກຄອງໂຊວຽດ ບວກກັບການ ໃຊ້ພະລັງໄຟຟ້າທົ່ວປະເທດ".(1) ເມື່ອເປັນເໝືອນນັ້ນມັນພາຍວ່າຕ້ອງສ້າງພະເດັດການກຳມາຊີບ ແລະສ້າງອຸດສາຫະກຳໃຫຽ່ຂຶ້ນໃຫ້ໄດ.

ເວ້ົາສຳລັບປະເທດເຮົາ, ການສ້າງອຸດສາຫະກຳຕ້ອງບົນພື້ນຖານຂອງການກະສິກຳປ່າໄມ້ທີ່ຂະຫຍາຍຕົວ. ເວ້ົາເຖິງ ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ຢູ່ໃນປະເທດເຮົາ ມັນມີຄວາມຈຳເປັນສາມາດບົນອຸດົມ ອັນ

---

(1)- ວ.ອ.ເລນິນ ນິພົນຄົບຊຸດ, ສຳນັກພິມຈຳຫນ່າຍຊີເຕີດ ຣ່ຳໂນ້ຣ. ຈຫຜຜ ເຕົ້ລມ ນ1 . ຫນ້ຳ ຜ1ນ1 .

ໃຫ້ຫລວງດ້ານດິນປູກຝັ້ງ, ດ້ານການລ້ຽງສັດ ແລະປ່າໄມ້. ຢ່າ
ກາດຢູ່ໃນປະເທດເຮົ່າ ເປັ້ນພູມອາກາດຊຸ່ມຮ້ອນ ທ່ີ່ເໝາະສົ່ມໃຫ້ແກ່
ການຈະເລີ່ນເຕີ່ບໂຕຢ່າງໄວວາຂ້ອງພືດ ແລະສັດລ້ຽງ. ພວກເຮົ່າ
ຕ້ອງຈັດຕ້ັ້ງຊາວນາຄົ່ນໃໝ່, ນ່ໍາວິທະຍາສາດເຕັ່ມ່ກເຂ້ົ່າສູ່ການຜະ
ລິດ, ຍົ່ກລະດັ່ບວັ່ດທະນະທ່ໍາ, ລະດັ່ບການຄຸ່ມຄ້ອງຂ້ອງພະນັ່ກງານ
ແລະປະຊາຊົ່ນໃຫ້ສູ່ງຂ້ົ່ນ, ສົ່ມທົ່ບລະຫວ່າງ ເສດຖະກ່ິດພາຍໃນ ປະ
ເທດກັ່ບຕ່າງປະເທດ, ເຮ້ັດເໝ່ອນ້ັ້ ກະສ່ິກ່ໍາ-ປ່າໄມ້ ຂ້ອງພວກ
ເຮົ່າຈ່ິ່ງຈະສ່ານ່ານ່ິ້ນຕ່ົ້ອຂ້ົ່ນຕ້ອບສະໜ້ອງຄວ່ານຕ້ອງການ ຂ້ອງຸດ
ສາຫະກ່ໍາດ້ານ້ັ້ນຍ່ານ, ເຮ້ັ່ງງ່ານ, ຕະຫລ່ານ ແລະ ພ້ັ້ນ, ວັ່ດຖຸ
ດ່ິບສ່ໍ້ນໜ້ັ້ງ ແລະການສະສົ່ມທ່ົ່ນຮ້ອນ ເ ຢ ້ ອ ງ ຕ ່ ນ . ຢ ້ ອ ນ ເ ໝ ່ ອ ນ ້ ັ ້ ນ ເ ຮ ້ ັ ່ ງ
ພ້ັກເຮົ່າຈ່ິ່ງ ມ ່ ີ ແ ຜ ່ ນ ລ ະ ໂ ຍ ບ ່ າ ຍ ວ ່ ານ ໃ ນ ຍ ່ ານ ທ ່ ່ ີ ຕ ້ ອ ງ ທ ່ ່ ໍ ່ ິ ດ ້ ັ ່ ນ ້ ັ ້ ຕ ້ ອ ງ ສ ຸ ມ ໃ ສ ່
ເ ໝ ່ ອ ຣ ່ ິ ບ ຜ ະ ລ ິ ດ ກ ະ ສ ່ ິ ກ ່ ໍ ່ - ປ ່ າ ໄ ມ ້ , ຕ ້ ອ ງ ປ ຸ ກ ລ ະ ດ ົ ມ ປ ວ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ່ ນ ແ ລ ະ
ນ ່ ໍ ່ ໃ ຊ ້ ທ ຸ ກ ໆ ກ ່ ໍ ລ ັ ້ ງ ຂ ້ ອ ງ ທ ້ ່ ໍ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຂ ້ ົ ່ າ ຮ ວ ມ ໃ ນ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ແ ລ ະ ຮ ັ ່ ບ
ໃ ຊ ້ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ກ ະ ສ ່ ິ ກ ່ ໍ ່ - ປ ່ າ ໄ ມ ້ . ຕ ້ ອ ງ ສ ຸ ມ ການ ລ ົ ່ ງ ທ ່ ຶ ່ ມ ເ ຂ ້ ົ ່ າ ໃ ສ ່ ກ ະ ສ ່ ິ
ກ ່ ໍ ່ - ປ ່ າ ໄ ມ ້ ລ ວ ມ ທ ັ ້ ງ ການ ລ ົ ່ ງ ທ ຶ ່ ມ ໂ ດ ຍ ກ ົ ່ ງ ເ ພ ່ ື ່ ອ ສ ້ ່ ້ ່ ້ ່

ພວກເຮົາມີຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ອັນໃຫຽ່ຫລວງເທົ່າມີດອກ, ຫາກ
ບ້ງເມີຍອນກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ ມີການພ້ວພັນກັນຢ່າງສະນິດເໜັ
ນິກ້ວຍ. ຖ້າວ່າ ບໍ່ຂະຫຽາຍກະສິກຳແລ້ວ ກໍຈະບໍ່ມີສະບຽງ ອາ
ຫານ ເພື່ອຂະຫຽາຍປ່າໄມ້. ກົງກັນຂ້ານ ຖ້າວ່າ ບໍ່ຂະຫຽາຍປ່າ
ໄມ້ແລ້ວ ກໍຈະບໍ່ມີສ່ງເອດລອນ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາກະສິກຳແລະເພື່ອ
ດຳເນີນກະເສດສຸມໄດ. ຍອນເຫດນັ້ນ ຕ້ອງຂະຫຽາຍທັງກະສິກຳ,
ທັງປ່າໄມ້ຈຶ່ງສາມາດສ້າງພື້ນຖານອັນໜັກແໜ້ນໃຫ້ແກ່ການພັ ເປັນຈຸດ
ສາຫະກຳໄດ.

<u>ສຸມໃສ່ຂະຫຽາຍການປູກຝຶດທັນຍາຫານ</u>, ຕົ້ນຕໍເນ ເຂົ້ານາ
ປີ ແລະເຮັດນາແຊ່ງເປັນໃບ້ນໃຫ້ເຈ້ນໄຊ ດ້ານຊົນລະປະທານ
ແລະເຮັດກະເສດສຸມ. ປະຈຸບັນນີ້, ພວກເຮົາ ຫາກເຮັດນາລະດູ
ດຽວ ແລະເຮັດໄຮ, ຜະລິດຕະພາບຂ້ງນາຕາມມະຕິຄ້ງທີ ๕ ສະ
ໄໝ III ຂ້ງສຸມກ້ານເນ ຕ້ງສຸ້ນໃຫ້ໄດສະເລ່ຽ ๔,๕ ໂຕນ/ເຮັກ
ຕາ, ຄວາມຈິງແລ້ວ ລະດັບອັນນ້ ກ້ຽງຕ່ຳໂພດ ທຽບໃສ່ເງ້ອນ
ໄຂດິນຟ້າອາກາດຂ້ງປະເທດເຮົາ. ຢູ່ຫວຽດນາມໃນບັນດາເຂດ
ຈຸດໜັກຂ້ງການປູກເຂົ້ານາໃນລະດູດຽວບັນລຸໄດ ๔-๕ ໂຕນ/ເຮັກຕາ,
ນ້ສະຫະກອນກະເສດຫລາຍພັນໜ່ວຍສະເລ່ຽໃນປ້ີ ໄດ ๑๐ ໂຕນ/
ເຮັກຕາ. ຢ່າກໃຫ້ໄດຜະລິດຕະພາບ ๘ ໂຕນ/ເຮັກຕາ ບໍ່ຈຳເປັ
ຕ້ງໃຊ້ເຕັກນິກວິທ່ຽງຫລາຍດອກ, ແຕ່ວ່າ ໃນລະດູດຽວໃຫ້ໄດແຕ
๘-๙ ໂຕນ/ເຮັກຕາຂ້ນໄປນ້ນນ້ນຮຽກຮ້ອງໃໝ່ການຄິດໄລ, ນຳໃຊ
ເຕັກນິກອັນໃດ? ເມ່ອປູກຊະນິດໃດ? ຈັດຕ້ງ ແລະຈັດວາງ ກຳລ້ງ

ແຮງງານເໝືອໃດ? ຕ້ອງຂະຫຽາຍວິຊາປຸງແຕ່ງ ແລະການ ຂົນສົ່ງ ຢ່າງສົມສ່ວນ, ເພາະວ່າ ໃນເມືອງເຂົ້າຫລາຍເລີ່ອ ມັນຮຽກຮ້ອງ ໃຫ້ມີແຮງງານຫລາຍໃນການສີເຂົ້າ, ຕຳເຂົ້າ ແລະຂົນສົ່ງ... ຕ້ອງເດັດດຽວເຮັດກະເສດສຸ້ມ, ດ້ວຍການຈັດຕັ້ງການຜະລິດຄືນໃໝ່, ເຮັດຊຸ້ມລະປະທານ, ນຳໃຊ້ເຕັກນິກກ້າວໜ້າ ແລະ ຍົກລະດັບວັດທະນະທຳ, ລະດັບຄຸນຄ່າຂອງຊາວນາໃຫ້ສູງຂຶ້ນ... ໃນຊຸມປີ ຕໍ່ໜ້ານີ້ ຕ້ອງສູ້ຊຸ້ມຍົກຜະລິດຕະພາບຂອງນາໃນບັນດາເຂດຈຸດໜັກຂອງ ການປູກເຂົ້າ ຄິດສະເລ່ຍໃຫ້ໄດ້ ມີ ໂຕນ/ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປໃນລະດູ ດຽວ, ກອນຶ່ມ ເນນຟຸ້ງຮາບວຽງຈັນ. ເຮັດເໝືອນັ້ນ, ພວກເຮົາ ຈຶ່ງຈະມີເງື່ອນໄຂຈຳກັດການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ ແລະ ຈຶ່ງຈະມີທັນຍາ ຫານຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໄດ້. ປະຈຸບັນນີ້ ນິຄົມປ່າໄມ້, ເຂດປູກກາເຟຈຳນວນໜຶ່ງ, ບ້ານໂພນຕ້ອ, ກອງສ້າງທາງເລກ ຈ ພວມສະເໜີຂໍເຂົ້າກົມຈາກຕ່າງປະເທດ ເພາະວ່າ ກອງ ເນນສະໜອງ ໃຫ້ບໍ່ພຽງພໍ. ເນນອນວ່າ, ໃນຊຸມປີໜ້ານີ້ ຄວາມຕ້ອງການດ້ານ ທັນຍາຫານ ຍັງຈະຫລາຍຂຶ້ນ, ຍ້ອນພົນລະເມືອງຈະເພີ່ມຂຶ້ນອີກ. ລະດັບຄວາມໄວຂອງການຂະຫຽາຍທັນຍາຫານ ເປັນຄີໄລຍະທີ່ຜ່ານ ມານັ້ນ ຈະສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການບໍ່ໄດ້. ເປັນຕົ້ນຈະ ເຈົ້ງວ່າ ໃນຊຸມປີພາຍຫລັງການປົດປ່ອຍ, ການຜະລິດກະສິກຳເພີ່ມ ຂຶ້ນໄວ, ແຕ່ວ່າ ມາຮອດປີ ໝ໗໘, ໝ໗ມ ຂຶ້ນຊ້າກ່ວ, ປີ ໝ໗໔ ນີ້ ອາດຈະດີກ່ວາແດ. ພວກເຮົາສັງເກດເບິ່ງແຂວງຕ່າງໆ ກໍເຫັນເຈົ້ງເລີ່ອ, ແຂວງທີ່ເຮັດໄຮ່ຫລາຍເຊ່ນ: ຫົວພັນ, ຜົ້ງສາລີ,

ຫລວງພະບາງ, ລາຍໄດ້ຕົ້ນເຂົ້າຫົມ ຄິດສະເລ່ຽໃສ່ຫົວຄົນ ມີທ່າ
ອ່ຽງຫລຸດລົງ ເພາະວ່າ ຄົນເພີ່ມຂຶ້ນແຕ່ຫາມເຮັດໄຮ່ກະເສດສຸມພັດ
ຍາກ. ຈຳປາສັກ, ອ່ຽງລົ້ມ ເຮັດກະເສດສຸມດີກວ່າ, ແຕ່ວ່າຍັງ
ຕ້ອງສະໜອງຄວາມຕ້ອງການດ້ານທັນຍາຫານໃຫ້ແກ່ ເຂດປູກຫາ ເຝ
ແລະຕ້ອງເມືອງຂົ້ນໄດ້ເທື່ອ.

<u>ຕ້ອງຂະຫຍາຍຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ</u>. ພວກ
ເຮົາຕ້ອງບຸກຂົ້ນສູ້ຊົ້ນຂຶ້ນ ແລະດ້ວຍການຮ່ວມມືກັບບັນດາປະເທດ
ສັງຄົມນິຍົມອ້ອມໆ ເພື່ອໃນ ๑๐-๑๕ ປີໜ້າໃຫ້ສາມາດຍົກເມືອ
ທ່ານ ເພີ່ມຮອດ ๑๐๐.๐๐๐ ເຮັກຕາ ຫລືມົນກວ່ານ. ພວກເຮົາ
ມີຄວາມສາມາດສ້າງແຫລ່ງຕົ້ນໄມ້ເປັນຢ່າງດ້ວຍການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ
ປູກເອົາເຊັ່ນ: ໝາກໜ່ວງ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ເປັນຢ່າພິເສດ, ຢ່າສູບ,
ໝາກພ້ວກ, ຜັກຫວມ, ໆລ, ໝາກຖົ່ວປະເພດຕ່າງໆ, ຄ້ວງຂອງພວກ
ເຮົາຢູ່ໃສ່ກະຈາຍໄດ ແລະມີຜະລິດຕະພາບສູງ. ເພື່ອຂະຫຍາຍ
ການປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ, ເປັນຕົ້ນ ເມນປູກສຳລັບເປັນສິນຄ້າ
ຂາອອກ ຕ້ອງປູກເປັນຈຸດລ້ອມສຸມ, ຕ້ອງລົ້ມດ້ານເຕັກນິກ, ຕ້ອງ
ສະໜອງວັດຖຸປະກອນ, ຕ້ອງຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງຜະລິ
ຜົນສຳເລັດຮູບ ຫລືເຄ້ິງສຳເລັດຮູບຢ່າງສົມສ່ວນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກ
ຕ້ອງມີນະໂຍບາຍລາຄາສ່ົງເສີມການຜະລິດ ແລະຕ້ອງເຊັ່ນຊຸກຍູ້ພັ
ເກັບຊື້ຢ່າງຄັກແນ່.

ງົວຄວາຍ, <u>ສັດລ້ຽງປະເພດຕ່າງໆ, ໝູ ແລະສັດປີກ ກ
ເປັນທ່າແຮງຂອງພວກເຮົາ</u>. ຢູ່ໃນທຸກ ເຂດລ້ອມແຕ່ສາມາດຂະ

ທຽາຍການລ້ຽງສັດ, ແຕ່ລະຄອບຄົວສາມາດລ້ຽງງົວຄວາຍແຕ່ ຝ-ງ ໂຕ, ໝູ ๔-๕ ໂຕ ແລະເປັດໄກ່ນໍ້ອີກ. ປະຈຸບັນນີ້ ຢູ່ຫລາຍແຂວງຍັງມີເຂດທົ່ງທຽ່ ທີ່ສາມາດດຳເນີນການລ້ຽງສັດຂະໜາດໃຫຽ່ໄດ້, ເຊັ່ນ: ນາກາຍ, ໜອງຫິນ, ຕາດໄຮ, ຜາບັ້ງ, ເມືອງພຽງ, ທົ່ງໄຫຫີນ... ບັນຫາກົດໝາຍນັ້ນຄື ຕ້ອງຈັດຕັ້ງໃຫ້ດີ ການສະໜອງເມືອພັ້ມ, ຢາປ້ອງສັດ, ແລະ ອາຫານສຳລັບໝູ, ໄກ່ໃຫ້ສອນໃຄສອນໜ້ອງແນ່ ຈ້ຽງຫລາຍຄື: ການຳເຜົ່ງມະຄອນອຸ້ຽງຈັນ. ຂະຫຽາຍການລ້ຽງສັດທັ້ງໃນ ມີ ຂົງເຂດຄື: ລັດ, ລວມໝູ່ ແລະຄອບຄົວ (ມັ້ຍທັ້ງບັນດາ ໂຮງຈັກໂຮງງານ, ໂຮງຮຽນ) ໂດຍເວົ້າການລ້ຽງສັດ ຂອງຄອບຄົວເປັ້ນຕົ້ນ. ບັນດາບໍລິສັດຂອງລັດທີ່ດຳເນີນການທຸລະກິດເພ່ັ ສະເພາະນັ້ນ ຕ້ອງແກ້ໄຂຂອດເຫລ່ານ້ີ ໃຫ້ດີ: ຂອດເມືອພັ້ມ, ຢ່ອຍປ້ອງກັນພະຍຸ, ພະຍາດ, ເຊັ່ນຂຸ້ກພັ້ມຈຳໜ່ายผะลิดพัม. ສະຫະກອນສົ້ມເຊ ແລະ ທະນາຄານ ຕ້ອງມີແຜນການໃຫ້ກູ້ຢືມທຶນ ເພ່ືອເປີດກ້ວ້າງການລ້ຽງສັດ. ການຄ້າຂອງພວກເຮົ້າ ຕ້ອງເປີດກ້ວ້າງການທຸລະກິດລ້ຽງສັດ ເພ່ືອສະໜ້ອງຊັ້ນ, ໄຂ່ໃຫ້ກ້ອງທະຫານ, ໃຫ້ເຂດທົ່ມພັ້ມລະເມືອງໜາແໜ້ນ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ສຸ້ມສ້ຽງງົວຄວາຍອອກຕ່ໍ່ງປະເທດໃຫ້ໄດ ๑๐๐.๐๐๐ ໂຕ ແລະຊັ້ນ ແຕ ๑.๐๐๐-๔.๐๐๐ ໂຕ/ປີ (ປີ ๒๐๐๒ ພຽງແຕ ๔ ແຂວງພາກກ້ວ້າງໄດ້ສ້ຽ ງົວຄວາຍອອກໄປຂ້ວ້ຍຖ້ຽ ๗๐.๐๐๐ ໂຕ).

<u>ບັນຫາປ່າໄມ້ ແລະການຂຸດຄົ້ນເຄ້ືອງປ່າຂອງດົ້ງ</u>. ບັນຫາທີ່ທັ້ງເປັ້ນສົ້ນຄາມ, ທັ້ງເປັ້ນວັນຣ້ຍດ້ອນໃນປະຈຸບັນຄື ຕ້ອງໃຊ້ທຸກ ວິທີ

ເພື່ອປົກປັກຮັກສາເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ ທີ່ຢູ່ໃຫ້ໄດ້ດີ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ຕ້ອງມີ
ແຜນການປູກຕົ້ນໄມ້ເພີ່ມຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ, ທັ້ງມີການບໍລະບັດຮັກສາ
ເພື່ອວ່າ ພາຍໃນໄລຍະອັນຍັ່ງຍືນ ຈະມີການປ່ຽນໃຈໃຫ້ສາມາດຟື້ນຟູ ແລະ
ຂະຫຍາຍປ່າໄມ້ອອກໃຫ້ໄດ ໑໕ ລ້ານເຮັກຕ້າ, ທັ້ງນີ້ ເພື່ອສ້າງພື້ນ
ຖານອັນໜັກແໜ້ນໃຫ້ແກ່ການພັດ ເປັນອຸດສາຫະກຳຂອງປະເທດຊາດ.
ຕ້ອງສຸມປະຕິບັດນະໂຍບາຍຂອງພັກກ່ຽວກັບການປູກໄມ້ໃຫ້ເປັນປ່າ, ກ່ຽວ
ກັບການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້, ກ່ຽວກັບການຊຸດຄົ້ນປຸງແຕ່ງໄມ້ ແລະ
ແຫລ່ງເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ (ໝາກເໜົ່າ, ຄ້າ, ຍານ, ຂີ້
ຊຸ, ນ້ຳມັນຍາງ, ຕົ້ນໄມ້ທີ່ໃຍ, ພືດໃຫ້ນ້ຳມັນ, ຕົ້ນໄມ້ເປັນຢາ),
ຕ້ອງແກ້ໄຂຄົ້ນໄກ່ຄຸນຄ່າຂອງເຜບ່ເກ່ົ່ອງຄຸ້ມ ປ່ຽນຕົ້ນ, ຄວງດົງ,
ແລະຕ້ອງແກ້ໄຂສະພາບທົ່ວ ໆ ມີແຕ່ວ່ຽງການສ້ຳ ໆ ຫລ ໆ, ຫ ໆ
ມີຄົ້ນເຮັດວຽກ, ລະເຫລ່ືອງການເກັບຊ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ປ່ຽນປະ
ໃຫ້ຕົກເຂ້ົ່າໃນກ້ຳມືຂອງເອກະຊົນ, ສະນັ້ນເຂ້ົ່າເຈ້ົ່າຈ່ຶ່ງລ່ອຍ. ຕ້ອງ
ກວດກາກ້ຳລັງກ້ຳມະກອນຄົ້ນໃໝ, ສ່ຶ່ງກ້ຳລັງຫລັກແຫລ່ງ ໃຫ້ນ້ຳ
ດ່ານິຄົ້ນປ່າໄມ້, ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ກ້ຳມະກອນເປັນເຈ້ົ່າ ຕ້ັ່ງແຕ່
ຮາກຖານຂ້ຶ້ນມາ ແລະບ່ໃຫ້ມ່ຶ ອ ງ ຫ ວ ່ າ ງ ທ ີ ່ ສ ັ ດ ຕ ູ ຈ ະ ເ ຂ ົ ້ າ ມ າ ມ ່ ຶ ງ
ເພ່ືອເຄ້ົ່ຶ ຢ ູ ່ ປ ່ າ ຊ ັ ້ ນ , ສ ະ ຫ ວ ັ ນ ນ ະ ເ ຂ ດ . ຮ ວ ມ ນ ຳ ກ ັ ບ ຫ ວ ຽ ກ ງ ານ ໃ ນ
ການສ ້ ່ ງ ບ ໍ ລ ິ ສ ັ ດ ຊ ຸ ດ ຄ ົ ້ ນ ແ ລ ະ ບ ໍ ລ ະ ບ ັ ດ ຮ ັ ກ ສ າ ປ ່ າ ໄ ມ ້ ເ ພ ່ ຶ ອ ຖ ວ ດ
ຖ ວ ມ ບ ໍ ດ ຮ ຽ ມ ແ ລ ະ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ອ ອ ກ ໃ ນ ປ ີ ຕ ໍ ່ ໆ ໄ ປ .

๔.๔.๓ - <u>ທົ່ດ</u><u>ສ</u>ົ່ຶ<u>ງ</u><u>ອ</u>ຸ<u>ດ</u><u>ສ</u><u>າ</u><u>ຫ</u><u>ະ</u><u>ກ</u><u>ຳ</u><u>ຂ</u>ອ<u>ງ</u><u>ພ</u><u>ວ</u><u>ກ</u><u>ເ</u><u>ຮ</u><u>ົ</u><u>າ</u> ກ ວ ມ ອ ີ ກ
ພ ົ ດ ຕ ້ ອ ງ ສ ົ ່ ຶ ງ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ຮ ັ ບ ໃ ຊ ້ ກ ະ ສ ິ ກ ຳ - ປ ່ າ ໄ ມ ້ ແ ລ ະ ຄ ົ ມ ນ າ ຄ ົ ມ

ຂົ້ນສ້ຽໃຫ້ໄດ້, ສົ້ນທົ້ບອຸດສາຫະກຳກັ້ບກະສິກຳ-ປ່າ ໄມ້ ແລະຄົ້ນຫາ ຄົ້ນຂົ້ນສ້ຽ ໄປແຕ່ທ້ອທີ ແລະແຕ່ຮາກຖານຂົ້ນມາ, ຮ້ັດແຕ່ນ້ັນຂະໜາດ ນ້ອຍ, ໄປຫາຂະໜາດກາງ ແລະຂະໜາດໃຫ່ຽ, ເອົ້ານ້ັນຂະໜາດ ນ້ອຍ, ຂະໜາດກາງ ແລ້ະປະກອບເຄ່ືອງທ້ັນສະໄໝ ເປ້ັນຕ້ົ້ນຕ້ໍ.

ລະບ່ອບ ເກ່ົ້າ ໄດ້ສ້ຽງອຸດສາຫະກຳຈ ຳນວນໜ່ົ້ງປະໄວ້ໃຫ້ພວກ ເຮ່ົ້າ, ແຕ່ວ ໂຮ່ງ ງ ານ ເຫ ລ ານ ນ ຂົ້ນ ກ້ັ ບ ຕ ່ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ນ ້ັ ບ ແ ຕ ່ ວ ້ ດ ຖ ຸ ດ ິ ບ ນ ຳ ້ ນ ້ັ ນ ເ ຊ ື ່ ອ ໄ ຟ ຄ ົ ນ ເ ຖ ິ ງ ເ ຄ ່ ື ອ ງ ປ ະ ກ ອ ບ , ເ ຄ ່ ື ອ ງ ຈ ່ ໄ ທ ລ , ນ ້ ັ ນ ຮ ຽ ກ ຮ ່ ອ ງ ຫ ່ ຈ ່ ົ ມ ໂ ດ ລ ່ ເ ລ ້ ັ ຍ ໆ ເ ພ ່ ື ່ ອ ໃ ຫ ້ ນ ້ ັ ນ ມ ີ ຊ ່ ວ ດ ຢ ູ ່ ຕ ໍ ່ ໄ ປ ເ ຊ ົ ່ ນ ໂ ຮ ່ ງ ງ ານ ຄ ື ຢ ່ າ ງ , ແ ປ ່ ງ ມ ື ອ , ສ ັ ່ ງ ກ ະ ສ ິ , ສ ະ ໜ ູ ...

ພວກເຮ່ົ້າຕ ່ ້ ອ ງ ເ ດ ັ ດ ດ ຽ ວ ເ ຊ ົ ່ ນ ຕ າ ມ ທ ິ ດ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ່ ົ ້ າ , ເ ສ ົ ່ ນ ຂ ະ ໜ ຽ ງ ຫ ່ ຈ ່ ົ ມ ແ ຮ ງ ຕ າ ມ ຊ ຸ ບ ພ ະ ຍ ່ ຈ ່ ົ ມ ປ ່ ຈ ່ ໄ ມ ້ , ເ ຄ ່ ື ອ ງ ປ ່ ຈ ່ ຂ ອ ງ ມ ່ ຈ , ແ ຮ ຈ ່ ົ ມ , ພ ະ ລ ັ ງ ນ ້ ຳ , ສ ົ ່ ນ ທ ົ ບ ກ ັ ບ ເ ຕ ັ ກ ນ ິ ກ ຂ ອ ງ ບ ້ ນ ດ ່ ຈ ປ ະ ເ ທ ດ ສ ້ ່ ງ ຄ ົ ່ ນ ນ ິ ຍ ົ ນ ນ ້ ອ ຍ ໆ ແ ລ ະ ຂ ອ ງ ທ ົ ່ ນ ນ ິ ຍ ົ ນ ສ ອ ນ ໃ ດ ສ ອ ນ ໜ ່ ົ ້ ງ (ໃ ນ ຂ ອ ບ ເ ຂ ດ ທ ່ ົ ້ ເ ຮ ່ ົ ້ າ ເ ປ ້ ນ ເ ຈ ່ ົ ້ າ ກ ານ ໄ ດ), ສ ຸ ມ ໃ ສ ຂ ະ ຫ ຽ ງ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ທ ່ ຣ ັ ບ ໃ ຊ ້ ກ ະ ສ ິ ກ ຳ - ປ ່ ຈ ່ ໄ ມ ້ ເ ຊ ົ ່ ນ ກ ່ ົ ນ ຈ ັ ກ ເ ຄ ່ ື ອ ງ ມ ່ ກ ະ ເ ສ ດ , ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ປ ຸ ງ ແ ຕ ່ ງ ເ ຄ ່ ື ອ ງ ປ ່ ຈ ່ ຂ ອ ງ ມ ່ ຈ (ໂ ຮ ່ ງ ສ ່ ົ ເ ຂ ່ ົ ້ ່ ໂ ຮ ່ ງ ງ ານ ຢ ່ ຈ ສ ູ ບ , ໂ ຮ ່ ງ ງ ານ ມ ຸ ່ ້ ຳ ຕ ານ , ໂ ຮ ່ ງ ງ ານ ກ ົ ມ ນ ້ ຳ ນ ້ ັ ນ ພ ົ ດ , ໂ ຮ ່ ງ ງ ານ ໝ ເ ຫ ລ ່ ຈ , ໂ ຮ ່ ງ ຊ ່ ຈ ງ ເ ຄ ່ ື ອ ງ ໄ ມ ້ , ໂ ຮ ່ ງ ງ ານ ຫ ວ ່ ຍ ແ ລ ະ ໄ ມ ປ ່ ຈ ງ , ໂ ຮ ່ ງ ງ ານ ຕ ຳ ແ ໝ ...), ຂ ະ ຫ ຽ ງ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ຣ ັ ບ ໃ ຊ ້ ກ ານ ຄ ົ ນ ນ ຫ ຄ ົ ນ ຂ ົ ້ ນ ສ ້ ່ ງ , ຣ ັ ບ ໃ ຊ ້ ກ ານ ກ ່ ້ ສ ່ ້ ງ ເ ໝ ຖ ານ , ກ ານ ສ ່ ້ ງ ຊ ຸ ມ ລ ະ ປ ະ ທ ານ (ຊ ຸ ມ ້ ງ , ດ ົ ນ ຈ ່ , ປ ຸ ມ , ດ ົ ນ ຊ ຸ ຍ , ແ ກ ່ ວ , ສ ່ ວ ມ ແ ປ ງ ລ ດ , ຢ ຸ ດ ເ ຮ ່ ົ ຂ ົ ້ ນ ສ ້ ່ ງ ...), ຂ ະ ຫ ຽ ງ

ອຸດສາຫະກຳຜະລິດສິນຄ້າໃຊ້ສອຍ (ເຄື່ອງໃຊ້ເຮັດດ້ວຍດິນປັ້ນ ເຜົາ, ດ້ວຍອາລຸມິນຽມ, ດ້ວຍເຫລັກ, ຕະປູ,ສັງກະສີ, ເຈຍ...), ຮວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ໃນການສ້າງໂຮງງານໄຟຟ້າຂະໜາດນ້ອຍ, ຂະໜາດກາງ, ຂະໜາດໃຫຽ (ຕາມຕ່ເນ ໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ), ຂຸດຄົ້ນບ່ແຮ, ກໍ່ສ້າງນິຄົມກະເສດ, ນິຄົມປ່າໄມ້ ເພື່ອປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ, ລຽງສັດ, ຂຸດຄົ້ນ ແລະປຸງແຕ່ງໄມ້, ເຮັດຝຸ້ນ ເຈຍ...

ພວກເຮົາຕ້ອງຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກຳສຸ້ນກາງ, ທ້ວງຕ້ອງຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກຳທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສົມທົບອຸດສາຫະກຳ ກັບກະສິກຳ, ເສດຖະກິດກັບປ້ອງກັນຊາດໃຫ້ໄດ້ດີ. ອຸດສາຫະກຳຂອງພວກເຮົາ ບ່ຄວນເຕົາໂຮມຢູ່ແຕ່ເຂດງຽນ, ຫາກຕ້ອງຢາຍໄປໃນທ້ອງຖິ່ນ, ຕ້ອງເພີ່ມທະວີການສ້າງຢູ່ໃນເຂດເມືອຫລັງຍຸດທະສາດເຊ່ນ: ທ້ງໄຫຫີ້ນ, ພາກກາງ ແລະພາກໃຕ້ຕິດກັບສາຍພູຫລວງ. ຕ້ອງມີແຜນການຕິດກ່ອກັບການລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ການສ້າງເຂດອຸດສາຫະກຳຈຸດໜັກ ແລະຈຸນອຸດສາຫະກຳຢູ່ທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ເປັນຕົ້ນເປັນໂຕຂຶ້ນ.

ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ ໃນການຂະຫຍາຍຫັດຖະກຳ, ອຸດສາຫະກຳນ້ອຍ, ເພາະວ່າ ການຂະຫຍາຍຫັດຖະກຳ ແລະອຸດສາຫະກຳນ້ອຍນັ້ນຂ້ອນຂ້າງເຖິງການສະສົມທຶນໃຫຽ ໂຕ ຂ້ອງລັດ, ແຕ່ນ້ຳພັດຕິດພັນເພີ່ມແຝ່ກັບກະສິກຳ ແລະ ຮັບໃຊ້ການຂະຫຍາຍກະສິກຳທັນໃດໂລດ. ພ້ອມນັ້ນການຂະຫຍາຍຫັດຖະກຳ ແລະອຸດສາຫະກຳນ້ອຍກ່ິຄຸນປະໂຫຍດສ້າງສົມຄ້າໃຊ້ສອຍ, ສົມຄ້າຂາ99ກ ແລະສະສົມທຶນໃຫ້ການຫັ ເປັນອຸດສາຫະກຳ.

ເພື່ອຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກຳ, ໃນໄລຍະຕົ້ນ ພວກເຮົາຕ້ອງ ພະຍາຍາມຜຸ້ນຕົ້ນເອງທາງດ້ານທັນຍາທານ ແລະ ວັດຖຸດິບກັບທີ່ໃຫ ໄດ້, ສ່ວນທຶນ ແລະ ເຄື່ອງປະກອບກ້ອງເວົ້າເຂົ້າມາ ໂດຍວິທີຮັບ ເວົ້າການຊ່ວຍເຫລືອ, ການຮ່ວມມື ແລະ ຜູ້ຊ່ຽມ.

ໃນເງື່ອນໄຂຂອງພວກເຮົາ, ຕ້ອງຮ່ວມມື ແລະ ມີຍຸດທະ ສາດລວມກັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ກຳປູເຈຸ ເພື່ອທັນເປັນອຸດສາຫະກຳ, ເບ່ງງ່ານກັນເຮັດ, ເສີມຂະຫຍາຍທາແຮງ ຂອງແຕ່ລະປະເທດ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກ້ອງໃສ່ບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມ ແລະ ປະເທດອື່ນ ໆ ເພື່ອແລກປ່ຽນເວົ້າອັນທີ່ຈຳເປັນ ເຊ່ງ ພວກເຮົາ ຜະລິດ ໄດ້ ຫລື ຕ້ອງ ການ ຜະລິດ, ພວກເຮົາ ຍັ ດຳເນີນ ການ ທັນ ເປັນ ອຸດສາຫະກຳ ຢ່າງ ຮອບ ດ້ານ, ແຕ່ ຫາ ກ ເຮັດ ໄປ ເທື່ອ ລະ ກ້າວ ຢ່າງ ມີ ຈຸດ ໝາ ກ.

ຄ.ຄ.ຄ - <u>ປະຈຸບັນນີ້ ຢູ່ ປະ ເທດ ເຮົາ ການ ຄ້າ ເປັນ ຕ້ອງ ໂສ ້ຕົ ມ ຕ</u>, ເພື່ອ ຊຸກ ຍູ້ ການ ຜະ ລິດ ໃຫ ຂະ ຫຍາຍ ຕົວ, ເວົ້າ ອຸດ ສາ ຫະ ກຳ ຕິດ ພັນ ກັບ ກະ ສິ ກຳ - ປ່າ ໄມ້, ເວົ້າ ຕົວ ເມືອງ ຕິດ ພັນ ກັບ ຊົນ ນະ ບົດ, ນຳ ເວົ້າ ຊົນ ນະ ບົດ ຫລຸດ ພົ້ນ ຈາ ກ ສະ ພາ ວະ ເສດ ຖະ ກິດ ຜຸ້ນ ຕົ້ນ ເອງ ທີ ໃ ຜ ລາ ວ, ເຮັດ ໃຫ ເສດ ຖະ ກິດ ແຫ ງ ຊາ ດ ເປັ ນ ເອ ກະ ພາ ບ ເທື່ ອ ລະ ກ້າ ວ, ປະ ກອບ ສ ອ ນ ເຂົ້ າ ໃ ນ ການ ປັ ບ ປຸ ງ ພົ ມ ທະ ພາ ບ ກຳ ນະ ກອ ມ - ຊາ ອ ມ າ, ກ ສ ້ າ ງ ກ ຳ ລ ັ ງ ສ າ ມ ັ ກ ຄ ີ, ຊ ວ ຍ ເ ຫ ລ ື ອ ເ ຊ ື ່ ອ ງ ກ ັ ນ ແ ລ ະ ກ ັ ນ ລ ະ ຫ ວ າ ງ ເ ຜ ົ ່ າ ຕ ່ າ ງ ໆ, ປ ະ ກ ອ ບ ສ ອ ນ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ນ ກ ານ ດ ັ ດ ສ ້ າ ງ ແ ລ ະ ກ ໍ ສ ້ າ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ, ດ ັ ດ ສ ້ າ ງ ບ ັ ນ ດ າ ພ າ ກ ສ ວ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ທ ີ ບ ເ ປ ັ ນ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ, ຕ ິ ດ ຕ າ ມ ກ ານ ແ ຊ ກ ຄ ຸ ມ ມ າ ງ ເ ຜ ົ ່ າ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ

ນາຍທຶນຢູ່ພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ, ເພື່ອຫລີກລ້ຽງການສຳພັນກັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະກຳປູເຈ, ກັບບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມອ້າຍນ້ອງອື່ນໆ.

ການດຳເນີນງານການຄ້າໄດ້ມີ ເປັນການປະກອບສ່ວນປະຕິບັດໜ້າທີ່ເສດຖະກິດອັນໜຶ່ງ ທີ່ລັດສະໜະຍຸດທະສາດໃນຂັ້ນກ້າວເດີນຫ້ວຍທີ່ ກຳສົ່ງຄ້າ, ກຳເງິນ, ເປັນເຈົ້າຕະຫລາດ, ເປັນເຈົ້າໃນການຈັດຈ່າຍແຈກຢາຍ, ຈາກນັ້ນກ່ເປັນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເປັນເຈົ້າໃນການຜະລິດ, ການປະຕິບັດແຜນການແຫ່ງລັດ, ສ້າງເສດຖະກິດທີ່ເປັນເອກະລາດ, ເປັນເຈົ້າຕົນເອງແລະກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມ.

ກຳສົ່ງຄ້າ, ກຳເງິນ ບໍ່ເຄີຍມີກຳແຕ້ຍ້ຽວຂອງການຈັດຈ່າຍແຈກຢາຍເທົ່ານັ້ນ, ກິດຈະການນັ້ນເຄີຍມີການເຮັດໃຫ້ມັກທິບໃສ່ການຜະລິດ. ພວກເຮົາຈະລົງທຶນໃສ່ບ່ອນໃດ? ສົ່ງເສີມອັນໃດ? ຈຳກັດພຽງໃດ? ແຈກຢາຍໃຫ້ໃຜ? ແຈກຢາຍຄືນໃຫ່ຢ່ຽວດໃດ?... ອັນນີ້ ພາຍອາ ຕ່ອງຮູ້ຈຸຮູ້ຂາຍ, ຮູ້ພົ້ນໃຈນະໂຍບາຍເສດຖະກິດຂອງພັກຢ່າງມີໄຫວພິບ ແລະຄ່ອງແຄ້ວ. ໃນເງື່ອນໄຂຂອງການຜະລິດນ້ອຍ, ເສດຖະກິດຍັງມີຫລາຍພາກສ່ວນຢູ່ນີ້, ພວກເຮົາຈະສາມາດກຳການຜະລິດໄດ້ມີແຕ່ຜ່ານການຊື້ ແລະ ຂາຍເທົ່ານັ້ນ, ຖ້າບ່ວງນັ້ນຕົນເອງສາມາດຜະລິດເອງກ່ເລີ ແຕ່ກຳບ່ໄດ, ແລະບາງທີສົ່ງຄ້າທີ່ຜະລິດເອງນັ້ນ ຈຳພັດກາຍເປັນອາວຸດ ກັບມາຕ້ານຕົນເອງ ກ່ເປັນໄດ.

ພວກເຮົາຄວນຫວນຄິດຄຶ ເຖິງວິທີປະຕິບັດຂອງ ເລນິນໃນ ຊຸມປີປະຕິບັດນະໂຍບາຍເສດຖະກິດໃໝ. ໃຈກາງຂອງທຸກວຽກງານ ໃນໄລຍະນັ້ນເນ້ນການຄ້າ, ນັກກອນນຸນິດທຸກຄົນ ຕ້ອງຮຽນຄ້າຂາຍ ເພື່ອຈະສາມາດດຳເນີນການຄ້າຂາຍເກັ່ງລົນພວກນາຍທຶນ. ປະຕິ ບັດຕາມຄຳສັ່ງສອນຂອງ ເລນິນ, ເພື່ອກຳສຶນຄ້າ ແລະກຳເງິນ,ນັ້ນ ຫ້ຳໝ້ຕ້ເນ້ນ ຕ້ອງມີນະໂຍບາຍຖືກ້ຕ້ອງ ແລະຈັດຕັ້ງການຊື້ຂາຍໃຫ ດີ, ຫ້ຳໝ້ເນ້ນເກີດການຈັດຫ້ຳງ, ການລ້ຳງຕະຫລາດ.

ປະເທດເຮົາມີຈຸ້ບພະຍາກອນອຸດົມສົມບູນ, ປະຊາຊົນເຮົາດຸ ໝ້ນຂະຫຍັນພຽນໃນການຜະລິດເຮ້ຳງງານ, ແຕ່ເສດຖະກິດຂອງ ພວກ ເຮົາຍັງດ້ອຍ ຊ້ຳ, ຊີວິດການເປ້ນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນເຮົາຍ້ສະຫງ້ຍ ປົກກະຕິ, ຍ້ງທຸກຍາກ, ສ່ວນໜ້ຶ່ງກ້ຍອນເຕ້ນ້ຶກຫລ້ຳຫລ້ງ, ແຕ່ນ ໝ້ຕ້ເນ້ນຍອນຂາດເສ້ນທາງຄົມມະນາຄົມ ແລະ ວຽກງານຊື້ຂາຍແລກ ປ່ຽນຍ້ງບ້ໝ້ນຂະຫຍາຍຕົວ.

ມາເຖິງປະຈຸບ້ນນ້ຶ, ປະຊາຊົນເຜ້ົ່າຕ່ງໆ ໃນປະເທດເຮົາ ສ່ວນຫລວງຫລາຍຍ້ງດ້ຳລ້ງຊ້ວິດໃນພາວະເສດຖະກິດ ງຸ້ມຕ້ນເອງພ ໃຜ້ພ້ລ່ງ, ອ້ດລ້ນຢູ່ໃນແຕ່ລະຄອບຄ້ວ, ແຕ່ລະບ້ານ, ບ່ງທ້ ຍ້ງອ້ດລ້ນໃນວ່ງແຕ່ລະເຜ້ົ່າຢູ່ໃນເຂດໃດເຂດໜ້ຶ່ງເທ່ານ້ນ. ໃນ ຫລ້ຍຍ ອນຍ້ງມີການຊ້ ແລະການຂາຍ, ເມ ຶ່ອຕ່ງການວ້ດຖຸໃຊ້ສ ອຍ ແລ້ວ ເຂ້ົ່າເຈ້ົ່າກ້ແລກປ່ຽນໂດຍກ້ງ ແລະການແລກປ່ຽນນ້ນ ກ້ດຳ ເນ້ນໄປເຍ ຶ່ຍບ້ຄຳນ ຶ່ງເຖິງລາຄາ, ດ ງນ້ນ ຈ ງຖ ກ້ພ້ຄ່າ ຕ ຶ່ອະໜ ຶ່ ເລ ຶ່ອຍໆ. ຢູ່ໃນຍ ອນທ ຶ່ເລ ນ ຶ່ເສດຖະກ ດສ ຶ່ນຄ ຶ່ານ ຶ້ນປະຊ ຶ່ຊ ຶ່ມ ນ ຶ້ກ ຶ່ ຶ

ຂາຍ ໂດຍ ຜ່ານ ພໍ່ ຄ້າ ແມ່ ຄ້າ, ຖືກ ຫຼຸດ ຣາຄາ ໜ້ອຍ, ເຂົ້າ ຄຽງ ຄ້ຽງ ພໍ່ ຄ້າ ແມ່ ຄ້າ, ແຕ່ ຈຳ ຕ້ອງ ຂົ້ນ ກັບ ພວກ ນັ້ນ ແລະ ບໍ່ ອາດ ເຮັດ ແນວ ນັ້ນ ໄດ້ ເພາະ ມີ ຄວາມ ຕ້ອງ ການ ອັນ ຈຳ ເປັ້ນ ເຊິ່ງ ການ ຄ້າ ສັ່ງ ຄົມ ນິຍົມ ຕ້ອ ສະ ໜອງ ບໍ່ ທັນ ໄດ້.

ຢ່າ ກ ລືມ ແປ ພາ ອະ ດີ ກ ວ່ ນ ຕ້ອ ຈັດ ຕັ້ ງ ການ ຄ້າ ສັ ງ ຄົ ມ ນິ ຍົ ມ ຂົ້ ນ ມ ປະ ກ ອ ບ ດ ວ ຍ: ການ ຄ້າ ຂ ອ ງ ລັ ດ, ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ຊ ຸ ຂ າ ຍ, ການ ຈັ ດ ຕັ ງ ການ ຜ ະ ລິ ດ ແລ ະ ການ ຈ ຳ ໜ າ ຍ ເ ຈ ົ ້ າ ເ ອ ກ ະ ຊ ົ ນ ຂ ອ ງ ຜ ູ ້ ອ ອ ກ ແ ຮ ງ ງ ານ ເ ພ ື ່ ອ ເ ຮ ັ ດ ໜ ້ າ ທ ີ ່ ຂ າ ຍ ພ າ ຫ ະ ນ ະ ກ ິ ດ ຜ ະ ລ ິ ດ, ຊ ຶ ່ ງ ເ ຈ ົ ້ າ ຜ ະ ລ ິ ດ ພ ັ ນ ທ ີ ່ ເ ຫ ລ ື ອ ກ ິ ນ ເ ຫ ລ ື ອ ໃ ຊ ້ (ບ າ ງ ທ ີ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ບ ໍ ່ ມ ີ ຜ ະ ລ ິ ດ ພ ັ ນ ສ ອ ນ ເ ກ ີ ນ ແ ຕ ່ ກ ໍ ຍ ັ ງ ຕ ້ ອ ງ ການ ຂ າ ຍ). ລ ະ ບ ຽ ບ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ບ ໍ ່ ປ ະ ໃ ຫ ້ ຜ ູ ້ ຜ ະ ລ ິ ດ ແ ລ ະ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ຂ ົ ້ ນ ກ ັ ບ ພ ໍ ່ ຄ ້ າ ແ ລ ະ ບ ໍ ່ ປ ່ ອ ຍ ໃ ຫ ້ ພ ໍ ່ ຄ ້ າ ຖ ື ກ ຣ ິ ດ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ຕ ະ ຫ ລ ອ ດ ໄ ປ. ໂ ດ ຍ ຜ ່ ານ ການ ຂ າ ຍ ນ ັ ້ ນ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ຈ ະ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ພ າ ຫ ະ ນ ະ ກ ິ ດ ຜ ະ ລ ິ ດ ທ ີ ່ ການ ຄ ້ າ ເ ອ ົ າ ມ າ ຂ າ ຍ ໃ ຫ ້ (ເ ຄ ື ່ ອ ງ ມ ື ຜ ະ ລ ິ ດ, ແ ມ ່ ພ ັ ນ, ຢ ່ າ ປ ຸ ຍ ສ ັ ດ ຕ ຸ ພ ືດ, ຝ ຸ ້ ນ ເ ຄ ມ ີ, ວ ັ ດ ຖ ຸ ດ ິ ບ, ນ ้ ຳ ມ ັ ນ ເ ຊ ື ້ ອ ໄ ຟ, ພ າ ຫ ະ ນ ະ ຂ ົ ນ ສ ່ ງ, ເ ຄ ື ່ ອ ງ ຫ ຸ ້ ມ ຫ ...) ແ ລ ະ ຈ ະ ໄ ດ ້ ຈ ຳ ໜ ່ າ ຍ ຜ ະ ລ ິ ດ ພ ັ ນ ທ ີ ່ ເ ຂ ົ າ ເ ຈ ົ ້ າ ຜ ະ ລ ິ ດ ໄ ດ ້ ຫ ລ ຸ ດ ຄ ຸ ມ ໄ ດ ້. ຖ ້ າ ວ ່ າ ການ ຄ ້ າ ເ ຮ ັ ດ ວ ຽ ກ ນ ີ ້ ໄ ດ ້ ດ ີ ກ ໍ ຈ ະ ເ ປ ັ ້ ນ ຂ ອ ງ ຂ ວ ັ ນ ຂ ອ ງ ຖ ານ ທ ີ ່ ສ ູ ງ ສ ຳ ລ ັ ບ ໃ ຫ ້ ລ ັ ດ ທ ຳ ຜ ະ ລ ິ ດ ພ ັ ນ ທ ີ ່ ມ ີ ຄ ຸ ນ ນ ະ ພ າ ບ ຈ ຳ ນ ວ ນ ໜ ຶ ່ ງ ໄ ດ ້ ເ ພ ື ່ ອ ສ ະ ໜ ອ ງ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ, ການ ໃ ຊ ້ ສ ອ ຍ ແ ລ ະ ການ ຂ າ ຍ ຕ ໍ ່ ໆ ໄ ປ.

ທ ີ ່ ຜ ່ ານ ມ າ, ການ ຄ ້ າ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ເ ຮ ັ ດ ບ ໍ ່ ໄ ດ ້ ດ ີ ນ ັ ກ ເ ພ າ ະ ຍ ັ ງ ມ ີ ທ ັ ດ ສ ະ ນ ິ ດ ຄ ວ າ ມ ຮ ັ ບ ຮ ູ ້ ບ ໍ ່ ຈ ະ ແ ຈ ້ ງ, ຍ ັ ງ ມ ີ ທ ັ ດ ສ ະ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ບ ໍ ່ ຖ ືກ ຕ ້ ອ ງ ແ ຕ ່ ນ ັ ້ ນ ມ ໍ ່ ຕ ໍ ່

ເມ້ຍ ຈົມພວກເຮົາບໍ່ທັນເອົາໃຈໃສ່ລົງທຶນ ແລະ ຈັດຕັ້ງການຄ້າ. ຍົມພວກເຮົາບໍ່ເຮັດ, ສິນຄ້າທີ່ພວກເຮົາມີ ແລະ ມີຄວາມສາມາດ ຊອກໄດ້ມັ ກໍ່ຕ້ອງຂາຫ້ານ້ອຍໆຄ້າ ແລະ ພວກຄົນບໍ່ດີ, ກາຍໄປ ເປັນອາວຸດຂອງພວກເຂົ້ามาຕໍ່ພວກເຮົາຄືນ, ເຮັດໃຫ້ພະນັກງານ ເຮົາຫລາຍຄົນຕະຫລອດຮອດຜູ້ຫນ້ສ ໜ້ານ ຳ ທ ລ ຳ ນ ອ ນ ພ ງ ເ ສ ົ ມ ຄ ຸ ມ ປຸຣມທາດ, ພ ົ ມ ມ ັ ນ ມ ັ ນ ກ ໍ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ເ ສ ຶ ກ ຖ ະ ກ ິ ດ ແ ລ ະ ຊ ວ ດ ກ າ ມ ເ ປ ັ ມ ປ ຸ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ, ພ ະ ນ ັ ກ ງ າ ນ, ມ ັ ກ ຮ ິ ບ ພ ິ ບ ຄ ວ າ ມ ເ ດ ື ອ ດ ຮ ອ ນ.

ເພື່ອດຳເນີນການຊື້ ແລະການຂາຍ, ຕ້ອງເປີດກວ້າງ ຕາ ໜ້າ ເກັບຊ້ຳລວງຮອດຣາຄາຖານ, ລ້ວຮອດຍົມໜ ເ ແ ຫ ລ ງ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ຫ ລ າ ຍ, ແລະຈັດຕັ້ງໃຫ້ປະຊາຊົນຊື້ຂາຍໂດຍສະດວກ, ບ ຕ ້ ອ ງ ລ ຳ ຳ ເ ສ ຽ ເ ວ ລາ ແລະບໍ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ. ຕ້ອງສົມທົບລະຫວ່າງອຸດສາຫະກຳ ກັບກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ດຳເນີນການປຸງແຕ່ງສຳເລັດຮູບ ຫລືເຄິ່ງສຳ ເລັດຮູບຢູ່ກັບທີ່ ເພື່ອສະດວກ ໃນການປົກປັກຮັກສາ, ການຂົນສົ່ງ ແລະຍົກລະດັບຄຸນຄ່າຂອງສິນຄ້າ.

ການຄ້າສ້ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ (ປ ະ ກ ອ ບ ດ ້ ວ ຍ ການ ຄ ້ າ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ, ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ຊ ື ້ ຂ າ ຍ, ບ ັ ນ ດ າ ຫ ົ ວ ໜ ່ ວ ຍ ແ ລ ະ ບ ຸ ກ ຄ ົ ນ ຮ ັ ບ ຊ ື ້ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ວ ແ ທ ນ ຊ ື ້ ຂ າ ຍ ໃ ຫ ້ ລ ັ ດ) ຕ ້ ອ ງ ເ ປ ັ ນ ຜ ູ ້ ເ ຊ ົ ນ ຊ ະ ຜ ູ ກ ພ ັ ນ ๔ ສ ົ ນ ກ ັ ບ ຫ ົ ວ ໜ ່ ວ ຍ ແ ລ ະ ບ ຸ ກ ຄ ົ ນ ທ ົ ມ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ເ ພ ື ່ ອ ຂ າ ຍ ແ ລ ະ ຕ ້ ອ ງ ການ ຊ ຸ ສ ິ ນ ຄ ້ າ (ນ ັ ບ ທ ັ ້ ງ ລ ັ ດ ວ ິ ສ າ ຫ ະ ກ ິ ດ, ການ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ລ ວ ມ ໝ ູ ່, ການ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ເ ອ ກ ະ ຊ ົ ນ ແ ລ ະ ເ ສ ຶ ກ ຖ ະ ກ ິ ດ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ) ແ ລ ະ ທ ັ ້ ງ ๔ ຝ ່ າ ຍ ຕ ້ ອ ງ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ຊ ະ ຜ ູ ກ ພ ັ ນ ທ ີ ່ ໄ ດ ້ ເ ຊ ັ ນ ມ ຳ ທ ັ ນ ໝ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ເ ຂ ັ ມ ງ ວ ດ.

เพื่อทำสินค้า ได้บันทึกข้อมูลสะมะตัดสิน ฌมต้องมี
<u>มะโยบายลาคา ผาะสิม</u> มับทั้งลาคาซื้, ลาคาขาย, ค่าขนส่ง, คาอินสัง... เธัดเมื่อใด ลาคา ต้องพิดแพมคาใช้จ่ายเข้าในทามผะลิด, สัง เสิมทามผะลิด และทามจ่ายจ่ายสินค้าอะนิดต่างๆ ที่คามต้องทาม, จำกัดปะเพด สินค้าพุมเฟือย และมีผดเบื่องันตะลาย. ลัด ต้องรู้พุมใช้ กิดเพมคุมคา, มำใช้เคื่องมือลาคาบ่พรังแต่เป้นเคื่องอัดแทกปะสิดที่ผมเสดถะกิด, บ่พรังแต่ เพื่อปะติบัดมะโยบายแจกจ่ายเท่ามัม, จันตมตฌมฌ เพื่อสามาดทำสินค้า, สามาดทำเงิน, ซื้ได, ขายได, คุมค่าตะหลาดได้, ตสู่ตามทามเจตุคุมทาง เสดถะกิดของพคาเจกะจุม, ปะกอบสอมเธัดใช้ จุดิดทามเป้นยุของพะนักงาน, นักธุบ, ผู้องการงามมีความสะหงบ. บ่ใช้บังคับจาอมา และผู้ผะลิดอื่นๆ "มอบถาย" ผะลิดพันใช้พายใต้ธุบทามจุถูก, บ่ใช้แลมมำพคาในทามอื้มลาคาสินคา, เพื่อยอะจอยผู้ผะลิด. ลัด ต้องผูกขาดทามขายยิก, ผูกขาดทามขาออก-ขาเข้า, ทามเจกะจุมเธัดทุละกิดปะเพดสินค้าที่ลัดผูกขาดทามเกื้จุ และทามแจกจาย, เอมเสรูแต่ละมีไดมอบสันทะใช้. ต้องโคสะมาขึมขวายใช้มำใจสินค้าที่พอกเราผะลิดเอ้าเอง และสินค้าที่เอ้ามาจากปะเทดสังคิมนิยมอายมอง. อันนี้ บมีทามทามเอ้าเข้ามา ที่ลิดปะตู, แต่หากเป้นมะโยบายเสดถะกิดใหรู เพื่อมำพาทามใจสอย, และ

ຈຶ່ງເວົ້ນຕາຕ່າງປະເທດທີ່ພວກເຮົາມີມ ໄວ້ໃຫ້ແກ່ຄວາມຕ້ອງການທ
ຈຳເປັ້ນກວ່າເພື່ນ.

ສະຫລຸບຄວາມວ່າ ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນເຮັດການຄ້າທີ່ສ້ວ ໄລ
ຄ່ເລ່ມ ໄດ້ສ້ງສ ມ ໄວ້, ເພ້ອການເຂ້າສູ່ການເຮັດການຄ້າສ້ງ ຄ່ມ
ຍ່ມ ຢ່າງສະຫລ ວ ສະຫລ າດ, ມ ການ ຄ່ດ ໄລ, ຮູ້ ທ ທ ຳ ມ າ ຫ າ ກ່ ມ ທ ່ ມ
ປະສ ທ ່ ມ ເສ ດ ຖ ະ ກ ດ ສ ູ ງ ເ ລ ະ ຕ ອ ບ ສ ະ ໜ ອ ງ ຄ ວ າ ມ ຕ ອ ງ ການ ໃ ຫ ໄ ດ
ດ ່.

ຂ າ ພ ະ ເ ຈ ົ າ ຈ ະ ເ ວ ົ າ ຕ ່ ມ ບ າ ງ ຈ ຸ ດ ກ ວ ອ ກ ັ ບ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ໃ ຫ ວ ່ .
ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ໃ ຫ ວ ບ ໜ າ ຍ ຄ ວ າ ມ ວ ່ າ ຕ ອ ງ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ໂ ຮ ງ ຈ ັ ກ ໂ ຮ ງ ງ ານ, ຮ ້ ານ
ຄ ້ າ ໃ ຫ ວ ໆ ດ ອ ກ, ແ ຕ ່ ຫ າ ກ ເ ລ ່ ມ ຈ ດ ຕ ັ ້ ງ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ເ ລ ະ ການ ຈ ອ ກ
ແ ຮ ງ ງ ານ ຢ ່ າ ງ ວ ິ ທ ະ ຍ າ ສ າ ດ, ຕ ້ ອ ມ ເ ຈ ົ າ ທ ຸ ກ ຄ ່ ມ, ທ ຸ ກ ຫ ົ ວ ໜ ່ ວ ຍ ໃ ຫ ເ ຮ ັ ດ
ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ເ ລ ະ ທ ຸ ລ ະ ກ ດ ຕ າ ມ ແ ຜ ່ ນ ກ ຳ ນ ົ ດ, ແ ຜ ່ ນ ການ ລ ອ ມ ້ ມ ຽ ວ,
ມ ີ ການ ແ ຂ ່ ງ ງ ານ, ແ ຂ ່ ງ ຂ ນ ຄ ຸ ນ ຄ ອ ງ ໃ ຫ ້ ສ ົ ມ ເ ຫ ດ ສ ົ ມ ຜ ົ ນ ແ ມ ່ ໃ ສ ່ ເ ສ ີ ມ
ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຫ າ ແ ຮ ງ ຂ ອ ງ ແ ຕ ່ ລ ະ ຄ ົ ນ, ແ ຕ ່ ລ ະ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ, ແ ຕ ່ ລ ະ ໜ ່ ວ ຍ ລ ອ ມ
ໜ ຸ ່ ມ, ແ ຕ ່ ລ ະ ທ ອ ງ ຖ ິ ່ ນ, ແ ຕ ່ ລ ະ ຂ ົ ງ ເ ຂ ດ ເ ລ ະ ແ ຕ ່ ລ ະ ບ ໍ ລ ິ ເ ວ ນ ໃ ຫ ຽ ນ ຍ,
ຈ າ ກ ນ ັ ້ ນ ຈ ຶ ່ ງ ເ ສ ີ ມ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ກ ຳ ລ ັ ງ ແ ຮ ງ ສ ັ ງ ລ ວ ມ ຂ ອ ງ ທ ົ ວ ປ ະ ເ ທ ດ ໄ ດ.
ຢ ່ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ, ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ໃ ຫ ຽ ຕ ອ ງ ເ ລ ່ ມ ຕ ້ ນ ດ ວ ຍ ການ ຊ ື ້ ຂ າ ຍ ຕ າ ມ
ການ ຜ ູ ກ ພ ັ ນ, ພ າ ຍ ຄ ວ າ ມ ວ ່ າ ເ ຮ ັ ດ ຕ າ ມ ແ ຜ ່ ນ ການ ທ ີ ່ ໄ ດ ເ ຊ ັ ນ ກ ັ ບ ທ ົ ວ
ໜ ວ ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ. ຢ ່ ປ ະ ເ ທ ດ ຝ ະ ລ ັ ່ ງ, ອ ິ ຕ າ ລ ີ, ແ ອ ັ ດ ສ ະ
ປ າ ຍ, ທ ົ ວ ໜ ວ ຍ ຜ ະ ລ ິ ດ ຂ ອ ງ ເ ຂ ົ າ ເ ຈ ົ າ ເ ປ ັ ນ ແ ຕ ່ ລ ະ ນ ິ ຄ ມ (Ferme)
ມ ເ ນ ື ່ ອ ທ ີ ່ ๕-๑๐-๑๕ ເ ຮ ັ ດ ຕ າ ໂ ດ ຍ ເ ລ ່ ມ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ ໜ ຶ ່ ງ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ າ ຂ ອ ງ.

ແຕ່ກເປັນການຜະລິດໃຫຽ່, ເພາະວ່າ ມີຄົນເຂົ້າມັ່ນເປັນຫົວໜ່ວຍໜຶ່ງໃນສ່ວນປະກອບຂອງບັນດາບໍລິສັດນາຍທຶນໃຫຽ. ບັນດາ ບໍລິສັດເປັນຜູ້ເຊັ້ນຊຸ້ກຜັນກັບແຕ່ລະນິຄົມ, ເປັນຜູ້ສະໜອງເມືອພັນ, ທຶນ, ເຄື່ອງປະກອບ ແລະຊ້ເອົາຜະລິດພັນທຶນຄົມຜະລິດອອກ (ສ່ວນທີ່ນອກເໜືອຈາກການຜູກພັນນັ້ນ ເມັ່ນນິຄົມຈໍໜ່າຍເອົາເອງ). ລັດຂອງພວກເຮົາຕ້ອງຈັດຕັ້ງອຽກໜ້ໃຫ້ໄດ້. ບັນດາບໍລິສັດທຸລະກິດ,ສະຫະກອນຊ້ຂ່າຍຕ່ອງເຊັ້ນຊຸ້ກຜັນກັບຊາວນາ, ກັບກຸ່ມການຜະລິດ, ກັບສະຫະກອນ, ກັບຣາຖານທັດຖະກຳ, ອົງສາທະກິດຂອງລັດແລະເອກະຊົນດ້ວຍການເອົາເງິນ ຫລ້ວັດຖຸສິ່ງຂອງໃຫ້ລ່ວງໜ້າການສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ.

ເມັ່ນອນວ່າ ຢ່ານມີຜະລິດພັນສົ່ນຄ້າຫລາຍ, ອັນກ່ຽວຂ່ອງມັ່ນເມັ່ນຕ່ອງເຮັດການຜະລິດ, ຕ່ອງຮູ້ເຮັດການປະຕິວັດເຕັກນິກ, ນຳເອົາເຄື່ອງມືໃໝ່ ແລະເຕັກນິກການໜ້ເຂ້ົາໃສ່ການຜະລິດ, ເຮັດເມືອນ ຈ່ງຈະມີຜະລິດຕະພາບສູ່ງ,ຈ່ງຈະມີຜະລິດພັນເຫລືອຫລາຍເພ່ືອແລກປ່ຽນ. ແຕ່ວ່າ ຮູ້ຊຸ້ຂ່າຍ ຈ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຂົ້າເຈ້ົາມີການດັດແປງ ແລະ ຮັບເອົາເຕັກນິກໃໝ່ໄດ້ໄວ ເພ່ືອມີຜະລິດຕະພາບສູ່ງ ແລະມີສົ່ນຄ້າດີ, ລາຄາຖ້ກ, ຂ່າຍໄດ້ໄວ.

ຄ.ຄ.ຄ - <u>ການຄົມນາຄົມ ແລະໄປສະນີຢ່ປະເທດເຮົາເປັນປ່າຍແໜ້ລມໃນປະຈຸບັນ</u>. ການຄົມນາຄົມ ແລະໄປສະນີເປັນ ພາກສ່ວນສ້ົ້ນຄ່ານຶ່ງຂອງ ໂຄງປະກອບ ໂຄງລ່າງ, ພ້ອມກັນນ້ັ ກ່ເປັນເງ່ືອນໄຂສ່ຳຄ້ັນອ້ັນໜຶ່ງຂອງ ການຜະລິດສ່ຳເປ້ົາກ່ວ້າງ. ການຄົມນາ

ຄົນ ແລະໄປສະນີໄປກ່ອນ ແລະມີຣາກຖານວັດຖຸຂະຫຽາຍຕົວ ພໍ່ສົມຄວນ ຈົ່ງຈະມີເງື່ອນໄຂຂະຫຽາຍເສດຖະກິດ ແລະປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດໄດ.

ສະນັ້ນ, ຕາມທຳນະດາຄົນເຮົາມັກຖືເວົ້າ ການຄົມນາຄົມ ແລະ ໄປສະນີເປັນສາຍເລືອດເສດຖະກິດ ແລະ ເປັນຕົວເລກຄາດພາຍວັນສຳຄັນ ເພື່ອຕີລາຄາລະດັບເສດຖະກິດ ແລະ ຄວາມສົ່ວໄສຂອງປະເທດໜຶ່ງ, ເຊັ່ນ ໃນເມື່ອທົ່ວໂລເມັດຕາໜຶ່ງມີເສັ້ນທາງເທົ່າໃດກິໂລເມັດ, ຄົດສະເລ່ຍ ປະຊາຊົນເທົ່າໃດຄົນຕໍ່ລົດໂອໂຕຄັນໜຶ່ງ ແລະໂທລະສັບໝວຍໜຶ່ງ...

ຈາດຈະເວົ້າໄດ້ວ່າ ການຄົມນາຄົມ ແລະ ໄປສະນີໄປຮອດໃສ ຄວາມວ່ອງໄວ ແລະຄວາມສຸກກໍໄປຮອດນັ້ນ, ຄວາມສາມາດສະຕິປັນຍາຂອງຄົນຈະໄດ້ຂະຫຍົມ, ຖ້າບໍ່ເປັນແນວນັ້ນ ກໍຈະຖືກປິດຫູບັງຕາ, ເປັນແຕ່ຈົ່ງຖົມບ້ານຂອງນ້ອຍໆ ຂອງຕົນ.

ຢູ່ປະເທດເຮົາ, ການຄົມນາຄົມຂົນສົ່ງ ແລະ ໄປສະນີຍັງຫລ້າຫລັງຫລາຍ, ຖະໜົນຫົນທາງ, ການໄປມາ ແລະ ການຂົນສົ່ງຍັງຫຍຸ້ງຍາກຫລາຍ, ພາຫະນະຕິດຕໍ່ສື່ສານ ແລະຂົນສົ່ງມີໜ້ອຍແລະຍັງປະຖິປະຖານຢູ່, ສະພາວະດັ່ງກ່າວໄດ້ເປັນອຸປະສັກໃຫຽ່ຫລວງສຳລັບການຂະຫຽາຍເສດຖະກິດ ແລະສຳລັບພາລະກິດປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ, ຮັກສາຄວາມສະຫງົບຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ແລະຍັງເປັນອຸປະສັກອັນໃຫຽ່ຫລວງເຖິງການນຳພາດ້ານອື່ນໆ ອີກດ້ວຍ.

ພັກເຮົາຕ້ອງບັນຫາເອົາການຄົມມາຄົມຂົມສ້ຽ ແລະ ໄປສະນີ
ເປັນປາຍແຫລມນັ້ນ, ໝໍ ໝໍ ເພື່ອຍົນຂົ້ນ ແກ້ໄຂຈຸປະສົງທີ່ກາວ
ມານັ້ນ, ເພື່ອຂະຫຽາຍການແລກປ່ຽນເສດຖະກິດ, ແລກປ່ຽນສົມ
ຄາ, ລົບລ້າງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງເຂດຕ່າງໆ,ລະຫວ່າງເຜົ
ຕ່າງໆ, ລົບລ້າງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຕົວເມືອງກັບຊົນນະບົດ,
ລະຫວ່າງເຂດທີ່ງພຽງກັບເຂດພູດອຍ, ປະກອບສ່ວນຮັບປະກັນວຽກ
ງານປ້ອງກັນຊາດ, ເປີດກ້ວ້າງການພົວພັນເສດຖະກິດກັບຕ່າງ ປະ
ເທດ ແລະຮັບປະກັນການນໍາພາ ແຕ່ສູນກາງລົງເຖິງຮາກຖານ ໃຫ້
ທັນເວລາ ແລະມີຜົນສັກສິດ.

ພວກເຮົາ ຕ້ອງບັນຫາການຄົມມາຄົມຂົມສ້ຽ ເປັນ ປາຍແຫລມ
ນັ້ນ, ເພາະນັ້ນຍັງຮັບໃຊ້ການຂະຫຽາຍການຄ້າ,ຮັບໃຊ້ການຂົ້ຂາຍ,
ຮັບໃຊ້ການຮ່ວມມື ແລະ ການສໍາພັນເສດຖະກິດ ລະຫວ່າງທ້ອງຖິ
ຕ່າງໆ, ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດທໍານະຊາດ ເພິ່ງຕົນເອງ
ຫຼຸ່ນຕົນເອງຫ້ໃຜຜ່ລາວ ກາຍມາເປັນເສດຖະກິດສົມຄ້ວ,ແລະຄ່ອຍໆ
ເດີນເຂ້ົາສູ່ການຜະລິດໃຫຽ່ສັ່ງຄົມນິຍົມ, ຄ້ວາມ ກ້ວ້າຂົມສ້ຽແຕ່ລ
ການທ້ວມທ້ວນຫລ້ວຍນ້ວ, ການຄ້ວ ຈະບ່ເປັນພະລ ທ້ການ
ໃຫ້ແກ່ການຜະລິດ ແລະຂ້ວດການເປັນຢ້ໄດ, ແລະ ບ່ງ່ເປັນຕ້ວ
ໂສ້ຫ້ວ່ໄດ.

ການຄົມມາຄົມມ້ຄ້ວາມສ້ຳຄັນທ້ສຸດ, ແຕ່ ການຂະຫຽາຍນັ
ກ້ມ້ຄ້ວາມຫຽ້ງຍ້ວ ການຫລາຍ, ນັ້ນທ້ວ່ງໃຫ້ເວລ, ແຮງ້ວ ແລະ
ມ້ເງ້ນຄ້ຳຫລາຍ. ພວກເຮົາຕ້ວ່ງ ຈ ຈ ກແຮງ ຄ້ວ ເພ ຈ ຍ ຢຸດ

ທະສາດຂະຫຽາຍຄົມນາຄົມ ຕິດຕ໋ຽງຣະບົບຂົນສ໋ງທາງອາກາດ ແລະ ສ໋ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ໃຫ້ໄປເຖິງແຕ່ລະເຫສະບານແຂວງ ແລະຕົວເມ໊ືองໃຫ່ຽ, ສ໋ງທາງ99ກໄປສູ່ທ໊ດຕາເວ໊ັ99ກແລະລະບົບທາງຊົນນະບົດ ບ້ານຕ໋ຽງ,ບ້ານຕ໋ເມ໊ືองໃຫ່ປ໋ງໃສ່ທາງຫລວง, ກະກຽມສ໋ງທາງລົດໄຟ ຕິດຈ໋ງກັບທ່ຽວ ງາມ. ພຸ້ມໃຊ້ທ໊ດນ໋ຳ້ວ່າ ສົ້ມທົບການໃຊ້ພາຫະນະປະຖົມປະຖາມ ກັບພາຫະນະທັນສະໄໝ, ລົດ ແລະປະຊາຊົນພ໋ມກັນຣັດ ເພ໋ືอຂະຫຽາຍການຄົມນາຄົມຢ່ໃນ, ການຄົມນາຄົມເຂດຊົນນະບົດແລະການຄົມນາຄົມເຂດພ້ດ໋ຍໃຫ້ດ໊ ເໝ່ໃສ່ຣັດໃຫ້ການຄົມນາຄົມ ແລະ ການຕິດ໋ຕ່ໃນທ່ອປະເທດທະລຸລ໋ງກັນ; ສຸມກ໋ຳລ໋ງຂ໋ງລົດ ເພ໋ືอຂະຫຽາຍທາງຫລວงທົ້ງສາຍຕ໋ງ ແລະສາຍຂວາງ (ທາງບ໊ກ,ທາງນ້ຳ ແລະທາງ9າກາດ); ຂະຫຽາຍຕາໜ່ງສ໋ສາມໄປສະນ໊ເທ໋ືอລະກ້າວ ອ໊ັ້ພ໋ດ໋ເຜ໋ນໂທລະສັບ, ໂທລະເລກໃຫ້ໄປເຖິງຂ໊ັ້ນເມ໊ືอง ແລະບ໊ັ້ນ ດາຣາກຖາມເສດຖະກ໊ດທ໊ສ໋ຳ້ຄ໊ັ້ນ ເພ໋ືอຣັບໃຊ້ການນ໋ຳ້ພາ, ການຊ໊ັ້ນ ນ໋ຳ, ການສ໋ສານເສດຖະກ໊ດ ແລະການພ໋ວພ໊ັນກັບຕ່ງປະເທດ.

๔.๔.ฝ - ບ໊ັນຫາການພ໋ວພ໊ັນເສດຖະກ໊ດກັບຕ່ງປະເທດ.

ໃນຍຸກສະໄໝປະຈຸບ໊ັນ, ທຸກ໋ ປະເທດໃນໂລກ໊ອາປະເທດໃຫ່ຽ໊ນ້ອຍ, ຮ໋ງມ໊ ທລຸ໊ກຍາກ, ຕ໋ວ່າ ຢ່ກ໋ະຫຽາຍເສ໋ດຖະກ໊ດ, ສ໋ງສ່ປະເທດເປ໊ັ້ນ໋ຢ່ກ໋ກ໋ວ ໄປໄວ ແລະຢ່ກ໋ໃໝ່ ປະສ໋ດ໊ທ໊ພ໋ເສດຖະກ໊ດສ໋ງນ໊ມ ຕ໋ງຮຸ໋້ສົ້ມທົບ ເສດຖະກ໊ດພາຍໃນກັບຕ່ງ

ປະເທດ, ຮຸ່ງເຮືອງຂະຫຽງຫ້າແຮງບົ່ມຊ້ອນດ້ານເສດຖະກິດພາຍໃນ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ຈຳໃຊ້ປັດໄຈເສດຖະກິດພາຍນອກຢ່າງມີຜົນທີ່ສຸດ. ຊຶ່ງມີ ລະຫວ່າງປະເທດຈັກກະພັດດ້ວຍກັນ, ປະເທດຮ່ວມກັບປະເທດທຸນຍາກພ້ອມດຳເນີນສົ່ງຄາມເສດຖະກິດ, ສົ່ງຄາມການຄ້າແລະສົ່ງຄາມເງິນຕາມຳກັນຢ່າງດຸເດືອດທີ່ສຸດ.

ພວກເຮົາ ກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມ ໂດຍບ່ຜ່ານໄລຍະຂະຫຽາຍຕົວທຶນນິຍົມ, ດັ່ງນັ້ນ ການສົມທົບເສດຖະກິດພາຍໃນກັບພາຍນອກ, ເປີດກ້ວາງການພົວພັນເສດຖະກິດກັບຕ່າງປະເທດ, ຈົ່ງໃສ່ບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມອ່ານອງທີ່ໄປກ່ອນ, ນຳໃຊ້ຜົນສຳເລັດດ້ານ ເສດຖະກິດເຕັກນິກຂອງຍຸກສະໄໝຕາມຄວາມສາມາດຂອງຕົນ, ອັນນັ້ນ ເປັນບັນຫາຍຸດທະສາດທີ່ມີຄວາມໝາຍເປັນຕາຍ, ເປັນບ່ອນຈົ່ງ ອັນ ສຳຄັນຍິ່ງໃນພາລະກິດສ້າງ ເປັນປະເທດອຸດສາຫະກຳ.

ຕ່ອງໜ້ານີ້ອ້າ ບ່ມີຈັກກະພັດ ແລະພວກປະຕິກ້ານໃດໆ ທີ່ຈະມີເຈດຕະນາດີໃນການຊ່ວຍພວກເຮົາກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມ, ພວກເຂົາຢາກໃຫ້ພວກເຮົາ ເປັນຄົນສ້ອມຫລັງບ້ານ, ເປັນບ່ອນຈຳໜ່າຍຜະລິດຜົນທີ່ເສດເຫລືອ ແລະເປັນບ່ອນສະໜອງວັດຖຸດິບດ້ວຍລາຄາຖືກໆ ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ. ບັນດາປະເທດພ້ອມພັດທະນາ ແລະກ້າວໜ້າໃນໂລກ ເຂົາຢາກຊ່ວຍເຫລືອພວກເຮົາ, ແຕ່ຄວາມສາມາດຂອງເຂົາຍັງຈຳກັດຢູ່.

ສຳລັບບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມ ກໍ່ເໝືອນ ຈະຄົ້ນຄິດ, ມີປະເທດໃກ້ ແລະປະເທດໄກ, ຜົນປະໂຫຍດແລະພົ້ນທະບ່ຄົ້ນ...

ໂດຍເລີ່ມຈາກເໝອທາງການເມືອງ, ພວກເຮົາ ໄດ້ວາງເໝອທາງ
ກ່ຽວກັບການພ້ອພັນເສດຖະກິດກັບຕ່າງປະເທດ ອອກຄື: ຍົກໃສ່ສະ
ຫະພາບໂຊວຽດ ແລະລະບົບສັງຄົມນິຍົມຢ່າງຂາດຂົ້ນ, ເວົ້າການ
ສາມັກຄີຮ່ວມສຳພັນ ນ ຊາດໃນອິນດູຈີນ ເປັ້ນເສົ້າຄ້ຳ. ສະຫະພາບ
ໂຊວຽດມີຄວາມສາມາດຊ່ວຍພວກເຮົາຫລາຍໃນດ້ານບົດຮຽນ, ນັກ
ຊ່ຽວຊານ, ເຄ່ືອງປະກອບໃຫ້ແກ່ການກ່ສ້າງ ແລະການຂຸດຄົ້ນແຮ,
ນ້ຳມັນເຊ້ືອໄຟ, ຍານພາຫະນະ, ສິນຄ້າໃຊ້ສອຍ ແລະ ຮ່ວມມ້ືກັບ
ພວກເຮົາໃນການຂຸດຄົ້ນຜະລິດພັລຳນ້ອນໜ້ຶ ທ້ີສະຫະພາບໂຊວຽດ
ມ້ີຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ພວກເຮົາມ້ີຄວາມສາມາດເຮັດໄດ້ເຊ່ັນ
ເປ້ີດວ້ າງການຂຸດຄົ້ນແຮ່ກ້ອ, ເຮັດການຜະລິດ ຜະລິດພັລຳນ້ອນ
ໜ້ຶ ງ ດ້ານກະສິກຳຂອງເຂດຮ້ອນ (ກາເຟ, ຢາສູບ, ພາກຫຸ້ງເຫດ,
ຄ້ງ, ຍາມ, ພາກໄມ້, ຜັກຫ້ອມ, ຕ້ນໄມ້ທ້ີເປ້ັນຢາ...).

ສຳລ້ັບຫ້ວງດ້ານ, ເພ້ືອນ້ັ ງຂາດເຂ້ືນ ດ້ານທ້ິມ ຮ້ວມ ແລະ
ເຄ່ືອງ ປະກອບ ຢ່ ງ, ແຕ ມ ີ ຄວາມສ ານາດ ຊ ວ ຍ ໜ ນ ໃ ຫ ແ ກ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ້ າ
ຫລາຍ ປະ ການ ໃ ນ ດ ານ ບ ົ ດ ຮ ຽ ນ, ດ ານ ນ ັ ກ ຊ ຽ ວ ຊ ານ ແ ລ ະ ກ ຳ ລ ັ ງ
ແ ຮ ງ ງ ານ ເ ຕ ັ ມ ກ . ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ້ າ ຈ ຳ ເ ປ ັ ້ ນ ຕ ອ ງ ໃ ຊ ເ ວ ລ າ ຫ ລ າ ຍ ສ ິ ບ ປ ີ
ຈ ຶ ງ ຈ ະ ສ າ ມ າ ດ ສ ້ າ ງ ແ ຮ ງ ງ ານ ເ ຕ ັ ມ ກ ໃ ຫ ້ ພ ຕ າ ມ ຄ ວ າ ມ ຕ ອ ງ ການ,
ດ ງ ມ ນ ຕ ງ ແ ຕ ດ ຽ ວ ນ ້ ໄ ປ ຮ ອ ດ ເ ວ ລ ານ ້ ມ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ້ າ ຕ ອ ງ ຈ າ ໄ ສ ຫ ວ ຽ ດ
ນ ານ ເ ພ ື ່ ອ ຊ ວ ຍ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ້ າ . ໃ ນ ດ ານ ນ ້ ັ ກ ານ ຊ ວ ຍ ດ ານ ແ ຮ ງ ງ ານ
ແ ລ ະ ເ ຕ ັ ມ ກ ຂ ອ ງ ຫ ວ ຽ ດ ນ ານ ແ ກ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ້ າ ນ ້ ັ ມ ຈ ະ ຊ ວ ຍ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ້ າ
ສ ້ າ ງ ຄ ຸ ນ ຄ າ ໃ ໝ , ເ ສ ົ ້ ມ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຄ ຸ ນ ປ ະ ໂ ຫ ຍ ດ ຂ ອ ງ ການ ຊ ວ ຍ ເ ຫ ລ ົ ື ອ

ສາມີຊ່ວຍພວກເຮົາຊຸດຄົ້ນຄວ້າມາດສາມາດບົ່ມຊ້ອນໃຫ້ກາຍເປັນ
ພາກເປັນຜົນຕົວຈິງ.

ທ່ານນາມ ບໍ່ພຽງແຕ່ສາມາດຊ່ວຍພວກເຮົາສ້າງຮາກຖານ
ວັດຖຸເພື່ອຊຸກຍູ້ການຜະລິດເທົ່ານັ້ນ, ທ່ານນາມ ຍັງເປັນຕະຫລາດ
ໃຫຽ ເຊິ່ງສາມາດຈຳໜ່າຍຜະລິດພັນຫລາຍອັນຂອງພວກເຮົາ.ທ່ານ
ນາມ ພ້ອມທັງສະຫະພາບໂຊວຽດ ແລະປະເທດສັງຄົມນິຍົມຈຳນວນ
ໜຶ່ງຈະເປັນຕະຫລາດອັນໝັ້ນທ່ຽງສຳລັບຜະລິດພັນສົ່ງຄາກະສິກຳ-ປ່າ
ໄມ້ຂອງພວກເຮົາ.

ບັນຫາສຳຄັນຄື ຕ້ອງຊອກໃຫ້ເຫັນ ແລະ ເລືອກເຟັ້ນແຜນ
ຮ່າງເສດຖະກິດທົ່ວໄປ ເຊິ່ງສາມາດຕອບສະໜອງຜົນປະໂຫຽດ
ຂອງທັງສອງຝ່າຍໄດ. ຕ້ອງມີຫົ້ວໝ້ອຍແກ້ການຮວມມື ນັບ
ແຕ່ການຈັດຕັ້ງ ຈົນຮອດນະໂຍບາຍກົດເບບແຜ່ອິດເຮັດວຽກ,ຕ້ອງ
ຮຸ້ຜ່ອນສ່ອນຍາວໃຫ້ແກ່ກັນ. ເພື່ອນຊ່ວຍພວກເຮົາ ສ້າງພະນັກ
ງານ, ກຳມະກອນ, ຊ່ວຍສ້າງຮາກຖານວັດຖຸເຕັກນິກ, ພວກ
ເຮົາກ໋ຕ້ອງຕອບສະໜອງຄືນດ້ວຍນ້ຳໃຈມິດຕະພາບອັນຜ່ອງໃສ, ເປັນ
ຫ່ວງເປັນໃຍຕໍ່ຜົນປະໂຫຽດອັນຊອບທຳຂອງເພື່ອນ, ເປັນຕົ້ນ ເມື່ອ
ຕຸ໊ກໍ່ພ້ອມຮັບໃຊ້ພາລະກິດປະຕິວັດຂອງພວກເຮົາ, ເຮັດເມື່ອໃດໃຫ
ເຂົ້າເຈົ້າພຽ້ມ,ທົດແທນເຫື່ອແຮງອັນຈຳເປັນ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າ
ສາມາດສືບຕໍ່ເຮັດວຽກງານໄດ້ຕໍ່ໄປ... ທຸກເມື່ອຄິດຊາດຄັ້ນເຄ້ຍ,
ວັດຖະປະໂຫຽດ, ມັນອາດຈະສ້າງຜົນປະໂຫຽດຂ້ົ ນ ໄດ້ຊ່ວຄາວເທົ່າ
ນ້ົ ນ, ແຕ່ກ໋ຮັບປະກັນຄວາມສາມັກຄີ ແລະຄວາມສຳພັນອັນຍາວ

ນານ ໄດ.

ຕ້ອງມີສະຕິລະວັງຕົວສູງ ເພື່ອຕ້ານຢັ້ງການບິດເບືອນ, ນ້ຳ ເພທຳລາຍ, ແບ່ງແຍກຂ້ອງສັດຕູ ເລະພວກຍ້ຶ. ພວກເຂົ້າ ຢາກ ແຍກພວກເຮົາ ອອກຈາກສະຫະພາບໂຊວຽດ, ຢາກເຮັດໃຫ້ຄວາມ ສາມັກຄີພະເສດລາວ-ຫວຽດນາມ-ກຳປູເຈ ອ່ອນລົງ. ທັດສະນະແນວ ຄິດເຍັ້ນຫານ້ຳ ຕ້ອງຈະແຈ້ງ ເລະເດັດຂາດ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ອີກໃນ ການພົວພັນ ເສດຖະກິດຕ້ອງ ສະຫລ ອສະຫລາດ ເລະມີມ ອມ, ບ ຄວນ ເຫັນແກ່ຜົນປະໂຫຍດ ສະເພາະໜ້າ ເລະ ຊ ຄາວ ເທົ່ານ ອັນຈະ ກ ຄວາມ ເສຍ ທາຍ ໃຫ້ ແກ ຍຸດທະສາດ ລວມ ເລະ ພາລະກິດ ລວມ.

ພວກເຮົາ ຕ້ອງ ຈັ ໃສ ຝ່າຍ ສັ ຄົມ ນິ ຍົມ ຢ່າງ ຊາດ ຂ ມ, ເພ ທະ ຄວາມ ສາມັກຄີ ຢ່າງ ແໜ້ນ ແຟ້ນ ລະ ຫວ່າງ ນ ປະ ເທດ ໃນ ອິນ ດູ ຈີນ. ເຮັດ ເຍ ນ ້ ບ ເນ ນ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ປະ ຕິ ເສດ ການ ພົວ ພັນ ກັ ຝ່າຍ ຕ ເວ ນ ຕ ກ ເລ ະ ຈ ການ ຈັ ດ ຕັ ງ ສ ກ ຕ ງ ໆ, ຈ ກ ຂ ງ ນ ກ ເນ ເພ ສ ງ ຣ ກ ຄ ມ, ສ ງ ທ ແ ງ ໃ ແ ກ ການ ພົວ ພັ ທ ງ ເ ດ ຖ ະ ກ ກ ັ ຝ ຍ ຕ ເ ວ ນ ຕ ກ ໂ ຍ ບ ຖ ກ ເ ກ ບ ຕ ງ, ຜ ກ ນ ດ. ຍ ກ ສ ໄ ປ ະ ຈ ບ ນ ນ ມ ຫ ລ ຍ ປ ະ ເ ທ ດ ທ ບ ເ ນ ນ ມ ເ ນ ຳ ກ ນ ຈ ນ ກ ະ ທ ງ ເ ນ ປ ລ ະ ປ ກ ກ ນ, ແ ຕ ກ ມ ກ ານ ພົວ ພັ ນ ຈ ນ ເ ດ ຖ ະ ກ ດ ນ ຳ ກ ນ. ເ ດ ຖ ະ ກ ດ ກ ມ ຄ ວ ນ ເ ຈ ຳ ສ ເ ພ ະ ຂ ງ ນ ນ, ສ ລ ບ ທ ນ ນ ິ ຍ ມ ຄ ວ ນ ເ ຈ ຈ ນ ເ ນ ນ ຜ ນ ກ ຳ ໄ ລ. ດ ງ ນ ນ ຖ ຫ ກ ວ ຈ ພ ກ ເ ຮ ນ ນ ນ ະ ໂ ຍ ບ ຍ ແ ງ ກ ຳ ໄ ລ ຈ ນ ເ ພ ະ ສ ນ ໃ ຫ ແ ກ ຍ ທ ນ, ພ ກ ນ ຍ ທ ນ ຈ ະ ເ ຮ ດ ກ ບ ພ ກ ເ ຮ ເ ລ ະ ພ ກ ເ ຮ ກ ສ ນ ຈ ດ ຖ ດ ງ ເ ຈ ທ ນ ຮ ນ ເ ລ ະ ເ ຕ ນ ກ ຈ ກ ພ ກ ເ ຂ ເ

ໄດ້. ພວກເຮົາບ່ຕ້ອງວ່ຽງໃນບັນຫານ້ ດ້ງທ່ ເລ່ມ ໄດ້ເວ້າວ່າ ອັນ ມັນເປັ "ຄາຣມ" ເພ່ອ້ສ້າງສ້ງຄົມນ່ຍ້ມ. ເມ່ອ້ມ ວ່າ ໃນເມ່ອ້ຣ່ບ ອັນ, ກ໋ຄ່ໃນ ຫ ລ ຍ ເມ່ອ້ຣ່ບ ເສ ຖ ະ ກ໋ ດ ອ່ ໆ ພວກເຮົາ ບ່ງ ບ່ ທ ມ ປ ະ ສ ບ ປ ະ ກ ນ, ຕ ອ ງ ຖ ອ ດ ຖ ອ ມ ບ ຶ ຄ ຣ ມ ດ ວ ຍ ຕ ມ ເ ອ ງ ເ ລ ະ ຣ ມ ເ ວ ົ ້ ບ ຶ ຄ ຣ ມ ຂ ອ ງ ບ ນ ດ ປ ະ ເ ທ ດ ອ ຍ ມ ອ ງ.

ລວມ ຄ ວ າ ມ ວ າ ໜ ້ ທ ່ ເ ປ ດ ກ ວ ້ າ ງ ກ ນ ພ ວ ພ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ກ ບ ຕ າ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ມ ່ ໜ ້ ກ ໜ ວ ງ, ວ ຽ ກ ງ ນ ອ ນ ມ ຄ ວ ນ ທ ຽ ງ ຍ ກ ແ ລ ະ ສ ບ ສ ນ ຫ ລ ຍ. ເ ພ ່ ອ ປ ະ ຕ ບ ດ ວ ຽ ກ ງ ນ ອ ນ ນ ້ ໄ ດ ດ ບ ນ ຫ ນ ລ ສ ະ ນ ະ ຕ ດ ສ ນ ເ ມ ່ ນ ບ ໃ ຫ ເ ອ ຍ ອ ງ ແ ຕ ດ ນ ດ ຣ ວ, ຫ ນ ກ ເ ມ ່ ນ ຕ ອ ງ ບ ຸ ກ ໜ ນ ບ ນ ຕ ວ ຂ ນ, ເ ຂ ນ ແ ຂ ວ ງ ຂ ນ, ເ ພ ະ ວ ່ ມ ແ ຕ ບ ຸ ກ ຄ ນ ຂ ນ, ເ ຂ ນ ແ ຂ ວ ງ ຂ ນ ຈ ງ ຈ ະ ຣ ບ ກ ນ ຊ ວ ຍ ເ ຫ ລ ອ ຊ ອ ງ ເ ພ ່ ອ ນ ໄ ດ ເ ລ ະ ເ ພ ່ ອ ນ ຈ ງ ມ ຄ ວ ນ ເ ຊ ່ ອ ໝ ນ ຕ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ. ຕ ອ ງ ເ ອ ົ າ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ເ ປ ນ ພ ເ ສ ດ ເ ຖ ິ ງ ກ ນ ຄ ນ ຄ ວ ນ ບ ນ ຫ ນ ກ ນ ພ ວ ພ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ກ ບ ຕ າ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ລ ະ ກ ນ ສ ້ ງ ຄ ນ ແ ຄ ວ ພ ະ ນ ກ ງ ນ ທ ່ ເ ຮ ັ ດ ວ ຽ ກ ງ ນ ພ ວ ພ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ກ ບ ຕ າ ງ ປ ະ ເ ທ ດ. ຂ ນ ພ ະ ເ ຈ ົ ້ າ ສ ະ ເ ໜ ີ ວ ່ າ ຢ ສ ຸ ນ ກ ງ ເ ລ ະ ບ ນ ດ ນ ແ ຂ ວ ງ ໃ ຫ ຽ ຄ ວ ນ ຈ ດ ຕ ງ ຄ ະ ນ ະ ພ ວ ພ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ກ ບ ຕ າ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ພ ່ ອ ຊ ວ ຍ ຄ ະ ນ ະ ພ ກ, ຈ ຳ ນ ວ ນ ກ ດ ກ ນ ປ ກ ຄ ອ ງ ຄ ນ ຄ ວ ນ ນ ້ ຳ ນ ກ ນ ຄ ນ, ຖ ຍ ທ ນ ມ ຄ ນ, ໃ ນ ເ ບ ອ ງ ຕ ນ ມ ກ ໃ ຫ ຈ ດ ຕ ງ ພ ກ ສ ອ ນ ໜ ່ ງ ສ ້ ງ ກ ດ ໃ ນ ຫ ອ ງ ວ ກ ນ ສ ຸ ນ ກ ງ ເ ລ ະ ຫ ອ ງ ກ ນ ແ ຂ ວ ງ ໂ ດ ຍ ເ ນ ມ ຣ ອ ງ ປ ະ ທ ນ ສ ະ ພ ລ ດ ຖ ະ ມ ນ ຕ ຣ ອ ງ ປ ະ ທ ນ ຄ ະ ນ ະ ກ ມ ະ ກ ນ ປ ກ ຄ ອ ງ ແ ຂ ວ ງ ເ ປ ນ ຜ ຮ ບ ຜ ດ ຊ ອ ບ.

ພ ຍ ຫ ລ ງ ຄ ນ ຄ ວ ນ ບ ນ ຫ ນ ຕ ່ ງ ໆ ກ ຣ ວ ບ ຮ ບ ເ ມ ອ ກ ງ ລ ວ ມ ແ ລ ວ

ພວກເຮົາຕ້ອງເບິ່ງຄົນບັນດາບັນຫາ ກ່ຽວກັບຈຸດໝາຍ ແລະ ທິດນຳ ຂອງ ການ ກ່ສ້າງ ເສດຖະກິດ, ໃນ ເມື່ອ ເຫັນ ບັນຫາ ເຫລ່ານ ລ້ວນ ແຕ່ ເປັນ ບັນຫາ ໃຫຽ່, ບັນຫາ ພົ້ນ ຖານ, ມີ ລັກສະນະ ເໝືອ ທ່ວ ໆ. ເໝືອ ທ່ວ ໆ ແລະ ທິດ ນຳ ຕ້ອງ ໄດ້ ຮັບ ການ ເຊ ື່ອມ ຊຶມ ແລະ ຕ້ອງ ປະຕິບັດ ຕາມ, ສ ອນ ຈຸດ ໝາຍ ນັ້ນ ເນ ື່ອ ງ ຈາກ ຕ້ອງ ສ ູ້ ຊຶມ ປະຕິບັດ ໃຫ້ ໄດ.

ຈຸດໝາຍ ລ ວມ ເຊ ິ່ ງ ກ ່ ອ ງ ປະ ຊຸ ມ ໃຫຽ ່ ໄດ ກ ໍ ານົ ດ ໃຫ ້ ແ ລ ະ ໄ ພ ຂ ້ າ ມ ຜ ່ ານ ມ ໍ ່ ໆ ນ ີ ້ : ບ ັ ນ ດ ານ ຖ ານ ກ ໍ ານ ົ ດ ເ ໝ ົ ມ ະ ເ ດ ັ ດ ກ ານ ກ ໍ ນ າ ຊ ຶ ບ ແ ລ ະ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ສ ິ ດ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ຶ ມ ຜ ູ ້ ອ ອ ກ ແ ຮ ງ ງ ານ ນ ັ ້ ນ ຕ ່ ອ ງ ສ ້ າ ງ ຣ າ ກ ຖ ານ ວ ັ ດ ຖ ຸ ເ ຕ ັ ກ ນ ິ ກ ນ ັ ຈ ໍ ເ ປ ັ ນ ໃ ຫ ້ ແ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ຢ ູ ່ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ ໃ ຫ ້ ໄ ດ , ກ ່ ສ ້ າ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ ໃ ຫ ້ ກ າ ຍ ເ ປ ັ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ທ ົ ນ ະ ສ ິ ກ ໍ າ ປ ່ າ ໄ ມ ້ , ວ ຸ ດ ສ ່ າ ທ ະ ກ ໍ ະ ຫ ຽ ນ ຕ ົ ວ . ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຕ ້ ອ ງ ປ ັ ບ ປ ຸ ງ ບ ຸ ລ ະ ນ ະ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ , ກ ່ ສ ້ າ ງ ຄ ົ ນ ແ ຖ ວ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ ກ ໍ ນ ະ ກ ອ ນ ນ ັ ນ ຈ ໍ ເ ປ ັ ນ ເ ພ ື ່ ອ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ , ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ , ພ ອ ມ ນ ັ ້ ນ ກ ໍ ຮ ັ ບ ປ ະ ກ ັ ນ ໃ ຫ ້ ປ ະ ຊ າ ຊ ຶ ມ ບ ັ ນ ດ າ ເ ຜ ົ ່ າ ສ ິ ດ ສ ະ ເ ໝ ີ ພ າ ຍ , ມ ີ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ ັ ກ ຄ ີ ແ ລ ະ ສ ົ ມ ບ ຸ ນ ພ ຸ ນ ສ ຸ ກ ຢ ່ າ ງ ເ ຫ ລ ື ອ ລ ໍ .

ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຄ າ ດ ກ ະ ອ າ ຈ ະ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ບ ັ ນ ດ າ ຈ ຸ ດ ໝ າ ຍ ລ ວ ມ ເ ຫ ລ ່ າ ນ ັ ້ ນ ໃ ຫ ້ ສ ໍ າ ເ ລ ັ ດ ໃ ນ ຊ ຸ ມ ແ ຜ ນ ກ ານ ๕ ປ . ສ ະ ຫ ະ ພ າ ບ ໂ ຊ ວ ຽ ດ , ບ ັ ນ ດ າ ປ ະ ເ ທ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ເ ອ ີ ້ ນ ວ ່ າ ກ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ບ ັ ນ ດ າ ຈ ຸ ດ ໝ າ ຍ ຂ ອ ງ ສ ະ ໄ ພ ຂ ້ າ ມ ຜ ່ ານ ສ ໍ າ ເ ລ ັ ດ ໃ ນ ຂ ອ ບ ເ ຂ ດ ๔๐ ປ , ແ ນ ່ ງ ໂ ທ ມ ຕ ້ ອ ງ ໃ ຊ ້ ເ ວ ລ າ ເ ຖ ິ ງ ๒๐ ປ . ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຈ າ ດ ຈ ະ ໄ ປ ໄ ວ ກ ວ ່ າ , ຍ ່ ອ ມ ມ ີ ກ ໍ າ ລ ັ ງ ແ ຮ ງ ຂ ອ ງ ຍ ຸ ກ ສ ະ ໄ ພ , ຍ ່ ອ ມ ມ ີ ກ ານ ປ ະ ສ ານ ສ ົ ມ ທ ົ ບ ຢ ່ າ ງ ເ ໝ ົ ມ ແ ຝ ້ ມ

ກັບຫຽນຫາມ ແລະກຳປູເຈຽ ພ້ອມກັນກ່າວຂໍ້ນ, ພ້ອມກັນປະຕິບັດ ກາມທັມເປັນອຸດສາຫະກຳ, ອີງໃສ່ວົງຄະນາຍາດສັງຄົມນິຍົມທີ່ເຂັ້ມ ແຂງແຮງກ່າ ແລະອາ ໄສການປະຕິວັດທາງດ້ານວິທະຍາສາດ-ເຕັກ ນິກເທົ່ອທີ່ ມີ ໃນໂລກທີ່ພວມຂະຫຽາຍຕົວຢ່າງຟົດຟື້ນ. ແຕ່ເປັນວັນ ເໝນອ່ານ ຈະຮ່ວມຣົ່ມເໝນບ່ ໄດ, ເພາະວ່າ ຈຸດເລີ່ມ ຂອງພວກ ເຮົາຕ່ຳໂພດ, ພວກເຮົາພວມມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫລາຍໃນດ້ານຄົມນາ ຄົມຂົນສົ່ງ ແລະດ້ານແຮງງານ, ຍິ່ງໄປກ່ວານ້ນ ພວກເຮົາ ຍັງຈະ ຕ້ອງຈົ່ງກຳລັງ ໄວ້ເພື່ອໃຊ້ເຂົ້າໃນກິລະນີບັງເອີນທີ່ຈຳເປັນ.

ເພື່ອປະຕິບັດນັນດາຈຸດໝາຍເທິງນ້ນໃຫ້ສຳເລັດຮຽບຮ້ອຍຈະ ຕ້ອງໃຊ້ເວລາຍາວນານປານໃດ, ນັ້ນນ ເປັນບັນຫາທີ່ຈະຕ້ອງສົ ຕ່ຄ້ນຄວ້າ. ແຕ່ ນ້ນ ສ້ານັນດາຈຸດໝາຍລວມ, ພວກເຮົາຕ້ອງ ສຸ້ມໃສ່ປະຕິບັດນັນດາຈຸດໝາຍລະອຽດແຕ່ ນ້ ໄປເຖິງປີ ໝດ ໃຫ້ໄດ ເຊ່ນ:

ສຸ້ມ ເຮັດໃຫ້ສະພາບການມີຄວາມສະຫງ ໂດຍ ສ້ ຄານ ໜ້ ເໜ ໜ້ ໃນດ້ານການເມ ອງ, ດ້ານປ ອງກັນຊາດ ປ ອງກັນຄວາມສະ ຫງ ໂ, ເສດຖະກິດ ແລະຊ ວິດການເປັນຢ່ , ໃນນ ການສຸ້ມ ເຮັດ ໃຫ້ສະພາບ ການ ເສດຖະກິດ ແລະ ຊ ວິດການເປັນຢ່ ມີຄວາມສະຫງ ໂ ເປັນຈຸດໝາຍ ສ້ ຄານ ແລະສ ຄັນກ ວ ໝ.

ຕ ງສຸ້ມໃສ່ກະສິກ ຳ-ປ ໄມ, ດັດສ ງ ແລະ ມ ຳເ ກະສິ ກ ຳ-ປ ໄມ້ ຫລຸດພ້ນ ຈ ກ ເສດຖະກິດທ ມະຊາດ ຸ ເ ພ ໃ ຜ ພ ລ ວ. ສຸ້ມ ແກ້ໄຂບັນຫາສະ ຽ ຈ ານໃນ ປ ເທດ ຢ ງ

ໜ້ກເໜ້ນ, ນ້ບທ້ງ ເຂດທ້ນ້ຄວ້ນຕ້ອງ ກ້ນຫລ້ຍ ເຊ້ນ: ວຽງຈ້ນ, ຕ້ອງສຸ້ງ້ນ ໃຫ້ ໄດ້ ໜ້ນ ຍ້ ກ້ນ ຜຸ້ ໜ້ ງ ๔๐๐ ກິໂລ ຂ້ນ ໄປ ຕ້ ປ ີ ນ້ບ ແຕ ຸ ນ ປ ີ ໜ້ ຂ ອ ງ ແ ຜ ນ ກ ານ ແ ຫ ງ ລ ັ ດ ๒๐๑๗-๒๐๒๐.

ຕ ອ ງ ຖ ື ເ ປ ັ ນ ສ ຳ ຄ ັ ນ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ໃ ຊ ສ ອ ຍ ຢ ູ ່ ພ າ ຍ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ພ ື ່ ອ ຄ ອ ຍ ໆ ລ ົ ດ ຜ ອ ນ ກ ານ ນ ຳ ເ ຂ ົ ້ າ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ມ າ ຈ າ ກ ຕ ່ າ ງ ປ ະ ເ ທ ດ . ຢ ່ າ ກ ໄ ດ ້ ເ ໝ ອ ນ ້ ນ ຕ ອ ງ ອ ອ ກ ແ ຮ ງ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ນ ອ ຍ , ທ ັ ດ ຖ ະ ກ ຳ ດ ອ ຍ ທ ຸ ກ ຮ ູ ບ ກ ານ : ລ ົ ດ , ລ ອ ນ ໜ ຸ ເ ລ ະ ເ ອ ກ ະ ຊ ົ ນ . ລ ົ ດ ຕ ອ ງ ມ ີ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ລ ະ ອ ຽ ດ ກ ຽ ວ ກ ັ ບ ພ າ ສ ີ , ສ ະ ໜ ອ ງ ວ ັ ດ ຖ ຸ ດ ິ ບ , ຈ ຳ ໜ າ ຍ ຜ ະ ລ ິ ດ ພ ັ ນ ເ ພ ື ່ ອ ສ ່ ງ ເ ສ ີ ມ ໃ ຫ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ນ ອ ຍ ແ ລ ະ ທ ັ ດ ຖ ະ ກ ຳ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຕ ົ ວ .

ຕ ອ ງ ສ ຸ ້ ມ ສ ່ ້ ງ ເ ສ ັ ້ ນ ທ າ ງ ຄ ົ ມ ມ າ ຄ ົ ມ ຂ ົ ້ ນ ສ ູ ງ ໃ ຫ ້ ທ ະ ລ ຸ ລ ວ ງ ໃ ນ ທ ົ ວ ປ ະ ເ ທ ດ ແ ລ ະ ອ ອ ກ ສ ຸ ່ ້ ທ ິ ດ ຕ ່ າ ເ ວ ັ ້ ນ ອ ອ ກ , ສ ົ ມ ທ ິ ບ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ລ ົ ດ ກ ັ ບ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ , ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ສ ຸ ້ ມ ກ ່ ້ ງ ກ ັ ບ ທ ່ ້ ງ ຄ ົ ມ ພ ອ ນ ກ ັ ນ ຮ ັ ດ . ເ ອ ົ ້ າ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ເ ສ ັ ້ ນ ທ າ ງ ສ າ ຍ ຕ ່ ້ ງ ແ ລ ະ ສ ອ ງ ສ າ ຍ ຂ ວ ້ ງ ອ ອ ກ ໄ ປ ຫ ອ ຽ ດ ນ າ ມ (ທ າ ງ ເ ລ ກ ๙ ແ ລ ະ ທ າ ງ ເ ລ ກ ๗) , ເ ອ ົ ້ າ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ສ ້ ງ ເ ສ ັ ້ ນ ທ າ ງ ບ ້ ນ ຕ ່ ້ ນ , ເ ມ ື ອ ງ ຕ ່ ້ ເ ມ ື ອ ງ ໃ ຫ ້ ຂ ຸ ດ ໃ ສ ທ າ ງ ຫ ລ ວ ງ ແ ຫ ງ ຊ າ ດ , ກ ະ ກ ຽ ມ ສ ້ ້ ງ ທ າ ງ ລ ົ ດ ໄ ຟ .

ຕ ອ ງ ລ ົ ງ ມ ື ສ ້ ້ ງ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ຈ ຳ ນ ວ ນ ໜ ຶ ່ ງ ເ ຊ ັ ້ ນ ໂ ຮ ງ ງ ານ ກ ົ ນ ຈ ັ ກ , ໄ ຟ ຟ ້ າ , ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ປ ຸ ງ ແ ຕ ່ ງ , ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ຜ ະ ລ ິ ດ ພ ັ ດ ສ ະ ດ ຸ ສ ້ ້ ງ ແ ລ ະ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ໃ ຊ ສ ອ ຍ ເ ພ ື ່ ອ ຮ ັ ບ ໃ ຊ ກ ະ ສ ິ ກ ຳ - ປ ່ າ ໄ ມ ້ , ຄ ົ ມ ມ າ ຄ ົ ມ ຂ ົ ້ ນ ສ ູ ງ ແ ລ ະ ຊ ຸ ດ ກ ານ ເ ປ ັ ້ ນ ຢ ູ ່ . ກ ະ ກ ຽ ມ ເ ປ ີ ດ ໄ ຂ ສ ຳ ລ ັ ບ ຊ ຸ ດ ຄ ົ ມ ບ ່ ເ ຮ ຕ ່ າ ງ ໆ ໃ ນ ບ ອ ນ ທ ີ ່ ໄ ດ ດ ຳ ເ ນ ີ ນ ກ ານ ສ ຳ ຫ ລ ວ ດ ສ ິ ບ ຄ ົ ມ ແ ລ ວ .

ສ່ວງເຂດເສດຖະກິດຈຸດໜັກ ຫ້ອນໜຶ່ງໃຫ້ເປັນຕົ້ນ ເປັນໂຕ ຂົ້ນ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານ, ແລະເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ການຂະຫຽາຍ ເສດ ຖະກິດທ້ອປະເທດ. ຄືເປັນສຳຄັນການສ່ວງເຂດທ່ງພຽງທີ່ມີຄວາມ ສາມາດຍົ້ນຍ້ອມທ່ງດ້ານເສດຖະກິດ ອັນໃຫຽ່ຫລວງຂອງທ້ອປະເທດ ເຊັ່ນ: ວຽງຈັນ,ຊຽງຂວ່ງ, ພາກກ່ງ, ພາກໃຕ ແລະຂອງແຕ ລະແຂວງ. ຕ່ອງລ່ວງທ້ົ ສ່ວງເຂດເສດຖະກິດທ້ເປັນສັນຍາລັກຂອງ ພາກພຸດ່ອຍໃຫ້ເປັນຕົ້ນເປັນໂຕຂົ້ນ ເພ່ອຕ່ອຍສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງ ຕ່ອງການແຫ່ງການກ້ອຂົ້ນຂອງບັນດາ ເຜົ່າ ອ່ຍນ ອງ.

ຕ່ອງສຸ້ມດັດສ່ວງກະສິກຳນັບທັ້ງ ພາກພຸ ເ ອ ຍໃຫ້ ສຳ ເລັດ ໂດຍ ພື້ນຖານ, ສຳລັບການຄ້າ, ອຸດສາຫະກຳນ ອ ຍ, ທັດຖະກຳ ແລະ ການຂົ້ນສ່ງມ້ນ ເ ມ ເ ຮັດ ດ ອ ຍ ຮູ ບ ການ ອັ ນ ເ ໝາ ະ ສົ ມ, ຕ ອ ມ ເ ອົ າ ການ ເຄ ອ ມ ໄ ຫ ວ ຂ ອ ງ ເ ຂ ົ າ ເ ຂ ົ າ ຮ ັ ບ ໃ ຊ ການ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ແ ຜ ນ ການ ແ ຫ ່ ງ ລ ັ ດ.

ຕ ອ ງ ກ ຳ ແ ໜ ໝ ສ ິ ນ ຄ ້ າ, ເ ງ ິ ນ, ໂ ດ ຍ ສ ະ ເ ພ າ ະ ເ ຂ ົ ມ ທ ັ ນ ຍ າ ຫ ານ, ນ ້ ຳ ມ ັ ນ ເ ຊ ື ້ ອ ໄ ຟ, ຊ ີ ມ ັ ງ, ເ ຫ ລ ັ ກ ກ ່ າ, ລ ິ ດ ລ າ ງ ພ າ ຫ ະ ນ ະ... ຕ ອ ງ ຂ ະ ຫ ຽ ນ ຕ າ ໜ ່ ງ ເ ກ ັ ບ ຊ ື ້ ແ ລ ະ ຂ າ ຍ ຍ ອ ຍ, ຄ ື ເ ປ ັ ນ ສ ຳ ຄ ັ ນ ການ ຂ ະ ຫ ຽ ນ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ຊ ື ້ ຂ າ ຍ ແ ລ ະ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ສ ົ ນ ເ ຊ ື ອ ຢ ຸ ຣ າ ກ ຖ ານ. ລ ັ ດ ຕ ອ ງ ກ ຳ ແ ໜ ໝ ຂ ອ ດ ຂ າ ຍ ຍ ົ ກ, ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ສ ິ ດ ຜ ູ ກ ຂ າ ດ ການ ຄ ້ າ ພ າ ຍ ນ ອ ກ, ສ ົ ມ ທ ຶ ບ ແ ຜ ນ ການ ກ ັ ບ ການ ທ ຸ ລ ะ ກ ິ ດ ແ ລ ะ ຕ ะ ຫ ລ າ ດ.

ຕ ອ ງ ສ ຸ ້ ມ ຍ ົ ກ ລ ะ ດ ັ ບ ວ ັ ດ ທ ะ ນ ะ ທ ຳ ໃ ນ ໜ ູ ປ ะ ຊ າ ຊ ົ ນ, ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ປ ะ ຊ າ ຊ ົ ນ ມ ີ ລ ะ ດ ັ ບ ການ ສ ຶ ກ ສ າ ຂ ົ ນ ປ ะ ຖ ົ ມ ໂ ດ ຍ ທ ົ ວ ໄ ປ. ສ ອ ມ ພ ะ ນ ັ ກ ງ ານ ນ ຳ ພ າ, ພ ะ ນ ັ ກ ງ ານ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ຕ ອ ງ ສ ຸ ້ ມ ໃ ໝ ່ ມ ີ ລ ะ ດ ັ ບ ວ ັ ດ ທ ะ ນ ะ ທ ຳ

ແລະການເມືອງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງພາກໍ. ຈຶ່ງແຮງບໍ່ລຸ, ສ້າງພະນັກງານ ຕາມຈຳນວນທີ່ຕ້ອງການ ເພື່ອກຳເໜົ້ນລະບົບຜະເດັດການກຳມາຊີບ ແລະເພື່ອຄຸ້ມຄອງບັນດາຣາກຖານເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳໃຫຽ.

ສ້າງທຸກເງື່ອນໄຂໃຫ້ການເປີດກ້ວ້າງ ການຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດກັບບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມອ້າຍນ້ອງ, ໂດຍສະເພາະເໝົ້ນກັບຫວຽດນາມ, ກຳປູເຈຽ, ປະສານສົມທົບຍຸດທະສາດທາງເສດຖະກິດ ແລະແຜນການໄລຍະຍາວກັບ ๔ ປະເທດຫວຽດນາມ, ກຳປູເຈຽ, ໂດຍເໝົ້ນໃສ່ເສີມຂະຫຽາຍຄວາມອາດສາມາດຂົມຊຸ້ມຂອງແຕ່ລະປະເທດ, ພ້ອມກັນນັ້ນເປັນຈຸດສາທະກຳ, ພ້ອມກັນກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມ.

ເສີມຂະຫຽາຍຈິດໃຈເປັນເຈົ້າ, ຈຶ່ງແຮງຊຸດຄົ້ນຄວາມອາດສາມາດຂົມຊຸ້ມຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະປະຕິບັດການສຳພັນທາງເສດຖະກິດກັບແຂວງເພື່ອນບ້ານໃກ້ຄຽງ, ເຮັດໃຫ້ແຕ່ລະແຂວງກາຍເປັນທ້ອໜ່ວຍຍຸດທະສາດທັ້ງດ້ານເສດຖະກິດ, ການປ້ອງກັນຊາດ, ດ້ານການເມືອງ ແລະ ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ເຮັດໃຫ້ເມືອງກາຍເປັນທ້ອໜ່ວຍເສດຖະກິດ ແລະ ແຜນການ, ມີຄວາມສາມາດພຽງພໍໃນການນຳພາ ແລະຊ່ວຍເຫລືອຣາກຖານ, ເຮັດໃຫ້ບັນດາຣາກຖານເສດຖະກິດທີ່ສຳຄັນ, ໂຮງຈັກໂຮງງານ, ບໍ່ລັດ, ນິຄົມກະເສດ, ນິຄົມປ່າໄມ້, ສະຫະກອນໃຫ້ກາຍເປັນປ້ອມໜ້ຂອງສັງຄົມນິຍົມ.

ເພື່ອບັນລຸບັນດາຈຸດໝາຍດັ່ງກ່າວມາເທິ່ງນ້ ຕ້ອງ<u>ກຳເໜົ້ນ</u>

ທີ່ມ ຫ້ວ ສົມທົບການດັດສ້າງກັບການກໍ່ສ້າງ ໂດຍເວົ້າການກໍ່ສ້າງ ເປັນຕົ້ນ , ໃນນີ້ ອັນຕັດສົມເມີ ການກໍ່ສ້າງ ກຳລັງການຜະລິດ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄົນໃໝ່. ຕ້ອງ ເລີ່ມຈາກນ້ອຍ ໄປຫາໃຫຍ່, ສົມທົບ ລະຫວ່າງ ການສ້າງ ອັນຂະໜາດນ້ອຍ, ຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່, ແຕ ໃນບາດກ້າວທີ່ນີ້ ຕ້ອງ ຄືເວົ້າການສ້າງ ອັນຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະ ໜາດກາງ ເປັນຕົ້ນ, ສົມທົບ ລະຫວ່າງ ລັດ ກັບ ປະຊາຊົນ ພ້ອມກັນ ເຮັດ, ສົມທົບ ຜົນ ປະໂຫຍດ ປະເພດຕ່າງໆ ຢ່າງ ກົມກຽວ. ເວົ້າ ເຖິງ ການ ກໍ່ສ້າງ ເສດຖະກິດ ຈະ ເປັນ ອຸດສາຫະກຳ ໃຫຍ່ ຫລື ອຸດສາຫະກຳ ນ້ອຍ ກໍ ດີ, ຕ້ອງ ມີ ການ ຄິດ ໄລ ເຖິງ ປະສິດທິຜົນ ທາງ ເສດຖະກິດ, ສຸມ ໃສ ເຮັດ ໃຫ້ ເລີ ຢ່າງ ຂາດ ຕົ ເລະ ປະຕິບັດ ການ ປະຢັດ ຢ່າງ ສຸດ ຂີດ, ຄື ເວົ້າ ການ ປະຢັດ ເປັນ ນະ ໂຍ ບາຍ ໃຫຍ່ ຂອງ ລັດ, ອັນ ນີ້ ເປັນ ທີ່ ມ ຫ້ວ ອັນ ຄື ກ ຕ້ອງ ທີ່ ສຸດ, ສອດ ຄ້ອງ ກັບ ຈຸດ ພິ ເສດ ເສດຖະກິດ-ສັງ ຄົມ ຂອງ ປະ ເທດ ເຮົ ທີ ກ ວ ຂຶ້ນ ຈາກ ການ ຜະ ລິ ນ ອຍ. ພວກ ເຮົ ຕ້ອງ ກໍ ສ ງ ສັ ຄົ ນິ ຍົ ໃນ ແຕ ລະ ຄ ຍ ຄົ ວ, ແຕ ລະ ບ ນ, ແຕ ລະ ຫ ວ ຍ ຜະ ລິ ດ, ທຸ ລະ ກິ ດ. ເຮັ ເ ອ ນ ຄ ຈະ ເ ຍ ຂ ວ ດ ຂ ງ ນ ເ ນ ເ ຫ ນ ວ ນ ອ ຍ, ແ ວ ຄ ນ ບ ເ ຫ ລ ນ ພ ນ ເ ຮ ດ, ພ ກ ເ ນ ທ ໄ ຮ ບ ກ ະ ໃ ຫ ຫ ລ ວ ເ ລ ໄ ອ. ຄ ຫ ກ ແ ລ ະ ຄ ນ ແ ລ ະ ຄ ຍ ຄົ ວ ພ ຍ ຍ ນ ລ ງ ໄ ກ ເ ນ ຜ-ກ ໂ ຕ, ຫ ກ ຄ-ນ ໂ ຕ, ງ ວ ຄ ວ ຍ ຄ-ນ ໂ ຕ, ຜ ລ ດ ເ ຂ ກ ເ ນ ຜ ອ-ກ ອ ກ ໂ ລ ເ ນ ໃ ຫ ແ ກ ນ ເ ງ ເ ລ ະ ໃ ຫ ແ ກ ສ ງ ຄ ນ ແ ລ ວ ໃ ນ ທ ວ ປ ະ ເ ທ ດ ກ ະ ມ ງ ວ, ຄ ວ ຍ, ຫ ກ, ໄ ກ ເ ນ ນ ບ ເ ປ ນ ລ ນ ໂ ຕ, ມ ທ ນ ຍ ຫ ນ ອ ຫ ນ ເ ນ ນ ບ ເ ປ ນ ເ ສ ນ ໂ ຕ. ແ ລ ະ ບ ນ, ແ ລ ະ ສ ะ

ທະກອ ປົ ໂດ ກ ອ ກ ເ ຮ ຽ ງ ສ ້ າ ງ ທ າ ງ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ๔ ມ ิ ก ิ โ ล ເ ฌ ั ด , ส ้ า ง ฉ ิ ม ล ะ ป ะ ท า ม ะ ฬ า ด ม อ ย เ ล ะ ะ ฬ า ด ก า ง ต ็ ม ๑ - ๘ บ อ ม เ อ ล า ม ั ้ ม เ ส ั ้ ม ท า ง ค ิ ม า ค ิ ม ใ น ห ้ อ ป ะ เ ท ด ภ ะ ท ะ ล ุ ล ว ง โ ด ย ไ อ , ห ้ ว ง ไ ร ห ้ ว ง ม า จ ะ ม ี ล ะ บ ิ บ ฉ ิ ม ล ะ ป ะ ท า ม พ ร ว ง พ . ห ้ อ ป ะ เ ท ด พ อ ม ก ั ม เ ร ั ด , ป ะ ช า ฉ ิ ม บ ั ม ด า เ ผ ้ า พ อ ม ก ั ม เ ร ั ด ล ั ด ภ ะ ม ี ท ี ม ร อ ม ไ ป ส ุ ม ใ ส ่ ส ้ า ง ก ิ ด จ ะ ก า ม ใ ห ว ่ ท ี ม ำ ผ ิ ม ป ะ โ ท ร ณ ว า ส ู ห ้ อ ห ั ว ป ะ เ ท ด . ต ้ อ ง ส ิ ม ท ิ บ ล ะ ห ว ่ า ง ก า ม ส ้ า ง เ ส ด ถ ะ ก ิ ด ก ั บ ก า ม ป ้ อ ง ก ั ม ช า ด , ต ้ อ ง ส ิ ม ท ิ บ เ ส ด ถ ะ ก ิ ด พ า ย ใ น ป ะ เ ท ด ก ั บ ต ่ า ง ป ะ เ ท ด , ม ำ ใ ช ้ ก ำ ล ั ง แ ร ง ข อ ง ช า ด แ ล ะ ข อ ง ย ุ ค ส ะ ไ ห ม เ พ ื ่ อ ส ้ า ง ป ะ เ ท ด ช า ด ข อ ง พ ว ก เ ร ำ ใ ห ้ ร ุ ่ ง เ ร ื ื อ ง โ ด ย ไ อ , พ อ ม ก ั ม ม ี ก า ร ศ ึ ก ษ า อ บ ร ม พ ร ะ ศ า ส ด า ข อ ง ต ู ้ .

ບ ัม ด า จ ุ ด ห ม า ย แ ล ะ ท ิ ด ม ำ ท ี ่ ก า อ ม า เ ห ิ ง ม ั ้ ม เ ฌ ม เ ป ั ้ ม ฉ า ม เ พ ื ่ อ ใ ห ้ พ ว ก เ ร ำ ด ำ เ น ิ น ร ุ ฎ า ม ค ุ ณ ค อ ง แ ล ะ ๑ ำ ม อ ย บ ั ม ช า ก า ม เ ค ื ่ อ ม ไ ห อ เ ส ด ถ ะ ก ิ ด , พ อ ม ก ั ม ม ั ้ ม ม ั ้ ก เ ป ั ้ ม ฉ า ม ใ ห ้ พ ว ก เ ร ำ ค ั ้ ม ค อ ้ า ย ุ ด ท ะ ส า ด เ ส ด ถ ะ ก ิ ด , ย ุ ด ท ะ ส า ด ก า ม ค ุ ณ ค อ ง .

ขั้นหาดัดแปง ເລะสร้างกิมไภคุ้มคอง เสดถะกิด ในบ่ามทางทำอิด ของสะไพข่ามผ่าม ก้าวข้ามสังคิมนิยิมฝู่ในปะเทดเธิา*

๑.- เมื่อในพื้นถานของ ก้ามคุ้มคอง เสดถะกิด

เอาตามคอามพายกว้าง, ก้ามคุ้มคอง เสดถะกิดเฒ่ม ก้ามพุมใจ้ขั้นดาก้ิดเหม เสดถะกิด-สังคิมฝ่างสังลอม เข้าในเงื่อม ไขติอจิงของปะเทดใม ไลยะปะอัดสาดขั้นเฒ่มอม เพื่อภสาง ເລะขะหรายเสดถะกิด, ก้พายคอามอา เพื่อภสาง ເລะขะหรายโคงลางของสังคิมอิกด้วย (ปะกอบด้วย กำลัง ก้ามผะลิด ເລะก้ามพ้อพันก้ามผะลิด).

เอาตามคอามพายกว้าง, ก้ามคุ้มคอง เสดถะกิดปะกอบด้วยยุดทะสาดพัดทะมา, ยุดทะสาดคุ้มคอง เอื้องสะแดงออกในของดต่างๆ ดังลุ่มนี้:

๑.๑ - สำหลวด, คั่มคอา เงื่อม ไขทั่มะชาด, ขับพะยากอมเละสะพาอะเป้นจิงทาง เสดถะกิด-สังคิมของปะเทด.

---

* ดัดจากบิดโอ้ลิมในชุดบำฉุงติดสะถิอองสุนทาง, ปี ๑๙๔๔ - ๑๙๔๔

๑.๔ - ຄົ້ນຄ້ວາທິດສະດີ,ຊ່ອງທ່ຽບທຽມກ່ອງກັບການສ້າງເສດຖະກິດຂອງປະເທດຕົ້ນ, ຂອງບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມ ອ່ານ ມ້ອງ ແລະຂອງປະເທດອົ້ນໆ ໃນໂລກ.

๑.ນ - ວ່າງແໝວທ່ວງພັດທະນາເສດຖະກິດ ສ໋ຳລັບ ໄລຍະ ປະວັດສ່າດໃໝ່ງ ທ໋ຍ່າວນານ ພ໋ສົມຄວນ ບົ້ນ ຟົ້ນ ຖ່ານແໜ ການ ສົ້ມທົບ ລະຫ່ວ່າງທິດສະດີ ກັບ ພ່າກປະຕິບັດຕ໋ວຈິງຂອງປະເທດ. ຕ໋ວຢ່ວ່າງ: ແໝວທ່ວງສ້ວ່າງ ເສດຖະກິດຕະຫລ໋ວດສະ ໄໝ ຂ່ານ ຜ່ານ ກ່າວ ຂົ້ນ ສ້ງຄົມນິຍົມ.

๑.๔ - ທັ ເປ໋ນ ລະ໋ວຽດ ແໝວທ່ວງ ເສດຖະກິດ ໃ ທ ກ່ວຍ ເປ໋ນ ຍຸດທະສ່າດ ພັດທະນາ ເສດ ຖະ ກິ ສ ງ ຄົ.

๑.๕ - ຍຸດທະສ່າດ ເສດຖະກິດ ສ໋ຳລັບ ໄລຍະ ປະວັດສ່າດ ໃໝ່ງ ທ໋ຍ່າວນານ ພ໋ສົມຄວນ ເຊ່ນ: ສະ ໄໝ ຂ່ານ ຜ່ານ ນ໋ນ ອ່ານ ຈະ ໄດ ທັ ເປ໋ນ ອ໋ນ ລະ໋ວຽດ ໃ ທ ກ່ວຍ ເປ໋ນ ຍຸດທະສ່າດ ເສດຖະກິດ ສ໋ຳລັບ ແ ຕ ລະ ໄລຍະ ທ໋ ສ ມ ກ່ວ່າ ເຊ່ນ: ຍຸດທະສ່າດ ເສດຖະກິດ ຂ ງ ຍ່ານ ທ່ວງ ທ ໍ ດ ແລະ ຂ ງ ຍ່ານ ທ່ວງ ຕ ໄປ.

๑.ຝ -ຍຸດທະສ່າດ ເສດຖະກິດ ຍ່ງ ຈ ຕ ງ ໄດ ທັ ເປ໋ນ ອ໋ນ ລ ໋ວຽດ ດ ວ ລ ບ ບ ແໝ ການ ເ ໍ ລ ວ ມ ີ ແໝ ການ ໄລ ຍ ຍ ວ, ແໝ ການ ໄລ ຍ ປ ນ ກ ງ (ແໝ ການ ๕ ປ) ແລ ແໝ ການ ປ ຈ ໍ ປ.

๑.ฑ - ສ້ວ່າງ ຍຸດທະສ່າດ ຄ ມ ຄ ງ ເ ພ ໋ ວ ປ ຕ ບ ັ ດ ຍຸ ດ ທ ະ ສ ່ າ ດ ພ ັ ດ ທ ະ ມ າ ແ ລ ະ ບ ັ ນ ດ າ ແ ໝ ການ ທ ີ ່ ໄ ດ ວ ່ າ ງ ໑໑ ກ. ເ ນ ໋ ວ ເ ຫ ຂ ງ ຂ ວ ດ

ມີ ເນ ່ ມ ້ ສ ້ າງລະບົບການຈັດ ້ ງ, ກຳມິດນະໂຍບາຍ ແລະມາດຕະ ການ ັ ນ ້ ລະ ຽ ດ ເ ຸ ນ: ນະໂຍບາຍການ ເ ິ ນ, ນະໂຍບາຍລາຄາ, ນະໂຍບາຍ ເ ິ ນ ເ ື ນ, ນະໂຍບາຍສົ ເ ຸ ຽ ແລະ ື ນ ໆ. ມາດຕະ ການຕ ້ າງ ໆ ສ ້ ງ ເ ື ນ ້ ວຍ ັ ດ ຸ ແລະ ຈິດ ໃ ຈ ຕ ຼ ຽ ກ ແ ວ ້ ງ ານ.

ຈ.ຊ - ວ ້ າງ ແ ນ ກ ຳ ິ ດ ັ ຍ ວ ານ ແ ະ ແ ນ ການ ັ ນ ້ ລະ ຽ ດ, ເ ່ ສ ້ າ ແ ະ ບ ຳ ຸ ງ ັ ນ ແ ວ ະ ັ ກ ານ ເ ້ ຸ ລ ອ ມ ີ ະ ັ ກ ານ ຄ ຸ ນ ຄ ້ ງ, ພ ະ ັ ກ ານ ວ ິ ທ ະ ຍ າ ສ າ ດ-ເ ັ ກ ນ ິ ກ, ພ ະ ັ ກ ານ ວ ິ ຊ າ ການ ີ ຄ ຸ ມ ສ ົ ມ ັ ດ, ມ ີ ຄ ວ າ ມ ຮ ູ ້ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ ປ ະ ຕ ິ ັ ດ ແ ວ ທ ້ າ ງ, ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ແ ະ ຮ ຸ ຄ ຸ ມ ຄ ້ ງ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ.

ຈ.ຫ - ສ ້ າ ງ ລ ະ ບ ົ ບ ກ ວ ດ ກ າ ເ ່ ກ ວ ດ ກ າ ການ ປ ະ ຕ ິ ັ ດ ແ ວ ທ ້ າ ງ, ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ແ ະ ວ ້ າ ງ ວ ິ ທ ີ ການ ແ ກ ໄ ຂ ຈ ຸ ດ ້ ອ ນ ຍ ິ ກ ພ ້ ງ, ເ ື ນ ຂ ະ ຫ ຽ ຍ ຈ ຸ ດ ີ ໄ ດ ຢ ່ າ ງ ັ ນ ການ.

ຈ.ຈ0 - ສ ະ ຫ ລ ຸ ບ, ສ ັ ງ ລ ວ ມ, ຖ ວ ດ ຖ ວ ມ ິ ດ ຣ ຣ ມ, ກ ະ ກ ຽ ມ ໃ ຫ ເ ສ ບ າ ດ ກ ວ ດ ັ ດ ແ ປ ງ ໃ ພ ລ ັ ນ ໄ ປ ສ ຸ ຍ ຸ ດ ທ ະ ສ າ ດ ໃ ພ ່ ໃ ນ ໄ ລ ຍ ະ ຕ ່ ໍ ໄ ປ.

ເ ວ ້ າ ຕ າ ມ ຄ ວ າ ມ ໝ າ ຍ ເ ຄ ບ, ການ ຄ ຸ ມ ຄ ້ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ເ ນ ລ ະ ບ ົ ບ ພ າ ທ ະ ນ ະ, ເ ຄ ື ່ ອ ງ ມ ື ຕ ່ ໍ ໆ ເ ພ ື ່ ອ ປ ະ ຕ ິ ັ ດ ຍ ຸ ດ ທ ະ ສ າ ດ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ.

ເ ວ ້ າ ຕ າ ມ ຄ ວ າ ມ ໝ າ ຍ ເ ຄ ບ, ການ ຄ ຸ ມ ຄ ້ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ກ ອ ມ ີ ນ ິ ດ ຣ ຣ ມ ຕ ້ ອ ງ ໃ ຫ ສ ້ າ ງ ແ ນ ການ ທ ່ ເ ໝ າ ະ ສ ົ ມ ຕ ້ ອ ງ. ຖ ້ າ ວ ່ າ ແ ນ ການ ບ ່ ເ ໝ າ ະ ສ ົ ມ ຕ ້ ອ ງ ແ ລ ວ ການ ຄ ຸ ມ ຄ ້ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຈ ະ ບ ່ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ໝ າ ຍ ທ ັ ງ ເ ລ ີ ຣ. ເ ພ ື ່ ອ ເ ໝ າ ະ ສ ົ ມ ການ ຄ ຸ ມ ຄ ້ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຕ າ ມ ຄ ວ າ ມ ໝ າ ຍ

ແຄ ເຜ່ນ ສ້າງ ກົນ ໄກ ເສດ ຖະ ກິດ (ຫລື ກົນ ໄກ ຄຸ ນ ຄ ງ) ແລະ ຄວບ ຄຸ ມ ການ ເຄື່ອນ ໄຫວ ຂ ງ ກົນ ໄກ ນັ້ນ.

ກົນ ໄກ ເສດ ຖະ ກິດ ປະ ກ ບ ດ ວ ຍ ຂ ດ ຕ ນ ຕ່ າ ງ ໆ ດັ ງ ລຸ ມ ນີ້:

ຄ.ຄ0.ຄ - ບັ ນ ດາ ຮູ ບ ການ ຈັ ດ ຕັ ້ ງ ການ ຜ ລິ ດ.

ຄ.ຄ0.ຂ - ລ ະ ບ ບ ການ ພັ ນ ເ ປ ັ ນ ແ ຜ ນ ການ.

ຄ.ຄ0.ນ - ລ ະ ບ ບ ໄ ນ ້ ງ ັ ດ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ: ໄ ລ ຍ ະ ຍ າ ວ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ, ລ າ ຄ າ, ເ ງ ິ ນ ເ ດ ື ອ ນ, ຜ ົ ນ ກ ໍ າ ໄ ລ, ສ ິ ນ ເ ຊ ື ່ ອ, ພ າ ສ ີ ນ ໆ...

ຄ.ຄ0.ຊ - ກ ົ ຈ ັ ກ ຄ ຸ ນ ຄ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ.

ໃ ນ ກ ົ ນ ໄ ກ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ, ລ ະ ບ ບ ພ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ແ ຜ ນ ການ ເ ປ ັ ນ ຂ ດ ໃ ຈ ກ າ ງ ແ ລ ະ ລ ະ ບ ບ ໄ ນ ້ ງ ັ ດ ນ ີ ້ ຄ ວ າ ມ ສ ໍ າ ຄ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ພ ິ ເ ສ ດ.

ກ ົ ນ ໄ ກ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ໄ ດ ້ ສ ະ ແ ດ ງ ອ ອ ກ ໃ ນ ການ ພ ຸ ມ ໃ ຈ ບ ັ ນ ດ າ ກ ິ ດ ເ ກ ມ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ - ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ຢ ່ າ ງ ສ ັ ງ ລ ວ ມ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ນ ພ ຶ ດ ຕ ິ ກ ໍ າ ແ ຫ ່ ງ ການ ເ ຄ ື ່ ອ ນ ໄ ຫ ວ ຜ ະ ລ ິ ດ ຂ ອ ງ ຄ ົ ນ ເ ຮ ົ າ. ມ ັ ນ ສ ະ ແ ດ ງ ອ ອ ກ ເ ຖ ິ ງ ການ ກ ະ ທ ົ ບ ຂ ອ ງ ປ ັ ດ ໄ ຈ ຕ ່ າ ງ ໆ ຂ ອ ງ ໂ ຄ ງ ບ ົ ນ ຕ ່ ໍ ໂ ຄ ງ ລ ່ າ ງ.

ພ ັ ກ ເ ຮ ົ າ ໄ ດ ້ ເ ຫ ັ ນ ທ ່ າ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ອ ັ ນ ຖ ຶ ກ ຕ ້ ອ ງ ສ ໍ າ ລ ັ ບ ຕ ະ ຫ ລ ອ ດ ສ ະ ໄ ໝ ຂ າ ມ ຜ ່ ານ ມ າ ກ ໍ ຂ ັ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ, ແ ຕ ່ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ບ ໍ ່ ທ ັ ນ ມ ີ ບ ຸ ດ ທ ະ ສ າ ດ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ແ ລ ະ ກ ົ ນ ໄ ກ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ທ ີ ່ ເ ໝ າ ະ ສ ົ ມ ກ ັ ບ ແ ຕ ່ ລ ະ ໄ ລ ຍ ະ ຕ ົ ວ ຈ ິ ງ.

ເ ລ ີ ່ ມ ຖ ື ກ ່ າ ຄ ວ ນ ເ ຜ ີ ຍ ແ ຜ ່ ສ ະ ໄ ໝ ຂ າ ມ ຜ ່ ານ ອ ອ ກ ເ ປ ັ ນ ຫ ລ າ ຍ ຂ ັ ້ ນ ຕ ອ ນ ກ ່ ອ ນ ຂ ະ ນ ະ ທ ີ ່ ຍ ັ ງ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ຂ ັ ດ ສ ົ ນ ໃ ຈ ກ ັ ນ ຢ ູ ່ ຫ ລ າ ຍ ຢ ່ ານ ແ ລ ະ ຕ ້ ອ ງ ອ າ ງ ອ ີ ງ ວ ິ ທ ີ ໂ ຍ ບ າ ຍ ໃ ຫ ້ ເ ໝ າ ະ ສ ົ ມ ກ ັ ບ ແ ຕ ່ ລ ະ ໄ ລ ຍ ະ ນ ັ ້ ນ ໆ. ເ ພ ິ ່ ນ ຂ ຶ ້ ນ ວ ່ າ: " ຕ ະ ຫ ລ ອ ດ

สะไพอามผาม, ในมะโยบายของพวกเรา พัดเยงจกเป้ม หลายบาดกาอะามผามหมอยไปกอามั้มอีก. เละ ความหรุง ยาหุกปะกามของมะโยบาย เละความสะหลาดคอง แคอทุก ยางของมะโยบาย เฒมยุยอมธุคิดไล เถิงขันดาพาที่จำเพาะ ของแตละบาดกาอะามผามมั้มเอง".(๑)

๘.- เมื่อในปรมโพของ ทามคุมคอง เสดถะกิด

๘.๑ - บางขันหาที่เป้นขลังแกมของ กัมไภโพ.

๘.๑.๑- ขันหาพื้นตามของ ทามคุมคอง เสดถะกิดเฒม ทามพุมใจกิดเกม เสดถะกิด. แตอา ยู่ในกัมไภเกามั้ม พวก เราพัดบ่คำนึงเถิงกิดเกม เสดถะกิด, สะมั้ม ในกัมไภโพ มี้ ตอง เอาใจใส, เคาลบ เละพุมใจขันดากิดเกม เสดถะกิด เข้าในเงื่อมไขปะอัดสาดติอจิงยางถูกตอง.

พวกเราธุแลออา สะไพอามผามเฒมสะไพมีทั้งสังคม มียม ทั้งบ่ขันมีสังคมมียม, เฒมสะไพที่ยังมีเสดถะกิดหลาย พากสอม, สะมั้มมันยังมีกิดเกม เสดถะกิดหลายปะเพดเคื่อม ไหอยู่.

- ขันดากิดเกมที่เคื่อมไหอในทุกรุบตาม เสดถะกิด-สังคิมเชิ่น:

---

(๑) - จ.อ.เลนิน: นิพินลิบจุด, เตล้ม ๔๐, หน้า ๑๑๗-๑๔๐, สำนักพิมจำหน่าย โปฺเกิด, มิดสะกู, ปี ๑๙๗๗.

+ ກິດເກນການພົວພັນການຜະລິດ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບລັກສະ
ນະ ແລະລະດັບຂະຫຽາຍຕົວຂອງກຳລັງການຜະລິດ.

+ ກິດເກນການຜະລິດສຳເປົ້ົ້ົ້

ຄວນບໍ່ຮຽນ, ບູລະນະຄວາມຮັບຮູ້, ດັດສົມການກະທຳເລື້ອຍໆ ເພື່ອໜຸນໃຈໃຫ້ຖືກຕ້ອງກວ່າເກົ່າ. ສ່ວນຖ້າຮຽນຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ເຮັດວຽກງານຄຸນຄ່ອງ ເສດຖະກິດ ບໍ່ພຽງແຕ່ຕ້ອງສຳພັດໄວ້ກັບໃຜ ເທົ່ານັ້ນ ຫາກຍັງຕ້ອງກາໜຸນໃຈກັບໃຜທີ່ຍັງບໍ່ທັນບັນລຸນໃນເບື້ອງຕົ້ນ. ນັ້ນ ຮຽນຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ເຮັດວຽກງານຄຸນຄ່ອງຕ້ອງກາຫລີກລ້ຽງ " ເສັ້ນ ທາງເກົ່າແກ " ແລະ "ຄວາມເຄີຍຊິນເກົ່າ" ທີ່ໄດ້ເຄີຍໃຊ້ມາ ເປັນເວລາຍາວນານເມື່ອກ່ອນນີ້, ແລະພາກປະຕິບັດຕົວຈິງໄດ້ສຸດ ໃຫ້ເໝັ້ນວ່າ ບໍ່ສອດຄ່ອງອີກເລີຍນັ້ນ ໄດ້ກີດຂວາງການຜະລິດ ແລະ ຊໍ້ດຶງການເປັ້ນຢູ່.

ຄ.ຄ.ຄ - ກ່ອນອື່ນຫົດ ຕ້ອງຊາບຊຶ້ງບົດບາດເປັ້ນເຈົ້າພາ ທາງຂອງກົດເກນ ເສດຖະກິດນັ້ນ ຕາມຂອງສັງຄົມນິຍົມໃນລະບົບທຸກໆ ປະເພດກົດເກນທີ່ພວມເຄື່ອນໄຫວຢູ່ໃນສະໄໝຂ້ານຜ່ານ, ເພາະວ່າ ມັນສ່ວງເສ່ງຢ່າງສັ້ງລວມທີ່ສຸດເຖິງທາດແທ້ແລະຈຸດປະສົ່ງຂອງການ ຜະລິດສັ້ງຄົມນິຍົມ; ມັນກຳນົດທ່ວງການຂະຫຽາຍຕົວ ຂອງການ ຜະລິດທາງສັ້ງຄົມ ແລະ ຄວບງຳຫົດກະທົບຂອງກົດເກນ ເສດຖະກິດ ອົ່ນໆ. ກຳເໜີນກົດເກນນີ້ ໝາຍຄວາມວ່າ ໃນການໜຸນໃຈກົດເກນ ອົ່ນໆ ກ່ເຊ້ນດຽວກັບໃນທຸກການເຄື່ອນໄຫວ ເສດຖະກິດສັ້ງຄົມກ່ລວມ ແຕ່ໄປຕາມກົດເກນນີ້, ໝາຍຄວາມວ່າ ຕ້ອງຊຸກຍູ້ການຜະລິດ ໃຫ້ ໄດ້, ປ່ຽນແປງຊໍ້ດຶງການເປັ້ນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີ. ບ່ວ່າ ນະໂຍ ບາຍໃດໆ, ການກະທຳໃດໆ ທີ່ສ້ວ່ງເສີມສະໜອງວັນ້ດີເຖິງ ການຜະ ລິດ ແລະຊໍ້ດຶງການເປັ້ນຢູ່ ລ່ວມແຕ່ເສີມກັບກົດເກນນີ້, ຂັດກັບຈຸດປະ

ສ້ວຂອງສັງຄົມນິຍົມ.

ໂດຍທ່ວໄປແລ້ວ ຊົວິດການເປັ້ນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນເຮົາຍັງຕ່ຳ, ຊົວິດການເປັ້ນຢູ່ຂອງພະນັກງານ ກຳມະກອນ ແລະ ທະຫານ ຍັງເດືອດຮ້ອນຢູ່ນ້ັ ນັ້ນເນ່ືອສາຍເຫດອັ້ນໜ່ຶງກ່ໃຫ້ເກ່ືດປະກົດການທ່ຽ ທ່ໃນເສດຖະກິດ ແລະສັງຄົມ. ແຕ່ວ່າ ພວກເຮົາເຮ້ັດການ ຜະລິດ ແລະປະຢັດຍັງບ່ທັນດ່ີ,ຍັງຊ້ກຊ້ານ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາເງ່ນ ເດ່ືອນ ແລະລາຄາ... ສ່ງເຫລ່ານ້ ຊ່ໃຫ້ເຫ້ນ່ວ່າ ພວກເຮົາ ຍັງ ບ່ທັນຊາບຊ່ມກ່ດເກນ້ ເທ່ືອ.

ເພ່ືອໝຸນໃຊ້ກ່ດເກນ້ ໃຫ້ຖ່ກ ພວກເຮົາຕ້ວ:

- ມ່ແຜນການທ່ີດ ກ່ຽວກ້ບການຂະຫ່ຽຍເສດຖະກິດ, ວ້ດ ທະນະທຳ, ຊຸກຍູ້ການຜະລິດ ປະຕ່ບ້ດການປະຢ້ດເພ່ືອປ່ຽນແປງຊົວ່ິດ ການເປ້ນຢູ່ຂ້ວປະຊາຊ່ນເທ່ືອລະກ້າວ.

- ແກ້ໄຂຄວາມທ່ຽງຍາກຕ້ວໆ ແລະ ປະຕ່ບ້ດນະໂຍບາຍ ເງ່ນເດ່ືອນໃໝ່ ເຊ່ືງກ່ນການເມ່ືອງ ໄດ້ຕ່ລ່ງມາແລ້ວໃຫ້ໄດ ເພ່ືອ ເຮ້ັດໃຫ້ຊົວ່ິດການເປ້ນຢູ່ຂ້ວງກຳມະກອນ, ພະນັກງານ, ເປ້ນປ່ກະ ຕ່.

- ກຳນ່ດຄ່ນໃໝ່ຂານ່ດຕ້ດລາຄາ ລະຫ່ວ່າງສ່ນຄ້ານ້ອຸດສາຫະ ກຳ ແລະສ່ນຄ້ານ້ກະສ່ກຳປ່າ ໄມ້ໃຫ້ເໝາະສ່ມ ເພ່ືອຮ້ບປະກ້ນ ຜ່ນປະ ໂຫຍດອ້ນຊອບທຳຂ້ວຊາວນາ.

- ຂະຫ່ຽຍຢ່ງກວ່ວງຂວ່ງຕ່ໝ່ວງການຄ້ານ້ລ່ງຮອດ້ານ ເພ່ືອຊ້ ແລະ ຂ່ວຍສ່ນຄ້ານ້ກ້ບຊາວນາ, ບ່ປະໃຫ້ພ່ໍຄ້ານ້ເນ່ໍຄ້ານ້ຂ້ດຮ່ດ

ຊາວນາ...

ຄ.ຈ.ນ - ພຸ້ນໃຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງກິດເກນການພົວພັນການຜະລິດຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບລັກສະນະ ແລະລະດັບຂະຫຽ່ຍຕົວຂອງກຳລັງການຜະລິດ. ໃນສາຍພົວພັນສັດຈະວິພາກລະຫວ່າງກຳລັງການຜະລິດ ແລະການພົວພັນການຜະລິດນັ້ນ ກຳລັງການຜະລິດເປັນເນື້ອໃນ, ການພົວພັນການຜະລິດເປັນຮູບການ, ກຳລັງການຜະລິດຕັດສິນການພົວພັນການຜະລິດ, ການພົວພັນການຜະລິດມີຜົນກະທົບຄືນຢ່າງຕັ້ງໜ້າຕໍ່ກຳລັງການຜະລິດ.

ເພື່ອຮັດໃຫ້ການພົວພັນການຜະລິດສອດຄ່ອງກັບກຳລັງການຜະລິດນັ້ນ ຕ້ອງເລີ່ມຈາກລະດັບຂອງກຳລັງການຜະລິດ ເພື່ອກຳນົດຮູບການ ແລະຂະໜາດການຈັດຕັ້ງການຜະລິດຢ່າງເໝາະສົມ, ບໍ່ໃຫ "ບ້ຽງຄັບໃຫ້ເປັ" ການພົວພັນການຜະລິດໃຫ້ຢ່າງກົນຈັກໃນເມື່ອກຳລັງການຜະລິດບໍ່ທັນຮອງຕ້ອງການເທື່ອ. ວິທີການໜຶ່ງຕ້ອງກຳເໜີມສະພາບການ, ຕ້ອງສຳພັດໄວ, ບ່ອນໃດ ແລະ ຍາມໃດເກີດຂັດແຍ້ງລະຫວ່າງການພົວພັນການຜະລິດກັບກຳລັງການຜະລິດແລ້ວ ຕ້ອງດັດແປງການພົວພັນການຜະລິດໃຫ້ສອດຄ່ອງ, ບໍ່ປະໃຫ້ກຳລັງການຜະລິດ ຖືກກີດໜ່ວງເຖິງຂັ້ນ ນ່ຳການພົວພັນການຜະລິດໂດຍເກີດເອງ.

ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍຂອງການພຸ້ນໃຊ້ກິດເກນນີ້ ໃນຍາມທ່ຳອິດຂອງສະໄໝຂ້ານ ຜ່ານໃນປະເທດເຮົາເນ:

- ຕ້ອງນຳໃຊ້ພາສອນເສດຖະກິດຕ່າງໆໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຄວນ

ຮັບຮູ້ໃຫ້ເຖິງວ່າ ໃນສະໄໝຂ້ານຜ່ານ, ການຄົ້ນຕ້ວຂ້ອງພາສ້ອນ ເສດຖະກິດຕ່າງໆ ນັ້ນເຫັນເປັນສິ່ງທີ່ຕ້ອງເປັນໄປພ້ອມໄສ, ແລະ ການນ້ຳໃຊ້ພາສ້ອນເສດຖະກິດທີ່ເປັນສັງຄົມນິຍົມ ໃນໄລຍະນ້ີ ກ ເພ້ືອຜັນປະໂຫຍດຂ້ອງຊົນຊັ້ນກ້ຳມະກອນ, ຂ້ອງສັງຄົມນິຍົມນັ້ນເອງ. ນັ້ນຫ້ວ່ເຫັນວ່ວ ຕ້ອງລົບລ້າງພາສ້ອນເສດຖະກິດທີ່ເປັນສັງຄົມນິຍົມນັ້ນໂດຍໄວເລ້ວໃຫ້ງ່ົ ແຕ "ເຮ້ົາກັບເຮ້ົາ" ເທ້ົານ້ັ, ແຕ່ນ້ຳໃຊ້ນັ້ນເພ້ືອຮັບໃຊ້ຜັນປະໂຫຍດຂ້ອງສັງຄົມນິຍົມດ້ວຍນະໂຍບາຍແລະ ການຈັດຕ້ັງອັນເໝາະສົມ.

- ນ້ຳໃຊ້ຮູບການ ແລະ ຂະໜາດການຈັດຕ້ັງຕ່າງໆ ໃຫ້ຖືກ ຕ້ອງ, ເອ້ົາໃຈໃສ່ເຖ້ິງຮູບການຕ່ຳ,ຮູບການຂ້ານຜ່ານຂະໜາດນ້ອຍ ແລະກ້ວ.

ຄ.ຑ.ຄ - ພຸ້ນໃຈ້ກ້ດເໝ ຂະຫຽ້ຍເສດຖະກ້ດ່ແ້ຫ້ງຊ້ວ ຢ້ວ່ງມ້ແໝ່ການໃຫ້ຖ້ກຕ້ອງ. ເມ້ືອໃນ ແ້ຫ້ງການພຸ້ນໃຈ້ກ້ດເໝມ້ ເໝ່ນອຸ່ນຮ້ວ່ມທ້ສຸ່ດ, ຂ້ານ້ະເຈ້ົ້ ຈ້ະເອ້ົ້ລ້ະ້ຽດ ຢ້ໃນພ້ການ ເປ້ນ່ແໝ່ການ, ໃນທ້ມ ພ້ຽງ່ແ້ຍ້ກ້ນ້ານ້ົ: ຕ້ອງສ້ມ້ທ້ບລ້ະຫ້ວ່ງ ່ແໝ່ການ້ກ້ບ້ຕ້ະ້ລ່ວ.

ສ້ມ້ທ້ບ່ແໝ່ການ້ກ້ບ້ຕ້ະ້ລ່ວ.ເໝ່ນ່ເອ້ົ້ໃນ້ສ້ອ.ຄ່ວ.ໝ່ວ.ຍ:

ອ້ນ້ທ້ໜ້ງ, ເມ້ືອ້ສ່ວ.ງ່ແໝ່ການ ຕ້ອ.ງ້ຄ້ນ້ຄ່ວ.ເ.ຖ້ງ ຕ້ະ.ຫ.ລ.ວ. ແລະ ບ້ນ້ພ້ນ.ຖ.ນ.ຄ.ວ.ນ.ສ.ນ.ວ. ແລະ.ຄ.ວ.ນ.ຕ.ອ.ງ.ກ.ນ.ຂ.ອ.ງ.ຕ.ະ.ຫ.ລ.ວ. ແລ.ວ.ສ.ວ.ງ.ແ.ໝ.ກ.ນ. (ຕ.ະ.ຫ.ລ.ວ. ທ.ເ.ວ.ໃ.ນ.ທ.ມ ເ.ໝ.ນ.ເ.ຂ.ໃ.ຈ.ຕ.ນ. ຄ.ວ.ນ.ໝ.ຍ.ອ.ນ.ຄ.ບ.ຖ.ວ.ນ,ລ.ວ.ນ.ມ.ຕ.ະ.ຫ.ລ.ວ.ສ.ໜ.ອ.ງ.ວ.ັ.ຖ.ຸ.ປ.ະ.ກ.ອ.ນ ແ.ລ.ະ

ຕະຫລາດຈໍໜ່າຍຜະລິດພັນ, ຕະຫລາດພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຕະຫລາດຕ່າງປະເທດ). ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ແຜນການຈຶ່ງສົມຄຸນເໝາະກັບຄວາມເປັນຈິງ, ເຮັດໃຫ້ການຜະລິດຕິດພັນກັບຄວາມສາມາດແລະຄວາມຕ້ອງການ, ການຈັດປັດເປົ້າສະພາວະການເຊື່ອວັດຖຸປະກອນ, ສົ່ງຄ່າ ເຫລື່ອແບ່ງ, ທີ່ຄວນມີຄ່ຽງໄລຍະຜ່ານມາ. ສົມທົບແຜນການກັບຕະຫລາດ ຕາມຄວາມໝາຍນີ້ເປັນອັນຕົ້ນຕໍ ຕ້ອງໄດ້ຢຸ່ນໃຊ້ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ແລະຍາວນານເຂົ້າໃນຂະເໜງການ ເສດຖະກິດ, ໃນເຂດເສດຖະກິດ ແລະໃນໄລຍະຕ່າງໆ ເໜງການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ.

ອັນທີສອງ, ທ້ງຜ່ານແຜນການ ເພື່ອແກ້ໄຂການພົວພັນ ເສດຖະກິດທີ່ເປັນພື້ນຖານ, ອັດຕາສ່ວນດຸ່ນດ່ຽງຕົ້ນຕໍ ເພື່ອຮັບປະກັນລັກສະນະທີ່ເປັນເອກະພາບ ແລະ ພັກເໝາະຂອງ ເສດຖະກິດ, ທ້ງຜ່ານຕະຫລາດ ເພື່ອດັດສົມການພົວພັນ ເສດຖະກິດທີ່ເປັນຕົ້ນຕໍ ເຊ່ງແຜນການບໍ່ສາມາດຄິດໄລ່ ແລະ ກ່ອນເວົ້າໄດ້, ທ້ງມີ ກໍ່ເພື່ອ ຕອບສະໜອງລັກສະນະໄຫວຕົ້ວ ແລະຫລາຍຮູບຫລາຍສີຂອງ ການຜະລິດແລະຊ່ວດການເປັນຢູ່. ສົມທົບແຜນການກັບຕະຫລາດ ຕາມຄວາມໝາຍນີ້ ເໝາະຄວາມຕ້ອງການພາວະວິໄສ.

ສົມທົບແຜນການກັບຕະຫລາດ ຕາມຄວາມໝາຍນີ້ຢູ່ໃນຂະເໜງ ການເສດຖະກິດ, ເຂດເສດຖະກິດຕ່າງໆ ເໝາະສົມກັນ, ແລະມັນກໍ່ແຕກຕ່າງກັນຢູ່ໃນແຕ່ລະໄລຍະເໜງ ການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ, ຕົວຢ່າງ: ຂອບເຂດການຫັນເປັນແຜນການ ສໍາລັບອຸດສາຫະກໍາໜັກຈະ

ກ້ວາງກ້ວາ ອຸດສາຫະກຳເບົາ ແລະກະສິກຳ, ຂອບເຂດນຳໃຊ້ຕະ
ຫລາດໃນອຸດສາຫະກຳນ້ອຍ, ອຸດສາຫະກຳເບົາ, ເສດຖະກິດລວມ
ພູ ເຊິ່ນກ້ວາງກ້ວາໃນອຸດສາຫະກຳໃຫຽ,ອຸດສາຫະກຳຂອງລັດ...

ສົມທົບແຜ່ນການກັບຕະຫລາດ ຕາມຄວາມໝາຍນິຍົມເຊິ່ນວ່າ ຕະ
ຫລາດເທົ່າທຽມກັບແຜ່ນການ, ຍັງບໍ່ເຊິ່ນວ່າເລີນຕາມກົນໄກຕະ
ຫລາດ, ຫາກເຊິ່ນສົມທົບເຄື່ອງມືແຜ່ນການ ກັບເຄື່ອງມືຕະຫລາດຄື
ກັນກັບພາສ່ວນອົງປະກອບຂອງກົນໄກທັນເປັນແຜ່ນການ.

ຕາມສອງຄວາມໝາຍກ່າວເທິງນັ້ນ, ພວກເຮົາເຫັນວ່າແຜ່ນ
ການຍາມໃດກໍເປັນເຄື່ອງມືໃຈກາງ ນິຍົມຂາດ ເປັນເຈົ້າພາທາງ
ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ.

ຄ.ຄ.ຄ - ຄືເປັນສຳຄັນ ແລະ ພຸ້ນໃຊ້ໃຫ້ຄືກຕ້ອງກົດເໜ
ຄຸນຄ່າ, ເສີມຂະຫຽາຍຄຸນປະໂຫຽດຂອງກົດເໜຄຸນຄ່າຢ່າງຄົບຖ້ວນ,
ນັບທັ້ງຄຸນປະໂຫຽດດັດສົມການຜະລິດໃນການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ.

ບົດບາດຂອງກົດເໜຄຸນຄ່າເປັນບັນຫາໃຫຽ ເຊິ່ງນັກວິທະຍາ
ສາດ ຂອງປະເທດອ້າຍນ້ອງໄດ້ຄົ້ນຄວ້າຢ່າງຝົດເດືອດ ເປັນເວລາ
ສິບໆ ປີ້ມາແລ້ວ, ມາເຖິງປະຈຸບັນໄດ້ເປັນເອກະພາບກັນວ່າ: ກົດ
ເໜຄຸນຄ່າເຊິ່ນກົດເໜຂອງການຜະລິດສົມຄ່າ, ໃນສັງຄົມນິຍົມຍັງ
ມີການຜະລິດສົມຄ່າສະນັ້ນ ກົດເໜຄຸນຄ່າຍັງຄົງຕ້ອງຢູ່. ກົດເໜຄຸນ
ຄ່າຍັງຄົງຕ້ອງຢູ່ນັ້ນ ພວກເຮົາຕ້ອງພຸ້ນໃຊ້ນັ້ນເພື່ອຮັບໃຊ້ສັງຄົມນິຍົມ,
ບໍ່ຄວນເຊື່ອນັ້ນເປັນຄື "ໄສ້ເຫຼືອ" ທີ່ພວ້ມແລ້ວຈະຕັດນັ້ນຖິ້ມ.

ພຸ້ນໃຊ້ກົດເໜຄຸນຄ່າມີຄວາມໝາຍວ່າ ຕ້ອງຄືເປັນສຳຄັນທັ້ງ

ຄຸນຄ່າ ແລະຄຸນຄ່າໃຊ້ສອຍ. ຕ້ອງຊອກຫາວິທີທາງຜະລິດ ສິນຄ້າ ໃຫ້ໄດ້ຫລາຍ (ຄຸນຄ່າໃຊ້ສອຍ) ເພາະວ່າ ໃນສະພາບປັດຈຸບັນນີ້ ເມື່ອມີສິນຄ້າຫລາຍແລ້ວຈະສາມາດຈຳກັດປະກົດການທຣຸ້ທ ແລະສາ ມາດປ່ຽນແປງຊົນລະກາມເປັນຢ່າງໆປະຊາຊົນໄດ້. ແຕ່ບໍ່ໝາຍວ່າຜະ ລິດສິນຄ້າຫລາຍ ໂດຍບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຄຸນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃດໆ ຫາກຕ້ອງ ຜະລິດສິນຄ້າດ້ວຍຄຸນນະພາບດີ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໜ້ອຍ ແລະ ຜົນກຳໄລ ຫລາຍ (ຄຸນຄ່າ).

ພຸ້ນໃຈກົດເໝາະຄຸນຄ່າມີຄວາມໝາຍວ່າ ຕ້ອງສົມທົບແຜນການ ກັບນະໂຍບາຍ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການຜະລິດ ປະຕິບັດການປະຢັດ, ສົມທົບ ແຜນການກັບການ ໄລ່ລຽງເສດຖະກິດ ແລະທຸລະກິດສັງຄົມນິຍົມ ຮັບ ປະກັນໃຫ້ທຸກການ ເຄື່ອນ ໄຫວ ເສດຖະກິດບັນລຸປະສິດທິຜົນສູງ.

ພຸ້ນໃຈກົດເໝາະຄຸນຄ່າຮຽກຮ້ອງຕ້ອງດັດແປງ ແລະ ປູ້ລະນະ ນະໂຍບາຍລາຄາ. ຮັບປະກັນໃຫ້ລາຄາສະແດງ ເຖິງຄຸນຄ່າຢ່າງເໝາະ ຈົງ ເພື່ອຕ້ານການ ເກ້ອກຸມ, ລົບລ້າງການ ຄ້ຳຊູມ, ຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ ທຸກ ຮາກຖານການຜະລິດທຸລະກິດ ຜົນກຳໄລ, ເພີ່ມລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ ງົບປະມານຂອງລັດ.

ຄ.ຄ - ຫົດທາງ ຫັ້ນ ຖານແຫ່ງ ການດັດແປງ ການຄຸນຄ່າ ເພື່ອ ລົບລ້າງລະບົບລອມສຸມ ອຳ ດຍາສິດ, ປະຕິບັດລະບົບລ້ອມສຸມ ປະຊາ ທິປະໄຕ ລົບລ້າງ ບໍ່ລິ ຫານ ເກ້ອກຸມ, ຫັ້ນ ໄປສູ່ ການ ໄລ່ລຽງ ທຸລະກິດ ສັງຄົມນິຍົມ.

ຄ.ຄ.ຈ - ກົນ ໄກ ເກົ່າ ເພື່ອ ກົນ ໄກ ລອມສຸມ ອຳ ດຍາສິດ,

ອຸກງາມສ່ວນຫລວງຫລາຍ ເຝ່ນຂັ້ນເທິງ ເປັ້ນຜູ້ຕັ້ດສິນ,ຂັ້ນລຸ່ມພຽງ ແຕ່ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂັ້ນເທິງ (ຜະລິດຕາມຄຳສັ່ງ, ຊໍ້ຂາຍ ຕາມ ຄຳສັ່ງ) ເລະລ໋ອຍ: ລ໋ອຍແຝມະໂຍບາຍ, ລ໋ອຍແຝງາມ, ລ໋ອຍລາຄາ, ລ໋ອຍເງິ່ນ...

ກົ່ນໄກ່ໄພ ເຝ່ນກົ່ນໄກ່ລ໋ອມສູນປະຊາທິປະໄຕ.

ລ໋ອມສູນເຝ່ນຫຍັ້ງ ? ເຝ່ນ ສູ່ນກາງ ເປັ້ນຜູ້ກຳນົດເໝ໋ອທາງ, ມະໂຍບາຍ, ແຝມະ ໂຍບາຍລ໋ອມໃຫ້ທ໋ອປະເທດ. ປະຊາທິປະໄຕ ເຝ່ນຫຍັ້ງ ? ເຝ່ນທ໋ອງຖິ່ນ,ຣາກຖານ ເລະປະຊາຊົນ ຜູ້99ກເຮ໋ວ ງາມມ໊ີສິດເປັ້ນເຈົ້າປະດິ໋ດສ໋າງໃນການພຸ້ມໃຊ້ ເລະປະຕິບັດແຝມະ ໂຍບາຍ, ນະໂຍບາຍ. ຕ໋ວຢ໋າງ: ສູ່ນກາງ ກຳນົດມະໂຍບາຍລາ ຄາ, ນະໂຍບາຍເງິ່ນເດ໊ືອນ, ທ໋ອງຖິ່ນ ເລະຣາກຖານ ກຳນົດລະ ດັ້ບລາຄາ ເລະລະດັ້ບເງິ່ນເດ໊ືອນຕ໋ອຈ໋ຳ.

ເວ໋ົ້າຕາມເລ໋ືມ: ລະບ໐ບລ໋ອມສູ່ນປະຊາທິປະໄຕ ດ໋ານໜ໋ຳ ມັ້ນແຕ໋ກຕ໋າງກັ້ບລະບ໐ບລ໋ອມສູ່ນ໐າດຍາສິດ ເລະ ອ໊ິກດ໋ານໜ໋ງມັ້ນ໋ ແຕ໋ກຕ໋າງກັ້ບລັດທິ໐ານາທິປະໄຕ. ລະບ໐ບລ໋ອມສູ່ນປະຊາທິປະໄຕ, ດ໋ານໜ໋ຳ ມັ້ນຮ໋ວມຮ໐ງຕ໐ງຮັ້ບປະກັ້ນໃຫ້ແ໋ວກາມເຄ໋ືອນໄຫ໐ ທ໊ີ່ເຂ໋ົ້າ ແກ້ັ້ບເຂ໋ົ້າ ເກ໋ງທ໊ີ່ສຸດຂ໐ງຂະເໜ໋ງກາມເສດຖະກິ໋ດຕ໋າງໆ ເຊ່ນ:ທ໋າງ ລົ໋ດໄຟ, ໄປສະນ໊ີ ເລະຂະເໜ໋ງກາມຂ໊ືນສ໋ງອ໊ືນໆ... ອ໊ິກດ໋ານໜ໋ງ ເສ໊ືມຂະຫ໋ຍາຍຢ໋າງຄ໊ືບຖ໋ວນ ເລະຢ໋າງ໐ິດສະລະຈຸດພິເສດຂ໐ງທ໐ງ ຖິ່ນ, ນ້ັ້ບທ້ັ້ງອ້ັ້ນປະດິ໋ດສ໋າງຂ໐ງທ໐ງຖິ່ນ, ລ້ັ້ກສະນະເປ້ັ້ນເຈ໋ົ້າກາມ ຂ໐ງທ໐ງຖິ່ນ, ລ້ັ້ກສະນະຫລ໋ວຍຮູ້ບ ຫລ໋ວຍສ໊ີຂ໐ງແຝມະໂຍບາຍ,

ของอิทิภาม. และพาหะมะเพื่อขันลุจุดประสงลอม. ควมเข้าใจใท้ถูกต้องว่า ลอมสุม และประชาทิปะไตเป้นเอกะพาบกัม, เป้นสองด้ามของขันหาดรอ, บ่อาด และบ่ควมเธัดใฒ้มีขัดเยังกัน. ทิดสะดิ และพิดติกำได้พิสูดว่า, ยิ่งเปิดกว้างประชาทิปะไตย่างถูกต้องเท่าใด ก็ยิ่งเสิมขะหรายประชาทิปะไตได้เท่านั้น. พอกเราควมเห็นว่า เปิดกว้างประชาทิปะไต, มอบสิด, มอบความธับผิดชอบใฒ้แกหองถิ่น และธากฎามเฒมสอดคองกับกิดเหม, เพาะว่า บ่มีใผดอกละเข้าใจหองถิ่น และธากฎามเท่ากับคิมของหองถิ่น และธากฎามมั้นเอง.

ทามเยงขมคุมคองมั้น, ตองเธัดใท ความธับผิดชอบ, สิดอำนาดติดพันกับผิมประโหยด. อรกใด เขุงหองถิ่น และธากฎามสามาดเธัดไดดอยประสิดทิผิมเสดถะกิด-สังคิม สูงไดแล้ว ควมมอบใท้หองถิ่น และธากฎามเธัด, เมื่อไดมอบความธับผิดชอบแล้ว ตองมอบสิดอำนาด และผิมประโหยดที่คู่ควม: เธัดดีได้กิมหลาย, เธัดบ่ดีปามใด ได้กิมน้อย, เธัดผิดถือไม, เธัดเปเพตองใขเหม.

๔.๔.๔- กิมไกเกา เฒมกิมไกบ่อหามเกื้อกูม. กิมไกมั้ ได้เธัดใท้เสดถะกิดยอมฟูพายใต้ควมคุมคอง จากอิทิพโดยปะหลาดสำลับมันมั้นคือ อิทิภาบ่อหามเกื้อกูม, ลัดธับผิดชอบทุกย่างใท้แกหน่อยเสดถะกิด, ภำไลลัดเอา, หลุบทิมลัดยอมเสง.

ກົມໄກໃໝ່ ເຜັ້ນກົມໄກໄລລຽງທຸລະກິດ, ຫ້ອໜ່ວຍ ເສດຖະກິດ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ ເອົາເອງ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ທຸກ ການເຄື່ອນ ໄຫວຂອງ ຕົ້ນທຶນ ແຕ່ດ ເທົ່ານັ້ນ ໄດ້ລາຍຈ່າຍ ການຜະລິດ ເທົ່ານັ້ນ ຫາກ ຍັງມີ ຜົນກຳໄລ ເພື່ອ ເປີດກ້ວາງ ການຜະລິດ ອີກດ້ວຍ.

ກົມໄກໃໝ່ ໃຊ້ ອົງ ເສດຖະກິດ ເປັນ ຕົ້ນ, ສົມທົບ ກັບ ອົງ ທຶນ ແລະ ອົງ ສ ສາ ຍັ ຣົມ ເພື່ອ ຄຸມ ຄອງ ເສດຖະກິດ. ອົງ ເສດຖະ ກິດ ເປັນ ອົງ ເຊື່ອ ອົງ ການ ຄຸ້ມ ຄອງ ກະ ທົບ ໃສ ເປ້າ ໝາຍ ຄຸ້ມ ຄອງ (ຊ່ວ ຜູ້ ອອກ ແຮງ ງານ ແລະ ອົງ ການ ຈັດ ຕັ້ງ ການ ອອກ ແຮງ ງານ) ໂດຍ ຜ່ານ ໄມ ້ ດ ເສດ ຖະ ກິດ ເພື່ອ ສ້ ງ ເສີ ມ ຜົນ ປະ ໂຫ ຍ ດ ຂອງ ເຂົ ້ າ. ຕ ວ ຢ ່ າ ງ: ພວກ ເຮົ ້ າ ຢ ່ າ ກ ໃ ຫ ້ ປ ະ ຊ າ ຊົ ນ ປູ ກ ຢ ່ າ ສູ ບ ໄ ດ ້ ຫ ລ າ ຍ ມ ້ ນ ໍ ່ ເ ຜ ັ ້ ນ ໃ ຊ ້ ຄ ໍ ່ ສ ້ ງ ບ ັ ງ ຄ ັ ບ ເ ຂ ົ ້ າ ປ ູ ກ, ຫ ່ າ ກ ຕ ອ ງ ໃ ຊ ້ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ລ າ ຄ າ ອ ັ ນ ເ ໝ າ ະ ສ ົ ມ. ເ ພ ື ່ ອ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ເ ຂ ົ ້ າ ເ ຫ ັ ນ ວ ່ າ ປ ູ ກ ຢ ່ າ ສ ູ ບ ໄ ດ ້ ຫ ລ າ ຍ ເ ທ ົ ່ າ ໃ ດ ເ ຜ ັ ້ ນ ເ ຂ ົ ້ າ ເ ຈ ົ ້ າ ມ ີ ຜ ົ ນ ກ ໍ ່ ໄ ລ ຫ ລ າ ຍ ເ ທ ົ ່ າ ນ ັ ້ ນ, ເ ຂ ົ ້ າ ເ ຈ ົ ້ າ ຈ ່ ຶ ງ ສ ະ ພ ັ ກ ປ ູ ກ ເ ອ ງ.

ຈ າ ດ ຈ ະ ເ ອ ົ ້ າ ໄ ດ ້ ວ ່ າ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ດ ້ ວ ຍ ອ ົ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ເ ຜ ັ ້ ນ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ຕ າ ມ ເ ສ ັ ້ ນ "ນ ັ ້ ນ ຊ ຸ ມ ນ ຸ ມ ແ ຕ ່ ໃ ດ" (ຕ ່ າ ງ ກ ັ ບ ອ ົ ງ ການ ບ ໍ ລ ິ ຫ ານ ເ ຜ ັ ້ ນ ນ ັ ້ ນ ຊ ຸ ມ ໂ ດ ຍ ກ ົ ງ) ສ ະ ນ ັ ້ ນ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ເ ປ ້ າ ໝ າ ຍ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ບ ໍ ່ ຖ ິ ກ ກ ິ ດ ໜ ອ ງ ຜ ູ ້ ນ ັ ດ; ພ ອ ມ ກ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ກ ໍ ເ ປ ັ ນ ການ ປ ິ ດ ປ ່ ອ ຍ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ອ ົ ງ ກ ະ ພ າ ບ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ພ ົ ້ ນ ຈ າ ກ ອ ຳ ນ າ ດ ການ ກ ິ ດ ຈ ະ ວ ັ ດ.

ຄ.ຄ.ມ - ກົມ ໄກ ເກົ ້ າ ເ ປ ັ ນ ກ ົ ມ ໄ ກ ປ ັ ້ ນ ເ ປ ່ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ສ ອ ງ ພ າ ລ ະ ບ ົ ດ ບ າ ດ ການ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ແ ລ ະ ການ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ, ບ ໍ ລ ິ ການ ແ ຊ ກ ແ ຊ ມ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ. ວ ິ ທ ີ ການ ຕ ່ າ ງ ໆ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ ບ ໍ ່ ສ ຸ ມ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ສ

ການປະຕິບັດພາລະບົດບາດອັນເໝາະສົມຂອງຕົນ, ແຕ່ຫາກໄປຟຸ້ມອຽກເຮັດຕາງທຸລະກິດ, ເຮັດໃຫ້ຫ້ອໜ່ວຍທຸລະກິດຕົກຢູ່ໃນທ່າຮັບ.

ກົນໄກໃໝ່ ເປັນກົນໄກຄຳເໝກຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະສົມທົບຢ່າງຄືກັນ ລະຫວ່າງສອງພາລະບົດບາດຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ ແລະຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດ.

ວິທີການຕ່າງໆ ຂອງລັດ ບໍ່ໃຫ້ແຊກແຊງເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ພຽງແຕ່ໃຫ້ໃຊ້ເຄື່ອງມືເຊັ່ນ: ຍຸດທະສາດ, ແຜນກຳນົດ, ແຜນການ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍເພື່ອບັນຊາທຸລະກິດ, ກວດກາທຸລະກິດ.

ບັນດາຫ້ອໜ່ວຍເສດຖະກິດເປັນເຈົ້າການໃນການເຄື່ອນໄຫວ, ຊຸຂາຍ, ຂາດຸ້ກ, ຂາເຂົ້າ, ຮັບປະກັນຕອບສະໜອງ ຄວາມຕ້ອງການຂອງສັງຄົມໃຫ້ດີ ແລະທຸລະກິດໃໝ່ຜົນກຳໄລ.

ກົນໄກໃໝ່ ເປັນກົນໄກທຸລະກິດ. ທຸລະກິດເຜົ່ນຫຽັງ ? ແຕ່ໃດໆ ມາ ພວກເຮົາເຄີຍເຂົ້າໃຈວ່າ ທຸລະກິດເຜົ່ນຊື້ຂາຍ. ເຂົ້າໃຈແບບນັ້ນ ເຜົ່ນບໍ່ທັນຄົບຖ້ວນເທື່ອ, ຈາກນັ້ນ ອາດຈະເປັນສາເຫດໜຶ່ງທີ່ຕັດແຍກການຜະລິດອອກຈາກການຈຳລະຈອນ. ປະຈຸບັນນີ້ ຄວນເຂົ້າໃຈໃຫ້ຄົບຖ້ວນວ່າ, ທຸລະກິດເຜົ່ນການເຄື່ອນໄຫວແລະ "ແກ່ງແຍ່ງ" ລະຫວ່າງວິທີການເສດຖະກິດຕ່າງໆ (ຢູ່ໃນທຸກ ຂົງເຂດການຜະລິດ, ການກໍ່ສ້າງ, ຂົນສົ່ງ, ການຈຳລະຈອນ, ການບໍລິການ...) ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງສັງຄົມເປັນຢ່າງດີ ແລະ ສ້າງລາຍໄດ້ແຫ່ງຊາດ (V + M) ໄດ້ຫລາຍທີ່ສຸດ ເພື່ອເປີດກ້ວາງ ທຸ

ລະກິດຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ແລະຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການອັນໃໝ່ ທີ່ເກີດ ຂຶ້ນຂອງສັງຄົມ. ອາດຈະເວົ້າໄດ້ວ່າ: ເສັ້ນດ່າຍສີແດງ ຂອງທຸລະ ກິດ ເນ້ນການເລກປ່ຽນລະຫວ່າງຄວາມຕ້ອງການ ແລະຜົນປະໂຫຍດ; ເມື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໄດ້ແລ້ວ ຕ້ອງມີຜົນປະໂຫຍດ, ຜົນ ປະໂຫຍດນັ້ນເອງຈຶ່ງຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ໄດ້ດີ.

ເວົ້າເຜບ່ງ່າຍໆ,ທຸລະກິດເນ້ນການທໍ່ມ່າຫາກິນຂຸ້ຂາຍ ໂດຍ ມີການຄິດໄລ່ ມີປະສິດທິຜົນ, ເຮັດໃຫ້ສິນຄ້າຕິດພັນກັບເງິນ, ສິນຄ້າ ແລະເງິນຍາມໃດກໍ່ມີການໝຸນວຽນ ແລະຂະຫຍາຍຕົວ, ບ່ປະໃຫ້ສິນ ຄ້າ ແລະເງິນຈ່ອງຄ້ໍຢູ່ ແລະ ງ່ບ່ປະມານຕ້ອງເນ້ນຂຸນເພ້ືອມ ໄລ ຍະຜ່ານມາ.

ແຕ່ລະການຈັດຕັ້ງເສດຖະກິດ (ວິສາຫະກິດ, ຮ້ານຄ້າ...) ເປ້ນຮ່າງກາຍໜ່ຶ, ເປ້ນລະບ່ບ່ນ້ອຍໆ ທ່ຶງເສດຖະກິດໜ່ຶ ຜົນປະ ໂຫຍດສະເພາະ, ມ່ລ້ກສະນະ ແລະ ຈຸດໝາຍສະເພາະ, ມ່ີພາຫະ ນະ ແລະວ່ິທ່ີແກ້ສະເພາະ ເພ່ືອບ່ນ້ລຸຈຸດໝາຍຂ້ອງຕ່ົນ.

ທຸລະກິດຮ່ງ້ກ້ອງ ຕ້ອງມ່ີການເຄ່ືອນ ໄຫວ ຢ່າງປະດ່ິດສ້າງ, ນ້ກທຸລະກິດຕ້ອງມ່ີວ່ິດສະໜ້ະພາບອ້ນຈ່ໍເປ້ນ ຈ່ຶ ຈະສ້ມ້ດເປ້ນ ເຈ້ົ້ ການປະດ່ິດສ້າງ ແລະດ່ໍເນ່ີນທຸລະກິດ ມ່ີປະສ່ິດທ່ີຜົນ ໄດ້. ສະນ້ນ ລ້ດຕ້ອງມ່ີກ່ົມ ໄກອ້ນ ເໝາະສ່ົມ ເພ່ືອ ເຮ້ັດ ໃຫ້ ການຈ້ດຕ່ັ ທຸລະ ກ່ິດ ສາ ມ້ດ ເຄ່ືອນ ໄຫວ ໄດ້ ແລະ ເຄ່ືອນ ໄຫວ ໃນ ວ່ົງ ໂຄ ຈອມ ແຫ່ ງ ການ ຄຸນ ຄ ຈ ຂ ຈ ລ້ດ.

ໃຜ ເປັນຜູ້ເຮັດທຸລະກິດ ? ເວົ້າລວມ ເມື່ອທີ່ໜ່ວຍ ເສດຖະກິດຣາກຖານ ເປັນອັດຕະພາບທຸລະກິດ, ຜູ້ອຳນວຍການ ເປັນຜູ້ຄຸມຄອງທຸລະກິດ. ທີ່ໜ່ວຍ ເສດຖະກິດຣາກຖານ ເວົ້າໃນທີ່ນີ້ລວມມີ: ບໍລິສັດ, ວິສາຫະກິດ, ນິຄົມກະເສດ, ນິຄົມປ່າໄມ້, ຣ້ານຄ້າ, ສະຫະກອນ. ເສດຖະກິດເອກະຊົນ, ເອກະເທດກໍເປັນອັດຕະພາບທຸລະກິດດ້ວຍຫົນ ຂອງຕົນເອງ.

ວິທີການຈັດຕັ້ງທຸລະກິດ ອາດຈະດຳເນີນທຸລະກິດ ດ້ານໃດໜຶ່ງ ໂດຍສະເພາະ, ອາດຈະເຮັດແຕ່ຂອດດຽວ ເຊັ່ນ: ມີແຕ່ເຮັດ ຂອດ ການຜະລິດ, ຫລືເຮັດຫລາຍຂອດເຫລ່ວ ໆ ປົດ, ນັບແຕ່ຂອດ ຜະລິດ ຮອດຂອດເຮັດຂາຍສິນຄ້າ ເຊັ່ນ: ບໍລິສັດໄມ້ອາດຈະເຮັດ ນັບແຕ່ ຂອດປູກຕົ້ນໄມ້ ເປັນປ່າ, ຮອດຂອດຊຸດຄົ້ນປຸງແຕ່ງ ແລະຂາຍສ: ໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ.

ທຸລະກິດຕ້ອງຂຶ້ນກັບການເຊ່ງ ເຂດບໍລິການ, ຂອບ ເຂດການ ເຄື່ອນ ໄຫວຂອງທຸລະກິດອາດຈະເລ່ມຢູ່ໃນຕາ ເສງໜຶ່ງ, ເມືອງໜຶ່ງ, ແຂວງໜຶ່ງ, ຫລາຍແຂວງນຳກັນ ແລະຫລາຍປະ ເທດນຳກັນ (ເຊັ່ນ: ບໍລິສັດຂ້າມຊາດຂອງນາຍທຶນ ຫລືນັດວິສາຫະກິດ ທີ່ຮ່ວມສຳພັນ ທຸລະກິດລະຫວ່າງປະ ເທດສັງຄົມນິຍົມດ້ວຍກັນ).

ພາກສ່ວນທຸລະກິດອາດຈະມີແຕ່ພາກສ່ວນດຽວ ເຊັ່ນ: ລັດວິສາຫະກິດຕ່າງ ໆ; ຫລືສຳພັນຫລາຍພາກສ່ວນ ເຊັ່ນ: ລັດວິສາຫະກິດຕ່າງ ໆ ສຳພັນກັບສະຫະກອນ, ຫລືສະຫະກອນສຳພັນກັບ ເອກະເທດ ເພື່ອ ທຸລະກິດ.

ทุละทิฏฐิวิจิกิจฉานีวรณานิ นิมิตฺตานิ. นิมิตฺตานุ
ปฺปาทนาทีหิ ปน ปาโมชฺชาทีนิ ปาปุณาติ, ตานิ ปาโมชฺชาทีนิ
จ ปีติยา ปจฺจยา ปสฺสทฺธิ, ปสฺสทฺธิยา ปจฺจยา สุขนฺติอาทินา
นเยน ยาว ภวคฺคา ลพฺภนฺติ.

ตตฺถ ยสฺมา ปฐมชฺฌานาทีนิ ปฏิลาภาย ปวตฺตวิปสฺสนา
ปฐมชฺฌานาทีนิ ปฏิลภติ, ตสฺมา ตานิ ตสฺสา ปฏิลาภาย สมีปตฺตา
ตาย ปฏิลาภาย ปจฺจยา โหนฺตีติ วุจฺจนฺติ. ตถา หิ ปฐมชฺฌานาทีนิ
ปฏิลภนฺโต ปฐมชฺฌานาทีนิ ปฏิลาภาย ปวตฺตวิปสฺสนาย ปฏิลาภสมีปตฺตา
ปฏิลภติ นาม. ตถา ปฐมชฺฌานาทีนิ ปฏิลาภาย ปวตฺตวิปสฺสนา
ปฐมชฺฌานาทีนิ ปฏิลาภสมีปตฺตา ปฏิลาภาย ปจฺจยา โหติ นาม.
ตถา ปฐมชฺฌานาทีนิ ปฏิลาภาย ปวตฺตวิปสฺสนา ปฐมชฺฌานาทีนิ
ปฏิลาภสมีปตฺตา ปฏิลาภาย ปจฺจยา โหติ นาม. ตถา ปฐมชฺฌานาทีนิ
ปฏิลาภาย ปวตฺตวิปสฺสนา ปฐมชฺฌานาทีนิ ปฏิลาภสมีปตฺตา ปฏิลาภาย
ปจฺจยา โห

ว่า ระหว่ายเสดถะกิดย่างมีแผมกาม ฒมจุดจำเพาะของกาม คุมคอง เสดถะกิดสังคมนิยม. แต่ คอมเห็นว่า แผมกามพรง แต่เป็นกามคาดคะเน, แผมกาม ย่างบันบันต่อให้แหดเพาะ ด้วยมันเอง เท่อ, ฝากเร็ดให้แผมกามมีกามบันต่อให้แหดเพาะ และรับกามปะติบัดไดตอง ผามของกุละกิด. ย่างกว่ามีอีกกาม เคื่อมไหอ เสดถะกิดเป็นกาม เคื่อมไหอที่ถัดแก้เว้าเอง และปะ ฝิดต่อตามกิดเหมพาอะอิไส. สะนั้น มีแต่สิมทิบแผมกามกับกุ ละกิดเท่านั้น จึงสามาดถัดแก้ และบันให้เพาะสมได. สอม แผมกามที่เร็ดตามเบบกิดหมอง, กุกสังกุกย่าง ลอมแต่ฒมขั้น เท่อ เป็นผู้ดอาง คือ ไลยะผามมานั้น มันบ่สามาดถัดแก้และ บันต่อให้เพาะสมด้วยมันเองได.

เมื่อเป็นเจ้มนั้น, จากละเว้าได้ว่ากามไภคุมคองกุละ กิดสังคมนิยม เป็นกามไภสองอั้น: แผมกาม และกุละกิด. แผม กาม และกุละกิดล้อมแฝ้คอามสำคัน, ต่เมื่องกัน, เผ็มเฝ็ม ให้กัน และสิมทิบเจ้องกัน และกัน.

กุละกิดสังคมนิยม ยังมีจุดพิเสดจำเพาะอันอีกคือ: เว้ากุละกิดติดพันกับกามรับใจ, ถือกามรับใจสังคมเป็นจุดหาย และเว้ากุละกิดเป็นอิที่ทาง. กุละกิด และกามรับใจมีกาม พ้อพันสัดละอิพากมำกัน, ฝากรับใจได้ถือตองกุละกิดถือ และ กุละกิดถือจึงละรับใจได้ถือ.

ລວມຄວາມວ່າ ສາມບັນຫາທີ່ເປັນຫລັກແໜ່ງຂອງກົນໄກໃຫ
ເມ: ໜຸນໃຊ້ກົດເໜ່ເສດຖະກິດ ແລະໃຊ້ວິທີເສດຖະກິດ ເພື່ອຄຸ
ຄອງເສດຖະກິດ, ເວົ້າການຜະລິດຕິດພັນກັບຕະຫລາດ, ປະຕິບັ
ການພົວພັນສິນຄ້າ-ເງິນຕາຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

ໜຸນໃຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງຫລັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ, ຈໍ
ເໜ່ກໍໃຫ້ເຈົ້າສອງຜ່າລະບົດບາດແຫ່ງການຄຸມຄອງ, ເພ່ງຂັ້ນຄຸມຄອງ
ໃຫ້ແຕ່ລະຫ້ອງຖ່ນ, ຮັບປະກັນສິດເປັນເຈົ້າທຸລະກິດຂອງໜ່ວຍເສດ
ຖະກິດຕ່າງໆ.

ດຳເນີນທຸລະກິດ, ແລະ ການໄລ່ລ່ຽງຢ່າງເໜ້ຈິງ, ຖ
ເປັນສຳຄັນຜະລິດຕະພາບ, ຄຸນນະພາບ ແລະປະສິດທິຜົນ. ແຕ່ລະ
ຫ້ອງຖ່ນ, ແຕ່ລະຮາກຖານ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບເວົ້າເອງກ່ຽວກັບວຽກ
ງານການເຄ່ືອນໄຫວຂອງຕົນ, ເວົ້າລາຍຮັບຫົດໜ່ມລາຍຈ່າຍ,ຍອມ
ໄດ້ຍອມເສ່ຽ.

ນ.- <u>ເນ້ືອໃນປ່ຽນໃໜ່ຂອງ ການຄຸມຄອງ ເສດຖະກິດ</u>.

ນ.໑ - <u>ຈັດຕ້ັ ການຜະລິດສັງຄົມນິຍົມໃໜ່</u>.

ນ.໑.໑ - ຈັດຕ້ັ ການຜະລິດ ເໜ່ນການສົມທົບລະຫ່ວ່າງກ
ລັ ງການຜະລິດ ກັບການພົວພັນການຜະລິດ ຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການ ພົ
ພັນການຜະລິດສອດຄອງກັບລັກສະນະ ແລະລະດັບຂະຫ ຽ ຍ ຕ ວ ຂອ
ກ ລັ ງການຜະລິດ ເໜ່ໃສ ຸ ກ ຸ ການຜະລິດໃຫ ຂ ະ ຫ ຽ ຍ ຕ ວ.

ຈັດຕ້ັ ການຜະລິດ ຢ ໃ ໜ ວ ຍ ເສ ຖ ະ ກິ ດ ໜ ່ ງ ເ ໜ ່ ນ ກ ານ ສ ມ ທ ບ
ລ ະ ຫ ວ ່ ງ ຕ ວ ປ ະ ກ ອ ບ ຕ ່ ງ ໆ ຂ ອ ງ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ຄ ື : ເ ຄ ່ ອ ງ ປ ະ ກ ອ ບ ,

ແຮງງານ, ວັດຖຸປະກອນ... ໃນການພິຈາລະນາຜະລິດໜຶ່ງ ທີ່ເໝາະສົມ (ເອກະເທດ, ລວມໝູ່,ລັດທິສາທະກິດ...) ໃນຂະໜາດການຜະລິດໜຶ່ງທີ່ເໝາະສົມ (ນ້ອຍ,ກາງ, ໃຫຽ) ແລະ ໃນລະດັບ ເຕັກນິກໃໝ່ໜຶ່ງທີ່ເໝາະສົມ (ທັດຖະກຳ, ກົນຈັກ, ທັນສະໄໝ) ເພື່ອດຳເນີນການຜະລິດ. ຕົວຢ່າງ: ໃນກະສິກຳ ເໝາະສົມກະສິກຳ ຕ່າງໆ ຂະໜາດນ້ອຍດ້ວຍແຮງງານທັດຖະກຳ; ໃນອຸດສາຫະກຳເໝາະລັດທິສາທະກິດຕ່າງໆ ຂະໜາດກາງ ດ້ວຍເຕັກນິກກົນຈັກ ແລະທັນສະໄໝ.

ຈັດຕັ້ງການຜະລິດໃນທ້ອງຖິ່ນ ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ເໝາະການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວສັງຄົມນິຍົມໃໝ່, ສ້າງແໝວາດລວມແຫ່ງການຂະຫຽາຍ ແລະ ການຈັດວາງກຳລັງການຜະລິດ, ນຳໃຊ້ບັນດາພາກສ່ວນ ເສດຖະກິດ, ສົມທົບການຂະຫຽາຍກະສິກຳ ກັບອຸດສາຫະກຳ, ເສດຖະກິດສູນກາງ ກັບ ເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນ ເໝາະສົມ, ສ້າງໂຄງປະກອບ ເສດຖະກິດອັນເໝາະສົມ, ເສີມຂະຫຽາຍທ່າແຮງ ຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ, ແຕ່ລະເຂດ, ຮັບປະກັນໃຫ້ແກ ກົນຈັກເສດຖະກິດເຄື່ອນໄຫວຢ່າງເຂົ້າແກ້ ເຂົ້າເກ ແລະສົມດຸນ.

ບັນຫາສຳຄັນທີ່ສຸດ ຂອງການຈັດຕັ້ງການຜະລິດສັງຄົມນິຍົມໃໝ່ ເໝາະຕ້ອງຊາຍຊຸມກິດເກມການຜະລິດສຳເປີດກ້ວາງ, ຮັບປະກັນ ໃຫ້ແກການຂະຫຽາຍຕົວຢ່າງສົມດຸນ, ເໝາະສົມລະຫວ່າງ ເຂດ I (ຜະລິດພາຫະນະການຜະລິດ) ກັບ ເຂດ II (ຜະລິດວັດຖຸພົ້ນໃຊ້ສ່ວຍ) ລະຫວ່າງອຸດສາຫະກຳ ກັບ ກະສິກຳ, ລະຫວ່າງ ເສດຖະກິດ ສູນກາງ

ກັບເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນ, ລະຫວ່າງການຜະລິດກັບການຈໍລະຈອນ,ລະຫວ່າງຂາອອກກັບຂາເຂົ້າ... ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຮັບປະກັນໃຫ້ການສົ່ມດຸນ ລະຫວ່າງຕ້ອປະກອບຂອງການຜະລິດ ເຮັດໃຫ້ຂະບວນວັດແຫ່ງການຜະລິດສຳໄດ້ດຳເນີນໄປຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກັນ. ປະຈຸບັນນີ້ສາຫະກິດຫລາຍແຫ່ງຂອງພວກເຮົານຳໃຊ້ສະມັດຕະພາບຍັງຕ່ຳ ແລະ ເສດຖະກິດຂະຫຍາຍຕ້ວຊ້າ ກໍເນື່ອງຈາກຂາດການສົ່ມດຸນເຫລົ່ານີ້.

ທຳມະດາວ່າເຮັດໃຫ້ການສົ່ມດຸນເນ້ນຍາກທ່ີ່ສຸດ, ເປ້ັນຕົ້ນເນ້ນຢູ່ໃນເງ່ືອນໄຂເສດຖະກິດການຜະລິດນ້ອຍທ່ີ່ຍັງແຜ່ຫລາຍຢູ່ນ້ັ. ຖ້າພວກເຮົາຫາກຮັບຮູ້ບັນຫາໃຫ້ແຈ້ງ ແລະ ມ້ວທ່ີປະຕິບັດທ່ີຖືກແລ້ວ ກໍຈະຈຳກັດອັນທ່ີ່ຂາດການສົ່ມດຸນ ເຊ່ືງບ່ຄວນຈະມ່ີ. ຕ້ວຢ່າງ : ຖ້າວ່າເງ່ືນທຶນ ແລະວັດສະດຸກໍ່ສ້າງມ່ີໜ້ອຍ ກ່ໍບ່ຄວນເປ່ີດ ກິດຈະການຫລາຍແຫ່ງຂ້ຶນ, ຫ້ຼ ວ່າ ວັດຖຸດ່ິບຍັງຂາດເຂ່ືນແລ້ວ ກ່ໍບ່ຄວນຕ້ັ ໂຮງງານຂ້ຶນໃໝ່ອ່ີກ.

ປະຈຸບັນນ້ີ, ປະເທດເຮົາການຜະລິດນ້ອຍຍັງແຜ່ຫລາຍຢູ່ ແລະ ເສດຖະກິດຍັງມ່ີຫລາຍພາກສ່ວນ. ດ້ງນ້ັ ຈ້ດຕ້ັ ການຜະລິດຄ້ືນໃໝ່ ຕ້ອງຕ່ິດພັນກັບການດັດສ້າງ ແລະ ການກໍ່ສ້າງ, ເວ້ົ ການກໍ່ສ້າງ ເປ້ັນຕົ້ນຕ່ໍ. ຄວນຮັບຮູ້ໃຫ້ແຈ້ງວ່ ດັດສ້າງ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ເປ້ັນວຽກງານໜ້ັກທ່ີ່ຫ້ວ ໃຫຽ, ຍາວນານ, ບ່ພຽງແຕ່ດັດສ້າງ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ການພ້ວພັນການຜະລິດເທ່ົ ນ້ັ ຫາຍັງດັດສ້າງ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ກຳລັງການຜະລິດ, ບ່ພຽງແຕ່ດັດສ້າງ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ເສດຖະກິດຫາຍັງດັດສ້າງ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ສັງຄ້ມ ແລະ ຄ້ນອ່ືກດ້ວຍ. ສະນ້ັ ສ້ົມທ້ບ ການດັດ

สร้างกับการก่อสร้าง บ่เฉพาะแต่ในขะเขตการนี้ หลือขะเขตการอื่นเท่านั้น หากต้องได้ดำเนิน ในทุกขะเขตการเสดถะกิดแต่งซาดอีกด้วย, บ่พ้องแต่เรือนในท้องถิ่นนี้ หลือในท้องถิ่นอื่น หากต้องได้ดำเนินในท้องประเทด, บ่พ้องแต่ต้องได้เรือนในไลยะใดพ้องเท่านั้น หากต้องได้ดำเนินตะหลอดขะบวน อัดแต่งการนัดสร้าง และก่อสร้างสังคมนิยมอีกด้วย. มีแต่ต้องยบอมอา: บ่งดำเนินไปเที่งเท่าใด, ฐูบการบ่งอุดมสมบูมขึ้น และเมื่อใน บ่งเลือกเอาอีกหลือเอาอีกฝ่าย สมทบการนัดสร้างกับการก่อสร้างกเฉพาะดำเนินการปะติดสามปะการไปพ้อมๆ กันคือพักเรา ได้อาง 99ก.

ต้องกำเพิ่มละเอียดคาดหมายของการจัดตั้งการผะลิดคืนใหม่คือของการนัดสร้าง และก่อสร้างมันคือ: ขะหว่ายกำลัง การผะลิด, บุลละมะการพัวพันการผะลิดสังคมนิยม, ยกสูงผะลิดตะพาบ, คุมมะพาบ และ ปะสิดทิผล. ในขะบวนอัดแต่งการนัดสร้าง และ ก่อสร้าง ต้องแก้ไขย่างถูกต้องสายพัวพันละหว่างขะพาดน้อย, กาง กับใหญ่,ละหว่างฐูบการต่ำ กับสูง, ละหว่างเต็กนิกหัดถะกำ, เค็งกลัก, กับกลัก, ละหว่างการจัดตั้งการผะลิดภะเจกภะจาย กับลอมสุม, ธับปะกันขะพาดเพาะสม, ฐูบการ และเต็กนิกเพาะสมสำลับแต่ละขะเขตอิชา: แต่ละท้องถิ่น และแต่ละธากตาม. ในเงื่อมไขของประเทดเรานี้ปะจุบันนี้ต้องถือเป็นสำคันฐูบการต่ำ, ขะพาด

ນ້ອຍ, ກາງ ເຕັກນິກທັດຖະກຳ ແລະເຄື່ອງກົນຈັກ.

ການຜະລິດເປັນຈຸ ພາຍ, ການຈັດຕັ້ງຜະລິດເປັນພາຫະນະ, ສະນັ້ນ ຫລັກການເນ: ຢູ່ບ່ອນໃດ ແລະ ຜູ້ໃດ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ໂດຍກົງກ່ຽວກັບພາກສ່ວນຂອງການຜະລິດທຸລະກິດແລ້ວເນນບ່ອນນັ້ນ, ຜູ້ນັ້ນມີສິດຕົກລົງກ່ຽວກັບວິທີການ, ແລະຮຸບການຈັດຕັ້ງການຜະລິດ; ຂົ ເທິງບໍ່ແຊກແຊງມີແຕ່ແນະນຳ ແລະກວດກາເທົ່ານັ້ນ. ເນື້ອໃນ ຕົ ຕ່ຂອງການສົມທົບການດັດສ້າງກັບການສ້າງໃນສະໄພຂ້ານຜ່ານ ເນນຂະຫຽາຍ ແລະນຳໃຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງພາກສ່ວນເສດຖະກິດຕ່າງ ໆ. ພາທີ່ຂອງພວກເຮົາເນນດຳເນີນການດັດສ້າງຕ່ນດ້ານພາກສ່ວນເສດ ຖະກິດທີ່ ເປັນສັງຄົມນິຍົມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດຂອງຊາດ ມີແຕ່ ພາກສ່ວນເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມອັນດຽວ ເຊິ່ງຄົງຕົວພາຍໃຕ ສ່ຽ ຮຸບການລ້ ແລະລອມໜ. ນັ້ນ ເນນໜ້າທີ່ຍາວນານໃນຕະຫລ ດສະ ໄພຂ້ານຜ່ານ ແລະໃນ ເມ ສະໄພຂ້ານຜ່ານສົມສຸດລົງແລ້ວພວກເຮົາ ຈ່ງສາມາດບັນລຸລະດັບຄາດພາຍນັ້ນ ໄດ.

ປະຈຸບັນ ພວກເຮົາພວມຢູ່ໃນສະໄພຂ້ານຜ່ານ, ຍ່ ໄປກ່ວ ນັ້ນ ພວມຢູ່ໃນຍາມທ່ຳອິດຂອງສະໄພຂ້ານຜ່ານ, ພວກເຮົາຕ່ງ ມີທັດສະນະ ເສດຖະກິດຢ່າງ ຖືກຕ່ງ, ນັ້ນເນນທັດສະນະ "ຂ້ານຜ່ານ ທ່ ເໜາະສົມ", ຕ່ງ ຸ ງກໜ້າຮຸບການຂ້ານຜ່ານທາງ ເສດຖະກິ ໃຫ ໄດ ສ ດ ງ ກັບ ເງ ນ ໄຂ ເສດຖະກິ - ສັງຄົມຕົວ ິງ ໃນ ແຕ ລະ ຍາ ທາງ ຂ ງ ສ ໄພ ຂ້ ນ ຜ ນ, ທັ ງ ແ ໄ ເ ອ ິ ດ ຮ ນ ຣ ນ ໃ ນ ກ ນ ປ ຕ ິ ອັ ກ ນ ພ ິ ພ ັ ນ ກ ນ ຜ ລ ິ ດ ແ ລ ະ ໃ ນ ກ ນ ຄ ຸ ມ ຄ ງ ເ ຊ ນ : ຝ ່ າ ຍ ໜ ັ ນ

ເປັນວິສາຫະກິດຂອງລັດ, ເປັນຂອງລວມໝູ່, ຟ້າວຫັນເປັນກຳມະສິດ ສ່ວນລວມ..., ທັງແກ້ໄຂທາດ້ຽງ ເລ ແລະ ປະປ່ອຍການດັດ ສ້າງ ແລະການຄຸ້ມຄອງ. ທັດສະນະຂ້າມຜ່ານທີ່ສ່ວນຄອງມັນຮຽກ ຮ້ອງໃຫ້ສ້າງລະບົບການພ້ອມພັນການຜະລິດໜ້ຽ ເຊິ່ງໃນນັ້ນ ບັນດາ ພາກສ່ວນເສດຖະກິດໄດ້ຮັບການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ນຳໃຊ້ໃຫ້ຖືກ ລະດັບຕາມທິດເສັ້ນຂະຫຍາຍບົດບາດເປັນເຈົ້າພາທາງຂອງ ເສດຖະ ກິດຂອງລັດ, ຂະຫຍາຍ ແລະຍົກສູງຄຸນນະພາບ ຂອງ ເສດຖະກິດ ລວມໝູ່, ນຳໃຊ້ ເສດຖະກິດ ເອກະຊົນ, ເອກະເທດ ເປັນຢ່າງດີ, ແລະສ້ຽ ເສີມ ເສດຖະກິດ ຄອບຄົວ ໃຫ້ ຂະຫຍາຍຕົວ. ເຮົາ ໄດ້ ເມື່ອນັ້ນ/ ເລ ພວກເຮົາ ຈຶ່ງ ຈະ ດັດ ສ້າງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ເສດຖະກິດ ຢ່າງ ມີ ປະ ສິ ທິ ປະ ໄຕ ແລະ ສ ວ ໄລ ໄດ, ຈຶ ງ ຖືກ ຕາມ ຫລັກ ການ ມະ ໂຍ ບາຍ ເລ ນິ ນ ນິ ສ ຂອງ ຊົນ ຊົນ ກຳ ມະ ກອນ ຕ ຊົນ ຊົນ ອົ ນ ໆ, ທັ ງ ນີ ້ ກ ເປັ ນ ເຫ ດ ໃ ຫ ້ ແກ ສ ້ ງ ຄົ ນ ນິ ຍົ ນ.

ນ.ດ.ດ.ດ - ຈາກທັດສະນະ ແລະ ທິດທາງ ລວມ ທີ່ ກ່າວ ມາ ຂ້າງ ເທິງ ນັ ້ ນ, ການ ຈັ ດ ຕັ ້ ງ ການ ຜະ ລິ ດ ຄົ ນ ໃ ໝ ່ ໂ ດ ຍ ສ ົ ມ ທົ ບ ການ ດັ ດ ສ ້ າ ງ ກັ ບ ການ ສ ້ າ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ເ ຫ ງ ຊ າ ດ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ໃ ນ ໄ ລ ຍ ະ ໜ ້ າ ຈ ະ ໄ ດ ້ ດ ຳ ເ ນ ີ ນ ຕ າ ມ ທ ິ ດ ລ ະ ອ ຽ ດ ດ ັ ງ ລ ຸ ນ ນ ີ ້ :

ນ.ດ.ດ.ດ - ຂະ ຫ ຽ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ ຢ ່ າ ງ ພ ັ ກ ພ ົ ນ ແ ລ ະ ມ ີ ຈ ຸ ດ ໝ ັ ກ. ລັ ດ ຕ ອ ງ ລ ົ ງ ທ ຶ ນ ເ ພ ື ່ ອ ຂ ະ ຫ ຽ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ ຢ ູ ່ ໃ ນ ຂ ະ ເ ໜ ງ ການ ເ ປ ັ ນ ຂ ຸ ມ ກ ະ ແ ຈ ເ ຊ ັ ່ ນ : ໄ ຟ ຟ ້ າ ຖ ້ ຳ ຫ ີ ນ, ຂ ຸ ດ ຄ ົ ້ ນ ຍ ່ ຳ ເ ຮ ຂ ະ ຫ ຽ ນ ຄ ົ ນ ມ າ ຄ ົ ນ ຂ ຶ ້ ນ ສ ູ ່ ງ ແ ລ ະ ໄ ປ ສ ະ ນ ີ, ຜ ະ ລ ິ ດ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ຂ ້ າ ງ ຈ ຈ ກ.

ຕ່ອງຊັ້ນຊ້ອນ ແລະຈັດຕັ້ງເສດຖະກິດຂ່ອງລັດຄົ້ນໃໝ່ຕາມທິດ: ສ້າງ ວິສາຫະກິດຕ່າງໆ; ວິສາຫະກິດສຳພັນກັນແລະບໍລິສັດຕ່າງໆ ທີ່ເຮັດ ທຸລະກິດດ້ານໃດໜຶ່ງ ໂດຍສະເພາະ, ວົງປິດ, ເຄືອນໄຫວຕາມລະ ບຽບໄລ່ລ່ຽງເສດຖະກິດ. ຮັບຜິດຊອບແຕ່ຕົ້ນຕະຫລອດປາຍຂະເໜງ ເສດຖະກິດ- ເຕັກນິກອັນດຽວ. ຜະລິດພັນຕ່ຽນິດໜຶ່ງ ຫລືບໍລິການ ທີ່ຈຳເປັນຂະເໜງໃດໜຶ່ງ. ຕົວຢ່າງ:

ໃນຂະເໜງປ່າໄມ້, ສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດປ່າໄມ້ລວມມື: ມີຄົນ ປ່າ ໄມ້, ວິສາຫະກິດປຸງແຕ່ງ, ຣາກຖານພະລາທິການຕ່າງໆ ທີ່ຮັບຜິດ ຊອບທັ່ວສາມຂອດຄື: ຂຸດຄົ້ນປຸງແຕ່ງ ແລະຈຳໜ່າຍ ນັບທັ່ງການຂາ ອອກໄມ້ສອນໃສ່ສອນໜຶ່ງ; ບໍລິສັດຢ່າສຸບຮັບຜິດຊອບນັບແຕ່ຂອດ ເກັບຊື້ໃບຢາ, ປຸງແຕ່ງ, ຂາຍຍົກຍ້ອນຮອດຂາອອກ; ບໍລິສັດໄຟຟ້າ ຮັບຜິດຊອບ ທັ່ວຣາການຂາເຂົ້າເຄື່ອງປ່ຽນ ແລະ ເຄື່ອງຈາ ໄກ...

ໃນຂະເໜງການ ກ່ສ້າງຈະຈັດຕັ້ງບໍລິສັດ ກ່ສ້າງຂ່ອງແຕ່ລະຂະ ເໜງການ ຫລືໃນແຕ່ລະເຂດເຊັ່ນ: ບໍລິສັດຊົນລະປະທານ, ບໍລິສັດ ກ່ສ້າງຂົວ, ບໍລິສັດສ້າງທາງ, ບໍລິສັດ ກ່ສ້າງ ໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ, ບໍລິສັດ ກ່ສ້າງ ເຄຫາສະຖານ, ບໍລິສັດ ກ່ສ້າງຕົວເມືອງ ວຽງຈັນ... ບັນດາ ບໍລິສັດນ້ີ ຈະເຮັດວຽກຕາມຮູບການຮັບເໝົ້າ, ຮັບຜິດຊອບແຕ່ຂອດກະ ກຽມການ ກ່ສ້າງຈົນເຖິງຂອດມອບກິດຈະການ ທ່ີສຳເລັດແລ້ວໃຫ້ແກ່ຜູ ໃຊ້ຕາມເງ່ືອນໄຂ: " ມອບກະແຈຮອດ ".

ໃນຂະເໜງການ ຄົມມາຄົມຂົນສົ່ງ ຈະຈັດຕັ້ງບໍລິສັດຕ່າງ ໆ ເຊັ່ນ: ບໍລິສັດຂົນສົ່ງທາງລົດ, ບໍລິສັດຂົນສົ່ງທາງນ້ຳ,ບັນດາບໍລິສັດຂົນສົ່ງ ຈະໄດ້ເຄື່ອນໄຫວຕາມຮູບການຕົວແທນຂົນສົ່ງ... ແລະສຳພັນການຂົນສົ່ງ, ຮັບຜິດຊອບຂົນສົ່ງສິນຄ້າມັບແຕ່ຂອດຮັບສິນຄ້າຈາກສ່ວງທຳອິດຈົນຮອດຂອດມອບສິນຄ້າໃຫ້ສ່ວງສຸດທ້າຍ.

ໃນຂະເໜງການຄ້າວັດຖຸປະກອນຈະຈັດຕັ້ງບໍລິສັດເຊັ່ນ: ບໍລິສັດນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ, ບໍລິສັດທັນຍາຫານ,ບໍລິສັດເກັບຊື້ເຄື່ອງນາຂອງປ່າ, ບໍລິສັດອາຫານ, ບໍລິສັດສັບພະສິນຄ້າ...

ຄວນສົ່ມທົບການຈັດຕັ້ງການຜະລິດຄົ້ນໃໝ່ກັບການເບ່ງຂັ້ນຄຸນຄ່ອງ,ມອບໃຫ້ອົງຄົ້ນຄຸນຄ່ອງຮາກຖານຕ່ຳ ຊຸ້ງທ່ອງຄົ້ນມີຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ມີຊັບພະຍາກອນເພື່ອສະໜອງໃຫ້ນ; ສູນກາງຄຸມຄ່ອງແຕ່ທ້ອໜ້ອຍເສດຖະກິດໃຫ່ຍໆ ເຊັ່ນ: ບໍລິສັດໄຟຟ້າ, ບໍລິສັດຂົນສົ່ງລະຫວ່າງແຂວງ ແລະອົ່ນໆ.

ຄວນເໜ້ງລັດວິສາຫະກິດໃນປະຈຸບັນອອກເປັ້ນສາມປະເພດ: ປະເພດຜະລິດທຸລະກິດທົ່ນປະສິດທິຜົນສູ້ງ, ປະເພດປານກາງ, ປະເພດອ່ອນ ຫລືບ່ມີປະສິດທິຜົນ ເພື່ອມີມາດຕະການອັນເໝາະສົ່ມ ສຳລັບແຕ່ລະປະເພດ ແມ່ໃສ່ຮັບປະກັນປະສິດທິຜົນລວມ. ໃນບັນຫານ້ີ ພວກເຮົາຕ້ອງຊາບຊຶ້ມເໝ່ືອຄິດຂອງເລ່ນ້ນ້ວ່າ: ຕ້ອງເຕ້ົາໂຮມເງ່ືອນໄຂການຜະລິດທ່ີ່ດ່ີໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດຕ່າງ ໆ ທ່ົນຄວາມຈຳເປ້ັນອັນເໜ້ົາຈ່ົງ ສຳລັບພວກເຮົາ,ສະຫາຍທ່ີຮັບຜິດຊອບ ຕ້ອງເວ້ົາ "ຫ້ວຂອງຕ່ົນ" ເພ່ືອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ ການເຄ່ືອນໄຫວຢ່າງມ່ີປະສິດທ່ິຜົນ

ຂອງວັສາທະກິດນັ້ນໆ. ສຳລັບປະເພດທີ່ສາມ, ຄືວ່າ ບໍ່ສາມາດ ສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດໄດ້ແລ້ວ ຄວນມອບໃຫ້ຣາກຖານຊອກວິທີ ການ ເພາະສົມ ເພື່ອແກ້ໄຂເວົ້າເອງ, ນັບທັງການໂຮມເຂົ້າກັນ, ແຍກ ອອກຈາກກັນ, ຍຸບ, ໃຫ້ເອກະຊົນເຂົ້າ, ຫລືຫັນເປັນສະຫະກອນ.

ນ.1.ຄ.ຄ - ໃນເງື່ອນໄຂເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງພວກ ເຮົາ, ການຂະຫຣາຍເສດຖະກິດລວມໝູ່ຄຸມປະໂຫຽດອັນໃຫຽ່ຫລວງ ໃນການດັດສ້າງເສດຖະກິດທຳມະຊາດ, ເພື່ອງານສັງຄົມຄົ້ນໃໝ່, ເປັນການເຜີ່ມຫັດໃຫ້ປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ກ້າວເຂົ້າສູ່ສັງຄົມນິຍົມ, ລະດົມທ້ອປ່ອງຊົນເຂົ້າຮ່ວມພາລະກິດຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ.

ສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງການຜະລິດກະສິກຳ, ຫັດຖະກຳ, ຂົນສົ່ງ, ກ ສ້າງ ແລະການຄ້າຄົ້ນໃໝ່ຕາມທິດນຳເວົ້າຊາວມາ ແລະຊ່ວງຫັດຖະ ກຳ... ເຂົ້າສູ່ເສັ້ນທາງທຳມາຫາກິນເປັນລວມໝູ່ ດ້ວຍຮູບການອັນ ເພາະສົມແຕ່ຕ່ຳຫາສູງ, ໃນຂັ້ນຕົ້ນ ເວົ້າໃຈໃສ່ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຮູບການຕ່ຳ. ຄວນເວົ້າໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ ການຈັດຕັ້ງຊາວມາຄົ້ນ ໃໝ ເໝໃສ່ຮັບໃຊ້ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການທາງດ້ານຊີວິດການເປັນ ຢູ່, ການເມືອງ ແລະປ້ອງກັນຊາດ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ. ເວົ້າ ໃຈໃສ່ສະຫະກອນຊື້ຂາຍ, ສະຫະກອນສົ່ງເສີ່ມເພື່ອຍູ້ໜູນການຜະລິດ, ຊຸກຍູ້ຂະບວນການຫັນເປັນສະຫະກອນກະເສດ, ອຸດສາຫະກຳນ້ອຍ ແລະປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການດັດສ້າງເສດຖະກິດທຳມະຊາດ ໃຫ້ ກາຍເປັນເສດຖະກິດສົ້ມຄ່າ.

ນ.1.ຄ.ນ - ດັດສ້າງເສດຖະກິດວັສາທະກິດນາຍທຶນຕາມ

ຮູບການມາຍທຶ່ມແຫ່ງລັດແຕ່ຕ່ຳຫາສູງ. ຮູບການທີ່ຕ່ຳສຸດຂອງທຶ່ມມີ ຍຶ່ມແຫ່ງລັດ ເຊ່ນການສ້ງຜະລິດສິ່ນຄ້າ,ຈ້າກັ່ມ ເຊ່ນລັດຂ້າຍວັດຖຸ ດິບ, ຊ້ຜະລິດພັ່ນສ່ຳເລ້ັດຮູບ; ໃນການຄ້າງ້ານຈະໃຊ້ຮູບການເປ້ັ ຕ້ວເພ່ນຊ້ຂ້າຍໃຫ້ແກ່ລັດ. ຮູບການສູງສຸດເຊ່ນລັດເອກະຊຶ່ນລວມວ່ ສ້າທະກ່ດ, ລັດ ເລະນ້າຍທຶ່ນພ້ອມກັ່ນລ້ງທຶ່ມເພ່ືອດ່ຳເນ່ີນທຸລະກ່ດ, ພ້ອມກັ່ນຄຸມຄ້ງ ເລະເຂ້ງເຊ່ືອກ່ຳໄລນ່ຳກັ່ນ, ມ່ີບ້ງປ່ະເທດສ້ງຄ່ມ ນ່ິຍ່ມຢູ່ເອ່ົລ່ບຕ້ງເວ່ັ້ນ ອ ກ ເຊ່ັ້ນ: ສ້ງຄ້ມ ລະ ລັດ ປ່ະຊ້ງ ທ່ິ ປ່ະ ໄຕ ເຢ ລ ລະ ມ້ັ ນ, ຣຸ ງ ກ ລ ຮູບ ກ ນ ມ ຍ ທ ມ ແ ຫ ງ ລ ດ ໄ ມ ່ ຳ ໃ ຊ ຢ ງ ກ ວ ງ ຂ ວ ງ ເ ລ ະ ຍ ວ ນ ມ. ຢູ່ ທ ຣ ດ ນ ມ ເ ປ ັ ມ ຊ ນ ມ ຢ ມ ະ ຄ ນ ໂ ຣ ຈ ່ ມ, ໃ ນ ່ ໆ ນ ່ ກ ນ ປ ະ ຕ ບ ັ ດ ສ ຳ ພ ັ ນ ອ ສ ທ ະ ກ ດ, ສ ຳ ພ ັ ນ ລ ະ ທ ວ ງ ລ ດ ກ ບ ເ ຈ ້ ຳ ຊ ບ ນ ວ ຍ, ພ ຄ ນ ວ ຍ, ຢ ໃ ນ ຂ ງ ເ ຂ ດ ກ ນ ຜ ລ ດ, ກ ນ ຄ ້ ໍ, ບ ລ ຸ ກ ນ ເ ນ ໄ ດ ຮ ບ ຜ ດ ິ.

ຢູ່ປ່ະເທດເຮ້ົາ ອ ຣ ກ ງ ານ ຮ ບ ດ ນ ສ ະ ເ ພ າ ະ ພ ້ ໍ ເ ນ ຕ ງ ນ ມ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ເ ລ ະ ຈ ດ ຕ ງ ນ ຳ ໃ ຊ ້ ພ ຄ ້ ໍ ເ ອ ກ ະ ຊ ຶ ນ ເ ຂ ້ ໍ ໃ ນ ກ ນ ຂ ້ ໍ ເ ຂ ້ ໍ ຂ ້ ໍ ວ ກ ເ ລ ະ ຊ ້ ຊ ້ ຍ ສ ິ ນ ຄ ້ ໍ ເ ພ ່ ືອ ຫ ັ ນ ກ ນ ເ ຄ ຶ ນ ໄ ຫ ວ ຂ ງ ເ ຂ ້ ໍ ເ ຈ ້ ໍ ເ ຂ ້ ໍ ສ ູ ້ ວ ງ ໂ ຄ ວ ນ ຂ ງ ສ ງ ຄ ມ ນ ຍ ມ, ຈ ຳ ກ ດ ປ ະ ກ ດ ກ ນ ຫ ຣ ຸ ້ ທ ້ ໍ ຕ ງ ຢ ທ ວ ງ ຕ ະ ຫ ລ ດ.

ໃ ນ ກ ນ ດ ັ ດ ສ ້ ໍ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ມ ຍ ທ ຶ ມ, ພ ວ ກ ເ ຮ ້ ໍ ຕ ້ ວ ງ ຊ ຳ ນ ຊ ຶ ນ ເ ມ ເ ວ ຄ ດ ຂ ງ ເ ລ ນ ່ ນ ທ ວ ້ ໍ: ຊ ຶ ນ ຊ ຶ ນ ກ ຳ ມ ະ ກ ນ ມ ີ ແ ຕ ລ ບ ລ ງ ຈ ຸ ດ ພ ຍ ເ ລ ະ ກ ນ ຊ ຸ ດ ຮ ດ ຂ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ມ ຍ ທ ຶ ມ ເ ທ ່ ໍ ນ ້ ັ ນ, ທ ຣ ຍ ໄ ດ ້ ທ ຳ ລ ຍ ພ ລ ະ ບ ດ ບ າ ດ ຄ ຸ ມ ຄ ງ ຂ ງ ມ ັ ນ ຫ ລ ເ ຣ ັ ດ ໃ ຫ ້ ພ ລ ະ ບ ດ ບ າ ດ

ຄຸນຄອງນັ້ນຄືກກະເລກກະລາຍ. ເຮັດແນວນັ້ນ ຈຶ່ງນຳໃຊ້ໄດ້ທົ່ນ, ຄວາມຮູ້ທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະບົດຮຽນໃນດ້ານຄຸນຄອງຂອງເຂົາ, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ການຜະລິດດຳເນີນໄປຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ດວຍຜະລິດຕະພາບສູງກວ່າເກົ່າ.

ນ.1.ຄ.ຄ - ພາກປະຕິບັດຕ້ອງຊ້ໍາໃຫ້ເໝືອນ ໃນການຜະລິດ ແລະບໍລິການ, ບໍ່ເໝືອນວ່າສິ່ງໃດໆ ລ້ວ ແລະລວມໝູ່ເຮັດຈຶ່ງດີ, ຫາກເໝືອນມີບາງສິ່ງຄ້າ ແລະບາງວຽກງານເມື່ອໃຫ້ເອກະເທດ ແລະຄອບຄົວເຮັດແລ້ວພັດສະດວກ ແລະມີປະສິດທິຜົນກວ່າ. ສະນັ້ນ ໄປຄຽງຄູ່ກັບການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດຂອງລັດ ແລະ ລວມໝູ່ແລ້ວ ຕ້ອງມີນະໂຍບາຍນຳໃຊ້ເປັ້ນຢ່າງດີເສດຖະກິດເອກະເທດ ແລະສົ່ງເສີມຂະຫຍາຍເສດຖະກິດຄອບຄົວອີກດວຍ.

ເສດຖະກິດຄອບຄົວໃນປະຈຸບັນນີ້ ບໍ່ເໝືອນບັນຫາທຳມະດາແລ້ວ, ມັນໄດ້ກາຍເປັ້ນບັນຫາໜຶ່ງທີ່ມີລັກສະນະຍຸດທະສາດ.

ຢູ່ໃນບາງປະເທດເອີລົບຕາເວັນອອກ, ເປັ້ນຕົ້ນເໝືອນຮຸງກາລີໄດ້ມີບົດຮຽນ ແລະຜົນງານຫລາຍຢ່າງໃນດ້ານການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດຄອບຄົວ, ແຮງງານໜຶ່ງມີຄົນໜຶ່ງ ເຮັດຕາເພື່ອເຮັດເສດຖະກິດຄອບຄົວ.

ຢູ່ສະຫະພາບໂຊວຽດ, ພາຍຫລັງທີ່ສົງເກດເຫັນຂໍ້ຂາດຕົກບົກພ່ອງແລ້ວ, ຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ແລະ ສະພາລັດຖະມົນຕີໄດ້ມີມະຕິ ເພື່ອປຸກລະດົມສົ່ງ ເສີມຂະຫຍາຍເສດຖະກິດຄອບຄົວ.

ຢູ່ຫວຽດນາມ, ມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງທີ 17 ໄດ້ຕັ້ງບັ້ນ

ຫາສິ່ງເສີມຂະຫຽາຍເສດຖະກິດຄອບຄົວ, ເໝໃສ່ເຮັດໃຫ້ ເສດຖະກິດຄອບຄົວກາຍເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ ຢ່າງເໝາະ.

ສະພາລັດຖະມົນຕີຂອງພວກເຮົາ ໄດ້ມີຄຳສັ່ງ ກ່ຽວກັບການຂະຫຽາຍເສດຖະກິດຄອບຄົວ.

ໃນທີ່ນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເນັ້ນຕົ້ນບາງຈຸດ:

- ຕາມທັດສະນະໃໝ່ແລ້ວ, ຄອບຄົວບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນການຈັດຕັ້ງອັນໜຶ່ງຂອງສັງຄົມເທົ່ານັ້ນ, ຫາກຍັງເປັນວິທີການຈັດຕັ້ງເສດຖະກິດອັນໜຶ່ງ, ເຊິ່ງເປັນຮູບການອັນໜຶ່ງຂອງການເຜົ່ຽງງານ ໃນສັງຄົມອີກດ້ວຍ. ເສດຖະກິດຄອບຄົວເປັນວິທີປະກອບອັນໜຶ່ງ ຂອງເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ.

- ເສດຖະກິດຄອບຄົວ ມີຄວາມສາມາດນ້ອຍ ຢ່າງໃຫຽ່ຫລວງ, ໄດ້ປະກອບຜະລິດພັນເປັນຈຳນວນໜ້ອຍໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ ແລະເພີ່ມລາຍຮັບຂອງຄອບຄົວ. ຢ່ປະເທດເຮົາ, ກົມການເມືອງສູນກາງພັກໄດ້ຕັ້ງບັນຫາ: ເສດຖະກິດຄອບຄົວ ຕ້ອງຮັບປະກັນ ¼ ລາຍຮັບທັ້ງໝົດຂອງກຳມະກອນ ພາລະກອນ.

- ເນື້ອໃນ ເສດຖະກິດຄອບຄົວເໝ່ນອຸດົມສົມບູນທີ່ສຸດ, ອາດຈະເຮັດນາ, ເຮັດເຂົ້ານ້ຳໜ້ອ, ລ້ຽງສັດ, ປູກຕົ້ນໄມ້, ລ້ຽງປາ, ເຮັດວິຊາຫັດຖະກຳ...

- ເສດຖະກິດຄອບຄົວ ລວມມີສອງຂົງເຂດ: ການຜະລິດ ແລະໃຊ້ສອຍ. ສຳລັບປະເທດເຮົາພັດທະນາແລ້ວ, ເສດຖະກິດຄອບ

ຄົວ ໄດ້ກາຍເປັນຫ້ອໜ່ວຍການຜະລິດໜຶ່ງ. ສະນັ້ນ ຕ້ອງເໝະສົມ ທຳ ໃຫ້ ແກ່ປະຊາຊົນກ່ອ ໄປເຖິງບ່ອນມີແຜນການ ເຮັດເສດຖະກິດຄອບຄົວ, ເຮັດໃຫ້ຊົ່ວ ແກ່ການເປັນຢູ່ຂອງ ຄອບຄົວ ມີຄວາມສົ່ວ ໄລ ແລະ ຜາສຸກ.

ເສດຖະກິດຄອບຄົວ ມີຄວາມໝາຍ ຍຸດທະສາດ ເໝ ອນ ນ, ດັ່ງ ນັ້ນ ຕ້ອງ ສຶ ກ ຄົ ນ ຄວາມ ຈະ ໂຍ ບາຍ ຕ່າງ ໆ ເພື່ ອ ສ ່ ງ ເສີ ມ ການ ຂະ ຫ ຍາຍ ເສດຖະກິດຄອບຄົວ. ຕົວຢ່າງ:

+ ໃນ ແຜ ກ ໍ ມ ິ ດ ສ ້ າ ງ ຊ ຸ ມ ນ ະ ບ ິ ດ ຕ ້ ອ ງ ເ ຈ າ ະ ຈ ົ ງ ໃ ຫ ້ ແ ຕ ່ ລ ະ ຄອບຄົວ ມີ ສ ອ ນ ໜ ຶ ່ ງ ແ ຫ ່ ງ ມ ີ ເ ນ ື ້ ອ ທ ີ ່ ນ ຳ ເ ພ າ ະ ສ ົ ມ , ເ ລ ອ ແ ຕ ່ ງ ຫ ມ ໄ ຂ ່ ຂ ອ ງ ແຕ່ ລ ະ ບ ໍ ລ ິ . ເ ອ ມ ເ ພ ື ່ ອ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ .

+ ປະຕິບັດການ ສຳພັນ ເສດຖະກິດຄອບຄົວ ກັບ ເສດຖະກິດລວມ ໝູ່ ແລະ ເສດຖະກິດລັດ. ລັດ ແລະ ສະຫະກອນ ຕ່າງ ໆ ຕ ້ ອ ງ ມ ີ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ຊ ຸ ອ ຍ ເ ໜ ົ ່ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ ໃ ຫ ້ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຕ ົ ວ ເ ຊ ັ ່ ນ : ໃ ຫ ້ ກ ູ ້ ຢ ືມ ທ ຶ ນ , ສ ະ ໜ ອ ງ ເ ມ ລ ັ ດ , ຈ າ ຫ ານ ສ ັ ດ ແ ລ ະ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ມ ື ອ ັ ນ ຈ ຳ ເ ປ ັ ນ .

+ ຂະ ຫ ຍ າ ຍ ຄ ົ ນ ມ າ ຄ ົ ນ ຢ ຸ ມ ນ ະ ບ ິ ດ , ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ຊ ື ້ ຂ າ ຍ , ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ຕ ະ ຫ ລ າ ດ ຊ ຸ ມ ນ ະ ບ ິ ດ ເ ພ ື ່ ອ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ ຕ ່ າ ງ ໆ ໝ ຜ ະ ລ ິ ດ ພ ັ ນ ເ ຫ ລ ື ອ ສ າ ມ າ ດ ນ ຳ ເ ອ ົ າ ໄ ປ ຊ ື ້ ຂ າ ຍ .

+ ບຸ ລ ະ ນ ະ ຄ ະ ນ ະ ຮ ັ ບ ຜ ິ ດ ຊ ອ ບ ຂ ະ ເ ໜ ົ ່ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ ຢ ູ ່ ຂ ັ ້ ນ ສ ູ ນ ກ າ ງ ແ ລ ະ ຂ ັ ້ ນ ຕ ່ າ ງ ໆ ເ ພ ື ່ ອ ຊ ຸ ອ ຍ ໃ ຫ ້ ການ ຊ ຸ ມ ນ ຳ ການ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ .

ມ.ຄ - <u>ດັດແປງ ການ ຜັ ນ ເ ປ ັ ນ ແ ຜ ນ ການ , ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ແ ຜ ນ ການ ຕ ິ ດ ພ ັ ນ ກ ັ ບ ການ ໄ ລ ຊ ່ ວ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ແ ລ ະ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ .</u>

ผอกเราฮู้แล้วอ่า: ละหายเสดถะกิดย่างมีแผมกาม เป้นจุดพิเสดจำเพาะอันพึ่งของเสดถะกิดสังคมนิยม โดยเฉมละบอบกำมะสิกพาทะนะกามผะลิดเป้นของสอมลอมเป้นผู้กำนิด. สะนั้น ในละบิบกามคุมคองเสดถะกิดอรุงกาม ขันเป้นแผมกามมีบิดบาดใจกาง. แผมกามของลัดเฉมโคงกามกามเมิงที่สองของพัก, มันมีหน้าที่เร้ดใหเฒอกาง และยุดทะสาดเสดถะกิด-สังคมของพักเป้นอันละอรด, กายเป้นแผมกามกามกะทำติอจิง, บ่มีแผมกามเลือเฒอกางแผมนะโยบายบ่อาดปะกิดเป้นจิงได้. สำลับสังคมนิยม, เพิ่มดั่ง เลมิมได้เว้า, แต่ละแผมกามเฉมไม่หลาอัดแหกอันพึ่ง, เฉมมาดตามอันพึ่ง, เฉมหอมไฝเยิงกางพึ่ง, เฉมจุดหายพึ่ง.

เพื่อจุงใจอุ้ม และ พูมใจย่างถิกต้อง กิดเหมละหรายเสดถะกิดย่างมีแผมกามในยามกางทำอิดของสะไพละงามผาม, เพื่อเสิมละหรายบิดบาดใจกาง ของแผมกามมม, ผอกเราต้องดัดแปงอรุงกามขันเป้นแผมกามย่างเหมาะจิง ตามทิดทางและเนื้อในดั่งลุมม้:

มิ.๔.๑.- <u>ละดับคาดหมายลอม</u>:

มิ.๔.๑.๑ - ต้องรับฮู้ และพูมใจย่างถิกต้องบิดบาดใจกางของอรุงกามขันเป้นแผมกาม. กามขันเป้นแผมกามเฉมละบอมอ้อเพิ่งที่ตดพันกับละบอมอ้อดกามขันเป้นอุดสาทะกำ และกามเร้ดใหกามผะลิดมีลักสะนะสังคิม. สะนั้น ใน

ແຕ່ລະໄລຍະປະ ວັດສາດ ພວກເຮົາຕ້ອງອີງໃສ່ລະດັບການຂະຫຍາຍ ຕົວທາງ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ພຸ້ນໃຈ້ບົດບາດໃຈການ, ການົດເນື້ອ ໃນຂອບເຂດ ແລະ ວິທີ ໃຫ້ ເປັນແຜນການໃຫ້ເໝາະສົມ. ພວກເຮົາ ຮູ້ແລ້ວວ່າ ສະໄໝຂ້ານຜ່ານ, ເປັ ຕ້ ເຊ ຢູ່ໃນຍ້ານທາງທ ຳ ິດ ເສດຖະກິດຍັງມີຫລາຍພາກສ່ວນ, ສ ຳ ລັບ ພວກເຮົາ, ເສດຖະກິດ ຂອງລັດ, ເສດຖະກິດ ອຸ ສາ ຫະ ກ ຳ ຍັ ງ ອ ອ ມ ນ ອ ຍ, ເສດຖະກິດ ເ ອ ກ ະ ເ ທ ດ ຍັ ງ ມີ ຫ ລ າ ຍ, ເສດຖະກິດ ທ ຳ ມ ະ ຊ າ ດ ຍັ ງ ແ ຜ ຫ ລ າ ຍ ທ ົ ວ ໄ ປ... ອີກປະການໜຶ່ງ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ຄວາມຮ ງ ຕ ອ ງ ການ ຂ ອ ງ ການ ຜະລິດ ແລະ ວິ ດ ການ ເ ປ ັ ນ ຢ ູ ເ ຊ ນ ຫ ລ າ ຍ ຮ ູ ບ ຫ ລ າ ຍ ສ ະ ຖ ານ ທ ີ ່ ພ ັ ນ ເ ມ ອ. ຕົ ວ ຢ ່ າ ງ: ໃ ນ ດ ້ ານ ວ ິ ດ ການ ເ ປ ັ ນ ຢ ູ ນ ັ ບ ແ ຕ ່ ຄ ວ າ ມ ຕ ອ ງ ການ ອ ັ ນ ພ ື ້ ນ ຖ ານ ເ ຊ ັ ່ ນ: ເ ຂ ົ າ ໜ ົ ມ, ເ ສ ື ້ ອ ຜ ້ າ... ຈ ົ ນ ຮ ອ ດ ຄ ວ າ ມ ຕ ອ ງ ການ ທ ຳ ມ ະ ດ າ ໆ ເ ຊ ັ ່ ນ ຂ າ ດ ໄ ດ ເ ຊ ັ ່ ນ: ເ ຂ ັ ມ ຂ ັ ດ, ເ ສ ື ້ ອ ກ ັ ນ ໜ າ ວ ເ ພ ື ່ ອ ຄ ວ າ ມ ອ ົ ບ ອ ຸ ່ ນ ເ ສ ື ້ ອ... ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຮ ູ ້ ວ ່ າ ວ ິ ທ ີ ການ ຕ ັ ດ ສ ິ ນ ໃ ຈ ຂ ອ ງ ແ ຜ ນ ການ ເ ປ ັ ນ ສ ິ ນ ຄ ້ າ: ສ ິ ນ ຄ ້ າ ແ ຕ ່ ລ ະ ຢ ່ າ ງ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ ກ ັ ບ ຄ ວ າ ມ ຕ ອ ງ ການ, ສ ິ ນ ຄ ້ າ ແ ຕ ່ ລ ະ ຢ ່ າ ງ ມ ີ ຄ ຸ ນ ນ ະ ພ າ ບ ແ ນ ່ ນ ອ ນ ບ ໍ ? ມ ີ ຄ ວ າ ມ ປ ອ ດ ໄ ພ ບ ໍ ? ມ ີ ຄ ວ າ ມ ທ ົ ນ ທ ານ ບ ໍ ? ແ ລ ະ ມ ີ ລ ັ ກ ສ ະ ນ ະ ເ ປ ັ ນ ເ ອ ກ ະ ລ ັ ກ ສ ະ ນ ະ ຂ ອ ງ ຕ ົ ນ ເ ອ ງ ບ ໍ ? ວ ິ ທ ີ ການ ຕ ັ ດ ສ ິ ນ ໃ ຈ ຂ ອ ງ ແ ຜ ນ ການ ເ ປ ັ ນ ຢ ູ ນ ັ ບ ແ ຕ ່ ຄ ວ າ ມ ຕ ອ ງ ການ ອ ັ ນ ພ ື ້ ນ ຖ ານ ເ ຊ ັ ່ ນ: ເ ຂ ົ າ ໜ ົ ມ, ເ ສ ື ້ ອ ຜ ້ າ... ຈ ົ ນ ຮ ອ ດ ຄ ວ າ ມ ຕ ອ ງ ການ ທ ຳ ມ ະ ດ າ ໆ ເ ຊ ັ ່ ນ ຂ າ ດ ໄ ດ ເ ຊ ັ ່ ນ: ເ ຂ ັ ມ ຂ ັ ດ, ເ ສ ື ້ ອ ກ ັ ນ ໜ າ ວ ເ ພ ື ່ ອ ຄ ວ າ ມ ອ ົ ບ ອ ຸ ່ ນ ເ ສ ື ້ ອ... ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຮ ູ ້ ວ ່ າ ວ ິ ທ ີ ການ ຕ ັ ດ ສ ິ ນ ໃ ຈ ຂ ອ ງ ແ ຜ ນ ການ ເ ປ ັ ນ ສ ິ ນ ຄ ້ າ:

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການສົມດຸນ ໂດຍຜົນຕາມ ແລະ ຮັບປະກັນລັກ
ສະນະທີ່ເປັນເອກະພາບຢ່າງໜ້ອຍໜ້ອຍຂອງ ເສດຖະກິດ. ອີກດ້ານ
ໜຶ່ງ, ຕ້ອງໃຊ້ນະໂຍບາຍ ເສດຖະກິດ, ຂໍ້ຜູກພັນດ້ານ ເສດຖະກິດ
ເພື່ອເຂົ້ານຳພາ ສ່ວນ ເສດຖະກິດຕ່າງໆ, ທົ່ວໜ້ວຍ ເສດຖະກິດຕ່າງໆ
ກ້ວ ເຂົ້າສູ່ວົງ ໂຄຈອນຂອງ ແຜນການ, ສ ຳລັບ ຄວາມ ຕ້ອງ ການ ທ ຳ
ມະດາ ທີ່ ເປັນ ສິ່ງ ຈຳ ເປັນ ຕ້ອງ ແກ້ ໄຂ ໂດຍ ຜ່ານ ຕະ ຫລາດ ທັ ງ ມີ
ກ ເພື່ອ ຮັບ ປະ ກັນ ລັ ກ ສະ ນະ ສ ຳ ພັ ດ ໄ ວ, ມີ ຢ ໄ ຫ ວ ຂ ອ ງ ການ ຜ ລິ ດ
ແລະ ຊ ອ ດ ການ ເປັ ນ ຢ ູ .

ມ.ຄ.ຈ.ຄ - ພຸ ມ ໃ ຊ ້ ການ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ສ ິ ນ ຄ ້ າ- ເ ງ ິ ນ ຕ າ , ການ
ພ ົ ວ ພ ັ ນ ຕ ະ ຫ ລ າ ດ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ນ ວ ຽ ກ ງ ານ ທ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ແ ຜ ນ ການ . ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ
ພ ວ ມ ຢ ູ ່ ໃ ນ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ທ ີ ່ ມ ີ ການ ຜ ລ ິ ດ ສ ິ ນ ຄ ້ າ , ແ ຕ ່ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ພ ົ ດ ຕ ້ ອ ງ ໄ ດ
ຊ ື ້ ຂ າ ຍ ຢ ູ ່ ໃ ນ ທ ້ ອ ງ ຕ ະ ຫ ລ າ ດ , ຕ ້ ອ ງ ມ ີ ເ ງ ິ ນ , ມ ູ ນ ຄ ່ າ . ສ ະ ນ ັ ້ ນ ແ ຜ ນ
ການ ຕ ້ ອ ງ ຕ ິ ດ ພ ັ ນ ກ ັ ບ ຕ ະ ຫ ລ າ ດ , ຕ ້ ອ ງ ພ ຸ ມ ໃ ຊ ້ ການ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ສ ິ ນ ຄ ້ າ - ເ ງ ິ ນ
ຕ າ . ຕ ົ ວ ຢ ່ າ ງ : ວ ິ ສ າ ຫ ະ ກ ິ ດ ຢ ່ າ ສ ູ ບ ເ ມ ື ່ ອ ສ ້ າ ງ ແ ຜ ນ ການ ນ ັ ້ ນ , ຕ ້ ອ ງ
ໜ ້ ອ ງ ຕ ້ ອ ງ ເ ອ ົ າ ໃ ສ ່ ຕ ົ ວ ເ ລ ກ ຄ ະ ນ ິ ດ ພ າ ຍ ແ ຫ ່ ງ ນ ຳ ຂ ອ ງ ຂ ົ ນ ເ ທ ິ ງ (ສ ິ ນ ມ ຸ ດ
ສ ິ ບ ລ ້ ານ ຊ ອ ງ), ອ ີ ກ ດ ້ ານ ໜ ຶ ່ ງ , ຕ ້ ອ ງ ເ ອ ົ າ ໃ ສ ່ ຕ ະ ຫ ລ າ ດ ເ ຊ ັ ່ ນ : ຕ ້ ອ ງ ພ ົ ວ
ພ ັ ນ ກ ັ ບ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ກ ະ ເ ສ ດ ແ ລ ະ ຊ າ ວ ນ າ ເ ບ ິ ່ ງ ວ ່ າ ຕ ົ ນ ສ າ ມ າ ດ ຊ ຸ ້ ໃ ຍ
ຢ ່ າ ສ ູ ບ ໄ ດ ້ ຫ ລ ັ ກ ໂ ຕ ນ ພ ະ ລ ິ ດ ຢ ່ າ ສ ູ ບ ໄ ດ ້ ສ ິ ບ ລ ້ ານ ຊ ອ ງ , ນ ອ ກ ນ ັ ້ ນ ຕ ້ ອ ງ
ພ ົ ວ ພ ັ ນ ກ ັ ບ ການ ຄ ້ າ ເ ບ ິ ່ ງ ວ ່ າ ສ າ ມ າ ດ ຈ ໍ ໜ ່ າ ຍ ຢ ູ ່ ພ າ ຍ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ໄ ດ ້ ເ ທ ົ ່ າ
ໃ ດ ຊ ອ ງ , ຂ າ ຍ ອ ອ ກ ໄ ດ ້ ເ ທ ົ ່ າ ໃ ດ ຊ ອ ງ . ຜ ່ ານ ການ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ເ ມ ື ອ ນ ນ ັ ້ ນ ແ ລ ້ ວ ,
ຄ ື ເ ຫ ັ ນ ວ ່ າ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ ແ ຫ ່ ງ ການ ສ ະ ໜ ອ ງ ແ ລ ະ ການ ຈ ໍ ໜ ່ າ ຍ ຂ ອ ງ

ຕະຫລາດສົມດຸນກັບແຜນການແລ້ວ ເມ່ນສ້າງແຜນການຜະລິດຢ່າສຸບ
ສົບລ້ານຊ່ວງ ໄດ, ຖ້າຫ້າກ່ວາບ່ສົມດຸນແລ້ວ ຕ້ອງຊ່ວກ່ວ່ກ່ານ ແກ
ໄຂດ້ວຍການເພ່ມ້ັ ຫລ່ຫລຸດລ້ງ ກ່ເປ້ັນ ໄດ. ໃນ ກ່ານ ຫ້ກ່ເວ້ົາ ເຖ້ງ
ສ່ວ່ງດ້ານຂ່ວ່ງການສົມດຸນພ້ັນຖ້ານ, ນ່ວກ້ັນ ວ່ິສ້າຫະກ່ດຍ້ັ ຕ້ອ່ງ
ແກ້ໄຂ, ເຮ້ັດ ໃ ຫ້ ສົມດຸນ ຫລ້ັ ຍ ອ້ັນ ອ່ກ ເຊ່ນ: ສົມດຸນ ວ້ັດ ຖ່ດ ສ ຳ
ຮ່ວ, ເຄ່ື ອ ງ ປ ະ ກ ອ ບ ສ ຳ ຮ ່ ວ , ສົ ມ ດ ຸ ນ ແ ຮ ງ ງ ານ , ສ ົ ມ ດ ຸ ນ ກ ານ ຂ ົ ມ
ສ ່ ວ ... ຈ ່ ິ ງ ຈ ະ ສ ້ າ ງ ແ ຜ ນ ກ ານ ໄ ດ , ແ ຜ ນ ກ ານ ເ ປ ັ ນ ແ ນ ວ ນ ້ ໍ ຈ ່ ິ ງ ເ ຫ ດ
ຕ ົ ວ ຈ ິ ງ .

ເ ພ ່ ື ອ ສ ົ ມ ທ ິ ບ ແ ຜ ນ ກ ານ ກ ັ ບ ຕ ະ ຫ ລ າ ດ ໄ ດ ດ ີ ຕ ່ ິ ງ ຜ ່ ານ ຂ ະ ຫ ຼ ຸ ກ ພ ັ ນ
ດ ານ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ . ຖ ້ າ ວ ່ າ ແ ຜ ນ ກ ານ ຍ ່ ງ ບ ່ ທ ົ ນ ໄ ດ ຜ ່ ານ ຂ ະ ຫ ຼ ຸ ກ ພ ັ ນ ດ ານ
ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ແ ລ ້ ວ ຖ ້ າ ຍ ່ ງ ບ ່ ທ ົ ນ ເ ປ ັ ນ ແ ຜ ນ ກ ານ ເ ທ ່ ື ອ . ເ ພ ່ ື ອ ໃ ຫ ້ ສ ົ ນ
ຍ ຸ ກ ພ ັ ນ ດ ານ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຕ ່ ິ ງ ກ ໍ ນ ິ ດ ເ ຈ ່ ິ ງ ຂ ົ ນ ຕ າ ມ ຕ ່ ິ ງ ໆ ເ ຊ ່ ນ :
ເ ພ ່ ື ອ ໃ ນ ວ ຽ ກ ງ ານ ຂ ່ ວ ງ ກ ານ ຕ ິ ດ ຕ ່ ໍ ພ ົ ວ ພ ັ ນ , ປ ະ ລ ົ ມ ານ , ຄ ຸ ມ ມ ະ ພ າ ບ ,
ລ າ ຄ າ , ກ ໍ ນ ິ ດ ເ ວ ລ າ , ສ ະ ຖ ານ ທ ່ ີ , ເ ຫ ມ າ ະ ສ ົ ມ ກ ານ ກ ວ ດ ກ າ ທ ິ ດ ລ ່ ວ ງ ,
ຊ ຳ ລ ະ ສ ະ ສ າ ງ ເ ຄ ະ ຄ ວ າ ມ ຮ ັ ບ ຜ ດ ຊ ອ ບ ດ ານ ວ ້ ດ ຖ ຸ ຂ ່ ວ ງ ແ ຕ ່ ລ ະ ຝ ່ າ ຍ .

ມ.ຄ.ຈ.ມ - ເ ອ ົ າ ແ ຜ ນ ກ ານ ຕ ິ ດ ພ ັ ນ ກ ັ ບ ກ ານ ໄ ລ ລ ່ ວ ງ ເ ສ ດ
ຖ ະ ກ ິ ດ ເ ຄ ະ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ . ຂ ະ ບ ວ ນ ວ ິ ວ ້ ດ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ ອ ັ ນ ໜ ່ ິ ງ ລ ວ ມ
ມ ີ : ກ ່ ສ ້ າ ງ ແ ຜ ນ ກ ານ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ , ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ແ ຜ ນ ກ ານ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ ເ ຄ ະ ກ ານ
ໄ ລ ລ ່ ວ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ໝ າ ຍ ຄ ວ າ ມ ວ ່ າ ຄ ົ ດ ໄ ລ ປ ະ ສ ິ ດ ທ ິ ຜ ົ ນ ຂ ່ ວ ງ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ .
ສ ະ ນ ັ ້ ນ ແ ຜ ນ ກ ານ ຕ ່ ິ ງ ຕ ິ ດ ພ ັ ນ ກ ັ ບ ກ ານ ໄ ລ ລ ່ ວ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ເ ຄ ະ ທ ຸ ລ ະ
ກ ິ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ .

ຕ້ອງສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ການໄລ່ລຽງທຸລະກິດໂດຍໄວເຊັ່ນ: ເຮັດໃຫ້ການຜະລິດໝັ້ນທ່ຽງ, ເຮັດໃຫ້ກົງຈັກການຄຸມຄອງເປັນປົກກະຕິ, ປະຕິບັດສິດເປັນເຈົ້າການການເງິນ, ປະຕິບັດລະບຽບຫ້ອໜ້າ, ເພີ່ມທະວີການຄຸມຄອງກ່ວ້າງ ແລະບຸລະນະແຜ່ມດຳເນີນການ, ແຜ່ມກຳນົດເຕັກນິກ, ກຳນົດລະດັບຄາດໝາຍເສດຖະກິດເຕັກນິກ, ກ່ວ້າງລະບຽບໄລ່ລຽງ, ການບັນຊີ ແລະ ສະຖິຕິ... ພ້ອມກັນນັ້ນ ຕ້ອງສຶກສາອົບຮົມຂົນຂວາຍວິຊາການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຕ່າງໆ ປະຕິບັດລະບຽບການ ໄລ່ລຽງເສດຖະກິດ.

ເວົ້າລວມຮັບທົດແທນລວມຈ່າຍ ແລະ ທຸລະກິດນ້ອຍກຳໄລໜ້ອຍ ແມ່ນຫລັກການພື້ນຖານຂອງການ ໄລ່ລຽງທຸລະກິດສັງຄົມນິຍົມ, ພວກເຮົາບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຫ້ອໜ່ວຍເສດຖະກິດໃດໆ ດຳເນີນທຸລະກິດຫລຸບທຶນໃນເງື່ອນໄຂປົກກະຕິໄດ້. ສະນັ້ນ, ດ້ວຍນະໂຍບາຍລາຄາ ທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ, ແຕ່ລະຫ້ອໜ່ວຍເສດຖະກິດກ່ວ້າງແຜ່ມການທຸລະກິດຂອງຕົນນັ້ນ ຕ້ອງຄິດໄລ່ລະອຽດຖີ່ຖ້ວນ, ສຸບົມ ເພື່ອເພີ່ມຜະລິດຕະພາບ, ລົດລາຄາສຳເລັດຮູບ ເພີ່ມນ້ອຍກຳໄລໜ້ອຍ, ເປີດກ້ວ້າງການຜະລິດ, ມຽບລາຍໄດ້ສ້ວນໜຶ່ງໃຫ້ລັດ ແລະ ປ້ອແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊາວຜູ້ອອກແຮງງານ.

ສິດເປັນເຈົ້າການການເງິນເປັນເງື່ອນໄຂຕັດສິນການພ້ອມພຸ້ຂອງການ ໄລ່ລຽງເສດຖະກິດ, ຍ້ອນວ່າ ວິສາຫະກິດຖ້ວ່ເປັນເຈົ້າການດ້ານການເງິນເລ້ວ ກ່ໍ່ສາມາດເປັນເຈົ້າການໃນການທຸລະກິດໄດ້.

ໃນການ ໄລ່ລຽງເສດຖະກິດ, ຕ້ອງປະຕິບັດລະບຽບມີຄວາມ

ຮັບຜິດຊອບດ້ານວັດຖຸ ເລະສິ່ງເສີມ ຜົນປະໂຫຍດດ້ານວັດຖຸຕ່າງໆຜູ້ ອອກແຮງງານ ເລະລວມໝູ່ທີ່ອອກແຮງງານ. ຫລັກການຄື: ຮັດ ເກັ່ງໄດ້ຫລາຍ, ຮັດບ່ເກັ່ງໄດ້ໜ້ອຍ, ຮັດເສຍຫາຍຕ້ອງ ໃຊ້ແທນ, ຮັດຜິດຕ້ອງຖືກປັບໃໝ. "ຕ້ອງໃຊ້ເງິນ" ເປັ້ນໄມ້ຫລາ ວັດແທກ ເພື່ອກວດກາປະສິດທິຜົນຂອງການຜະລິດທຸລະກິດ, ເພື່ອ ຮັດໃຫ້ແຜນການຕິດພັນກັບທຸລະກິດ.ຕ້ອງປະຕິບັດກົມໄກ " ມອບ ໜ້າ", ຮັດໃຫ້ແຜນການຕ່າງໆ ກາຍເປັ້ນສັນຍາຜູກພັນມອບໜ້າ. ສາມາດປະຕິບັດກົມໄກມອບໜ້າຢູ່ໃນຫລາຍຂັ້ງເຂດເຊັ່ນ: ໜ້າຜະ ລິດພັນໃນການຜະລິດ, ໜ້າກິດຈະການໃນການກໍ່ສ້າງ, ໜ້າຕ້ອ ເລກທຸລະກິດໃນການຈໍລະຈອນ... ຕ້ອງປະຕິບັດກົມໄກ ມອບໜ້າ ຢູ່ໃນທຸກຂະແໜງການ, ທຸກຂັ້ນເຊັ່ນ: ສະພາລັດຖະມົນຕີມອບໜ້າ ໃຫ້ຂະແໜງການຕ່າງໆ, ສູນກາງ ມອບໜ້າໃຫ້ອົງຄໍ, ຂັ້ນເທິງ ມອບໜ້າໃຫ້ເກຮາກຖານ, ລວມໝູ່ ມອບໜ້າໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນ, ຕາມ ກົມໄກນີ້, ດ້ວຍຕ້ອເລກຄາໜ້າຍຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກຳນົດອອກໝົ້ນ,ຜູ້ຮັບ ໜ້າຈະໄດ້ນຳໃຊ້ສອນທີ່ເກົ່ນຄາໜ້າຍຂອງການມອບໜ້າ ເພື່ອເປີດ ກ້ວ້າງການຜະລິດ ເລະປ້ອແປງຊ້ວິດການເປັ້ນຢູ່ຂອງຕົນ.

ນ.ຄ.ຄ - <u>ແຜນການເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ.</u>

ນ.ຄ.ຄ.ຑ - ຕ້ອງສົມທົບແຜນການໄລຍະຍາວ ກັ້ ແຜນ ການໄລຍະສັ້ນ. ໃນສະເພາະໜ້ານີ້ ພວກເຮົາຖືແຜນການ ປະຈຳປີ ເປັ້ນສຳຄັ້ນທີ່ສຸດ, ແຕ່ວ່າ ຕ້ອງຄົ້ນຄິດ ເລະສ້ຳງແຜນການຫ້າ ປີ ເລະແຜນການໄລຍະຍາວໃຫ້ໄດ. ຕ້ອງມີແຜນການ ໄລຍະຍາວ

ເພາະວ່າ ຈາກແຜນການໄລຍະຍາວ, ຈຶ່ງຈະສ້າງເຍບຄົ້ນຄິດ ໄລຍະຍາວ, ເຍບວິທີເຮັດວຽກໄລຍະຍາວ ຈຶ່ງມີຜົນຄຸ້ມ ເພື່ອຈັດຕັ້ງການຜະລິດທຸລະກິດໄດ້. ເພາະວ່າຢາກເຮັດທຸລະກິດໄດ້ຕ້ອງຄິດໄລ "ເສັ້ນທາງທີ່ຍາວໄກ" ຫາກບໍ່ເມ "ຫາເຊົ້າມືຄ່ຳ" ຄືໄດ້ ເຮັດໃນໄລຍະຜ່ານມາເລື້ອນ. ເມື່ອມີແຜນການໄລຍະຍາວ ຈຶ່ງຈະແກ້ໄຂການຂາດຄຸນໃຫຽ, ຈຶ່ງຈະສົມທົບຄ່ານຕ່າງ, ຂະເໜງການຕ່າງ ດ້ວຍກັນ ໃນຂະບວນວິດແໜ່ງການຂະຫຽາຍຕົວ, ຈຶ່ງຄ່ຳເມີນການຮ່ວມມືກັບສາກົນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນໄດ້, ຍ້ອນວ່າແຜນການແຕ່ລະປີສາມາດລວບລວມເວົ້າທຸກວຽກໝັ້ນໆ ໄດ້. ພວກເຮົາຕ້ອງເຫັນວ່າ: ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫລາຍປ່ານ ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດຄົ້ນຄວ້າສ້າງແຜນການໄລຍະຍາວໄດ້ເໝືອນກັນ. ແຜນການໄລຍະຍາວ ບ່ຽວກ່ຽວຕ້ອງມີການສົມດຸນຢ່າງຄັກແໜ້ເທື່ອຫາກຕ້ອງໄດ້ກຳນົດຈຸດໝາຍທີ່ຕ້ອງບັນລຸ, ກຳນົດຍາດກ້ວ່ເດີ ແລະ ວຽກງານຕົ້ນຕໍ ເພື່ອບັນລຸຈຸດໝາຍນັ້ນໆ, ແຜນການໄລຍະກາງແລະແຜນການປະຈຳປີ ຈຶ່ງສົມດຸນຢ່າງລະອຽດໄດ້.

ມ.ຄ.ຄ.ຄ - ໄປພ້ອມກັບແຜນການຜະລິດຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດຕໍ່ການສ້າງແຜນການລົງທຶນສ້າງພື້ນຖານໃຫ້ດີ. ເພາະວ່າ ແຜນການລົງທຶນສ້າງພື້ນຖານຕັດສິນໃຈກ່ຽວພັນເສດຖະກິດ, ດັ່ງນັ້ນ ມັນຕັດສິນປະສິດທິຜົນຂອງເສດຖະກິດທັ້ງໝົດ; ແຜນການລົງທຶນສ້າງພື້ນຖານ ຖ້າເຮັດຜິດເລື່ອນຜິດແຕ່ຕົ້ນໄປ, ນຳຜົນເສຽຫາຍອັນຍາວນານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ແລະ ແກ່ກ່ຽວ. ເມື່ອມີແຜ

ການລ້ຶງທົ່ມ ກ໋ສ້ຳງ ຜ້ົ້ນ ຖ້ານ ຖ໋ກ ຕ໋ອງ, ລ໋ັດ ຈ ະ ບ໋ັ ນ ຊ ຳ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ໋ ດ ຂ ອ ງ ຊ ຳ ດ ໃ ຫ ະ ຫ ຽ ຍ ຕ ໍ ຕ ານ ຈ ຸ ດ ໝ ຳ ຍ ຍ ຸ ດ ທ ະ ສ ຳ ດ ທ ໍ ໄ ດ ກ ໍ ນ ິ ດ ໄ ວ , ນ ຳ ໃ ຊ ແ ຫ ລ ງ ຊ ຸ ບ ພ ະ ຍ ຳ ກ ອ ນ ຂ ອ ງ ຊ ຳ ດ ຢ ຳ ງ ເ ພ ຳ ະ ສ ົ ມ . ແ ຜ ນ ກ ານ ກ ໍ ສ ຳ ງ ຜ ົ ນ ຖ ານ ຕ ອ ງ ເ ອ ຳ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ສ ົ ມ ທ ິ ບ ກ ານ ລ ້ ຶ ງ ທ ົ ມ ໃ ນ ລ ອ ງ ເ ລ ິ ກ ກ ັ ບ ກ ານ ລ ້ ຶ ງ ທ ົ ມ ໃ ນ ລ ອ ງ ກ ວ ຳ ງ , ສ ຸ ມ ໃ ສ ່ ຈ ຸ ດ ໜ ັ ກ ເ ພ ື ່ ອ ແ ກ ້ ໄ ຂ ສ ະ ພ ຳ ບ ະ ກ ານ ກ ໍ ສ ຳ ງ ເ ປ ຍ ແ ຍ ຳ ບ , ບ ່ ເ ລ ອ ະ ເ ປ ັ ນ ຈ ັ ກ ເ ທ ື ່ ອ ງ .

ມ.ຄ.ຄ.ມ - ແ ຜ ນ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ກ ັ ບ ຕ ່ ຳ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ນ ມ ພ ຳ ກ ສ ອ ນ ສ ຳ ຄ ັ ນ ອ ັ ນ ໜ ຶ ່ ງ ຂ ອ ງ ແ ຜ ນ ກ ານ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ແ ຫ ່ ງ ຊ ຳ ດ , ຖ ຳ ບ ໍ ມ ີ ແ ຜ ນ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ກ ັ ບ ຕ ່ ຳ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຊ ິ ່ ງ ລ ວ ມ ມ ີ ແ ຜ ນ ກ ານ ຂ ຳ ງ ອ ອ ກ ຂ ຳ ເ ຂ ້ ຳ , ແ ຜ ນ ກ ານ ຮ ່ ວ ມ ມ ື ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ແ ລ ະ ວ ິ ທ ະ ຍ ຳ ສ ຳ ດ ເ ຕ ັ ກ ນ ິ ກ ກ ັ ບ ຕ ່ ຳ ງ ປ ະ ເ ທ ດ , ກ ອ ນ ຈ ົ ນ ຕ ິ ດ ເ ນ ມ ກ ັ ບ ນ ັ ນ ດ ຳ ປ ະ ເ ທ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ອ ຳ ຍ ນ ຈ ເ ລ ອ ກ ໍ ບ ໍ ສ ຳ ມ ຳ ດ ຈ ະ ບ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ອ ຸ ດ ສ ຳ ຫ ະ ກ ຳ ໄ ດ . ຜ ່ ຳ ນ ມ ຳ ພ ວ ກ ເ ຮ ຳ ຍ ັ ງ ບ ໍ ທ ັ ນ ເ ຮ ັ ດ ແ ຜ ນ ກ ານ ນ ີ ້ ໄ ດ ດ ີ , ນ ຳ ໃ ຊ ທ ົ ມ ຖ ຸ ມ , ທ ົ ມ ຊ ວ ຍ ເ ຫ ລ ື ອ ແ ລ ະ ກ ານ ຊ ວ ຍ ເ ຫ ລ ື ອ ຂ ອ ງ ຕ ່ ຳ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ຍ ັ ງ ບ ໍ ທ ັ ນ ລ ວ ມ ສ ຸ ມ ເ ທ ື ່ ອ ງ , ອ ັ ນ ນ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ກ ານ ຟ ຸ ມ ເ ຟ ືອ ຍ ໃ ຫ ຽ ເ ຊ ິ ່ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ຳ ຕ ອ ງ ຖ ອ ດ ຖ ອ ນ ບ ົ ດ ເ ຮ ຽ ນ ເ ພ ື ່ ອ ແ ກ ້ ໄ ຂ .

ທ ຸ ກ ຂ ະ ເ ໜ ່ ຳ ກ ານ , ທ ຸ ກ ທ ົ ່ ຳ ຖ ິ ່ ນ , ທ ຸ ກ ທ ົ ່ ຳ ພ ຽ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ລ ວ ມ ແ ຕ ຕ ່ ຳ ງ ສ ຳ ງ ແ ຜ ນ ກ ານ ຂ ຳ ງ ອ ອ ກ - ຂ ຳ ເ ຂ ້ ຳ ຕ ານ ທ ິ ດ ເ ອ ຳ ຂ ຳ ງ ອ ອ ກ ທ ິ ດ ແ ຫ ນ ຂ ຳ ເ ຂ ້ ຳ ດ ວ ຍ ຮ ູ ບ ກ ານ ຕ ່ ຳ ງ ໆ ທ ົ ່ ເ ພ ຳ ະ ສ ົ ມ , ນ ັ ບ ທ ັ ້ ງ ກ ານ ສ ຳ ພ ັ ນ ທ ຸ ລ ะ ກ ິ ດ ແ ລ ະ ສ ຳ ພ ັ ນ ກ ັ ນ ຢ ູ ພ າ ຍ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ; ສ ຳ ພ ັ ນ ທ ຸ ລ ะ ກ ິ ດ ແ ລ ະ ສ ຳ ພ ັ ນ ກ ັ ນ ກ ັ ບ ຫ ວ ຽ ດ ນ າ ມ . ທ ົ ່ ຳ ຖ ິ ່ ນ ໃ ດ ຫ ລ ື ອ ສ ຳ ຫ ະ ກ ິ ດ ໃ ດ ບ ໍ ່ ເ ງ ອ ມ

ໄຂເຮັດຂາດອກ ແຕ່ຕ້ອງການຂາເຂົ້າມັ້ນ ລັດຈຶ່ງສະໜອງຫລີ້ ກູ ຟື້ເງິນຕາ.

ອາດຈະເວົ້າໄດ້ວ່າ: ເມື່ອລັດຖະບານເຮັດແຜນການໄລຍະຍາວ (10 - 15 ປີ), ແຜນການ 5 ປີ, ແຜນການສ້າງ ພື້ນຖານ ແລະແຜນການພົວພັນເສດຖະກິດ ກັບຕ່າງປະເທດ ໄດ້ດີແລ້ວ ພາຍຄວາມວ່າກໍໄດ້ບັນຫາກິດຈະການທັ ເປັນແຜນການ, ຖືການ ທັ ເປັນແຜນການເຂົ້າໃຈການຂອງລະບົບການຄຸມຄອງ ຢ່າງເໝາະ ໄດ. ຄະນະກຳມະການແຜນການແຫ່ງລັດຕ້ອງສຸມເຂົ້າໃນວຽກງານ ນີ້. ນັບແຕ່ນີ້ໄປໂລດ ຕ້ອງຄົ້ນຄິດແຜນການຮອດປີ 8000 ແລະປີ 8005, ຕ້ອງມີການຄາດຄະເນວ່າ ໃນ 10 - 15 ປ ຂ້າງໜ້ານີ້ ກະສິກຳປ່າໄມ້ຂອງພວກເຮົາຈະເປັນແນວໃດ ? ຂະເໜງໃດ ຈະ ເປັນປາຍແຫລມ ? ໄຟຟ້າເຮັດຮອດໃສ, ຢູ່ບ່ອນໃດ ? ຄວນຂະ ຫຍາຍຂະເໜງກົນຈັກໃດ ? ຂະຫຍາຍ ຄົມມາຄົມ ຂົ້ນສູ ແນວ ໃດ ? ... ຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງມີແຜນການ ເປີດກວ້າງການຮ່ວມມື ກັບ ຕ່າງປະເທດ, ແຜນການສ້າງພະນັກງານ ກຳມະກອນຢ່າງກົມກຽວ ກັນ.

ເພື່ອສາມາດສ້າງແຜນການໄລຍະຍາວ ແລະ ແຜນການ ສ້າງພື້ນຖານໄດ້ນັ້ນ. ຕ້ອງເຮັດວຽກງານສຳຫລວດ ຂຸດພະຍາ ກອນ, ຢັ່ງສົບທໍລະນີ, ອອກແຜນກຳນົດ, ສົບຄົ້ນ, ອອກແບບສ້າງ ແຜນວາດສ້ອມກຽວກັບການຈັດວາງ ແລະຂະຫຍາຍກຳລັງ ການ ຜະລິດ, ຄົ້ນຄວ້າບັນຫາພົວພັນເສດຖະກິດກັບຕ່າງປະເທດ.

ນ.ຄ.ຄ.ຄ - ແຜນການເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ລວມມີແຜນການຂອງຂະແໜງການຕ່າງໆ. ແຜນການຂະແໜງການໄດ້ສ້າງລວມຈາກແຜນການຂອງຫົວໜ່ວຍຕ່າງໆ ໂດຍເນັ້ນການຂະຫຍາຍຕົວ ໂດຍກົງ ແລະ ແຜນການຂອງຫົວໜ່ວຍຕ່າງໆ ໃນຂະແໜງດຽວກັນ ໂດຍເນັ້ນທ່ຽງຕົ້ມ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວ ເປັນຜູ້ຊຸ້ນຄອງ.

ເນື້ອໃນຂອງແຜນການທົ່ວຂະແໜງການ ລວມມີແຜນນະໂຍບາຍແຫ່ງການລົງທຶນສ້າງພື້ນຖານ; ແຜນແຫ່ງການສົ່ງເສີມການຜະລິດ ກັບຈຳໜ່າຍຜະລິດພັນທີ່ສຳຄັນ (ມັນຕົ້ນ, ຂ້າເຂົ້າ); ແຜນການສົ່ງເສີມການເງິນ ແລະ ເງິນຕາ, ຄວາມຕ້ອງການວັດຖຸດິບ ແລະ ເຄື່ອງຈັກ; ມາດຖານຕ່າງໆ ໃນດ້ານຄຸນນະພາບ ຂອງຜະລິດພັນ. ການຈັດໃສ່ລະດັບແຫ່ງການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ຈຸດພິເສດຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ, ເລືອກເອົາວຽກທີ່ຈຳເປັນ ເຊິ່ງມີເງື່ອນໄຂ ຈະເຮັດກ່ອນແລ້ວ ເຮັດເທື່ອລະກ້າວຢ່າງມີຈຸດໝັ້ນໝາຍ ຈຶ່ງເປີດກ້ວາງອອກ, ຄ່ອຍໆ ບຸລະນະຂະຫຍາຍ ແລະ ເນື້ອໃນແຜນການຂອງຂະແໜງການ.

ນ.ຄ.ນ - <u>ແຜນການຂອງທ້ອງຖິ່ນ</u>.

ນ.ຄ.ນ.ງ - ແຜນການຂອງທ້ອງຖິ່ນລວມມີແຜນການເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໂດຍເນັ້ນທ້ອງຖິ່ນເປັນຜູ້ຊຸ້ນຄອງ ແລະແຜນການສະໜອງວັດຖຸດິບ, ແຮງງານ, ຈັດຕັ້ງຊ່ວຍການເປັນຢູ່... ໃຫ້ແກ່ຮາກຖານເສດຖະກິດຕ່າງໆ ຂອງສູນກາງທີ່ຕັ້ງຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ. ງ້ານການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນສົມທົບກັບກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງແຜນແຫ່ງການສົ່ງ

ດຸນຕາມ ເຂດແດນ ເຊັ່ນ: ສົມດຸນວັດຖຸດິບ, ແຮງງານ, ການຂົນສົ່ງ, ສົມດຸນ ໂຄງ ປ່ະກອບຂອງ ໂຄງລ່າງ...

ນ.ຄ.ນ.ຄ - ແຕ່ລະທ່ຽງ ຕ້ອງ (ເຂດ, ກຳແພງນະຄອນ) ເປັ້ນ ແຜນການຮອບດ້ານ ຂົ້ນພ້ອ. ແຜນການຂອງທ່ຽງ ຕ້ອງສູ ຊົ້ນໃໝ່ ການສົມດຸນ ດ້ວຍ ແຫລ່ງ ຄວາມສາມາດ ຫລາຍ ແຫລ່ງ, ແກ້ໄຂ ເວົ້າ ເຖິງ ຄວາມຕ້ອງການ ໃນດ້ານ ການ ຜະລິດ ແລະ ໃຊ້ສອຍ ຂອງ ທ່ຽງ ຕ້ອງ ໃນ ລະດັບ ສູງ ສຸດ ເທົ່າ ທ່ີ ຈະ ສູງ ໄດ້ ເຊ່ິງ ລວມ ຄັ ເງ ນ ເດ ຶ ອ ມ, ພ້ອມ ກັ ນ ນ ປ ະ ກ ອ ບ ສ ອ ນ ສ ະ ພ ຽ ງ ນ ຂ ນ ຫ ລ າ ຍ ຂ ົ ນ ໃ ຫ ແ ກ ຄ ວ າ ມ ຕ ຽ ງ ການ ຂອງ ທ້ອ ປ ະ ເ ທ ດ. ທ ຽ ງ ຕ ຽ ງ ຄ ິ ດ ໄ ລ ຍ ນ ຫ າ ສ ົ ມ ດ ຸ ນ ຕ າ ງ ໆ ຢ າ ງ ລ ະ ອ ຽ ດ ເ ພ ຶ ່ ອ ຮ ັ ບ ປ ະ ກ ັ ນ ລ າ ຍ ຮ ັ ບ ທ ິ ດ ແ ຫ ນ ລ າ ຍ ຈ ຸ ດ, ຂ ຽ ນ ກ ທ ິ ດ ເ ຫ ນ ຂ າ ເ ຂ ົ ້ າ, ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ົ ້ ມ ສ ະ ສ ົ ມ ນ ຂ ນ ນ ຂ ເ ພ ົ ່ ມ ຂ ົ ້ ມ, ສ າ ຍ ພ ິ ວ ພ ັ ນ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ສ ູ ນ ກ າ ງ ກ ັ ບ ທ ຽ ງ ຕ ຽ ງ ເ ຊ ນ ສ າ ຍ ພ ິ ວ ພ ັ ນ ພ ັ ນ ທ ະ ສ ຽ ງ ສ ົ ້ ມ, ສ ູ ນ ກ າ ງ ຕ ຽ ງ ສ ະ ພ ຽ ງ ນ ຂ ນ ໃ ດ ໃ ຫ ແ ກ ທ ຽ ງ ຕ ຽ ງ ເ ພ ຶ ່ ອ ຊ ຸ ກ ຍ ູ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ທ ຽ ງ ຕ ຽ ງ ໃ ຫ ຂ ະ ຫ ຽ ງ ຍ ຕ ົ ້ ວ, ທ ຽ ງ ຕ ຽ ງ ຕ ຽ ງ ສ ະ ພ ຽ ງ ນ ຂ ນ ໃ ດ ໃ ຫ ແ ກ ສ ູ ນ ກ າ ງ ເ ພ ຶ ່ ອ ປ ະ ກ ອ ບ ສ ອ ນ ຂ ະ ຫ ຽ ງ ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ແ ຫ ງ ຊ າ ດ ແ ລ ະ ປ ົ ກ ປ ັ ກ ຮ ັ ກ ສ າ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ.

ນ.ຄ.ນ.ນ - ແຜນ ການ ກົດ ຄ ຳ ສ ັ ່ ງ ຂ ອ ງ ສ ະ ພ າ ລ ັ ດ ຖ ະ ມ ົ ນ ຕ ີ ກ ຳ ນ ົ ດ ໃ ຫ ແ ຕ ່ ລ ະ ທ ຽ ງ ຕ ຽ ງ ໄ ດ ້ ລ ົ ງ ລ ອ ມ ເ ຂ ົ ້ າ ເ ປ ັ ້ ນ ຕ ົ ້ ວ ເ ລ ກ ຄ າ ດ ໝ າ ຍ ສ ັ ງ ລ ວ ມ ເ ຊ ັ ່ ນ:

+ ວ ັ ດ ຖ ຸ ປ ະ ກ ອ ນ, ສ ົ ມ ຄ ຳ ຂ ອ ງ ທ ຽ ງ ຕ ຽ ງ ສ ະ ພ ຽ ງ ໃ ຫ ສ ູ ນ ກ າ ງ (ນ ັ ບ ທ ັ ້ ງ ຂ ນ ນ ກ) ແ ລ ະ ສ ູ ນ ກ າ ງ ເ ຊ ຍ ງ ໃ ຫ ທ ຽ ງ ຕ ຽ ງ.

+ ລາຍຮັບ, ລາຍຈ່າຍຂອງງົບປະມານທ້ອງຖິ່ນ (ໃນນັ້ນມີ ທັງທີ່ນງົບປະມານສູນກາງເຜ່ງໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນ ຫລືທ້ອງຖິ່ນ ມອບໃຫ້ສູນ ກາງ).

ທິດສູ້ຊຸມເມ: ສ່ວນຂອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ສະໜອງໃຫ້ແກ່ ສູນກາງ ຕ້ອງມີມູນຄ່າເທົ່າ ຫລື ຫລາຍກ່ວາສ່ວນຂອງສູນກາງສະໜອງໃຫ້ແກ່ ທ້ອງຖິ່ນ, ເວັ້ນເສຽແຕ່ແຂວງໃດ ທີ່ມີລະພົບເສດເທົ່ານັ້ນ.

ໃນເວລາສ້າງແຜນການ ຫ ປີ, ບັນດາຕົວເລກຄາດໝາຍທັງ ຫ ປີນັ້ນ ຈະມອບຂາດຕົວໃຫ້ແກ່ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນເປັນເຈົ້າ ການ ໃນການວາງແຜນການ, ຄືວ່າປີກ່ອນນັ້ນມອບໃຫ້ສູນກາງຍັງບໍ່ ທັນພຽງພໍເທ່ອນັ້ນ, ປີໜ້າຕ້ອງມອບຕື່ມໃຫ້ພໍ.

ມ.ຄ.ມ.ຄ - ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຕ້ອງການຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ລວມພັນທະຂອງຕົ້ນຕໍສູນກາງ, ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ມີສິດ ສ້າງ ແລະຕົກລົງແຜນການຂະຫຽາຍເສດຖະກິດຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຕາມແຜນ ການຕົ້ນເສດຖະກິດເຕັມທີ່ເໝາະສົມ, ເໝໃສ່ເສີມຂະຫຽາຍ ທ່າ ແຮງຂອງຕົນ. ທ້ອງຖິ່ນມີສິດເປີດກ້ວາງການຕິດຕໍ່ພົວພັນ, ສຳພັນ ທຸລະກິດ, ສຳພັນເສດຖະກິດກັບສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນອື່ນໆ, ມີສິດ ຖືເງິນຕ່າງປະເທດ, ເຮັດຂາຍ-ຂາເຂົ້າ ຕາມຂໍ້ກຳນົດ ຂອງສູນກາງ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ທ້ອງຖິ່ນກໍມີສິດໝຸນໃຊ້ ນະໂຍບາຍລະ ບອບການລວມ ເພື່ອປະກາດໃຊ້ນະໂຍບາຍ, ລະບອບການ ທີ່ມີລັກ ສະນະທ້ອງຖິ່ນ, ມີສິດຕົກລົງກ່ຽວກັບລາຄາ, ຕະຫລາດໃນຂອບເຂດ ທ້ອງຖິ່ນຕົນ.

ນ.ຄ.ຄ - <u>ແຜນການຂອງຣາກຖານ</u>.

ຣາກຖານເສດຖະກິດ (ວິສາຫະກິດ, ນິຄົມກະເສດ, ຣ້ານ
ຄ້າ, ສະຫະກອນ) ເປັນຈຸລັນຂອງເສດຖະກິດ, ເປັນບ່ອນ ທີ່ປະຕິ
ບັດໂດຍກົງຂະບວນວິວັດແຫ່ງການຜະລິດ, ເຄຶ່ອງຢ, ເຄຶ່ອງປ່ຽນ,
ໃຊ້ສອຍ, ເປັນບ່ອນທີ່ປະຕິບັດຕົວຈິງສົດເປັນເຈົ້າຂອງຊາວ ຜູ້ອອກ
ແຮງງານ, ຣາກຖານເສດຖະກິດ ຕ້ອງມີຄວາມສາມາດດັດສົມ, ປັບ
ຕົວ ແລະຂະຫຽາຍຕົວດ້ວຍຕົນເອງ ເພື່ອນດ້ວຍຈຸລັນ ທີ່ຍັງ ເປັນຝ່ຶນ
ຣ້າງການເສດຖະກິດຈົງຂະຫຽາຍຕົວ ໄດ. ສະນນ ຕ້ອງສ້າງ ແຜນ
ການແຕ່ຣາກຖານຂຶ້ນມາຢ່າງເໝາະຈົງ.

- ໂດຍອີງຕາມການເໝະນຳຂອງວິທີການຄຸມຄອງຂັ້ນເທິງ
ໂດຍກົງ, ອີງຕາມຄວາມສາມາດສົມດຸນດ້ານວັດຖຸປະກອນເງິນທຶນ,
ການຈຳໜ່າຍຜະລິດພັນ... ແລະອີງໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າສົມທະນາ ແລະ
ການເຊັນຂໍ້ຜູກພັນເສດຖະກິດກັບສຳນັກງານ, ທ້ອໜ່ວຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
(ສະໜອງ, ຈຳໜ່າຍ, ກໍ່ສ້າງ, ຂົນສົ່ງ, ສົ່ມເຊ່ອ...). ທ້ອ
ໜ່ວຍເສດຖະກິດຕ່າງໆ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການສ້າງແຜນການ ຂອງຕົນ
ເລ່ອນຳສະເໜີໃຫ້ແກ່ວິທີການຄຸມຄອງຂັ້ນເທິງ ໂດຍກົງພິຈາລະນາ.

- ເພ່ືອຊ່ວຍໃຫ້ທ້ອໜ່ວຍເສດຖະກິດເປັນເຈົ້າການ ໃນການ
ສ້າງແຜນການນັ້ນ, ວິທີການສຳນັກງານຂອງລັດ, ເປັນຕົ້ນເໝ່ືອວິ
ທີການຄຸມຄອງ ໂດຍກົງ ຕ້ອງເຊ່ືງຕົວ ເລືກແມ່ນຳແຜນການ, ວັດຖຸ
ປະກອນ, ການບໍລິການຈະ ໄດ້ສະໜອງ; ນະໂຍບາຍສ່ົ ເສີມ ແລະ
ເຊ່ືງຊາວເສດຖະກິ- ເຕັມ ທ ພາຍໃນປະເທດ ແລະສາ ທ ມ ທ ສ ອ ນ

ກ່ຽວຂ້ອງເຖິງການສ້າງແຜນການຂ້ອຍຣາກຖານ.

- ແຜນການ ກົດຄຳສັ່ງ ຂ້ອງລັດທ່ານ ໃຫ້ແກ່ອົງສາທະກົດ ນັ້ນ ເມ່ນແຜນການເຊ່ິງຣາກຖານສ້າງຂຶ້ນ ລວມມີສ້ອງຄາດໝາຍຕົ້ນ ຕ່ງໆນ້ີ:

+ ມຸ່ນຄ້າປະລິມານ ຜະລິດສິນຄ້າທ່ີປະຕິບັດ ແລະ ປະເພດ ຜະລິດພັນຕ່ໍ ຕ່າງໆ ດ້ວຍຂະໜາດ ແລະ ຄຸນນະພາບ ກ່ໍໄດ້ ແລ້ວທ່ີ ໄດ້ຈຳໜ່າຍ.

+ ຮ້ອງຕ່າງໆ ທ່ານ ໃຫ້ແກ່ງ ປະມານ.

ນ້ອກຈາກນ້ັ ຍ່ງມ່ີຄາດໝາຍເສ ມ ຈຳນ້ອນໜ່ຶ ອ່ກ ຖ້ ມ່ີ ຄ ວ ຕ້ອງການ.

ກ່ຽວກັບຄາດໝາຍ ອ່ນ ໆ ເຊ່ັ: ຄຸນນະພາບ, ຜະລ ຕ ພາບ, ລາຄາ ສ ເລ ຣ ບ, ແຮ ງ ງ ນ, ເ ນ ເ ອ ... ບ ຕ ງ ນ ຄາດໝາຍ ກ ດ ສ ງ ເ ະ ວ ເ ອ ປ ະ ຕ ບ ດ ຄ ດ ໝ ຕ ສ ງ ຢ ງ ທ ໄ ກ ມ ຂ ງ ເ ງ ນ , ອ ສ ທ ະ ກ ດ ຈ ຳ ຕ ງ ຄ ດ ໄ ແ ະ ປ ະ ຕ ບ ດ ນ ນ ດ ຄ ດ ໝ ນ ໃ ໄ ດ .

- ເ ອ ປ ະ ຕ ບ ດ ແ ຜ ນ ກ ນ ແ ະ ເ ອ ທ ຸ ລ ະ ກ ດ ນ ຜ ນ ກ ຳ ໄ ລ , ຣ ກ ຖ ນ ຕ ງ ເ ນ ທ ວ ງ ເ ນ ໃ ຍ ທ ງ ສ ງ ດ ນ : ກ ນ ຜ ລ ດ ແ ະ ຊ ອ ດ ກ ນ ເ ນ ຢ , ນ ສ ດ ຕ ກ ລ ງ ນ ນ ທ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ເ ຕ ກ ນ ກ ແ ະ ຈ ດ ຕ ງ ທ ກ ກ ນ ເ ຄ ນ ໄ ທ ອ ກ ນ ຜ ລ ດ ທ ຸ ລ ະ ກ ດ ເ ຊ ນ :

+ ສ ງ , ປ ະ ຕ ບ ດ ແ ະ ສ ະ ສ ງ ແ ຜ ນ ກ ນ ທ ຸ ລ ະ ກ ດ .

+ ດ ດ ແ ປ ງ , ເ ປ ດ ກ ວ ງ ແ ະ ເ ພ ນ ທ ລ ດ ຊ ບ ສ ນ ບ ດ ຄ ງ ທ .

+ ດັດແປງການຈັດຕັ້ງການຜະລິດທຸລະກິດ, ການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມ ຄອງ, ເຜີ ຫລືດຈຳນວນພົນສ້ຽກັດລັດ.

+ ເປັ້ນເຈົ້າຕົນເອງໃນດ້ານການເງິນ, ຈັດແບ່ງ ແລະນຳ ໃຊ້ທຶນປະເພດຕ່າງໆ, ຄ້ຽປະເພດຕ່າງໆ ຢ່າງມີຜົນດີທີ່ສຸດໃຫ້ແກ່ ການຜະລິດ ແລະຊ໊ວດການເປັ້ນຢູ່.

+ ເລ໊ອກເຟັ້ນນຳໃຊ້ແຮງງານ ແລະໃຫ້ການະກອນພັກການ, ຄຸ້ມຄອງຄ້ຽ ເງິນເດ໊ອນ ແລະປະຕິບັດນັ້ນຕາຮູບການຈ່າຍເງິນເດ໊ອນ, ຍ໊ອງຍ້ສັນລະເສີ້ນໃຫ້ຄ່ານຳເນ້ັດຢ່າງເໝາະສົມ.

+ ສ້ຳງ, ບຳລຸງ, ສ້ຽຊ໊ອມ ແລະນຳໃຊ້ພະນ້ັກງານໃຫ້ຖ໊ກ ຕ້ານນະ ໂຍບາຍພະນ້ັກງານຂ໊ອງພ້ັກ ແລະຂໍ້ກຳນ້ົດຂ໊ອງລ້ັດ.

+ ຊຸ້ຂ່ວາຍວ້ັດຖຸປະກ໊ອນ ສິ້ນຄ້ຳ ຕ້ານສ້ັນຍາຜູ້ກພ້ັນ ເສດຖະ ກິດ ແລະ ຂ້ັ້ນຕ່ຳງຊຸ້ຂ່ວາຍຕ໊ວຈ່ິງ ຕ້ານນະ ໂຍບາຍລາຄາ ແລະຂ໊ວ ເຂດລາຄາຂ໊ອງລ້ັດ.

+ ຄ້ົນຄ້ວາວ໊ິທະຍາສ້ຳ-ເຕ້ັກນ໊ິກ ແລະ ນຳໃຊ້ຄວ້ຳມກ້ວ ໜ້ຳດ້ານ ເຕ້ັກນ໊ິກເຂ້ົ້າສູ່ການຜະລິດ.

+ ປະຕິບ້ັດການສຳພ້ັນທຸລະກິດ, ສຳພ້ັນ ເສດຖະກິດ, ເຊ້ັນ ສ້ັນຍາຜູ້ກພ້ັນດ້ານ ເສດຖະກິດ ກ້ັບ ອ໊ົງການສຳນ້ັກງານ, ຫ໊ົວໜ່ວຍທ໊ົ່ ກ່ຽວຂ໊ອງ.

+ ວ໊ິສ້ຳຫະກິດຕ່າງໆ ທ້ົ່ ເ໊ອງ ໄຂພ່ຽງພ້ັ້ນ ສ້ຳມ້ຳດດຳ ເນ້ີນການຂ້ຳ ງ ອ ກ-ຂ້ຳ ເຂ້ົ້ ໂດຍກ໊ົງ ພ້ຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄ ອ ງຂ ອ ງລ້ັດ, ຂ ອ ງ ອ ົງ ການ ການ ຄ ້ ຳ ຕ ່ າ ງ ປ ະ ເ ທ ດ .

ສ ຳລັ ບ ເສ ດ ຖ ະ ກິ ດ ຂ ອ ງ ລັ ດ ເ ມ ່ ນ ເ ປ ັ ນ ເ ມ ອ ນ ັ ້ ນ , ສ ຳ ລ ັ ບ ເ ສ ດ ຖ ະ ກິ ດ ລ ອ ມ ພ ູ , ເ ອ ກ ະ ຊ ຸ ມ ແ ລ ະ ເ ອ ກ ະ ເ ທ ດ ນ ັ ້ ນ ລ ັ ດ ບ ່ ມ ີ ຍ ຄ າ ດ ໝ າ ຍ ກ ິ ດ ຄ ຳ ສ ັ ່ ງ ໃ ຫ , ແ ຕ ່ ໃ ຊ ຸ ມ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ , ຂ ຜ ູ ກ ພ ັ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ເ ປ ັ ນ ໝ ໍ ່ ເ ພ ື ່ ອ ເ ມ ະ ນ ຳ ເ ຂ ົ ້ າ ເ ຈ ົ ້ າ ດ ຳ ເ ນ ີ ນ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ ຕ າ ມ ທ ິ ດ ແ ຜ ນ ກ ານ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ .

ນ.ນ - <u>ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ກ ານ ໃ ນ ດ ້ ານ ຈ ຸ ລ ະ ຈ ອ ມ ແ ຈ ກ ຢ າ ຍ ແ ລ ະ ພ ຸ ມ ໃ ຊ ້ ບ ັ ນ ດ າ ໄ ມ ້ ງ ໍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ</u>.

ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຮ ູ ້ ແ ລ ້ ວ ວ ່ າ : ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ , ຈ ຸ ລ ະ ຈ ອ ມ , ແ ຈ ກ ຢ າ ຍ , ໃ ຊ ້ ສ ອ ຍ ເ ປ ັ ນ ສ ິ ່ ງ ຂ າ ດ ບ ໍ ່ ໄ ດ ້ ຕ າ ມ ຂ ັ ້ ນ ຕ ອ ນ ຂ ອ ງ ຂ ະ ບ ວ ນ ວ ິ ທ ີ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ທ າ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ , ມ ີ ສ າ ຍ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ສ ັ ດ ຈ ະ ວ ິ ພ າ ກ ຈ ຳ ກ ັ ນ , ກ ຳ ນ ົ ດ ເ ຊ ິ ່ ງ ກ ັ ນ ແ ລ ະ ກ ັ ນ . ແ ຕ ່ ໃ ດ ໆ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ເ ຄ ີ ຍ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ຈ ວ ່ າ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ເ ປ ັ ນ ກ ິ ດ . ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ຈ ເ ປ ັ ນ ເ ມ ອ ນ ັ ້ ນ ເ ມ ່ ນ ຖ ື ກ ຕ ້ ອ ງ ເ ພ ຣ ະ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ຕ ົ ວ ເ ສ ີ ມ ກ ານ ໃ ຊ ້ ສ ອ ຍ , ມ ີ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ຈ ຶ ່ ງ ຈ ະ ມ ີ ກ ານ ໃ ຊ ້ ສ ອ ຍ , ແ ລ ະ ໃ ຊ ້ ສ ອ ຍ ຕ ້ ອ ງ ບ ໍ ່ ພ ົ ້ ນ ຖ ານ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ , ບ ໍ ່ ອ າ ດ ຜ ະ ລ ິ ດ ນ ້ ອ ຍ ແ ຕ ່ ໃ ຊ ້ ສ ອ ຍ ຫ ລ າ ຍ ໄ ດ . ແ ຕ ່ ວ ່ າ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ຈ ເ ຫ ັ ນ ບ ລ ັ ດ ຖ ະ ບ ານ ຄ ິ ດ ເ ມ ື ອ ນ ັ ້ ນ ເ ມ ່ ນ ບ ໍ ່ ຖ ັ ນ ຄ ົ ບ ຖ ້ ວ ນ ເ ທ ົ ່ າ , ຫ າ ກ ຕ ້ ອ ງ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ຈ ວ ່ າ ໃ ຊ ້ ສ ອ ຍ ກ ໍ ຕ ັ ດ ສ ິ ນ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ຄ ື ນ , ເ ພ ຣ ະ ວ ່ າ ຜ ະ ລ ິ ດ ບ ໍ ່ ເ ພ ຽ ງ ຜ ະ ລ ິ ດ ຫ າ ກ ໍ ເ ພ ື ່ ອ ໃ ຊ ້ ສ ອ ຍ , ຕ ້ ອ ງ ຜ ະ ລ ິ ດ ຕ າ ມ ຄ ວ າ ມ ຕ ້ ອ ງ ກ ານ ຂ ອ ງ ກ ານ ໃ ຊ ້ ສ ອ ຍ , ມ ີ ແ ຕ ່ ເ ປ ີ ດ ຊ ່ ອ ງ ກ ານ ໃ ຊ ້ ສ ອ ຍ ຈ ຶ ່ ງ ຈ ະ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຕ ົ ວ ໄ ດ . ຍ ິ ່ ງ ກ ວ ່ າ ນ ັ ້ ນ ຈ ະ ເ ວ ົ ້ າ ໄ ດ ວ ່ າ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ລ ะ ຫ ວ ່ າ ງ ກ ານ ໃ ຊ ້ ສ ອ ຍ ກ ັ ບ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ເ ປ ັ ນ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ລ ะ ຫ ວ ່ າ ງ ຈ ຸ ດ ພ າ ຍ ກ ັ ບ ພ າ ຫ ะ ນ ะ . ໃ ຊ ້ ສ ອ ຍ ເ ປ ັ ນ ຈ ຸ ດ ພ າ ຍ , ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ເ ປ ັ ນ

พาทะมะ. ย้อมใช้สอยมีความพายสำคัญเหมือนั้น, สะนั้น ปะจุบันนี้ มักทะยาสาดจำนวนหนึ่งไถ่เอาเถิงเมื่อในท้าส์ ๒๑ ภามผิอพันภามผะลิดคือ: ภามผิอพันกำมะสิดพาทะมะภามผะลิด, ภามผิอพันภามคุมคอง, ภามผิอพันเลกยาย และ ภามผิอพันใช้สอย (กอมพานี้ ภามผิอพันใช้สอยเคริ่งเข้าใจว่า มันมอมยู่ในภามผิอพันเลกยาย).

ภามจัละจอมเลกยายก็เอ้นดรอกัน. มีแต่ เลกยายยาง เพาะสิ่งเท่านั้น (มันทั้งเลกยายพาทะมะภามผะลิด และอัดถุพันใช้สอย) จึงขะหยายภามผะลิด และใช้สอยได, และจัละจอมยิ่งไวเท่าใด ยิ่งรับใช้ภามใช้สอย และภามผะลิดได้เท่านั้น. ยิ่งหลามนั้น, ในตัวจิงแล้ว เราย้งเห็นว่าขะบอมอัดแหย่งภามจัละจอมเคียดำเนินไปกอมขะบอมอัด แหย่งภามผะลิด, พายคามว่า ยากดำเนินภามผะลิดได้กอมอันผิดต้องคิดว่า ผะลิด เพื่อขายให้ใผ, ต้องอัดถุดิบและอัดถุอุปะกอมมาจากใส จึงจะดำเนินภามผะลิดได. เมื่อเป็นเช่นนั้น, ถ้าพอกเราพิจาละมาในธะบอรมนี้ของภามผะลิดสำแล้ว ของผะลิดโดยกิ่งนั้นมีบาดตัดสิน แต่ว่า เมื่อพิจาละมา ในขะบอมอัดแหย่งภามผะลิดสำยางบ่ยุดยั้งนั้นแล้ว ของเลกยาย จัละจอมในธะบอรมกอมมีความพายตัดสินสำลับธะบอรมภามผะลิดนั่นเอง. สะนั้น, พอกเรา ย้งว่าว่า จัละจอม เลกยายเฉมปะฉันใจของภามผะลิดมีคุมปะโหยดอุกยู่ภามผะลิด ให้

ຂະຫຽາຍຕົວ (ເມ່ນອມຸເລ໊ອວ່າ ບໍ່ເມ່ນປະຖົມປັດໄຈຸອັນດຽວ).

ຈາກທັດສະນະກ່ວ່ານີ້ ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ໃນເງ່ືອນໄຂ ຂອງພວກເຮົາປະຈຸບັນ, ຢ່ ກຸ ກຸ ຫ ຜະລິດ ແລະຂະຫຽາຍ ເສດ ຖະກິດສິນຄ້ ໄດ ຕ້ອງເປ ເຈ້ ກ ໃນດ ຈ ລະຈ ເຄ ກຢ ຍ, ຕ້ອງຖ ກ ນຄ ເປ ຕ້ອງ ໂ ຕ, ຕ້ອງ ຸ ໃ ຖ ຕ້ອງ ກິດ ຄຸ ຄ ແລະປະຕິບ ດ ຢ ງ ກ ວ ງ ຂ ວ ງ ກ ນ ວ ສ ນ ຄ - ເ ນ ຕ , ເ ື ຮ ດ ໃ ກ ນ ຜ ລ ິ ດ ຕ ດ ພ ນ ກ ນ ຈ ລ ະ ຈ ອ ນ , ຸ ດ ສ ຫ ະ ກ ຳ ຕ ດ ພ ນ ກ ນ ກ ະ ສ ກ ຳ - ປ ໄ ມ , ຂ ຽ ວ ກ ຕ ດ ພ ນ ກ ນ ຂ ຽ ວ ເ ຂ , ຸ ຕ ດ ພ ນ ກ ນ ຂ ຽ ວ ຂ ຽ , ເ ນ ຕ ດ ພ ນ ກ ນ ສ ນ ຄ , ຮ ດ ໃ ຫ ເ ນ - ສ ນ ຄ ຫ ຸ ມ ວ ຽ ມ ແ ລ ະ ຂ ະ ຫ ຽ ຍ ຕ ວ ຢ ງ ບ ຸ ດ ຢ ງ . ຢ ກ ໄ ດ ເ ມ ວ ນ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ຕ ອ ງ ເ ດ ດ ຽ ວ ດ ດ ແ ປ ງ ນ ະ ໂ ຍ ບ ຍ ຈ ລ ະ ຈ ອ ນ ເ ຄ ກ ຢ ຍ ເ ທ ຶ ອ ລ ະ ກ ວ ຕ ນ ທ ດ ງ ລ ຸ ມ ນ ີ :

ນ.ນ.ຄ.- <u>ກ ນ ເ ນ - ເ ນ ຕ</u> :

ນ.ນ.ຄ.ຄ - ຕ ອ ງ ຮ ບ ຮ ອ ນ ຄ ນ ຄ ວ ກ ເ ພ ື ອ ປ ະ ກ ດ ໃ ຊ ແ ລ ະ ປ ະ ຕ ິ ບ ດ ນ ະ ໂ ຍ ບ ຍ ກ ນ ເ ນ ແ ຫ ງ ຊ ຸ ດ ທ ຕ ງ ໜ ,ົ ເ ພ ະ ວ ກ ນ ນ ມ ເ ຊ ນ ນ ະ ໂ ຍ ບ ຍ ສ ງ ລ ວ ມ , ຄ ຍ ງ ຳ ນ ະ ໂ ຍ ບ ຍ ອ ນ ໆ . ໜ ງ ໃ ນ ຫ ລ ຍ ນ ນ ກ ກ ນ ຫ ນ ເ ປ ນ ຈ ດ ສ ຫ ະ ກ ຳ ເ ຊ ນ ຕ ອ ງ ມ ກ ນ . ໜ ງ ໃ ນ ນ ນ ວ ກ ຂ ຫ ຽ ວ ຍ ກ ນ ໃ ຫ ຽ ໆ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ໃ ນ ປ ະ ຈ ຸ ບ ນ ເ ຊ ນ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ຂ ວ ກ ນ . ສ ນ ນ , ຈ ຸ ດ ໝ ຍ ຂ ອ ງ ນ ະ ໂ ຍ ບ ຍ ກ ນ ເ ນ ເ ຊ ນ :

ເ ພ ື ອ ສ ງ , ເ ຕ ົ ໂ ຮ ມ ແ ລ ະ ນ ຳ ໃ ຊ ຢ ງ ນ ປ ະ ສ ດ ທ ຜ ນ ທ ກ ແ ຫ ລ ງ ທ ນ ຢ ພ ຍ ໃ ນ ແ ລ ະ ຕ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຊ ໃ ສ ຣ ັ ບ ໃ ຊ ຢ ງ ເ ົ ກ ນ ເ ົ ງ ກ ນ

ໃຫ້ແກ່ພາລະກິດການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳຂອງຊາດ ແລະປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ.

- ນະໂຍບາຍການເງິນແຫ່ງຊາດທີ່ຕ້ອງໜ້າ ກ່ອນອື່ນໝົດຕ້ອງເຮັດເມື່ອໃດເຕົ້າໂຮມໃຫ້ໄດ້ທຸກແຫລ່ງເງິນທຶນພາຍໃນ, ນັບທັ້ງເງິນທຶນຢູ່ນຳປະຊາຊົນ, ເງິນທຶນຂອງພໍ່ແມ່ພີ່ນ້ອງ. ຄວນເຫັນວ່າ: ເງິນທຶນທຶ່ນອນຢູ່ໃນກຳມືຂອງນາຍທຶນ, ຂອງຜູ້ຫາກຳນະສົດ ເອກະຊົນນຳ, ຖ້າວ່າ ລັດບໍ່ມີນະໂຍບາຍອັນເໝາະສົມເພື່ອລະດົມ ແລະເຮັດໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າຊົ່ມຊອຽນໃຈລົງທຶນເຮັດທຸລະກິດ ຫລືຝາກໄວ້ໃນທະນາຄານຂອງລັດເລີຍ ເງິນທຶນເຫລົ່ານັ້ນຈະກາຍເປັນເງິນທຶນໃຊ້ສອຍ ຫລືກາຍເປັນຄຳ ແລະເຄື່ອງທຶນຄ້າແຮ ໄປຕາມເສັ້ນທາງຫຽ້ຫ,ພາຍຄວາມວ່າ ຖອດເອົາເງິນທຶນປະໄວ້ໆ ແລ້ວຄ່ອຍໆ ກໍ່ເງິນທຶນນັ້ນຈືນໝົດ.

ສຳລັບພວກເຮົາໃນສະເພາະໜ້າ ກໍ່ຄືຍາມແຫລ່ງທຶນຮອນຈາກຕ່າງປະເທດມີຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດ. ສະນັ້ນ, ນະໂຍບາຍການເງິນ ຍັງຈະຕ້ອງເຮັດເມື່ອໃດດຶງເອົາທຶນຮອນຈາກຕ່າງປະເທດໃຫ້ໄດ້ ແລະນຳໃຊ້ທຶນຮອນນັ້ນໃໝ່ປະສົດທິຜົນ, ນັບທັ້ງແຫລ່ງ ທຶນຮອນຈາກບັນດາປະເທດທຶນນິຍົມ ແລະຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ ສາກົນຕ່າງໆ, ຕ້ອງເປີດກ້ວາງຮູບການຮ່ວມມື, ສຳພັນທຸລະກິດກັບຫລາຍໆ ປະເທດ. ອັນສຳຄັນ ເຊນຕ້ອງມີນະໂຍບາຍເຊ່ງຍັ້ນຜົນປະໂຫຍດຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ "ຈັບໃຈ" ເພື່ອໃຫ້ປະເທດຕ່າງໆ ນັບທັ້ງປະເທດທຶນນິຍົມດຳເນີນທຸລະກິດກັບພວກເຮົາ. ມີທຶນຮອນແລ້ວ ເຊນ

ສຳຄັ້ມ, ແຕ່ ບັ້ມຫາສຳຄັ້ມກ່ວ່ານັ້ນອີກ ເຝ້ມຕ້ອງຮຸ້ມ ຳໃຈ້ທ້ິມຮ້ອມ. ສະນັ້ມ ນະໂຍບາຍການເງ້ິນຂ້ອງພວກເຮົ່າຕ້ອງ ເປ້ັນນະໂຍບາຍລ້ົບ ລ້ານ ເກ້ືອກຸ້ມ, ຕ້ອງ ເປ້ັນນະໂຍບາຍສ້ານ ຄວ່ານຮ້ົງມ້ື, ເປ້ັນນະໂຍ ບາຍທ້ີ່ ເກ້ືດດອກອອກຜ້ົ ຕ່ານທ້ິດ " ລ້ົງທ້ຶນໜ້ຶ່ງ ແຕ່ໄດ້ຜ້ົນກ່ຳໄລ ຫລ່ານ " ນະໂຍບາຍນ້ັ້ນ ບ່ ເຝ້ມນະໂຍບາຍ ເພ້ັ່ມລ່ານຮ້ັບ ຕ່ານເຜ ຍ " ນ້ົ່ງ ໜ້ຶ່ມລ່ານ " ແລະ ລ້ົດຜ ອນລ່ານລ່ານ ໂດຍ ບ່ ທ້ົ່ວ ຊ່ານ ຕ່ ຄ່ານ ເສ ຽ ຫ່ານ ໃດ ທ້ັ່ງ ສ້ັ້ນ, ແຕ່ ຫ່ານ ກ ເຝ້ມນະໂຍບາຍ ທ້ ຮຸ້ ສ່ານ ແຫລ ລ່ານ ຮ້ັບ, ຮຸ້ ລ້ົງ ທ້ຶນ ຢ່ານ " ສະ ຫລ ານ " ແລະ ຖ ຍ ອນ ເພ ຍ ຊຸ ດ ຄ້ັ້ນ ຄ ານ ອ ານ ສ ມ ານ ຊ ນ ອ ນ ຂ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ ານ. ນ ຳ ໃ ຊ ຣ າ ກ ຖ ານ ວ ັ ດ ຖ ຸ ເ ຕ ັ ກ ນ ິ ກ ທ ຶ ນ ຢ ຸ ເ ລ ວ (ເ ຖ ິ ງ ອ ານ ຍ ງ ອ ອ ນ ນ ອ ຍ ກ ຕ ານ) ແ ລ ະ ທ ຸ ກ ຂ ະ ໜ ານ ອ ຸ ຊ ຳ ເ ປ ້ ັ ນ ຢ ່ ານ ດ ີ . ນ ະ ໂ ຍ ບ ານ ຍ ນ ້ ັ ້ ນ ຍ ັ ງ ເ ປ ້ ັ ນ ນ ະ ໂ ຍ ບ ານ ຍ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ ເ ງ ້ ນ ຕ ານ ຕ ານ ງ ປ ະ ເ ທ ດ, ຊ ຸ ກ ຍ ຸ ກ ານ ຂ ານ ອ ອ ກ ໃ ຫ ແ ຂ ງ ແ ຮ ງ ເ ພ ື ່ ອ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ກ ານ ສ ະ ສ ົ ມ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ . ນ ະ ໂ ຍ ບ ານ ຍ ກ ານ ເ ງ ້ ນ ຍ ັ ງ ຈ ະ ຕ ອ ງ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ຮ ອ ບ ພ ຸ ມ ອ ຽ ນ ຂ ອ ງ ທ ້ ນ ໄ ອ ້ ມ , ຣ ັ ກ ສ ານ ລ ານ ຄ ານ ເ ງ ້ ນ ກ ັ ບ .

- ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ່ ານ ຮ ຸ ້ ແ ລ ວ ່ ານ ອ ານ ແ ຫ ລ ງ ລ ານ ຮ ັ ບ ເ ຝ ້ ມ ໄ ຝ ່ ນ ານ ຈ ານ ກ ທ ້ ອ ໜ ່ ອ ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຕ ານ ຕ ານ ໆ ໂ ດ ຍ ກ ົ ງ . ສ ະ ນ ັ ້ ນ ນ ະ ໂ ຍ ບ ານ ຍ ກ ານ ເ ງ ້ ນ ຕ ອ ງ ເ ອ ົ ານ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ຈ ິ ດ ຈ ິ ດ ແ ລ ະ ຊ ່ ວ ຍ ໜ ຸ ນ ໃ ຫ ທ ້ ອ ໜ ່ ອ ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ເ ຫ ລ ່ ານ ນ ້ ັ ້ ນ ເ ຄ ້ ອ ມ ໄ ຫ ວ ຢ ່ ານ ມ ີ ປ ະ ສ ິ ດ ທ ິ ຜ ົ ນ ຕ ານ ລ ະ ບ ອ ບ ເ ປ ້ ັ ນ ເ ຈ ົ ່ ານ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ ແ ລ ະ ຫ ລ ັ ກ ກ ານ ໄ ລ ລ ຽ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ . ນ ະ ໂ ຍ ບ ານ ຍ ກ ານ ເ ງ ້ ນ ຕ ອ ງ ຄ ອ ຍ ຄ ອ ຍ ໜ ັ ນ ລ ານ ກ ເ ຂ ບ ອ ິ ທ ິ ົ ບ ປ ະ ມ ານ ເ ບ ິ ກ ລ ານ ໄ ປ ສ ູ ່ ເ ຂ ບ ອ ິ ທ ິ ຼ ຸ ມ ສ ົ ມ ເ ຊ ່ ອ ງ ເ ພ ື ່ ອ ຍ ກ ສ ູ ງ ຄ ວ ານ ຮ ັ ບ ຜ ິ ດ ຊ ອ ບ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ທ ້ ອ ໜ ່ ອ ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຕ ານ ຕ ານ ໆ .

ອີກດ້ານໜຶ່ງ ນະໂຍບາຍການເງິນ ຕ້ອງເຂັ້ມງວດ ທຸລະ
ກິດຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ປະຫຼາຄານຊຸ້ມຊົມຫຼາຍ ແລະຫຼາຍກຳໄລ ຈົ
ເພາະສົມໃຫ້ແກ່ຮາກຖານ ເພື່ອໃຫ້ຮາກຖານສາມາດເປັນເຈົ້າການ
ເປີດກ້ວາງການຜະລິດ ແລະຮັບປະກັນຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງກຳມະ
ກອນ.

ນະໂຍບາຍການເງິນທີ່ຕ້ອງໜ້າ ເຊັ່ນນະ ໂຍບາຍປະຕິບັດຫລັກ
ການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ. ດ້ານໜຶ່ງຕ້ອງຍົກສູງລະບຽບການເງິນ
ແລະການຄຸມຄອງການເງິນເປັນເອກະພາບ, ອີກດ້ານໜຶ່ງຕ້ອງເຂັ
ຂົ້ນຄຸມຄອງການເງິນຢ່າງຈະແຈ້ງ; ກະຊວງ, ທ້ອງຖິ່ນ,ຮາກຖານ
ຕ່າງໆ ຕ້ອງຄຸມຄອງງົບປະມານການເງິນຂອງຕົນ ຕາມຫລັກການ
ເປັນເຈົ້າໃນດ້ານການເງິນ, ເວົ້າລວມຮັບຜິດຊອບຫລາຍຈ່າຍ.

ປະຕິບັດການປະຢັດຢ່າງສຸດຂີດ ເປັນເນື້ອໃນສຳຄັນ ອັນໜຶ່ງ
ຂອງນະໂຍບາຍການເງິນ. ຕ້ອງຖືເອົາການປະຢັດເປັນ ນະໂຍ
ບາຍແຫ່ງຊາດ, ປະຢັດໃນການຜະລິດ, ໃນການກໍ່ສ້າງ ແລະການ
ໃຊ້ສອຍ. ຕ້ອງເຄັ່ງຢ່າຍ ແລະຄຸມຄອງທຶນ ຕາມຄຳຂ້ອນທີ່ວ່າ:
" ຖ້ອຍແຫ່ງທຶນຮອນທີ່ເຫົ່າໃສ່ໜ້ອຍກ່ວາເກົ່າ, ແຕ່ ຜົນຜະລິດຍັ
ສົມບັດໄດ້ຫລາຍ ແລະດີກ່ວາເກົ່າ ". ທັດນຳຂອງການໃຊ້ຈ່າຍຄື:
ອັນໃດທີ່ເຫັນວ່າຕ້ອງການຈ່າຍ ເຊັ່ນຕ້ອງການຈ່າຍ (ເປັນຕົ້ນ ເຊັ່ນ
ຮ້ອງລາຍຈ່າຍທີ່ສາມາດສ້າງແຫ່ງລາຍຮັບໄດ້); ອັນໃດທີ່ເຫັນວ່າ
ຈ່າຍກໍໄດ້ ບໍ່ຈ່າຍກໍໄດ້ ເຊັ່ນບໍ່ຈ່າຍ; ອັນໃດທີ່ເຫັນວ່າ ຈ່າຍຫລາຍ
ກໍໄດ້, ຈ່າຍໜ້ອຍກໍໄດ້ ເຊັ່ນຈ່າຍໜ້ອຍ; ອັນໃດທີ່ເຫັນວ່າຈ່າຍກໍ່ໄດ້

ບ ທັ ມ ຝ າ ອ ຈ າ ຍ ກ ໄ ດ ເ ຜ ມ ໂ ຈ ະ ໄ ວ ເ ສ ຽ ກ ອ ມ .

ນ.ນ.ຄ.ຄ - ຕ ອ ງ ສ ຶ ບ ຕ ຄ ມ ຄ ວ າ ເ ພ ມ ເ ຕ ມ , ບ ລ ະ ມ ະ ເ ຜ ອ ໃ ຫ ມ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ພ າ ສ ທ ຄ ກ ຕ ອ ງ ໆ , ບ ນ ລ ຸ ລ ະ ດ ບ ຄ າ ດ ພ າ ຍ ສ ປ ະ ກ ານ :

ດ ານ ກ ານ ເ ງ ນ : ຮ ບ ຮ ອ ງ ເ ງ ນ ອ ນ ຈ ຳ ເ ປ ນ ໃ ຫ ແ ກ ບ ປ ະ ມ ານ ໃ ຫ ໄ ດ , ບ ໃ ຫ ຂ າ ດ ລ າ ຍ ຮ ບ .

ດ ານ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ : ຊ ກ ຍ ກ ານ ຜ ະ ລ ດ ແ ລ ະ ຈ ລ ະ ຈ ອ ມ ສ ມ ຄ າ , ເ ມ ະ ມ ຳ ກ ານ ໃ ຊ ສ ອ ຍ , ປ ະ ກ ອ ບ ສ ອ ມ ເ ຂ າ ໃ ນ ກ ານ ດ ດ ແ ປ ງ ໂ ຄ ງ ປ ະ ກ ອ ບ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ແ ລ ະ ກ ານ ດ ດ ສ າ ງ ສ ງ ຄ ມ ນ ຍ ມ .

ດ ານ ສ ງ ຄ ມ : ຮ ບ ປ ະ ກ ນ ຄ ວ າ ມ ຍ ດ ຕ ທ ຳ .

ດ ານ ເ ຕ ກ ນ ກ : ງ າ ຍ ດ າ ຍ , ເ ຂ າ ໃ ຈ ງ າ ຍ , ເ ຮ ດ ງ າ ຍ .

ເ ວ າ ລ ະ ອ ຽ ດ ແ ລ ວ , ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ພ າ ສ ທ ຄ ກ ຕ ອ ງ ນ ນ ບ ພ ຽ ງ ແ ຕ ເ ພ ໃ ສ ເ ກ ບ ເ ວ ເ ງ ນ ໃ ຫ ໄ ດ ຫ ລ າ ຍ ເ ທ ານ ນ ຫ າ ກ ຍ ງ ຕ ອ ງ ຊ ກ ຍ ກ ານ ຜ ະ ລ ດ ແ ລ ະ ກ ານ ຈ ລ ະ ຈ ອ ມ ສ ມ ຄ າ ອ ກ ດ ວ ຍ . ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ພ າ ສ ທ ຄ ກ ນ ນ ຍ ງ ມ ຄ ວ າ ມ ພ າ ຍ ອ າ ລ ະ ດ ບ ພ າ ສ ຕ ວ ຈ ງ ຕ ອ ງ ສ ມ ເ ຫ ດ ສ ມ ຜ ນ ຮ ບ ປ ະ ກ ນ ໃ ຫ ທ ກ ຄ ນ ທ ດ ຳ ເ ນ ນ ກ ານ ຜ ະ ລ ດ ທ ລ ະ ກ ດ (ນ ບ ທ ງ ເ ອ ກ ະ ຊ ນ ເ ອ ກ ະ ເ ຫ ດ) " ພ ຣ ບ ເ ງ ນ ໄ ດ " ເ ພ ໃ ຫ ເ ຂ າ ເ ຈ າ ສ ບ ຕ ກ ານ ຜ ະ ລ ດ ທ ລ ະ ກ ດ ແ ລ ະ ກ ຽ ມ ພ ອ ມ ເ ສ ຽ ພ າ ສ ໃ ຫ ລ ດ . ບ ຄ ວ ນ ຄ ດ ວ າ ອ າ ງ ລ ະ ດ ບ ພ າ ສ ສ ງ ແ ລ ວ ຈ ະ ເ ກ ບ ເ ງ ນ ໄ ດ ຫ ລ າ ຍ ເ ພ ະ ວ າ ຖ າ ຫ າ ກ ພ າ ສ ສ ງ ໂ ພ ດ ແ ລ ວ ຜ ເ ຮ ດ ທ ລ ະ ກ ດ ຈ ະ ຮ ດ ແ ຄ ບ ກ ານ ທ ລ ະ ກ ດ ເ ຂ າ ແ ລ ະ ຊ ອ ກ ອ ບ ຫ ລ ບ ຫ ລ ກ ພ າ ສ . ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ພ າ ສ ທ ຄ ກ ນ ນ ຍ ງ ມ ຄ ວ າ ມ ພ າ ຍ ອ າ ຕ ອ ງ ກ ຳ ນ ດ ລ ະ ດ ບ ພ າ ສ ໃ ຫ ສ ອ ດ ຄ ອ ງ ກ ບ ແ ຕ ລ ະ ພ າ ສ ອ ນ ແ ຕ ລ ະ ເ ປ າ ພ າ ຍ

ໃຫ້ຖືກຕາມທັດສະນະຄຸນຄ່ ແລະເໝາະສົມ. ຕົວຢ່າງ: ຕ
ທັດຖະກຳຄວນເກັບພາສີພາຍ, ຍົກເວັ້ນບາງອຸຕສາຫະກຳ ພວກ
ເຮົາຄວນຍົກເວັ້ນພາສີ ເພື່ອສົ່ງເສີມໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຮັດການຜະລິດ. ຫລ
ພາສີສຳລັບການຈຳລະຈອນຕ້ອງມີການຈຳແນກ, ລະດັບພາສີຕ້ອງ
ຄ່ອຍໆຕ່ຳລົງຕາມລຳດັບ ພາສີຕ້ອງຫ້ຳກັບການຄ້າ ເອກະຊົນ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາພວມຂາດເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະພວມ ສົ່ງເສີມ
ການສົ່ງອອກ. ພາສີສົມຄວນເຂັ້ມງວດ, ມະໂນພາສີຖືກຕ້ອງ
ມີຄວາມໝາຍວ່າ ຕ້ອງງ່າຍດາຍ, ຕ້ອມເວົ້າພາສີຫລາຍປະເພດ ມາ
ເປັນ ๑-๘ ປະເພດ ເພື່ອຈະເກັບຢ່ອມຄຽວເທື່ອງຄຽວ, ແລະໃຫ
ກະທັດລັດ, ເກັບໄດ້ໄວເທົ່າໃດຍິ່ງດີເທົ່ານັ້ນ. ເລີ່ມ ໄດ້ຮອງ
ຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ການເກັບພາສີບ່ວ່າດຳເນີນຕາມຫລັກການສະໝັກ
ໃຈໄດ້ແຕ່ໃຊ້ເປັນບ່ອນຕ້ອງຄ້ຳ, ສະນັ້ນການເກັບພາສີທາງແກ້ວ ຄື
ກັນກັບເກັບພາສີກະສິກຳນັ້ນເລີ ຊາວນາຈະບໍ່ພໍໃຈ,ຍ້ອນວ່າ ເຂົາ
ຮູ້ສຶກຍັງບໍ່ທັນມີຄວາມສະຫລະພາບເທື່ອ. ນອກຈາກນັ້ນ ບໍ່ຄວນຄິດວ່າ
ຈັດຕັ້ງ "ກອງກຳລັງ" ເກັບພາສີໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຈະເກັບພາສີ ໄດ
ຫລາຍ, ເພາະວ່າ ກອງກຳລັງຍິ່ງຫລາຍ ມັນບໍ່ພຽງແຕ່ສົ້ນເປືອງ
ຫລາຍ ທາງຍັງກໍ່ໃຫ້ເກີດປະກົດການທຸຈະຫລາຍສ່ຳຫລາຍເໝືອນ,
ຖ້າຫາກວ່າ ພວກເຮົາຄຸມຄອງບໍ່ດີ. ຕ້ອງຄຸມຄວາມວ່າ ເປັນລະບຽບ
ບ້ຽບໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດເສຍພາສີໃຫ້ເໝາະສົມຄາມ ຕາມກຳນົດ
ພາຍ (ໃນແຕ່ລະເດືອນ ຫລືສາມເດືອນ) ແລະເວົ້າໃນນີ້ແຈ້ງໃຫ
ແກ່ການເງິນ. ຖ້າຫາກວ່າ ເຂົາເຈົ້າຫລົບຫລີກພາສີ ຫລື ເສຍພາ

ສ້ຳ ຫ້ຳ ຫລາຍ ຄັ້ງ ແລ້ວ ຈະ ຖືກ ປ້ັ ໄພ ຫລ ແ ອດ ທະ ບ ຽ ມ ທຸ ລ ະ ກິ ດ ຄົ ມ. ເມ ື ່ ອ ເ ປ ັ ້ ນ ເ ຊ ັ ້ ນ ນ ັ ້ ນ, ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ້ າ ຕ ອ ງ ກ ານ ແ ຕ ່ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ ພ າ ສ ິ ຈ ໍ ນ ອ ມ ພ ອ ຍ ຄ ຽ ງ ເ ພ ື ່ ອ ກ ວ ດ ກ າ.

ເ ພ ື ່ ອ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ມ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ພ າ ສ ິ ໃ ຫ ້ ໄ ດ ້ ດ ີ, ຕ ອ ງ ເ ອ ົ າ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ເ ປ ັ ນ ພ ິ ເ ສ ດ ວ ຽ ກ ງ ານ ສ ຶ ກ ສ າ ອ ົ ບ ຮ ົ ມ ກ ານ ເ ມ ື ອ ງ ເ ໝ ອ ດ ິ ດ, ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ທ ຸ ກ ຄ ົ ນ ເ ຂ ົ າ ໃ ຈ ເ ຖ ິ ງ ວ ່ າ: ກ ານ ເ ສ ຽ ພ າ ສ ີ ເ ມ ັ ນ ພ ົ ນ ທ ະ ຕ ິ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ, ປ ະ ກ ອ ບ ສ ່ ວ ນ ເ ຂ ົ າ ໃ ນ ກ ານ ກ ໍ ່ ສ ້ າ ງ ແ ລ ະ ປ ົ ກ ປ ັ ກ ຮ ັ ກ ສ າ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ. ເ ຮ ັ ດ ໝ ອ ໃ ດ ລ ົ ບ ລ ้ า ง ใ ห ้ ไ ด ้ "ค ว า ม เ ข ้ า ใ จ ผ ิ ด" ใ ນ ພ ຸ ທ ະ ຊ າ ວ ຸ ມ ຈ ໍ ນ ວ ນ ໜ ້ ອ ຍ ທ ົ ່ ວ ໆ ພ າ ຍ ໃ ຕ ້ ລ ะ ບ ອ ບ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ້ າ " ພ າ ສ ິ ຈ າ ກ ອ ມ ບ ັ ງ ໜ ້ າ ໜ ວ ງ ຢ ู ่ ". ຕ ອ ງ ເ ອ ົ າ ໃ ຈ ໃ ສ ่ ປ ຸ ກ ລ ะ ຄ ົ ນ ຂ ึ ້ ນ ຂ ວ າ ຍ ມ ะ ຫ า ชุ ม เ ข ้ า ร ่ ว ม ว ຽ ກ ງ ານ ພ າ ສ ິ ເ ຊ ັ ່ ນ: ເ ຂ ົ າ ຮ ่ ว ม ก า ม พ ิ จ า ล ะ ม า ต ิ ล า ค า ล ะ ฉ บ ั บ พ า ส ิ ข ອ ง ແ ຕ ่ ล ะ ค ົ น, ช ุ ก ย ู ้ ก ั น ไ ป เ ส ຽ พ า ส ิ ແ ล ะ ป ะ ม า ณ ผ ู ้ ห ล ั บ ห ล ั ก พ า ส ิ.

ม.ม.1.ม - ຢ ู ่ ใ ນ ล ะ บ ອ บ ส ั ง ค ม ນ ิ ย ม, ເ ງ ิ ນ ต า ยั ง เ ป ็ น พ า ห ะ ນ ะ เ พ ื ่ อ ล ะ ล อ ม ส ิ น ค ้ า ແ ล ะ เ ป ็ น เ ค ื ่ อ ง ม ื อ เ พ ื ่ อ ไ ล ล ุ ง เ ส ถ ะ ก ิ จ, ด ั ง ນ ั ้ น ล ั ท ธ ิ ส ั ง ค ม ນ ิ ย ม ต อ ง ถ ื ເ ງ ิ ນ ต า ເ ป ็ น ส ำ ค ั ญ ย ิ ่ ง ແ ล ะ ต อ ง ค ุ ม ค ว ง ก า ม ล ะ ล อ ม ເ ງ ิ ນ ต า ใ ห ้ ด ี.

ล ะ ฉ บ ั บ ค า ด พ า ย ห ั ล ั ก ฐ า ม ข อ ง ว ຽ ก ง า น ເ ງ ิ ນ ต า ณ ม ต ้ อ ง เ ร ั ด ເ ໝ ອ ใ ด ล ะ ก ็ ม ี แ ห ล ง ເ ง ิ ນ ท ี ่ ย ู ่ ล ้ า ๆ ເ ข ้ า ส ู ่ ก า ม ท ุ ล ะ ก ิ จ ใ ห ้ ไ ด ้ ห ล า ย ແ ล ะ เ ผ ื ่ อ ร อ ง ข อ ง ເ ง ิ ນ ใ ห ้ ไ อ เ พ ื ่ อ ส ะ ส ม ท ุ น ເ ง ิ ນ ต า - ส ิ น ค ้ า, จ ำ ก ั ด ไ พ ເ ง ิ ນ เ ฟ ้ อ, ย า ก ไ ด ้ เ ໝ ອ ນ ั ้ น ต อ ง ม ี ก า ม ห ั น ป ร ุ ง ย ่ า ง แ ข ง

แรง ในอรูปงามเงินตาสมเช่น. ในมื้น มีอรูปสำคัน สอง ย่างที่ตอง ได้เรัดโลดคื:

หนึ่ง: ตองพันปรูมอิงกามทะมาคามในฐานี ให้กายเป้น อิงกามทุละกิดเงินตา. ใช้เงินเพื่อผะลิดเงินออก (ง - จ). ผะมักงาม ผาละกอมทะมาคาม ได้รับเงินเดือมจากดอกเบรู ทุละกิด, บ่เฌนรับเงินเดือมจากกับปะมาณกามู่เงินอีก.

สอง: ทะมาคาม ตองขะหรายตาพาง, สางผะมักงาม ผาละกอม, คันคว้าดัดแปงมะโยบาย, ละบอบกาม, อิชา กาม, ละบรูบกามเรัดให้เงินสิดที่ผิากเขาทะมาคามมื้น ถอม ออกาย เละสะดวก.

ตองเขาใจอา ทะมาคามกอดกาดอยเงินตา, หากบ่เฌนใช้เงินตาที่มีอยู่ในกำมือเพื่อกความยาก, กิดขาดูกามผะลิดทุละกิด. ถาอา ทะมาคามบ่ตอบสนอง ความตองกาม ของทุละกิดได้ทันกาม และ กำความเสรูหายให้ทุละกิด เลอ ตองรับผิดชอบดามอัดจุ. ดามพึง, ถาอา ผู้กู้ยืมเงินมาใช้ เงินบ่ถึกับจุดประสง, เป้นต้น เฌนบ่เสรูดอกเบรู และ สง เงินที่มีกามกำนิดเลอ ก็ตองรับผิดชอบดามอัดจุ ทะมา คามเพื่อนกัน.

ม.ม.๔ - <u>กามจ่ายจอมสิมค้า</u>.

ยู่ในละบอบสังคมนิยมยังมีกามผะลิดสิมค้าเละพอกเรา ก็ยังตองกามขะหรายเสดถะกิดสิมค้าอีก, สะมื้น กามจ่าย

ຈອມສົມຄາ ເປັນຂອດສຳຄັນອັນໜຶ່ງໃນການຄຸມຄອງ ເສດຖະກິດສັງຄົມ ນິຍົມ. ຕາມທຳມະດາແລ້ວ, ນັກກອມມຸນິດສອນຫລາຍ ປາຖະໜາ ຢາກປະຕິບັດການແຈກຢາຍ ໂດຍກົງຍົ່ງໄວຍົ່ງດີ, ສະນັ້ນ ຈຶ່ງມັກ ອັກຂະຕິສົມຄາ, ຖ້າ ສົມຄາຄົ້ນຫັອັນໃດອັນໜຶ່ງທີ່ບໍ່ດີ, ບໍ່ເໝາະ ສັງຄົມນິຍົມ. ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຕອງ ເຂົ້າໃຈແຈ້ງຕໍ່ນັ້ນທາມ, ຕອງ ລົບລ້າງອັກຂະຕິໃນບັນຫາ ການພົວພັນສົມຄາ-ເງິນຕາ. ຍົ່ງກວ່ານັ້ນ ພວກເຮົາຕອງ ເຫັນວ່າ ບັນຫາສົມຄາໃນທີ່ ບໍ່ເໝາະ ສົມ ສົມຄາ ຂອງທີ່ນິຍົມອີກແລ້ວ, ຫາກເໝາະສົມຄາທີ່ຄອຍໆ ມີເມືອໃນສັງຄົມ ນິຍົມ, ໝາຍຄວາມວ່າ ລັກສະນະເກີດເອງຂອງສົມຄາມນຈະຄອຍໆ ປຽນເໜາະດ້ວຍລັກສະນະແຜນການ ໃນເງ່ືອໄຂຂອງລະບອບການທຳມະ ສິດສອມລອມ ແລະຜະເດັດການມາທຳມາຊິບ.

ເພ່ືອປະຕິບັດວຽກງານຈັດສັນຈອງເສົ້ມຄາໃຫ້ໄດ້ດີ ພວກເຮົາ ຕອງຮັບຮູ້ ແລະແກ້ໄຂບາງບັນຫາດ້ວຍມີໃຫ້ຖືກຕອງ:

ນ.ນ.ຄ.ງ- ເມືອເວົ້າເຖິງສົມຄາ ເໝາະເວົ້າເຖິງ ການຊື ຂາຍ, ເງິນຕາ ແລະຕະຫລາດ, ສະນັ້ນ ເພ່ືອຂະຫຍາຍ ເສດຖະ ກິດສົມຄາ ແລະ ຈັດສັນສົມຄາ ຕອງປະຕິບັດການພົວພັນສົມຄາ-ເງິນຕາ, ການພົວພັນຕະຫລາດຢ່າງກວ້າງຂວາງ,ໃຊ້ເງິນຕາ ເປັນ ພາຫະນະລອມໃນຈັດສັນ, ຊື ຂາຍດ້ວຍເງິນ, ເຮັດໃຫ້ເງິນ ຕາ ຕິດພັນກັບສົມຄາ, ຊື ຕິດພັນກັບຂາຍ. ການຈັດສັນສົມຄາໃນທີ່ ລອມມີທັງພາຫະນະການຜະລິດ, ໝາຍຄວາມວ່າຕອງ " ຫັນເປັນ ການຄ້າ" ສຳລັບວັດຖຸປະກອນ,ພາຫະນະການຜະລິດ ເໝາະສົມຄ້ານ

ເສດ ເພື່ອໃຊ້ເຂົ້າໃນການແລກປ່ຽນພາຍໃນ ຕາມລາຄາເທົ່ຽມຄຶ ໄລຍະຜ່ານມາອີກແລ້ວ.

ປາກົດລະຈອນສິນຄ້າກໍຕ້ອງມີສິນຄ້າ, ມີເງິນ, ຕ້ອງກຳເອົາ ສິນຄ້າ ແລະກຳເອົາເງິນ. ອີງການເສດຖະກິດຂອງລັດຢູ່ທ່ຽງຖ້ ຕ້ອງສຸ້ມກຳເອົາທັນຍາຫານ, ອາຫານ, ເຄື່ອງນາຂອງປາ ຂອງ ຊາວນາໃຫ້ໄດຫລາຍ ແລະກຳເອົາສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳຂອງວິສາຫະ ກິດ ແລະສະຫະກອນຫັດຖະກຳຜະລິດອອກມ້ ໃຫ້ໄດ ສອນຫລວງ ຫລາຍ. ລັດຕ້ອງຜູກຂາດຂາອອກ-ຂາເຂົ້າ, ກຳການຂາຍຍົກແລະ ຄອງກຳການຂາຍຍ່ອຍ. ຊອກຫຸກວິທີທາງກຳເອົາຜະລິດພັ ພິເສດ ຂອງ ເຂດຮອບໃຫ້ໄດເຊັ່ນ: ພາກເໜ່ງ, ປາຝົ້ມ, ກາເຟ ... ເພາະວ່າ ເມ່ືອກຳຜະລິດພັ້ນໄດ້ແລ້ວພວກເຮົາຈຶ່ງ ເກັບຄ່າຜ່ດຽງ ເຂດແດນທີ່ທ້ ະຊາດອ້ ນ້ອຍ ເປັ ພິເສດໃຫ້ ເພ່ືອປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າ ໃນການ ສ້າງຣາກຖານ ເຕັ ກ ຂອງສັງຄົມນິຍົມ ແລະປ່ ແປງ ຊ ົ ດ ການ ເປັ ຢ ຂອງ ປະຊາຊົນ.

ການ ກຳ ສິນຄ້າ, ກຳ ເງິ ມ ມ ຄວາມ ສ ຳ ຄັ ແນ ນ ັ ແທ ະ, ແ ຕ ້ ຕ ້ ເຂ ໃ ວ ່ : ຕ ້ ກ ຳ ສ ນ ້ , ກ ຳ ເ ິ ນ ໂ ຍ ຜ ນ ກ ານ ຊ ຂ ່ ຍ , ການ ທຸ ະ ກິ ພ ຍ ຄ ວ ມ ວ ່ ຕ ້ ຊ ໃ ້ ຖ ຕ ້ ຈ ະ ກ ຳ ສ ນ ້ ໄ ດ ້ ແ ະ ຂ ຍ ໃ ້ ຖ ຕ ້ ຈ ະ ກ ຳ ເ ິ ນ ໄ ດ ້ . ຫ ກ ບ ເ ມ ກ ຳ ສ ນ ້ ຕ ນ ແ ບ ບ ບ ັ ບ ັ ໃ ້ ຊ ວ ມ ' ຂ ຍ " ຜ ະ ລ ດ ພ ກ ະ ສ ກ ຳ ດ ຍ ລ ຄ ຕ ຳ ຫ ບ ັ ບ ັ ໃ ້ ອ ສ ຫ ະ ກ ດ ຕ ່ ງ ໆ ຕ ້ ຈ ' ມ ຍ " ຜ ະ ລ ດ ພ ໃ ້ ແ ກ ານ ຄ ວ ມ ຄ ຂ ອ ງ ລ ດ ຕ ນ ແ ບ ບ ໃ ຊ ້ ຈ ຳ ນ ວ ນ ຫ ລ ໃ ຫ ່ . ຍ ງ ກ ວ ນ ນ ້ ຕ ້ ຈ ່

ເຂົ້າໃຈວ່າ ການຄ້າ, ການເງິນບ່ເປັນ ກັກສິນຄ້າ ໄວ້ໃນສາງເອົາເງິນ
ມ້ຽນໃນແກ້ດ, ຫາກເປັນບັນຊາຂະບວນວ້ວັດແຫ່ງ ການພູມວ້ຽນຂ້ອງ
ສິນຄ້າ ເງິນຕາ ໄດ, ນຳເອົາສິນຄ້າ ເລະ ເງິນ ໄປເຖິ້ບ ອ້ມ ນ້ຳໃຈ,
ໃຊ້ສ ອ ຍ ດ ວ ຍ ເສັ້ນ ທ າ ງ ສັ ນ ກ ວ ່ າ ພຸ ໃ ນ ໄ ລ ຍ ະ ເ ວ ລ າ ໄ ວ ກ ວ ່ າ ພ ຸ ເ ລ ະ ລ ິ ດ
ຂ ອ ດ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ກ ່ ວ ງ . ຕ ົ ວ ຢ ່ າ ງ : ກ ຽ ວ ກ ັ ບ ທ ັ ນ ຍ າ ຫ ານ , ສ ຸ ມ ກ ່ ວ ງ ບ
ຄ ວ ນ ຊ ື ້ ໂ ດ ຍ ກ ົ ງ ທ ັ ນ ຍ າ ຫ ານ ຂ ອ ງ ເ ຂ ວ ງ ທ ີ ່ ເ ຫ ລ ື ອ ເ ພ ື ່ ອ ໄ ປ ຂ າ ຍ ໃ ຫ ເ ຂ ວ ງ
ທ ີ ່ ຂ າ ດ ທ ັ ນ ຍ າ ຫ ານ , ມ ີ ແ ຜ ນ ວ ຍ ແ ຜ ນ ກ ານ ໃ ຫ , ເ ລ ວ ແ ຕ ່ ສ ອ ງ ເ ຂ ວ ງ
ນ ັ ້ ນ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ເ ຊ ັ ນ ສ ັ ນ ຍ າ ຜ ູ ກ ພ ັ ນ ຊ ື ້ ຂ າ ຍ ນ ຳ ກ ັ ນ ໂ ດ ຍ ກ ົ ງ ເ ທ ົ ່ າ ນ ັ ້ ນ . ຫ ລ ື ອ ໆ
ໃ ນ ດ ້ ານ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ມ ີ ບ າ ງ ຄ ະ ນ ິ ວ ິ ສ າ ຫ ະ ກ ິ ດ ອ າ ດ ຈ ະ ຊ ື ້ ວ ັ ດ ຖ ຸ ດ ິ ບ ຂ ອ ງ
ຊ າ ວ ນ າ ໂ ດ ຍ ກ ົ ງ ເ ລ ະ ຂ າ ຍ ຜ ະ ລ ິ ດ ພ ັ ນ ສ ຳ ເ ລ ັ ດ ຮ ູ ບ ໃ ຫ ແ ກ ່ ຜ ູ ໃ ຊ ້ ສ ອ ຍ ໂ ດ ຍ
ກ ົ ງ , ຄ ່ າ ພ ິ ຈ າ ລ ະ ນ າ ເ ຫ ັ ນ ວ ່ າ ເ ຮ ັ ດ ເ ປ ັ ນ ນ ມ ເ ນ ຍ ນ ມ ີ ຜ ົ ນ ດ ີ . ອ ີ ກ ນ ັ ຍ ໜ ຶ ່ ງ ທ ີ ່ ຄ ວ ນ ເ ອ ົ າ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ເ ປ ັ ນ : ເ ພ ື ່ ອ ທ ຳ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ໄ ດ ຕ າ ມ ຄ ຸ ນ ຄ ່ ວ ງ ຕ ະ
ຫ ລ า ด , ต ้ อ ง ต ้ า ม ก า ม ส อ ย โ อ ก า ด ก ั ก ต ุ ม ส ิ น ค ้ า . แ ต ่ ว ่ า ต ้ อ ง
ค ุ ม ค ่ ว ง ต ะ ห ล า ด ด ้ ว ย ม ิ อ ิ ท ิ ก า ม : เ ส ด ถ ะ ก ิ ด , บ ่ ล ิ ห า ม เ ล ะ
ก า ม ส ิ ก ส า อ ิ บ ร ิ ม ห า ก บ ่ เ ป ็ น เ ก ื ้ อ ก ห า ม ก า ม ล ้ ว ง ต ะ ห ล า ด ห ล ี ก ำ
ก ั ด ป ั ด เ ป ่ า ข า ย ค ้ า ข า ย ม ้ อ ย ด ้ ว ย ม ิ บ า ง ข ณ ะ ก ็ ไ ด ้ ร ั ด ม า เ ล ้ อ ม ม .
ม ิ ม ิ อ ิ ท ิ เ พ ื ่ อ ค ุ ม ค ่ ว ง ต ะ ห ล า ด , อ ิ ท ิ ห ด ก ว ่ า พ ุ ไ ม ่ ม ี ก า ม ค ้ า ข ้ อ ง
ล ั ด ก ะ ก ร ม ก า ม จ ั ด ต ั ้ ง เ ล ะ ก ำ ล ั ง เ พ ื ่ อ ป ร ุ ม แ ต ่ ง ก า ม ค ้ า ข ้ อ ง เ ร
ก ะ ช ุ ม , ข ะ ห ร า ย ก ำ ล ั ง ไ ป ร ว ด ใ ส ป ร ุ ม แ ต ่ ง ร ว ด ท ั ้ ม , ร ั บ ป ะ
ท ั ้ ม ใ ห ้ ต ะ ห ล า ด ม ี ค ว า ม ส ะ ห ว ิ บ ป ก ต ิ , เ ร ั ด ใ ห ้ ล ะ ห ว ่ า ง ก า ม
ส ะ พ ว ้ ง ก ั บ ค ว า ม ต ้ อ ง ก า ม ข อ ง ค ู ่ ต ั ว . อ ิ ท ิ ห ล ว ้ ง ไ ม ่ ล ั ด ก ั บ ท

ຄ້າ ເອກະຊົນຮ່ວມທຸລະກິດນຳກັນ. ອົງທີສາມ ເນັ້ນໃຊ້ ນະໂຍບາຍ ຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ຂົ້ມທະບຽນທຸລະກິດ, ພາສີ ເພື່ອກວດກາເນື້ອໃສ່ຈຳ ກັດປະກິດການທຽ້ມ.

ນ.ນ.ດ.ດ - ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຮູ້ການຈ່ລະຈອນສິນຄ້າ, ຮັບ ໃຊ້ການຜະລິດ ແລະຊ໊ວດການເປັ້ນຢູ່ໄດ້ເປັ້ນຢ່າງດີ, ບັນຫາໜຶ່ງທີ່ ລັກສະນະຕັດສິນຄື: ຕ່ອງຖ້ເປັ້ນສຳຄັ້ນຂະເໜ່ງການຄ້າ, ຖ້ການຄ້າ ເປັ້ນຕ່ອງໂສ້ຕ້ນ, ຕ່ອງເປີດຕ່ໜ້າງການຄ້າ ເຊ່ງລວມນ້: ບ້ລ ສັດຂ່າຍຍ້ກ, ຮ້ານຄ້າຂ່າຍຍ່ອຍ, ສະຫະກອນຊ້ຂ່າຍ, ເປັ້ນ ຈ ໜ່າຍ ແລະຕະຫລາດຊົນນະບົດ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກ ຕ່ອງມ້ເຜ ຍ ຂ່າຍທ້ສະດວກ ແລະ ງ່າຍດ່າຍ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນສ່ານ ຊ້ ຂ່າຍ ຢ່ ຍ ນ ທ້ ໃ ກ ອ່ າ ໜ ດ ອ ຍ ເ ອ ລ ໄ ອ. ອ ງ ກ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ຂ ອ ງ ລ ດ (ບ້ລສັດ, ວິສ ຫ ະ ກ ດ) ຕ ອ ງ ເ ຊ ນ ຂ ຜ ກ ພ ນ ຊ ້ ຂ ຍ ກ ບ ສ ະ ຫ ະ ກ ນ, ກ ບ ແ ຕ ລ ະ ຄ ຍ ຄ ເ ລ ະ ປ ະ ຕ ບ ດ ຂ ຜ ກ ພ ນ ທ ໄ ດ ເ ຊ ນ ນ ນ ຢ ່ ງ ເ ຂ ນ ງ ອ ດ, ຫ ລ ກ ເ ວ ນ ສ ະ ພ ວ ະ ກ ນ ບ ງ ຄ ບ ລ ຄ ຄ ,ບ ບ ບ ງ ຄ ບ ຂ ນ ຄ ມ ນ ະ ພ ບ ສ ນ ຄ ,ກ ຄ ວ ນ ທ ຽ ງ ຍ ກ ໃ ຫ ແ ກ ຊ ວ ນ ,

ບັນຫາການຄ້າທີ່ເປັ້ນຕ່ອງໂສ້ຕ້ນຕ້ນເນ ນ ພ ກ ເ ຮ ໄ ດ ວ ງ ອ ກ ແ ຕ ນ ມ ເ ລ ວ, ແ ຕ ວ ມ ເ ຖ ງ ປ ະ ຈ ບ ນ ນ ້ ຍ ງ ບ ນ ນ ກ ນ ປ ຽ ນ ອ ນ ໃ ດ ທ ເ ປ ນ ທ ຄ ດ ໃ ຈ ເ ອ ງ. ສ ຍ ເ ຫ ດ ຕ ນ ຕ ເ ນ ນ ພ ກ ເ ຮ ຍ ງ ຂ ດ ຜ ເ ຮ ດ ວ ຽ ກ ກ ນ ຄ ,ກ ໄ ກ ກ ນ ຄ ຍ ງ ນ ລ ກ ສ ະ ນ ະ ບ ລ ຸ ກ ນ ເ ກ ອ ຖ ນ ຢ ່ ງ ທ ນ ທ ວ ງ ເ ລ ະ ກ ນ ຄ ນ ມ ຄ ນ ຂ ນ ສ ງ ຍ ງ ຂ ດ ເ ຂ ນ ຢ ູ ່.

ສ ນ ນ ເ ພ ອ ເ ຮ ດ ໃ ຫ ກ ນ ຄ ກ ຍ ເ ປ ນ ຕ ອ ງ ໂ ສ ້ ຕ ໄ ດ ໂ ດ ຍ

ไว, พวกเราต้องลงทุนอย่างเพาะสม เพื่อจะหรายกามคุณมาคุณสูง เป็นผู้เฒ่า คุณมาคุณสูงในอุบมะบท. ต้องอาง แผ่ยาวนาม เพื่อสร้างพระนักงานพาละกองกามคา, เอาสะมาธุกพักไปเธอรงงานกามคาให้ได้หลายขึ้น, บันทาสำคัญที่สุดเฒ่า ต้องหมั่นลสัด และธามคาต่างๆ ไปสู่ทุละกิด, เคี่ยมไหอตามละบอบ เป็นเจ้าทุละกิดและไลลงเสดถะกิด, ยอมไถยอมเสร, ลดบ่เกื้องทุคติไลยะที่ผ่านมาอีก. คุมคอาการ์มิดเป็นเอันกามคาคืมใพ่ในเพาะสม เพื่อสร้างเสริมทุละกิดสัมคาอุมิดที่พระลุงพระลังบากะทัดลัด, และทุละกิด ยุบอมที่ทางไกลองหลีก.

กามคาสังคุมนิยมมันบ่เฒ่ากามทุละกิดลอมจอมแต่เอาเถิงกามคาเฒ่าเอาเถิง "ต้อเลกทุละกิด", ต้อเลกทุละกิดอุเอา, ต้อเลกทุละกิดขายองก. ต้องตัลาคาองงานกามคา โดยผ่านต้อเลกทุละกิด. ต้องให้เงินเดือม แกผู้ที่เธัดกามคาตามต้อเลกทุละกิด, เธัดไดคือเมอมัน จึงจะยุกยูองงานกามคาให้กาอพาอันได.

เพื่อจะหรายกามคา, พวกเราคอมจอที่ต้องบันทาของเลนิน ในอุมปิปะติบัดมะโยบายเสดถะกิดแผ่ใพ่:จุดใจกางของทุกองงานในประจุบันมีเฒ่ากามคา (มับทั้ง กามคาพายใน และกามคาต่างประเทด) ต้องเอาใจใส่เถิงกามคาอย่างเฒ่าที่, อันมัน เฒ่าบันทาสมัตกาพุ และเป็นผ่านกมกาพุ.

ເລີ່ມ ໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ລັດ ຕ້ອງກາຍເປັນນັກການຄ້າຂາຍຍິກແລະ
ພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກ ຕ້ອງຮ່ຳຮຽນການຄ້າຂາຍເຍບສົ່ວ ໄລ.

ມ.ມ.ມ - <u>ກ່ຽວກັບການຂາດ-ຂາເຂົ້າ</u>.

ຕ້ອງຮັບຮູ້ໃຫ້ເຈົ້ງວ່າ, ເມື່ອເວົ້າເຖິງລັດຜູກຂາດການຄ້າ
ຕ່າງປະເທດນັ້ນ ເມື່ອພາຍເຖິງລັດຜູກຂາດການຄ້າຕ່ເວກະຊົນ, ຕ
ມາຍຖິ່ມເທົ່ານັ້ນ, ບ່ເມື່ອງການການຄ້າຕ່າງປະເທດຂ້ອງລັດຈະ
ຜູກຂາດຕ້ອງການອື່ນໆ ຂ້ອງລັດ, ບ່ເມື່ອສູນກ່ວ່ຜູກຂາດຕ່ໜ້ອງ ຄ່ມ.
ຍ້ອງກ່ວ່ານັ້ນອີກ ເມື່ອເວົ້າວ່າ ລັດຜູກຂາດການຄ້າຕ່າງປະເທດ ນັ້ນ
ເມື່ອນຜູກຂາດໃນພາລະບົດບາດຄຸມຄ້ອງບ່ລິການ ເສດຖະກິດທ່ງ ດ້ານ
ການຄ້າຕ່າງປະເທດ, ຫ່ກ່ບ່ເມື່ອນຜູກຂາດດ້ານທຸລະກິດ, ເພ່ະ
ວ່າ ການທຸລະກິດນັ້ນທ່ງການທຸລະກິດການຄ້າຕ່າງປະເທດ ນັ້ນເປັ
ນພາລະບົດບາດຂ້ອງບັນດາອົ່ງການ ເສດຖະກິດນັ້ນທ່ງການຄ້າ ແລະຂະ
ເໜ່ງການອື່ນໆ ອີກ.

ຕາມທ່ດສະມະມຸດແລ້ວ ພາຍໃຕ້ການຄຸມຄ້ອງບ່ລິການ ເສດ
ຖະກິດຂ້ອງອົ່ງການການຄ້າຕ່າງປະເທດຕ້ອງ ມ້ອສິດກ່ວ່ງຂ່ວ່ງ
ດ້ານການຂາເຂົ້າ-ຂາອອກໃຫ້ແກ່ອົ່ງການ ເສດຖະກິດ ແລະທ່ງໝ
ຕ່ງ ລາຍລະອຽດດ່ງລຸ່ມນ້ີ:

- ສ່ຳລັບປະເພດສິ່ນຄ້າຂາອອກ ທ່ີເປັນກ່ຳລ່ງຫລ່ງເຊ່ນ:
ໄຟຟ້າ, ໄມ, ກາເຟ... ບ່ລິສັດຕ່ງໆ ທ່ີຮັບຜິດຊ້ອບສິ່ນຄ້າ ປະ
ເພດເຫລ້ານ້ີ ມ້ສິດຕິດຕ່ພ້ວພັນ ໂດຍກ່ງ ກັບບ່ລິສັດທ່ມສ່ວນກ່ຽວຂ້ອ
ຂ້ອງຕ່າງປະເທດ ເພ່ືອເຊ່ນ້ຂ້ຜູກພັນ ແລະປະຕິບັດ້ຂ້ຜູກພັນລະອຽດ

ກ່ອງກັບການສ່ົງສິນຄ້າຂາອອກ ແລະນຳເອົາວັດຖຸປະກອນ, ເຄ່ືອງ
ຈັກໄຟຟ້າ... ເຂ້ົ້ามาตามสัมยาที่ได้เข้ามัน ละหว่าง สองฝ่ายลัด
ເລະຕາມການເໝະສົມໃນດ້ານວິຊາການຂອງວິທະຍາ ການຄ້າຕ່າງ
ປະເທດ.

- ນິຕິສັດ, ວິສາຫະກິດຕ່າງໆ ທ່ີຜະລິດຮັບໃຊ້ຄວາມຕ້ອງ
ການຢູ່ພາຍໃນປະເທດເປັ້ນ້ັ້ນ, ແຕ ມີຄວາມຕ້ອງການຂາເຂ້ົ້າ
ຫລາຍນ້ັ້ ກ່ໄດ້ຮັບສິດຮ່ວມກັບວິທະຍາ ການຄ້າຕ່າງປະເທດຄ້ົນຄວ້າ
ຕະຫລາດ, ເຊ້ັ້ນ ເລະປະຕິບັດ້ຂຸ້ກພັ້ນຂາເຂ້ົ້າ ໂດຍກ່ົງເໝ ໃສ່ເຮ້ັດ
ໃຫ້ວັດຖຸດິບ, ວັດຖຸປະກອນ, ເຄ່ືອງຈັກໄຟຟ້າ ທ່ີນຳເຂ້ົ້ามานั้ນ ສອດ
ຄ່ອງກັບຄວາມຮ່ຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງການຜະລິດ ທ່ົ້ວດ້ານປະລິ
ມານ, ຂະໜາດ, ຄຸນນະພາບ ແລະກຳນົດເວລາ.

- ນອກຈາກສິນຄ້າຂາອອກຈຳນວນໜ່ົ້ງທ່ີເປັ້ນ ກຳລ້ັງຫລ້ວງ
ເຊ່ົ້ງສູນກາງຄຸ້ມຄອງ ເປັ້ນເອກະພາບແລ້ວນ້ັ້ນ, ທ່ົ້ວດ້ານຕ່າງໆ ທ່ົ້ວ
ເ່ົ້ອນໄຂໄດ້ຮັບສິດເຮ້ັດການຜະລິດ ແລະ ຂາອອກບ້ັ້ງປະເພດສິນ
ຄ້ົ້າອ່ົ້ນໆ ເ່ົ້ອົ້ກ ຕ້ານແຜນການຂອງທ່ົ້ວດ້ານ ດ້ວຍຮູບການທ່ົ້ເໝາະ
ສ່ົມເຊ້ັ່ນ: ຊ້ົ້ຂາຍຂາດຕ້ົ້ວໃຫ້ແກ່ນິຕິສັດຕ່າງໆ ຂອງສູ້ນກາງ,ສຳພ້ັນ
ທ້ລ້ຮ່ວມທຸລະກິດກັບນິຕິສັດຂອງສູ້ນກາງ ທ້ລ້ມອບສິດໃຫ້ແກ່ນິຕິສັດສູ້ນ
ກາງເຮ້ັດຂາອອກ-ຂາເຂ້ົ້າ ຕ້ານຄວ້ານຕ້ອງການຂອງຕ້ົ້ນ. ທ່ົ້ວ
ດ້ານໃດທ່ົ້ນ້ຳຍແດນຕິດກັບປະເທດເ່ົ້ອນບ້ານ ທ້ລ້ມ້ປະຕູ້ດ້ານອອກ-
ເຂ້ົ້າແລະມ້ເຫລ້ງສິນຄ້າຂາອອກຫລ້ວງຫລາຍນ້ັ້ນ ກ່ໃຫ້ເຮ້ັດຂາອອກ-
ຂາເຂ້ົ້າ ໂດຍກ່ົງ ຕ້ານຂ້ກຳນົດຂອງສູ້ນກາງ.

- ที่รวมกับเงินตราต่างประเทศ, ขันดาที่พอย และท่วงถึงที่มีการขายออก จะไม่ใช้เงินตราต่างประเทศจำนวนที่เพาะสมตามข้อกำหนด เพื่อเป็นเจ้าการ ใช้เข้าในความธรุกธุรต่วงการขันจำเป็น และธิบถอน, หลีกเอ็นสะพาอะขันใดก็ต่วงข เละลถาแสุมทาง. ทะมาคามกามคาต่างประเทศต่วงรับประกันให้ที่พอย และ ท่วงถึงไม่ใช้เงินตาต่างประเทศจำนวนมีย่างสะดวก.

ม.ม.๔ - เงินเดือน.

ม.ม.๔.๑ - เงินเดือนของผู้ออกแรงงานได้รับการอัดแทกด้วยมูมคาพาทะมะรับใช้อิดการเป็นปกติจำเป็นสำลับเขาเจ้า และครอบคอของเขาเจ้า. ขลเวาย่างพ่วงก เงินเดือน ต่วงรับประกันให้ผู้ออกแรงงานสามาดผะลิดสำ กำลังแรงงานของตนได้พัก, ผมุงขึ้น, มีเรือนปู, ได้ธำธรุม และพลวงลุกลวงเต้า.

ตามสูกของ ก. มาก, คุมคาของสินค้าลอมมี:

C + V + M . C เฉมที่นข ปรุมแปง, มันเฉมคุมคาของพาทะมะการผะลิดที่ได้ขลุงทรุมไป. ที่นข ปรุมแปง (C) มันข ได้สางคุมคาสอมเกิ่ม (M) แต่หากเฉมพรุงแต่ เคื่อมย้ายคุมคาของมันเข้าในคุมคาของผะลิดพันเท่ามัม. V เฉมที่นปรุมแปง, เฉมคุมคาของกำลังแรงงาน พายความอาเป็นเงินเดือนให้แกกำมะกอม. เฉมที่นปรุมแปงมีเจ้า (V)

ທີ່ເປັນກົກເຄົ້າ ທີ່ສ້າງຄຸນຄ່າສ່ວນເກີນ (M). C + V ເຊັ່ນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການຜະລິດທຶນນິຍົມ, ເຊັ່ນທຶນຮ່ອງຫລ້ວງໜ້າ, ເປັນປະຖົມປັດໄຈອັນຈຳເປັນໃນການຜະລິດ. ໂດຍໜຸນໃຊ້ທັດສະນະດ້ານກ້ວຂອງ ກ.ມາກ ເຂົ້າໃນການຄຸນຄ່ອງ ເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ, ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ ເງິນເດືອນ ຂອງກຳມະກອນ (V) ເຊັ່ນວ່ງປະກອບຂອງການຜະລິດ, ເຊັ່ນປະຖົມປັດໄຈຂອງການຜະລິດ, ເຊັ່ນກົກເຄົ້າ ເພື່ອສ້າງ ລາຍຮັບລ້ວນໆ (M) ຂອງສັງຄົມ. ບໍ່ຄວນເຂົ້າໃຈຕາມລຳພັງວ່າ ເງິນເດືອນ ເຊັ່ນປັດໄຈຂອງການໃຊ້ສ່ວຍ.

ຕ້ອງໄດ້ຮູ້ໃຫ້ເໜັ້ນວ່າ ຖ້າຫາກເງິນເດືອນຮັບປະກັນການຜະລິດສຳກຳລັງແຮງງານແລ້ວຈະພາໃຫ້ເກີດປະກົດການຫ້ຽຫລາຍອັນຢູ່ໃນການຜະລິດ ແລະຊ້ຳດການເປັນຢູ່. ເພາະວ່າ ກົດເກນໜຶ່ງແຫ່ງຊ້ຳດເຊັ່ນການດຸນດ່ຽງ, ສະນັ້ນ ຖ້າຫາກລັດດຸນດ່ຽງບ່ໄດ້ແລ້ວ ກຳມະກອນຈຳຕ້ອງຊອກຫ້ໃໝ່ ເພື່ອດຸນດ່ຽງເອົາເອງ, ພາຍຄວາມວ່າ ເຂົ້າເຈົ້າຈຳເປັນ "ຕ້ອງໃຊ້ເລຫລ່ຽມ ທີ່ໄຮກຳມະສິດ" ເພື່ອຫາຢູ່ຫາກິນ, ເຊິ່ງເລຫລ່ຽມນັ້ນ ເລີ່ມ ຄ່ຳ ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາໃນດ້ານເສດຖະກິດ, ທັ້ງເປັນອັນຕະລາຍ ທີ່ໃຫ່ຫລ້ວງທຸ້ດ ຄ່ະບ ຊ ຂອງພວກເຮົາທັ້ງມວນ.

ພວກເຮົາ ເຄີຍ ວ່າ ເຫດຜົນວ່າ ການຜະລິດຕ້ດສິນຊ້ຳດການເປັນຢູ່, ແຕ່ຈ ອ ມ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ຍ ັ ງ ອ ຳ ນ ວ ຍ ໃ ຫ ້ ຮ ັ ບ ປ ະ ກ ັ ນ ຊ ້ ຳ ດ ກ ານ ເປັນຢູ່ໄດ້ເທ່ວ, ຫລ ະ ດ ັ ບ ເ ໝ ົ ້ ມ ຂ ອ ງ ເ ງ ິ ນ ເ ດ ືອ ນ ຕ ້ ອ ງ ຕ ຳ ກ ວ ່ າ ລ ະ

ດັ່ງເພິ່ນອ້ອມຂ້ອງຜະລິດຕະພາບຂອງງານ, ໃນປະຈຸບັນ ຜະລິດຕະພາບຂອງງານຍັງຕ່ຳ ບໍ່ສາມາດຈະເພີ່ມເງິນເດືອນໄດ້. ເຫດຜົນຕ່າງໆ ເຫລ່ານັ້ນ ເຊິ່ງຖືກຕ້ອງຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂທຳນະດາໆ, ໃນເງື່ອນໄຂທີ່ເງິນເດືອນ ຮັບປະກັນການຜະລິດສຳກຳລັງແຮງງານໄດ້ ແລ້ວເທົ່ານັ້ນ. ໃນເງື່ອນໄຂຄືປະຈຸບັນ, ເງິນເດືອນບໍ່ທັນຮັບປະກັນການຜະລິດສຳກຳລັງແຮງໄດ້ນັ້ນ ຫລືວ່າໃຫ້ຖືກວ່ານັ້ນນັ້ນຍັງບໍ່ທັນເຊິ່ງເງິນເດືອນເທື່ອ, ພໍແຕ່ເປັນຮອງເງິນ "ອຸດໜູນ" ໃຫ້ແກ່ການດຳລົງຊີວິດເທົ່ານັ້ນ, ສະນັ້ນ ຕ້ອງຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂ ບັນຫາ ເງິນເດືອນກ່ອນ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂຊຸກຍູ້ການຜະລິດ ແລະ ເພີ່ມຜະລິດຕະພາບຂອງງານ.

ນ.ນ.ຄ.ຄ.- ຕາມທັດສະນະທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງ ແລະເລີ່ມຈາກສະພາບຕົວຈິງໃນປະຈຸບັນ, ການການເມືອງສູນກາງພັກໄດ້ມີມະຕິວ່າດ້ວຍການດັດແປງລະບົບເງິນເດືອນຕາມທິດທາງ, ຫລັກການ ແລະເນື້ອໃນດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ລາຍຮັບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມສາມາດການຜະລິດສຳກຳລັງແຮງງານ, ກ່ອນອື່ນ ເພີ່ມຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈຳເປັນໃນການກິນ, ນຸ່ງໜົ່ງ, ໃຊ້ສອຍ, ວັດທະນະທຳ, ບໍລິການ. ການດັດແປງລະບົບເງິນເດືອນຕ້ອງໄປຄຽງຄູ່ກັບການເພີ່ມທະວີຮາງວັນ ແລະ ຫລາຍເສດຖະກິດຄອບຄົວ.

- ເງິນເດືອນຕ້ອງກ້າວໄປເຖິງບ່ອນເບີກຈ່າຍເປັນເງິນສົດ, ແຕ່ໃນສະເພາະໜ້ານີ້ ເມື່ອງຈາກວ່າສິນຄ້າຍັງຂາດເຂີນ, ລາຄາກ

ຍັ່ງບໍ່ທ່ຽງເທື່ອ, ສະນັ້ນ ຈຳຕ້ອງເບິ່ງລາຍຮັບເປັນເງິນສົດ ທັງເບິ່ງລາຍເປັນວັດຖຸ ໂດຍອີງຕາມວັດຕາວັດຖຸທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນພື້ນຖານ ເພື່ອໃສ່ຮັບປະກັນເງິນເດືອນຕົວຈິງຂອງພະນັກງານພາລະກອນ ແລະກຳມະກອນ.

ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ໝາຍຄວາມວ່າ ຄ່າຫ້ວ ກຳມະກອນ ແຕ່ລະຄົນໄດ້ຮັບ ເຂົ້າສານ ๘๐ ກິໂລຕໍ່ເດືອນ ຄ່ະໄດ້ຮັບປະກັນຕາມວັດຕາດັ່ງກ່າວນັ້ນເລື່ອຍໄປ. ໃນກໍລະນີ ທີ່ລັດສະໜອງໃຫ້ ๑๐ ກິໂລຍັ່ງອີກ ๑๐ ກິໂລນັ້ນ ລັດຕ້ອງໃຊ້ເພນຖ່ວຍເງິນ ຕາມລາຄາທ້ອງຕະຫລາດໃນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອໃຫ້ກຳມະກອນສາມາດຊື້ເຂົ້າ ๑๐ ກິໂລນັ້ນໄດ້. ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ໝາຍຄວາມວ່າ: ພະນັກງານພາລະກອນ ກຳມະກອນໜຶ່ງເດືອນຄົນຄ່ະໄດ້ຮັບວັດຖຸຕ້ອງຕາມວັດຕາເທົ່າກັນ, ແຕ່ໃນເມື່ອຄິດໄລ່ເປັນເງິນສົດແລ້ວກ້ວາດລະແຕກຕ່າງກັນກໍ່ເປັນໄດ້ ຍ້ອນວ່າລາຄາໃນແຕ່ລະບ້ອນແຕ່ລະຍາມບໍ່ຄືກັນ.

- ຕ້ອງລົບລ້າງ ລັກສະນະສະເລ ໃນລະບ້ອບເງິນເດືອນ ແລະປະຕິບັດຫລັກການແຈກຢ່າຍຕາມແຮງງານເທ່ລະກ້ວ, ລະດັບເງິນເດືອນຕ່ຳສຸດ ແລະສູງສຸດຜ່ານໂຕ່ງກັນປະມານ ๔-๕ ເທົ່າ, ປະຈຸບັນນີ້ ເຖ່ງ ๕ ເທົ່າ (ໂດຍຄິດໄລ່ຕາມມູນຄ່າ); ລະດັບ ເງິນເດືອນລະຫ່ວ່າງສ່ວນທີ່ຕ່ຳກັນຄ່ະພໍລາລະມາຄົ້ນ ເພື່ອກຳນົດໃຫ້ເໝາະສົມງ່າຍດ່າຍກ້ວ.

ໄປຄ່ຽງຄູ້ກັບການດັດແປງລະບ້ອບເງິນເດືອນ ຄ່ະດັດແປງລະບ້ອບອຸດໜຸນ ເມ່ໃສ່ສ່ວ ເສ້ນຜູ້ອອກແຮງງານທ່ເຮ້ດວ່ຽກງານໜັກ,

ຜູ້ເຮັດວຽກຢູ່ໃນບ່ອນຫຼ້ຽງຍາກ, ໃນບ່ອນທີ່ມີຫາດເບ່ອ,ຜູ້ເຮັດວຽກ
ຢູ່ໃນວິຊາໜຶ່ງວິຊາດຽວເປັນເວລາຫລາຍປີ.

- ເປີດກວ້າງລະບຽບເງິນເດືອນເພບເໜົ, ເງິນເດືອນ
ຕາມຜະລິດພັນ ແລະລະບຽບເງິນບຳເນັດຢູ່ໃນທຸກຂະແໜງວິຊາຊີບ,
ທຸກວຽກງານເໝໃສ່ສ້ງ ເສີມການເພີ່ມຜະລິດຕະພາບຂອງງານ ແລະ
ປະສິດທິຜົນຂອງວຽກງານ ຕົວຢ່າງ:

+ ຢູ່ໃນວິສາຫະກິດຕ່າງໆ ມີຫລາກຫາຍຈ່ຽງເງິນເດືອນ
ຕາມຜະລິດພັນ ຕາມທີ່ເຄ່ຽ ເຮັດມາເລ່ອມມ (ໝາຍຄວາມວ່າ ສ່າງ
ຜະລິດພັນທ່ວໜ່ວຍໜຶ່ງຈະໄດ້ຮັບ ເງິນເດືອນເທ່າໃດ) ຄວນຄົ້ນຄ້ວາ
ຮູ້ບ ການຈ່ຽງເງິນເດືອນຕາມວິທ: ເອ່ຍວ່ຽນຫລ່ຽນຮ ທ່ຽວ່ຽນຫລ່ຽ
ຈ່ຽ ແລະ , , ສ່ວນທ່ຽ ເຫລ່ຽຈ່ຽເງິນເດືອນໃຫ້ກຳ
ມະກອ. ວິທ່ຽຈ່ຽເງິນເດືອນແບບນ້ ຈະຊຸກຍູ້ໃຫ້ທຸກຄົນ ຊອກວິທ
ເພີ່ມຜະລິດຕະພາບຂອງງານ, ປະຢັດວັດຖຸປະກອ, ວັດຖຸດິບ ເພ່ອ
ໃຫ້ມ່ຽຈ່ຽຮັບສູ່ງ. ລັດຈະວ່າງນະໂຍບາຍຄ່ຽງ ຳລະດັບ ເງິນເດືອ
ສູ່ງສຸດ ແລະ ຕ ຳສຸດ ເໝໃສ່ຮັບປະກັນຊ່ວິດການເປັນຢູ່ ຂອງຸກ ຳມະ
ກອ ແລະຫລ່ກເວ້ນການຜິດໂຕນກັນຫລາຍເກ່ນຄວນ ລະຫວ່າງຂະ
ແໜງວິຊາຊີບຕ່າງໆ.

+ ຢູ່ໃນຂະແໜງການຄ້າຈະເປີດກວ້າງການຈ່ຽເງິນເດືອ
ຕາມເປ້ເຊ້ນຕ່ວເລ ໜ່ລະກິດ: ຕ່ວເລ ໜ່ລະກິດຊ້ເຂ້ າ, ຕ່ວເລ ໜ
ລະກິດຂ່ຽ ງ, ຕ່ວເລ ໜ່ລະກິດຂ່ຽ ງ... ເພ່ອເຮ້ດໃຫ້ຜູ້ໃດ
ຊ້ຂ່ຽ ສ້ນຄ້ ໄດ້ຫລາຍຈະໄດ້ຮັບ ເງິນເດືອນຫລາຍ.

ສຳລັບຂົງເຂດບໍລິຫານວິຊາການ ພາຍຫລັງກຳນົດລະດັບຈຳ
ນວນພົນສັງກັດລັດ ແລະ ລະດັບເງິນເດືອນສອດຄອງແລ້ວ, ລັດຈະ
"ມອບຂາດ" ຄັງເງິນເດືອນໃຫແກຂະແໜງການແລະທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ
ເພື່ອເຮັດໃບ້ອນໃດລິດຜ່ອນຈຳນວນພົນໄດ ແຕ ຍັງຮັບປະກັນໜ້າທີ
ວຽກງານໄດ້ຢ່ານ, ລາຍຮັບຂອງພະນັກງານ, ພາລະກອນ ຢ່ານ
ນ້ອ ກໍຂະເໜ້ຂ້ນ ແລະກົງກັນຂ້ານ.

ສຳລັບວິງການໃດທີ່ສາມາດຫັນໄປສູ່ທຸລະກິດໄດ້ເຊ່ນ: ທະ
ນາຄານ, ບັນດາວິງການຄ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດນຳໃຊ, ສະຖານທີ່ທົ
ລອງ... ຕ້ອງຕ້ງໜ້າຫັນໄປສູ່ທຸລະກິດເພ້ອຮັບປະກັນການຮັບໃຊ້ໄດ
ດີ, ທັງລິດຜ່ອນຄັງເງິນເດືອນ ເຊ້ງເໝ້ນວ່ບປະມານອຸປະຖຳໃຫ.

- ບັນຫາໃໝ່ໃນການດັດແປງລະບ ບເງິນເດືອນມີເໝ້ນການ
ເໜ້ງຂ້ນຄຸ້ນຄອງຢ່າງຈະແຈ້ງເຊ່ນ:

+ ສູ້ນການຕິດຕ່ງລະບ ບການ,ນະໂຍບາຍລ້ອມ ແລະເບີກ
ຈ່າຍເງິນເດືອນໃຫ້ກ້ອງທັ້ນ, ບ່ວງວິງການຄຸ້ນຄອງລັດ ແລະບັນດາ
ວິງການຈັດຕ້ງມະຫາຊ້ນຂ້ນສູ້ນການ ໂດຍກົງ.

+ ທ້ອງຖ້ ຮັບຜິດຊອບໃນການເບີກຈ່າຍເງິນເດືອນໃຫ້ທະ
ຫານທ້ອງຖ້, ບັນດາວິງການຈັດຕ້ງຄຸ້ນຄອງລັດ ແລະ ວິງການຈັດ
ຕ້ງມະຫາຊ້ນຕ່າງໆ ຂ້ນທ້ອງຖ້ ໂດຍຄິດໄລ່ເຂ້າໃນງ່ບປະມານຂອງ
ທ້ອງຖ້.

+ ບັນດາຣາກຖ່ານຜະລິດທຸລະກິດ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄັງເງິນ
ເດືອນຂອງຕ້ນ, ໂດຍຄິດໄລ່ເງິນເດືອນຢ່າງຄ້ບຖ້ວນເຂ້າໃນລາຄາ

ຜະລິດພັນສຳເລັດຮູບ ແລະມີສິດຕິກລົງຮູບການຈ່າຍເງິນເດືອນ, ໃຫ້ຄາບຳເນັດທີ່ເໝາະສົມ ເໝໃສ່ຊຸກຍູ້ການຜະລິດທຸລະກິດ.

ມ.ມ.ຄ.ມ - ເພື່ອສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາ ເງິນເດືອນ ແລະຊ່ວຍການເປັນຢູ່ຂອງພະນັກງານ ພາລະກອນ, ກຳມະກອນນັ້ນ ຕ້ອງເຮັດ ຄ ວຽກດັ່ງລຸ່ມນີ້ໃຫ້ໄດ້ດີ:

- ເອົາເງິນເດືອນຕິດພັນກັບລາຍຈ່າຍຂອງການຜະລິດທຸລະກິດ, ລົດຜ່ອນຄ້ຳ ເງິນເດືອນທີ່ບໍ່ປະມານເບິ່ງລາຍໃຫ້ນ້ອຍ ເຖິງລະດັບຕ່ຳສຸດ. ສ້າງຄ້ຳ ເງິນເດືອນໃຫ້ແຕ່ລະວິຊາການ, ແຕ່ລະທ່ຽງ ຖ ແລະຮາກຖານດ້ານທີ່ໄດ້ມາຂ້າງເທິງນັ້ນ.

- ຂະເໜງການ, ທ່ຽງ ຖ ແລະຮາກຖານຕ່າງໆ ຕ້ອງຕ້ານຳ ຊຸດຄຸນຫ້າແຮງຂອງ ຕ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການຜະລິດ ແລະການຂາ ຈ ຢ່າງແຂງແຮງ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ ຈຳໃຊ້ຄຸນຄ່ວງຄ້ຳຊ່ວຍເຫລືອ, ທົ່ວກ ສ້າງ ຜ ຖານຢ່າງມີເຫດມີຜົນ ແລະປະຢັດ, ເໝໃສ ເພີ່ມແຫລ່ງລາຍຮັບ ເໝືອກ ເພື່ອຈ່າຍເງິນເດືອນໃຫ້ພ.

- ດັດແປງນະໂຍບາຍລາຄາ. ຂາຍສິນຄ້າທຸກຢ່າງທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນນີ້ໃຫ້ແທດກັບຄຸນຄ່າ, ໃກ້ກັບລາຄາໃນທ່ຽງຕະຫລາດ ເພື່ອເກັບກູ້ເອົາຮ່ວງລາຄາຜິດຽງ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເພີ່ມເງິນເດືອນໃຫ້ກຳມະກອນ.

- ການຄ້າຕ້ອງເປີດກ້ວ້າງຕ່າງປ່ຽນ ເກັບຊື້ນ້ອຍ ຈ ຫ ຫ ແລະຈັດຕັ້ງການສະໜອງໃຫ້ໄດ້ດີ ເໝໃສ ຮັບປະກັນເງິນເດືອນຕົວຈິງຂອງພະນັກງານ ພາລະກອນ ແລະກຳມະກອນ.

- ລັດ ເລະວິທາມຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຕ່ວງໆຂອງພຸກອີ ຊ່ວຍ ເຫລືອພະນັກງານ, ພາລະກອນ, ກຳມະກອນຂະຫຽາຍເສດຖະກິດ ຄອບຄົວ.

ນ.ນ.ຄ.- ລາຄາ

ນ.ນ.ຄ.ຑ - ໃນຫລາຍປີ ທີ່ຜ່ານມາ ລາຄາ ເປັນບັນຫາ ຝ່າ ເດືອດ ເລະໃນປະຈຸບັນນີ້ ກໍພວມ ເປັນບັນຫາ ເສດຖະກິດ ທີ່ ເຄັ່ງຮ້ອນ ເລະແກ້ໄຂຍາກ ຫລາຍ. ກ່ຽວກັບບັນຫານີ້, ພວກເຮົາ ຕ່ວງ ເປັນ ເຈ ຖະພາບ ໃນດ້ານ ຄວາມຮັບຮູ້ ເລະທັດສະນະ ຈຳນວນ ໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

- ຄຸນຄ່າ ສິນຄ້າ ເຜນ ຄິດ ໄລ ດ້ວຍ ເວລາ ເຮ່ງງານ ສັງຄົມ ຈຳ ເປັ ເພື່ອ ຜະລິດ ສິນຄ້າ ອັນ ນຶ່ງ ໆ ລວມ, ຕົວຢ່າງ: ມີ ໂຮງງານ ນ ແຫ່ງ ທີ່ ຜະລິດ ຢາ ສູບ ໃນ ນັ້ນ:

+ ໂຮງງານ ກ ຜະລິດ ຂ0% ຂອງ ບໍລິມາດ, ໃຊ້ ແຮງງານ ຑ ຊົ່ວ ໂມງ ຕ ຑ ຊອງ.

+ ໂຮງງານ ຂ ຜະລິດ ຜ0% ຂອງ ບໍລິມາດ, ໃຊ້ ແຮງງານ ຂ ຊົ່ວ ໂມງ ຕ ຑ ຊອງ.

+ ໂຮງງານ ຄ ຜະລິດ ຂ0% ຂອງ ບໍລິມາດ, ໃຊ້ ແຮງງານ ນ ຊົ່ວ ໂມງ ຕ ຑ ຊອງ.

ໃນ ກໍລະນີ ເຊ່ນ ນີ້, ຖ້າ ການ ສະ ໜອງ ຕອບ ຮັບ ກັບ ຄວາມ ຕ້ອງການ ແລ້ວ ສັງຄົມ ຈະ ເອົາ ເປັນ ໃຊ້ ແຮງງານ ຂອງ ໂຮງງານ ຂ (ຂ ຊົ່ວ ໂມງ) ເປັນ ເວລາ ແຮງງານ ສັງຄົມ ທີ່ ຈຳ ເປັ, ເພາະ ວ່າ ມັນ ເປັ ປະລິມານ ເວລາ ແຮງງານ ທີ່ ໃຊ້ ເພື່ອ ຜະລິດ ຢາ ສູບ ເປັ ສ່ວນ

หลายหลายอย่างให้สังคม.

ลาคา เป็นรูปการสะแดงออกด้วยเงินของคุณค่า. จากนั้น, ถ้าว่า คิดไล่ ๑ ชั่วโมงแรงงาน (นับทั้งแรงงานที่ได้กายเป็นอัตถุพัน และแรงงานเป็น) เฉลี่ย ๓๐ กีบแล้ว, ลาคาขายาสูบของ ๑ ห่อกายเป็น ๓๐ กีบ.

ยอดลาคาเฉลี่ยเท่ากันกับคุณค่า. แต่ ย่อมว่า ปัดไจหลายอันที่คอยบังคับ: ปัดไจการสะหนอง และ ความต้องการ, ปัดไจมะโยบาย... สะนั้น ลาคาละอุดติดจิง จึงบ่เป็นอันดุอันกับคุณค่าเลื่อยไป, มันพุ่งแต่ พุ่มอยู่คุณค่าเท่านั่น.

ลาคา ต่างสองเสี่ยงคุณค่าใหญ่ และพุ่มอยู่ คุณค่า, เพาะว่า อันกิกของคุณค่าเฉลี่ยเวลาแรงงานสังคม จำเป็น. อันนั้น เฉลี่ยการสะแดงออกแห่งการเคลื่อนไหว ของกิดเภสัดถะกิดพาอะวัส. คุณค่า เฉลี่ยพันธะของลาคา. แต่ว่าอยู่ในท่องตะหลาดลาคาของสินค้าชะนิดใดหนึ่งนั้น เกี่ยวข้องกับคุณค่าของมันอย่างสนิทชิด. แต่ในเมื่อ พิจารณามาเบิ่งในระยะเฉดท่อสังคมแล้ว ยอดลาคาเท่ากันกับยอดคุณค่าของสินค้า.

- ลาคาบ่เฉลี่ยจะคงที่, มันมักปรวนแปงอยู่เลื่อยๆ ย่อมปัดไจต่างๆ ดังลุ่มนี้:

+ ยอมคุณค่าของสินค้าปรวนแปง, คุณค่าของสินค้าปรวน

ແປງນັ້ນ ເໝ່ນ ຍ້ອນປັດໄຈຕ່າງໆ ເຊ່ັ: ຄວາມກ້າວໜ້າ ທາງດ້ານ ວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ, ລະດັບຄວາມຊໍານານງານຂອງກໍ່ມະກອນ, ມີແຫລ່ງວັດຖຸດິບແຫລ່ງໃໝ່...

+ ຍ້ອນຜົນສະທ້ອນຂອງການຈ່ລະຈອນເງ່ນຕາ (ເຊ່ັ ຖ້າ ເງ່ນເຟ້ີ້ກ່ະ ເຮ້ັດ ໃ ຫ້ ລ າ ຄ າ ເ ພ່ັ ມ ຂ້ັ ນ).

+ ຍ້ອນ ເງ່ນ ເ ດ ືອ ນ ຂ ອ ງ ກ ໍ່ ມ ະ ກ ອ ນ ມ ີ ການ ປ ຽ ນ ແ ປ ງ, ຖ ້ າ ເງ່ນ ເ ດ ືອ ນ ໃ ນ ລ າ ຄ າ ສ ໍ າ ເ ລ ັ ດ ຮ ູ ບ ເ ພ່ັ ມ ຂ ້ ັ ນ ແ ລ ້ ວ ລ າ ຄ າ ກ ະ ເ ພ່ັ ມ ຂ ້ ັ ນ ແ ລ ະ ກ ໍ ່ ຫ ັ ນ ຂ ້ າ ມ.

+ ຍ້ອນ ການ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ການ ສ ະ ໜ ອ ງ ແ ລ ະ ຄ ວ າ ມ ຕ ້ ອ ງ ການ. ຖ ້ າ ອ ່ າ ການ ສ ະ ໜ ອ ງ ໜ ້ ອ ຍ, ຄ ວ າ ມ ຕ ້ ອ ງ ການ ພ ັ ດ ມ ີ ຫ ລ າ ຍ ຂ ້ ັ ນ ແ ລ ້ ວ ລ າ ຄ າ ກ ະ ເ ພ່ັ ມ ຂ ້ ັ ນ ແ ລ ະ ກ ໍ ່ ຫ ັ ນ ຂ ້ າ ມ.

+ ຍ ້ ອ ນ ມ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ທ ່ ີ ສ ່ ງ ເ ສ ີ ມ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ຊ ະ ນ ິ ດ ນ ້ ໍ ຫ ລ ໍ ້ ານ ຈ ໍ ກ ັ ດ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ຊ ະ ນ ິ ດ ອ ່ ນ.

+ ຍ ້ ອ ນ ຜ ົ ນ ສ ະ ທ ້ ອ ນ ຈ າ ກ ການ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ກ ັ ບ ຕ ່ າ ງ ປ ະ ເ ທ ດ. ຖ ້ າ ອ ່ າ ລ າ ຄ າ ໃ ນ ທ ້ ອ ງ ຕ ະ ຫ ລ າ ດ ໂ ລ ກ ມ ີ ການ ປ ຽ ນ ແ ປ ງ ແ ລ ້ ວ, ລ າ ຄ າ ພ າ ຍ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ກ ໍ ຕ ້ ອ ງ ປ ຽ ນ ແ ປ ງ, ສ ຸ ດ ແ ລ ້ ວ ແ ຕ ່ ລ ະ ດ ັ ບ ການ ຂ ້ ັ ນ ກ ັ ບ ທ ້ ອ ງ ຕ ະ ຫ ລ າ ດ ໂ ລ ກ ຂ ອ ງ ແ ຕ ່ ລ ະ ປ ະ ເ ທ ດ.

- ພ າ ລ ະ ບ ິ ດ ບ າ ດ ຂ ອ ງ ລ າ ຄ າ ເ ໝ ່ ນ:

+ ເ ຮ ັ ດ ພ າ ລ ະ ບ ິ ດ ບ າ ດ ເ ປ ັ ນ ໄ ມ ້ ຫ ລ ັ ກ ເ ພ ກ ຄ ຸ ມ ຄ ່ າ ຂ ອ ງ ສ ິ ນ ຄ ້ າ.

+ ເ ຮ ັ ດ ພ າ ລ ະ ບ ິ ດ ບ າ ດ ຈ ່ ລ ະ ຈ ອ ນ ສ ິ ນ ຄ ້ າ.

+ ເຮັດພາລະບົດບາດແຈກຢາຍລາຍຮັບແຫ່ງຊາດຄືນໃໝ່.

+ ເຮັດພາລະບົດບາດຊຸກຍູ້ການຜະລິດ ແລະການໃຊ້ສອຍ, ດັດສົມການຜະລິດ ແລະການໃຊ້ສອຍ ຕາມທິດທາງແຜນການຂອງລັດ.

- ລາຄາ ຕ້ອງສ້ອງເສງຄຸນຄ່າຢ່າງເທົ່າຈິງ, ພຸ້ມ້ອມຄຸນຄ່າ, ເຮັດໃຫ້ການຜະລິດໃນເງື່ອນໄຂທຳມະດາສາມາດ ທົດແທນລາຍຈ່າຍຂອງການຜະລິດຕໍ່ຈິງໄດ້ ແລະມີສ່ວນສະສົມເພື່ອປະຕິບັດການຜະລິດສຳເປີດກ້ວ້າງ, ແກ້ໄຂການຂຸມຂ້ນເນື່ອງຈາກ ລາຄາບ່ເໝາະສົມ. ລາຄາ ຕ້ອງຮັບປະກັນການຈ່ລະຈ້ອນສົມຄ່າ, ຊື້ໄດ, ຂາຍໄດ ປະກອບສ່ວນເຂ້ົາໃນການດັດແກ້ການພ້ວພັນ ລະຫວ່າງການສະໜອງກັບຄວາມຕ້ອງການ, ຜ້ອນຄາຍຄວາມເຄ້ັງຕ້ງ ລະຫວ່າງການສະໜອງ ແລະຄວາມຕ້ອງການ.

- ລາຄາ ຕ້ອງແກ້ໄຂສາຍພ້ວພັນລະຫວ່າງ ອຸດສາຫະກຳ ກັບກະສິກຳປ່າໄມ້ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ໂດຍຜ່ານອັດຕາລາຄາເລກປ່ຽນອັນເໝາະສົມ, ຮັບປະກັນໃຫ້ກະສິກຳປ່າໄມ້ ແລະ ອຸດສາຫະກຳຕ່າງກ່ະຂະຫຽາຍຕ້ວ, ປະກອບສ່ວນເຂ້ົາໃນການປ້ບປຸງພ້ນທະພາບ ກຳມະກອນ-ຊາວນາ.

ລາຄາ, ເປ້ົ້ມ ເມ ເມ ລາຄາຂາຍຍ່ອຍສົມຄ່າ ທ່ີ່ຈຳເປ້ົ້ນ ຕ້ອງປະກອບສ່ວນເຂ້ົ້າໃນການຮັບປະກັນເງ່ືອນ ເ ື່ອນ ຕ້ອຈ່ິງຂອງພະນ້ກງານ, ພາລະກອນ, ກຳມະກອນ.

ລາຄາ ຕ້ອງ ່ືງໃສ່ສາຍພ້ວພ້ນ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຢ ູ ່ ພ າ ຍ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ

ເປັ້ນ ໃນ, ພ້ອມ ກັນ ນັ້ ນ ຕ້ອງ ມີ ການ ພ ິ ພັ ທ ໍ ເພ ະ ສ ົ ມ ກັ ບ ລ າ ຄ າ ສ າ ກ ົ ມ ເພ ໃ ສ ສ ້ າ ງ ອ ັ ດ ຕ າ ລ າ ຄ າ ທ ໍ ສ ົ ມ ເ ຫ ດ ສ ົ ມ ຜ ົ ນ ບ ົ ນ ຄ ຸ ມ ຄ ຸ ມ ຄ ່ າ ຕ ົ ວ ຈ ິ ງ , ມ ີ ຄ ຸ ມ ປ ະ ໂ ຫ ຍ ດ ສ ້ ງ ເ ສ ີ ມ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ , ຊ ຸ ກ ຍ ູ ້ ການ ຂ ຍ າ ຍ ອ ອ ກ ແ ລ ະ ເ ປ ີ ດ ກ ວ ້ າ ງ ການ ພ ິ ພ ັ ທ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ກ ັ ບ ຕ ່ າ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ຢ ່ າ ງ ແ ຂ ງ ແ ຮ ງ .

- ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ລ າ ຄ າ ຄ ຽ ວ , ຮ ັ ບ ປ ະ ກ ັ ນ ໃ ຫ ລ າ ຄ າ ສ ອ ງ ເ ສ ງ ໄ ດ ຄ ຸ ມ ຄ ່ າ ແ ລ ະ ກ ໍ ຈ ັ ດ ປ ັ ດ ເ ປ ່ ໍ ປ ະ ກ ິ ດ ການ ທ ຽ ້ ທ ່ ໍ ໄ ດ ເ ປ ັ ນ ມ ່ ໍ . ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ລ າ ຄ າ ຄ ຽ ວ ພ າ ຍ ຄ ວ າ ມ ວ ່ ໍ ຢ ຸ ບ ລ ່ ໍ ວ ມ ໜ ່ ໍ ງ , ໃ ນ ໄ ລ ຍ ະ ເ ວ ລ ່ ໍ ໃ ໜ ່ ໍ ງ ທ ່ ໍ ເ ໝ ມ ອ ມ , ຜ ະ ລ ິ ດ ພ ັ ນ ໜ ່ ໍ ງ ຈ ະ ມ ີ ແ ຕ ລ າ ຄ າ ຄ ຽ ວ ທ ່ ໍ ພ ຸ ມ ຊ ວ ມ ຄ ຸ ມ ຄ ່ ໍ ເ ທ ່ ໍ ມ , ຢ ່ ໍ ມ ີ ປ ະ ເ ພ ດ ລ າ ຄ າ ປ ົ ກ ຕ ິ (ລ າ ຄ າ " ເ ກ ົ ່ ອ ງ ຖ ຸ ມ " ແ ລ ະ ລ າ ຄ າ ທ ົ ່ ວ ໆ ຕ ະ ຫ ລ າ ດ) ທ ່ ໍ ຜ ິ ດ ໂ ຕ ກ ັ ນ ເ ກ ່ ໍ ນ ຄ ວ ມ ຄ ິ ໃ ນ ປ ະ ຈ ຸ ບ ັ ນ ນ ້ ; ຫ າ ກ ໍ ເ ໝ ມ ວ ່ ໍ ຜ ະ ລ ິ ດ ພ ັ ນ ແ ຕ ລ ະ ຢ ່ ໍ ນ ນ ້ ນ ມ ີ ລ ະ ດ ັ ບ ລ າ ຄ າ ຢ ່ ໍ ນ ຄ ຽ ວ ທ ່ ໍ ເ ປ ັ ນ ເ ອ ກ ະ ພ າ ບ ໃ ນ ທ ່ ໍ ປ ະ ເ ທ ດ ແ ລ ະ ໃ ນ ເ ວ ລ າ ຄ ຽ ວ ກ ັ ນ .

- ເ ຍ ່ ໍ ງ ຂ ນ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ລ າ ຄ າ ຕ າ ມ ທ ົ ດ ທ ່ ໍ ວ ່ ໍ ; ເ ວ ່ ໍ ລ າ ຄ າ ຕ ິ ດ ພ ັ ນ ກ ັ ບ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ແ ລ ະ ການ ຈ ລ ະ ຈ ອ ມ , ມ ອ ບ ສ ິ ດ ໃ ຫ ອ ງ ຄ ຸ ມ ແ ລ ະ ຣ າ ກ ຖ າ ມ , ໃ ຫ ຜ ູ ້ ຊ ້ ແ ລ ະ ຜ ູ ້ ຂ ຍ ຕ ິ ດ ລ າ ຄ າ ນ ໍ ກ ັ ນ ຮ ັ ດ ເ ໝ ອ ໃ ດ ເ ພ ່ ໍ ໃ ຫ ຊ ້ ໄ ດ ຂ ຍ ໄ ດ , ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ ມ ີ ຜ ົ ນ ກ ໍ ໄ ລ ແ ລ ະ ຮ ັ ດ ພ ັ ນ ທ ະ ສ ະ ສ ົ ມ ໃ ຫ ລ ັ ດ ເ ປ ັ ນ ປ ົ ກ ຕ ິ , ລ ັ ດ ຈ ະ ກ ໍ ນ ິ ດ ແ ຕ ່ ວ ັ ດ ຕ າ ລ າ ຄ າ , ຂ ຍ ະ ຂ ດ ລ າ ຄ າ , ລ າ ຄ າ ພ າ ທ ະ ນ ະ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ຈ ໍ ນ ວ ນ ໜ ່ ໍ ງ ແ ລ ະ ລ າ ຄ າ ສ ົ ມ ຄ ່ າ ໃ ຊ ສ ອ ຍ ຈ ໍ ເ ປ ັ ນ ທ ່ ໍ ສ ຸ ດ ບ ່ ໍ ງ ຊ ະ ນ ິ ດ ເ ທ ່ ໍ ມ .

ມ.ຄ - ປັບປຸງບຸລະມະການຈັດຕັ້ງ ແລະດັດແປງເພດແຜ ອິທິເຣັດວຽກ.

ກົມໄກຄຸມຄອງບໍ່ລິຫານເກົ້ອກຸມພາໃຫ້ເກີດມີ ກົງຈັກລວມສູນ ອາດຍາສິດ, ກົງຈັກລວມສູນອາດຍາສິດພັດກັບຄືນມາປົກປັກ ຮັກສາ ກົມໄກບໍ່ລິຫານເກົ້ອກຸມໄວ້. ສະນັ້ນ ລະບົບຄຸມຄອງໃໝ ຕ້ອງໄດ້ຮັບ ການປະຕິດປ່ຽງຄົບຊຸດ, ຖ້າຂາດໃດຂາດໜຶ່ງຫາກຕິດຂັດ, ລະບົບ ຄຸມຄອງທັງໝົດກໍ່ລະຫົດເຄື່ອງ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ຢ່າກດັດແປງ ການ ຄຸມຄອງ ເສດຖະກິດ ພວກເຮົາອາດຈະປັບປຸງບຸລະມະກົງຈັກແລະດັດ ແປງເພດແຜອິທິເຣັດວຽກ ເໝໃສ່ແກ້ໄຂພະຍາດລວມສູນ ອາດຍາ ສິດ.

ມ.ຄ.ຄ - ບົນພື້ນຖານແຫ່ງການຈັດຕັ້ງການຜະລິດຄືນໃໝ, ປະຕິດສິດເປັນເຈົ້າທຸລະກິດຂອງຫົວໜ່ວຍເສດຖະກິດ, ເຍ່ງຊັ້ນໃຫ ແຕ່ລະທ່ຽງຖ່ຽງແຂ່ງແຮ່ງ, ທັງນີ ເພ່ືອໃຫ້ກົງການຕ່ຽງໆ ຂອງ ສູນກາງມີແຕ່ສຸ່ມໃສ່ເຣັດພາລະບົດບາດຄຸມຄອງບໍ່ລິຫານ ເສດຖະກິດ ມັ້ນ; ພວກເຮົາ ຕ້ອງປັບປຸງບຸລະມະກົງຈັກຄຸມຄອງຢູ່ຊັ້ນສູນກາງຄືນ ໃໝຕາມທິດທ່ວ: ກະທັດຮັດເບົາບາງ, ລົດຜ່ອນຂອດ ລະຫວ່າງ ກາງ, ເພ່ີມຄວາມສັກສິດຊັ້ນ.

- ບັນດາກະຊວງ ແລະຄະນະກຳມະການລ້ວນແຕ່ຕ້ອງປະຕິ ບັດສອງພາລະບົດບາດທັງເປັນ ເສນາທິການໃຫ້ແກ່ພັກ ແລະລັດ ເພ່ືອ ຄົ້ນຄ້ວາບັນຫາອັນຈຳເປັນຕ່ຽງໆ, ທັ້ງຕ້ອງໜ້າໃຫ້ສະພາລັດຖະມົນຕີ ເຣັດພາລະບົດບາດຄຸມຄອງບໍ່ລິຫານ ເສດຖະກິດຕ່ະເໜ່ືອງການມັ້ນໆ,

ຂົງເຂດນ້ັ້ນໆ. ດ້ວຍເຫດນ້ັ້ນ, ກະຊວງ ແລະ ຄະນະກຳມະການ ແຫ່ງລັດ ຕ້ອງກຳນົດໂຄງປະກອບຂອງຕົ້ນໄມ້ນ້ັ້ນສ່ວນຄ້ອງ, ຍຸບ ຕ້ານ ທ້ັ້ນໜ້ານ້ັ້ນ ທ້ັ້ນໜ້ານ້ັ້ນ, ສຸມໃສ່ປ້ັ ປຸງບຸລະມະບ້ານ ທ້ີ ສ່ຳ ເຊ້ັ້ນ: ກົ ເສດຖະກິດ-ແຜ່ນການ, ກົ ພ້ັ ເສດຖະກິດ ຕ້ານ ປະເທດ, ກົ ວິທະຍາສາດ-ເຕ້ັ ນ, ກົ ຈ້ັ ດ ຕ້ັ ພະນ້ັ ງານ, ຫ້ອງ ການ ຂອງ ກະຊວງ ...

ນ້ັ ດ ກະຊວງ ທ້ີ ເຮ້ັ ນ ໜ້ານ ທ້ີ ສ້ັ ງ ລວມ ນ້ັ້ ມ ມ ີ ບ ດ ສ ຳ ຄ ັ ນ ທ ີ ສ ຸ ດ, ຕ້ອງ ເຮ້ັ ດ ໜ້ ້ ທ ີ ລ ວ ມ ພ າ ລ ະ ບ ົ ດ ບ າ ດ ເ ສ ນ າ ທ ິ ກ ານ ເ ສ ັ ງ ລ ວ ມ, ຊ ວ ຍ ສ ະ ພ າ ລ ັ ດ ຖ ະ ມ ົ ນ ຕ ີ ຕ ິ ດ ຕ າ ມ, ກ ວ ດ ກ າ, ແ ລ ະ ຊ ວ ຍ ຊ ຸ ກ ຍ ູ ້ ພ ຸ ້ ນ ກ ານ ເ ຄ ື ່ ອ ນ ໄ ຫ ວ ຕ ່ າ ງ ໆ ຂ ອ ງ ຂ ະ ແ ໜ ່ ງ ກ ານ ທ ່ ອ ງ ຖ ິ ່ ນ. ນ ້ ັ ດ ກ ະ ຊ ວ ງ ທ ີ ຮ ັ ບ ຜ ິ ດ ຊ ອ ບ ຂ ະ ແ ໜ ່ ງ ອ ຸ ຕ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ຕ ້ ອ ງ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ຂ ະ ແ ໜ ່ ງ ອ ຸ ຕ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ນ ້ ັ ນ ໆ ໃ ນ ຂ ອ ບ ເ ຂ ດ ທ ົ ່ ວ ປ ະ ເ ທ ດ ຢ ່ າ ງ ເ ໜ ົ ່ າ ເ ທ ີ ່ ຍ ງ, ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ພ າ ລ ະ ບ ົ ດ ບ າ ດ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ບ ໍ ລ ິ ຫ ານ - ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຂ ະ ແ ໜ ່ ງ ອ ຸ ຕ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ນ ້ ັ ນ ໆ ຢ ່ າ ງ ເ ໝ າ ະ ສ ົ ມ.

- ໃ ນ ເ ງ ື ່ ອ ນ ໄ ຂ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ, ກ ານ ເ ພ ີ ່ ມ ທ ະ ວ ີ ກ ານ ມ ຳ ພ າ ຂ ອ ງ ທ ້ ອ ງ ຖ ິ ່ ນ ຕ ່ າ ງ ໆ ເ ປ ັ ນ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ໝ າ ຍ ສ ຳ ຄ ັ ນ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ, ເ ພ າ ະ ວ ່ າ ທ ຸ ກ ກ ານ ເ ຄ ື ່ ອ ນ ໄ ຫ ວ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ - ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ເ ປ ັ ນ ໄ ດ ຖ ຳ ເ ນ ີ ດ ຢ ູ ່ ໃ ນ ທ ້ ອ ງ ຖ ິ ່ ນ ຕ ່ າ ງ ໆ ເ ປ ັ ນ ຈ ຸ ດ ໜ ັ ກ ເ ຊ ັ ້ ນ: ກ ະ ສ ິ ກ ຳ, ປ ່ າ ໄ ມ້, ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ທ ້ ອ ງ ຖ ິ ່ ນ, ກ ານ ລ ະ ຈ ອ ມ ເ ຄ ກ ຢ າ ຍ, ຊ ົ ວ ິ ດ ກ ານ ເ ປ ັ ນ ຢ ູ ່ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ. ຍ ້ ອ ນ ເ ໝ ດ ນ ້ ັ ນ ຕ ້ ອ ງ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ກ ານ ເ ຄ ື ່ ອ ນ ຍ ້ າ ຍ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ເ ລ ະ ປ ັ ບ ປ ຸ ງ ບ ຸ ລ ະ ນ ະ ກ ິ ຈ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ຢ ູ ່ ທ ້ ອ ງ ຖ ິ ່ ນ ໃ ຫ ້ ສ ຳ ເ ລ ັ ດ ເ ປ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ດ ີ. ທ ້ ອ ງ ຖ ິ ່ ນ ຕ ່ າ ງ ໆ ຕ ້ ອ ງ ເ ອ ົ າ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ຄ ັ ດ ແ ປ ງ ກ ານ ມ ຳ ພ າ ຂ ອ ງ ຕ ົ ນ ຕ ້ ອ ງ ລ ະ ນ ັ ດ ລ ະ ວ ັ ງ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ

ເພື່ອໃຫ້ການແຊກແຊງເຮັດບັງອາດ ທີ່ເຮັດໃຫ້ການຂະຫຽາຍຕົວ ທີ່ພວມສະດວກຂອງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ກັບກາຍເປັນອຸດສາດຫຽຍຍາກ ກວ່າເກົ່າ.

ມ.ຍ.ຄ - ການຄຸ້ມຄອງດ້ວຍກົດໝາຍ ແລະນະໂຍບາຍເປັນ ຈຸດພິເສດສະເພາະຂອງການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ-ເສດຖະກິດ. ເພາະ ສະນັ້ນ ຕ້ອງຮັບຄົ້ນຄວ້າ ແລະປະກາດໃຊ້ລະບຽບກົດໝາຍ ເໝາະສົມ ກັບໃຫ້ທຸກຂະເໜງການທ້ອງຖິ່ນ, ຣາກຖານ ແລະແຕ່ລະຄົ້ນຕ້ອງດຳ ລົງຊີວິດ ແລະເຮັດວຽກຕາມກົດໝາຍ.

ໃນປະຈຸບັນນີ້ ພວກເຮົາຍັງຂາດກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ລະບຽບການຫລາຍຢ່າງ; ມີບາງອັນໄດ້ປະກາດໃຊ້ແລ້ວ ແຕ່ບັນ ລຸບຸນເທື່ອ ຫລັບສອດຄ້ອງອີກແລ້ວ. ສະນັ້ນ ຫ້ອງການສະພາລັດ ຖະມົນຕີ ແລະຂະເໜງການຕ່າງໆ ຕ້ອງສຳຫລວດກວດກາຄົ້ນ ເບິ່ງ ວ່າ: ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ລະບຽບການ, ນະໂຍບາຍທັ້ງໝົດ ທີ່ພວມປະຕິບັດຢູ່ນີ້ ອັນໃດມີແລ້ວ ອັນໃດຍັງບໍ່ທັນມີ ຫລືອັນໃດ ຕ້ອງ ການເພີ່ມເຕີ່ມ, ປຽນແປງໃໝ່, ກໍຕ້ອງຈັດຕັ້ງສົ້ນຄົ້ນຄວ້າ ເລືອນຳ ສະເໜີສະພາລັດຖະມົນຕີພິຈາລະນາຕົກລົງ ແລະປະກາດໃຊ້. ໃນ ສະເພາະໜ້ານີ້ ຕ້ອງສຸມໃສ່ຄົ້ນຄວ້າເພີ່ມເຕີ່ມ ຫລືປະກາດໃຊ້ ໂດຍ ໄວກົດລະບຽບຊົ່ວຄາວ ວ່າດ້ວຍການຫັນເປັນແຜ່ນການ, ວ່າດ້ວຍ ການຂາຍ-ຂາເຂົ້າ..., ນະໂຍບາຍການເງິນແຫ່ງຊາດ, ນະ ໂຍບາຍແຮງງານເງິນເດືອນ, ລະບຽບຜູກພັນເສດຖະກິດ... ກົດ ລະບຽບ ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງກະຊວງ,

ຄະນະກຳມະການແຫ່ງລັດ ແລະທ້ອງຖິ່ນ ເສດຖະກິດຕ່າງໆ.

ດ້ານອົງການຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້: ສ້າງແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ຕາມຈິດໃຈປະຕິວັດ ແລະວິທະຍາສາດ, ເຊິ່ງຕ້ອງເອົາໃຈໃສ ບາງ ຈຸດດັ່ງນີ້:

- ກຳນົດຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງຈະແຈ້ງ ລະຫວ່າງໃຫ້ແກ່ທຸກ ອົງການ, ທຸກການຈັດຕັ້ງ, ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນ, ນັບຕັ້ງແຕ່ ສະຫາຍ ຜູ້ຮັບ ຜິດຊອບສູງສຸດເຖິງພາລະກອນທຳມະດາ.

- ປະຕິບັດລະບອບຫ້ອງໜ້າ ແຕ່ເທິງລົງລຸ່ມ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ບັນດາຮ່ວງຫ້ອງໜ້າ ເຖິງວ່າຈະເປັນຮ່ວງຜູ້ທີ ໑ ຫລືຜູ້ປະຈຳການ ກໍ ຕາມ ທຸກຄົນ ລ້ວນແຕ່ເປັນຜູ້ຮຸ່ນ້ອຍຫ້ອງໜ້າທັງນັ້ນ.

- ຈັດຕັ້ງວຽກງານສີ່ສາມ ເສດຖະກິດ ແຕ່ລຸ່ມຂຶ້ນເທິງ, ແຕ່ ເທິງລົງລຸ່ມໃຫ້ດີ, ກຳນົດເວລາໃຫ້ຂຶ້ນເທິງຕ່ຳແກ່ໄຂ່ ແລະ ຕ່ຳ ຂະໜາດຕ່າງໆ ຂອງຂັ້ນລຸ່ມຢ່າງທັນການ.

- ສ້າງລະບອບການກະກຽມມະຕິກ່ອນ, ຫລັງມະຕິກ່ອນ ແລະປະຕິບັດມະຕິກ່ອນ.

- ລົດຜ່ອນການປະຊຸມ, ເຈ້ຍ; ປະຕິບັດແບບແຜນ ລ່ວງ ເລີກໃຫ້ຊັດເຈນກຳສະພາບການ ແລະແກ້ໄຂວຽກງານຢູ່ກັບທີ.

- ຊຸ້ມຳຈຸດທົດລອງ ແລະຈຸດສຸມເພື່ອຖອດຖອນບົດຮຽນແລ້ວ ເຜີຍແຜ່ໄປ.

- ຊຸກຍູ້ການຕິດຕາມເອງ ແລະຕິດຕາມກັນຢ່າງແຂງແຮງ, ປະ ຕິບັດການຍ່ອງຍ້ອນລະເສີມ ແລະອົໄພຢ່າງເຂັ້ມງວດທ່ຽງທຳ.

ມ.ຄ.ມ - ຈະປະຕິບັດການດັດແປງການຄຸມຄອງ ເສດຖະກິດໄດ້ຢ່າງມີໄຊ ກໍຕໍ່ເມື່ອແກ້ໄຂບັນຫາພະນັກງານໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ຕ້ອງຈັດຕັ້ງການບໍລຸງໃຫ້ແກ່ພະນັກງານນຳພາ ນັບແຕ່ຮາກຖານຂຶ້ນມາຄືນໃໝ່, ກຽວກັບເໝວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ກຽວກັບການດັດແປງການຄຸມຄອງເສດຖະກິດ. ໃຫ້ມີລະດັບວັດທະນະທຳຕ້ອງຕັ້ງສຶມໃຈຮຳຮຽນບໍລຸງວັດທະນະທຳຕາມເໝາະ: ຕ້ອງການອັນໃດ ເໝໃຫ້ຮຽນເອົາອັນນັ້ນກ່ອນ. ສຳລັບຄົນຮຸ່ນໜຸ່ມທີ່ມີຄວາມຮູ້, ເປັນໜ້ໍ້ເໝໃຫ້ເອົ້ຍໜ້ງທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງ ມາແຕ່ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງນຳເອົາ ເຂົ້າ ເຈົ້າສູ້ຊະບອນການ, ລ້ງໄປສູ່ຮາກຖານເພື່ອເຜີກຝົນຫລໍ່ຫລອມ. ຕ້ອງ ເດັດກຽວສັບຊ້ອນພະນັກງານຕາມຊະເໝາະອໍານາການທີ່ໄດ້ສ້າງມາ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນມີ ເງ່ອນໄຂຮຳຮຽນ,ສະສົມບົດຮຽນ ແລະລ້ງ ເລິກເຂົ້າໃນວຽກງານຂອງຕົນ. ທຸກແຂວງ ຕ້ອງມີແຜນການບໍລຸງພະນັກງານຫລັກແຫລ້ງ ຢູ່ຮາກຖານ ຢ່າງຮີບດ່ວນ ຕາມອັດ ເຜີກຝົນອົບຮົມບໍລຸງ ໄລຍະສັ້ນ, ຕ້ອງການອັນໃດ ເໝໃຫ້ຮຽນເອົາອັນນັ້ນກ່ອນ.

- ບັນຫາຮີບດ່ວນໃນປະຈຸບັນ ເໝ ຕ້ອງ ເປີດຊຸດບໍລຸງ ໄລຍະສັ້ນ ກຽວກັບ ການ ໄຫ ຄຸມຄອງໃໝ່ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານຊັ້ນສູງ, ຊຸມ ກ່ຽວ ຂອງພັກ ທຸກຄົນ, ບັ ປຸງ ບຸ ລະ ນະ ລັ ເໝ ແຄ ພະນັກງານ ຄຸມຄອງ ຢູ່ ໃນ ວິ ສາ ຫະ ກິດ, ບໍລິ ສັດ ຕ່າງ ໆ ໃຫ ໄດ ແລະ ສ້າງ ພະ ນັ ກ ງ ານ ຫລັ ກ ແຫ ລ ງ ຈຸ ນ ວ ນ ໜ ຶ ງ ຢູ່ ໃ ນ ຕ າ ແ ສ ງ ຕ່ າ ງ ໆ ໃ ຫ ໄ ດ , ເ ພ ື ່ ອ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ແ ຕ ່ ລ ະ ບ ອ ນ ມ ີ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ ຫ ົ ວ ຈ ັ ກ ຫ ລ ັ ກ ແ ຫ ລ ່ ງ ຈ ຳ ນ ວ ນ ໜ ຶ ່ ງ ພ ້ ອ ມ ທ ັ ້ ງ ເ ອ ົ ້ ຍ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ

ທີ່ມີຄວາມສາມາດປະຕິບັດການຄຸມຄອງທຸລະກິດສັງຄົມນິຍົມ, ຈັດຕັ້ງ ແລະຂົນຂວາຍມະຫາຊົນປະຕິບັດ ນ ການປະຕິວັດໃຫ້ໄດ້ດີ.

ຕ້ອງວາງແຜນກຳນົດ ແລະແຜນການກ່ຽວພະນັກງານຢ່າງ ຮອບດ້ານ, ຕາມລວງກວ້າງ ແລະລວງເລິກ ເພື່ອໃຫ້ຜັນແຕ່ພະ ນັກງານທີ່ຮູ້ເຮັດເສດຖະກິດ, ຮູ້ເຮັດທຸລະກິດ, ຮູ້ເຮັດວຽກງັບຄົມ ແລະກ້າວຂົນກ້າວທະຍາສາດຄຸມຄອງທີ່ທັນສະໄໝໄດ. ຕ້ອງເອົາໃຈ ໃສ່ກ່ຽວພະນັກງານທັງ ๔ ປະເພດ: ຄຸມຄອງທຸລະກິດ, ຄຸມຄອງ ລັດ, ພະນັກງານວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ, ພະນັກງານວິຊາສະເພາະ. ຄືເວົ້າການກ່ຽວພັນຕາມໂຄງການໄລຍະຍາວ, ເປັນລະບົບ ແລະ ກ ສ້າງຄົນໃໝ່ຢູ່ໃນຂະບວນວິວັດແຫ່ງການ ເຮັດວຽກງານ ເປັນສ່ວນເພບ ວິທີໜຶ່ງໃນການສ້າງພະນັກງານ. ຕ້ອງວາງແຜນການທີ່ແທດຕ້ອງ ໃນການສ້າງຜັນແຕ່ພະນັກງານສຳຮອງ. ພະນັກງານທຸກຄົນທີ່ພວມ ດຳລົງຕຳແໜ່ງຢູ່ນັ້ນ, ເປັນຕົ້ນ ເມນສະຫາຍທ້ອໜ້າຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ ວຽກງານບຳລຸງພະນັກງານສຳຮອງ, ຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ພະນັກງານທີ່ ມີອະນາຄົດໄດ້ຮຳຮຽນ, ຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອຂະຫຽາຍຄວາມຮູ້ຄວາມສາ ມາດ ແລະສະຕິປັນຍາຂອງເຂົາເຈົ້າ.

- ຕ້ອງດັດແປງການເບ່ງງານ,ແບ່ງຂົນຄຸມຄອງພະນັກງານ ຕາມທິດທ້ວາ: ເວົ້າການກ້ວຽກຕິດພັນກັບການກ້ຳຄົ້ນ, ເປີດ ກ້ວ້າງສິດຂອງຂະເໜງການຂົນຕ່າງໆ ແລະ ຮາກຖານໃນການຄຸມ ຄອງພະນັກງານ. ປະຕິບັດກົດກ້ົດກ່ຽວກັບວຽກງານພະນັກງານ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ຮັບປະກັນປະຊາທິປະໄຕ, ເປັນພຸ້ຄະນະຢ່າງເໜ

ຈິງ, ຕ້ານເຍບແຜ່ເຮັດວຽກທີ່ເວົ້າແຕ່ຮຸບນອກ, ຕາມລຳພັງໃຈ, ບໍ່ມີຫລັກການ, ຄະນະພັກ ແລະ ອົງການຕ່າງໆ ຕ້ອງເຮັດວຽກງານພະນັກງານໂດຍຕົນເອງ, ເບິ່ງເວລາ ເພື່ອໃກ້ຊິດ ຕິດແທດ, ຊອກເຫັນ, ເລືອກເຟັ້ນ ແລະບຳລຸງພະນັກງານ, ເຫັ້ນໃຈເຫັນພະນັກງານທີ່ມີອະນາຄົດ. ປັບປຸງບຸລະນະລະບົບ ເສນາທິການດ້ານວຽກງານພະນັກງານ, ບໍ່ປະໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ມີຄຸນສົມບັດຢ່າງພຽງພໍ, ຮັກສາເຕັມ, ຄັ້ນເຄັບ, ອັດຕະໂ ເຂົ້າເຮັດວຽກງານຄຸມຄອງພະນັກງານ.

24/VII
ข้ามจำหน่าย

ສິບ ປີ

ບົ ເສັ້ ທາ ້ ທ ອ ົ ສ ິ ິ *

ຮ ມ: ຄ ະ ປ ທ ,
ແ ຕ ປ ເ ດ ົ ັ ,
ພ ຮ ມ ຊ ດ ແ ະ ັ ທ ກ ພ ທ ລ ,
ັ ັ , ໃ ທ ມ ທ ັ ຍ ດ ັ ິ ັ , ປ ມ ັ ໄ ດ ຍ
ຄ ວ ມ ປ ິ ຊ ມ ຊ ມ ັ ມ , ພ ວ ກ ເ ົ ພ ັ ມ ັ ພ ຮ ມ ຊ ດ ແ ະ
ັ ກ ຣ ບ ໃ ນ ທ ປ ະ ເ ດ ສ ະ ເ ລ ມ ສ ະ ຫ ລ ອ ງ ວ ັ ນ ຄ ບ ຮ ອ ບ ໑ ໐ ປ ີ ແ ຫ ງ
ໄ ຊ ຊ ະ ນ ະ ວ ັ ຍ ງ ໃ ຫ ຽ ຍ ຂ ອ ງ ຊ ດ ເ ົ າ , ວ ັ ນ ສ ະ ຖ ປ ະ ນ ສ ຖ ທ ລ ະ ນ ະ
ລ ດ ປ ະ ຊ ທ ິ ປ ະ ໄ ຕ ປ ະ ຊ ຊ ິ ມ ລ າ ວ ເ ຮ ົ ງ ເ ັ ລ ດ ໂ ດ ຍ ເ ມ ປ ະ ຊ ຊ ິ ມ
ເ ຜ ົ ຕ ່ າ ງ ໆ ເ ັ ເ ຈ ົ ທ ຳ ິ ດ ໃ ນ ປ ະ ວ ດ ສ ຊ ດ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ດ ເ ົ າ .

ໃ ນ ໂ ອ ກ ດ ນ ີ , ໃ ນ ນ ມ ຄ ະ ນ ະ ບ ລ ິ ທ ມ ງ ນ ສ ູ ນ ກ ງ ພ ັ , ສ ະ
ພ ປ ະ ຊ ຊ ິ ມ ສ ູ ງ ສ ຸ ດ ແ ະ ສ ະ ພ ລ ດ ຖ ະ ມ ນ ຕ ີ , ຂ ພ ະ ເ ຈ ົ ຂ ສ ົ ງ

---

* ສ ູ ນ ຫ ອ ນ ພ ິ ດ ກ ່ າ ວ ໃ ນ ພ ິ ທ ີ ໂ ຮ ມ ຊ ຸ ມ ນ ຸ ມ ສ ະ ເ ຫ ລ ິ ມ ສ ະ ຫ ລ ອ ງ ວ ັ ນ ສ ະ ຖ ا
ປ ະ ນ ا ສ ا ຫ ا ລ ະ ນ ະ ລ ດ ປ ະ ຊ ا ທ ິ ປ ະ ໄ ຕ ປ ະ ຊ ا ຊ ິ ມ ລ ا ວ ຄ ບ ຮ ອ ບ ໑ ໐ ປ ີ
(๘ ທ ັ ນ ວ ا ๒๐๓๘ - ๒๐๔๘) ທ ີ ່ ນ ະ ຄ ອ ນ ຫ ລ ວ ງ ວ ຽ ງ ຈ ັ ນ .

ຄວາມ ຂ ໍ ານັ ບ ນັ ບ ຖ ື ຄ ຸ ນ ແ ລ ະ ຄ ວ າ ມ ຊ ຶ ມ ເ ຊ ີ ຍ ໄ ປ ຍ ັ ງ ພ ໍ ່ ແ ມ ່ ຮ ວ ມ ຊ າ ດ ເ ຜ ົ ່ າ ຕ ່ າ ງ ໆ, ໄ ປ ຍ ັ ງ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ ແ ລ ະ ນ ັ ກ ຮ ົ ບ ໃ ນ ທ ້ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ທ ີ ່ ໄ ດ ້ ສ າ ນ ັ ກ ຄ ິ ດ ັ ມ, ທ ່ າ ວ ທ ັ ມ ແ ຂ ວ ງ ຂ ັ ນ ສ ່ າ ງ ພ ິ ງ ານ ນ ັ ນ ດ ີ ເ ດ ັ ່ ນ ເ ພ ື ່ ອ ຂ ໍ ານ ັ ບ ຮ ັ ບ ຕ ້ ອ ນ ຮ ັ ບ ນ ັ ນ ຂ ຸ ນ ມ ະ ຫ າ ໄ ຊ ຂ ອ ງ ຊ າ ດ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ນ ັ ້ ນ ຢ ່ າ ງ ສ ຸ ດ ວ ິ ສ ຸ ດ ໃ ຈ.

ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ ້ າ ຂ ໍ ສ ະ ແ ດ ງ ຄ ວ າ ມ ຂ ໍ ານ ັ ບ ນ ັ ບ ຖ ື ຄ ຸ ນ ແ ລ ະ ຄ ວ າ ມ ຊ ຶ ມ ເ ຊ ີ ຍ ຕ ໍ ່ ແ ຂ ກ ຜ ູ ້ ກ ຽ ດ ທ ີ ່ ມ າ ຈ າ ກ ນ ັ ບ ດ າ ປ ະ ເ ທ ດ ອ ື ່ ນ ໆ ແ ລ ະ ເ ພ ື ່ ອ ນ ມ ິ ດ ເ ພ ື ່ ອ ຮ ວ ມ ຂ ຸ ນ ນ ໍ າ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ, ເ ພ ື ່ ອ ນ ອ ນ ຊ ຶ ມ ນ ໍ າ ປ ະ ຊ າ ຊ ຶ ມ ເ ຮ ົ າ ຢ ່ າ ງ ສ ຸ ດ ວ ິ ທ ສ ຸ ດ ໃ ຈ !

ສ ະ ຫ າ ຍ ແ ລ ະ ເ ພ ື ່ ອ ນ ມ ິ ດ ທ ັ ້ ງ ຫ ລ າ ຍ,

ກ ອ ນ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ມ ີ ໄ ດ ້ ເ ຂ ົ ້ າ ມ າ ປ ົ ກ ຄ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ ນ ັ ້ ນ ໄ ດ ້ ເ ປ ັ ນ ເ ວ ລ າ ຫ ລ າ ຍ ສ ິ ບ ປ ີ ມ າ ແ ລ ້ ວ ນ ັ ບ ແ ຕ ່ ສ ະ ໄ ໝ ສ ັ ກ ດ ິ ນ າ ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ້ ນ ມ ານ ນ ັ ກ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ຊ າ ດ - ປ ະ ຊ າ ທ ິ ປ ະ ໄ ຕ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ ສ ິ ້ ນ ສ ຸ ດ ລ ົ ງ ຢ ່ າ ງ ສ ະ ຫ ງ ່ າ ງ າ ມ, ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ແ ອ ກ ເ ປ ັ ນ ເ ອ ກ ະ ລ າ ດ ອ ຍ ່ າ ງ ແ ທ ້ ຈ ິ ງ ໃ ນ ທ ່ າ ມ ກ າ ງ ປ ະ ຊ າ ຄ ົ ມ ໂ ລ ກ ທ ີ ່ ມ ີ ການ ປ ່ ຽ ນ ແ ປ ງ ຢ ່ ູ ຕ ະ ຫ ລ ອ ດ ເ ວ ລ າ.

ກ ອ ນ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ມ ີ ໄ ດ ້ ເ ຂ ົ ້ າ ມ າ ປ ົ ກ ຄ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ ນ ັ ້ ນ ໄ ດ ້ ເ ປ ັ ນ ເ ວ ລ າ ຫ ລ າ ຍ ສ ິ ບ ປ ີ ມ າ ແ ລ ້ ວ ນ ັ ບ ແ ຕ ່ ສ ະ ໄ ໝ ສ ັ ກ ດ ິ ນ າ ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ້ ນ ມ ານ ນ ັ ກ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ຊ າ ດ - ປ ະ ຊ າ ທ ິ ປ ະ ໄ ຕ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ ສ ິ ້ ນ ສ ຸ ດ ລ ົ ງ ຢ ່ າ ງ ສ ະ ຫ ງ ່ າ ງ າ ມ, ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ແ ອ ກ ເ ປ ັ ນ ເ ອ ກ ະ ລ າ ດ ອ ຍ ່ າ ງ ແ ທ ້ ຈ ິ ງ ໃ ນ ທ ່ າ ມ ກ າ ງ ປ ະ ຊ າ ຄ ົ ມ ໂ ລ ກ ທ ີ ່ ມ ີ ການ ປ ່ ຽ ນ ແ ປ ງ ຢ ່ ູ ຕ ະ ຫ ລ ອ ດ ເ ວ ລ າ.

ກ ອ ນ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ມ ີ ໄ ດ ້ ເ ຂ ົ ້ າ ມ າ ປ ົ ກ ຄ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ ນ ັ ້ ນ ໄ ດ ້ ເ ປ ັ ນ ເ ວ ລ າ ຫ ລ າ ຍ ສ ິ ບ ປ ີ ມ າ ແ ລ ້ ວ ນ ັ ບ ແ ຕ ່ ສ ະ ໄ ໝ ສ ັ ກ ດ ິ ນ າ ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ້ ນ ມ ານ ນ ັ ກ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ຊ າ ດ - ປ ະ ຊ າ ທ ິ ປ ະ ໄ ຕ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ ສ ິ ້ ນ ສ ຸ ດ ລ ົ ງ ຢ ່ າ ງ ສ ະ ຫ ງ ່ າ ງ າ ມ, ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ແ ອ ກ ເ ປ ັ ນ ເ ອ ກ ະ ລ າ ດ ອ ຍ ່ າ ງ ແ ທ ້ ຈ ິ ງ ໃ ນ ທ ່ າ ມ ກ າ ງ ປ ະ ຊ າ ຄ ົ ມ ໂ ລ ກ ທ ີ ່ ມ ີ ການ ປ ່ ຽ ນ ແ ປ ງ ຢ ່ ູ ຕ ະ ຫ ລ ອ ດ ເ ວ ລ າ.

ກ ອ ນ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ມ ີ ໄ ດ ້ ເ ຂ ົ ້ າ ມ າ ປ ົ ກ ຄ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ ນ ັ ້ ນ ໄ ດ ້ ເ ປ ັ ນ ເ ວ ລ າ ຫ ລ າ ຍ ສ ິ ບ ປ ີ ມ າ ແ ລ ້ ວ ນ ັ ບ ແ ຕ ່ ສ ະ ໄ ໝ ສ ັ ກ ດ ິ ນ າ ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ້ ນ ມ ານ ນ ັ ກ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ຊ າ ດ - ປ ະ ຊ າ ທ ິ ປ ະ ໄ ຕ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ ສ ິ ້ ນ ສ ຸ ດ ລ ົ ງ ຢ ່ າ ງ ສ ະ ຫ ງ ່ າ ງ າ ມ, ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ແ ອ ກ ເ ປ ັ ນ ເ ອ ກ ະ ລ າ ດ ອ ຍ ່ າ ງ ແ ທ ້ ຈ ິ ງ ໃ ນ ທ ່ າ ມ ກ າ ງ ປ ະ ຊ າ ຄ ົ ມ ໂ ລ ກ ທ ີ ່ ມ ີ ການ ປ ່ ຽ ນ ແ ປ ງ ຢ ່ ູ ຕ ະ ຫ ລ ອ ດ ເ ວ ລ າ.

ໄຊຊະນະຂອງພວກເຮົາດັ່ງກ່າວນັ້ນ ໄດ້ເປັນໄຊຊະນະປະວັດສາດ ທີ່ມີຄວາມພາຍຸກສະໄໝອັນເລິກເຊິ່ງ, ເປັນພາກຜົນລວມຍອດ ແຫ່ງການຕໍ່ສູ້ປະຕິວັດ ທີ່ເຕັ້ມໄປດ້ວຍຄວາມ ເສຽສະຫລະ, ຄວາມຍາກລຳບາກຕະຫລອດໃນຫລາຍສິບປີຂອງປະຊາຊົນເຮົາພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງພັກອົມມູນິດອິນດູຈີນໃນເມື່ອກ່ອນ ເຊິ່ງເຈົ້ມປະທານ ໂຮ່ຈິ້ມ ຜູ້ຍິ່ງໃຫຽ ໄດ້ເປັນຜູ້ກໍ່ຕັ້ງ ແລະຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວໃນປະຈຸບັນ.

ໄຊຊະນະຂອງພວກເຮົາພ້ອມກັບໄຊຊະນະຂອງ ๔ ປະເທດອ້າຍນ້ອງ ຫວຽດນາມ ແລະກຳປູເຈຽ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ ພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງລັດທິລ່າເມືອງຂົ້ມເຍບໃໝ່ຂອງອາເມລິກາພັງທະລາຍລົງ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສະກັດກັ້ນໄພອັນຕະລາຍຂອງລັດທິ ຂະຫຍາຍອຳນາດ, ແຜ່ຈັກກະພັດໃຫຽ, ເຮັດໃຫ້ການຈຸ້ກຳລັງ ມີການປຽນແປງທີ່ເປັນຜົນດີແກ່ສັນຕິພາບ, ເອກະລາດແຫ່ງຊາດ, ປະຊາທິປະໄຕ ແລະສັງຄົມນິຍົມຢູ່ໃນພາກພື້ນ ແລະໃນໂລກ.

ໃນອາລະວັນຄຶກຶ້ມ ເປັນປະວັດການນີ້ ພວກເຮົາ ຮູ້ສຶກຕື້ນຕັ້ນໃຈເປັນຢ່າງຍິ່ງ ຄະນະເຖ້ຍບັນດາພະນັກງານ, ນັກຮົບ, ພົນລະຮ່ວມຊາດເຜົ່າຕ່າງ ທີ່ໄດ້ເສຽສະຫລະຊ໊ວດ ເພື່ອພາລະກິດ ເອກະລາດ, ອິດສະຫລະພາບຂອງປະເທດຊາດ, ເຖ້ຍພະນັກງານ, ນັກຮົບສາກົມທີ່ໄດ້ຈຸ້ດຊ໊ວດ ເພື່ອພາລະກິດປະຕິວັດຂອງລາວເຮົາ. ນ້ຳໃຈຕໍ່ສູ້ອັນກ້າແກ້ມ ແລະຄວາມເສຽສະຫລະອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຂອງບັນດາວິລະຊົນ, ຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ເສຽຊ໊ວດ ເພື່ອຊາດ, ຂອງບັນດາ

ສະ ທ ຍ, ຂ ງ ພ ງ ຮ ມ ຊ ຕ ແ ເ ພ ງ ມ ດ ສ ກ ມ ຈ ຍ ມ ງ ຢ ໃ ດ ວ ງ ໃ ຈ ຂ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ າ ແ ລ ະ ຮ ຸ ນ ຄ ມ ຕ ໄ ປ ຕ ະ ທ ລ ງ ດ ກ ລ ະ ມ ນ.

ສ ະ ທ ຍ ແ ລ ະ ເ ພ ງ ມ ດ ທ ງ ຫ ລ ຍ,

ນ ບ ຕ ງ ແ ຕ ປ ະ ຊ ຊ ຸ ມ ເ ຮ າ ຢ ດ ອ ຳ ນ ຈ ກ ນ ປ ກ ຄ ງ ມ າ ໄ ດ ໃ ນ ທ ວ ປ ະ ເ ທ ດ ແ ລ ະ ສ ງ ຕ ງ ລ ະ ບ ຽ ບ ໃ ໝ ່ ເ ນ ນ ຕ ມ ມ າ, ພ ກ ເ ຮ າ ໄ ດ ຕ ດ ສ ນ ໃ ຈ ພ າ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ ກ າ ວ ຂ ນ ສ ງ ຄ ມ ນ ຍ ມ ໂ ດ ຍ ກ ງ ໂ ດ ຍ ບ ່ ຜ ນ ໄ ລ ຍ ະ ຂ ະ ທ ຽ ນ ຕ ວ ຂ ງ ທ ນ ນ ຍ ມ.

ໃ ນ ສ ະ ພ ບ ກ ນ ສ ກ ມ ແ ລ ະ ພ ກ ພ ນ ທ ພ ນ ແ ປ ໄ ປ ຢ ງ ສ ບ ສ ນ ທ ສ ດ ນ ນ ກ ນ ທ ກ າ ວ ຂ ນ ສ ງ ຄ ມ ນ ຍ ມ ໂ ດ ຍ ກ ງ ສ ຳ ລ ບ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ າ ເ ຊ ງ ເ ປ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ທ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ - ວ ດ ທ ະ ນ ະ ທ ຳ ດ ຍ ພ ດ ທ ະ ນ າ ເ ກ ນ ໄ ປ, ຣ ກ ຄ ນ ວ ດ ຖ ເ ຕ ກ ນ ກ ເ ກ ຍ ວ ຍ ນ ທ ຽ ງ ຈ ກ ດ, ຜ ນ ຮ າ ຍ ທ ຕ ນ ມ າ ຂ ງ ສ ງ ຄ ມ ເ ປ ນ ນ ນ ຫ ນ ພ ວ ງ ຫ ລ ຍ. ນ ນ ນ ເ ປ ນ ນ ນ ຫ ທ ທ ຽ ງ ຍ ກ, ສ ບ ສ ນ ແ ລ ະ ໃ ໝ ທ ສ ດ. ຢ ່ ງ ນ ພ ວ ກ ເ ຮ າ ຕ ງ ປ ະ ເ ຊ ນ ໜ ້ າ ກ ບ ແ ຜ ນ ກ ນ ທ ລ ງ ສ ງ ຄ ມ ຂ ງ ຈ ກ ກ ະ ພ ດ, ຕ ງ ສ ູ ນ ນ ກ ບ ກ ນ ມ າ ງ ເ ພ ທ ລ ຍ ໃ ນ ຫ ລ ຍ ດ ນ ຂ ງ ລ ດ ທ ຂ ະ ທ ຽ ນ ຕ ນ ມ າ ເ ຂ ດ, ແ ຜ ຈ ຳ ນ ຈ ທ ທ ວ ງ ເ ຮ ດ ໃ ຫ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ າ ຈ ນ ເ ພ ຍ ງ ເ ນ ຈ ະ ກ ນ ກ ນ. ນ ນ ນ ເ ປ ນ ກ ນ ທ ດ ສ ບ ຢ ງ ໃ ຫ ຫ ລ ງ ຕ ຄ ວ ນ ຕ ດ ສ ນ ໃ ຈ ຂ ງ ພ ກ ເ ຮ າ ແ ລ ະ ປ ະ ຊ ຊ ຸ ມ ເ ຮ າ, ເ ຮ ດ ໃ ຫ ກ ນ ຕ ສ ູ ນ ເ ພ ແ ກ ໄ ຂ ບ ນ ຫ ທ "ໃ ຜ ເ ອ ຳ ຊ ະ ນ ະ ໃ ຜ" ລ ະ ຫ ວ ງ ๔ ເ ສ ັ ນ ທ ງ ສ ງ ຄ ມ ນ ຍ ມ ກ ບ ທ ນ

ນິຍົມ ຢູ່ໃນປະເທດເຮົາ ທີ່ກຽວພັນຢ່າງສະໜິດເໜັ້ນກັບການຕໍ່ສູ້ຕາມ ບັນດາອົດທິກຳລັງປ່ຽນປັກ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາຄວາມເປັນເອກະລາດ, ອົດສະຫລະພາບ ທີ່ຫາກໍ່ຍາດເອົາມາໄດ້, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງລະບຽບໃໝ່, ປົກປັກຮັກສາປ້ອມຄ້ານໜ້າຂອງສັງຄົມນິຍົມຢູ່ໃນພາກພື້ນນັ້ນ ຍັງເພີ່ມຄວາມດຸເດືອດຂຽວຂາດຂັ້ນຕື່ມ.

ຢ່າງໃດກໍ່ດີ, ພາຍໃຕ້ການນຳພາອັນເດັດດຽວຂອງພັກ, ປະຊາຊົນເຮົາໄດ້ເສີມຂະຫຍາຍມູນເຊື້ອຮັກຊາດ, ມໍ້ໃຈປະຕິວັດ ແລະ ໄດ້ສຸມທຸກກຳລັງວັງຊາ, ສະຕິປັນຍາຂອງຕົນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະສ້າງສາປະເທດຊາດ, ຜ່ານຜ່າຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຊຸປະສັກນາໆ ປະການຍາດເອົາໄຊຊະນະ ແລະຜົນສຳເລັດ ອັນໃຫຍ່ຫລວງມາໄດ້ໃນຫລາຍດ້ານ, ພາການປະຕິວັດເຮົາກ້າວຂຶ້ນຢ່າງໜັກແໜ້ນ.

ໂດຍການເພີ່ມເໜືອທາງປ້ອງກັນຊາດ- ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບທ້ອປ່ອງຊົນ, ຮອບດ້ານຂອງພັກ, ກຳລັງປະກອບອາວຸດ ແລະ ກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບປະຊາຊົນຂອງພວກເຮົາ ໄດ້ຮັບການສ້າງໃຫ້ມັ່ນຄົງ ເຂັ້ມແຂງ, ມີຄວາມຕັດສິນໃຈ ແລະຄວາມອົງອາດກ້າຫານໃນການປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ, ປົກປັກຮັກສາ ລະບຽບໃໝ່, ດ້ວຍການເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ແລະ ການສະໜັບສະໜຸນຢ່າງສຸດອົກສຸດໃຈຂອງປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ, ບັນດາກຳລັງປະກອບອາວຸດຂອງພວກເຮົາ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ສົງຄາມທຳລາຍໃນຫລາຍດ້ານຂອງພວກຂະຫຍາຍອຳນາດ, ແຜ່ຂະຫຍາຍໃຫ້ ທີ່ສົມຮູ້ ຮ່ວມຄິດ

ກັບບັນດາອົດຫິກຳລັງຈັກກະພັດ ແລະປະຕິກາມອື່ນໆ ນັ້ນ ປະລາໄຊ ລົງໃນຂັ້ນຕົ້ນ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍໄດ້ຕອບໂຕ້ຢ່າງສາສົມບັນດາການກະ ທຳເກາະຜິດ, ບຽດຢຶດດິນແດນ, ລວງລະເມີດເອກະລາດ, ອະທິ ປະໄຕຂອງປະເທດເຮົາ ເຊິ່ງພວກປະຕິກາມຂວາຈັດໃນວົງການກຳ ອຳນາດໄກ່ຂຶ້ນ, ປົກປັກຮັກສາເຂດນ້ຳແດນດິນ ຂອງປະເທດຊາດ ຢ່າງໝັ້ນຄົງ, ຮັບປະກັນ ຄວາມສະຫງົບທາງການເມືອງ, ຄວາມ ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງສັງຄົມ, ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ ໃນທີ່ຕັ້ງປ້ອມດ່ານໜ້າຂອງສັງຄົມນິຍົມໃນພາກພື້ນອາຊີອາຄະເນ.

ໃນດ້ານການສ້າງສາປະເທດຊາດ, ໂດຍເລີ່ມຈາກເງື່ອນໄຂ ຕົວຈິງຂອງປະເທດເຮົາ, ພັກເຮົາໄດ້ວາງ ແລະປະຕິບັດແນວທາງ ເສດຖະກິດຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ປະດິດສ້າງ. ພວກເຮົາໄດ້ດຳເນີນສອງ ຂະບວນວິວັດໄປພ້ອມໆ ກັນຄື: ດັດສ້າງເສດຖະກິດທຳມະຊາດແລະ ຫັນການຜະລິດນ້ອຍ ໃຫ້ເປັນການຜະລິດໃຫຽ່ ສັງຄົມນິຍົມ ເທື່ອລະ ກ້າວ, ເວົ້າການກະສິກຳປ່າໄມ້ ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ການ ຂະຫຍາຍອຸດ ສາຫະກຳ, ເວົ້າການຄົມມາຄົມຂົນສົ່ງ ເປັນປາຍແຫລມ, ຖືການ ຄ້າ ເປັນຕົ້ນໂສ້ກົ່ຕ, ດຳເນີນການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ຢ່າງມີ ຈຸດໝັກ, ກໍ່ສ້າງ ໂຄງປະກອບກະສິກຳປ່າໄມ້ອຸດສາຫະກຳເລີ່ມແຕ່ຫົວ ທີ ແລະແຕ່ຮາກຖານຂຶ້ນມາ.

ດ້ວຍການເສີມຂະຫຍາຍຈິດໃຈເພິ່ງຕົນເອງ, ສ້າງຄວາມ ເຂັ້ມແຂງດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ໂດຍໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອ ຈາກປະ ເທດອ້າຍນ້ອງ ແລະ ເພື່ອນມິດ, ປະຊາຊົນເຮົາຫັ້ນລຸຜ່ານສຳເລັດ

ອັນໃຫຽ່ຫລວງທີ່ເປັ້ນໜ້າອຸ້ມຊູ້ມ.

ໃນ ໑໐ ປີ້ທ່ຳຜ່ານມາ, ຍອດຜະລິດພັ້ນສັ້ງຄົ້ມ ໄດ້ເພ້ີ້ມຂ້ຶ້ນ ๘ ເທ່ົ້າກ່ວ້າ,ລາຍ ໄດ້ແໜ້ງຊ້າດ ໄລ້ສະເລ້ຽ ຕ້ານ ທ້ອ ຄົ້ມ ເພ້ີ້ມຂ້ຶ້ນ ๓๐%.

ພ້ອກເຮ້ົາ ໄດ້ສຶ້ກ ອ້ົມ ກ້ານ ກ້ະສິ ກ້ຳ ຈ້ານ ກ່ອ ນ ທ້ີ່ ປຸ ກ ພ້ືດ ຊ ະ ນ ິ ດ ດ ຽ ວ ເ ລ ະ ລ ະ ຖ ຸ ດ ຽ ວ ກ າ ຍ ມ ້ າ ເ ປ ັ ້ ນ ກ ້ ານ ກ ະ ສ ິ ກ ຳ ທ ້ ີ ່ ຜ ະ ລ ິ ດ ຣ ອ ບ ດ ້ ານ, ເຮ ັ ດ ກ ະ ເ ສ ດ ສ ຸ ມ ແ ລ ະ ເ ພ ້ ີ ມ ລ ະ ຖ ຸ ກ ານ ປ ຸ ກ ຝ ັ ງ . ຜ ົ ມ ສ ຳ ເ ລ ັ ດ ອ ັ ນ ພ ັ ້ ມ ເ ດ ັ ້ ມ ເ ຜ ົ ມ ໄ ດ ້ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ຍ ອ ດ ປ ະ ລ ິ ມ ານ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ນ ປ ີ ๒๕๔๕ ເ ພ ້ ີ ້ ມ ຂ ້ ຶ ້ ນ ๘ ເ ທ ົ ່ ້ າ ກ ່ ວ ້ າ ຫ ຽ ບ ໃ ສ ່ ປ ີ ๒๕๔๕, ສ າ ມ າ ດ ຕ ອ ບ ສ ໜ ອ ງ ຄ ວ າ ມ ຕ ້ ອ ງ ກ ານ ຕ ລ າ ດ ເ ຂ ົ ້ າ ກ ິ ນ ໂ ດ ຍ ພ ັ ້ ນ ຖ ານ ເ ລ ະ ມ ີ ສ ່ ວ ນ ເ ຮ ໄ ວ ້ ໃ ນ ໜ ຸ ນ ປ ະ ຊ າ ຊ ຸ ມ . ກ ານ ປ ຸ ກ ຕ ົ ມ ໄ ມ ້ ອ ຸ ເ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ໄ ດ ້ ເ ພ ້ ີ ້ ມ ຂ ້ ຶ ້ ນ ເ ປ ັ ້ ນ ລ ຳ ດ ັ ບ . ກ ານ ລ ຽ ງ ສ ັ ດ ໄ ດ ້ ຄ ່ ອ ຍ ໆ ກ າ ຍ ເ ປ ັ ້ ນ ຂ ະ ໜ ອ ງ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ຕ ົ ມ ຕ ະ ຂ ະ ໜ ອ ງ ກ ານ ໜ ້ ຳ . ມ າ ຣ ອ ດ ປ ະ ຈ ຸ ບ ັ ນ , ຈ ຳ ນ ວ ນ ງ ົ ວ ເ ລ ະ ຄ ວ າ ຍ ມ ີ ๑,๕๐๐,๐๐๐ ໂ ຕ , ເ ພ ້ ີ ້ ມ ຂ ້ ຶ ້ ນ ๓๐% ຫ ຽ ບ ໃ ສ ່ ປ ີ ๒๕๓๓. ຣ າ ກ ຖ ານ ວ ັ ດ ຖ ຸ ເ ຕ ັ ້ ມ ກ ່ ຳ ທ ່ ້ ຽ ງ ທ ່ ້ ຽ ງ ກ ້ ານ ກ ະ ສ ິ ກ ຳ ກ ໍ ໄ ດ ້ ເ ພ ້ ີ ້ ມ . ກ ິ ດ ຈ ະ ກ ານ ຊ ຸ ມ ລ ະ ປ ະ ທ ານ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ກ ານ ສ ້ າ ງ ຂ ້ ຶ ້ ນ ຢ ູ ່ ໃ ນ ທ ລ າ ຍ ແ ໜ ້ ງ , ຍ ົ ກ ເ ວ ້ ັ ນ ທ ີ ່ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ນ ້ ຳ ຖ ້ ້ ວ ມ ມ ີ ເ ທ ົ ່ ້ າ ກ ່ ວ ້ າ , ກ ານ ປ ະ ກ ອ ບ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ມ ື ຈ ັ ກ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ນ ກ ານ ກ ະ ສ ິ ກ ຳ ກ ໍ ໄ ດ ້ ເ ພ ້ ີ ້ ມ ๕ ເ ທ ົ ່ ້ າ ກ ່ ວ ້ າ ຫ ຽ ບ ໃ ສ ່ ປ ີ ທ ້ າ ກ ປ ິ ດ ປ ່ ອ ຍ ໃ ໜ ່ ໆ . ສ ະ ຖ ານ ີ ເ ລ ະ ສ ຸ ນ ທ ົ ດ ລ ອ ງ ພ ັ ນ ພ ຶ ດ , ພ ັ ນ ສ ັ ດ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ກ ານ ສ ້ າ ງ ຂ ້ ຶ ້ ນ ໃ ນ ທ ລ າ ຍ ບ ່ ອ ນ ເ ລ ະ ເ ລ ີ ່ ມ ມ ີ ຄ ຸ ນ ປ ະ ໂ ຫ ຍ ດ ອ ັ ນ ຕ ້ ອ ງ ໜ ້ ຳ ຕ ່ ຳ ຕ ໍ ່ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ .

ກ ານ ດ ັ ດ ສ ້ າ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ຕ ໍ ່ ກ ານ ກ ະ ສ ິ ກ ຳ ກ ໍ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ຜ ົ ມ ອ ັ ນ ດ ີ ເ ລ ີ ດ ເ ລ ີ ດ ກ ານ ຕ ອ ບ ສ ໜ ອ ງ ຢ ່ າ ງ ຕ ້ ອ ງ ຊ ້ ອ ງ ຊ າ ວ ມ າ ຜ ູ ້ ອ ອ ກ ແ ຮ ງ ງ ານ, ຂ ະ ຍ ອ ມ

ການຫັນເປັນສະຫະກອນກະເສດໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງກ້ວາງ ຂວາງ ແລະໜັກແໜ້ນຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ປະຈຸບັນນີ້ ໃນທົ່ວປະເທດ ໄດ້ມີສະຫະກອນກະເສດຈຳນວນກວ່າ ນ.000 ໜ່ວຍ, ກວມ ๕0% ຂອງຄອບຄົວທີ່ເຮັດນາ ແລະ ๕0% ຂອງເມືອທັງໝົດ. ນອກຈາກນັ້ນຍັງມີການຈັດຕັ້ງໜ່ວຍເລັກປຽນແຮງງານຂອງຊາວໄຮ່ນາ ນັບເປັນ ຫລາຍພັນໜ່ວຍ. ບັນດາຮູບການທຳນາຫາກິນເຍບລວມໝູ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນລັກສະນະອັດເລີດຂອງມັນ ທຽບໃສ່ການຜະລິດເຍບເອກະເທດ.

ອຽກງານປ່າໄມ້ ໄດ້ມີຄວາມກ້າວໜ້າຫລາຍປະການ, ໃນຫລາຍທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ຮູ້ສົມທົບການຊຸດຄົ້ນໄປຄຽງຄູ່ກັບການ ປົກປັກຮັກສາ ແລະປູກປ່າໄມ້ຄືນໃໝ.

ທັດຖະກຳ ເຊິ່ງເປັນຂະເໜງການຜະລິດ ອັນເປັນມູນເຊື້ອຂອງປະຊາຊົນເຮົາທີ່ຊຸດໂຊມລົງໃນລະຍະເກົ່ານັ້ກໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູຄືນ ແລະຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ສະຫະກອນ ທັດຖະກຳ ໄດ້ຮັບການກ່ໍຕັ້ງຂຶ້ນໃນບາງແຂວງ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນ ການຜະລິດສິນຄ້າໃຊ້ສອຍພາຍໃນປະເທດ ແລະ ເປັນສິນຄ້າຂາອອກ.

ໃນດ້ານວັດສາທະກຳ, ດ້ວຍການໂອນມາເປັນກຳມະສິດຂອງລັດ ແລະການດັດສ້າງ, ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງວິສາຫະກິດຂອງນາຍທຶນເອກະຊົນໄດ້ກາຍມາເປັນວິສາຫະກິດຂອງລັດ ຫລືວິສາຫະກິດ ຫຸ້ນສ່ວນລະຫວ່າງລັດ ກັບເອກະຊົນ. ພວກເຮົາໄດ້ຟື້ນຟູ, ເປີດກ້ວາງ, ກໍ່ສ້າງວິສາຫະກິດທີ່ສຳຄັນຈຳນວນໜຶ່ງໃນຂະເໜງການຕ່າງໆ ຂຶ້ນໃໝ ແລະນຳເຂົ້າສູ່ການຜະລິດເລື້ອເຊັ່ນ: ຂະເໜງການໄຟຟ້າ, ກົນຈັກ,

ອຸດສາຫະກຳຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ, ຜະລິດວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ, ປຸງແຕ່ງ ເຄື່ອງ
ປ່າຂອງນາ ແລະອື່ນໆ.

ການຄົມມາຄົມຂົນສົ່ງ ເປັນຂອດທີ່ຫຸ້ງຍາກໃຫຽ່ກວ່າໝູ ສຳ
ລັບປະເທດເຮົາ. ໃນ ໑໐ ປີ ທີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາ ໄດ້ສຸມໃສ່ຟື້ນ
ຟູທາງເກົ່າ ແລະສ້າງທາງໃໝ່ໄດ້ລວມມີ ມີ ພັນກິໂລເມັດ, ສ້ອມ
ແປງຂົວເກົ່າ ແລະ ສ້າງຂົວໃໝ່ໄດ້ເກືອບ ກ໐໐ ແຫ່ງ, ປັບປຸງ ແລະ
ສ້າງສະໜາມບິນຈຳນວນໜຶ່ງ, ເປີດກວ້າງຕາໜ່າງ ການບິນ ແລະ
ການຄົມມາຄົມທາງນ້ຳ ອອກໃໝ່. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ລັດ ກັບ ປະຊາຊົນ
ບັ້ງ ໄດ້ພ້ອມກັນສ້າງທາງຢູ່ໃນຊົນນະບົດ, ເຮັດໃຫ້ການຄົມມາຄົມຂົນ
ສົ່ງ ທະລຸລົງໃນທ້ອ ປະ ເທດ ເທື່ອລະກ້າວ. ຂະ ເໜ ງ ການ ໄປ ສະ ມີ ກໍ
ຄວາມ ກ້າວ ໜ້າ ຫລາຍ ປະ ການ, ໄດ້ ສ້າງ ສະ ຖານ ຕ ດ ຕ ຕ ກ ວ ທ ຽ ມ
ພ ກ ຟ ມ ຖ ມ ສ ຳ ເ ລ ັ ດ ແ ລ ະ ນ ຳ ເ ຂ ົ ້ າ ສ ູ ກ ານ ເ ຄ ື ່ ອ ມ ໄ ຫ ວ , ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ
ທ າ ງ ດ ານ ໂ ທ ລ ະ ພ ົ ມ , ໂ ທ ລ ະ ພ າ ຍ , ໂ ທ ລ ະ ສ ັ ບ ກ ັ ບ ຕ ່ າ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ກ ໍ ໄ ດ ້
ເ ປ ີ ດ ກ ວ ້ າ ງ ຂ ຶ ້ ນ ກ .

ການ ເ ຄ ຫ ຍ າ ຍ ຈ ລ ະ ຈ ອ ມ ເ ປ ັ ນ ຂ ົ ້ ວ ເ ຂ ດ ໜ ຶ ່ ງ ທ ີ ່ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ຫ ຸ ້ ງ ຍ າ ກ
ແ ລ ະ ສ ັ ບ ສ ົ ນ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ . ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ໄ ດ ້ ຖ ື ເ ປ ັ ນ ສ ຳ ຄ ັ ນ ຍ ິ ່ ງ ການ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ໃ ນ
ແ ລ ະ ການ ຄ ້ າ ຕ ່ າ ງ ປ ະ ເ ທ ດ , ຕ ັ ້ ງ ໜ ້ າ ສ ້ າ ງ ຕ າ ໜ ່ າ ງ ການ ຄ ້ າ ຂ ຶ ້ ນ ລ ັ ດ
ແ ລ ະ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ຊ ຸ ້ ຂ າ ຍ , ພ ້ ອ ມ ກ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ກ ໍ ໄ ດ ້ ນ ຳ ໃ ຊ ້ ພ າ ສ ອ ນ ການ ຄ ້ າ ເ ຂ
ກ ະ ຊ ົ ນ , ເ ປ ີ ດ ກ ວ ້ າ ງ ການ ແ ລ ກ ປ ່ ຽ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ຕ ົ ວ ເ ມ ື ອ ງ
ກ ັ ບ ຊ ົ ນ ນ ະ ບ ົ ດ , ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ການ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ຄ ້ າ ຂ າ ຍ ກ ັ ບ ປ ະ ເ ທ ດ ຕ ່ າ ງ ໆ ໂ ດ ຍ
ສ ະ ເ ພ າ ະ ເ ຂ ມ ກ ັ ບ ນ ັ ດ ປ ະ ເ ທ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ອ ຍ ູ ່ ງ . ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ

ໄດ້ສ້າງການເວ້ົ-ເວ້ົຕາ ທ່ີເປ້ັນເອກະລາດ. ທ້ັງພ້ົດນ້ັ ໄດ້ເປ້ັນ
ການປະກອບສ່ວນເຂ້ົ້າໃນການຊຸກຍູ້ການຜະລ້ິດ ແລະ ປ່ຽນແປງຊ້ົວ
ການເປ້ັນຢູ່ຂອງປະຊາຊ້ົນ.

ພ້ວກເຮ້ົາໄດ້ສ້າງ ເທສະບານແຂວງ, ເທສະບານເມ້ືອງ
ຫລາຍແຫ່ງ ແລະ ພູ້ບານເປ້ັນພ້ັນໆ ແຫ່ງ ທ່ີຖ້ືສ້ົງຄາມທ້ຳລາຍເຜ
ຜານໃນເມ້ືອກ່ອນນ້ັ ຄ້ືໃໝ່, ໄດ້ນ້ຳສ້ົງປະຊາຊ້ົນຫລາຍພ້ັນຄ້ົນທ່ີຖ້ືກ
ສ້ັດຕູກ່ວາດຕ້ອນໃນປ່າສ້ົງຄາມນ້ັ ໃຫ້ກ້ັບຄ້ືບ້ານເດ້ີ ແລະຊ່ວຍ
ເຮ້ັດໃຫ້ຊ້ົວຕ ການເປ້ັນຢູ່ຂອງເຂ້ົາເຈ້ົາຄ້ືສູ່ສະພາບປ້ົກະຕ.

ໃນຂ້ົງເຂດວ້ັດທະນະທ້ຳ-ສ້ັງຄ້ົມ, ພ້ວກເຮ້ົາ ມ້ີແຜນນະໂຍ
ບາຍ "ສູ້ຊ້ົນນ້ຳເອ້ົາການປະຕ້ິວ້ັດ ທາງດ້ານແນວຄ້ິດ-ວ້ັດທະນະທ້ຳ
ໄປກ່ອນກ່ວາໜ້ົ", ໃນນ້ັ້ ເອ້ົາການສ້ຶກສາເປ້ັນໜ້ົາທ່ີ່ໃຈກ່ວ, ກ
ສ້ົງວ້ັດທະນະທ້ຳ, ສ້ຶກສາທ້ົລ້ັກສະນະຊາດ ແລະ ເມ້ືອໃນສ້ົງຄ້ົມນ
ຍ້ົມ, ເຮ້ັດໃຫ້ປະຊາຊ້ົນເຜ່ົາຕ່ົງໆ ໄດ້ຮ້ັບການບ້ຳລຸງ ທ້ັງໃນດ້ານ
ການເມ້ືອງ, ວ້ັດທະນະທ້ຳ, ວ້ິຊາຊ້ົບ ແລະສຸຂະພາບ, ສ້ົງຄ້ົມ
ໃໝ່ສ້ົງຄ້ົມນ້ຍ້ົມ. ໃນຊຸມປ້ີ ຜ່ານມາ, ໃນຂ້ົງເຂດນ້ັ ພ້ວກເຮ້ົາ ກ
ບ້ັນລຸຜ້ົນສ້ຳເລ້ັດຈ້ຳນວນໜ້ົ່ງທ່ີສ້ຳຄ້ັນ. ສ້ົ່ງທ່ີເປ້ັນໜ້ົາຊ້ົນຊ້ົນຢ່ົ່ງຍ້ົ່ງ ກ
ຄ້ົນາຣວດທ້ົ່ວປ້ີ ໝ໗໔ ທ້ົ່ວປະເທດໄດ້ສ້ຳເລ້ັດການລ້ົບລ້ົ່ງໄພ້ຮຸ້
ໜ້ົ່ງສ້ີ. ປ່ຽນ້ັ ນ້ີ ມ້ີຫລາຍເສ້ນຄ້ົນພ້ວມເຂ້ົ້າຮ່ວມບ້ຳລຸງວ້ັດທະນ
ທ້ຳນ້ັ້ນຕ່ົງໆ. ທ່ຽບໃສ່ກ້ອງ ໝ໗໔-໗໕, ຈ້ຳນວນນ້ັກຮ່ວມ
ສ້ົມ້ັນໃນສ້ົກ້ອງນ້ີ ໄດ້ເພ້ີ່ມຂ້ົ້ນເກ້ືອບ ๔ ເທ້ົ່າ, ນ້ັກຮ່ວມຂ້ົ້ນອຸດ
ແລະມະຫ້ົາວ້ົທະຍ້ົາໄລ ໄດ້ເພ້ີ່ມຂ້ົ້ນ ๓,๕ ເທ້ົ່າ. ຢ່ົ່ໃນ ປະເທດ

ເຮົາ, ໃນຈຳນວນພົນລະເມືອງ ๔ ຄົນໃດ ເຂົ້ມີຜູ້ໜຶ່ງ ພວມເຂົ້າ ຮຽນຢູ່ໃນໂຮງຮຽນຕ່າງໆ. ພວກເຮົາກໍ່ໄດ້ສ້າງພະນັກງານ ຂັ້ນມະ ທາວິທະຍາໄລ ໄດ້ ๕.๐๐๐ ຄົນ, ພະນັກງານຂັ້ນກາງ ໄດ້ ๔ ໝື່ ພັນ ຄົນ, ເພີ້ມຂຶ້ນ ๑๐ ກວ່າເທົ່າ ທຽບໃສ່ເວລາປົດປ່ອຍໃໝ່. ພວກ ເຮົາກໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ພ້ອມຄວມໃນການສຶກສາອົບຮົມເຍົ້າວະຊົນ, ວະ ນຸຊົນ, ປະຈຸບັນ ພວກເຮົາມີໂຮງຮຽນວະນຸບານ ແລະສູນລ້ຽງເດັກ ๙๐๐ ແຫ່ງ.

ພວກເຮົາ ໄດ້ຂະຫຍາຍວຽກງານຖ່ະເພລ່ງຂ້າວ, ວັດທະນະ ທຳຢ່າງແຂງແຮງ, ໄດ້ປັບປຸງ ແລະກໍ່ສ້າງສະຖານີວິທະຍຸກະຈາຍ ສຽງ, ສະຖານີໂທລະພາບ, ໄດ້ພິມຈຳໜ່າຍໜັງສືພິມ ແລະ ວາລະ ສານສົບກວ່າຊະນິດຢ່າງສະໜ່ຳສະເໝີ, ໄດ້ຈຳໜ່າຍປຶ້ມຊະນິດຕ່າງໆ ຫລາຍລ້ານເຫລ້ມ, ໄດ້ສ້າງເສີ້ມຂະຍວມການວັດທະນະທຳ,ສິລະປະ ອັນມະຄະຕິມະຫາຊົນຢ່າງກ້ວ້າງຂວ້າງ.

ວຽກງານສາທາລະນະສຸກ ໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວໄວ, ມາຮອດ ຄຽວນີ້ ໄດ້ມີໂຮງໝໍ ๑ນ๑ ແຫ່ງ, ສຸກສາລາ ๓๐๐ ແຫ່ງ, ເຊ່ິງມີ ຄົ້ນແຄວພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ ๑๐.๐๐๐ ກວ່າຄົນ. ການຈະ ມາໄໝ້ພະຍາດໄດ້ເປັ້ນຂະຍວມການອັ້ນກ້ວ້າງຂວ້າງຂ້ວ ມະຫາ ຊົນ, ການນຳໃຊ້ການແພດສະໄໝໃໝ່ນ້ິບັ້ນການແພດພື້ນເມືອງກໍ່ ໄດ້ຮັ້ບຜາກຜົນອັ້ນດີ, ປະກ້ອບສ່ວນເຂ້ົາໃນການສະກັດກັ້ນ ການລະ ບາດຂ້ວ້ພະຍຸຫລາຍຊະນິດ, ມີບ້ວ້ງທ້ວ້ງຄົ້ນ ໄດ້ຕ້ວ້ງພ້ວ້ງສູນ ພະ ຍາດໄຂ້ຍຸ້ງ.

ໂດຍປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍນະນຸດສະທຳຂອງພັກ ແລະລັດ, ພວກເຮົາໄດ້ຈັດຕັ້ງການສຶກສາອົບຮົມນາຍ ແລະພົນທະຫານ, ນາຍ ແລະພົນຕຳຫລວດຂອງລະບອບເກົ່າ ເປັນຈຳນວນຫລາຍໜື່ນຄົນ, ເຮັດ ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສ້ອນໃຫຮູ້ໄດ້ກາຍ ເປັນພົນລະເມືອງດີຂອງຊາດ.

ຜູ້ທຸກເຄາະຮ້າຍຈາກໄພສັງຄົມຈຳນວນຫລາຍພັນຄົນ ກໍໄດ້ ຮັບການອົບຮົມ, ດັດສ້າງ ແລະໄດ້ກາຍມາ ເປັນຜູ້ອອກແຮງງານສາ ມັນຊົນ.

ໜ້ວຍສຳເລັດທາງດ້ານວັດທະນະທຳ - ສັງຄົມ ໄດ້ຍົກລະດັບ ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດຂອງປະຊາຊົນເຮົາໃນຫລາຍດ້ານ, ປະ ກອບສ້ອນເຂົ້າໃນການເຮັດໃຫ້ວັດການ ເປັນຢູ່ທາງດ້ານຈິດໃຈຂອງ ປະຊາຊົນອຸດົມຮົ່ງມີຂຶ້ນ, ຄ່ອຍໆ ລົບລ້າງວັດທະນະທຳ ອັນເສື່ອມ ຊາມ ແລະການເຊື່ອຖືມົງງວາຍ ເປັນກ້າວໆ, ກໍ່ສ້າງເພບແໜ ດຳ ລົງຊີວິດທີ່ປອດໄສ, ອັນມັ້ນ ເປັນການສ້ງເສີງໃຫ້ເໜັ້ນລັກສະນະອັນ ດີເລີດຂອງລະບອບໃໝ.

ຜ່ານການເຜີກເໜີ້ນຫລ້ອມໃນພາກຕ້ວຈິງ ແຫ່ງການຕໍ່ສູ້, ລະ ບົບພະເດັດການກຳມາຊີບ ໄດ້ຮັບການກ່ໍ່ສ້າງ ແລະປັບປຸງຢ່າງບໍ່ຢຸດ ຢັ້ງ. ອຳນາດການປົກຄອງທຸກຂັ້ນ ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງ ແລະປັບປຸງ, ສາມາດເຮັດໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ນັບມື້ນັບ ດີ, ເໝາະໂຮມແຫ່ງຊາດ ແລະບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ກໍໄດ້ ຮັບການປັບປຸງ ແລະຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງກ້ວາງຂວາງ, ເປັນພະລັງແຂ່ງ ໃຫ້ແກ່ຂະບວນການປະຕິວັດອັນຝົດຟື້ນຂອງປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ.

ພັກເຮົາ ເຊິ່ງເປັ້ນແກ່ນນຳພາໃນລະບົບພະລັດການກຳມາ ຊີບ ໄດ້ເຕີບໃຫຽ່ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນທັ້ງໃນດ້ານການເມືອງ, ແນວຄິດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ. ໂດຍກຳເໜ້ນ ແລະ ພຸ້ນໃຊ້ລັດທິມາກ-ເລນິນ ແລະ ບົດ ຮຽນຂອງບັນດາປະເທດອ້າຍນ້ອງ, ພັກເຮົາ ໄດ້ວາງແນວທາງ, ແຜນນະໂຍບາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍສຳລັບການ ເຄື່ອນ ໄຫວ ຕາມ ຂັ້ນ ສູ້ ສົງຄາມ ປົດ ປ່ຽ ປະ ເທດ ເຮົາ ຢ່າງ ຖືກ ຕ້ອງ ແລະ ປະ ດິດ ສ້າງ. ລັກສະນະນຳພາ ແລະ ຄວາມ ສາມາດ ນຳ ພາ ຂອງ ພັກ ໄດ້ ຮັບ ການ ເຊີດ ຊູ ຂຶ້ນ ຢ່າງ ບໍ່ ຢຸດ ຢັ້ງ, ຄວາມ ສາມັກຄີ ເປັ້ນ ເອກະ ພາບ ພາຍ ໃນ ພັກ ໄດ້ ຮັບ ການ ປັ້ນ ປຸງ ຍິ່ງ ກວ່າ ເວລາ ໃດ ໝົດ ເຊິ່ງ ເປັ້ນ ໃຈ ກາງ ແຫ່ງ ຄວາມ ສາມັກຄີ ປອງ ຊຸມ ທັ້ງ ຊາດ, ລ້ຽງ ແຄ ພະ ນັກ ງານ ແລະ ສະ ມາ ຊິກ ພັກ ໄດ້ ຮັບ ການ ປັ້ນ ປຸງ ແລະ ຂະ ຫຽາຍ ຕົວ ໄວ, ເສີ ມ ຂະ ຫຽາຍ ບົດ ບາດ ເປັ້ນ ຫົວ ຈັກ ຫລັກ ແຫລ່ງ ແລະ ເປັ້ນ ແບບ ຢ່າງ ໃນ ທຸກ ຂົງ ເຂດ ວຽກ ງານ ຂອງ ການ ປະ ຕິ ວັດ.

ພວກ ເຮົາ ມີ ຄວາມ ປິຕິ ຍິນ ດີ ແລະ ທະ ນົງ ໃຈ ເປັ້ນ ຢ່າງ ຍິ່ງ ທີ່ ເໜ້ນ ວ່າ ຜ່ານ ການ ສູ້ ຢ່າງ ດຸ ເດືອດ ຂຽວ ຂາດ ເປັ້ນ ເວລາ ๑๐ ປີ ມາ ນີ້, ປະ ຊາ ຊົນ ເຮົາ ສາ ມາດ ຍາດ ເອົາ ໄຊ ຊະ ນະ ແລະ ໄດ້ ສຳ ເລັດ ມາ ໄດ້ ຢ່າງ ໃຫຽ່ ຫລວງ, ໃນ ຫລາຍ ດ້ານ ແລະ ນັບ ມື້ ນັບ ໜ້ ກ ເໜ້ນ. ປະ ເທດ ເຮົາ ຈາກ ໜ້ ອ ມ ເປັ້ນ ເມືອງ ຂຶ້ນ ໄດ້ ກາຍ ມາ ເປັ້ນ ປະ ເທດ ເອກະ ລາດ, ເປັ້ນ ພາ ຄີ ຂອງ ອົງ ຄະ ນາ ຍາດ ສົງ ຄົມ ນິ ຍົມ. ໂສມ ໜ້ າ ຂອງ ປະ ເທດ ຊາດ ໄດ້ ມີ ການ ປຽນ ແປງ ໄປ ໃນ ທາງ ອັ້ນ ນຳ ຫຼ້ ໃ ຈ. ກອ ນ ກຳ ລັງ ສາ ມັ ກ ຄີ ແລະ ຄວາມ ຖືກ ຕ້ອງ ປ່ຽງ ດ່ຽງ ຊາດ ໄດ້ ມີ ຄວາມ ໜ້ ກ ເໜ້ນ ຢ່າງ ບໍ່

ເຄີ່ງມີ ມາ ກ່ອນ. ສິດເປັ້ ເຈ້າລວມພຸ ຂ້ອງ ປະຊາຊົນ ຜູ້ ຮ ກແຮ ງ ງານ ໄດ້ ຮັ ບ ການ ເສີ ມ ຂະ ຫ ຽ ງ ໃນ ທຸ ກ ດ້ານ, ທ ຳ ເລ ະ ກ ຳ ລ ັ ງ ຂ ອ ງ ການ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ ້ ໄ ດ ້ ເ ຕ ີ ບ ໃ ຫ ຽ ເ ຂ ັ ້ ມ ແ ຂ ງ ກ ວ ່ າ ຍ າ ມ ໃ ດ ທ ີ ດ .

ໃ ນ ໂ ອ ກ າ ດ ມ ີ ບ ຸ ນ ໃ ຫ ຽ ຂ ອ ງ ຊ າ ດ ນ ີ ້ ໃ ນ ນ າ ມ ຂ ອ ງ ຄ ະ ນ ະ ບ ໍ ລ ິ ຫ ານ ງ ານ ສ ູ ນ ກ າ ງ ພ ັ ກ , ສ ະ ພ າ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ສ ູ ງ ສ ຸ ດ ແ ລ ະ ສ ະ ພ າ ລ ັ ດ ຖ ະ ມ ົ ນ ຕ ີ , ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ ້ າ ຂ ໍ ຍ ົ ກ ຍ ໍ ້ ສ ັ ນ ລ ະ ເ ສ ີ ມ ຜ ົ ນ ງ ານ ອ ັ ນ ຮ ຸ ່ ງ ເ ຮ ືອ ງ ຊ າ ດ ເ ຜ ົ ່ າ ຕ ່ າ ງ ໆ , ບ ັ ນ ດ າ ອ ົ ງ ການ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ມ ະ ຫ າ ຊ ົ ນ , ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ ແ ລ ະ ນ ັ ກ ຮ ົ ບ ໃ ນ ບ ັ ນ ດ າ ກ ຳ ລ ັ ງ ປ ະ ກ ອ ບ ອ າ ວ ຸ ດ , ກ ຳ ລ ັ ງ ປ ອ ງ ກ ັ ນ ຄ ວ າ ມ ສ ະ ຫ ງ ົ ບ , ກ ຳ ມ ະ ກ ອ ນ ໃ ນ ບ ັ ນ ດ າ ອ ິ ສ າ ທ ະ ກ ິ ດ ລ ຸ ດ ສ າ ທ ະ ກ ຳ , ກ ະ ສ ິ ກ ຳ , ປ ່ າ ໄ ມ , ຊ ່ າ ວ ມ າ ລ ວ ມ ພ ຸ , ພ ະ ສ ົ ງ ສ າ ມ ະ ເ ນ ນ , ຜ ູ ້ ຊ ົ ງ ຄ ຸ ນ ວ ຸ ດ ທ ິ , ປ ັ ນ ຍ າ ຊ ົ ນ , ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ , ພ າ ລ ະ ກ ອ ນ ໃ ນ ທ ຸ ກ ຂ ະ ແ ໜ ງ ການ ທ ຸ ກ ຂ ົ ນ ຕ ະ ຫ ລ ອ ດ ເ ຖ ິ ງ ຜ ູ ້ ເ ຖ ົ ່ າ ຜ ູ ້ ແ ກ , ຊ ່ າ ວ ໜ ຸ ່ ມ , ເ ຍ ົ າ ອ ະ ຊ ົ ນ , ອ ະ ນ ຸ ຊ ົ ນ ໃ ນ ທ ົ ່ ວ ປ ະ ເ ທ ດ ທ ີ ໄ ດ ້ ສ າ ມ ັ ກ ຄ ີ ກ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ເ ໜ ັ ນ ແ ຟ ້ ນ , ເ ດ ີ ນ ຕ າ ມ ພ ັ ກ ດ ້ ວ ຍ ຄ ວ າ ມ ບ ໍ ລ ິ ສ ຸ ດ ໃ ຈ , ຜ ່ າ ນ ຜ ່ າ ຄ ວ າ ມ ຍ າ ກ ລ ຳ ບ າ ກ , ຄ ວ າ ມ ເ ສ ຽ ສ ະ ຫ ລ ະ , ທ ່ າ ວ ທ ັ ນ ເ ຂ ົ ້ າ ຮ ວ ມ ການ ແ ຂ ງ ຂ ັ ນ ຮ ຸ ກ ແ ຮ ງ ງ ານ ເ ຮ ັ ດ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ , ສ ູ ້ ຮ ົ ບ , ເ ຮ ັ ດ ວ ຽ ກ ແ ລ ະ ຮ ຳ ຮ ຽ ນ , ໂ ຮ ມ ແ ຮ ງ ໂ ຮ ມ ໃ ຈ ກ ັ ນ ປ ົ ກ ປ ັ ກ ຮ ັ ກ ສ າ ແ ລ ະ ສ ້ າ ງ ສ າ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ , ສ ້ າ ງ ລ ະ ບ ອ ບ ໃ ໝ , ພ າ ການ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ ້ າ ກ ້ າ ວ ໍ ້ ມ ຢ ່ າ ງ ໜ ັ ກ ເ ໜ ັ ນ ມ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ສ ຸ ດ ວ ິ ສ ຸ ດ ໃ ຈ !

ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ ້ າ ຂ ໍ ສ ົ ່ ງ ຄ ວ າ ມ ຢ ັ ້ ງ ຢ າ ມ ຖ າ ມ ຂ ່ າ ວ ມ ັ ນ ສ ິ ບ ຸ ມ ໄ ປ ຍ ັ ງ ບ ັ ນ ດ າ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ ຜ ູ ້ ເ ສ ຽ ສ ະ ຫ ລ ະ ຊ ີ ວ ິ ດ ເ ພ ື ່ ອ ຊ າ ດ , ໄ ປ ຍ ັ ງ ບ ັ ນ ດ າ ສ ະ ຫ າ ຍ ຜ ູ ້ ຖ ຶ ກ ບ າ ດ ເ ຈ ັ ບ ຜ ູ ້ ເ ຈ ັ ບ ໄ ຂ ້ ໄ ດ ້ ພ ະ ຍ າ ດ , ຂ ໍ ອ ວ ຍ ພ ອ ນ ໃ ຫ ້ ສ ະ ຫ າ ຍ

ເຫລ່ານ້ ຈົ່ງຫາຍຈາກພະຍາດໂລຄາ ແລະຟື້ນຟູສຸຂະພາບ ໂດຍ ໄວ.

ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍສັນລະເສີນຄຸນງາມຄວາມດີ ແລະ ສະແດງ ຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນຢ່າງຈິງໃຈ ຕໍ່ນັດາ ກຳລັງທອງ ໝາມ, ຜູ້ຮຽ ອຸ ໝ ທອງ ດ ໝາມ, ຜູ້ຮຽ ອຸ ໝ ໂ ຍ ວ ດ, ຜູ້ຮຽ ອຸ ໝ ນ ນ ດ ປ ະ ເ ທ ດ ອ ຍ ນ ອ ງ ນ ໆ ທ ່ ໄ ດ ເ ຮ ັ ດ ແ ລ ະ ພ ອ ມ ເ ຮ ັ ດ ພ ັ ນ ທ ະ ສ າ ກ ິ ມ ຢ ູ ່ ນ ິ ມ ິ ດ ິ ນ ແ ດ ນ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ຂ າ ພ ະ ເ ຈ ົ ້ າ ; ຂ ສ ະ ແ ດ ງ ຄ ວ າ ມ ຂ ອ ບ ໃ ຈ ຕ ຜ ູ ້ ຮ ຽ ອ ຸ ໝ ນ ັ ດ າ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ພ ື ່ ອ ນ ມ ິ ດ ແ ລ ະ ນ ັ ດ າ ອ ົ ງ ກ ານ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ສ າ ກ ິ ມ ທ ່ ໄ ດ ້ ຊ ່ ວ ຍ ສ າ ງ ໂ ຄ ງ ການຕ່າງໆ ຢ ູ ່ ລ າ ວ .

ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍ ນ ເ ຊ ີ ນ ຊ າ ວ ຕ ່ າ ງ ດ າ ວ ທ ່ ໆ ໄ ສ ຢ ູ ່ ປ ະ ເ ທ ດ ລ າ ວ ເ ຊ ົ ້ ງ ໄ ດ ້ ເ ຄ ົ ້ າ ລ ິ ບ ກ ິ ດ ໝ າ ຍ ແ ລ ະ ປ ະ ກ ອ ບ ສ ອ ມ ຢ ່ າ ງ ຕ ັ ້ ງ ໜ ້ າ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ນ ການ ພ ັ ດ ທ ະ ນ າ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ລ າ ວ .

ຂ້າພະເຈົ້າ ຂ ສ ົ ່ ງ ຄ ວ າ ມ ຢ ິ ້ ມ ຢ ັ ້ ມ ຖ າ ມ ຂ ່ າ ວ ໄ ປ ຍ ັ ງ ໝ ູ ່ ງ ຮ ວ ມ ຊ າ ດ ລ າ ວ ທ ່ ໍ ພ ອ ມ ດ ຳ ລ ັ ງ ຊ ຸ ມ ຊ ົ ນ ຢ ູ ່ ຕ ່ າ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຊ ົ ່ ງ ຍ າ ມ ໃ ດ ກ ໍ ຄ ິ ດ ຮ ອ ດ ຄ ິ ດ ເ ຖ ິ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ ແ ລ ະ ບ ໍ ຫ ລ ົ ງ ລ ືມ ການ ປ ະ ກ ອ ບ ສ ອ ມ ດ ້ ວ ຍ ຫ ລ າ ຍ ຮ ູ ບ ການ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ນ ພ າ ລ ະ ກ ິ ດ ອ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ໜ ້ າ ທ ໍ ່ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ .

ສ ະ ຫ ງ ົ ບ ແ ລ ະ ເ ພ ື ່ ອ ນ ມ ິ ດ ທ ົ ່ ວ ໜ ້ າ ,

ພ ິ ດ ຕ ິ ກ ຳ ໃ ນ ໑ ໐ ປ ີ ທ ່ ໍ ຜ ່ ານ ມ າ ຢ ັ ້ ມ ຢ ັ ້ ນ ວ ່ າ ແ ນ ວ ທ າ ງ ຂ ອ ງ ພ ັ ກ ເ ຮ ົ າ ກ ົ ງ ກ ັ ບ ການ ປ ົ ກ ປ ັ ກ ຮ ັ ກ ສ າ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ ແ ລ ະ ສ ້ າ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ເ ໝ ີ ນ ຖ ິ ກ ຕ ່ ອ ງ ແ ລ ະ ປ ະ ດ ິ ດ ສ ້ າ ງ , ນ ັ ດ າ ທ ິ ດ ນ ຳ ແ ລ ະ ວ ິ ທ ີ ການ

ຕ່າງໆ ທົ່ວໂລກ ອັນເນື່ອງມາຈາກປະຕິບັດເນື້ອໃນນັ້ນ ກໍ່ສອດຄ່ອງກັບ
ເງື່ອນໄຂຕົວຈິງຂອງປະເທດເຮົາ. ພວກເຮົາກໍ່ສາມາດຖອດຖອນ
ບົດຮຽນໄດ້ຈຳນວນໜຶ່ງ:

- ເລີ່ມແຕ່ທົ່ວທີ, ພັກເຮົາໄດ້ຮັບເອົາຕົ້ນຕໍປະຕິບັດສອງ
ໜ້າທີ່ຍຸດທະສາດໄປພ້ອມໆ ນັ້ນຄື ປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ແລະກ
ສ້າງສັງຄົມນິຍົມ, ຊຶ່ງນັ້ນ ເປັນບັນຫາທີ່ມີຄວາມໜາຍຕັດສິນ ຕໍ່ໜ
ລະກົດປະຕິວັດຂອງປະເທດເຮົາ. ຂະບວນການປົດແອກ ການຕໍ່ສູ້ເ
ໃນທົ່ວປະເທດ ກໍ່ຢູ່ໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ຢັ່ງຢືນວ່າມີແຕ່ເດັດດ
ຕໍ່ສູ້ຕາມບັນດາອົດທິກຳລັງປະຊາ, ປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ, ປົ
ປັກຮັກສາລະບອບໃໝ່ ແລະການອອກແຮງງານໃນສັນຕິ ຂອງປະຊາ
ຊົນໄວ້ໄດ້ຢ່າງໜັ້ນຄົງເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງຈະສາມາດກໍ່ສ້າງ ແລະຂະຫຍາຍ
ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳໄດ້ຢ່າງມີໄຊ. ດ້ານໜຶ່ງ, ການຂຸກຍຸ
ການຜະລິດ, ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະວັດຖຸ
ຂອງປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ໃຫ້ສູງຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງນັ້ນ ເປັນພື້ນຖານ
ອັນສຳຄັນສຳລັບການເພີ່ມທະວີກຳລັງແຮງ ຂອງການປ້ອງກັນຊາດ,
ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາບ້ານເມືອງ. ທີ່ຜ່ານມາມີ
ບາງບ່ອນບໍ່ທັນກຳເໜັ້ນ ແລະບໍ່ທັນສົມທົບສອງໜ້າທີ່ດັ່ງກ່າວນັ້ນ ເປັ
ຢ່າງດີໃນການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນ, ຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ ຂະບວນ
ແລະວຽກງານກ່ຽວຂ້ອງບໍ່ສະໜໍ່າສະເໜີ ແລະບໍ່ໜັກເໜັ້ນ.

ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ແລະ ກໍ່ສ້າງ
ສັງຄົມນິຍົມຢ່າງມີໄຊ, ພວກເຮົາ ຕ້ອງກຳເໜັ້ນມາດຕະການຍຸດທະ

ສາດຄືພຸທອຽກງານລ້ຽຣາກຖານຢ່າງແຂງແຮງ ດ້ວຍທິດນຳສົມທິບ ມີ ດ້ານຢ່າງເໝັນແຟ້ນຄື ດ້ານການເມືອງ, ດ້ານເສດຖະກິດສ້ຳຄົ ແລະດ້ານປ້ອງກັນຊາດ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ. ມີຫລາຍຂະເໜງການ, ຫລາຍທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ຕັດສິນໃຈປະຕິບັດທິດນຳຖ້ວງກາວ, ປຸກຂະບວນການມະຫາຊົນຢ່າງຕ້ວໜ້າ, ທົ່ວທ້ານພັ້ນໜຽວ, ກ້າວຂ້ົ້ນ ຈາກ ຣາກຖານ, ຈາກນ້ອຍ ສາມາດເສີມຂະຫຽາຍສິດເປັ້ນເຈ້ົ້າຂອງປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງງານ, ຄວາມສະຫງົບ ແລະຄວາມເປັ້ນ ລະບຽບ ຣຽບຣ້ອຍໄດ້ການຮັບປະກັ້ນ, ການຜະລິດໄດ້ຮັບການຂະຫຽາຍຕ້ວ, ຊ້ວິດການເປັ້ນຢູ່ໃນທຸກດ້ານຂອງປະຊາຊົນ ໄດ້ຮັບການປ້ອແປງໃຫ້ດ້ີ ຂ້ົ້ນເລ້ືອຍໆ, ລະບົບຜະເດັດການກຳມາຊົບ ໜ້ັກເໝ້ນໜ້ັກເໝ້ນເຂ້ັ້ມ ແຂງ, ເຮ້ັດໃຫ້ຣາກຖານການເປັ້ນປ້ອມໜ້ັນສ້ຳຄົມ້ິຍ້ມຢ່າງແທ້ຈ້ິງ. ແຕ່ວ່າ ມ້ີບ່າງບ້ອນພະນ້ັກງານເຮ້ົາເປັ້ນຕ້ົ້ນ ພະນ້ັກງານທ້ວ້ັກທ້ລ້ັກແຫລ້ງ ແລະສະມາຊ້ິກພ້ັຍ້ງບ້ໍ້ທ້ັນເອ້ົາໃຈໃສ່ລ້ຽຣາກຖານ, ເອ້ົາຕ້ົ້ນເຂ້ົ້າໃນຂະບວນການຢ່າງແທ້ຈ້ິງ, ບ້ໍ້ທ້ັນຕ້ວ້ໜ້າຊ່ວຍເຫລ້ືອແກ້ໄຂ ຂ້ໍ້ຫຍຸ້ງຍ້ າກຕ່າງໆ ຂອງຣາກຖານ, ບ້ໍ້ທ້ັນສະຫລຸບຖອດຖອນບ້ົດຮຽນ ເພ້ືອສ້ ່ າງແບບຢ່າງ ແລະຂະຫຽາຍແບບຢ່າງອ້ັນດ້ີ ແນ່ໃສ່ຊຸກຍ້ ູ ຂະ ບວນການໃຫ້ກ້າວຂ້ົ້ນຢ່າງໜ້ັກເໝ້ນ ແລະທ້ົ່ວເຖ້ິງ.

ໂດຍອ້ີງໃສ່ຈຸດພ້ິເສດໃນດ້ານຕ່າງໆ ຂອງປະເທດເຮ້ົາ, ໃນ ຍ ່ ານທ່ າ ງ ທ ຳ ອ ິ ດ ຂ ອ ງ ສ ະ ໄ ໝ ຂ ້ າ ມ ຜ ່ ານ ມ ້ ີ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ້ າ ຕ ອ ງ ກ ຳ ເ ໝ ນ ທ ິ ດ ນ ຳ ທ ົ ່ ວ ່ າ ສ ົ ມ ທ ິ ບ ຢ ່ າ ງ ເ ໝ ນ ແ ຟ ນ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ກ ານ ດ ັ ດ ສ ່ າ ງ ກ ັ ບ ກ ານ ສ ້ ່ າ ງ ໂ ດ ຍ ເ ອ ົ ້ າ ກ ານ ສ ້ ່ າ ງ ເ ປ ັ ້ ນ ຕ ົ ້ ນ ຕ , ສ ່ າ ງ ທ ິ ດ ຈ ະ ກ ານ ຂ ະ ໜ ່ າ ດ ນ ອ ຍ ເ ລ ະ

ຂະໜາດກາງເປັນຈຸດໜັກ, ເຮັດໃຫ້ສຳເລັດຢ່າງຂາດຕົວ ແລະມີປະ
ສິດທິຜົນ, ສົມທົບຢ່າງເໝາະແໝ ລະຫວ່າງສູນກາງກັບທ້ອງຖິ່ນ,ລັດ,
ລວມໝູ່ ແລະປະຊາຊົນພ້ອມກັນເຮັດ. ແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະ
ທ້ອງຖິ່ນຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ປະກົດການຟ້າວຟັ່ງ ຮີບຮີບ, ງ່າຍດາຍ,
ປາກົໃຫຽ່ກວ່າທ້ອງ ບໍ່ຈຳກັດຫາທຳແຮງວັນເທົ່ຈ່ຽງຂອງຕົນເພື່ອລ່ວ
ໜ້ານຢ່າງມີຈຸດສຸມ ແລະສ່ວງໃໝ່ຜະລິດພັນຕົ໋ນ, ການສ່ວງກົດຈະ
ການຈຳນວນໜຶ່ງກໍ່ມີການຄິດໄລ່ຊຸ່ງຊາດການຕ່າງໆຢ່າງຄັກແໜ, ເຮັດ
ໃຫ້ປະສິດທິຜົນຕ່ຳ, ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຽຫາຍ ແລະ ຟຸ່ມເຟືອຍ ບໍ່
ໜ້ອຍ.

ໃນຂົງເຂດຈ່ລະຈອນເຄຫກຢ່າຍ, ພວກເຮົາຍັງບໍ່ທັນເຮັດໃຫ້
ການຄ້າເປັນຕ້ອງໂສ້ໝ໋ຕ໋ຢ່າງແທ້ຈ່ງ,ບໍ່ທັນຕ້ອງໜ້າຂະຫຽ່ຍຕ່ານໜ້າ
ການຄ້າຂອງລັດ ແລະສະຫະກອນຊື້ຂ່ຍຢ່າງກ້ວ້າງຂວ້າງທົ່ວເຖ໋ງ,
ໂດຍສະເພ້ະເໜ ບໍ່ທັນຕ້ອງໜ້າປະຕິບັດຂະຜູ້ກພັນສ້ວງສົມຜູ້ຮ້ວ່ກຖ້ານ
ເພື່ອໃຫ້ລັດສ່ວ່ກດ້ວ່ກຳທັນຍ້ວ່ກການ, ກ້ວ່ກສ໋ນຄ້ວ່, ກ້ວ່ກເງ໋ນ ໄດ້ຢ່ວ່ງ
ໜ້ວ່ກເໜ ເໝ່ໃສ່ເຮັດໃຫ້ຕະຫລ່ວ ແລະ ລ່ວຄ່ວ ມ໋ຄ່ວ່ມໜ້ນທ່ຽ, ,
ເຮັດໃຫ້ການຜະລິດຂະຫຽ່ຍຕ໋ວ່ຢ່ວ່ງແຂ່ງແຮ່ງ ແລະ ປ໋ວແປ່ງຊ໋ວ່ດ
ການເປັນຢູ່່ໃຫ້ດ້ໜ, ທ່ັ້ງເປັນການເພ໋ມທະວ໋ໜ້ມທະພ່ວ ກ້ານະກອນ
ຊ່ວ່ນ່ວ່ໃນ່ວ່ ກ໋ວ່ຈ່ຽ.

ໃນເງ໋ນ ໄຂ່ຂ້ວ ປະເທດເຮ່ວ ປະຈຸບ໋ນ, ພ໋ກເຮ່ວ ໄດ້ມ໋ແໜ
ນະໂຍບ່ວ ຂະຫຽ່ຍເປ໋ບ ລ໋ທ໋ສ້ຳໜ໋ ເສດຖະກ໋ດ ລະຫ່ວ່ງ ທ້ວ່ງຖ໋ນ
ຕ່ວ່ງໆ ຢູ່່ພ່ວ ໃນປະເທດ, ເພ໋ວ ເສ໋ນ ຂະຫຽ່ຍ ທ່ວ່ແຮ່ງ ຂ້ວ່ງແຕ

ລະທ່ຽງຖ້ຳ ແລະຊ່ວຍຊຸກຍູ້ພຸ້ນເຊ່ຽງກັ້ນ ແລະກັ້ນ,ນ້ຳງສະພາບການ ຕັດເຍ່ງ ລະທ່ານ້ຳງທ່ຽງຖ້ຳ, ເຮັດໃຫ້ຕະຫລາດໃນແຕ່ລະບໍລິເວ້ນ ກ້ວ້ຳ, ດ້ານໜ່ຽກ ເຊ່ຽ ເປັ້ນດ້ານທ້ສ ຳຄັ້ນເຊ້ນດຽວກັ້ນ ເຜ້ນ ຕ່ຽງ ຈ່ຽໃສ່ລະບ້ບສ້ງຄ້ມນ້ຍ້ມ ຢ່ຳງຂ່ຽວຂ້ນ, ປະຕ້ບັດການສ ຳພ້ນທ່ຳງ ດ້ານເສ ດຖະກ້ດກ້ບທ່ຽງນ່ານ ແລະກ ຳປູ່ເຈ ຽ, ເພ້ນທະ ອ ິ ການຮ່ວມ ມ ືທ່ຳງດ້ານເສ ດຖະກ ິ ດກ ັ ບສ ະ ທ ະ ພ າ ບ ໂ ຊ ຽ ດ ແ ລ ະ ບ ັ ນ ດ ່ ຳ ປ ະ ເ ທ ດ ສ ້ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ຢ ່ ຳ ງ ຫ ລ ້ ຳ ໆ . ທ ິ ຜ ່ ຳ ນ ມ ່ ຳ , ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ່ ຳ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ແ ຜ ນ ນ ະ ໂ ຍ ບ ່ ຳ ຍ ດ ້ ຳ ກ ່ ຳ ອ ມ ່ ຳ ເ ທ ິ ງ ນ ້ ຳ ບ ່ ຳ ນ ້ ຳ ໄ ດ ້ , ສ ະ ນ ້ ຳ ຈ ່ ຽ ບ ສ ່ ຳ ມ ່ ຳ ດ ຸ ດ ຄ ົ ມ ກ ຳ ລ ້ ຳ ງ ບ ົ ມ ຊ ່ ຽ ມ ເ ພ ່ ຽ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ເ ທ ່ ຳ ພ ະ ລ ້ ຳ ງ ໃ ນ ທ ຸ ກ ດ ່ ຳ ນ ຂ ່ ຽ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ ່ ຳ ດ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ການ ເ ຜ ິ ນ ທ ະ ອ ິ , ປ ະ ກ ່ ຽ ບ ສ ່ ຽ ມ ເ ຂ ້ ຳ ໃ ນ ກ ່ ຳ ນ ສ ່ ຳ ງ ກ ຳ ລ ້ ຳ ງ ແ ຮ ່ ຽ ງ ສ ້ ງ ລ ່ ຽ ມ ຂ ່ ຽ ງ ມ ິ ປ ະ ເ ທ ດ ໃ ນ ອ ິ ນ ດ ູ ຈ ິ ນ ແ ລ ະ ໃ ນ ກ ່ ຳ ນ ເ ຜ ິ ນ ທ ະ ອ ິ ຄ ່ ຳ ນ ເ ຂ ້ ນ ແ ຂ ່ ຽ ງ ຂ ່ ຽ ງ ອ ິ ງ ຄ ະ ນ ່ ຳ ຍ ດ ສ ້ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ .

ປ ັ ດ ໄ ຈ ໝ ິ ຄ ່ ຳ ນ ຕ ັ ດ ສ ິ ນ ໃ ນ ກ ່ ຳ ນ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ເ ມ ່ ຽ ທ ່ ຳ ງ ແ ລ ະ ແ ຜ ນ ນ ະ ໂ ຍ ບ ່ ຳ ຍ ຂ ່ ຽ ງ ພ ັ ກ ປ ະ ກ ິ ດ ເ ປ ້ ຳ ຈ ິ ງ ເ ນ ້ ຳ ຕ ່ ຽ ງ ມ ິ ຄ ຸ ນ ສ ົ ມ ບ ັ ດ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ , ມ ິ ຄ ່ ຳ ນ ຮ ູ ້ ແ ລ ະ ຄ ່ ຳ ນ ສ ່ ຳ ມ ່ ຳ ດ , ເ ປ ້ ຳ ນ ເ ນ ້ ຳ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ່ ຳ ນ ທ ິ ວ ະ ລ ັ ກ ທ ະ ລ ັ ກ ແ ຫ ລ ່ ຽ ງ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ່ ຳ ນ ຄ ຸ ນ ຄ ່ ຽ ງ ໃ ນ ທ ຸ ກ ຂ ້ ນ , ທ ຸ ກ ຂ ະ ເ ໜ ່ ຽ ງ ກ ່ ຳ ນ . ທ ິ ຜ ່ ຳ ນ ມ ່ ຳ , ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ່ ຳ ໄ ດ ້ ສ ່ ຳ ງ ບ ຳ ລ ຸ ງ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ່ ຳ ນ ໃ ນ ທ ຸ ກ ດ ່ ຳ ນ , ແ ຕ ່ ຫ ່ ຳ ກ ຍ ັ ງ ບ ້ ນ ມ ີ ແ ຜ ນ ກ ຳ ນ ດ , ແ ຜ ນ ກ ່ ຳ ນ ຢ ່ ຳ ງ ລ ະ ອ ຽ ດ , ບ ້ ນ ສ ້ ງ ເ ສ ່ ຽ ງ ຢ ່ ຳ ງ ຄ ິ ບ ຖ ້ ວ ນ ເ ຖ ິ ງ ແ ນ ວ ທ ່ ຳ ງ ແ ລ ະ ບ ້ ນ ຕ ິ ດ ພ ້ ນ ກ ັ ບ ພ ຶ ດ ຕ ິ ກ ຳ ຂ ່ ຽ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ ່ ຳ , ຈ ່ ຳ ກ ນ ້ ຳ ຈ ່ ຽ ບ ້ ນ ສ ່ ຳ ມ ່ ຳ ດ ຕ ່ ຽ ບ ສ ະ ໜ ່ ຽ ງ ຄ ວ ່ ຳ ມ ຮ ຽ ກ ຮ ້ ຽ ງ ຕ ່ ຽ ງ ກ ່ ຳ ນ ອ ິ ນ ້ ຽ ບ ນ ້ ຽ ບ ຫ ລ ່ ຽ ຍ ຂ ້ ນ ຂ ່ ຽ ງ ກ ່ ຳ ນ ປ ະ

ຕ ວ ດ ໃ ໄ ຍ ະ ໃ ໝ ່ . ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຈ ະ ຕ ອ ງ ຕ ງ ໜ ້ າ ແ ລ ະ ຮ ບ ຮ ອ ມ ແ ກ ໄ ຂ ບ ນ ຫ ານ ີ ໃ ຫ ດ ີ ກ ວ ່ າ ເ ກ ົ ່ າ .

ສ ະ ຫ າ ຍ ແ ລ ະ ເ ພ ີ ່ ມ ມ ດ ທ ັ ງ ຫ ລ າ ຍ ,

ໂ ດ ຍ ປ ດ ໝ ັ ້ ນ ໃ ນ ໝ ວ ທ າ ງ ຕ ່ າ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ສ ັ ນ ຕ ິ ພ າ ບ , ເ ອ ກ ະ ລ າ ດ , ມ ດ ຕ ະ ພ າ ບ ແ ລ ະ ສ ັ ງ ຄ ມ ນ ິ ຍ ມ ຂ ອ ງ ພ ັ ກ ແ ລ ະ ລ ດ ເ ຮ ົ າ , ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ໄ ດ ຍ າ ດ ແ ຍ ງ ເ ວ ົ າ ບ ນ ດ າ ເ ງ ່ ມ ໄ ຂ ນ ສ ະ ດ ວ ກ ຂ ອ ງ ໂ ລ ກ ທ ີ ່ ເ ຈ ລ ຈ ຳ ນ ວ ຍ ໃ ຫ ພ າ ລ ະ ດ ປ ກ ປ ກ ຮ ກ ສ າ ແ ລ ະ ສ າ ງ ສ າ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ , ປ ະ ກ ອ ບ ສ ວ ນ ຢ າ ງ ສ ມ ກ ຽ ດ ເ ຂ ົ າ ໃ ນ ກ າ ນ ຕ ສ ູ ຮ ວ ມ ນ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ນ ໃ ນ ໂ ລ ກ ເ ພ ື ່ ອ ສ ັ ນ ຕ ິ ພ າ ບ , ເ ອ ກ ະ ລ າ ດ ແ ຫ ່ ງ ຊ າ ດ , ປ ະ ຊ າ ທ ິ ປ ະ ໄ ຕ ແ ລ ະ ສ ັ ງ ຄ ມ ນ ິ ຍ ມ , ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ເ ປ ົ ້ າ ຫ ມ າ ຍ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ ໄ ດ ສ ູ ງ ເ ດ ່ ນ ຂ ້ ນ ໃ ນ ເ ວ ທ ສ າ ກ ນ .

ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຮ ູ ສ ກ ປ ິ ຕ ິ ຍ ິ ນ ດ ີ ທ ີ ່ ເ ຫ ັ ນ ວ ່ າ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ ັ ກ ຄ ີ ແ ຫ ບ ພ ິ ເ ສ ດ , ກ ານ ຮ ວ ມ ສ ຳ ພ ັ ນ ສ ູ ຮ ບ ແ ລ ະ ກ ານ ຮ ວ ມ ມ ຮ ຮ ບ ດ ານ ລ ະ ຫ ວ າ ງ ລ າ ວ - ຫ ວ ຽ ດ ນ າ ມ - ກ າ ປ ູ ເ ຈ ຽ ເ ຊ ິ ງ ພ ັ ກ ແ ລ ະ ປ ະ ຊ າ ຊ ນ ມ ີ ປ ະ ເ ທ ດ ໄ ດ ເ ສ ີ ມ ສ າ ງ ຂ ້ ນ ດ ວ ຍ ຄ ວ າ ມ ຖ ະ ໜ ວ ມ ພ າ ກ ພ ຽ ນ ແ ລ ະ ໄ ດ ຜ ານ ກ ານ ທ ລ ທ ລ ວ ມ ໃ ນ ຂ ະ ບ ວ ນ ອ ັ ດ ແ ຫ ງ ກ ານ ຕ ສ ູ ກ ຸ ຊ າ ດ ນ ມ ໄ ດ ຮ ັ ບ ກ ານ ປ ັ ບ ປ ຸ ງ ແ ລ ະ ເ ພ ີ ່ ມ ທ ະ ວ ີ ຂ ນ ຢ າ ງ ບ ຢ ຸ ດ ຢ ັ ້ ງ ໃ ນ ໄ ລ ຍ ະ ໃ ໝ . ພ າ ຍ ໃ ຕ ເ ສ ງ ສ ະ ຫ ວ າ ງ ຂ ອ ງ ກ ອ ງ ປ ະ ຊ ຸ ມ ສ ຸ ດ ຍ ອ ດ ຂ ອ ງ ສ າ ມ ປ ະ ເ ທ ດ ໃ ນ ເ ດ ອ ນ ກ ຸ ມ ພ າ ປ ີ ໝ ຫ ນ ຶ ່ ງ , ກ ານ ຮ ວ ມ ສ ຳ ພ ັ ນ ສ ູ ຮ ບ ແ ລ ະ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ຮ ວ ມ ມ ື ອ ກ ັ ນ ລ ະ ຫ ວ າ ງ

ປະເທດທັງສາມ ໄດ້ນຳເອົາຄວາມຂະຫຍາຍຕົວໃໝ່, ນັບມື້ ນັບເຕີ
ເຂົ້າສູ່ລວງ ເລິກເອຍຄຸນນະພາບໃໝ່, ອັນເປັນປັດໄຈອັນໜຶ່ງໜ້ຄວາມ
ພາຍຕັດສິນຕ່ານຂະຫຍາຍຕົວຂອງການປະຕິວັດ ຂອງປະເທດເຮົາ
ແລະຂອງ ຄ ປະເທດອາຍນ້ອງໃນແຫລມອິນດູຈີນ. ເຊບວ່ທີ່ສຳພັນ,
ຮ່ວມມືລະຫວ່າງທ້ອງຖິ່ນ ກັບທ້ອງຖິ່ນ, ລະຫວ່າງຂະເໜງການ ກັບ
ຂະເໜງການຂອງ ນ ປະເທດໃນຊຸມປີ ໆ ມານີ້ ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດ ປະ
ສິດທິພາບອັນຄ່ານ, ໄຂຄວາມສາມາດອັນໃຫຍ່ຫລວງ ແໜ່ງການ
ເສີມຂະຫຍາຍກຳລັງແຮງສ້ຳລວມຂອງທັງ ນ ປະເທດ ເພື່ອປົກປັກ
ຮັກສາປະເທດຊາດ ແລະກໍ່ສ້າງສັງຄົມນິຍົມໃນປະເທດຂອງໃຜລາວ.

ພັກ ແລະ ລັດເຮົາ ໄດ້ຖືຄວາມສາມັກຄີ, ການຜູກພັນກັບສ
ຫະພາບ ໂຊວຽດທ່ຽງໃຫຽ, ກຳແພງ ເພ້ດຂອງການປະຕິວັດແລະສັ
ຕິພາບ ໂລກ ເປັນນະໂຍບາຍໜ້ລັກສະນະຫລັກການ ເປັນກົດເໜ
ແໜ່ງການຮັບປະກັນທຸກ ໄຊຊະນະຂອງການປະຕິວັດປະເທດເຮົາ ຢ່ສ
ເໜ. ພວກເຮົາ ມີຄວາມເຜ່ງໃຈທີ່ເຫັນວ່າ ຄວາມສາມັກຄີແລະ
ການຮ່ວມມືຮອບດ້ານລະຫວ່າງປະເທດເຮົາ ກັບສະຫະພາບ ໂຊວຽດ,
ກັບບັນດາປະເທສັງຄົມນິຍົມອາຍນ້ອງອື່ນ ພ້ອມນັບມື້ນັບ ເກີດດອກ
ອອກຜົນ. ການຊ່ວຍເຫລືອອັ'ໃຫຽ່ຫລວງ, ຮອບດ້ານ ແລະມີປະ
ສິດທິຜົນຂອງສະຫະພາບ ໂຊວຽດ, ການຊ່ວຍເຫລືອອັນປະເສີດຂອງ
ບັນດາປະເທດອາຍນ້ອງໃນ ๑๐ ປີ ທ່ຜ່ານມາ ໄດ້ປະກອບສ່ວນຢ່າງ
ສ້ຳຄັນ ເຂ້ົາໃນການຮ້ຳແໜ້ງຄາມ, ໃນການຟື້ນຟູ ແລະຂະຫຍາຍ
ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທ້ຳຂອງປະເທດເຮົາ, ໃນການປ່ວ່ປ່ຽ

ວ່ດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນເຮົາ.

ໂດຍຮ່ວມກັບປະຊາຊົນສະຫະພາບໂຊວຽດ ແລະ ບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມ ແລະ ປະຊາຊົນ ທົ່ວໂລກໃນສັນຕິພາບໃນໂລກ, ປະຊາຊົນເຮົາຕັດສິນໃຈ ເຮັດສຸດຄວາມສາມາດຂອງຕົນ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຕ້ານຮ່ວມກັນ ທີ່ແໝໃສ່ສະກັດກັ້ນ ການຂະຫຍາຍສົງປະກອບອາວຸດ ເຊິ່ງບັນດາວ່ດທີ່ກຳລັງກະທຳສົງຄາມ ອັນມີລັກສະນະຜິດອາເມລິກາ ເປັນຫົວໂປ່ເປັນຜູ້ກໍ່ຂຶ້ນ, ກຳຈັດປັດເປົ່າໄພພິບັດ ແຫ່ງການລ້າງຜານຂອງສົງຄາມ ນິວເຄຼຍ, ປົກປັກຮັກສາ ສັນຕິພາບ ແລະຄວາມປອດໄພຂອງບັນດາປະຊາຊາດ.

ປະຊາຊົນເຮົາ ສະໜັບສະໜຸນຢ່າງສົມບຸນ ບັນດາລິເລີ່ມ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີສັນຕິພາບຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດ ແລະ ບັນດາປະເທດ ສັງຄົມນິຍົມອ້າຍນ້ອງ. ພວກເຮົາ ຕີລາຄາສູງ ຫລັກພື້ນຖານ ແລະ ສະຕິຮັບຜິດຊອບຢ່າງເຕັມສ່ວນຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງບັນດາປະຊາຊາດ ເຊິ່ງໄດ້ສະແດງອອກໃນການພົບປະຂັ້ນສູງ ລະຫວ່າງສະຫະພາບໂຊວຽດ ກັບສະຫະລັດອາເມລິກາ ທີ່ເຊີເມືອ ໃນຫວ່າງເດືອນ ມີ. ສະຫະລັດອາເມລິກາ ຕ້ອງຢຸດຕິການຂະຫຍາຍສົງປະກອບອາວຸດ ຢູ່ເທິງພື້ນດິນ ແລະ ໃນອາວະກາດ ຕ້ອງປະຕິບັດຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງເຂົາ ດ້ວຍການກະທຳຕົວຈິງ.

ບັນດາປະເທດໃກ້ຄຽງ, ນະໂຍບາຍອັນສະເໝີຕົ້ນສະເໝີປາຍ ຂອງປະເທດເຮົາ ເໝີນນະໂຍບາຍສັນຕິພາບ ແລະ ມິດຕະພາບ, ພ້ອມກັບສາທາລະນະລັດສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ ແລະ ສາທາລະນະ

ລັດປະຊາຊົນກຳປູເຈຽ; ພວກເຮົາ ໄດ້ເຮັດ ແລະຈະເຮັດສຸດຄວາມ ສາມາດຂອງຕົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຊຸກຍູ້ການພັດ ປະຫາລົກ ລະຫວ່າງ ຊ ກຸ່ມປະເທດອິນດູຈີນ ແລະອາຊຽນ, ອັນແນ່ໃສ ສ້າງ ອາຊີອາຄະເນ ໃຫ້ເປັນພາກພື້ນແຫ່ງສັນຕິພາບ, ສະຖຽນລະພາບ, ມິດ ຕະພາບ ແລະການຮ່ວມມື ປາສະຈາກການແຊກແຊງຈາກພາຍນອກ.

ພວກເຮົາ ແຫ່ງຄະນະມິດຕະພາບຄາມບ້ານພໍ່ເມືອງນ້ອງທີ່ ມີມາແຕ່ໂບຮານນະການ ລະຫວ່າງປະຊາຊົນລາວ ກັບປະຊາຊົນໄທ, ຢຶດໝັ້ນໃນການຮັກສາ ແລະຂະຫຍາຍການພົວພັນຄາມບ້ານໃກ້ເຮືອນ ຄຽງທີ່ດີງາມ ລາຊະອານາຈັກໄທ ບົນພື້ນຄານແຫ່ງຄະເຫລ່ງການຮ່ວມ ລາວ-ໄທ ສ້າງສະບັບໃໝ່ ໝກ, ແຕ່ພວກເຮົາກໍເດັດດຽວຕາມ ທຸກກົນອຸບາຍ ແລະການກະທຳອັນເປັນປໍລະປັກທີ່ລ້ວງລ້ຳອະທິປະໄຕ ແລະຜົນປະໂຫຍດ ອັນຄົບຖ້ວນຂອງປະເທດເຮົາ, ທີ່ກໍ່ຄວາມ ເຄັ່ງຕຶງ ໃນການພົວພັນ ລະຫວ່າງປະເທດທັງສອງ, ທີ່ທຳລາຍ ມິດຕະພາບ ລະຫວ່າງສອງຊາດ. ຂ້ສະເໜີວ່ານຶ່ງຂ້ອງລັດຖະບານເຮົາ ກ່ຽວ ກັບການດຳເນີນການເຈລະຈາໃນລະດັບລັດຖະບານ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນ ຫາທັງໝົດໃນການພົວພັນລະຫວ່າງປະເທດທັງສອງນັ້ນ ເປັນການສອດ ຄ່ອງກັບຄວາມມຸ່ງມາດປາຖະໜາອັນແຮງກ້າ ແລະຜົນປະໂຫຍດ ອັນ ຍືນຍົງຂອງ ຊ ຝ່າຍ, ມັນໄດ້ຮັບການເຫັນໃຈ ແລະການ ສະໜັບ ສະໜຸນຈາກປະຊາຊົນໄທຊົນຄົນຕ່າງໆ ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ກໍ່ໄດ້ຮັບ ການຊົມເຊີຍຈາກທ່ານສ່ຽງໃນ ໂລກ. ພວກເຮົາຫວັງວ່າລັດຖະບານ ລາຊະອານາຈັກໄທ ຈະຕອບສະໜອງຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ຕໍ່ສະເໜີ ອັນສົມ

ເຫດສົ່ງເສີມຄວາມສັມພັນທະໄມຕີ.

ພວກເຮົາ ຍາມໃດກໍແຜ່ຂະຫຍາຍມິດຕະພາບທີ່ມີມາແຕ່ເກົ່າ ມານ ລະຫວ່າງປະຊາຊົນເຮົາກັບປະຊາຊົນລາວ, ມີຄວາມຮູ້ ບຸນຄຸນ ຢ່າງຈິງໃຈ ຕ່ໍການສະໜັບສະໜູນ ແລະການຊ່ວຍເຫລືອຂອງ ປະຊາ ຊົນລາວ ແກ່ພາລະກິດກູ້ຊາດ ຕາມອຸເມລິກາຂອງປະຊາຊົນເຮົາ. ພວກເຮົາຫວັງວ່າ ການພົວພັນລະຫວ່າງປະເທດເຮົາ ກັບສາທາລະ ນະລັດປະຊາຊົນລາວ ຈະໄດ້ກັບຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ ແລະພັດທະນາ ການເຄົາລົບເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕ, ຜົນປະໂຫຍດ ອັນຄົບຖ້ວນ ຂອງກັນ, ບ່ໍແຊກແຊງເຂ້ົາໄປໃນການພາຍໃນຂອງກັນ, ບ່ໍຮຸກຮານ ກັນ, ຢູ່ຮ່ວມກັນໂດຍສັນຕິ.

ພວກເຮົາ ຕ້ົານຄ້ານຂະບວນການບັນດາປະເທດບ່ໍຮ່ວມຊາ ອັນມີ ສາທາລະນະລັດ ອິນເດ ເປັນປະທານ ແລະພວກເຮົາ ຈະ ເອກແຮງປະກອບສ່ວນເຂ້ົາໃນຄວາມເຕົ້ໃຫ ເຂ້ັມແຂງຂອງຂະບວນ ການໃນການຕ່ໍສູ້ຕາມຈຸດປະສົງດ່ັງກ່ົາ ເພ່ືອສັນຕິພາບ ເອກະລາດແທ້ ຊາດ ແລະການພັດທະນາ, ເພ່ືອລະບຽບເສດຖະກິດສາກົນໃໝ່.

ພວກເຮົາ ສະໜັບສະໜຸນຢ່າງແຂງແຮງຂະບວນການປົດປ່ອຍ ຊາດແລະເອກະລາດແທ້ຊາດໃນບັນດາປະເທດຊາດອາຊ່ີອາຟ້ຣິກ ກາ, ອາເມລິກາລາຕ້ົນ, ສະໜັບສະໜຸນຢ່າງແຂງແຮງ ຕ່ການ ຕ່ສູ້ ເພ່ືອປະຊາທິປະໄຕ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າທາງສັງຄົມຂອງຊົນຊ້ັນກຳ ມະກອນ ແລະປະຊາຊົນຜູ້ອກແຮງງານໃນບັນດາປະເທດທຶນນິຍົມ.

ພວກເຮົາ ສະແດງຄວາມສາມັກຄີ້ຮ້ຽບຮ້ອຍກັບປະຊາຊົນຫຼາຍໃນ
ການຕ້ານນະໂຍບາຍປ່ລະປັກຂອງຈັກກະພັດອາເມລິກາ; ສະແດງ
ຄວາມສາມັກຄີ ກັບປະຊາຊົນເກົາຫລີ ທ໊ີພວມຕ໊ໍ້ສູ້ເພ່ໃສ່ເຕ໊ົ້າໂຮມປະ
ເທດຊາດເປ້ັນອັນໜ໊ຶ່ງອັນດຽວໂດຍສັນຕິ; ພວກເຮົາສະແດງຄວາມ
ສາມັກ໊ຄີກັບປະຊາຊົນອິນເດຍ, ສະໜັບສະໜຸນ ນະໂຍບາຍຕ່າງປະ
ເທດອັ້ນຕ໊ັ້ງໜ້ໍ ແລະທ໊ລ໊ັ້ມຂ໊ອງລ໊ັດຖະບານອິນເດ ໃນການປ໊ົກ
ປ໊ັກຮ໊ັກສາສັນຕິພາບໃນອາຊ໊ີ ແລະໃນໂລກ; ພວກເຮົາສະແດງຄວາມ
ສາມັກ໊ຄີກັບປະຊາຊົນ ອ້ັບການ໊ິດສ໊ະຕ້ັງ ທ໊ີ່ພວມປ໊ົກປ໊ັກຮ໊ັກສາພາກ໊ໝ
ຂ໊ອງການປ໊ະຕ໊ິວ໊ັດເດ໊ີ່ມ ເມ໊ສາ ຢ່ໍາງ໊ິ່ງ໊ໍາດການ໊ແກ໊ໝ; ພວກເຮົ໊ໍ
ເວລາໃດ ກ໊ໍ່ມ໊ີ່ຢ່ໍາງປະຊາຊົນມ໊ິກຣາກ໊ໍາ, ແ໊ອມຊ໊ານວ໊ໍາ ແລະ
ປ໊ະເທດ໊ອ່ື ໆ ໃນ໊ອາເມ໊ລ໊ິກາລ໊າຕ໊ິ່ນ, ປ໊ະຊ໊າຊ໊ົນ ນ໊ານ໊ິ່ເບ໊ຍ, ປ໊ະຊ໊ໍ
ຊ໊ົນປ໊ໍາແລ໊ັດສ໊ະຕ໊ິ່ນ, ລ໊ັ້ບ໊ໍ ແລະບ໊ັນດ໊ໍາປ໊ະເທດ໊ອາລ໊ັ້ບ໊ອ່ື ໆ ທ໊ີ່ພວມຕ໊ໍ
ສູ໊້ຢ່ໍາງ໊ິ່ງ໊ໍາດການ໊ແກ໊ໝ ຕ໊ານລ໊ັດທ໊ິ່ລ໊ັກກ໊ະພ໊ັດ,ລ໊ັດທ໊ິ່ລ໊ໍາເ໊ມ໊ິ່ງ໊ຂ໊ົ້ມ໊ເກ
ແລະໃ໊ໝ, ລ໊ັດທ໊ິ່ລ໊ໍາໂ໊ໝກ໊ເ໊ຊ໊ືອ໊ໍາດ໊ຜ໊ວ໊ັ້ນ, ລ໊ັດທ໊ ຊ໊ຶ໊ໂ໊ອ໊ົ້ດ, ເ໊ພ໊ິ່ງ໊ເ໊
ກ໊ະລ໊າດ, ອ໊ົ້ດສ໊ະທ໊ລ໊ະພ໊າຍ ແລະສ໊ົ້ດ໊ແ໊ໜ໊ງ ການ໊ດ໊ໍ່ລ໊ິ່ງ໊ຊ໊ອ໊ົ້ດຕ໊ານ ເ໊ສ໊ັ້ນ
ທ໊ິ່ງ໊ທ໊ົ້ນ ເ໊ລ໊ືອ໊ກ໊ເ໊ອ໊ົ້ໍ.

ຈ໊ານ໊ກ໊ເ໊ອ໊ທ໊ິ່ຂ໊ອ໊ງ໊ງ໊ານ ໂ໊ຮ໊ມ໊ຊຸ໊ມ໊ມຸ໊໊ນ໊ອ໊ັນ໊ຄ໊ກ໊ຂ໊ົ້ມ໊ມ໊ົ້ ຂ໊ານ໊ພ໊ະ໊ເ໊ຈ໊ົ້ໍ ຂ
ສ໊ະແດງ໊ຄ໊ວ໊ານ໊ຮຸ໊໊ບຸ໊໊ນ໊ຄຸ໊໊ນ໊ອ໊ັນ໊ຈ໊ິ່ງ໊ໃ໊ຈ ແລະ໊ເ໊ລ໊ົ້ກ໊ເ໊ຊ໊ົ້ໍ ຂ໊ອ໊ງ໊ພ໊ັກ, ລ໊ັດ ປ໊ະ
ຊ໊າຊ໊ົນ໊ລ໊ານ໊ ເ໊ຜ໊ົ້ໍ ຕ໊ານ໊ ຕ໊ານ໊ ຕ໊ານ໊

ຕ້ານຊ່ວຍເຫລືອອັນໃຫຽ່ຫລວງ ແລະມີປະສິດທິຜົນຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດ; ຕ້ານຊ່ວຍເຫລືອອັນປະເສີດຂອງບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມອ້າຍນ້ອງອື່ນໆ, ຕ້ານເຫັນໃຈສະໜັບສະໜຸນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫລືອຂອງບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດ, ຂອງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ຂອງປະຊາຊົນທົ່ວໂລກຫ້ອມສັນຕິພາບ ແລະຄວາມຍຸດຕິທຳ ຢູ່ໃນໂລກ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ການພາລະກິດປົກປັກຮັກສາ ແລະສ້າງສາປະເທດຊາດຂອງປະຊາຊົນລາວພວກເຮົາ.

ພ້ອງຮ່ວມຊາດ, ສະຫາຍ ແລະເພື່ອນມິດທັ້ງຫລາຍ,

ຄວາມເປັນມາຂອງຊາດເຮົາໃນ ໑໐ ປີທີ່ຜ່ານມາ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຢ່າງປະຈັກແຈ້ງວ່າ: ປະຊາຊົນເຮົາມີກຳລັງໃຈ ແລະມີຄວາມສາມາດພຽງພໍໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະສ້າງສາບ້ານເມືອງ. ການນຳພາຂອງພັກເຮົາ ເໝາະສົມຕ້ອງສອງໃສ. ການຮຸ່ງເຮືອງຂອງສາກົນ ຕໍ່ພາລະກິດອັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາ ເໝາະໃຫຽ່ຫລວງ.

ແຕ່ຢ່າງໃດກໍດີ, ສະພາບການຂອງໂລກ ແລະພາກພື້ນຍັງຈະຜັນແປໄປຢ່າງສັບສົນ, ບົ່ມເສັ້ນທາງແຫ່ງການກ້າວຂຶ້ນ, ພວກເຮົາຍັງຈະປະສົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫລາຍປະການ, ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ໃນຊຸມປີໜ້ານີ້, ທ້ອພັກ, ທ້ອກອງທັບ ແລະທ້ອປວງຊົນເຮົາ ຈົ່ງຕັດສິນໃຈ ສືບຕໍ່ປະຕິບັດບັນດາໜ້າທີ່ ເຊິ່ງກອງປະຊຸມໃຫຽ່ ຄັ້ງທີ III ຂອງພັກໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ປະກົດເປັນຈິງ.

ພວກເຮົາ ຈົ່ງຮ່ວມແຮງ ເພີ່ມທະວີຄວາມສາມັກຄີປອງດອງ, ຄວາມສາມັກຄີພັນດາເຜົ່າ, ເຊີດຊູສະຕິລະວັງຕົວ, ຮ່ວມແຮງປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ, ເພີ່ມທະວີລະບົບຜະເດັດການກຳມາຊີບ, ເສີມຂະຫຽາຍສິດເປັນເຈົ້າຂອງປະຊາຊົນ ແຕ່ຮ້ອຍຮາກຖານຂຶ້ນມາ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະເສີມຂະຫຽາຍໜ້າທີ່ຂອງການປະຕິວັດ.

ພວກເຮົາ ຈົ່ງຮ່ວມແຮງສ້ຳຊຸມດັ່ນສ້າງ, ກ່ສ້າງເສດຖະກິດ, ຂະຫຽາຍວັທະນະທຳ, ຕ້ານ້ຳປ່ອແປງຊ່ວຍການເປັ້ນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນ. ພວກເຮົາ ຈົ່ງສຸມໃສ່ຊຸກຍູ້ການຜະລິດທາງດ້ານກະສິກຳ, ປ່າໄມ້, ສົມທົບຢ່າງເໝາະແໝ ລະຫວ່າງການກະສິກຳປ່າໄມ້ກັບອຸດສາຫະກຳ, ຍູ້ແຮງເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນ, ແກ້ໄຂບັນຫາ ທັນຍາຫານໃຫ້ໄດ້ຢ່າງໜ້ກເໝ, ຂະຫຽາຍເສດຖະກິດຜະລິດສິ້ນຄ້າ, ສ້າງຜະລິດພັນທ່ເປັນສິ້ນຄ້າໃຊ້ສອຍຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ແລະເປັນສິ້ນຄ້າ ຂາອອກໃຫ້ຫລາຍກ່ວາເກົ່າ. ສ້າງຮ້ອງກຖານວັດຖຸອັນຈຳເປັ້ນ ເພ່ືອກ ຈຳນວນໜ່ຶ່ງ ເຊ່ືອຈຸດໃຈກ້ານ ເໝ ການຂະຫຽາຍຕ້ານ້ຳງຄົມ ເລະໄປສະນີ, ສ້າງບັນດາກຸ່ມເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ທ່ຽ້ບໃຊ້ການກະສິກຳ, ປ່າໄມ້, ສ້າງເຂດເສດຖະກິດຈຸດໜ້ກຈຳນວນໜ່ຶ່ງ ໃຫ້ທ້ວປະເທດ ເລະສ້າງເຂດເສດຖະກິດພູດອຍເລບຢ່າງ.

ພວກເຮົາ ຈົ່ງຊຸກຍູ້ການປະຕິວັດທາງດ້ານວັທະນະທຳເລ ຄິດຢ່າງແຂງແຮງ, ດຳເນີນການປະຕິຮູບການສຶກສາ, ເອ້ົາການສຶກສາ ຕິດພັນກັບຊ່ວິດເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ຍົກລະດັບຄຸນນະພາບຂອງການສຶກສາໃຫ້ສູງຂ້ຶ້ນ ເ້ືອກ, ຂະຫຽາຍຂະບວນການສ້ລະປະ

ວັນນະຄະດີ, ກິລາ ກາຍະກຳ, ຂະບວນ ການ ອະນາ ໄມ ມີ ສະອາດ, ຂະບວນ ການ ສ້າງ ເຮືອນ ແຜນ ຕ ໍ ລ ິ ງ ຊ ຶ ດ ໃ ໝ ່ , ຕ ້ ອ ງ ພ າ ລ ິ ນ ລ ້ າ ງ ຣ ົ ກ ຄ ອ ງ ປ ະ ເ ພ ນ ທ ີ ສ ້ ອ ງ ໃ ສ ່ ສ ະ ທ ວ ນ ບ ຸ ນ ເ ຖ ິ ງ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ແ ລ ະ ສ ຸ ຂ ະ ພ າ ບ . ເ ພ ນ ທ ະ ອ ິ ກ ານ ເ ບ ິ ່ ງ ເ ຍ ງ ຖ ຸ ເ ລ ສ ຸ ຂ ະ ພ າ ບ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ , ຂ ອ ງ ເ ມ ັ ຽ ນ ແ ລ ະ ເ ດ ັ ກ . ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຕ ອ ງ ເ ອ ົ າ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ເ ປ ັ ນ ພ ິ ເ ສ ດ ໃ ນ ກ ານ ສ ້ າ ງ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ , ກ ຳ ມ ະ ກ ອ ນ ແ ລ ະ ສ ້ າ ງ ຄ ົ ນ ລ າ ວ ໃ ໝ ່ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ , ເ ປ ັ ນ ເ ມ ັ ຽ ນ ຮ ຸ ນ ຄ ົ ນ ສ ຶ ບ ທ ອ ດ ທ ີ ຈ ົ ງ ຮ ັ ກ ພ ັ ກ ຕ ິ ພ າ ລ ะ ກ ິ ດ ປ ะ ຕ ິ ວ ັ ດ ຂ ອ ງ ພ ັ ກ .

ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຈ ົ ງ ຮ ີ ບ ເ ຮ ັ ງ ເ ພ ນ ທ ະ ອ ິ ກ ານ ສ ຳ ພ ັ ນ ທ າ ງ ດ ານ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ອ ັ ນ ພ ັ ກ ເ ພ ນ ກ ັ ບ ຂ ອ ງ ຄ ົ ນ ງ ານ ແ ລ ະ ກ ຳ ປ ຸ ເ ຈ ຣ , ສ ້ າ ງ ກ ານ ເ ຄ ື ່ ອ ນ ໄ ຫ ວ ກ ານ ຮ ວ ມ ມ ື ແ ລ ະ ພ ວ ມ ກ ັ ນ ກ າ ວ ຂ ຶ ້ ນ , ເ ປ ີ ດ ກ ວ ້ າ ງ ກ ານ ຮ ວ ມ ມ ື ທ າ ງ ດ ານ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ກ ັ ບ ສ ະ ຫ ະ ພ າ ບ ໂ ຊ ວ ຣ ົ ດ ແ ລ ະ ບ ັ ນ ດ າ ປ ະ ເ ທ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ອ າ ຍ ົ ວ , ພ ວ ມ ກ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ກ ໍ ເ ປ ີ ດ ກ ວ ້ າ ງ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ທ າ ງ ດ ານ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ກ ັ ບ ບ ັ ນ ດ າ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ພ ື ່ ອ ມ ິ ດ , ຍ າ ດ ແ ຍ ງ ເ ອ ົ າ ກ ານ ຊ ួ ຍ ເ ຫ ລ ື ອ ຂ ອ ງ ບ ັ ນ ດ າ ອ ົ ງ ກ ານ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ສ າ ກ ົ ນ .

ຢ າ ກ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ພ າ ທ ົ ດ ງ ກ າ ວ ເ ທ ິ ງ ນ ັ ້ ນ ໃ ຫ ປ ະ ກ ົ ດ ເ ປ ັ ນ ຈ ິ ງ , ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຕ ອ ງ ເ ດ ີ ນ ຣ ອ ບ ລ າ ງ ກ ວ ໄ ຂ ຄ ຸ ນ ຄ ອ ງ ລ ອ ມ ສ ູ ມ ອ າ ດ ຍ າ ສ ິ ດ , ເ ກ ື ອ ກ ູ ນ ແ ລ ະ ຕ ອ ງ ພ າ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ກ ວ ໄ ຂ ຄ ຸ ນ ຄ ອ ງ ໃ ໝ ່ , ເ ຍ ົ ວ ຂ ັ ນ ແ ລ ະ ມ ອ ບ ສ ິ ດ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ າ ໃ ຫ ທ ອ ງ ຖ ິ ່ ນ ແ ລ ະ ຣ າ ກ ຖ າ ນ , ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ກ ານ ໄ ລ ຣ ົ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ແ ລ ະ ດ ຳ ເ ນ ີ ນ ທ ຸ ລ ะ ກ ິ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ , ສ ົ ມ ທ ົ ບ ມ ີ ຜ ົ ນ ປ ะ ໂ ຫ ຍ ດ ຢ ່ າ ງ ກ ົ ມ ກ ຽ ວ , ປ ັ ບ ປ ຸ ງ ບ ຸ ລ ะ ມ ะ ກ ິ ດ ຈ ິ ດ ໃ ຈ ແ ລ ะ ເ ຍ ບ ແ ຜ ວ ຣ ັ ດ ວ ຽ ກ ໃ ໝ ່ ໃ ສ ່ ຊ ຸ ກ ຍ ຸ ກ ານ ຍ ົ ກ ຜ ະ ລ ິ ດ ຕ ະ ພ າ ບ , ຄ ຸ ນ ນ ะ ພ າ ບ ແ ລ ะ ປ ะ ສ ິ ດ

ທີ່ຜົນໃຫ້ສຸກຂຶ້ນ, ເຮັດໃຫ້ສະພາບການເສດຖະກິດສັງຄົມ ຂອງປະເທດເຮົາ ມີການພັນປຽນດີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ຕ້ອງປະຕິບັດລະບຽບປະຢັດຢ່າງເຄັ່ງຄັດໃນທຸກ ຂົງເຂດ, ຕ້ານການຟຸມເຟືອຍຂັບສົມບັດ ຂອງລັດ ແລະຂອງປະຊາຊົນ. ຕ້ອງປຸກລະບຽນການປະຕິວັດທໍ່ ຕ້ເນື່ອງກັນຂອງມະຫາຊົນ.

ສະຫາຍ ແລະ ເພື່ອນມິດທັ້ງຫລາຍ,

ໄລຍະທາງ ๑๐ ປີທີ່ປະຊາຊົນເຮົາ ໄດ້ເດີນຜ່ານມາ ແລ້ວນັ້ນ ເປັນໄລຍະທາງທີ່ສະຫງ່າລາສີທີ່ສຸດ, ຜົນສຳເລັດ ຂອງພວກເຮົາ ເປັນພາຫະນິຈໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ບັນດາບົດຮຽນທີ່ຖອດມາ ໄດ້ ກ ເປັນ ລ້ຳຄ່າແທ້ ສຳລັບພວກເຮົາ.

ອະນາຄົດຂອງປະເທດຊາດເຮົາ ເຈີນແຈ່ມໃສ, ພວກເຮົາ ຈ່ງຕັດສິນໃຈ ພ້ອມກັນອອກແຮງ ເສີມຂະຫຍາຍພາກສ່ວນທີ່ຍາດ ເອົາ ມາ ໄດ້, ກ້າວເຂົ້າສູ່ແຜນການ ๕ ປີ ເທື່ອລັດຄັ້ງທີ ๘ ດ້ວຍຄວາມ ຟົດຟື້ນ ແລະຖ່ວງທ້າໃໝ, ແຂ່ງຂັນກັນສ້າງຜົນງານໃໝ ເພື່ອຂ້ຳນັບ ຮັບຕ້ອນກອງປະຊຸມໃຫ່ຽ ຄັ້ງທີ VII ຂອງພັກ.

ພາຍໃຕ້ຄົມທຸງໃໝ່ ກ ຽດສະຫງ່າຂອງພັກ, ເພື່ອປົກປ້ອງ ມີ ຍ ທ ຽ ມ ເຂັ ແຂ່ງ, ເພື່ອຄວາມ ຍ ິ ນ ດ ີ ຊ ຳ ລ ານ ແລະຄວາມ ຜາ ສຸກ ຂອງປະຊາຊົນ ເຜົ່າຕ່າງໆ, ທ້ອ ພັ ກ, ທ້ອ ກ ອ ງ ທັ ບ ແລະ ທ້ອ ປ ວ ງ ຊົນ ເຮົາ ຈ ່ ງ ສ າ ມ ັ ກ ຄ ີ ກ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ເ ໝ ນ ແ ຟ ນ, ຈ າ ດ ທ າ ມ ກ າ ວ ຂ ້ ມ !

- ນ້ຳໃຈອັນດີ ເ ທັ້ນວາ ພັ້ນຍືນ !
- ສັ້ນຕິພາບຂອງ ໂລກ ພັ້ນຍືນ !
- ລັດທິມາກ-ເລນິນ ທີ່ຊະນະເລີດ ພັ້ນຍືນ !
- ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ພັ້ນຍືນ !
- ພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ຜູ້ຄ້ຳຕ້ງ ແລະນຳພາ ທຸກໄຊ ຊະນະຂອງການປະຕິວັດລາວ ພັ້ນຍືນ !

24/VII
ห้ามจำหน่าย

ທິດທາງ ເລ້ືອໜ້ໍ້ທ້ໍ່ມ ໜ້ໍ້ທ້ໍ່ ດ້ານ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງສະໄໝ ຂ້ານ ໜ້ານ ແລະ ຂອງ ຊຸມ ປີ ສະ ເພາະ ໜ້ໍ້ *

๑.- ສິບ ປີ ແຫ່ ງ ໄຊ ຊະ ນະ ອັນ ສະ ຫ ງ່ າ ງາ ມ

๒ ๑ ๗

ພາ ລະ ກິດ ປົກ ປັກ ຮັກ ສາ ແລະ ສ້ າ ງ ລະ ບ ອ ບ ໃ ໝ ່

๑.๑ - ຍ້ ມ ດ າ ຜົ ນ ສ ໍ າ ເ ລ ັ ດ ໃ ນ ໄ ລ ຍ ະ ສ ິ ບ ປ ີ ທ ີ ່ ຜ ່ ານ ມ າ .

๑.๑.๑ - ໄ ຊ ຊ ະ ນ ະ ໃ ນ ພ າ ລ ະ ກ ິ ດ ປ ົ ກ ປ ັ ກ ຮ ັ ກ ສ າ ລ ະ ບ ອ ບ ໃ ໝ ່ .

ໄ ຊ ຊ ະ ນ ະ ອ ັ ນ ຍ ິ ່ ງ ໃ ຫ ຍ ່ ຂ ອ ງ ຊ ົ ນ ເ ຜ ົ ່ າ ລ ຸ ກ ຮ ົ ້ ມ ຍ າ ດ ເ ວ ົ ້ າ ອ ໍ ານ າ ດ ການ ປ ົ ກ ຄ ອ ງ ໃ ນ ທ ້ ອ ງ ຖ ິ ່ ນ ຊ ົ ນ ນ ິ ຍ ົ ມ ປ ະ ຊ າ ທ ິ ປ ະ ໄ ຕ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ໃ ໝ ່ ປ ີ ๑๙๗๕ ນ ັ ້ ນ ເ ປ ັ ນ ຂ ີ ດ ໝ າ ຍ ແ ຫ ່ ງ ບ າ ດ ລ ້ ຽ ວ ອ ັ ນ ໜ ຶ ່ ງ ໃ ນ ປ ະ ວ ັ ດ ສ າ ດ ຂ ອ ງ ຊ າ ດ ເ ຮ ົ ້ າ , ອ ັ ນ ໄ ດ ້ ໄ ຂ ສ ້ າ ງ ກ າ ດ ໃ ໝ ່ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ກ ານ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຕ ົ ວ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ ້ າ .

---

* ຄັດ ຈ າ ກ ບ ົ ດ ລ າ ຍ ງ ານ ການ ເ ມ ື ອ ງ ຕ ໍ ່ ກ ອ ງ ປ ະ ຊ ຸ ມ ໃ ຫ ຍ ່ ຄ ັ ້ ງ ທ ີ ່ /๙/ ຂ ອ ງ ພ ັ ກ . ເ ລ ືອ ນ ພ ະ ຈ ິ ກ ๑๙๗๖ .

ພາຍຫລັງທີ່ຄົນພວກຕ່າງດ້າວມາຄອບຄອງເປັນເວລາເກືອບ ๘๐๐ ປີ ແລະມີບາງເທື່ອໜ້ອຍທີ່ຊົນຊາດຍັງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກຊໍ້າ, ປະເທດເຮົາໄດ້ກາຍເປັນປະເທດເອກະລາດ, ປະຊາຊົນເຮົາໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງປະເທດຊາດ, ເປັນຜູ້ຕັດສິນຊາຕາກຳ ແລະອະນາຄົດຂອງຕົນດ້ວຍຕົນເອງ.

ໃນເງື່ອນໄຂຂອງໂລກປະຈຸບັນ, ການຂ້າມຜ່ານຂັ້ນສູ່ສັງຄົມນິຍົມ ເປັນສິ່ງທີ່ຕອງເປັນໄປທາງພາວະວິໄສ, ມັນສອດຄອງກັບທາງຣົ່ງທ້ວໄປຂອງຍຸກສະໄໝ ແລະກໍເປັນເສັ້ນທາງດຽວເທົ່ານັ້ນ ທີ່ຈະພາປະຊາຊົນເຮົາໄປສູ່ຄວາມມັ່ງຄັ່ງສະຫລະພາບ ແລະ ຄວາມສົມບູນພູນສຸກຢ່າງແທ້ຈິງ. ຍົກເໝວ່ານັ້ນ, ພາຍຫລັງທີ່ປະເທດຊາດໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຢ່າງສົມບູນແລະສຳເລັດການປະຕິວັດຊາດ-ປະຊາທິປະໄຕແລ້ວ ພັກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຕັດສິນໃຈພາປະເທດຊາດກ້າວຂັ້ນຕາມເສັ້ນທາງສັງຄົມນິຍົມ.

ສະຫາຍທີ່ຮັກແພງທັງຫລາຍ !

ໄຊຊະນະທີ່ມີຄວາມໝາຍ ໄຂຊ່ອງທາງ ໃຫ້ແກ່ໄຊຊະນະອັນເດັ່ນພວກເຮົາໄດ້ສ້າງຕັ້ງລະບົບພະເດັດການກຳມາຊຶບ ແຕ່ສູນກາງລົ້ມເຖິງຮາກຖານ, ນຳເອົາພະນັກງານ ແລະສະມາຊິກພັກຜູ້ດີເດັ່ນເຂົ້າຄຸມຄອງລັດ, ກຳເອົາເຄື່ອງມືແຫ່ງຄວາມຮຸ່ງເຮືອງ, ຈຳນວຍຄວບຄຸມການເຄື່ອນໄຫວຕ່າງໆ ທາງເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ, ການສຶກສາ, ຖະແຫລງຂ່າວ, ໂຄສະນາ ...

ການຍາດເອົາອຳນາດການປົກຄອງເປັນບັນຫາທີ່ຍາກຢູ່ແລ້ວ, ແຕ່ ການປົກປັກຮັກສາ ແລະປັບປຸງອຳນາດການປົກຄອງຍິ່ງເປັນບັນຫາທີ່ຍາກໄປກວ່ານັ້ນອີກ. ເລີ່ມແຕ່ ສ.ປ.ປ.ລ ໄດ້ຮັບການສະຖາປະນາຂຶ້ນມາ, ສັດຕູປະເພດຕ່າງໆ ທັງເກົ່າ ແລະໃໝ່ ໄດ້ຄິດຄົ້ນຕ້ານ ຕໍ່ພວກເຮົາຄືນຢ່າງໂຫດຫຼຸ ດ້ວຍຄວາມຫວັງທີ່ການກະບົດ, ໂຄ່ນລົ້ມລະບອບໃໝ່ຕັ້ງແຕ່ຫົວທີ່ໂລດ. ນັບແຕ່ປີ ໝກ ມາເຖິງຮອນ, ພວກເຂົາ ໄດ້ດຳເນີນສົງຄາມທຳລາຍໃນຫລາຍດ້ານ, ທັງຕ້ານພວກເຮົາດ້ວຍກຳລັງອາວຸດ, ນາບຂູ່ວ່າ ຈະຮຸກຮານເຂົ້າມາ, ທັງປົດລ້ອມ, ນ້ຳເພທຳລາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ເອົາວັດທະນະທຳອັນເສື່ອມຊາມ ເຊກຊ້ອນເຂົ້າມາ, ຮັ້ນຮົດຄອງປະເພນີອັນຫລ້າຫລັງ, ການປັ່ນປ່ວນທາງດ້ານແນວຄິດ, ແບ່ງແຍກເຜົ່າຊົນ, ແບ່ງແຍກການນຳກັບມະຫາຊົນ, ແບ່ງແຍກປະເທດເຮົາ ກັບປະເທດອ້າຍນ້ອງ ແລະເພື່ອນມິດ. ແຕ່ ອັນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍກວ່າໝູ່ ເໝນພວກເຂົາໄດ້ໃຊ້ເລ ຫລຸມຕ່າງໆ ມາໆ ເຊກຫລົ້ມເຂົ້າມາໃນບ້ອມທີ່ພວກເຮົາເຜີ, ຂາດສະຕິລະວັງຕົວ ເພື່ອນ້ຳເພທຳລາຍພາຍໃນຂອງພວກເຮົາ, ດ້ວຍເຈດຈຳນົງດຳເນີນການຫັນປ່ຽນໂດຍສັນຕິ ແລະຢຸ ໃຫ້ພວກເຮົາ ຜຶກຈິດສຳນຶກຄຸນພາຍຂອງການປະຕິວັດ, ຕົກເຂົ້າໃນອົງໂຄຈ ມຂອງພວກເຂົາ.

ແຕ່ ໃນ ๑๐ ປີກວ່າທີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາຍາດເອົາໄຊຊະນະອັນໃຫຼຫລວງມາໄດ້. ພວກເຮົາສາມາດປົກປັກຮັກສາອະທິປະໄຕ ແລະເພີ່ມພູນອັນຄົບຖ້ວນ ໄວ້ໄດ້ຢ່າງໝັ້ນຄົງ, ຮັກສາຄວາມ

ສະຫງົບທາງການເມືອງ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນໄດ້, ເຮັດໃຫ້ ການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນມີ ຄວາມປອດໄພ. ອັນທີ່ມີຄວາມພາຍສຳຄັນເປັນພິເສດ ເມື່ອພວກ ເຮົາ ໄດ້ມີມາດຕະການອັນເດັດດຽວ ແລະຄົງແຄ່ວໃນການເຮັດໃຫ້ ປະເທດເຮົາຫລຸດລົງຈາກໄພອັນຕະລາຍແຫ່ງການມາງ ເພແຕ່ພາຍ ໃນອອກ, ທັງເປັນການປະກອບສ່ວນກັບບັນດາປະເທດອ່ອນແອ ກົດກັ້ນຂອງພວກປະຕິການຂະຫຍາຍອານາເຂດ ແຜ່ອຳນາດຕ່ໍ ພ້ມ. ພວກເຮົາ ໄດ້ເດັດດຽວຕ້ານການເຄື່ອນໄຫວມາງ ເພຂອງ ຕ່າງດ່າວຕ່ເອກະລາດ ແລະອະທິປະໄຕຂອງປະເທດເຮົາ; ໄດ້ຍັບ ຍ້ງການຮຸກຮານຂອງພວກປະຕິການໄຫ່ເຂົ້າ ມ ບ່ານ ແຂວ ໄຊ ຍະບຸລີ ຢ່າງມີໄຊ. ປະຈຸບັນ, ກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ ແລະ ປ້ອງກັນ ຄວາມສະຫງົບປະຊາຊົນຂອງພວກເຮົາ ໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ໃນຫລາຍ ດ້ານ, ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍບັນດາເຫລ່າຣົບອາວຸດສະເພາະ ແລະ ກຳ ລັງເຕັກນິກທ່ີຈຳເປັນ. ການຮ່ວມສຳພັນລະຫວ່າງປະເທດເຮົາກັບ ຫວຽດນາມ ໃນການປ້ອງກັນປະເທດຊາດກັບມີນັບ ໄດ້ຮັບການເພ່ ທະອ່ືນ.

ສ່ງເຫລ່ານ້ ໄດ້ຢ້ງຢືນວ່າ ການທ່ີພັກເຮົາກຳນົດສ່ງໜ້າທ່ີ ຍຸດທະສາດ ເລ່ືມແຕ່ທ້ອທ່ີ ປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ແລະສ້າງ ສັງຄົມນິຍົມ ໂດຍເວ້ົາໜ້າທ່ີ ປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ຂ້ົ່ກ່ອນນ້ ເປັນການຖືກຕ່ງຢ່າງສົມບູນ.

๑.๑.๔ - <u>ບັນດາຜົນງານໃນການສ້າງສັງຄົມນິຍົມ</u>.

ສະຫາຍທັ້ງຫລາຍ, ພວກເຮົາກໍ່ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດຫລາຍປະ
ການໃນການກໍ່ສ້າງສັງຄົມນິຍົມ. ແຕ່ ພວກເຮົາຈະບ່ອາດເຫັນໄດ
ພິດ ກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍຂອງຜົນສຳເລັດດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຖ້າພວກເຮົາບ່
ຮັບຮູ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ ກ່ຽວກັບສະພາບການທາງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃນ
ເວລາປະເທດເຮົາຫາກໍ່ກ້າວເຂົ້າສູ່ເສັ້ນທາງສັງຄົມນິຍົມ. ໃນຂະ
ນະນັ້ນ, ເສດຖະກິດຂອງປະເທດເຮົາເຝື່ອນລ້າຫລັງທີ່ສຸດ, ລະດັບ
ວັດທະນະທຳຂອງປະຊາຊົນກໍ່ບ່ຕ່ຳຫລາຍ, ຮາກຖານວັດຖຸ-ເຕັກ
ນິກເກືອບວ່າບ່ມີຫຍັງ, ທຶນຮອນຂາດເຂີນ, ຜົນຮ້າຍຕາມມາ ຂອງ
ສົງຄາມ ເຄາະລ້ຳລ້າເມືອງຂົ້ນເຜບໃໝ່ກໍ່ໜ້ວງທີ່ສຸດ, ຊົນຊົນ
ເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ຄົ້ນແຄ
ພະນັກງານ ແລະສະມາຊິກພັກເຖິງເຝື່ອນວ່າ ໄດ້ຮັບການທົດສອບໃນ
ການປະຕິວັດຊາດ-ປະຊາທິປະໄຕ ມາແລ້ວກ່ຕາມ ແຕ່ ຈຳນວນບ່
ຫລາຍ ແລະບ່ທັນມີຄົດຮ່ວມຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ, ໂດຍສະເພາະເຝື່ອນບ່ຄົ
ຮ່ວມຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ. ຍ້ອງໄປກ່ວານັ້ນ ໃນຂະບວນວັດແຫ່ງ
ການສ້າງສັງຄົມນິຍົມນັ້ນຊ້ຳພັດມີໄພທຳມະຊາດເກີດຂົ້ນຢ່າງຕ່ເນ່ືອງ
ກັນ, ສັດຕູຢູ່ໃນປະເທດ ແລະນອກປະເທດ ກ່ອກແຮງລົບກວນທຳ
ລາຍຢ່າງເປັນປະຈຳ.

ເຖິງຢ່າງໃດກ່ດີ, ພາຍໃຕ້ເສງສະຫວ່າງຂອງບັນດາມະຕິ
ຂອງພັກ, ປະຊາຊົນເຮົາ ໄດ້ສາມາດສ້າງໜ້າປະວັດສາດໃໝ ຂອງ
ຕ່ເນ່ືອງ, ຫ້າວຫັນອອກແຮງຟື້ນຟູ ແລະ ກ່ສ້າງເສດຖະກິດ, ຊຸກຍູ
ການຜະລິດຢ່າງແຂງແຮງ, ເຮັດໃຫ້ວົງການເປັນຢູ່ມີຄວາມສະຫງົບ

ປົກກະຕິເທື່ອລະກ້າວ, ບັນລຸຜົນສຳເລັດໃນການປະຕິບັດບັນດາຕົວ
ເລກຄາດໝາຍຜົນຕາມທີ່ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງທີ III ຂອງພັກວາງ
ຊຊກ.

ດ້ານກະສິກຳ, ພວກເຮົາໄດ້ຄ່ອຍໆ ຫັນຈາກການກະສິກຳທີ່
ຖືເອົາການປູກເຂົ້າເປັນຕົ້ນຕໍ, ຜະລິດລະດູດຽວ ໄປສູ່ການກະສິກຳ
ທີ່ປູກພືດຫລາຍຊະນິດ, ເໝາະສົມ ເຊິ່ງຖືປູກ ເຊິ່ງ ເລີ່ມເຮັດກະເສດສຸມ.
ຜົນງານທີ່ສຳເລັດ ເດັ່ນ ເໝາະຍອດປະລິມານການຜະລິດເຂົ້າເປືອກ ໃນປີ
ໝ໗໕ ໄດ້ສົມປີ ໝ໗ຝ ເຖິງ ๔ ເທົ່າກວ່າ, ເຖິງເໝາະວ່າ ຈຳ
ນວນພົນລະເມືອງ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນໄວກໍຕາມ, ພວກເຮົາກໍສາມາດຮຸ່ງເຮືອ
ເອງທາງດ້ານທັນຍາຫານ ເຊິ່ງ ອາຫານໂດຍສົ່ງຕາມ. ຊາວນາຢູ່
ບາງບ່ອນ ຍັງມີທັນຍາຫານແຮ ໄວ້ໝົ່ວກ. ການລ້ຽງສັດ ໄດ້ມີ
ບາດກ້າວຂະຫຽາຍຕົວຢ່າງແຂງແຮງ, ໂດຍສະເພາະເໝາະການລ້ຽງ
ສັດຢູ່ໃນຄອບຄົວ. ເວົ້າສະເພາະແຕ່ຈຳນວນງົວ ຄວາຍ ເໝາະໄດ
ເພີ່ມຂຶ້ນ ຝ% ຖ້າທຽບໃສ່ເວລາທີ່ກ່ປົດປ່ອຍໃໝ່. ການປູກຕົ້ນໄມ
ອຸດສາຫະກຳກ້ໄດ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດພໍສົມຄວນ. ປີ ໝ໗໕, ປະລິມານ
ການຜະລິດກາເຟ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ๔ ເທົ່າ, ຢາສູບ ເພີ່ມຂຶ້ນ ๓ ເທົ່າ
ທຽບໃສ່ປີ ໝ໗ຝ. ຣາກຖານວັດຖຸເຕັກນິກທາງດ້ານກະສິກຳກ້ໄດ
ຮັບການສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ເຊິ່ງຕື່ມ ແລະ ເລີ່ມມີຄຸນປະໂຫຽດອັນຕ້ວໜ້າຕ
ການຜະລິດ.

ດ້ານປ່າໄມ້, ພວກເຮົາໄດ້ດຳເນີນການສຳຫລວດສົບຄົ້ນປ່າ
ໄມ້ໃນເຂດຈຸດໜ້າອັນເໝາະໃສ່ຂຸດຄົ້ນທ່າແຮງຂອງປະເທດເຮົາໃນດ້ານ

มี. พอกเรา ไดมีผมงานสอมใดสอมหนึ่ง และไดมีบิดธรมใม
เบองตนจำนอมหนึ่ง กรอบกามทุละกิดปา ไม, กามปกปักธัก
สาแหลงเคองปาของถิงอันมีคา.

ดานอุดสาหะกำ, ใน ๑๐ ปี ที่ผามมาประลิมานผะลิต
พันอุดสาหะกำไดเพิ่มขึ้น ๔,๔ เท่า, ไดสางผะลิดพันใหม
๑๑กหลายอะนิด และกมสินคาขา๑๑กจำนอมหนึ่ง.

ดานหัดถะกำ, พอกเรา ไดเอาใจใสฟื้นฟู บันดาอิชา
ชางหัดถะกำและหัดถะกำสิละปะที่เปนมุนเชื่องของประชาชิน,
ดงนน จึงเร่ดใหกามผะลิด ของละเพงกามมีกามละหราย
ตอยางกวางขวางอยูในหลายทองถม, สางผะลิดพันสินคาใช
สอยหลายอะนิดอยูในประเทด และเปนสินคาขา๑๑ก, ประกอบ
สอมอยางสำคันเขาในกามสางอรกเร่ดงานทำ และเพิ่มลาย
รับใหแกประชาชิน.

ใน ๑๐ ปีที่ผามมา, พอกเรา ไดลงทีมเขาใสกามก่
สางพื้นถานเปนจำนอมหลายพสินคอม, สะเพาะอยางยิ่งเฒม
สุมใสถานคิมมาคิมขึมสูง เชื่องเปนของที่พอกเรามีคอามหรูง
ยากกวาพุ. มาเถิงปะจุบัน, เสนทางลิดไดไปรองถปะมาม
๒๐% ของจำนอมเมืองในทั่วประเทด, คอามสามาดขึมสูงอยู
พายในประเทดและขึมสูงผานแดนของพอกเราก็เพิ่มขึ้นหลาย,
อันเปนกามประกอบสอมอยางใหรูหลองเขาในกามอุกยุกามผะ
ลิด และตอบสะพองคอามธรกธองตองกามในกาม ไปมาของ

ປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ. ການແລກປ່ຽນວັດທະນະທຳ ເປັນຂົງເຂດໜຶ່ງ ທີ່ພວກເຮົາຖືເປັນສຳຄັນຍິ່ງ. ພວກເຮົາໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ ເປີດກວ້າງ ຕ້ອນຮັບການຄ້າຂອງລັດ, ຂອງລວມໝູ່ ແລະ ປະຕິບັດຮູບການ ຫຸ້ນ ສ່ວນລະຫວ່າງລັດ ກັບເອກະຊົນໃນດ້ານການຄ້າຢູ່ໃນ ຫລາຍບ່ອນ. ລາຍຮັບຈາກແຫລ່ງຕ່າງໆ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນທຸກປີ, ຫລາຍແຂວງສາມາດດຸ່ນດ່ຽງງົບປະມານເອົາເອງໄດ້ ແລະ ກ້າວ ເຮັດພັນທະຕ່າງປະມານສູນກາງອີກດ້ວຍ.

ກ່ຽວກັບການພົວພັນທາງດ້ານເສດຖະກິດກັບຕ່າງປະເທດ, ພວກເຮົາໄດ້ເປີດກວ້າງການພົວພັນທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ວິທະຍາ ສາດ-ເຕັກນິກ ກັບສະຫະພາບໂຊວຽດ, ບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມ ອ້າຍນ້ອງ ແລະປະເທດອື່ນໆ. ການຮ່ວມມື ແລະສຳພັນທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ ລະຫວ່າງປະເທດເຮົາກັບ ๘ ປະເທດອ້າຍນ້ອງໃນອົມ ກຸ່ມ, ໂດຍສະເພາະ ກັບຫວຽດນາມ ໄດ້ມີບາດກ້າວຂະຫຍາຍຕົວ ໃຫ່ເລິ່ມແຕ່ຫ້ອງ ແລະຮາກຖານຂຶ້ນມາ ດ້ວຍບັນດາເຂດວິທີ ທີ່ ສອດຄ່ອງ ແລະກໍໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດເບື້ອງຕົ້ນແລ້ວ. ພວກເຮົາກໍໄດ້ຮັບ ການສະໜັບສະໜຸນ, ການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະການຮ່ວມມືອັນມັ່ນຄົງ ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງບັນດາປະເທດອ້າຍນ້ອງ ແລະເພື່ອນມິດໃນໂລກ. ຍອດ ມູນຄ້າຂາອອກໃນປີ ๑๙๕ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ๕ ເທົ່າ ຖ້າທຽບໃສ່ປີ ๑๙๗. ສ່ວນດ້ານ ໄດ້ປະກອບສ່ວນຢ່າງສຳຄັນ ເຂົ້າໃນການຊຸກຍູ້ການຜະ ລິດ, ປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງເສດຖະກິດ ຂອງປະຊາຊົນເຮົາ ແລະໃນການ ສ້າງຮາກຖານວັດຖຸຂອງສັງຄົມນິຍົມໃນເບື້ອງຕົ້ນ.

ກ່ຽວກັບການດັດສ້າງສັງຄົມນິຍົມແລະການກ່ໍ້ສ້າງ ການພົວພັນການຜະລິດໃໝ່: ຫລັງຈາກປະເທດຊາດ ໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍ, ລັດໄດ້ກຳເອົາຂະເໜງເສດຖະກິດອັນຕ໋ົ້ມຕ໋ຫລາຍຂະເໜງດ໋ວຍການໂອນມາເປັນກຳມະສິດຂ໋ອງລັດ ແລະກ່ໍ້ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່. ເມ໋ືອເປັນເຊ່ັ້ນນ໋ັ້ນ ຂົງເຂດເສດຖະກິດຂ໋ອງລັດໄດ້ກ໋ໍ້ວ໋ຂຶ້ນໃນຂັ້ນ໋ຕ໋. ຂະບວນການນ໋ັ້ນເປັນສະຫະກອນກະເສດ ກ໋ໍ້ບາດກ໋ວນ໋ັ້ນປ່ຽນດ໋ີພ໋ືນຄວນ,ມາຮ໋ອດປະຈຸບ໋ັ້ນນ໋ີ້ ມ໋ີ ໕ ແຂວງ ໄດ້ສ໋ຳເລ໋ັດໂດຍພ໋ື້ນຖານການນ໋ັ້ນເປັນສະຫະກອນ ຢູ໋່ໃນເຂດເຮ໋ັດນາ, ນ໋ອກ໋ານ໋ັ້ນ ແຂວງ໋ັ້ນ໋ໆ ກ໋ໍ້ພ໋ວມພ໋ັ້ນຂະຫຽາຍວຽກງານນ໋ີ້ດ໋ວຍລ໋ະດ໋ັບແຕ໋ກ໋ຕ໋າງ໋ັ້ນ; ສະຫະກອນຈ໋ຳ໋ວນ໋ັ້ນ ກ໋ໍ້ຖ໋ືກຈ໋ຳເນ໋ີນການຜະລ໋ິດທຸລ໋ະກ໋ິດຢ໋ໍ່າງ ໄດ້ຮັບຜ໋ົນດ໋ີ. ພ໋ວກເຮ໋ົາຍ໋ັ້ງ ໄດ້ມ໋ີ ນ໋ັ້ນດ໋ຽວກ໋ານ໋ັ້ນ ເພ໋ົາະສ໋ົມເພ໋ົ່ອມ໋ຳໃ໋ຊ້ ແລະດ໋ັດສ໋ົ້ງ ນ໋ັ້ນດ໋ານ ພ໋ານ ສ໋ອນ ເສດຖະກ໋ິດ ທ໋ັ້ງ ເປັນສ໋ັງ໋ົມນ໋ິຍົມໃນຂົງເຂດ ການ໋ົ້ານ໋ົ້ານ, ຂ໋ົ້ນ ສ໋ົ້ງ, ວຸ໋ດ ສ໋ານ ກ໋ຳ ແລະ ທ໋ັດ ຖະ ກ໋ຳ, ດ໋ັ່ງນ໋ັ້ນ ຈ໋ົ່ງ ໄດ້ຮ໋ັບ ພ໋ານ ກ໋ົ້ານ ອ໋ັນ ແ໋ມ໋ນ ອ໋ນ ໃນ ຂ໋ັ້ນ ຕ໋.

ໃນວຽກງານ ຄຸ໋້ມ ຄ໋ອງ ເສດຖະກ໋ິດ, ພ໋ວກເຮ໋ົາ ໄດ້ພ໋ະຍ໋ານ໋ານ ຄ໋ົ້ນ ຄ໋ວ໋ົ້າ, ຊ໋ອກ ຫ໋ົ້າ ແລະ ສ໋ົ້າງ ກ໋ົ້ານ ໄ ກຸ໋້ມ ຄ໋ອງ ເສດຖະກ໋ິດ ໃ ໝ ຂ໋ົ້ນ ເ ທ ໋ ລ ະ ກ໋ົ້າ ວ ເ ຊ ໋ ົ ່ ງ ສ ໋ ອ ດ ຄ ໋ ອ ງ ນ ໋ ັ ້ ນ ເ ງ ໋ ົ ່ ມ ໄ ຂ ຕ ໋ ົ ້ ວ ຈ ໋ ົ ່ ງ ຂ ໋ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ໋ ົ ້ າ ແ ລ ະ ສ ໋ ອ ດ ຄ ໋ ອ ງ ນ ໋ ັ ້ ນ ທ ໋ າ ງ ວ ຽ ງ ຂ ະ ຫ ຽ ງ ຕ ໋ ົ ວ ຂ ໋ ອ ງ ຍ ຸ ກ ສ ະ ໃ ໝ . ວ ຽ ກ ງ ານ ນ ໋ ັ ້ ນ ເ ປ ັ ້ ນ ແ ຜ ໋ ົ ້ ນ ກ ານ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ກ ານ ດ ັ ດ ແ ປ ງ ໃ ຫ ໋ ົ ້ ດ ີ ຂ ຶ ້ ນ . ກ ານ ເ ຄ ໋ ື ່ ອ ນ ໄ ຫ ວ ຂ ໋ ອ ງ ນ ັ ້ ນ ດ ານ ກ ານ ຈ ໋ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ ພ ວ ມ ຄ ໋ ອ ຍ ໆ ນ ັ ້ ນ ຈ າ ກ ລ ະ ບ ໋ ອ ຍ ຄ ຸ ້ ມ ຄ ໋ ອ ງ ເ ປ ບ ລ ອ ມ ສ ຸ ນ ໋ ອ ກ ດ ຍ າ ສ ິ ດ ບ ໋ ລ ິ ຫ ານ ເ ກ ໋ ົ ້ ອ ກ ູ ນ ໄ ປ ສ ຸ ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ລ ະ ບ ໋ ອ ຍ

ໄລລຽງທຸລະກິດສັງຄົມນິຍົມ ແລະ ກໍໄດ້ເລີ່ມມີເຍບຢ່າງຈຳນວນໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບການທຸລະກິດໜ້ອຍໆ ກຳໄລ. ພວກເຮົາໄດ້ຈຳເນີນການເຍບງານ, ເຍບຂຸມຄຸມຄອງໃຫ້ທ່ຽງຖ້ຽ ແລະຮາກຖານຢ່າງເໝາະສົມ, ເປີດກ້ວາງສິດເປັນເຈົ້າການຂອງທ່ຽງຖ້ຽ ແລະຮາກຖານຕື່ມອີກໃນການປະຕິບັດແຜນການແຫ່ງລັດ. ນະໂຍບາຍ ເສດຖະກິດຫລາຍອັນ (ນະໂຍບາຍລາຄາ, ເງິນເດືອນ, ການເງິນ, ສິນເຊື່ອ,...), ການິພາຍເສດຖະກິ- ເຕັກນິກຫລາຍອັນ ພວມໄດ້ຮັບການດັດແປງ ແລະສ້າງຂຶ້ນ ເໝາະສົມຂະຫຽາຍຄຸມປະໂຫຍດ ທີ່ເປັນໄມ້ດ້ວຍ ມັນ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການເພີ່ມຜະລິດຕະພາບຂອງງານ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ທາງເສດຖະກິດໃນການຜະລິດທຸລະກິດ. ພາຍໃນ ๑๐ ປີ ຜ່ານມາ ຍອດຜະລິດໝວດສັງຄົມໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ๘ ເທົ່າ ແລະລາຍຮັບແຫ່ງຊາດໄລ່ລ່ຽຕາມຫົວຄົນ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ๗๐% ທັ່ງໆ ທີ່ຈຳນວນພົນລະເມືອງໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນໄວ ຕາມ.

ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ພວກເຮົາໄດ້ຮັບໝາກຜົນສຳເລັດອັນໃຫຽ່ຫລວງຫລາຍປະການ: ພວກເຮົາໄດ້ສຳເລັດການລົບລ້າງຄວາມບ້ຽ້ງສີໃນໝູ່ປະຊາຊົນໂດຍພື້ນຖານ. ຈຳນວນນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາໃນທຸກລະດັບໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນໄວ. ນັກຮຽນທີ່ພວກເຮົາສົ່ງໄປຮຽນຕ່າງປະເທດກໍ່ນັບມື້ນັບຫລາຍຂຶ້ນ. ປະຈຸບັນມີພົນລະເມືອງ ๔ ຄົນໃດ ມີຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ໄປຮຽນ. ເວົ້າສະເພາະແຕ່ຈຳນວນຜູ້ທີ່ສຳເລັດວິຊາຊີວະສຶກສາຊັ້ນກາງ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລໃນສົກຮຽນປີ ๒๙๔-๒๙๕ ສົກຮຽນດຽວ ກໍໄດ້ເທົ່າກັບຈຳນວນ ນັກ

ຮຽນທັ້ງພິດທີ່ສຳເລັດການສຶກສາຂັ້ນດຽວກັນນີ້ໃນໄລຍະ ໒໐ ປີຂ໑ງ ລະບ໑ບເກົ່າ. ເຖິງທ້າຍປີ ໓໙໕ ນີ້ພວກເຮົາໄດ້ມີຄົນແຄ໑ພະນັກ ງານທີ່ສຳເລັດການສຶກສາຊຸ້ນມະຫາວິທະຍາໄລກ໑ວ່າ ຜ.000 ຄົນ, ວິຊາສະເພາະຊັ້ນກາງ ๔๘.๔๐๐ ກ໑ວ່າຄົນ. ນັ້ນຍາວິນທີ່ພວກເຮົາ ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ນັ້ນເກ໑ບທັ້ງພິດເປັນລູກຫລານຂ໑ງປະຊາຊົນຜູ໑ອກແຮງ ງານ, ລູກຫລານຂ໑ງຄ໑ບຄົວປະຕິວັດ. ນັກຮຽນເພດຍິງໃນໂຮງ ຮຽນແຕ່ລະຂັ້ນມີຈຳ໑ນ໑ຸ່ໆ ກັບກັບນັກຮຽນເພດຊາຍ.ລູກຫລານ ຂ໑ງບັນດາເຜົ່າສ໑ນໜ໑ຍທີ່ໄດ້ສຳເລັດການຮຽນໃນລະບ໑ບສາມັນສຶກ ສາ, ວິຊາຊີ໑ະສຶກສາ ແລະມະຫາວິທະຍາໄລກ໋ເພີ່ມຂຶ້ນເລ໑ຍໆ.ພັກ ແລະລັດເຮົາ ບ໋ພຽງແຕ່ເ໑າໃຈໃສ່ເຖິງ ການບ໋ລະດັບການສຶກສາ ຂ໑ງປະຊາຊົນໃຫ້ສູງຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ, ຫາກຍັງເ໑າໃຈໃສ່ຂະຫຍາຍຕາ ໜ່າງສາທາລະນະສຸກ໑ີກດ໑ຍເຊ໋ງສະເຖ໋ງເຖິງການເ໑າໃຈໃສ່ເບ໋ງ ແຍງຖ໋ແລສຸຂະພາບຂ໑ງປະຊາຊົນ. ຍ໑ມເໝ໑ນັ້ນ ໂຮງໜ ຈຶ່ງໄດ ຮັບການສ້າງຂຶ້ນຢ໋ໃນຫລາຍແຫ່ງ, ການ໑ະນາໄມກັ໋ພະຍາດໄດ້ເປັນ ຂະບ໑ນການຂ໑ງມະຫາຊົນ, ພະຍຸພະຍາດທີ່ເປັນ ອັນຕະລາຍຢ່າງ ຮຸ່ນແ ກ໋ຄ໋ລະງັບຢ່າງທັນການ. ຂະບ໑ນການກ໋ລາກາຍ໑ະກຳໄດ ມີການຂະຫຍາຍຕ໑ຢ່າງກ໑ວ້າງຂ໑ວ້າງຢ໋ໃນຫລາຍທ໑ງຖ່ນ.

ໃນເມ໋ືອກ໑ນ, ປະຊາຊົນເຮົາຄ໋ຣິ້ດຄ໑ງປະເພນີ ອັນຫລ່າ ຫລ້ັ ກ໋ໜ໑ງຢ່າງໜັກ. ພາຍຫລັ ການປົດປ໑ຍ, ພວກເຮົາ ໄດ ຂະຫຍາຍວ ກງານຖ່ະແຫລ ຂ່າວ, ໜັ ສ໋ພິມແລະວັດທະນະທ ຢ່າງ ແຂ ງແຮ ງ, ຍ໑ມເໝ໑ນັ້ນ,ຮ ງຮ ຍເສດເຫລ ຈາກລະ ບ ບເກົ່ າ,

ປະກົດການຫຽ້ທ່ຽງໆ ທີ່ແຊກຊຸ້ມຈາກຕ່າງປະເທດເຂ້ົ້າມາ ຈຶ່ງຖືກ ສະກັດກັ້ນ ແລະຕົ້ຽຍໄປເປັ້ນກ້ອໆ, ມຸມເຊ້ືອັ້ນດ້ີງາມຂອງຊາດ ເຮ້ົາ ແລະຂອງເຜ້ົ່າຕ່າງໆ ໄດ້ຮັບການເສ້ີມຂະຫຽາຍ, ວັດທະນະ ທ້ໍາ້ໍ້ມ ເ້ືອໃນສັ່ງຄ້ົມນ້ິຍ້ມ ແລະມ້ີຮູ້ບລ້ັກສະນະສ້ີສັ້ນຂອງຊາດໄດ້ ເປັ້ນ ຕ້ົວ ເປັ້ນຕ້ົນ, ຄ້ົນໃໝ່ສັ່ງຄ້ົມນ້ິຍ້ມ ກ້ໍພ້ອມ ເ້ືລ້ມປະກົດຕ້ົວ ຂ້ົ້ນ.

ຜ້ົນສ້ໍາເລ້ັດໃນ ຂ່ົງ ເຂດການ ສ້ຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ວັດທະນະທ້ໍາ ກ້ໍ່ງ ກ້ໍ່ວ້ມ ພ້ອມ ສ່ົ້າງ ໃ ໝ ຊ ວ ດ ທ ງ ດ ມ ຈ ດ ໃ ຈ ສ ດ ໃ ສ ຊ ມ ບ ມ ຢ ໃ ມ ທ ປ ເ ດ, ພ ອ ມ ກ ມ ມ ມ ກ ໄ ປ ກ ຍ ສ ອ ມ ເ ຂ ໃ ນ ກ ມ ຍ ກ ລ ະ ດ ບ ຄ ວ ມ ຕ ມ ຕ ວ ທ ງ ກ ມ ເ ມ ຶ ງ, ຄ ວ ມ ຮ ຄ ວ ມ ສ ມ ດ ໃ ນ ຫ ລ ຍ ດ ນ ຂ ງ ປ ຊ ຊ ຸ ມ ເ ຜ ຕ ງ ໆ ໃ ຫ ສ ງ ຂ ້ ມ, ໃ ນ ກ ມ ຊ ກ ຢ ກ ມ ຂ ຍ ຫ ລ ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ, ເ ຮ ດ ໃ ຫ ປ ຊ ຊ ຸ ມ ມ ຄ ວ ມ ເ ຊ ພ ມ ຕ ລ ະ ບ ຍ ສ ງ ຄ ມ ໃ ໝ ເ ຊ ງ ລ ກ ສ ນ ະ ດ ເ ລ ດ ຂ ງ ມ ນ ໄ ດ ສ ະ ແ ດ ງ ອ ກ ຢ ງ ເ ດ ນ ຊ ດ ກ ມ ອ ນ ພ ດ ໃ ນ ຄ ວ ມ ເ ປ ນ ຫ ວ ງ ເ ປ ນ ໃ ຍ ເ ຖ ງ ກ ນ ສ ງ ແ ບ ບ ແ ຜ ນ ຄ ລ ງ ຊ ວ ດ ໃ ໝ ແ ລ ະ ຄ ນ ໃ ໝ ສ ງ ຄ ມ ນ ຍ ມ.

๑.๑.ม - <u>ສ ງ ເ ກ ດ ຕ ລ າ ຄ າ ລ ອ ມ</u>

ສ ທ ຍ ທ ຣ ກ ແ ພ ງ ທ ງ ຫ ລ ຍ !

ຕ ມ ກ ມ ປ ະ ຕ ບ ດ ๘ ໜ ້ າ ທ ຍ ຸ ດ ທ ະ ສ າ ດ ຄ ປ ກ ປ ກ ຮ ກ ສ າ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ ແ ລ ະ ສ ່ ົ ້ າ ງ ສ ງ ຄ ມ ນ ຍ ມ, ພ ວ ກ ເ ຮ ້ ົ າ ຈ າ ດ ມ ້ ຂ ສ ະ ຫ ລ ຸ ຍ ໄ ດ ້ ດ ງ ນ ້ ີ :

ອັນທີ່ໜຶ່ງ: ໄຊຊະນະທີ່ກ້າວມາເທິງນັ້ນ ເນື່ອໃຫຽ່ຫລວງ, ຫລາຍດ້ານ ແລະມີລັກສະນະໜ້າເພີ່ນ, ໄດ້ສ້າງໃຫ້ມີຄວາມຫ້າໃໝ່ຂອງ ການປະຕິວັດເຮົາຄື: ໃນປະວັດສາດຂອງຊາດເຮົາ, ຍັງບໍ່ທັນມີ ຈັກເທື່ອ ທີ່ປະເທດເຮົາຈະໜ້າເພີ່ນຄືໃນຊຸມນີ, ຫ້າແລະກຳລັງຂອງ ພວກເຮົາໃນປະຈຸບັນ ໄດ້ແຕກຕ່າງກັບເວລາຫ້າຍາດເອົາອຳນາດ ການປົກຄອງມາ ໄດ້ໃຫ່ນີ້ຫລາຍທີ່ສຸດ, ໂສມໜ້າຂອງປະເທດຊາດນັ້ ນີ້ນີ້ມີການປ່ຽນແປງ, ກຳລັງຂອງພວກເຮົາ ໄດ້ຂະຫຽາຍຕົວຫລາຍເທົ່າ, ພັກເຮົາກໍໄດ້ເຕີບໃຫຽ່ນ້ໃນທາມກາງການແກ້ໄຂບັນ ດາໜ້າທີ່ນ້ໃໝ່ຽມ ແລະສັບສົນຂອງການປະຕິວັດສ້າງຄົມນິຍົມ, ອົດ ທິພົນຂອງພັກຢູ່ໃນໝູ່ປະຊາຊົນ ນັບມື້ນັບສູງຂຶ້ນ, ລັດຜະເດັດການກຳ ມາຊຸນັ້ນມື້ນັ້ ເຂັ້ມແຂງ, ຣາກຖານການເມືອງຢູ່ໃນບ້ລ ເອມຕ່າງໆ ໃນທ້ອປະເທດໄດ້ຮັບການປັ້ປຸງໃໜ້ໜ້າເພີ່ນຂຶ້ນ, ນ້ຳໃຈຮັກຊາດ ຂອງປະຊາຊົນເຜ້ົ່າຕ່າງໆ ໄດ້ຮັບການເສີ້ມຂະຫຽາຍຂຶ້ນສູ່ລະດັບໃໝ ທ້ົດພ້ັນກັບຄວາມຮັກລະບອບສ້າງຄົມນິຍົມ, ພ້ັນທະພາບກຳມະກອນ- ຊາວນາ ສືບ ໄດ້ຮັບການປັ້ປຸງ ບ້ນພ້ືນຖານເສດຖະກິດ-ສ້ງຄົມໃໝ, ຣາກຖານວັດຖຸເຕ້ັນ ແລະການພ້ົວພ້ັນການຜະລິດສ້ງຄົມນິຍົມ ໄດ ກ້ວ້ຶ້ນເທ ລະກ້ວ ແລະເສີ້ມຂະຫຽາຍລ້ັກສະນະດີເລີດຂອງມ້ນໃນ ຂ້ັ້ນ. ການຜະລິດ ແລະ ຊ ວ ດການເປ້ັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ພວມ ກ້ວ ເຂ້ົ້າສູ່ຄວາມສະຫງ ບປົກກະຕິ, ນ ບ້ງດ້ານ ກ ໄດ້ຮັບການປ ວ ແປ ງ ໃ ດ ຂ ນ ຢ ງ ຈ ເ ງ. ການພ ວ ພ ນ ແ ະ ດ ທ ພ ນ ທ ງ ສ ກ ນ ຂ ງ ພ ກ ແ ະ ລ ດ ເ ຮ ກ ນ ບ ນ ບ ເ ດ ກ ວ ງ ແ ະ ສ ງ ເ ນ ຂ ນ. ພ ນ ສ ຳ

ເລັດເຫລົ່ານັ້ນ ມີຄວາມໝາຍອັນສຳຄັນ ໃນການສ້າງປະຊຸມປັດໄຈ ແລະເງື່ອນໄຂອັນສະດວກໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາສືບຕໍ່ການຂ້ນ.

ພ້ອມກັນນັ້ນ ໄຊຊະນະຂອງພວກເຮົາກໍເປັນການປະກອບສ່ວນ ເຂ້າໃນການປັ້ປຸງ ແລະເພີ່ມທະວີກຳລັງແຮງຂອງ ນ ປະເທດໃນ ອິນດູຈີນ ເຊິ່ງເປັນປັດໄຈພື້ນຖານອັນໜຶ່ງ ຄ້ຳປະກັນສະຖຽນລະພາບ ໃນພາກພື້ນອາຊີອາຄະເນ. ຜົນສຳເລັດຂອງພວກເຮົາ ຍັງເປັນ ການປະກອບສ່ວນ ເຂ້າໃນການປັ້ປຸງ ແລະ ເພີ່ມທະວີຄວາມເຕີບ ໃຫ່ຽແຂ້ງແຂງຂອງອ້ົງຄະນາຍາດສັງຄົມນິຍົມແຫ່ງ ໂລກ, ຊຸກໃຈບັນ ດາປະເທດທີ່ດ່ຽຍພັດທະນາໃຫ້ກ້າວຂ້ນຕາມເສ້ນທາງສັງຄົມນິຍົມ.

<u>ອັນທີ່ສ່ຽ</u>: ບັນດາຜົນສຳເລັດທີ່ພວກເຮົາສ້າງຂ້ນນັ້ນ ເພີ່ນ ຍ້ອນການນຳພາອັນສະຫລາດສ່ຽໃສຂອງພັກເຮົາ, ເຊິ່ງກ້ອນ ພົດ ເພ່ນຍ້ອນມີເສ້ອທາງອັນຖືກຕ້ອງ ແລະປະດິດສ້າງທີ່ກ້ອງປະຊຸມ ໃຫ່ຽຄ້ັ້ງທີ່ III ແລະ ບັນດາກ້ອງປະຊຸມສູນກາງຂອງພັກເຮົາອ້ົງ ຫ້ກ. ໃນເສ້ອທາງຂອງຕົນ, ພັກເຮົາ ໄດ້ກຳນົດ ໔ ໜ້າທີ່ ຍຸດ ທະສາດຄ ປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ແລະກ່ສ້າງສັງຄົມນິຍົມແຕ່ຫ ນ ທ, ທ້ັງຮຸ້ສົມທົບ ໔ ໜ້າທີ່ນັ້ນຢ່ າງເໝາະເໝ, ໄດ້ຈຳເໝາະຫ ວ ອ ງ ນົດ ກ້ັບສ້ດຕຸຢ ່ າ ງ ຈ ະ ເ ຈ ້ ງ , ຮ ັ ບ ຮ ຸ ້ ສ າ ຍ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ກ ັ ນ ກ ່ ຽ ວ ກ ັ ບ ກ ານ ຕ ໍ ່ ສ ູ ້ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ເ ຮ ົ າ ກ ັ ບ ສ ັ ດ ຕ ຸ ກ ັ ບ ກ ານ ຕ ໍ ່ ສ ູ ້ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ໔ ເ ສ ້ ນ ທ ່ ຽ , ໄ ດ ້ ຊ ຸ ດ ຊ ຸ ກ ຄ ້ ນ ທ ຸ ກ ເ ອ ກ ະ ລ າ ດ ແ ຫ ່ ງ ຊ າ ດ ແ ລ ະ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ພ ້ ອ ມ ໆ ກ ັ ນ , ໄ ດ ້ ຖ ື ເ ອ ົ າ ການ ຂ ະ ຫ ຽ ວ ຍ ການ ທ ະ ສ ຶ ກ ຳ - ປ າ ໄ ມ ້ ເ ປ ັ ນ ພ ື ້ ນ ຖ ານ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ການ ຂ ະ ຫ ຽ ວ ຍ ວ ຸ ດ ສ າ ທ ະ ກ ຳ ເ ໝ ໃ ສ ່ ສ ້ າ ງ ໂ ຄ ງ ປ ະ ກ ່ ອ ບ ທ ະ ສ ຶ ກ ຳ - ປ າ ໄ ມ ້ -

ອຸດສາຫະກຳ, ຄືເວົ້າການຄົມນາຄົມຂົນສົ່ງເປັ້ນປາຍແຫລມ, ການ
ຄ້າ ເປັ້ນຕ່ອງໂສ້ໝ່ຳ ເພື່ອຂະຫຍາຍເສດຖະກິດສົ້ມຄ້າ ແລະເຮັດ
ໃຫ້ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດທ່ຽງທ່ຽງພາບ ເປັ້ນຕົວເປັ້ນໃຈ້ມ ເທ່ລະ
ກ້າວ, ຄືເວົ້າວຽກງານສຶກສາໄປກ້ວມກ້າວໜຶ່ງ ເພື່ອສ້າງປະຊຸມປັດ
ໄຈໃຫແກ່ການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ... ເມ່ວທ່າ ອັນຄືກ
ຕ່ອງເຫລ່ານ້ັ້ນໄດ້ຮັບການປະຕິບັດໂດຍຜ່ານບັນດາມະໂຍບາຍຕ່ພາຍ
ໃນ ແລະຕ່າງປະເທດອັນເໝາະເໝ, ບັນດາຍຸດໂທບາຍອັນມ້ີມ່ນ
ຄ່ອງແຄ່ວ ແລະມ້ີໄຫວ້ພ້ິ, ບັນດາມາດຕະການອັນອຸດົມຮ່ງມ້ີແລະປະ
ດິດສ້າງ. ອັນນ້ັ້ນ ເປັ້ນສາຍເຫດທ້ີສ ຳຄັ້ນກ່ວາໜຸ້ຂ່ອງທຸກໄຊຊະນ
ໃນສ້ິບປ້ີ່ຜ່ານມາ. ໄຊຊະນະເຫລ່ານ້ັ້ນ ກ່ເປັ້ນໜ່າກ່ໝ ແຫ່ງຄວາມ
ຕ່ງໜ່າ, ຂະຫຍ່ມຫ່ວ່ໝ ຂ່ອງຫລ່ານ ຫ່ວ່ງການຈົດຕ່ງພ່ກ, ລົດ, ຈ່ງ
ການຈັດຕ່ງມະຫ່ວ່ມ ແລະຂ່ອງພະນ້ັກງານ, ສະມ່ວ່ກ ພ້ັກສ່ວມຫລ່ວ
ຫລ່ານ້ັ້ນ ແຕ່ສຸມກ່ວ່ງລ່ວ ເຖ້ິ ຂ້ັ້ນ ທ່ວ່ງ ຖ່ມ ແລະຮ່ວກ ຄ່ວມ; ເປັ້ນໜ່ວ ກ
ໜ່ມ ແຫ່ງ ການ ຕ່ສູ ຢ່ວ່ງ ຈ່ວ່ງ ຈ່ວ ດ ກ່ວ ກ່ວ ທ່ວ ມ, ໜ້ັ້ ໜ່ວ ຈ ທ່ມ ທ່ວ ມ ແລະ ຄ່ວ ມ
ຖ ໜ້ັ້ ມ ຂ ະ ຫ ຽ ນ ໜ ຽ ມ ຂ ່ ວ ງ ບ ັ ນ ດ ່ ວ ກ ຳ ລ ັ ງ ປ ະ ກ ອ ບ ຈ ່ ວ ຍ ຈ ່ ວ ຍ ຸ ດ , ກ ຳ ລ ັ ງ ປ ່ ວ ງ ກ ັ ມ
ຄ ວ ່ ວ ມ ສ ະ ຫ ງ ົ ບ ແ ລ ະ ປ ະ ຊ ່ ວ ຊ ຸ ມ ເ ຮ ົ ່ ວ ເ ຜ ່ ວ ຕ ່ ວ ງ ໆ ທ ້ ຸ ມ ມ ຸ ນ ເ ຊ ຸ ່ ວ ຮ ັ ກ ຊ ່ ວ ຸ ດ
ແ ລ ະ ສ ່ ວ ມ ັ ກ ຄ ີ ກ ັ ມ . ພ ່ ວ ມ ກ ັ ມ ນ ້ ັ ້ ນ , ໄ ຊ ຊ ະ ນ ະ ຂ ່ ວ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ່ ວ ກ ່ ວ ສ ່ ວ ມ ່ ວ ດ
ຕ ັ ດ ແ ຍ ກ ຈ ່ ວ ຍ ກ ລ ່ ວ ງ ກ ່ ວ ່ ວ ມ ຊ ່ ວ ຍ ເ ຫ ລ ົ ່ ວ ຈ ັ ນ ໃ ຫ ຽ ທ ລ ວ ງ , ທ ລ ່ ວ ຍ ດ ່ ວ ມ ແ ລ ະ
ສ ຸ ດ ວ ິ ກ ສ ຸ ດ ໃ ຈ ຂ ່ ວ ງ ທ ວ ຽ ດ ນ ່ ວ ມ , ກ ຳ ປ ຸ ເ ຈ ຽ , ສ ະ ຫ ະ ພ ່ ວ ຍ ໂ ຊ ວ ຽ ດ ,
ບ ັ ນ ດ ່ ວ ປ ະ ເ ທ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ່ ວ ຍ ມ ່ ວ ງ ແ ລ ະ ກ ່ ວ ມ ສ ະ ໜ ັ ບ ສ ະ ໜ ຸ ນ , ຊ ວ ຍ
ເ ຫ ລ ົ ື ຂ ່ ວ ງ ເ ພ ື ່ ວ ມ ນ ິ ດ ໃ ນ ໂ ລ ກ .

ອັນທີ່ສາມ: ສິບປີເປັນຊ່ວງໄລຍະອັນສັ້ນໆ ຖ້າທຽບກັບປະວັດສາດນັບເປັນພັນປີຂອງຊາດເຮົາ. ໃນຊ່ວງໄລຍະດັ່ງກ່າວ ພວກເຮົາກ້າວຂຶ້ນເກືອບເວົ້າໄດ້ວ່າ ຈາກສ່ວງມືເປົ່າ, ແຕ່ຫາກສ້າງຜົນງານອັນໃຫຽ່ຫລວງຫລາຍປະການຂຶ້ນໄດ້ໃນເງື່ອນໄຂວັດຕະວິໄສ ແລະພາວະວິໄສທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະສັບສົນທີ່ສຸດ. ມີແຕ່ຮັບຮູ້ສ່ວງດ່ວງກ່າວໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງເທົ່ານັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຈະເຫັນໄດ້ຄຶກຽວກັບຄວາມໝາຍຂອງ ໄຊຊະນະທີ່ພວກເຮົາຍາດເອົາມາໄດ້, ຈຶ່ງຈະມີຄວາມທະນົງໃຈຢ່າງຊອບທຳກຽວກັບຄວາມເຕີບໃຫຽ່ຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ. ຂອງພັກ ແລະຂອງຊາດເຮົາ. ຜົນສຳເລັດໃນສິບປີທີ່ຜ່ານມາຍັ່ງຢືນວ່າ ປະຊາຊົນເຮົາມີຄວາມສາມາດພຽງພໍ ໃນການປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ແລະກ້າວເດີນໄປດ້ວຍບາດກ້າວອັນໜັກແໜ້ນໝັ້ນຄົງ ເສັ້ນທາງຂຶ້ນສູ່ສັງຄົມນິຍົມ.

๑.๔ - ບັນດາຂໍ້ຂາດຕົກບົກພ່ອງ.

ສະໜາຍທັງຫລາຍ, ໄປພ້ອມກັບການຕີລາຄາ ຜົນສຳເລັດຕ່າງໆ ທີ່ຍາດເອົາມາໄດ້ໃນ ๑๐ ປີທີ່ຜ່ານມາຢ່າງຖືກຕ້ອງນັ້ນພວກເຮົາກໍຕ້ອງຊີ້ແຈງຢ່າງກົງໄປກົງມາ ກຽວກັບຈຸດອ່ອນ ແລະ ຈຸດບົກພ່ອງຕ່າງໆ ຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອຕັດສິນໃຈກຳຈັດຂັດແກ້, ປະຕິບັດນັ້ນດ້ວຍ ທີ່ພັກຂອງແຂວງໃນກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງນີ້ໃຫ້ໄດ້ດີກ່ວາເກົ່າ.

- ໃນເງື່ອນໄຂໃໝ່ແຫ່ງການປະຕິວັດຂອງປະເທດເຮົາ, ພັກເຮົາໄດ້ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງເຊີດຊູສະຕິລະວັງຕົວປະຕິ

ວັດ ແລະຕ້ອງສົມທົບຢ່າງເໝາະແຟ້ນລະຫວ່າງ ๘ ໜ້າທີ່ຍຸດທະສາດ. ແຕ ປະກົດການຂາດສະຕິລະວັງຕົວ ກໍ່ຍັງມີຢູ່ໃນບາງບ່ອນ, ອຽກງານປ້ອງກັນພາຍໃນກຳລັງປະຕິວັດ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ່ເທົ່າທີ່ຄວນ; ພະນັກງານ ສະມາຊິກພັກຈຳນວນໜຶ່ງແລະປະຊາຊົນເຮົາສ່ວນໜຶ່ງ ບໍ່ທັນຮັບຮູ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງຕໍ່ກັນຊຸບາຍທີ່ເປັນອັນຕະລາຍແລະເລ່ຫລ່ຽມອັນເລິກເລ້ຍໂຫດຫ່ຽມຂອງສັດຕູ, ໂດຍສະເພາະເໝ ບັນດາເລ່ຫລ່ຽມສົງຄາມຈິດຕະສາດ, ການທັນປ່ຽນໂດຍສັນຕິ, ບໍ່ທັນຮັບຮູ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ ເຖິງລັກສະນະຄຸເດືອດ, ຂ້ຽວຂາດ, ສັບສົນຂອງການຕໍ່ສູ້ຊົນຊ້ຳ ແລະການກ້ຽວພັນກັນຢ່າງສະໜິດເໝ ການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງເຮົາກັບສັດຕູ ກັບການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງສອງເສັ້ນທາງສັງຄົມນິຍົມ ກັບທຶນນິຍົມ ທີ່ເໝໃສ່ແກ້ໄຂບັນຫາ " ໃຜເອົາ ຊະນະໃຜ ", ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງມີຄວາມລະເຫລີ້ໃນການປັບປຸງລະບົບຜະລິດ ການກຳນາຊີບ, ປັບປຸງການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

- ໃນການສ້າງເສດຖະກິດ, ພວກເຮົາບໍ່ທັນສຸມກຳລັງເຂົ້າໃສ່ການຂະຫຍາຍການກະສິກຳ - ປ່າໄມ້ ຢ່າງແຂງແຮງ ເພື່ອໃຫ້ມັນເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກຳ, ເຮັດໃຫ້ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້-ອຸດສາຫະກຳ ກ້າວຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ. ບ່ອນແມ່ນນັ້ນ ຈຶ່ງເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດ ບົ່ມຊ່ອນຕ່າງໆ ຂອງປະເທດຊາດບໍ່ທັນໄດ້. ໃນຂົງເຂດຄົ້ນຫາຄົ້ນຂຸດ, ເຖິງເໝວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ມີຄວາມກ້າວໜ້າໃນລະດັບອັນເໝ ນ່ອນ, ແຕ ກໍ່ຍັງມີຂະນາດຕົກຕ່ຳພ້ອງຄື ບໍ່ທັນເດັດດ່ຽວປະຕິບັດທິດ

ນຳທີ່ວ່າ ລັດ ແລະປະຊາຊົນພ້ອມກັນເຮັດ, ສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ ພ້ອມກັນເຮັດ; ເຄີຍມີແນວຄິດເອີ້ຍອີງໃສ່ແຕ່ສູນກາງ, ໃສ່ແຕ່ລັດ, ຄອງຄອຍຫາແຕ່ພາຫະນະກົນຈັກອັນທັນສະໄໝ, ຫາກບໍ່ຕ້ອງພາເປັນ ເຈົ້າການນຳໃຊ້ ແລະດັດແປງບັນດາພາຫະນະວັນປະຖິ້ມປະຖານທີ່ ຢູ່ນັ້ນ. ນາຮອດຮອມື້ກາມຄາກ່ອນທັນສາມາດດຳລົງຍິດຍາດເປັນຕ້ອງ ໂສ້ໝົດ. ບໍ່ລຶມາດສົນຄາທ້ອນລະຈອມຜານຕາໜ້າງກາມຄາຂອງລັດ ແລະຂອງລວມໜູ້ຍ້ຽດຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງປະ ຊາຊົນບ່ທັນໄດ້ເທື່ອ, ເປັນຕົ້ນເມືອປະຊາຊົນຢູ່ໃນເຂດພູດອຍ ແລະ ເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ. ຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງທັນປຽນເສດຖະກິດທຳມະ ຊາດ, ງຸ້ມຕົນເອງ ພໍເຜພໍລາວ ໄປສູ່ກາມຜະລິດສົນຄ້າ ບ່ທັນໄດ້ພ ເທົ່າໃດ.

- ໃນກາມດັດສ້າງສັງຄົມນິຍົມ, ພັກເຮົາ ໄດ້ປ່ອງກັນບ່ໃຫ ເກີດ ຄ ທ່າອຽງຄື ອຽງຂວາ, ຢຸດໆ ຢ່ອນໆ ຫລ້ວ ອຽງຊ້າຍ, ອັດຕະວິໄສ, ຝ່າວຝັ. ໃນ ๑๐ ປີກ່ວາທີ່ຜ່ານມາ, ຢູ່ໃນຫລາຍ ບ່ອນ ເຖິງເມືອ ເວ້ນໄຂຢູ່ໃນບ່ອນນັ້ນໄດ້ສຸກງອມແລ້ວ, ແຕ ຊ້ຳພັດລ້ຽງໆ ເລໆ, ບ່ເດັດດຽວ ດຳເນີນກາມດັດສ້າງສັງຄົມນິຍົມ ເພ່ືອສ້າງປະຖິ້ມປັດໄຈທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂ້ຶ້ນເທ່ືອລະ ກ້າວ ເໝໃສ່ຂະຫຽາຍກຳລ້ງກາມຜະລິດ ແລະປັບປຸງໂຄງບ່ນສັງຄົມ ນິຍົມ. ແຕ່ວ່າ ຂະນະດຽວກ່ນ ກ່ອງຖິ້ມຕ້ອງພວກເຮົາ ເມືອດັດຕະວິ ໄສ, ຝ່າວຝັ, ບ່ຮູ້ສົມທົບລະຫ່ວາງກາມດັດສ້າງກ່ບກາມສ້າງ, ຢ່ານ້ລ້ວງບັນດາພາກສ່ວນເສດຖະກິດທ່ີ່ເປັນສັງຄົມນິຍົມ ໂດຍທັນ

ທີ່ທັ້ນໃດເຊັ້ນ: ໃນດ້ານອຸດສາຫະກຳ, ໄດ້ຝ່າອຟັ້ງໂອນເວົ້າບັ້ນດາ
ໂຮງງານທີ່ບ້ຈຳເປັ້ນມາເປັ້ນກຳນະສິດຂອງລັດ ໃນຂະນະທີ່ລັດບ້ທັ້ນ
ມີເງ່ືອນໄຂພຽງພໍໃນດ້ານຄຸມຄອງ ອັ້ນພາໃຫ້ການຜະລິດຕົກຕ່ຳລົງ;
ໃນດ້ານການຄ້າ, ປະກົດການເກ໊ືອດຫ້ານ ການຈ້ລະຈອນສິນຄ້າລະ
ຫວ່າງທ້ອງຖ່ິນຕ່າງໆ ດ້ວຍກັ້ນໄດ້ແຜ່ຂະຫຽາຍພ້ສິ່ນຄ້ານຢູ່ໃນຫ້ລາຍ
ທ້ອງຖ່ິນ ອັ້ນໄດ້ສ້ງຜົນສະທ້ອນບ່ດ່ເຖ້ງການຜະລ້ດ ແລະ ຊ້ວ້ດການ
ເປັ້ນຢູ່ຂອງປະຊາຊ່ົນ, ຍ້ງໄປກ່ວ່ານັ້ນ ຢູ່ໃນບ່ງບ້ອນກ່ໍ່ໃຊ້ມ່ານຕະ
ການບ້ລ້ຫານ, ອ້ອກຳສ້ງລ້ບລ່ງການຄ້າເອກະຊ່ົນ. ໃນດ້ານກະ
ສ່ກຳ, ຢ່ານ້ທັ້ນເປັ້ນສະຫະກ້ອນໃຫ້ສຳເລ້ັດໂດຍທັ້ນທ່ ທັ້ນໃດໂລດ
ໂດຍຄ່ດວ່ານ ເຮ້ັດຄ່ເມ້ອນັ້ນ ຈະພາໃຫ້ມ່ສ້ງຄ່ມນ່ຍ່ມຢ່ງ ໄວ້ວ່ານ, ບ່
ໄດ້ເຮ້ັດວຽກງ່ານຂ່ົນຂວ່ານປະຊາຊ່ົນດ້ວຍຄວ່ານໝ້ັນໝ້ຽນທ່ົນທ່ານ,
ໜ້ີຊ່ານມ່ານ່ໃຫ້ເຂ້ົ້ານສະຫະກ້ອນ ໂດຍບ່ ໄດ້ຄ່ານ່ງເຖ້ງລະດ້ັບຄວ່ານຕ້ັ້ນ
ຕ້ວຂ້ອງເຂ່ົ້ານເຈ້ົ້ານ, ບ່ ໄດ້ຄ່ດໄລ່ເຖ້ງລະດ້ັບການຄຸມຄ້ອງຂ້ອງພະນ້ກ
ງ່ານ ແລະ ລະດ້ັບຂະຫຽາຍຕ້ວຂ້ອງກ່ຳລ້ງການຜະລ້ດຢູ່ໃນແຕ່ລະບ້ອນ,
ແຕ່ລະເວລ່ານ ເປັ້ນເ ມ ່ ໃ ດ. ດ້ວຍເ ຫ ດ ນ ້ ນ , ຢ ູ ່ ໃ ນ ບ ່ ງ ບ ້ ອ ນ ເ ມ ້ ອ
ຈ້ັດຕ້ັ້ງສະຫະກ້ອນຂ້ົ້ນ ແ ລ ້ ວ ການຜະລ້ດ ລ ້ ງ ບ ່ ຂ ະ ຫ ຽ ນ ຕ ້ ວ , ຊ ້ ວ ້ ດ ການ
ເປັ້ນຢູ່ຂ້ອງປະຊາຊ່ົນ ບ່ ໄດ້ຮ້ັບການປ້ອ ແ ປ ງ ໃ ຫ ້ ດ ີ ຂ ້ ົ ້ ນ ແ ຕ ່ ຢ ່ າ ງ ໃ ດ .

- ໃ ນ ໄ ລ ຍ ະ ທ ່ ີ ຜ ່ ານ ມ ່ ານ , ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ່ ານ ຍ ້ ງ ມ ່ ີ ຄ ວ ່ ານ ຊ ້ ຸ ກ ຊ ້ ່ ານ ໃ ນ ການ
ກ ່ ຳ ຈ ້ ັ ດ ແ ກ ້ ໄ ຂ ກ ່ ົ ນ ໄ ກ ຄ ຸ ມ ຄ ້ ອ ງ ເ ຜ ບ ລ ອ ມ ສ ຸ ນ ້ ່ ານ ດ ຍ ່ ານ ສ ່ ິ ດ , ບ ່ ລ ້ ຫ ານ ເ ກ ້ ົ ້ ອ
ກ ຸ ມ , ໃ ນ ການ ຜ ະ ລ ້ ດ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ ບ ່ ທ ັ ້ ນ ຄ ່ ດ ໄ ລ ່ ເ ຖ ້ ງ ປ ະ ສ ິ ດ ທ ່ ິ ຜ ່ ົ ນ . ໃ ນ ການ
ກ ້ ່ ານ ສ ້ ້ າ ງ ພ ້ ົ ນ ຖ ານ , ທ ຶ ນ ຂ ້ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ່ ານ ມ ່ ີ ພ ້ ຽ ງ ຢ ູ ່ ແ ລ ້ ວ , ແ ຕ ່ ຊ ້ ຳ ພ ັ ດ ລ ້ ງ

ທີ່ຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫລື ລ້ຽງທີ່ແຍບສະເລ່ຽ, ບໍ່ສຸມໃສ່ກິດຈະກຳ
ຈຸດໜັກ ເພື່ອຈະນຳເຂົ້າສູ່ການຜະລິດໄດ້ໄວ. ຍ້ອນເໝືອນ ປະສິດ
ທິຜົນຂອງທີ່ນາໆຜົນຖ່ານລ້ຽງຕ່ຳທີ່ສຸດ. ໃນການແຈກຢາຍຜະລິດ
ພັນໃຊ້ສ່ວຍ, ພວກເຮົາບໍ່ທັນປະຕິບັດຫລັກການແຈກຢາຍຕາມແຮງ
ງານຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ, ຍັງໜັກໄປໃນການແຈກຢາຍແບບສະເລ່ຽ.
ຍ້ອນເໝືອນ ລ້ຽງສ່ວນຫລາຍແຮງງານທີ່ເກັ່ງ, ມີຜະລິດຕະພາບ
ສູງບໍ່ໄດ້. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ສິດ, ພັນທະ ແລະຜົນປະໂຫຍດຍັງ
ບໍ່ທັນຕິດພັນກັນ, ສິດເປັນເຈົ້າຕົນເອງໃນການທຸລະກິດຂອງຣາກຖານ
ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການເຄົາລົບເທົ່ອ. ບັນດາມະໂຍບາຍໄມ້ທັນເສດຖະ
ກິດ ກ້ຽວຄ້ອງ, ດ້ວຍນ ລ້ຽງບໍ່ທັນມີຄຸນປະໂຫຍດໃນການຊຸກຍູ້ການ
ຜະລິດທຸລະກິດ. ການກະຕຸ້ນຊຸກຍູ້ດ້ວຍຜົນປະໂຫຍດດ້ານວັດຖຸຍັງບໍ່
ທັນໄດ້ຖືເປັນສຳຄັນເທົ່າທີ່ຄວນ. ແຜນການຍັງບໍ່ທັນຕິດພັນກັບຕະຫລາດ,
ການຜະລິດບໍ່ທັນຕິດພັນກັບການແຈກຢາຍຈ່ລະຈ່ນ ແລະການຊົມໃຊ້,
ລະບ່ຽບຜູກພັນເສດຖະກິດບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການປະຕິບັດຢ່າງກ້ວາງຂວາງ.
ການໝຸນເວ້ນ ແລະສົ່ນຄ້າ ຍັງຊ້ຳຊ້ຳ. ຂາ99ກັບຂາເຂົ້າ ຍັງບໍ່ທັນ
ຕິດພັນກັນ. ໃນການ9ຳນ່ວຍຄວບຄຸມການຈັດຕ້ັງປະຕິບັດນ້ັ ພະນັກ
ງານ ແລະສະມາຊິກພັກຈຳນວນໜ່ຶງຍັງບໍ່ທັນຕັດສິນໃຈຜ່ານຜ່າຄວາມ
ຫຍຸ້ງຍາກຕ່າງໆ ເພ່ືອປະຕິບັດເໝືອທາງແຜນນະໂຍບາຍຂ9ງພັກຢ່າງ
ສຸດກ້ໍາສຸດປາຍ, ຍັງມີເໝືອຄິດຄັບແຄບ, 9ັດຖະປະໂຫຍດ, ແລ່ນ
ນຳແຕ່ຜົນປະໂຫຍດສະເພາະໜ້າ, ຫາກບໍ່ທັນເຫັນຜົນປະໂຫຍດ 9ັນ
ຍາວນານ, ມີແຕ່ເລ່ືອນລາກຜົນປະໂຫຍດສ່ວນບຸກຄົນ, ພາກສ່ວນ, ທ9ງ

ໝ ເ ທ ່ າ ນ ັ ້ ນ , ແ ຕ ່ ຖ ເ ບ ິ ່ າ ຜ ົ ມ ປ ະ ໂ ຫ ຽ ດ ລ ອ ມ ຂ ອ ງ ຊ າ ດ . ມ ີ ແ ຕ ່ ຄ ິ ດ ໄ ລ ກ ໍ ໄ ລ ຫ ລ ິ ຫ ລ ຸ ບ ຫ ົ ມ ດ ້ ວ ນ ດ ຽ ວ ຈ ອ ຍ ຕ ອ ຍ , ຫ າ ກ ບ ່ ຄ ິ ດ ໄ ລ ເ ຖ ິ ງ ສ າ ຍ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ສ ະ ໜ ິ ດ ແ ໜ ້ ນ ລ ะ ຫ ວ ່ າ ງ ບ ັ ນ ດ າ ປ ັ ດ ໄ ລ ກ ານ ເ ມ ື ອ ງ , ສ ັ ງ ຄ ົ ມ , ວ ັ ດ ທ ะ ນ ะ ທ ໍ ा ແ ລ ะ ຈ ິ ດ ໃ ຈ .

–ໃ ນ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ທ າ ງ ດ ້ ານ ເ ສ ດ ຖ ะ ກ ິ ດ ກ ັ ບ ຕ ່ າ ງ ປ ะ ເ ທ ດ , ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຍ ັ ງ ບ ໍ ່ ທ ັ ນ ເ ສ ີ ມ ຂ ะ ຫ ຍ າ ຍ ກ ໍ ລ ັ ງ ແ ຮ ງ ແ ໜ ່ ງ ກ ານ ຮ ອ ມ ມ ື ແ ລ ะ ກ ານ ສ ໍ ພ ັ ນ ທ າ ງ ດ ້ ານ ເ ສ ດ ຖ ะ ກ ິ ດ ລ ะ ຫ ວ ່ າ ງ ປ ะ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ ກ ັ ບ ບ ັ ນ ດ າ ປ ะ ເ ທ ດ ອ າ ຍ ມ ອ ງ ໄ ດ ້ ເ ປ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ດ ີ , ກ ານ ຮ ັ ບ ເ ອ ົ າ ແ ລ ะ ກ ານ ນ ໍ າ ໃ ຊ ້ ທ ຶ ນ ຖ ຸ ນ ແ ລ ะ ທ ຶ ນ ຊ ួ ຍ ເ ຫ ລ ື ອ ຈ າ ກ ບ ັ ນ ດ າ ປ ะ ເ ທ ດ ອ າ ຍ ມ ອ ງ ແ ລ ะ ປ ะ ເ ທ ດ ອ ື ່ ນ ໆ ຍ ັ ງ ບ ໍ ່ ທ ັ ນ ເ ລ ີ ມ ຈ າ ກ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ ຕ ົ ວ ຈ ິ ງ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ , ດ ັ ງ ນ ັ ້ ນ ຈ ຶ ່ ງ ກ ໍ ໃ ຫ ້ ເ ກ ີ ດ ປ ะ ສ ິ ດ ທ ິ ຜ ົ ນ ຕ ໍ ່ ແ ລ ะ ມ ີ ກ ານ ຟ ຸ ມ ເ ຟ ື ອ ຍ ຫ ລ າ ຍ .

– ໃ ນ ເ ມ ື ອ ຣ ິ ບ ວ ັ ດ ທ ะ ນ ะ ທ ໍ ा , ເ ຖ ິ ງ ເ ນ ັ ້ ນ ວ ່ າ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ໄ ດ ້ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ພ ะ ຍ າ ຍ າ ມ ຢ ່ າ ງ ຫ ລ ວ ງ ຫ ລ າ ຍ ກ ໍ ຕ າ ມ , ແ ຕ ່ ຍ ັ ງ ມ ີ ຂ ະ ນ າ ດ ຕ ິ ກ ິ ດ ຕ ິ ກ ພ ອ ງ ພ ໍ ຢ ຸ ່ ນ : ຍ ັ ງ ບ ໍ ່ ທ ັ ນ ລ ົ ງ ທ ຶ ນ ເ ຂ ົ າ ໃ ສ ່ ກ ານ ສ ້ າ ງ ຣ າ ກ ຖ ານ ວ ັ ດ ຖ ຸ ເ ຕ ັ ກ ນ ิ ก ใ ນ ຂ ົ ງ ເ ຂ ດ ກ ານ ສ ึ ก ส า , ว ั ด ท ะ น ะ ท ำ ย า ง เ พ า ะ ส ม , เ ນ ื ้ อ ใ ນ ข อ ง ก า ร ศ ึ ก ษ า ย ั ง บ ่ ท ั น เ ห ็ น ต ั ว จ ิ ง , ค ุ ณ ภ า พ ข อ ง ก า ร ศ ึ ก ษ า ย ั ง บ ่ ท ั น ส ู ง , อ ร ร ถ ก า ร บ ำ ร ุ ง ร ั ก ษ า ย ั ง บ ่ ท ั น ด ี . ເ ນ ื ้ อ ใ ນ ແ ລ ะ ຮ ูบ ກ ານ ເ ຄ ື ່ ອ ນ ໄ ຫ ວ ທ າ ງ ດ ້ ານ ວ ັ ດ ທ ะ ນ ะ ທ ໍ ा , ສ ິ ล ะ ป ะ อ ั น ม ะ ค ะ ด ี ย ั ง แ ห ้ ง ท ะ แ ล ง , ล ั ก ส ะ ม ะ ศ ึ ก ส า ธ ิ ร ร ม ແ ລ ะ ລ ັ ກ ສ ะ ນ ะ ຕ ຸ ້ ກ ຂ ອ ງ ບ ັ ນ ດ າ ພ າ ທ ะ ນ ะ ສ ົ ມ ອ ມ ຊ ຸ ມ ຍ ັ ງ ບ ໍ ່ ທ ັ ນ ສ ູ ງ , ກ ານ ຕ ຸ ້ ກ ຕ າ ມ ກ ับ ร อ ย เ ส ด เ ห ล ื อ ข อ ง ส ั ง ค ม เ ก ่ า , ต า ม ก ั บ ผ ล ะ ท อ ม ท า ง ด ้ า น ว ั ด

ທະນະທໍ-ເນວຄິດຂອງທີ່ນິຍົມ ຍັງຖືເປົ່າ. ຫລາຍຂະເໜງການ, ຫລາຍຂັ້ນ ຍັງບໍ່ທັນມີສະຕິສ້າງຄົນໃໝ່ສ້ງຄົມນິຍົມໄປແຕ່ຫົວທີ, ບໍ່ທັນເທັນໄພ້ດກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍຂອງການສ້າງຄົນໃໝ່; ຍັງບໍ່ທັນມີເນື້ອໃນ, ວິທີການອັນຄັກແໜ່ ແລະຍັງບໍ່ທັນມີການປະສານສົມທົບຢ່າງຄົບຊຸດໃນການສຶກສາອົບຮົມ ແລະສ້າງຄົນຮຸ່ນໜຸ່ມ.

- ທີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດວຽກງານບຳລຸງແລະສ້າງພະນັກງານຫລາຍພໍສົມຄວນ, ແຕ່ ການບໍ່ທັນມີແຜນການຕົດແລະແຜນການອັນລະອຽດເທ່ືອ; ການສ້າງ ແລະ ບຳລຸງພະນັກງານຍັງບໍ່ທັນສົ່ງເສີງຢ່າງຄົບຖ້ວນເຖິງເນວທາງຂອງພັກ ແລະ ນະໂຍບາຍຕົດພັນກັບພືດຕິກຳຂອງປະເທດເຮົາ, ຍ້ອນເນວນັ້ນ ປະສິດທິຜົນ ຂອງວຽກງານນ້ັ່ຍັງຕ່ຳ. ໃນປະຈຸບັນ, ເວົ້າທ່ວໄປແລ້ວ ໂຄງປະກອບພະນັກງານຍັງບໍ່ທັນຄົບຊຸດ, ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃນຫລາຍດ້ານຂອງພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກ ຍັງຈຳກັດຢູ່, ມີຫລາຍຄົນ ຍັງບໍ່ທັນຕ້ັງໜ້າເຝິກຝົນຫລໍ່ຫລອມຕົນເອງຢ່າງເປັນປະຈຳ, ຍັງບໍ່ທັນເປັນແບບຢ່າງໃນການເຮັດວຽກງານ, ໃນການເຄ່ືອນໄຫວຕ່າງໆ ແລະ ໃນການດຳລົງຊ່ີວິດເຊ່ັນ: ບໍ່ເຄົາລົບຫລັກການລອມສຸມປະຊາທິປະໄຕ, ມີແບບແຜນເຈ້ົາໂຄດ, ເອກາທິປະໄຕ, ອາດຍາສົດ, ຫ້ວງເຫ່ືນຈາກມະຫາຊົນ; ຄ້ານຮ່ຽມ, ຄ້ານຄົມຄວາ, ຄ້ານຄິດຫ້ວງຳ; ຮັກສາເຄ່ືມ, ອົດອາດຊ້ກ້ຳ,ບໍ່ຍອມຮັບເອົາຄວາມຮູ້ໃໝ, ບໍ່ຍອມປ່ຽນແປ່ງທັດສະນະ ແລະແບບແຜນເຮັດວຽກໃຫ້ສອດຄ່ອງ; ຈອດ້ວງທະນົງຕົວ, ອ້ວງຕົວສູງກ່ວາວ່ຽກງານຈັດຕ້ົ, ເຜ່ືງພໃຈຕໍ່ຜົນງານແລະ

ບົດຮຽນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ; ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຢ້ຳເຫົ້າຢູ່ນ່ອມເກົ່າ, ກ່ວາຂຶ້ນ ບ່ ໄດ້. ມີຈຳນວນໜຶ່ງ ກ່ເວົ້າໃຈໃສ່ຈົດຈຳແຕ່ກ່ານ ຫ່ານ ຜ່ານປະໂຫຽດ ໃຫ້ສ່ວນຕົວ, ຄອບຄົວ.

ຈຸດອ່ອນ ແລະຂໍ້ຂາດຕົກບົກພ່ອງ ເຫລ່ານ ໄດ້ສ່ງ ຜົນສະທ້ອນ ບ່ໜ້ອຍ ເຖິງ ກ່ານປະຕິບັດນ ດ້ານຈຸດໝາຍ ແລະ ໜ້າທີ່ ພັກເຮ້ົາ ໄດ້ວ່າງ ອອກ, ເປັ້ນ ກ່ານຈຳກັດ ໄຊຊະນະ ຂອງ ພວກເຮ້ົາ ໃນ ໑໐ ປ່ ທ່ ຜ່ານ ມ. ບັນ ຫ່ າ ທ່ ຕ້ ອ ຂຶ້ ນ ສ ລັ ບ ພ ວ ກ ເ ຮ້ ົ າ ໃ ນ ເ ວ ລ ານ ້ ີ ພ ວ ກ ເ ຮ ້ ົ າ ບ ່ ພຽງ ແ ຕ ່ ຈ ່ ຳ ຮ ັ ບ ຮ ູ ້ ຂ ໍ ້ ຂ າ ດ ຕ ົ ກ ບ ົ ກ ພ ່ ອ ງ ຢ ່ າ ງ ກ ວ ້ າ ງ ໄ ປ ກ ວ ້ ້ າ ງ ມ ່ ເ ທ ົ ່ ານ ັ ້ ນ , ຈ ັ ດ ສ ຳ ຄ ັ ນ ໄ ປ ກ ວ ່ ້ ານ ັ ້ ນ ອ ີ ກ ເ ຊ ນ ຕ ່ ຈ ່ ຳ ເ ດ ັ ດ ດ ຽ ວ ແ ກ ້ ໄ ຂ ດ ັ ດ ແ ປ ່ ງ ຂ ໍ ້ ຂ າ ດ ຕ ົ ກ ບ ົ ກ ພ ່ ອ ງ ຕ ່ ່ າ ງ ໆ ຂ ອ ງ ຕ ົ ນ ທ ່ ີ ກ ່ ວ ່ ານ ມ ່ ເ ທ ົ ່ ານ ັ ້ ນ ໃ ຫ ້ ໄ ດ ້ .

໑.ນ - <u>ບ່ າ ງ ບ ົ ດ ຮ ຽ ນ ທ ່ ີ ຖ ອ ດ ຖ ອ ນ ມ ່ ໄ ດ ້ ຈ ່ າ ກ ພ ິ ດ ຕ ິ ກ ຳ ໃ ນ ໑ ໐ ປ ່ ທ ່ ີ ຜ ່ ານ ມ ່ າ</u>.

ສ ະ ຫ ່ ານ ຫ ົ ວ ໜ ່ ວ ຍ , ຈ ່ ານ ວ ນ ດ ່ ານ ວ ຽ ກ ງ ່ ານ ທ ່ ີ ຜ ່ ານ ສ ຳ ເ ລ ັ ດ ແ ລ ະ ບ ່ ່ ມ ີ ຜ ່ ານ ສ ຳ ເ ລ ັ ດ ຂ ອ ງ ຕ ົ ນ , ພ ວ ກ ເ ຮ ້ ົ ່ ານ ອ ່ ານ ຖ ອ ດ ຖ ອ ນ ເ ປ ັ ້ ນ ບ ່ ່ ານ ຽ ນ ດ ່ ານ ລ ຸ ມ ນ ້ ີ :

<u>ບ ົ ດ ຮ ຽ ນ ທ ່ ີ ໜ ຶ ່ ງ</u> : ເ ຜ ົ ່ ານ ທ ະ ອ ິ ດ ່ ານ ນ ຳ ພ ່ ານ ຮ ່ ານ ດ ່ ານ ຂ ອ ງ ພ ັ ກ , ອ ່ ານ ເ ໝ ອ ທ ່ ານ ຈ ່ ານ ອ ກ ຢ ່ ານ ທ ັ ນ ກ ່ ານ ແ ລ ະ ຈ ຸ ລ ະ ນ ະ ນ ັ ນ ຢ ່ ານ ບ ່ ຢ ຸ ດ ຢ ັ ້ ງ , ທ ັ ້ ງ ປ ົ ດ ໜ ັ ້ ນ ໃ ນ ກ ່ ານ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ເ ໝ ອ ທ ່ ານ ນ ມ ໃ ຫ ້ ປ ະ ກ ົ ດ ເ ປ ັ ້ ນ ຈ ິ ງ .

ພ ານ ຫ ລ ັ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ກ ່ ານ ປ ົ ດ ປ ່ ອ ຍ ຢ ່ ານ ສ ົ ມ ບ ຸ ນ ແ ລ ະ ກ ່ ານ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ໄ ດ ້ ໜ ັ ້ ນ ປ ່ ຽ ນ ໄ ລ ຍ ະ ນ ັ ້ ນ , ຄ ວ ານ ຮ ຽ ກ ຮ ້ ອ ງ ຕ ້ ອ ງ ກ ່ ານ ນ ັ ້ ນ ທ ຳ ອ ິ ດ ສ ຳ ລ ັ ບ ພ ັ ກ ເ ຮ ້ ົ ່ ານ ເ ຊ ິ ່ ງ ໄ ດ ້ ກ ່ ານ ເ ປ ັ ້ ນ ພ ັ ກ ກ ຳ ອ ຳ ນ າ ດ ເ ໝ ອ ທ ່ ານ

ວາງເໝືອທາງ ຈິດຢ່າງທັນການ ເພື່ອຊົ່ວຄາວ ໄຫວຂອງທ້ອ ພັກ, ທ້ອປ່ອງຊົ່ວ ແລະທ້ອກອງທັບໃນພາລະກິດກ່ຽວສ້າງສັງຄົມນິຍົມທີ່ ເປັນອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະສັບສົນທີ່ສຸດ. ແຕ່ ເໝືອທາງດັ່ງກ່າວນັ້ນຈະ ກາຍເປັນມາຈາກປັ້ນທ້ວໃດທ້ວໜຶ່ງເໝືອນ ໄດ, ຫາກເໝືອຕອງທຸ່ມເທ ເຫື່ອແຮງສະຕິປັນຍາຄົ້ນຄວ້າ, ຊອກຮູ້, ຄິດຫາ ແລະກຳໜົດສະ ພາບການຕົວຈິງ, ຈຸດພິເສດພື້ນຖານທາງດ້ານປະວັດສາດ ສັງຄົມ, ທາງດ້ານປະເທດຊາດ, ທາງດ້ານຄົນ ແລະ ອື່ນໆ ຂອງປະເທດ ເຮົາ. ມີແຕ່ເຮັດເໝືອນນັ້ນ, ພັກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ຕົກເຂົ້າໃສ່ລັດທິຄຳພີ, ກົນ ຈັກໃນເມື່ອໜຸນໃຊ້ບັນດາທິດໜຸນພື້ນຖານ ຂອງລັດທິມາກ - ເລນິນ ແລະບົດຮຽນຂອງບັນດາປະເທດອ້າຍນ້ອງ, ຈຶ່ງວາງເໝືອທາງ ຈິດຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະປະດິດສ້າງ.

ຢ່າງໃດກໍດີ, ການເຜີນທະອີການນຳພາຂອງພັກນັ້ນ ມັນບໍ ພຽງແຕ່ວາງເໝືອທາງຈິດຢ່າງທັນການ ແລະ ຖືກຕ້ອງເທົ່ານັ້ນ, ຫາກເໝືອນຕ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເໝືອທາງດັ່ງກ່າວຢ່າງໜຽວແໜ້ນ ແລະ ສະເໝີຕົ້ນສະເໝີປາຍອີກດ້ວຍ. ພາຍຄວາມວ່າ ຕ້ອງຮຸກສ້າງລະບົບ ການຈັດຕັ້ງອັນໜຶ່ງ ແຕ່ເທິງລົງລຸ່ມ ທີ່ສອດຄ້ອງກັບສະພາບການແລະ ໜ້າທີ່ໃໝ່, ຮັບປະກັນການນຳພາຮອບດ້ານ, ເດັດຂາດ ແລະໂດຍ ກົງຂອງພັກ, ພ້ອມນັ້ນ ກໍເສີມຂະຫຍາຍບົດບາດ ແລະພາລະບົດ ບາດຂອງອຳນາດລັດ ແລະບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ສ້າງ ເປັນກຳລັງແຮງສ້ວລອມຂອງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງ ໃນການປະຕິບັດ ເໝືອທາງຂອງພັກ. ໃນບັນຫານີ້, ບົດຮຽນອັນສຳຄັນສຳລັບພວກເຮົາ

ເມ່ນຕ້ອງເລືອກເຟັ້ນ, ຈັດວາງພະນັກງານ ໂດຍສະເພາະເມ່ນພະ
ນັກງານທີ່ວຈັກໃນແຕ່ລະຂັ້ນ, ແຕ່ລະຂະເໜງການໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ທັ້ງ
ບໍ່ລຸ ແລະຍົກລະດັບຂອງເຂົ້າໃຫ້ສູງຂຶ້ນຢ່າງບ່ຢຸດຢັ້ງ; ພ້ອມກັ
ນັ້ນ, ແຕ່ລະຂະເໜງການ, ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງກໍ່ຈຸດພິເສດຂອງ
ຂະເໜງການ, ຂອງທ້ອງຖິ່ນຕົນໃຫ້ເໝາະສົມ, ຕ້ອງ ໄຈແຍກ ສະ
ພາບແວດລ້ອມປະວັດສາດອັນລະອຽດໃຫ້ຊັດເຈນ, ຕ້ອງຄາລະດັບ
ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ການເມືອງ, ສັງຄົມ,ວັດ
ທະນະທໍ, ເໝືອຄິດ... ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະບົ່ມພ້ມຄຸ້ນນ ກ່ອງກ
ຫາບັນດາຮູບການທີ່ຈຸ້ນຮ່ວມ, ບັນດາວິທີການທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະບາດ
ກ້າວເດ່ີທີ່ເໝາະສົມ. ບັນຫາໜ້ງທີ່ສໍາຄັນອີກເລ່ນ ຕ້ອງຄໍາເນ້ີ
ການໂຄສະນາເຜ່ີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມເໝືອທາງຂອງພັກໃຫ້ແໜ່ນອນ
ມະຫາຊົນຢ່າງເປັ້ນປະຈໍ, ເນ້ືອງນິດລຽນຕ໊ດ ດ້ວຍຮູບການຕ່າງ
ທ່ີເໜດເໝາະກັບແຕ່ລະເປ້ົາໝາຍ, ເຮ໊ດໃຫ້ເໝືອທາງນະໂຍບາຍຂອງ
ພັກກາຍເປັ້ນເໝືອຄິດ, ເປັ້ນອາລົມຈິດ, ເປັ້ນຄວາມມຸ່ງມາດປາຖະ
ໜາຂອງປະຊາຊົນຢ່າງແທ້ຈິງ, ບົ່ມພ້ມຄຸ້ນນ ໃຫ້ເຂົ້າເຈ້າຕ່ໜາ
ທ້ວໜ້ເຂ້ົາຮ່ວມໃນຂະບວນການກະທໍາປະຕ໊ວັດຕ່າງ, ເຮ໊ດໃຫ້
ເໝືອທາງ ນະໂຍບາຍຂອງພັກປະກົດຜົນເປັ້ນຈິງ, ນໍາເອົາຜົນປະ
ໂຫຽດອັນເໜດຕ໊ໝາສູ່ເຂົ້າເຈ້າເອງ. ມ໊ແ໊ເຮ໊ດເໝືອນ້ນ, ເໝືອ
ທາງຂອງພັກ່ຈ່ງບ້ນລຸຜົນເປັ້ນຈິງ.

ສັງຄົມມ໊ການພ້ມນອຽນປຽນແປງຢ່ເລ້ອຍ, ດ່ງນ້ນ ເໝືອທາງ
ຂອງພັ້ນ້ເໝືອວ່າ ອ່ານ ຈ ກ ເທ້ືອໜ່ງ ເທ້ືອຽອເລ້ວ ກ ເລ້ວ, ກ່ງ ກ້ນ

ຂ້ານ ຈະຕ້ອງໄດ້ເພີ່ມເຕີ່ມ ແລະ ປຸລະມະເມດທ້ານ້ມຕ້ມອີກໂດຍ ຜ່ານຈາກການກວດສອບໃນພິດຕິກຳ. ດ້ວຍເຫດນ້ັ້ນ, ການເພ້ີ່ມທະ ອີການມຈຳພາຣອບດ້ານຂອງພັກໃນໄລຍະໃໝ່ຈ້ຶ່ງຍ້ັງກ່ວມທ້ັງການເພ້ີ່ມ ທະວ້ືຽງທ້ານກວດກາການປະຕ້ິບ້ັດເມດທ້ານ, ການເຮ້ັດໃຫ້ເມດ ທ້ານກ້ານເປ້ັນ້ັນລະອ້ຽດເຊ້ືຶ່ງສະແດງອ້ກເປ້ັນຍຸດທະສ້ານເສດຖະ ກ້ິດ-ສ້ັງຄ້ົມ, ເປ້ັນແຜນການພ້ັດທະນ້ານ ເສດຖະກ້ິດ-ສ້ັງຄ້ົມ ທ້ີ່ມ້ີການ ອ້ພ້ານ້ານ້ທ້ານ້ວ້ິທະຍ້ານ້ານ, ເປ້ັນລະບ້ບ້ກ້ານ້ານ, ມ້ະໂຍບ້ານ້ານ້ນ້ັ້ນ ອ້ຽດ, ຄ້ົບຸ້ດອ້ກດ້ວຍ.

ໃນ ໑໐ ປ້ີ່ຜ່ານ້ມ້ານ, ພ້ວ້ກເຮ້ົ້ານ ໄດ້ເຮ້ັດຄ້ືກ້ານ້ານ້ງຄ້ິເມ້ວ້ນ້ັ້ນ, ດ້ວ້ນ ພ້ວ້ກເຮ້ົ້ານ ຈ້ຶ່ງ້ນ້ັ້ນ້ລຸ້່ນ້ເສ້ົ້ານ້ຳເລ້ັດ້ນ້ັ້ນ້ໃຫ້ຽ້ທ້ລ້ວ້ງ. ໃນຸ້ມ້ປ້ີ່ໜ້ານ້ ນ້ັ້ ພ້ວ້ກເຮ້ົ້ານ ຈ້ະຕ້ອ້ງ້ສ້ຶບ້ຕ້ເຮ້ດ້ຄ້ເມ້ວ້ນ້ັ້ນ້ແລ້ະເ້ນ້ັ້ນ້ອ້ານ ຈ້ະ ໄດ້ຮ້ບ ໄ້ຊຸ້້ະ້ນ້ະ້ນ້ັ້ນ້ໃຫ້ຽ້ທ້ລ້ວ້ງ້ຍ້ງ້ໆ ຂ້ັ້ນ.

<u>ບ້ດ້ຽ້ນ້ທ້ສ້ອ້ງ</u>: ເ້ພ້ີ່ມ້ທ້ະ້ອ້ຄ້ວ້ານ້ສ້ານ້ມ້ັ້ຄ້ິ ເ້ປ້ັ້ນ້ ເ້ອ້ກ້ະ້ພ້ານ້ ໃ້ນ້ທ້ໍ່ອ້ພ້ັ້ກ, ທ້ໍ່ອ້ປ້ອ້ງຸ້້ນ ເ້ປ້ັ້ນ້ສ້ານ້ ເ້ຫ້ດ້ນ້ັ້ນ້ສ້ຳ້ຄ້ັ້ນ້ຍ້ງ້ ແ້ໜ້ງ ໄ້ຊຸ້້ະ້ນ້ະ ທຸ້້ກ້ຢ້ານ້ງ້ຂ້ອ້ງ້ການ້ປ້ະ້ຕ້ິ້ວ້ັ້ດ້ປ້ະ້ເ້ຫ້ດ້ເ້ຮ້ົ້ານ.

ນ້ັ້ນ້ນ້ີ້, ນ້ັ້ນ້ທ້ັ້ງ ເ້ປ້ັ້ນ້ມຸ້ນ ເ້ຊ້ືຶ່ອ້ນ້ັ້ນ້ດ້ີ້ງ້ານ້ານ້ຂ້ອ້ງ້ພ້ັ້ກ້ເ້ຮ້ົ້ານ ແ້ລ້ະ້ຂ້ອ້ງ້ ຊ້ານ້ດ້ເ້ຮ້ົ້ານ.

ເ້ນ້ືຶ່ອ້ງ້ຈ້ານ້ກຸ້້ດ້ພ້ິ້ເ້ສ້ດ້ຂ້ອ້ງ້ປ້ະ້ເ້ຫ້ດ້ເ້ຮ້ົ້ານ, ພ້ັ້ກ້ເ້ຮ້ົ້ານ ຈ້ຶ່ງ້ ໄ້ດ້ເ້ນ້ັ້ນ້ ໜ້ັ້ກ້ານ້ ຈ້ະຕ້ອ້ງ້ປ້ະ້ຕ້ິ້ວ້ັ້ດ້ຄ້ວ້ານ້ສ້ານ້ມ້ັ້ຄ້ິ ນ້ິ ປ້ະ້ກ້ານ້ມ້ຄ້ິ ສ້ານ້ມ້ັ້ຄ້ິ້ພ້ານ້ຍ ໃ້ນ້ນ້ັ້ນ້ດ້ານ້ກ້ຳ້ລ້ັ້ງ້ປ້ະ້ຕ້ິ້ວ້ັ້ດ້, ສ້ານ້ມ້ັ້ຄ້ິ້ທ້ໍ່ອ້ປ້ອ້ງຸ້້ນ ເ້ຜ້ົ້ານ້ຕ້ານ້ງ້ໆ ແ້ລ້ະ້ສ້ານ້ ມ້ັ້ຄ້ິ້ສ້ານ້ກ້ນ, ໃ້ນ້ນ້ນ້ັ້ ຄ້ວ້ານ້ສ້ານ້ມ້ັ້ຄ້ິ້ພ້ານ້ຍ ໃ້ນ້ນ້ັ້ນ້ດ້ານ້ ກ້ຳ້ລ້ັ້ງ້ປ້ະ້ຕ້ິ້ວ້ັ້ດ້

ກອນອື່ນພິດເມ່ນພາຍໃນພັກ ເປັ້ນສ່ຳຄັ້ນກ່ວາໜູ ແລະ ມີຄວາມ
ພາຍຕ້ດສົ້ນ. ພິດຕິກ່ຳ້ມ້ມ ຊ່ວ ຊ່ວ ໃນ ໄລຍະທ່ີ ຜ່ານມາ ໄດ້ ໃ ຫ
ພວກເຮົາ ເຫັ້ນວ່າ ຢ່ງ ໃດ ທ່ີ ເ ຕ ໂຮມ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ ັ ຄ ີ ປ ະ ຊ າ ຊ ຶ ນ ທ ຸ ກ
ເ ຜ ່ າ , ທ ຸ ກ ຊ ັ ້ ນ ຄ ົ ນ ເ ຂ ົ າ ໃ ນ ເ ມ ອ ໂ ຮ ມ ເ ອ ກ ະ ພ າ ບ ແ ຫ ່ ງ ຊ າ ດ ຢ ັ ້ ກ ວ ່ າ ງ
ຂ ວ າ ງ ບ ິ ນ ລ ື ້ ມ ພ ັ ້ ນ ທ ະ ພ າ ບ ກ ຳ ມ ະ ກ ອ ມ - ຊ າ ວ ນ າ ພ າ ຍ ໃ ຕ ້ ກ ານ
ນ ຳ ພ າ ຂ ອ ງ ພ ັ ກ ໄ ດ ້ ຢ ່ ງ ມ ັ ້ ນ ຄ ົ ງ ສ າ ມ າ ດ ຜ ່ ານ ຜ ່ າ ຄ ວ າ ມ ຫ ຍ ຸ ງ ຍ າ ກ ,
ການ ທ ົ ດ ສ ອ ບ ມ າ ໆ ປ ະ ການ, ສ ຳ ເ ລ ັ ດ ໜ ້ າ ທ ີ ່ ຂ ອ ງ ການ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ເ ປ ັ ້ ນ
ຢ ່ າ ງ ດ ີ ; ແ ຕ ່ ກ ໍ ມ ີ ຂ ໍ ້ ຂ ້ ອ ງ ໃ ຈ ຂ ະ ເ ໜ ີ ງ ການ ໃ ດ ໂ ດ ຍ ສ ະ
ເ ພ າ ະ ເ ມ ່ ນ ຢ ູ ່ ພ າ ຍ ໃ ນ ພ ັ ກ ຫ າ ກ ຂ າ ດ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ ັ ຄ ີ , ບ ໍ ່ ເ ອ ົ າ ການ
ປ ົ ກ ປ ັ ກ ຮ ັ ກ ສ າ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ ັ ຄ ີ ມ ີ ປ ະ ການ ຄ ົ ງ ປ ົ ກ ປ ັ ກ ຮ ັ ກ ສ າ ຊ ຶ ວ ິ ນ ຊ ຶ
ຂ ອ ງ ຕ ົ ນ ເ ລ ວ , ຢ ູ ່ ໃ ນ ຂ ະ ເ ໜ ີ ງ ການ ນ ັ ້ ນ ຂ ະ ບ ວ ນ ການ ປ ະ ຕ ິ
ວ ັ ດ ກ ຸ ດ ໂ ຊ ມ ລ ົ ງ ໃ ນ ທ ຸ ກ ດ ້ ານ, ສ ັ ດ ຕ ູ ກ ໍ ສ ວ ຍ ໃ ຊ ້ ເ ພ ື ່ ອ ເ ຍ ົ ງ ແ ຍ ກ ແ ລ ະ
ທ ຳ ລ າ ຍ ໂ ດ ຍ ທ ັ ນ ທ ີ ໂ ລ ດ .

ເ ພ ື ່ ອ ຮ ັ ບ ປ ະ ກ ັ ນ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ ັ ຄ ີ , ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຈ ະ ຕ ້ ອ ງ ຮ ູ ້ ສ ຶ ມ ທ ິ ບ ເ ພ ີ ່ ມ
ປ ະ ໂ ຫ ຍ ດ ຕ ່ າ ງ ໆ ຂ ອ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ , ຂ ອ ງ ລ ັ ດ ໜ ຸ ່ ມ ແ ລ ະ ຂ ອ ງ ສ ອ ນ ຊ ຸ ກ ຄ ົ ນ
ໃ ຫ ້ ຖ ື ກ ຕ ້ ອ ງ , ເ ພ າ ະ ວ ່ າ ຄ ວ າ ມ ເ ປ ັ ້ ນ ເ ອ ກ ະ ພ າ ບ ທ າ ງ ດ ້ ານ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ປ ະ
ໂ ຫ ຍ ດ ເ ພ ີ ່ ມ ຂ ຶ ້ ນ , ຄ ວ າ ມ ເ ປ ັ ້ ນ ເ ອ ກ ະ ສ ັ ນ ຂ ອ ງ ທ າ ງ ດ ້ ານ ຈ ຸ ດ ປ ະ ສ ົ ງ ນ ັ ້ ນ
ເ ປ ັ ້ ນ ເ ພ ີ ່ ມ ຂ ຶ ້ ນ ສ ຳ ລ ັ ບ ຮ ັ ບ ປ ະ ກ ັ ນ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ ັ ຄ ີ ປ ະ ຊ າ ຊ ຶ ນ ເ ຜ ່ າ ຕ ່ າ ງ ໆ ,
ຊ ຶ ນ ຄ ົ ນ ຕ ່ າ ງ ໆ ໃ ນ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ຢ ູ ່ ຮ ່ ວ ມ ຂ ອ ງ ພ ັ ກ ; ນ ັ ້ ນ ນ ໍ ້ າ ກ ໍ ເ ປ ັ ້ ນ ເ ພ ີ ່ ມ ຂ ຶ ້ ນ ເ ພ ື ່ ອ
ຄ ວ ຍ ໆ ກ ້ າ ວ ໄ ປ ເ ຖ ິ ງ ຄ ວ າ ມ ເ ປ ັ ້ ນ ເ ອ ກ ະ ພ າ ບ ທ າ ງ ດ ້ ານ ການ ເ ມ ື ອ ງ ແ ລ ະ
ແ ນ ວ ຄ ິ ດ ຂ ອ ງ ທ ົ ວ ປ ວ ງ ຊ ຶ ນ ນ ິ ຍ ົ ມ ແ ນ ວ ຄ ິ ດ ມ າ ກ - ເ ລ ນ ິ ນ . ດ ັ ງ ນ ັ ້ ນ ,

ພວກເຮົາຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເຖິງຜົນປະໂຫຍດຂອງແຕ່ລະເຜົ່າ, ແຕ່ລະຊົນຄົນ ແລະແຕ່ລະບຸກຄົນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ຍາມໃດກໍຕ້ອງສຶກສາອົບຮົມນຳໃຈສາມັກຄີ, ຮັກແພງກັນ, ຊ່ວຍເຫລືອກັນລະຫວ່າງເຜົ່າຕ່າງໆ, ພິເສດເນັ້ນ ຕ້ອງສຶກສາອົບຮົມສະຕິປະເທດຊາດລາວ ທີ່ເອກະພາບອັນໜຶ່ງອັນດຽວ, ສົມທົບລັດທິຮັກຊາດ ກັບລັດທິສາກົນສັ່ງຄົມນິຍົມ, ເດັດດ່ຽວຕໍ່ສູ້ ຕ້ານເມືອຄິດຊາດຄັບແຄບ, ເມືອຄິດຖືຜູກໜົມປະໜາດ ລະຫວ່າງເຜົ່າຕ່າງໆ ດ້ວຍກັນ, ຫລີເມືອຄິດບໍ່ຢາກຮຳຮຽນ ແລະ ບໍ່ຢາກຮັບເອົາການຊ່ວຍເຫລືອຂອງເຜົ່າອົ່ນ ທັນລະດັບຄວາມກ້າວໜ້າລົ້ນເຜົ່າຂອງຕົນ, ເມືອຄິດພາກສ່ວນ, ທ້ອງຖິ່ນ, ເມືອຄິດແບ່ງພັກແຍກພວກ. ເວົ້າສັ້ນພາຍໃນບັນດາກຳລັງປະຕິວັດ, ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສາມັກຄີນັ້ນ ທຸກຄົນຕ້ອງ ເຊີດຊູເມືອທາງຂອງພັກ, ຕ້ອງກຳເໜັ້ນບັນດາຫລັກການຈັດຕັ້ງ ແລະຫລັກການດຳເນີນຊີວິດພາຍໃນ, ຕ້ອງຮູ້ເຮັດຮ່ວມຕາມທັດສະນະມະຫາຊົນ, ຕ້ອງມີຫລັກໝັ້ນຄົ້ນຊົ້ນ ແລະຫລັກໝັ້ນຊາດຢ່າງໜັກເໜັ້ນ, ຕ້ອງຮູ້ແກ້ໄຂບັນດາຄວາມຂັດແຍ້ງຕ່າງຄ່ວງກັນຢ່າງມີເຫດຜົນ ແລະມີຈິດໃຈຮັກແພງກັນອີກດ້ວຍ. ຜູ້ເປັນຫົວໜ້າ, ຄະນະປະຈຳ ແລະ ຄະນະພັກຂັ້ນຕ່າງໆ,ຄະນະຮັບຜິດຊອບວຽກງານຕ່າງໆ ຕ້ອງເປັນແບບຢ່າງ, ເປັນໃຈກາງແຫ່ງຄວາມສາມັກຄີ, ຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງປະຕິບັດຄວາມສາມັກຄີພາຍໃນ, ຄວາມສາມັກຄີທົ່ວປວງຊົນ ແລະ ຄວາມສາມັກຄີ ສາກົນໄດ້. " ສາມັກຄີ, ສາມັກຄີ, ມະຫາສາມັກຄີ- ສຳເລັດຜົນ, ສຳເລັດຜົນ, ມະຫາສຳເລັດຜົນ ", ອັນນັ້ນ ເປັນຄຳສັ່ງສອນຂອງສະ

ຫາຍ ໂຫ່ລົ້ມ ແລະ ກ່ເປັ້ນ ບ໊ດຣຽມ ທ໊ີ ພວກເຮົາ ຈະ ຫລ້ງ ລ໊ືມ ບ໋ ໄດ້.

<u>ບ໊ດຣຽມ ທ໊ີ ສ໋ານ</u>: ຕ໑ງ ຕ໊ດ ເໜ ກ໋ບ ຣ ກຖ ນ, ສຸ ໃ ສ ສ ງ ຣ ກຖ ນ ໃ ໜ ກ ເໜ ເ ມ ແ ງ ໃ ທຸ ກ ນ ເ ໃ ປ ຕ ດ ສ ງ ໜ ທ ຍຸ ທ ສ ດ ເ ປ ຢ ງ ດ ແ ລ ດ ຳ ເ ນ ກ ນ ປ ຕ ດ ມ ປ ກ ນ ໄ ປ ພ ມ ໆ ກ ນ. ເ ພ ະ ວ ຣ ກຖ ນ ເ ປ ບ ຽ ມ ທ ມ ະ ຫ ຊ ນ ດ ຳ ລ ງ ຊ ວ ດ, ໑ ກ ແ ຮ ງ ງ ນ, ເ ຣ ດ ກ ນ ຜ ລ ດ, ສ ກ ສ ຣ ຳ ຣ ຽ ມ ແ ລ ະ ຕ ສ ຸ ໂ ດ ຍ ກ ງ, ເ ປ ບ ຽ ມ ທ ກ ນ ຕ ສ ຸ ລ ະ ຫ ວ ງ ເ ຮ ກ ບ ສ ດ ຕ ຸ, ກ ນ ຕ ສ ຸ ລ ະ ຫ ວ ງ ສ ງ ເ ສ ມ ທ ງ ຜ ມ ແ ປ ໄ ປ ຢ ງ ຄ ເ ດ ຖ ຂ ຽ ວ ຂ ຍ ແ ລ ະ ສ ບ ສ ມ ທ ສ ດ ໃ ນ ແ ຕ ລ ະ ມ ແ ຕ ລ ະ ຊ ວ ໂ ມ ງ, ຢ ງ ໄ ປ ກ ວ ນ ມ ຣ ກຖ ນ ປ ຕ ດ ຂ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ກ ຢ ໃ ນ ຫ ລ ຍ ບ ຽ ມ ເ ປ ນ ຕ ນ ໃ ນ ເ ຂ ດ ສ ດ ຕ ຸ ຄ ວ ບ ຄ ມ ໃ ນ ເ ມ ຶ ອ ກ ວ ນ ມ ນ ຢ ງ ວ ຽ ມ ຢ ຢ. ຄ ງ ມ ນ ຄ ກ ນ ມ ຳ ຫ ກ ບ ຕ ດ ພ ນ ກ ບ ຣ ກຖ ນ, ບ ສ ມ ໃ ສ ສ ງ ຣ ກຖ ນ ໃ ໜ ກ ເ ໜ ເ ຂ ມ ແ ຂ ງ ເ ລ ວ ກ ບ ຕ ງ ຫ ຽ ງ ກ ບ ຕ ນ ໄ ມ ທ ເ ຮ ກ ປ ກ ນ, ຣ ກ ຂ ງ ມ ນ ບ ຢ ງ ລ ງ ເ ລ ກ ຕ ດ ເ ໜ ເ ໃ ນ ດ ນ, ເ ມ ຶ ອ ມ ລ ມ ພ ດ ແ ຮ ງ ຕ ນ ໄ ມ ນ ກ ວ ດ ຈ ລ ມ ລ ງ.

ດ ຍ ເ ຫ ດ ນ ນ, ກ ນ ຕ ດ ພ ນ ກ ບ ຣ ກຖ ນ ຈ ງ ມ ຄ ວ ມ ໝ ຍ ສ ຄ ນ ເ ປ ນ ພ ເ ສ ດ ສ ລ ບ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ກ, ມ ນ ເ ຣ ດ ໃ ຫ ເ ມ ຶ ອ ທ ງ ມ ະ ໂ ຍ ບ ຍ ຂ ງ ພ ກ ແ ລ ະ ລ ດ ລ ງ ເ ຖ ງ ຣ ກຖ ນ ແ ຕ ລ ະ ບ ຽ ມ, ເ ຣ ດ ໃ ໝ ະ ຫ ຊ ນ ປ ຸ ແ ຕ ລ ະ ຣ ກຖ ນ ເ ຊ ນ ຊ ມ ເ ໜ ເ ທ ງ ມ ະ ໂ ຍ ບ ຍ, ມ ລ ະ ດ ບ ວ ດ ທ ມ ະ ທ ຳ, ມ ລ ະ ດ ບ ກ ນ ສ ກ ສ ຳ, ຜ ນ ວ ນ ນ ນ ເ ພ ຶ ອ ປ ກ ສ ະ ບ ຽ ມ ກ ນ ປ ຕ ດ ຂ ງ ມ ະ ຫ ຊ ນ, ເ ຊ ຖ ຄ ລ ະ ດ ບ ຄ ວ ມ ຕ ມ ຕ ວ ທ ງ ກ ນ ເ ມ ຶ ອ ງ, ມ ຳ ໃ ຈ ຣ ກ ຊ ດ ເ ລ ະ ຣ ກ ລ ະ ບ ຽ ບ ໃ ໜ ຂ ງ ປ ະ ຊ ຊ ນ ໃ ຫ

สูงขึ้นเท่าละก้าว, สร้างหลักแหล่งฝูงที่, ปับปุงละบิบผะเดัดกามกำมาจิบ, เธัดให้แต่ละธากฤามกายเป้นป่อมพื้นสังคิมนิยมที่เข้มแข็ง, เธัดให้สังคิมนิยมไดแผ่ผายไปกะทั่งเถิงบ่อมที่ทางไกลจากหลักที่สุด ของปะเทดจาด. กามติดพันกับธากฤามย่างเพื่อนแพ้น ยังเป้นมาดตะกามอันสำคันยิ่งเพื่อให้กามมำฮอดกากกามปะติบัดแผอทางมะโยบาย และ ฤดฤอมบิดธรรมไดย่างทันกาม, เพื่อให้พะนักงาม และ สะมาจิกพักไดรับกามเผิกผินทิดสอบ และเติบใหจิ้ม ในละบอมกามต่อจิง, สร้างเสริมสะพาบกามในทุกดามของธากฤามให้มั่นเท่าย่างถึกต้องชัดเจม, พร้อมกันนั้น ก็เพื่อสะกัดกั้นพะยาดอาถยาสิด, ทางเพื่อนจากมะหาชุมในเวียม ไขพักกำจามาด.

ปากสร้างธากฤามให้พักแผ่นเข้มแข็ง ต้องดำเนินกามไปทั้ง ๔ ดามพร้อมกันคือ: กามเมือง, เสดถะกิด, อัดทะมะทำ-สังคิม และป้องกันชาด-ป้องกันคอามสะหงบ, บ่เฉมจะมีแต่โคสะมาเผียแผ่แผอทางมะโยบายของพัก และ ลัดเท่านั้น, หากยังต้อง เมะมำกามเคื่อมไหวติจิง และสร้างเงื่อมไขอันสะดวกในดามต่างๆ ให้แกกามขะหยายตัว ของธากฤามอีกด้วยเช่น: กามสร้างแผ่กามพัดทะมาเสดถะกิด-สังคิม, กามเปิดกว้างเส้นทางคิมาคิม, กามขุดเหลือทางดามทิมธรม, กามสร้าง และ บำจุงพะนักงาม, กามมำเอาสิมค่าลิง ไปสู่ธากฤาม เพื่อแลกปรุม, กามขะหยาย อัดทะมะ

ທຳ, ສິກສາ,ສາທາລະນະສຸກ, ການເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ ເຖິງການ ປ້ອແປງຊ້ວຍການເປັນຢູ່ໃຫ້ດີຂຶ້ນ... ຈາກນັ້ນ ເຮັດໃຫ້ແຕ່ລະຄອບ ຄົວ, ແຕ່ລະຄົນມີຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນ, ເຊີ່ຍພົນ ແລະ ໄປມຳ ພັກ, ຕ້ອນຮັບເຂົ້າຮ່ວມໃນວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມ ສະຫງົບ ແລະ ກໍ່ສ້າງສັງຄົມນິຍົມ.

ບົດຮຽນ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ພວກເຮົາ ເຫັນເຈົ້ງວ່າ ວຽກງານຈັດຕັ້ງໃດ ແລະ ພະນັກງານຜູ້ໃດຫາກຕິດພັນກັບຣາກຖານຢ່າງເໜັ້ນແຟ້ນ, ຮູ້ຖ ເອົາປະຊາຊົນເປັນກົກ, ເຂົ້າໃຈຄວາມນຶກຄິດຈິດໃຈ, ຄວາມມຸ ງມາດປາຖະໜາ ແລະຊ້ວຍການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ,ຍາມໃດກ້ອງກ ແຮງງານ ແລະຕໍ່ສູ້ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນເລ້ວ ຢູ່ບ ໝົ ເມ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜຸນຈາກປະຊາຊົນ ແລະ ຣາກຖານ ກໍ ເໜັ້ນຂຶ້ນ ເລ້ອຍໆ, ຂະບວນການຂອງມະຫາຊົນນັບມື້ນັບມີຄຸນນະພາ ສູ ງ, ກະໂຕພະນັກງານ ກໍໄດ້ເຕີບໃຫ ຍ່ ຂຶ້ນທັ ງທາ ງ ດ ານ ຄຸ ນ ສົ ມ ບັ ດ ແລະຄວາມສາມາດ, ແຕ ຢູ ບ ໝ ໃດ ພະນັ ກ ງ ານ ທ ກ ງ ຽ ຕ ການ ລ ງ ຣ ກ ຖ ນ, ການນ ຳ ກ ທ ງ ເ ມ ຈ ມ ະ ທ ຊ ມ ແ ລ ຢ ບ ມ ນ ກ ຈ ະ ຖ ກ ສ ດ ຕ ສ ຍ ໃ ຊ ບ ດ ເ ມ ແ ທ ງ , ນ ໂ ຍ ບ ຍ ຂ ງ ພ ກ , ເ ງ ແ ຍ ກ ພ ກ ກ ບ ປ ຊ ຊ ມ , ຊ ກ ດ ງ ເ ປ ຊ ຊ ມ ໄ ປ ມ ຳ ພ ກ ເ ຂ ເ ພ ມ ຕ ນ ປ ເ ທ ຊ ຊ ດ .

ການຕິດພັນກັບຣາກຖານ ຍັງມີຄວາມໝາຍອີກວ່າ ຕ້ອງສ້າງ ບັນດາຈຸດເໜ ຢ ງ ມ ໜ ໃ ແ ລ ດ ນ ແ ລ ທ ລ ດ ນ ແ ລ ຂ ທ ລ ຢ ເ ໜ ຢ ງ ເ ທ ລ ນ ມ ຈ ກ ຢ ງ ກ ງ ຂ ງ . ການສ້າງສ້ັ

ຄົນນິຍົມຢູ່ປະເທດ ທີ່ສະພາບແວດລ້ອມພິເສດຄືງປະເທດເຮົາ ມີພວກເຮົາ ຈະຄ່ອງຄ່ອຍຄ່ໍາໃຫ້ເຫັນຢ່າງສໍາເລັດຮູບ ໂດຍມັນເອງ ເຊັ່ນ ເປັນໄປ້ໄດ້ຫລາຍ, ຫາກຕ້ອງເປັນເຈົ້າການ, ຕ້ອງໜ້າຊ່ອງກຸ້ຫ, ຄົນຄວ້າ, ທົ່ວໆເຫັນຢ່າງຕ່າງໆ ຂັ້ນເພື່ອທົດລອງ. ໃນການສ້າງ ຈຸດທົດລອງນັ້ນ ຕ້ອງໝັ້ນໃຈ ບ່ໃຫ້ເລັດທ້ຽບການຄ້ ສຸມໃສ່ສ້າງຈຸດ ເຫັນຢ່າງ ດ້ວຍວິທ້ອໍານວຍເງື່ອນໄຂອັນສະດວກ ໃຫ້ນ ເປັນພິເສດ ໂດຍເຫ ໃສ່ຈຸດປະສົງ ໂຄສະນາເທ່ານ, ແຕ ໃນເມ່ືອເວ້າບ ອັນ ມາທັດສະນະສ່ ສາ ເພ່ືອຖ ດ ອນບ ດ ຣ ນ ໍາ ເລ ເຂ້ າ ເຈ ້ ແຕ ຍ ສ ລ ະ ເ ຸ ໆ, ຫ ສ າ ດ ເ ວ ້ າ ບ ດ ຣ ນ ນ ໄ ຸ ນ ໃ ຸ ໄ ດ. ພ ດ ຕ ກ ໍ ຸ ້ ໃ ຫ ພ ວ ກ ເ ຮ ້ າ ເ ຫ ນ ວ ້ າ ພ ວ ກ ເ ຮ ້ າ ທ ້ ງ ຕ ້ ອ ງ ຕ ງ ໜ ້ າ, ເ ປ ນ ເ ຈ ້ າ ກ ນ ສ ້ າ ງ ນ ດ ຈ ຸ ດ ແ ບ ຢ ງ ນ ໍ ໜ ້ າ ໃ ນ ແ ຕ ລ ະ ຂ ະ ໜ ງ ກ ນ, ແ ຕ ລ ະ ທ ້ ອ ງ ຖ ່ ນ, ພ ອ ມ ກ ນ ນ ກ ທ ້ ງ ຕ ້ ອ ງ ຮ ຸ ສ ະ ຫ ລ ຸ ບ ສ ້ ງ ລ ອ ມ ບ ດ ຣ ນ ຈ ກ ຈ ຸ ດ ແ ບ ຢ ງ ດ ງ ກ ວ ນ ນ ຢ ງ ທ ນ ກ ນ ແ ລ ວ ຂ ະ ຫ ຣ ຍ ນ ນ ໑ ໑ ກ, ເ ຣ ດ ໃ ຫ ແ ບ ຢ ງ ນ ນ ນ ບ ນ ນ ບ ແ ຜ ຜ ຍ ໄ ປ ສ ຸ ທ ວ ຂ ະ ໜ ງ ກ ນ, ທ ວ ບ ລ ເ ວ ນ ແ ລ ະ ທ ວ ປ ະ ເ ທ ດ. ນ ນ ກ ເ ປ ນ ບ ດ ຣ ນ ສ ໍ ລ ບ ໃ ຫ ພ ວ ກ ເ ຮ ້ າ ສ ້ າ ງ ຂ ະ ບ ວ ນ ກ ນ ແ ຂ ງ ຂ ນ ເ ຊ ນ ດ ຣ ວ ກ ນ.

<u>ບ ດ ຣ ນ ທ ສ</u>: ໃ ນ ທ ກ ກ ນ ເ ຄ ນ ໄ ຫ ວ ດ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ຕ ້ ງ ຮ ຸ ໜ ໃ ຈ ນ ດ ກ ດ ເ ໝ ພ າ ະ ວ ໄ ສ ແ ລ ະ ຄ ດ ໄ ລ ເ ຖ ປ ະ ສ ດ ທ ຜ ນ ທ ້ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ - ສ ງ ຄ ມ.

ໃ ນ ປ ະ ຈ ບ ນ, ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ້ າ ຍ ງ ຢ ໃ ນ ຊ ວ ງ ໄ ລ ຍ ະ ທ ໍ ິ ດ ຊ ວ ງ ສ ະ ໄ ໝ ຂ ນ ຜ ນ, ດ ງ ນ ນ ລ ະ ບ ບ ກ ດ ເ ໝ ທ ພ ວ ນ ເ ຄ ນ ໄ ຫ ວ ຢ ໃ ນ ປ ະ

เหตุเรา จึงสับสนที่สุด, ในขณะ มันประกอบด้วยขันธ์ที่ยึดถือ จำเพาะของโลกที่สังคมนิยม ที่ทางโลกตามเสน่ห์ยั่วยุ ของมัน และมีกิเลสท่วมท้นของการผลิตสินค้า. ขณะธรรมชาติให้พวกเรา เห็นว่าถ้ามีแต่เจตนาใจใส่พูนใจขันธ์ที่ยึดถือ จำเพาะของโลกที่สังคมนิยม, โดยข่มขืนอุปาทานกิเลสท่วมท้นของการผลิตสินค้า ขโมยทรัพย์ ล่วงประเวณี, ยกเว้นแต่จะประสบ กับความผิดพลาดอันร้ายแรงในการเคลื่อนไหวเสถียรภาพในสะไพล์ตามที่. ผ่านขันธ์ที่สำเร็จที่ยึดถือมาได้และผ่านขันธ์ที่ขาดตกบกพร่องที่ประสบมานี้ พวกเราย่อรับรู้อย่างจะแจ้งว่า จะเข้าในเขตอารมณ์ใดก็ตาม, โดยสะเพาะเข้าในเขตเสถียรภาพ จำเป็นต้องเจตนาใจใส่เป็นพิเศษถึงการพูนใจขันธ์ที่ยึดถือพวกอะไร และต้องเจตนาใจใส่อย่างสุดขีด ป้องกันไม่ให้เกิดมีลักษณะอะไร, เจตนาตามใจนึก. กำลังแรง ของพลังงานที่ยังไม่ได้เข้าในขอบเขตจิตสำนึกโดยเจตนาที่จะกระทำกิเลสท่วมท้นของการผลิตสินค้า ขโมยทรัพย์, ล่วงประเวณี กำลังแรงนี้ในขอบเขตรับรู้กิเลสเหล่านี้อย่างถูกต้องและพูนใจนี้อย่างประณีตสาง. ลักษณะถูกต้องของเมืองหลวง, ลักษณะของแผนการ, ลักษณะนี้นอนของนโยบายต่างๆ, ความสามารถประณีตสางของขันธ์ที่ยึดถือจิตสำนึกนี้ มีขึ้นกับการรับรู้ และการพูนใจขันธ์ที่ยึดถือพวกอะไรนี้เป็นสำคัญ เพื่อจุดประสงค์ การผลิตและการแลกเปลี่ยนจะดำเนินไปตามที่สังคมนิยม.

ໃນຫລາຍໆ ປະເທດ ການຮັບຮູ້ກິດເໜພາ ອະ ໄສ ຢ່າງ ຖືກຕ້ອງ ແລະ ການພຸ ນ ໃຈ ມັ ຍ ຢ ງ ປະ ດິ ດ ສ ງ ນ ມ ເ ນ ປ ສ ດ ທ ເ ທ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກິ ດ - ສ ງ ຄ ມ ຂ ອ ງ ກ ນ ເ ຄ ອ ນ ໄ ຫ ວ ທ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ມ ນ ເ ອ ງ . ຖ າ ວ ໃ ນ ກ ນ ເ ຄ ອ ນ ໄ ຫ ວ ທ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ກ ບ ຄ ດ ໄ ລ ເ ຖ ງ ປ ສ ດ ທ ເ ໝ ເ ລ ວ ກ ບ ວ າ ດ ສ ງ ສ ງ ຄ ມ ນ ຍ ມ ໃ ຫ ສ ຳ ເ ລ ດ ເ ໝ ໄ ດ . ສ ະ ນ ນ ປ ິ ດ ຮ ງ ນ ນ ໜ ງ ທ ພ ວ ກ ເ ຮ າ ຈ ະ ຕ ອ ງ ເ ອ າ ໃ ຈ ໃ ສ ກ ຕ ອ ງ ເ ຊ ອ ມ ຊ ມ ທ ດ ສ ະ ນ ະ ປ ະ ສ ດ ທ ເ ໝ ທ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ - ສ ງ ຄ ມ ຢ ງ ເ ລ ກ ເ ຊ ງ , ຕ ອ ງ ຍ ກ ປ ະ ສ ດ ທ ເ ໝ ທ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ໃ ນ ກ ນ ຜ ະ ລ ດ ທ ລ ະ ກ ດ ໃ ຫ ສ ງ ຂ ນ ຢ ງ ບ ຢ ດ ຢ ງ ເ ພ ເ ໝ ເ ຫ ລ ງ ສ ະ ນ ນ ຂ ນ . ພ າ ກ ສ ນ ຂ ອ ງ ທ ກ ກ ນ ເ ຄ ອ ນ ໄ ຫ ວ ທ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ຕ ອ ງ ສ ະ ແ ດ ງ ອ ອ ກ ຕ ອ ຈ ງ ດ ອ ຍ ມ າ ດ ຕ ນ ດ ງ ນ : ກ ນ ຜ ະ ລ ດ ເ ໝ ຂ ນ ຢ ງ ເ ປ ນ ປ ະ ຈ ຳ , ຊ ວ ດ ກ ນ ເ ປ ນ ຢ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ມ ໄ ດ ຮ ບ ກ ນ ປ ບ ປ ແ ປ ງ ໃ ຫ ດ ຂ ນ ຢ ງ ບ ຢ ດ ຢ ງ , ລ ະ ບ ບ ສ ງ ຄ ມ ນ ຍ ມ ໄ ດ ຮ ບ ກ ນ ປ ບ ປ ງ ແ ລ ະ ຂ ະ ຫ ຍ ຍ ຕ ອ ໃ ນ ທ ກ ດ ນ ຢ ເ ລ ອ ຍ ໆ .

<u>ປ ດ ຮ ງ ນ ທ ໜ ງ</u> : ກ ນ ຮ ວ ມ ມ ຮ ບ ດ ນ ກ ບ ບ ນ ດ າ ປ ະ ເ ທ ດ ສ ງ ຄ ມ ນ ຍ ມ ອ ຍ ມ ອ ງ , ກ ອ ມ ອ ນ ພ ດ ເ ນ ກ ບ ສ ະ ຫ ະ ພ າ ບ ໂ ຊ ວ ຽ ດ , ກ ສ າ ງ ກ ອ ມ ກ ຳ ລ ງ ຮ ວ ມ ສ ຳ ພ ນ ພ ເ ສ ດ ລ ະ ຫ ວ າ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ າ ກ ບ ຫ ວ ຽ ດ ນ ນ ແ ລ ະ ກ ຳ ປ ເ ຈ ຽ , ນ ຳ ໃ ຊ ບ ນ ດ າ ເ ງ ອ ນ ໄ ຂ ອ ນ ສ ະ ດ ວ ກ ຂ ອ ງ ຍ ກ ສ ະ ໄ ໝ ເ ປ ນ ປ ດ ໄ ຈ ທ ຂ າ ດ ບ ໍ ່ ໄ ດ ໃ ນ ກ ນ ສ ້ າ ງ ສ ງ ຄ ມ ນ ຍ ມ ຢ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ າ .

ເ ລ ນ ມ ເ ວ ລ ວ າ ບ ນ ດ າ ປ ະ ເ ທ ດ ອ ຍ ພ ດ ທ ະ ນ າ ຖ ຄ ຢ ກ ກ ຕ ວ ຂ ນ ສ ງ ຄ ມ ນ ຍ ມ ໂ ດ ຍ ບ ຜ ານ ທ ນ ນ ຍ ມ ນ ນ ເ ມ ອ ໃ ດ ກ ຕ ອ ງ ມ ກ ນ ຊ ວ ຍ ເ ຫ ລ ອ ຂ ອ ງ ບ ນ ດ າ ປ ະ ເ ທ ດ ສ ງ ຄ ມ ນ ຍ ມ ອ ຍ ມ ອ ງ . ຍ ອ ມ ເ ມ ອ ນ ນ ພ ກ

เราจึงมีแผนนะโยบายว่าไปครองคู่กับการเอาใจใส่เพิ่งตัวเอง, สร้างความเข้มแข็งด้วยตัวเองนั่น จะต้องรู้นำใช้เงินไปสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อสุขภาพและกิจการสร้างสังคมนิยมในประเทศเราด้วยจังหวะอันไว และพักแพ้.

การรวมมือต่างเพื่อนแผ่, ธงชาติ และหว่างบันดาประเทศอายมองในอิงคะมายาดสังคมนิยมโลก โดยเฉพาะ สะท้อนพายโฉงฉวดเป็นเสาค้ำยัน ได้กายเป็นบันทาทางสะมะกิดเพื่อ ในการะหรายต่อการอั้นของแต่ละประเทดและของพิดอิงคะมายาดสังคมนิยม. ในฐานะ การสำพันธ์, การรวมมิตรและหว่างบันดาประเทดในแต่ละพากพื้น ได้กายเป็นทางรู้ห่อไปของยุคสะไพ. ในเมื่อการนี้, ความสามัคคีรวมสำพันธ์และหว่าง มิ ประเทดอายมองในแหล่มอินถูจีน เป็นมูนเชื้อของปะเสิด, เป็นปัดไจตัดสินอันพึ่งในการรับประกันไชชะนะ ในทัง มิ ประเทดในการปะติวัดชาด-ปะชาทิปะไต. ในไลยะปะติวัดสังคมนิยมฐานี้ ยิ่งจะต้องเปิดหว่าง การรวมสำพันธ์รอบด้านและหว่าง มิ ประเทดเฉ่อกิ, ในนั้น การสำพันธ์ และการรวมมิทางด้านเสถะกิด เป็นอันสำคันยิ่ง เพื่อ สร้างรากฐานอัดถุของการรวมสุวัน, ประสานสิมทิบมำกันในการเสิมะหรายทาแรงของแต่ละประเทด, ทัง เป็นการปะกอบสอมเพิ่มทะอิทำลังแรงของการรวมสำพันธ์, พ้อมกันนั้น, พวกเราต้องรู้เปิดหว่างการพิอันรวมมิกับบันดาประเทดพวมพัด

ທະນາ, ຮັບຮັ້ນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະມັບທ້ຽບຮັ້ນດາປະເທດ ທີ່ມີນິຍົມ ບົ່ນພົ້ນຖານຮັບປະກັນເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕຂອງຕົນແລະ ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງມີຜົນ.

ເຮົາໄດ້ເຫັນມັ້ນ ເມື່ນພວກເຮົາຮູ້ສຶ່ນທ້ຽ ທ່າແຮງຂອງປະ ເທດເຮົາກັບກຳລັງແຮງຂອງຍຸກສະໄໝເພື່ອນຳໃຊ້ຮັ້ນດາຜົນສຳເລັດ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ, ນຳໃຊ້ຮັ້ນດ້ານຂະສະ ດວກ ອັ້ນເໝາະສົມ ແລະຂະຫຍາຍທ່າດີຂອງປະເທດເຮົາ.

ນິຕິຮຽມໄດ້ຊີ້ໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ເພື່ອຢ່າງຮັບປະກັນຄວາມ ເປັ້ນເອກະລາດ, ເປັ້ນເຈົ້າຕົນເອງຂອງຕົນຢ່າງແທ້ຈິງ ໃນການພົວ ພັ້ນກັບສາກົນ ແລະການພົວພັ້ນທີ່ສະເໝີພາບ, ຕິດເໝັ້ນນຳກັ້ ຢ່າງຍາວນານກັບຮັ້ນດາປະເທດອ່ຽນໆ, ເພື່ອນມິດສາກົນນັ້ນພວກ ເຮົາຈະເອ່ຍອ້ຽງໃສ່ແຕ່ພາຍນອກເມ້ນບ ໄດ, ຫາກເມ້ນຕ້ອງ ເຄົ້າ ລັບຫລັກການວ່າ ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງມີຜົນ.ພວກເຮົາ ຕ້ອງປຸກຍົ້ນການ ຂ້ັ້ນເປັ້ນເຈົ້າຕົນເອງ ແລະຕ້ອງເຮັດລ້ວນພັ້ນທະຂອງຕົນຕ່ສຳພັ້ນທະ ພາບ, ຕ້ອງຄະນາຍາດສັ່ງຄົ້ນນິຍົ້ນ. ດ້ວຍເຫດນ ຕ້ອງເດ້ດດ່ຽວ ຕ້ານຮັ້ນດາທ້ດສະນະເໝັ້ນແກ່ແຂ້ງດ້ນ, ຈ້ດຖະປະໂຫ່ຽ, ເອ່ຍ ອ້ົ, ເໝັ້ນແຕ່ດ້ານເສດຖະກິດ ແຕ່ເໝັ້ນດ້ານການເມ້ືອ, ເໝ ຄ້ດ, ເໝັ້ນແຕ່ຜົ້ນປະໂຫ່ຽສະເພາະໜ້າ, ບ່ເໝັ້ນຜົ້ນປະໂຫ່ຽ ອັ້ ຍ້ົນຖານ ແລະຍາວນານ.

ລວມຄວາມວ່າ ພວກເຮົາຍົກໃຫ້ເໝັ້ນຜົ້ນສຳເລັ້ຍ່ເມ້ນເພື່ອ ໃຫ້ອ້ຽງເພ່ືງພ່ໃຈຕ່ຜົ້ນງານຂອງຕົນ, ພວກເຮົາຊ້ົ້ບອກເຖ້ງຈຸດ

ໆ ແລະຂະຍາຍຕົວຢ່າງກ້າໄປກ້າມາ ບໍ່ເຊົາເພື່ອຕ້ານ ແລະເພັ່ງເປົ້າໝາຍ, ພວກເຮົາ ຍົກລະດັບຈຳນວນໜ້າຂຶ້ນມາ ບໍ່ເຊົາເພີ່ມຄວາມຫ້ວງໃຈຕ່ອາດີດໆ, ຈັ່ງຕ້ອງເພື່ອສ້າງ ເງື່ອນໄຂທີ່ດີທາງ ແລະໜ້າທີ່ຂອງຊຸມປີໜ້ານີ້.

๔.- ທິດທາງ ແລະໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງສະໄໝຂ້າມຜ່ານ ແລະຂອງຊຸມປີສະເພາະໜ້າ

๔.๑ - ສະພາວະເປັນຈິງ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ- ສັງຄົມ ຂອງປະເທດເຮົາໃນປະຈຸບັນ

ສະຫາຍທີ່ຮັກແພງທັ້ງຫລາຍ !

ຢາກວ່າງທິດທາງ ແລະໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງສະໄໝຂ້າມຜ່ານຂຶ້ນສູ່ສັງຄົມນິຍົມແລະຂອງຊຸມປີສະເພາະໜ້ານີ້, ພວກເຮົາຈະຕ້ອງໄຈແຍກສະພາວະເປັນຈິງທາງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງປະເທດເຮົາໃນປະຈຸບັນໃຫ້ຊັດເຈ້ງ.

ກ່ອນອື່ນສະພາວະເປັນຈິງທາງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

ຈຸດພິເສດກ່ອນຈຸດເລີ່ມຂອງປະເທດເຮົາ ໃນເວລາກ້າວເຂົ້າສູ່ສະໄໝຂ້າມຜ່ານ ເມື່ອຈາກສັງຄົມເມືອງຂຶ້ນ, ສັກດິນາ, ໃນນັ້ນ ໂດຍພື້ນຖານແລ້ວ ເສດຖະກິດເປັນການຜະລິດນ້ອຍທີ່ເຕັ້ໄປດ້ວຍ

ລັກສະນະທໍາມະຊາດ, ຖືເຖິງຜົ້ໃຜ່ລາວ,ແລ້ວກາວຂຶ້ນສັງຄົມ
ນິຍົມໂດຍກົງ ໂດຍບ່ຜ່ານທຶນນິຍົມ. ຈຸດພິເສດອັນນ້ີໄດ້ສ້າງ, ພວມ
ສ້າງແລະຈະສ້າງເສັ້ນທາງໃຫ້ຫລວງຕໍ່ຂະບວນວິວັດທ້ງໝົດແຫ່ງ
ການສ້າງສັງຄົມນິຍົມໃນທຸກ ຂົງເຂດຂອງປະເທດເຮົາ. ຖ້າ
ຫາກວ່າບ່ຮັບຮູ້ຈຸດພິເສດຂອງປະເທດຊາດດັ່ງກ່າວນ້ັ ຢ່າເຮັ້ນສ້ວນ
ແລ້ວ ກໍລະບ່ເຫັ້ນແຈ້ງລັກສະນະຫຍ້ງຍາກ, ສັບສົນ ແລະຍາວນານ
ຂອງການຂ້ນຜ່ານຂຶ້ນສູ່ສັງຄົມນິຍົມຢູ່ປະເທດເຮົາ.

ໃນສິບປ່ີກ່ວາທ່ີຜ່ານມາ,ດ້ວຍຄວາມຍາກ້ນພະຍາຍາມຂອງ
ຕົ້ນ ແລະການຊ້ວຍເຫລ້ືອຂອງບ້ນດາປະເທດອ້ຍ້ງ ແລະເພ້ືອ
ມ້ດ, ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂສມໜ້າສ້ວນໜ້ຶ່ງຂອງປະເທດຊາດມ້ການ
ປ່ຽນແປງໃນຂ້ນ້ັ; ສັງຄົມຂອງປະເທດເຮົາກ້ບ້ຄ້ນກ້ບ້ໃນຈຸດເວ
ລາເລ້ມກ່ວເຂ້າສູ່ເສັ້ນທາງສັງຄົມນິຍົມນ້ັ້ນ້ໃຫ້ແລ້ວ. ຖ້າຫາກເວ້ົ
ວ່າ ປະເທດເຮົາບ່ມ້ອ້ັນໃດຈ້ກ້ດທ້ເປ້ນສັງຄົມນິຍົມ ເ້ນ້ຍ້ງ,
ແຕ່ ຖ້າຫາກ້ດວ່າ ສັງຄົມເຮົາໄດ້ເປ້ນສັງຄົມ ສັງຄົມນິຍົມຢ່າງສົ້ນ
ປຸ້ນແລ້ວ ກ້ເປ້ນອ້ັນ້ຜ້ດພາດເຊ້ນ້ດຽວ້ັ. ໃນ້ ຈະຕ້ອງ້ັ້ນທາງ
ຫ ທາງຮ້ງ້ດ: ທາງຮ້ງໜ້ຶ່ງ ເ້ນ້ຍ້ງເ້ັ້ນແຕ່ ດ້ານ້ດ, ດ້ານສະດ້ວກ,
ເ້ັ້ນແຕ່ແ້ງ້ດ້ເ້ັ້ນ ໄປ່ຕ້ສະພ້ວະເປ້ນ້ຈ້ງທ້ງ ເສດຖະກ້ດ-ສັງຄົມ ໃນ
ປະຈຸບ້ນ; ທາງຮ້ງໜ້ຶ່ງ້ດ້ກ ເ້ນ້ຍ້ງເ້ັ້ນແຕ່ດ້ານຈ້ໍ້ກ້ດ, ຄວາມທຸ້ງ
ຍາກ, ຄວາມ້ອ້ມ້ອຍ, ອ້ັນ້ຜ້ ໄປ່ສຸ້ບ້ອ້ມ ເ້ັ້ນແຕ່ແ້ງຮ້າຍ, ເ້ກ້ດ
ຄວາມ້ພ້າຍ ເ້ໜ້ຶ່ງ. ດ້ງ້ັ້ນ, ການ້ຕ້ລ້ກ້ຄ້ລ້ະ້ດ້ັບ ແ້ໜ້ຶ່ງ ການ້ຂ້ະ້ທ້ຽ້ຍ
ຕ້ອ້ຂ້ອ້ງ ເສດຖະກ້ດ້ຢ້ງ້ພ້ວ້ະ້ອ້ິ ໄ້ສ, ຊ້ັດ້ເ້ຈ້ນ, ການ ເ້ຂ້ົ້າ ໃ້ຈ ຜ້ົ້າ

ອະທິເທົ່ຈິງຂອງສັງຄົມເຮົາໃນໄລຍະປະຈຸບັນ ແລະ ອາດພາບໂດຍ
ສັງເຂບກ່ອງກັບບັນດາຈຸດເດັ່ນຕ່ານກ່ອນລອມທ້ອປະເທດນັ້ນ ເປັ້ນບັ້ນ
ຫາທ່ານຄວາມພາຍສ ຳຄັ້ນໃນການວ່າງນະໂຍບາຍເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.
ນິຄຣຣມໄດ້ຊ້ໃຫ້ເຫັ້ນວ່າ ຖ້າຫາກຕ້ລາຄາສະພາວະເປັ້ນຈິງທ່ງ ເສດ
ຖະກິດ-ສັງຄົມບ່ ຖືກຕ້ອງແລ້ວ ກ່ພ່າໃຫ້ຢຸດທະສ່ານ, ມ່ານຕະການ
ແລະບ່ານກ່ານ ເດ ນ ທ້ ວ່ ງ ອ ອ ກ ນ ບ ່ ຖ ກ ຕ ອ ງ ເ ຊ ັ ນ ດ ຣ ວ ກ ັ ນ .

ສັງຄົມ ນ ີ ກ ານ ຂ ະ ທ ຣ າ ຍ ຕ ົ ວ ຢ ູ ່ ເ ລ ັ ້ ອ ຍ ໆ ແ ລ ະ ນ ີ ກ ານ ປ ຣ ນ ແ ປ ງ
ຢ ່ ່ ງ ບ ່ ຢ ຸ ດ ຢ ັ ້ ງ , ສ ະ ເ ພ ະ ຢ ່ ່ ງ ຍ ິ ່ ງ ເ ນ ນ ໃ ນ ສ ະ ໄ ພ ຂ ່ ານ ພ ານ ຂ ັ ້ ນ ສ ູ ງ
ຄ ົ ນ ນ ິ ຍ ົ ມ ເ ຊ ່ ງ ເ ປ ັ ້ ນ ສ ະ ໄ ພ ແ ຫ ່ ງ ກ ານ ພ ັ ນ ປ ຣ ນ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ , ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ສ ັ ງ
ຄ ົ ມ ເ ກ ່ ົ າ ກ າ ຍ ໄ ປ ເ ປ ັ ້ ນ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ໃ ໝ ່ ນ ີ ້ ປ ະ ກ ົ ດ ກ ານ ທ ຸ ກ ຢ ່ ່ ງ ທ ່ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ຍ ິ ່ ງ
ນ ີ ກ ານ ປ ຣ ນ ແ ປ ງ ຢ ່ ່ ງ ແ ຂ ງ ແ ຮ ງ ໄ ປ ກ ່ ວ ່ ານ ນ ອ ກ . ເ ພ າ ະ ສ ະ ນ ັ ້ ນ ກ ານ
ຕ ້ ລ າ ຄ າ ສ ະ ພ າ ວ ະ ເ ປ ັ ້ ນ ຈ ິ ງ ທ ່ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ - ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ
ຈ ່ ່ ງ ບ ່ ເ ນ ນ ວ ່ າ ເ ຮ ັ ດ ເ ທ ່ ົ ່ ງ ໜ ່ ່ ງ ເ ທ ່ ົ ່ ງ ດ ຽ ວ ກ ໍ ເ ລ ວ , ຫ ລ ່ ວ ່ າ ຕ ້ ລ າ ຄ າ ແ ຕ
ດ ່ ານ ໃ ດ ດ ່ ານ ໜ ່ ່ ງ ກ ໍ ເ ປ ັ ້ ນ ອ ັ ນ ພ ິ ດ , ແ ຕ ່ ຕ ອ ງ ນ ີ ທ ັ ດ ສ ະ ນ ະ ສ ັ ດ ຈ ະ ອ ິ ພ າ ກ ,
ທ ັ ດ ສ ະ ນ ະ ຮ ອ ບ ດ ່ ານ , ເ ປ ັ ້ ນ ໜ ່ ເ ນ ນ ຕ ອ ງ ໄ ຈ ແ ຍ ກ ສ ະ ພ າ ບ ກ ານ ລ ະ ອ ຽ ດ
ໃ ນ ໜ ່ ່ ງ ຢ ່ ່ ງ ລ ະ ອ ຽ ດ ດ ່ ງ ທ ່ ເ ລ ນ ິ ມ ເ ຄ ີ ຽ ດ ນ ້ ອ ກ . ດ ່ ງ ນ ນ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຈ ະ
ຕ ອ ງ ນ ີ ຄ ວ ານ ສ ອ ດ ຄ ອ ງ ຢ ູ ່ ສ ະ ເ ໝ ີ ເ ພ ່ ອ ພ ິ ຈ າ ລ ະ ນ າ ເ ບ ່ ງ ວ ່ າ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ
ພ ວ ມ ຢ ູ ່ ໃ ນ ຍ ານ ໃ ດ ນ ິ ເ ສ ນ ທ ່ ງ ນ ັ ຍ ວ ່ ານ ຍ ິ ດ ແ ຫ ່ ງ ກ ານ ກ ່ ວ ຂ ັ ້ ນ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ
ຍ ົ ມ , ແ ລ ະ ໃ ນ ເ ວ ລ ວ ່ ງ ແ ຜ ນ ກ ານ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ - ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ອ ອ ກ ແ ຕ ່ ລ ະ
ຄ ັ ້ ງ ຈ ະ ຕ ອ ງ ໄ ຈ ແ ຍ ກ , ຕ ້ ລ າ ຄ າ ດ ່ ານ ຕ ່ ງ ໆ ໃ ຫ ແ ຫ ດ ເ ໝ າ ະ ເ ຊ ່ ນ
ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ , ສ ັ ງ ຄ ົ ມ , ກ ານ ເ ມ ່ ອ ງ , ວ ັ ດ ທ ະ ນ ະ ທ ຳ , ເ ມ ່ ອ ຄ ິ ດ .

ປະຈຸບັນ, ປະເທດເຮົາຍັງນອນຢູ່ໃນຈຳນວນ ๔๐ ປະເທດທີ່ທຸກຍາກ ແລະ ດ້ອຍພັດທະນາທີ່ສຸດໃນໂລກ. ຈຶ່ງຢ່າ ປະເທດເຮົາມີຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຫລາຍຢ່າງ. ແຕ ມາຮອດ ດຽວນີ້ ພວກເຮົາຍັງຮູ້ຊັບພະຍາກອນເຫລົ່ານັ້ນໜ້ອຍ ແລະ ນຳໃຊ້ ຄົ້ນຄວ້າໄດ້ເທົ່າໃດ.

ພົນລະເມືອງຂອງປະເທດເຮົາຍັງໜ້ອຍ ແລະ ຢັງຢ່າຍໃຊ້ຢ່າງບໍ່ສະໜ່ຳສະເໝີ; ມີປະມານ ๑/๓ ຂອງພົນລະເມືອງຍັງດຳລົງຊີວິດດ້ວຍການຄ້າປ່າເຮັດໄຮ່ຢູ່ໃນທຸກບໍລິເວນຂອງປະເທດ, ເປັນຕົ້ນຢູ່ພາກເໜືອ ແລະພາກຕາເວັນອອກ, ຊົນເຜົ່າຂອງເຂົາເຈົ້າມີຄວາມສະໜ່ຳສະເໝີ.

ລະດັບເຕັກນິກຂະໜາດຕ່ຳຂອງການຜະລິດຢູ່ໃນປະເທດເຮົາຍັງຕ່ຳ, ການເຮັດງານສັງຄົມ ຍັງບໍ່ທັນຂະໜາດຕ່ຳ, ເຄື່ອງມືອຸດສາຫະກຳຍັງປະຕິປະຖານທີ່ສຸດ, ລະດັບວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ ແລະວິຊາສະເພາະຂອງຜູ້ອຸດສາຫະກຳ ເວົ້າທ່ວໄປເຂົ້ມຕ່ຳ, ເຂົ້ແຄວພະນັກງານວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ ແລະການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຊຳນານງານ ມີໜ້ອຍເກີນໄປ. ຍ້ອນເຫດນັ້ນ, ຜະລິດຕະພາບຂອງງານສັງຄົມຈຶ່ງຍັງຕ່ຳຫລາຍ. ຈຳນວນໂຮງງານອຸດສາຫະກຳຍັງມີໜ້ອຍ, ຂະໜາດນ້ອຍ, ເຕັກນິກຫລ້າຫລັງ, ສາຍພານການຜະລິດສົມສ່ວນ, ເຄື່ອງຈັກເຄື່ອງລານເປ່ເພຫລາຍແລ້ວ, ວັດຖຸດິບ, ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ແລະເຄື່ອງອາໄຫລ່ປຽນຖ່າຍ ສ່ວນໃຫຍ່ເຂົ້ມຂຶ້ນກັບຕ່າງປະເທດ; ສ່ວນຄາອຸດສາຫະກຳສ່ຳລັບການໃຊ້ສອຍ ກໍ່ງ່ໃສ່ການ

ຂາເຂົ້າເກີຍທັ້ງໝົດ.

ການຄົມມາຄົມຂົນສົ່ງຍັ້ງມີຄວາມຫຽ້ງຍາກທ້ຳສຸດ: ພວກເຮົາ ບ່ໍ້ທັ້ມມີລະບົບ ເສັ້ນທາງລົດທ້ົດທະລຸລ້ງ ແຕ່ເໜ້ືອເຖ້ງໃຕ ແລະຕ້ົດຕ່ໍ ຫວ່າງແຂວ້ງຕ່ໍແຂວ້ງ. ການຄົມມາຄົມພາຍໃນແຂວ້ງ ກ່ໍ້ຍ້ັງບ່ໍ້ທັ້ມຮັບ ປະກັ້ນໃຫ້ລົດແລ່ນແຕ່ເທສະບານແຂວ້ງໄປສູ່ທຸກ ໆ ເມ້ືອ້ງ ໄດ້ເທ້ືອ. ການຄົມມາຄົມ ລະຫ່ວ້ງ ເມ້ືອ້ງຕ່ໍ ເມ້ືອ້ງ ແລະຕ້ົ້ນ ຕ່ໍ ຕ້ົ້ນ ຫຽ້ງຍາກໄປ ຫ່ວ້ານ ນ້ືອ້ກ, ຫລາຍ ຫ້ວ້ງ ຄ້ືໃນ ລະດູ້ ມ ແຕ່ ຫ່ວ້ງ ຍ່ວ້ງ ລ້ົດ ປ່ າ ລ້ົດ ຖ້ ໄປ ເ ທ່ ານ້ັ້ນ. ລະ ບ ໄປ ສ ມ ກ່ໍ້ ຍ້ັງ ບ່ໍ້ ທ້ັ ມ ຮ ບ ປ ະ ກ້ັ ນ ການ ຕ ດ ຕ ສ ສ ານ ຢ ່ ງ ທ ລ ລ ງ ແ ລ ະ ໄ ວ ວ ່ ໄ ດ. ຢ ່ ຫ ລ ຍ ບ ່ ງ ມ ການ ຂ ນ ສ ່ ງ ໜ ່ ງ ສ ນ ມ, ວ ລ ະ ສ ມ, ປ ້ ນ... ແ ຕ ແ ຂ ວ ງ ລ ໄ ປ ຮ ດ ບ ່ ມ ຕ ງ ໃ ຊ ເ ວ ລ ເ ປ ັ ນ ສ ບ ນ. ການ ຄ ມ ມ ຄ ມ ແ ລ ະ ໄ ປ ສ ມ ກ ຍ ງ ຫ ລ ່ ຫ ລ ງ ທ ສ ດ, ມ ນ ພ ອ ມ ເ ປ ນ ອ ປ ະ ສ ກ ອ ນ ໃ ຫ ຍ ຫ ລ ວ ງ ໃ ຫ ແ ກ ການ ເ ຄ ອ ນ ໄ ຫ ວ ທ ງ ຕ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ, ວ ດ ທ ະ ນ ະ ທ ຳ, ປ ອ ງ ກ ນ ຊ ຊ ດ.

ໃ ນ ສ ບ ປ ກ ວ ່ ທ ຜ ່ ນ ມ ,ພ ວ ກ ເ ຮ ໄ ດ ຖ ຳ ເ ນ ນ ການ ດ ດ ສ ງ ສ ງ ຄ ມ ນ ຍ ມ ແ ລ ະ ກ ສ ງ ການ ພ ວ ພ ນ ການ ຜ ລ ດ ໃ ໝ ່ ໃ ນ ຂ ນ ໃ ໝ ່, ແ ຕ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ຂ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ໃ ນ ປ ະ ຈ ບ ນ ນ ້ ຍ ງ ລ ວ ມ ມ ້ ພ ກ ສ ວ ມ ຫ ລ ່ ຄ ່: ພ ກ ສ ວ ມ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ສ ງ ຄ ມ ນ ຍ ມ ເ ຊ ງ ຄ ງ ຕ ວ ຢ ່ ພ ຍ ໃ ຕ ๘ ຮ ບ ການ ລ ດ ແ ລ ະ ລ ວ ມ ພ . ເ ບ ງ ທ ວ ໄ ປ ແ ລ ວ ຂ ງ ເ ຂ ດ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ຂ ງ ລ ດ ຍ ງ ຈ ນ ນ ຍ ແ ລ ະ ບ ທ ໄ ດ ຮ ບ ການ ປ ບ ປ ງ ຢ ່ ງ ຮ ບ ດ ນ . ລ ະ ບ ບ ກ ຳ ນ ະ ສ ດ ລ ວ ມ ພ ໄ ດ ເ ປ ນ ຕ ວ ເ ປ ນ ຕ ນ ຂ ນ ໃ ໝ ່ ເ ຊ ງ ສ ວ ມ ຫ ລ ຍ ເ ນ ມ ໃ ນ ດ ນ ກ ະ ສ ກ ຳ, ແ ຕ ສ ະ ຫ ະ ກ ນ ເ ຫ ລ ານ ້ ຍ ງ ເ ປ ນ ຮ ບ

ການຂັ້ນຕ່ຳເລ ະຊາວນາຫາກເຂົ້ ເຂົ້າສູ່ເສ ນທາງທ ຳມ ະຫາກ ເຫັ ນ
ລ ວ ພຸ ເ ຳ ນ , ໂ ຍ ອ ໄ ລ ວ ຍ ເ ັ ເ ດ ະ ກ ທ ຳ ະ ຊ ດ
ຢ . ພ ກ ສ ນ ເ ດ ະ ກ ທ ນ ຍ ນ ແ ງ ລ ດ ຊ ຕ ເ ສ ະ ແ ງ
99 ກ ພ ຍ ໃ ຮ ຽ ບ ກ ນ ຫ ນ ສ ນ ລ ະ ຫ ວ ງ ລ ດ ກ ບ ເ ກ ະ ຊ ນ ໃ ນ ຂ ງ ເ ຂ ດ
ຈ ຸ ດ ສ າ ທ ະ ກ ຳ , ກ ນ ຄ ເ ລ ະ ກ ນ ຂ ນ ສ ງ . ພ ກ ສ ນ ເ ດ ະ ກ ດ ມ
ເ ຖ ເ ມ ນ ວ າ ຫ ກ ເ ກ ດ ຂ ນ ໃ ພ ເ ລ ະ ເ ປ ນ ຮ ບ ກ ນ ຂ ວ ນ ຜ ນ ຂ ງ ກ ນ
ດ ດ ສ າ ງ ພ ກ ສ ນ ເ ດ ະ ກ ດ ນ ຍ ທ ນ ເ ກ ະ ຊ ນ , ແ ຕ ມ ນ ກ ເ ປ ນ ຮ ບ
ກ ນ ທ ເ ໝ ະ ສ ມ ກ ບ ສ ະ ພ ບ ແ ວ ດ ລ ອ ມ ຂ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ . ພ ກ ສ ນ
ເ ດ ະ ກ ດ ນ ຍ ທ ນ ເ ກ ະ ຊ ນ ຢ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ ເ ນ ອ ຍ ທ ສ ດ ,
ມ ນ ປ ະ ກ ດ ຕ ຂ ນ ໃ ນ ຂ ງ ເ ຂ ດ ປ ງ ແ ຕ ຜ ລ ດ ພ ກ ສ ກ ຳ ປ ໄ ມ , ບ ລ
ກ ນ . . . ເ ຊ ງ ໝ ດ ເ ນ ພ ຍ ໃ ຮ ຽ ບ ກ ນ ເ ຈ ຊ ບ ນ ອ ຍ . ພ ກ ສ ນ
ດ ງ ກ ນ ພ ນ ໄ ດ ຮ ບ ກ ນ ດ ດ ສ າ ງ ແ ລ ະ ນ ຳ ໃ ຊ ້ ເ ພ ື ່ ອ ເ ສ ມ ຂ ະ ຫ ຽ ງ
ຄ ນ ປ ະ ໂ ຫ ຍ ດ ໃ ນ ລ ະ ດ ບ ນ ເ ນ ນ ຂ ງ ນ ຕ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ເ ຫ ງ ຊ ດ
ໃ ນ ສ ະ ໄ ພ ຂ ນ ຜ ນ . ພ ກ ສ ນ ເ ດ ະ ກ ດ ຜ ລ ດ ສ ນ ຄ ນ ຍ ລ ວ ມ
ມ ຊ ງ ທ ດ ຖ ະ ກ ຳ ແ ລ ະ ຊ ວ ນ ເ ກ ະ ເ ທ ດ ທ ບ ເ ຂ ົ າ ສ ະ ຫ ະ ກ ນ
ເ ຫ ື ອ , ພ ກ ສ ນ ດ ງ ກ ນ ຕ ເ ນ ເ ຕ ໂ ຮ ມ ໃ ນ ບ ງ ບ ລ ເ ອ ນ ຍ ນ
ແ ນ ໃ ຈ ເ ນ ື ອ ງ , ລ ຽ ບ ຕ ນ ລ ຽ ງ ເ ນ ຳ ໃ ຫ ຽ ແ ລ ະ ບ ນ ເ ສ ນ ທ ງ ຄ ນ
ນ ຳ ຄ ນ ສ ະ ດ ວ ກ . ສ ນ ພ ກ ສ ນ ໃ ຫ ຽ ຂ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ
ຍ ງ ເ ນ ພ ກ ສ ນ ເ ດ ະ ກ ດ ທ ຳ ະ ຊ ດ , ຊ ມ ເ ງ ພ ເ ຜ ລ ດ .
ເ ປ ນ ນ ວ ່ າ ຢ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ ປ ະ ຈ ບ ນ ເ ກ ດ ວ ່ າ ຍ ງ ມ ຊ ຮ ບ ເ ຂ ບ ກ ນ
ຜ ລ ດ ນ ບ ແ ຮ ບ ເ ຂ ບ ກ ນ ຜ ລ ດ ສ ະ ຫ ະ ຈ ບ ປ ະ ຖ ມ ບ ລ ນ ຈ ນ ເ ຖ ຮ ບ

ແບບ ການ ຜະ ລິ ດ ຍຸ ກ ປະ ຈຸ ບັ ນ ທີ ມ ອ ນ ມ ະ ນຸ ດ ໄ ດ ຜ ານ ມ າ ແ ລ ວ ມ ັ ນ ຄ ົ ງ ຕ ົ ວ ຢ ູ ໃ ນ ລ ະ ດ ັ ບ ທ ີ ແ ຕ ກ ຕ ່ າ ງ ກ ັ ນ . ບ ັ ນ ດ າ ພ າ ສ ອ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ງ ່ າ ວ ສ ່ ງ ເ ສ ີ ມ ສ ະ ທ ອ ນ ຕ ່ ໍ ກ ັ ນ , ກ ະ ທ ິ ບ ເ ຊ ື ່ ອ ກ ັ ນ ແ ລ ະ ກ ັ ນ , ທ ັ ງ ຍ ົ ກ ໃ ສ ່ ກ ັ ນ , ເ ປ ັ ນ ເ ອ ກ ະ ພ າ ບ ກ ັ ນ ໃ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ສ ະ ໄ ພ ຂ າ ມ ຜ ານ ຂ ັ ້ ນ ສ ູ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ , ທ ັ ງ ຂ ັ ດ ແ ຍ ່ ง ກ ັ ນ , ຕ ໍ ່ ສ ູ ້ ກ ັ ນ ໃ ນ ເ ງ ື ່ ອ ນ ໄ ຂ ແ ຫ ່ ง ການ ຕ ໍ ່ ສ ູ ້ ທ າ ง ຊ ົ ນ ຊ ັ ້ ນ ແ ລ ະ ການ ຕ ໍ ່ ສ ູ ້ ລ ะ ຫ ວ ່ າ ง ส ่ ง ເ ສ ີ ມ ท า ง ท ี ่ พ ว ม ผ ั ນ ແ ປ ໄ ປ ຢ ่ า ง ถ ู ก ต ้ อ ง ข า ด ເ ล ะ ส ั บ ส ົ ນ .

ລ ะ ບ ຽ ບ ค ุ ม ค ่ ง ๆ ເ ส ด ถ ะ ก ิ ด ข ่ ง ๆ พ ว ก เ ร า ย ั ง ม ี ล ั ก ษ ะ ม ะ ล ว ม ส ุ ม ๆ า ด ย า ส ิ ด , บ ่ ล ิ ห า ม เ ก ื ่ อ ก ู ล ย ่ า ง ห ั ม ห ว ๆ , บ ่ ค ิ ด ไ ล ่ เ ถ ื ๋ อ ป ะ ส ิ ด ท ี ่ ผ ิ ด ท า ง เ ส ด ถ ะ ก ิ ด ส ั ง ค ม ย ่ า ง เ ฒ ่ า ส อ ม , บ ่ ม ี ไ ห ว พ ิ บ ເ ล ะ บ ่ ม ี ผ ิ ด ส ั ก ส ิ ด ส ู ๆ . พ ว ก เ ร า ท า ง ส ้ า ง ก ิ ม ไ ก ุ ม ค ๆ ง เ ส ด ถ ะ ก ิ ด ใ ห ม ่ , แ ต ่ ง บ ท ั ม ค ิ บ ถ ม บ ล ู ม .

ก า ม พ ิ อ ั ม ส ิ ม ค า - เ ง ิ ม ต า ย ั ง บ ่ ท ั ม ะ ท ร า ย ต ิ อ , ก า ม เ ล ก ป ร ู ม อ ั ด ฉ ุ ด ั ม ถ อ ย อ ั ด ฉ ุ ด ั ม ย ั ง เ ป ั ม อ ั ม แ ผ ห ล า ย ห ่ อ ไ ป ย ู ๋ ใ ม ห ล า ย บ ล ิ เ อ ม ข ๆ ป ะ เ ท ด , ล ะ บ ่ ย ก า ม ค า ข ๆ ล ั ด ເ ล ะ ล อ ม พ ู ๋ ย ั ง ๑ ๑ ม , ต ะ ห ล า ด แ ห ง ช า ด ท ี ่ เ ๑ ก ะ พ า บ ย ั ง บ ่ ท ั ม เ ป ั ม ต ิ อ เ ป ั ม ต ิ ม ข ั ้ ม เ ท ี ๑ . ก า ม ข ะ ท ร า ย ต ิ อ ท า ง ด า ม เ ส ด ถ ะ ก ิ ด ย ั ง บ ่ ท ั ม ส ะ พ ำ ส ะ เ พ ิ ่ ม ล ะ ห ว า ง เ ข ด พ ู ด ๑ ย , ก ั บ เ ข ด ท ี ่ ง พ ๆ ง , ล ะ ห ว า ง เ ข ด ท ี ่ ไ ม ่ เ ส ด ถ ะ ก ิ ด ส ิ ม ค า ก ั บ เ ข ด เ ส ด ถ ะ ก ิ ด ท ำ ม ะ ช า ด . ก า ม ส ะ ส ิ ม จ า ก พ า ย ใ ม เ ส ด ถ ะ ก ิ ด แ ห ง ช า ด ย ั ง บ ่ ท ั ม ม ี . ป ะ จ ุ บ ั น เ ส ด ถ ะ ก ิ ด แ ห ง ช า ด ย ั ง ข า ด ค อ ว า ม ค ุ ม ด ๆ ง ย ่ า ง ร า ย แ ร ง ค ื : ก า ม ผ ะ

ລັດ ບໍ່ພຽງແຕ່ສະໜອງກັບຄວາມຕ້ອງການ, ລາຍຮັບບໍ່ຖືກລາຍຈ່າຍ, ຂາດແຄນຢ່າງຮ້າຍແຮງ.

ພາຍໃຕ້ລະບອບໃໝ່, ໂຄງປະກອບທາງສັງຄົມ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທາງຊົນຊັ້ນ ໄດ້ ແລະ ພວມມີການປ່ຽນແປງ: ຊົນຊັ້ນສັກດິນາ ແລະຊົນຄົນນາຍທຶນຈໍານວນ, ອາດຍາສິດຊຸມເສິກ ໄດ້ຖືກໂຄ່ນລົ້ມລົງແລ້ວ; ຊົນຊຸມນາຍທຶນພວມຖືກດັດສ້າງ ແລະມໍາໃຊ້; ຊົນຊຸມກໍາມະກອນພວມເພີ່ມທະວີຂຶ້ນທາງດ້ານປະລິມານແລະ ເຕີບໃຫຽຂຶ້ນທາງດ້ານຄຸນນະພາບ, ແຕ ຈໍານວນຍັງມີໜ້ອຍເກີນໄປ, ລະດັບວັດທະນາທໍາຍັງຕໍ່; ຊົນຊຸມຊາວນາລວມໝູ່ ພວມເປັນຕົວ ເປັນຕົນຂຶ້ນ. ຂົນດາປົນຍາຊົນເກົ່າ ແລະຜູ້ຫົມລະດັບເຕັກນິກ ເວົ້າທົ່ວໄປ ເຫັນປະຕິບັດຕາມແຜນນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະລັດ, ເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ ເຫັນເຈົ້າຫຽດສັກສີຂອງຕົນທີ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ລະບອບໃໝ່. ພະສົງສາມະເນນເປັນຈໍານວນຫລາຍ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນອິດທິພົນຂອງຕົນເຂົ້າໃນການເຮັດວຽກງານຂົນຂວາຍປະຊາຊົນປະຕິບັດໜ້າທີ່, ນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ຂອງພັກ ແລະລັດເປັນຢ່າງດີ. ຜູ້ຊົງຄຸນວຸດທິ, ເຈົ້າທິດເຈົ້າເຫລົ່າ ສ່ວນຫລາຍໄດ້ເດີນຕາມການປະຕິວັດດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ, ເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ຕາມຢັ່ງຮັບການຊັກຊວງ, ເຜີຍແຜ່ຂອງສັດຕູ. ຊົນຄົນປົນຍາຊົນໃໝ່ສັງຄົມນິຍົມ ພວມເປັນຕົວເປັນຕົນຂຶ້ນ, ແຕ ຈໍານວນແລະຄຸນນະພາບຂອງຊົນແຖວນີ້ຍັງຕ່ຳສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການອັນໃຫຽ່ຫລວງ ຂອງການສ້າງສັງຄົມນິຍົມບໍ່ທັນໄດ້ເທື່ອ. ປະເທດເຮົາປະກອບດ້ວຍຫລາຍເຜົ່າ, ເຊິ່ງມີມຸມເຊື່ອຮັກຊາດ,ສາ

ນັກຄິດສູ້ຕ້ານການຮຸກຮານຈາກພາຍນອກ ແລະ ຮ່ວມຮຸ້ວ່ຍເຫລືອກັນ, ໄດ້ພ້ອມກັນເດີນໄປຕາມພັກຕະຫລອດໃນຂະບວນອ້ວັດແຫ່ງການປະຕິວັດໃນເມືອງກ້ອມ ແລະໃນປະຈຸບັນ, ແຕ ລະດັບການຂະຫຍາຍຕົວໃນຫລາຍດ້ານລະຫວ່າງເຜົ່າຕ່າງໆ ຍັງຜິດໂຕກັນຢູ່. ການປ່ຽນແປງຂອງໂຄງປະກອບທາງສັງຄົມ ແລະ ການຮຸ້ງຮ້າກຳລັງທາງຊົນຊັ້ນດ້ວງກ້ອນ ພ້ອມດ້ວຍແປໄປຢ່າງເປັນຜົນດີໃຫ້ແກ່ການປະຕິວັດ.

ໂຄງບົນສັງຄົມນິຍົມ ໄດ້ເປັນຕົວເປັນຕົ້ນໃນຂົ້ນຕົ້ນແລ້ວ, ແຕ ຍັງເສີມຂະຫຍາຍຄຸນປະໂຫຍດຕ່ການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດແລະການສ້າງຄົນໃໝ ຍ້ັນໄດ້ຢ່າງແຂງແຮງເທ່ືອ. ລະບົບຜະລິດການກຳມາຊີບ ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂົ້ນແຕ່ຂນສູນກາງ ລ້ວ ເຖິງຂົ້ນທ້ວງຕົ້ນແລະຮາກຖານແລ້ວ, ແຕ ຫລາຍຂອດຍັງຈ້ນຢູ່ເປັນຕົ້ນເລ້ນຢູ່ຮາກຖານ ແລະຂົ້ນເມືອງ. ຮາກຖານຫລາຍບ່ອນຍ້ັງມ້ໍພ້ອຍພັກ. ການເຄ່ືອນໄຫວຂອງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຢູ່ທ້ວງຕົ້ນ ແລະຮາກຖານຍັງຈ້ນຢູ່. ຄົ້ນແຄ້ວພະນັກງານຂອງພວກເຮົາ ຍັງຂາດເຂ່ືອນ້ໍ ສຸດ ແລະ ຍັງຈ້ນໃນຫລາຍດ້ານ ເປັນຕົ້ນເລ້ນລະດັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະວຸ້າສະເພາະ, ວຸ້າການ. ຄວາມສະຫງ້ບ ຍັງຍ້ັງມ້ໍການຮັບປະກັນຢ່າງແໜ້ນ ສະເພາະຢ່າງຍ່ິງ ເລ້ນຢູ່ບ້ານ ເຂດຊາຍແດນ ແລະໃນບ້ານ ເຂດເຜ່ົາຊົນ. ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ກ້ຍັງມ້ໍຍ້ັງຫາຫລາຍຈຸ້ດຕ້ົນ ເຊ່ືອງ ເລ່ືອງທ້ວງໃຫ້ພວກເຮົາຕ້ອງແກ້ໄຂຢ່າງເພ່ົາສົມ. ລະບົບກົດໝາຍສັງຄົມນິຍົມ ຍັງຍ້ັງ ໄດ້ຮັບການສ້າງຂົ້ນຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະຍ້ັງເສີມຂະຫຍາຍ ຄຸນປະໂຫຍດ

ຂອງມັນໃນການຄຸ້ມຄອງສັງຄົມໄດ້ເທື່ອ.

ລະດັບວັດທະນະທຳ ຂອງປະຊາຊົນຍັງຕ່ຳ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ພວກເຮົາ ໄດ້ສຳເລັດການລົບລ້າງຄວາມຢູ້ໜ້ງສືແລ້ວກໍຕາມ, ແຕ່ ມາດຮ່ວມ ຢູ່ໃນຍາງບ່ອນ ຍ້ງພົ້ນມີປະກົດການກັບຄືນສູ່ຄວາມຢູ້ໜ້ງສືອີກ. ຢູ່ໃນຫລາຍໆ ບ່ອນ ຍ້ງຂາດເຂີນໜ້ງສືພົມ, ປຶ້ມອ່ານຕ່າງໆ ຢ່າງຮ້າຍແຮງ. ຮ່ອງຮອຍເສດເຫລືອຕ່າງໆ ຂອງສັງຄົມສັກດິນາ ແລະ ລັດທິລາເມືອງຂົ້ນແບບໃໝ ຍ້ງພ້ກພ່ວງຢູ່. ຜົນສະທ້ອນທາງ ດ້ານແນວຄິດ ແລະວັດທະນະທຳທົ່ນນິຍົມ, ປະຕິກາມ ພ່ວມແຊກຊ້ອນ ຈາກພາຍນອກເຂ້ามาປະເທດເຮົາ ດ້ວຍຫລາຍວິຖີທາງ. ປະກົດ ການທ່ຽ້ຕ່າງໆ ເຊ່ນ: ການຍ້ກຍ່ອ, ການກົ້ມສົ້ນຍົ້ນ, ການຫລ້ກ ໂລ້ ໂລ້ຜາ, ການຟຸ້ມເຟ້ອຍ, ການຜະມ້ມ, ຄວາມຂ້ຄ້ານມ້ກງ່າຍ, ຄວາມເຊ່ອຖ້ືມງ່ວາຍ... ກ້ຍ້ງມ້ຢູ່ໃນສັງຄົມຂອງປະເທດເຮົາໃນ ລະດັບຕ່າງກ້ນ.

ລະດັບການຮ້ບໃຊ້ຄວາມສາທາລະນະສຸກຍ້ງຕ່ຳຫລາຍ, ເປ້ນ ຕ້ນຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະເຂດຫ່າງໄກສ່ອກຫລ້ກ. ອ້ດຕາສ່ວນ ການຕາຍຂອງເດ້ກເກ້ດໃໝ່ຍ້ງສູ່ງຢູ່, ພະຍາດທ້ເປ້ນ້ນ້ຕະລາຍຈ່ ນ່ອນໜ້ງ ເປ້ນຕ້ນເຊ່ນພະຍາດໄຂ່ປ່າ ຍ້ງບ່ທ້ນ ໄດ້ຮ້ບການຈ່ກ້ດປ້ດ ເປ່ົ້າຢ່າງເຖ້ງກ້ກເຖ້ງຮາກເທ່ືອ.

ລວມຄວາມວ່າ ສະພ່ວະເປ້ນຈ່ງທ່ວ ເສດຖະກ້ດ-ສັງຄົມ ດ້ງ ກ່ວນ້ ຊ້ບ້ອກເຖ້ງຄວາມຫ້ຍ້ງຍ່ວກພ່ວ ອ້ປ ສະ ແລະລ້ກສະນະ ສ້ບສົນ, ຍ່ວນ ຂອງສະໄໝຂ້ນຜ່ານ ກ່ວ ອ້ນ ສັງຄົມນ້ຍົມ ຂອງ

ປະເທດເຮົາ. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສະພາວະເປັນຈິງດັ່ງກ່າວມີການປ່ຽນ
ແປງ, ເຮັດໃຫ້ຄວາມທຸກຍາກ, ຫລ້າຫລັງ ຂອງປະເທດເຮົາພົ້ນໄປ
ເທື່ອລະກ້າວນັ້ນ ມັນຮຽກຮ້ອງ ໃຫ້ພັກເຮົາຕ້ອງອາງຍຸດທະສາດເໜາ
ການພັດທະນາປະເທດຊາດອັນຄືກັນ ເລະປະຕິສາງ ຈາກ, ກຈໍ
ນິດຖຸບການ, ມາດຕະການ ເລະບາດກ້າວເດີນອັນເໝາະ ກັບ
ແຕ່ລະໄລຍະຂອງການປະຕິວັດ. ພວກເຮົາ ເຊື່ອໝ່ວ ດ້ວຍກຳ
ລັງແຮງຂອງຕົນເອງ ເລະບົດຮຽນຕົວຈິງໃນ ໑໐ ປີກ່ວາທີ່ຜ່ານມາ
ບວກກັບກຳລັງແຮງຂອງຍຸກສະໄໝ, ປະຊາຊົນເຮົາພາຍໃຕ້ການນຳ
ພາຂອງພັກ ຈະສາມາດນຳເອົາປະເທດຊາດຂອງຕົນກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມ
ນິຍົມເທື່ອລະກ້າວຢ່າງໝັ້ນໄດ.

๘.๘ - ທິດທາງ ເລະໜ້າທີ່ຕໍ່ທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ-ສັງ ຄົມຂອງສະໄໝຂ້າມຜ່ານຂຶ້ນສູ່ສັງຄົມນິຍົມ.

ສະຫາຍທີ່ຮັກແພງທັ້ງຫລາຍ !

ໃນສະໄໝຂ້າມຜ່ານນີ້,ໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາເໝ ຕ້ອງສ້າງ ບັນດາຮາກຖານຂອງສັງຄົມນິຍົມໃນທຸກ ດ້ານ ເຊັ່ນ: ເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ, ການເມືອງ, ວັດທະນະທຳ, ເໝ ອຄິດ ອັນເໝ ໃສ ດັດແປງ ສັງຄົມ ເກົ່າທີ່ຫລ້າຫລັງ ໃຫ້ກາຍ ເປັນສັງຄົມໃໝ່, ສັງຄົມ ສັງຄົມນິ ຍົມ. ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງພຸ້ມໃຈບັນດາ

ກິດເໝດ້ລັກສະນະແຜ່ຫລາຍທົ່ວໄປ ຂອງການສ້າງສັງຄົມ ນິຍົມ
ເຂົ້າໃນສະພາບເສດຖະກິດຈິງຂອງປະເທດເຮົາຢ່າງປະດິດສ້າງ.

ເມື່ອທາງລອມກອງກັບສະໜອງຂ້ອນຜ່ານທີ່ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງ
ທີ III ຂອງພັກເຮົາ ໄດ້ວາງແຜນ ເນັ້ນການພຸ້ມໃຊ້ກິດເໝດ້ງ
ກ້າວຢ່າງປະດິດສ້າງນັ້ນເອງ. ໂດຍອີງໃສ່ພິດຕິກຳໃນ ๑๐ ປີກ່ວາທີ່
ຜ່ານມາ, ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງທີ VII ຈະເຮັດໃຫ້ແນວທາງດ້ງ
ກ້ວນັ້ນເປັນອັນຄົບຖ້ວນ ແລະລະອຽດຂຶ້ນ, ຈະໄດ້ວາງ ບັນດາ
ທິດທາງ ແລະໜ້າທີ່ຕໍ່ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມດ້ງລຸ່ມນີ້:

ອັນທີໜຶ່ງ: ດຳເນີນການຫັນເປັນ ອຸດສາຫະກຳສັງຄົມນິຍົມ
ເທື່ອລະກ້າວ ເພື່ອສ້າງຮາກຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກຂອງສັງຄົມນິຍົມ
ໃຫ້ສຳເລັດຜົນ.

ໜຶ່ງໃນບັນດາໜ້າທີ່ສຳຄັນກ່ວາໝູ່ຂອງສະໜອງຂ້ອນຜ່ານເນັ້ນ ກ
ສ້າງຮາກຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກຂອງສັງຄົມນິຍົມ, ພາຍຄວາມ່ວາສ້າງ
ອຸດສາຫະກຳໃຫຽ່ກົນຈັກ ທັນຄວາມສາມາດປະກອບເຄື່ອງຈັກອັນທັນ
ສະໜອງໃຫ້ແກ່ບັນດາຂະແໜງເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ, ທັນເສດຖະກິດທີ່
ອີງໃສ່ການ ๑๑ກແຮງງານເປັນຫັດຖະກຳ ໃຫ້ກາຍເປັນເສດຖະກິດ
ທີ່ຕ່ງໝູ້ນພື້ນຖານການ ๑๑ກແຮງງານເປັນກົນຈັກ ແລະອັດຕະໂນມັດ
ສ່ວນໜຶ່ງ, ອັນນັ້ນ ເປັນໜ້າທີ່ ທີ່ຫຽ່ງຍາກ ແລະສັບສົນທີ່ສຸດສຳລັບ
ປະເທດເຮົາ. ຢ່າກໃຫ້ອຸດສາຫະກຳໃຫຽ່ກົນຈັກ ເໝ່ງໝ້ອທີ່ການ
ໃດອື່ນ ນ ๑ກລ່ກ່ອງດຳເນີນການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ.

ແຕ່ ການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳໃນເງ່ອນໄຂປະຈຸບັນນີ້ ນັ້ນ

ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງມີຫົນທອນຫລາຍ ແລະມີພະນັກງານ, ກຳມະກອນ ທີ່ ມີລະດັບເຕັກນິກສູງ. ທັງສອງປັດໄຈດ້ງກ່າວນັ້ນ ພວກເຮົາຂາດ ຂາດ. ຍ້ງໄປກ່ວານັ້ນ ພວກເຮົາ ຄຳເນີນການຫັ້ນເປັ້ນຊຸດສາທະ ກຳ ໃນຂະນະທີ່ພາທີ່ປ໊ອແປງຊ໊ອດການເປັ້ນຢູ່ຂ້ງປະຊາຊົນແລະພາ ທີ່ຮັບປະກັນຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂ້ງການປ້ອງກັນຊາດໄດ້ຕ້ງ ຂັ້ນຢ່າງຮີບດ່ວນທີ່ສຸດ. ເມ່ືອເປັ້ນເຊ້ນນ້ັ ເຮ໊ດແນວໃດພວກເຮົາ ຈ້ງຈະສ້າງຣາກຖານວ໊ດຖຸ-ເຕັກນິກຂ້ງສ້ງຄົມນິຍົມຂັ້ນໄດ ? ບັນ ຫານ້ີ ອາດຈະແກ້ໄຂຕາມທິດທາງດ້ງລຸ່ມນ້ີ:

- ໃນເງ່ືອນໄຂຈຳເພາະຂ້ງປະເທດເຮົານ້ີ, ຢ່າກ໊ດຳເນີນ ການຫັ້ນເປັ້ນຊຸດສາທະກຳສ້ງຄົມນິຍົມ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ສ້າງ ໂຄ້ງ ປະກອບ ເສ໊ດຖະກິດຫັ້ນສົມເຫ໊ດສົມຜົນຂັ້ນຕ້ົ້ນ ແຕ່ທ້ອທີ ໂລ໊ດ, ໃນນ້ັນ ໃຫ້ເອົາການຂະຫຍາຍການກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ເປັ້ນພ້ືນຖານ ເພ່ືອຂະ ຫຍາຍຊຸດສາທະກຳ, ພ້ອມກ້ນນ້ັ ກ໊ຂະຫຍາຍຊຸດສາທະກຳ ໄປ ເທ່ືອລະກ້າວ ເພ່ືອເນ້ືອໃສ່ຮັບໃຊ້ການຜະລິດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ຄົ້ນ ຫາຄົ້ນຄ້ວ້ າ,ການຂາ99ກ ແລະຊ໊ອດການເປັ້ນຢູ່ຢ່າງແທ໊ຕ້ອຈ້ງ. ຄ້ົນຫາກ່ັບມ້ີການຂະຫຍາຍຕ້ົວຂ້ງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ແລ້ວ ກ໊ຄ່ະບ່ັມພ້ົນ ຄ້ານ ເພ່ືອຂະຫຍາຍຊຸດສາທະກຳໄດ, ກ້ົງກ່ັນຂ້ານ ຄ້ົນຫາກ່ັບມ້ີການ ກະທ້ົບຢ່າງແຂ້ງແຮ້ງຂ້ງຊຸດສາທະກຳແລ້ວ ກ໊ຕ້ອງຂ່ັບເໜ້ືອການກະ ສິກຳ-ປ່າໄມ້ ກ່ັບອາດຈະຂະຫຍາຍຕ້ົວໂດຍນ້ັນເອ້ືງໄດ.

ບ໊ດຮຽນໄດ້ຊ້ີໃຫ້ເຫ້ັນວ່າ ໃນຂະບວນ້ວ້ັດແຫ້ງການຫັ້ນ ເປັ້ນ ຊຸດສາທະກຳນ້ັ ຕ້ອງການ້ົດໝາດກ໊ວ ເດ້ືນ ທ້ີສ້ອດຄ້ອງກ່ັບ ແຕ່ລະ

ໄລຍະຍັນລະຍາວໃຫ້ໄດ້, ຫລີກເວັ້ນເມື່ອຄິດຈັດຕະອິໄສ, ຟ້າວຝັງ
ທຸ້ນໃສ່ແຕ່ການຕັ້ງໂຮງງານອຸດສາຫະກຳເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຫາກໍ່ເອົາ
ໃຈໃສ່ປະຕິບັດບັນດາໜ້າທີ່ອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ຂະຫຍາຍກະສິກຳ-ປ່າໄມ້,
ຂະຫຍາຍວັດທະນະທຳ, ສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ປ່ຽນແປງຊົນ
ນະທຳເກົ່າໆປະຊາຊົນ...

- ການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳສັງຄົມນິຍົມ ຢູ່ໃນປະເທດເຮົາ
ຕ້ອງສົມທົບຢ່າງເໝາະແໝ່ງ ກັບການເປ່ຽງງານ ແລະ ຮວມມືສາກົນ.
ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫລືອຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດ ແລະ ຂອງບັນດາປະ
ເທດສັງຄົມນິຍົມອື່ນໆ, ພວກເຮົາຈະສ້າງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳໜັກ
ຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມສາມາດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງປະ
ເທດຊາດ, ໂດຍມີການສຳພັນ ແລະຮວມມືຢ່າງເໝາະແໝ່ງກັບຫວຽດ
ນາມ ແລະກຳປູເຈ ເພື່ອຊ່ວຍຊຸ ເຊິ່ງກັນ ແລະກັນ ແລະສ້າງເປັນ
ລະບົບອຸດສາຫະກຳໜັກ ທີ່ລຸ້ນພົ້ນຄວນຂອງສາມປະເທດ ອາຍ
ນ້ອງ.

- ທຸກ ຂະແໜງການ, ທຸກ ຂັ້ນ ຕ້ອງຕ້ານໜ້າ, ເປັນເຈົ້າ
ການສ້າງຮາກຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກ ໃຫ້ຂະແໜງການຂອງຕົນ, ໃຫ້
ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນເທື່ອລະກ້າວ ໂດຍອີງຕາມຄວາມສາມາດແລະເງື່ອນ
ໄຂຂອງຕົນ, ແຕ່ ຫາກໍ່ເນັ້ນຄ້ອງຄ້ຽຖ ຖ້າຮອດເວລາໃດທີ່ປະເທດ
ຊາດມີອຸດສາຫະກຳໃຫຍ່ຂຶ້ນແລ້ວ ຈຶ່ງຄ້ຽສ້າງຮາກຖານວັດຖຸ-
ເຕັກນິກໃຫ້ແກ່ຕົນ. ໃນຂົງເຂດການສ້າງຮາກຖານວັດຖຸ-ເຕັກ
ນິກ ພວກເຮົາຍິ່ງຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ພົ້ນໃຊ້ບັນດາທຶນຈຳດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ໃຫ້

ຖືກ້ອງຄື: ສຸມກາງ ແລະທ້ອງຖ່ມພ້ອມກັນເຮັດ; ກ່ສ້າງບັນດາກິດ
ຈະການຂະໜາດນ້ອຍ ແລະຂະໜາດກາງເປັນອັນຂັ້ນຕ່; ສົມທົບການ
ຂະຫຽາຍຕົວໄປຕາມລຳດັບ ກັບການຂະຫຽາຍຕົວຢ່າງກະໂດດຂ້ຳ,
ໝາຍຄວາມວ່າ ທ້ອງຕ້ອງເລ່ີມຈາກທັດຖະກຳ, ເຄ່ືງໝັກ, ໄປສູ່
ການຫັນເປັນກ່ໝັກ ແລ້ວກ່ວ່ັມສູ່ ການຫັນເປັນອັດຕະໂນມັດສ້ອມ
ໜ້ອງ, ພ້ອມກັນນ ກ່ທ້ອງຕ້ອງຮຸ້ຮັບເອ່ົາບັນດາຜົນສຳເລັດໃໝ່ທາງດ້ານ
ວ່ິທະຍາສາດ-ເຕັກນ່ິກຂ້ອງໂລກ ເພ່ືອຈະສາມາດກ້າວຂ້ຶ້ນຈາກຈຸດ
ດັ່ງ ຈ ກ່ແຮງງານເຍ່ັບທັດຖະກຳອັນໜ້ອຍໜ້ອຍ ໄປສູ່ລະດັ່ບທ່ັນເປັນກ່
ໝັກ ແລະອັດຕະໂນມັດອັນທ່ັນສະໄໝໃນບາງຂະແໜງການທ່ັ່ວໄປ.

- ການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳສັ່ງຄ່ົມນ່ິຍມຢູ່ປະເທດເຮ່ົາ ເປັນ
ຂະບວນວ່ັດທ່ັ້ຕ້ອງດຳເນ່ີນໄປຕະຫລ້ອດສະໄໝຂ້ານຜ່ານ, ຍ້ັງໄປ
ກວ່ານ່ັ້ນ ມ່ີບາງໜ້າທ່ີ ຍ້ັງຈະຕ້ອງສ່ືບຕ່ໍາເນ່ີນໄປພາຍຫລ້ັງ ສະໄໝ
ຂ້ານຜ່ານໄດ້ສ່ິ້ນສຸດແລ້ວ. ການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳສັ່ງຄ່ົມນ່ິຍມຕ້ອງ
ໄດ້ດຳເນ່ີນໄປພ້ອມໆ ກັບການດັ່ດສ້າງສັ່ງຄ່ົມນ່ິຍມໃນຂ້ົງເຂດຕ່ໍາງໆ
ເພ່ືອສ້າງປະຊ່ົມປັ່ດໄຈທາງດ້ານວັ່ດຖຸ-ເຕັກນ່ິກ ເທ່ົ່ອລະກ້າວໃຫ້ແກ
ການດັ່ດສ້າງດ່ັງກ້າວ.

<u>ອ່ັນທ່ີສ້ອງ, ດຳເນ່ີນການດັ່ດສ້າງສ່ັງຄ່ົມນ່ິຍມ ແມ່ໃສ່ການ
ການພ່ົວພ່ັນການຜະລ່ິດໃໝ່ສ່ັງຄ່ົມນ່ິຍມ.</u>

ໃນສະໄໝຂ້ານຜ່ານ, ການດັ່ດສ້າງສ່ັງຄ່ົມນ່ິຍມ ຍ່ັນດ້ານພ້ານ
ສ້ອນເສດຖະກ່ິດ ກ່ັ້ນເປັນສ່ັງຄ່ົມນ່ິຍມນ່ັ້ນ ເປັນໜ້າທ່ີ່ຕ້ອງ ເປັນໄປສ່ໍາ
ລ່ັບທຸກໆ ປະເທດ. ການດັ່ດສ້າງດ່ັງກ້າວນ່ັ້ນ ດຳເນ່ີນໄປໂດຍແມ

ໃສ່ຈຸດປະສົງລົບລ້າງລະບຽບຄົມຊຸດຣິຄົມ, ສ້າງປະຊຸມປັດໄຈທາງ ດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃຫ້ເກີດການຂະຫຍາຍຕົວຂອງກຳລັງການຜະ ລິດ ແລະສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງອັນໜັກແໜ້ນໃຫ້ເກີດການຄົງຕົວ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວຂອງໂຄງປົນສັງຄົມນິຍົມ. ຢ່າງໃດກໍດີ,ຮູບການ,ນາດ ຕະການ, ບາດກ້າວເດີນຂອງການດັດສ້າງສັງຄົມນິຍົມຢູ່ໃນແຕ່ລະ ປະເທດ ມີຈຸດພິເສດສະເພາະຂອງໃຜລາວ, ເລືອເຕສະພາບເອດ ລະນາທາງປະວັດສາດຕົວຈິງຢ່ອມຫັ້ນ.

ຖ້າຫາກສ້າງການພົວພັນການຜະລິດສັງຄົມນິຍົມຂັ້ນບ່ ກ ບ່ອາດລະບຽບສັງຄົມນິຍົມ. ແຕ ຕ້ອງໃສ່ໃຈວ່າ ການພົວພັນການ ຜະລິດ ເປັນການພົວພັນທີ່ເປັນຕົວເປັນຕົນຂຶ້ນຢ່າງພາວະວິໄສ, ໂດຍ ສ່ວນຄ້ອງກັບນິດເກນພາວະວິໄສ ເຖິງຈະມີຄວາມປານໃດກ່ຕາມ, ຖ້າຫາກຂັດກັບກົດເກນພາວະວິໄສແລ້ວ ກ່ອາດຈະນຳໄປສູ່ຜົນສຳ ເລັດອັນໃດໄດ້. ເພາະສະນັ້ນ ພວກເຮົາຕ້ອງ ຈົ່ງໃສ່ລະດັບຂະ ຫຍາຍຕົວຂອງກຳລັງການຜະລິດ, ຈົ່ງໃສ່ລະດັບການຄຸ້ມຄອງ ຂອງ ພະນັກງານ ແລະລະດັບການເຕີບໂຕຂອງປະຊາຊົນເຮົາ ເພື່ອຊອກຫາ ຮັບຄວາມຮູບການດັດສ້າງອັນເໝາະສົມ ແລະສ້າງການພົວພັນການຜະ ລິດທີ່ເໝາະສົມຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ.

ໃນເມື່ອເວົ້າເຖິງການດັດສ້າງສັງຄົມນິຍົມ, ເລີ່ມໄດ້ເວົ້າ ເຖິງຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງນຳໃຊ້ຮັບຄວາມຮູບການຂ້ານຜ່ານ. ຢູ່ໃນປະ

ເທດເຮົາ ເມື່ອຈາກຄຸດພິເສດທາງປະວັດສາດ-ຊາດ, ພວກເຮົາ ຍັງຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຊອກຄົ້ນ, ພຸ້ນໃຈ້ນັ້ນດ້ານຮູບການຂ້ານຜ້ານດ້ານ ກ້ານ້ານ້ານ້ານ້ານ ກ້ານ້ານ້ານ ກ້ານ ກ້ານ ກ

ດັດສ້າງສັງຄົມນິຍົມນັ້ນ ເປັນຂະບວນວິວັດແຫ່ງການ ເຮັດໃຫ້ເສດ
ຖະກິດຫລາຍພາກສ່ວນ ກາຍເປັນເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມທີ່ຍັ່ງ ເຫລືອ
ແຕ່ພາກສ່ວນ ເສດຖະກິດອັນດຽວຄົງຕົວຢູ່ພາຍໃຕ້ສອງຮູບການ: ລັດ
ແລະລວມໝູ່. ແຕ ຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າ ການດັດສ້າງສັງຄົມນິຍົມບ່ ໄດ້ຈະ
ສຳເລັດຢູ່ໃນໄລຍະທຳອິດຂອງສະໄໝຂ້າມຜ່ານ ໄດ, ຫາກຕ້ອງ ໄດ
ດຳເນີນ ໄປຕະຫລອດສະໄໝຂ້າມຜ່ານ, ຍັ່ງ ໄປກວ່ານັ້ນ ກ່ວາ ດຳ
ເນີນ ໄປຮອດ ໄລຍະໃໝ່ ພາຍຫລັງສະໄໝຂ້າມຜ່ານສິ້ນສຸດ ແລ້ວ ອີກ
ດ້ວຍ. ການຄົງຕົວ ຢ່າງພາວະວິໄສຂອງ ເສດຖະກິດຫົ້ ຫລາຍພາກ
ສ່ວນນັ້ນ ຄືກັ ນ ໂດຍ ລະດັບ ຂະ ຫຍາຍ ຕົວ ທີ່ ຍັ່ງ ຕ່ຳ ຂອງ ກຳ ລັ ງ ການ
ຜະລິດ. ເພາະສະນັ້ນ, ພວກເຮົາ ຈຶ່ງ ບ ່ ໄດ ຝ່າ ຝ ັ ງ ໃຈ ຄຳ ສັ ່ ງ ຫ ລ ັ ກ
ການ ເພື່ອ ລົບ ລ ້ າ ງ ບັ ນ ດ າ ພ າ ກ ສ ່ ວ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ທ ີ ່ ບ ່ ເ ປ ັ ນ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ .
ສ ຳ ລ ັ ບ ບ ັ ນ ດ າ ພ າ ກ ສ ່ ວ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ເ ຫ ລ ົ ານ ັ ້ ນ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຫ ້ າ ມ ຕ ້ ອ ງ ດ ັ ດ ສ ້ າ ງ ,
ຫ ້ າ ມ ຕ ້ ອ ງ ມ ຳ ໃ ຈ , ໃ ນ ຂ ະ ບ ວ ນ ວ ິ ວ ັ ດ ແ ຫ ່ ງ ກ ານ ມ ຳ ໃ ຈ ໝ ່ ຫ ້ າ ມ ດ ັ ດ
ສ ້ າ ງ ເ ລ ະ ໃ ນ ການ ດ ັ ດ ສ ້ າ ງ ກ ໍ ເ ພ ື ່ ອ ມ ຳ ໃ ຈ ໃ ຫ ້ ໄ ດ ້ ກ ວ ່ າ ເ ກ ົ ່ າ .
ຕ ້ ອ ງ ຮ ັ ບ ຮ ູ ້ ໃ ຫ ້ ຊ ັ ດ ເ ຈ ນ ກ ່ ຽ ວ ກ ັ ບ ດ ້ ານ ຕ ົ ວ ໜ ັ ງ ສ ື ເ ລ ະ ດ ້ ານ ຈ ິ ດ ໃ ຈ ຂ ອ ງ ບ ັ ນ
ດ າ ພ າ ກ ສ ່ ວ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ທ ີ ່ ບ ່ ເ ປ ັ ນ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ , ຫ ້ າ ມ ບ ໍ ່ ໃ ຫ ້ ລ ະ ເ ມ ີ ດ
ແ ລ ະ ປ ົ ດ ເ ປ ົ ່ າ ດ ້ ານ ຈ ິ ດ ໃ ຈ , ສ ່ ງ ເ ສ ີ ມ ແ ລ ະ ມ ຳ ໃ ຈ ດ ້ ານ ຕ ົ ວ ໜ ັ ງ ສ ື . ຄ ວ ບ ຄ ຸ ມ
ດ າ ພ າ ກ ສ ່ ວ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ດ ັ ງ ກ ່ າ ວ ນ ັ ້ ນ ຫ ້ າ ມ ບ ໍ ່ ໃ ຫ ້ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ບ ິ ດ ເ ບ ືອ ນ ປ ະ ກ ອ ບ ສ ່ ວ ນ ເ ຮ ັ ດ
ໃ ຫ ້ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຕ ົ ວ , ປ ່ ຽ ນ ແ ປ ງ ວ ິ ວ ັ ດ ການ ເ ປ ັ ນ ຢ ູ ່ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ
ຊ ົ ນ ໄ ດ ້ ແ ລ ະ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ມ ີ ການ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຕ ົ ວ
ແ ລ ວ ລ ັ ດ ຕ ້ ອ ງ ສ ່ ງ ເ ສ ີ ມ ແ ລ ະ ຊ ຸ ກ ຍ ູ ້ ເ ຫ ລ ົ ່ ານ ັ ້ ນ .

ສ່ວນພາກສ່ວນເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ ມີໜ້າທີ່ສຸດໃຫ້ເຫັນ
ຄວາມດີເລີດຂອງຕົ້ນອ່ອນທີ່ລ້ຳອ່ຳສາທະກິດເຮັດດ້ວຍລວມໝູ່, ລວມ
ໝູ່ເຮັດດ້ວຍເອກະເທດ. ຈະເຫັນໃນຂົງເຂດໃດກ່ຕາມ, ຖ້າຫາກ
ວ່າ ລັດບໍ່ມີຄວາມສາມາດພຽງພໍ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ແລະເໝັ້ນວ່າປະ
ໃຫ້ລວມໝູ່ເຮັດຈະດີກ່ວາມ ກ່ຕ້ອງປະໃຫ້ລວມໝູ່ເຮັດ, ຖ້າເໝັ້ນວ່າ
ປະໃຫ້ເອກະຊົນເຮັດຈະດີກ່ວາມ ກ່ປະໃຫ້ເອກະຊົນເຮັດ. ແຕ່ທັ້ງ
ນີ້ດ້ວຍເຫດຜົນ ລວມແຕ່ຕ້ອງດຳເນີນໄປຕາມການນຳພາທີ່ເປັນເອກ
ພາບຂອງພັກ.

ຈຸດປະສົງຂອງການດັດສ້າງສັງຄົມນິຍົມ ເພື່ອຂະຫຍາຍການ
ຜະລິດ, ເພີ່ມຜະລິດຕະພາບຂອງງານ, ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່
ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ສູງຂຶ້ນ, ເຮັດໃຫ້ພາກສ່ວນເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ
ນັບມື້ນັບໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະຂະຫຍາຍຕົວ. ດ້ວຍເຫດນີ້, ໜ້າ
ທີ່ຂຶ້ນຳຕະຫລອດສະໄໝຂ້າມຜ່ານ ເພື່ອການດັດສ້າງ ສັງຄົມນິຍົມ
ຕ້ອງຕິດພັນກັບການສ້າງເສດຖະກິດ, ຂະຫຍາຍການຜະລິດ ແລະ
ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ສູງຂຶ້ນ. ຖ້າພວກເຮົາ
ຫາກເໝີນຫ່າງຈາກໜ້າທີ່ການນີ້ແລ້ວ ກ່ຈະຕົກເຂົ້າສູ່ລັດທິຮູບການ.

ພວກເຮົາດຳເນີນການດັດສ້າງບັນດາພາກສ່ວນເສດຖະກິດທີ່
ເປັນສັງຄົມນິຍົມນັ້ນ ນັບເຂົ້າລ້ວນແຕ່ເສດຖະກິດຄອບຄົວ, ກ່ງ
ກັນຂ້າມພວກເຮົາມີແຜນນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມເສດຖະກິດຄອບຄົວຂອງ
ລັດຖະກອນ ແລະສະມາຊິກສະຫະກອນ, ໂດຍຖືນັ້ນ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງ
ຂອງພາກສ່ວນເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ.

ເວົ້າເຖິງການພົວພັນການຜະລິດໃນສັງຄົມນິຍົມນັ້ນ ກ່ອນອື່ນ ພວກເຮົາຕ້ອງດຳເນີນການດັດສ້າງສັງຄົມນິຍົມ ເພື່ອລົບລ້າງລະບອບກຳມະສິດເອກະຊົນ ກ່ຽວກັບພາຫະນະການຜະລິດແລະສ້າງຕັ້ງລະບອບກຳມະສິດສັງຄົມນິຍົມຂຶ້ນ ໂດຍພາຍໃຕ້ສອງຮູບການເຊັ່ນ: ກໍ່ປ່ອງຊຸມ ແລະລວມໝູ່. ແຕ່ ການປ່ຽນແປງລະບອບກຳມະສິດນັ້ນ ບໍ່ເໝືອນກັບການປ່ຽນແປງດ້ານການພົວພັນການຜະລິດ; ໄປພ້ອມໆ ກັບການປ່ຽນແປງດ້ານນັ້ນ ພວກເຮົາ ຍັງຕ້ອງປ່ຽນແປງລະບອບຄຸ້ມຄອງການຜະລິດ ແລະ ລະບອບແຈກຢາຍຜະລິດພັນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊາວຜູ້ອອກແຮງງານເປັນເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງທັ້ງໃນດ້ານກຳມະສິດ, ທັ້ງໃນດ້ານການຄຸ້ມຄອງແລະການແຈກຢາຍອີກດ້ວຍ. ໃນຂະບວນວັດແຫ່ງການຜະລິດ, ຖ້າວ່າຊາວຜູ້ອອກແຮງງານຫາກບໍ່ຫັນເຫັນການປ່ຽນແປງກ່ຽວກັບຖານະຂອງເຂົາ, ເຊິ່ງເຂົາຫາກໍ່ເຫັນພຽງແຕ່ວ່າ ເຂົາເປັນເປ້າໝາຍຂອງການຄຸ້ມຄອງ, ຍັງບໍ່ທັນເປັນວັດຕະພາບຂອງການຄຸ້ມຄອງເທື່ອ, ແລະ ໃນຂະບວນວັດແຫ່ງການແຈກຢາຍຜະລິດພັນ, ຖ້າເຂົາ ເຫັນວ່າ ການແຈກຢາຍບໍ່ມີຄວາມຍຸດຕິທຳ, ຫລັກການແຈກຢາຍຕາມແຮງງານ ຖືກລະເມີດ, ຜົນປະໂຫຍດຂອງເຂົາບໍ່ມີການຮັບປະກັນແລ້ວ ການປ່ຽນແປງກ່ຽວກັບລະບອບກຳມະສິດນັ້ນ ກໍເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ ຄວາມໝາຍອັນໃດຕໍ່ເຂົາເລີຍ. ເພາະສະນັ້ນໃນຂະບວນວັດແຫ່ງການດຳເນີນການປະຕິວັດທາງດ້ານການພົວພັນການຜະລິດ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງຄອມຕັດແຍກປັດໄຈກຳມະສິດກັບປັດໄຈອື່ນໆ ຂອງການພົວພັນການຜະລິດ

ຈາກກັນ, ແລະກັບຄວນຕັດແຍກການປຽນແປງກ່ຽວກັບການພ້ອ
ພັນການຜະລິດກັບການຂະຫຽາຍກຳລັງການຜະລິດຈາກກັນ.

ຈຸດທີ່ສາມ: ຂະຫຽາຍຈຳນວນ ແລະ ຍົກລະດັບຄຸນນະພາບ
ຂອງຊົນຊຸນກຳມະກອນ, ເຮັດໃຫ້ຊົນຊຸນຊາວນາລວມໝູ່ ແລະຊົນຄົນ
ຊົນຍາຊົນສັງຄົມນິຍົມ ເປັນຕົວເປັນຕົນຂຶ້ນ.

ເມື່ອຈາກປະເທດເຮົາຍັງບໍ່ທັນຜ່ານລະບອບທຶນນິຍົມເທື່ອ,
ດັ່ງນັ້ນ ຈຳນວນກຳມະກອນຈຶ່ງຍັງໜ້ອຍ, ພາກສ່ວນສັງຄົມຂອງສ່ວ
ນາຊຸກພັກເຮົາຈຶ່ງມາຈາກຊາວນາແລະນາຍທຶນນ້ອຍເປັນສ່ວນໃຫຽ.
ໃນເມື່ອກາວເຂົ້າສູ່ສະໄໝຂ້າມຜ່ານ, ພວກເຮົາບໍ່ພຽງແຕ່ຂາດຮາກ
ຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກເທົ່ານັ້ນ, ຫາກຍັງຂາດຄົນແຕ່ຊົນຊຸນກຳມະກອນ
ທີ່ມີຄວາມສາມາດ ຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃນດ້ານ
ຕ່າງໆ ຂອງການຂະຫຽາຍຕົວທາງສັງຄົມນິຍົມອີກດ້ວຍ. ເພາະສະນັ້ນ,
ໜ້າໃນບັນດາໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງພວກເຮົາໃນສະໄໝຂ້າມຜ່ານ ເນັ
ຕ້ອງຕ່ໜ້າ, ເປັນເຈົ້າການສ້າງ ແລະຂະຫຽາຍຊົນຊຸນກຳມະກອນ
ທັງທາງດ້ານຈຳນວນ ແລະ ຄຸນນະພາບ ເພື່ອສ້າງຮາກຖານສັງຄົມ
ໃຫ້ແກ່ການຂະຫຽາຍເສດຖະກິດ, ການເມືອງ, ວັດທະນະທຳແລະ
ເໝືອຄິດ. ເພື່ອແກ້ໄຂໜ້າທີ່ດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງດຳເນີນຕາມ
ທິດທາງດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ຕ້ອງໜ້າສ້າງ ແລະບຳລຸງຊົນແຖວກຳມະກອນໝຸ່ມ ດ້ວຍບັນ
ດາຮູບການ ແລະມາດຕະການອັນເໝາະສົມ, ຜ່ານລະບົບໂຮງຮຽນ
ວິຊາຊີບ, ທັງສ້າງຢູ່ພາຍໃນປະເທດ, ທັງສ້າງຢູ່ຕ່າງປະເທດເພື່ອ

ຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການອັນນັບມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການ
ຜະລິດ.

- ຈັດວາງການຜະລິດຄົ້ນໃໝ່, ສັບຊ້ອນກຳລັງແຮງງານຄົ້ນ
ໃໝ່, ໜັນການຜະລິດໃຫ້ສົມເຫດສົມຜົນ, ເພີ່ມຜະລິດຕະພາບ ຂອງ
ງານ ເປັນຕົ້ນຜະລິດຕະພາບຂອງງານໃນດ້ານກະສິກຳ, ເພື່ອຈາກ
ນັ້ນ ຈະມີກຳລັງແຮງງານເຫລືອສຳລັບເປັນແຫລ່ງເພີ່ມເຕີ ໃຫ້ຊຸ
ຊຸ້ນກຳມະກອນ.

- ສ້າງ, ເຜີຍແຜ່ຫລໍ່ຫລອມ ແລະ ເພີ່ມທະວີຊຸ້ນຊຸ້ນກຳມະ
ກອນ ໃນຂະບວນວັດທະນະທຳ, ອຸດສາຫະກຳສັງຄົມນິຍົມ,
ເພາະວ່າ ການໜັນເປັນອຸດສາຫະກຳນັ້ນ ນັບສະເພາະ ແຕ່ສ້າງ
ຣາກຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກ ຂອງສັງຄົມນິຍົມຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ, ຫາກຍັງ ມ
ຄວາມໝາຍອັນໃຫຽ່ຫລວງໃນການເຮັດໃຫ້ຊຸ້ນຊຸ້ນກຳມະກອນເປັນຕົວ
ເປັນຕົນຂຶ້ນ ແລະຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານຈຳນວນ ແລະ ຄຸນນະພາບ
ອີກດ້ວຍ.

- ຊຸ້ນຊຸ້ນກຳມະກອນ ຕ້ອງເຜີຍແຜ່ຫລໍ່ຫລອມຕົນເອງໃນທຸກ
ດ້ານໃນພາກຕົວຈິງແຫ່ງການດັດສ້າງ ແລະ ສ້າງສັງຄົມນິຍົມນັ້ນ
ເອງ ເຊັ່ນ: ຫລັກໝັ້ນ, ທັດສະນະ, ລະດັບວັດທະນະທຳ, ວິຊາ
ສະເພາະ, ລະບຽບວິທີແຮງງານ... ທັງນີ້ ກໍເພື່ອໃຫ້ສົມ ເປັນ
ຊຸ້ນຊຸ້ນປະຕິວັດກ້າໜຸ, ກ້າໜ້າກ້າໜຸ, ເປັນກຳລັງຫລັກແຫລ່ງທີ
ດຳລົງບົດບາດນຳພາສັງຄົມ.

- ບັນດາການຈັດຕັ້ງພັກ, ບັນດາວິການຂອງລັດ, ບັນດາ

อิงภามจัดตั้งมะหาอุม เป้มต้มเฒ่มอิงภามภำมะบามต้องเป้ม ห้องเป้มใยเถิงเงื่อมไขจงภแรงงาม และ เงื่อมไขถำลิงอุ้ อิดะจงภำมะภอมยางเหล้ิง, ย่ลิดละในภามป้อแปงอ๊อดภาม เป้มฝูทางด้ามอัดถุ และจิดใจของเขำเจ้าใหถ้ม.

ไปพร้อมกับภามปรุมแปงภามผิอพันภามผะลุด โดยผ่ามภามดำเม็ม ภามหัมเป้มสะหะภอมภะเสถม้ม ฝูในอุมมะบิด ของประเทดเธำ พอมมีอุมอุ้มใหอุมอุ้มหนึ่ง เป้มต้อเป้มต้มอ้ม, มีมคุมอุมอาอมาลอมพุ. ตะหลอดในสะไพอามผ่าม, พอภเธำต้องมำเอำอาอมา เขำสู่เส้มทางหำมาหาภิมเผยลอมพุ เหิอละภาอ,คอยๆ ดัดสางและแภไขลักสะมะภำมะสิดเอภะอุมของเขำ, เส็มอะหรายลักสะมะต้งหนึ่งจงภแรงงามของเขำฝ่างแองแรง. คอมพิจาละมาเถิงภามส้างต้งสะมาคิมอาอมาลอมพุอ้ม เพื่อเส็มอะหรายบิดบาดของมันในภามสึกสาอิบริมภามเม็ือง และเผอคิดต่อาอมา, ในภามกอดภาอรงภงามของคะมะอำมอยภามสะหะภอม.

ในอะบอมอ๊อัดแหงภามอะหรายอุมอุ้มภำมะภอม และส้างอุมอุ้มอาอมาลอมพุให้เป้มต้อเป้มติมอ้มมีเอง, พอกเธำต้องปับปุงภอมภำลังพันหะพายภำมะภอม-อาอมาฝ่างเป้มปะจำ, ธับปะพันใหภอมภำลังพันหะพายดึงภาอมมพันถามอันพักเผมในด้านต่างๆ เอ่นด้ามเสดถะกิด, สังคิม, ด้ามภามเม็ือง และเผอคิด.

ດ້ວຍຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງການປະຕິວັດສັງຄົມນິຍົມ, ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເຖິງການສ້າງຄົນແຄວປັນຍາຊົນໃໝ່ສັງຄົມນິຍົມ, ທີ່ຮັກຊາດ, ທີ່ຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ປະຊາຊົນ, ຕໍ່ພາລະກິດສ້າງສັງຄົມນິຍົມ. ພັກເຮົາມີແຜນນະໂຍບາຍວ່າ ທັງຕ້ອງໜ້າບໍ່ລຸງ ແລະ ສ້າງປັນຍາຊົນຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ແລະຢູ່ຕ່າງປະເທດ, ທັງພະຍາຍາມສ້າງເງື່ອນໄຂອັນສະດວກໃຫ້ເຂົາ ໄດ້ເສີມຂະຫຍາຍ ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງຕົນ, ເອົາທິດສະດີຕິດພັນກັບພິດຕິກຳ, ເອົາຄວາມຮູ້ໄປຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງງານ ແລະເອົາຕົວກ້າວເຂົ້າເຈ້ຍຕ່ານເຂົ້າໃນຂະບວນການຂອງມະຫາຊົນ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ຫລໍ່ຫລອມຕົນເອງ. ຄວນເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດເຖິງການສ້າງປັນຍາຊົນທີ່ມາຈາກກຳມະກອນ, ຊາວນາ ແລະ ບັນດາເຜົ່າສ່ວນໜ້ອຍ.

ຂະບວນອົບຮົມການຂະຫຍາຍຊົນຊັ້ນກຳມະກອນ, ການສ້າງຊົນຊັ້ນຊາວນາລວມໝູ່ ແລະຊົນຄົນປັນຍາຊົນສັງຄົມນິຍົມຢູ່ໃນປະເທດເຮົານັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນໄປພ້ອມໆ ກັນກັບຂະບວນອົບຮົມການລົບລ້າງຄວາມອັກສອນຕ້ອນເກົ່າລະຫວ່າງເຜົ່າຕ່າງໆ ດ້ວຍກັນ, ປັບປຸງຄວາມສາມັກຄີຄານ້ອງຮ່ວມຊຸມຊົນລະຫວ່າງບັນດາເຜົ່າ, ສ້າງ ແລະປັບປຸງສະຖານທີ່ເອກະພາບ ຂອງລັດສັງຄົມນິຍົມ, ປະຕິບັດຄວາມສະເໝີພາບແຫ່ງຊາດ.

<u>ວັນທີ ສ</u>: <u>ປັບປຸງລະບຽບວິໄນການກຳນົດຊີ້ນໃໝ່ພັກເພີ່ມ, ເປີດກ້ວາງປະຊາທິປະໄຕສັງຄົມນິຍົມ, ເພີ່ມທະວີຄວາມເປັນເອກະ</u>

ພາບທາງດ້ານການເມືອງ ແລະແນວຄິດຂອງສັງຄົມ.

ໃນປະຈຸບັນ, ລະບົບຜະເດັດການທຳມາຊຶ້ ໄດ້ຮັບການກ້ຽ ຂັ້ນຢູ່ໃນທ້ອປະເທດແຕ່ສຸມກາງລ້ຽ ເຖິງທ້ຽງຄືແລະຮາກຖານແລ້ວ. ໜ້າທ້ວນສຳຄັນທ້ສຸດຂ້ຽງພວກເຮົາ ຕະຫລ້ດໃນຂະບວນວ້ວັດ ແຫ້ງ ການກ້ສ້ຽງສັງຄົມນິຍົມເຄ້ນຕ້ຽງນ້ັ ປຸງລະບົບຜະເດັດການທຳມາຊຶ້ ໃໜ້ກເໜ້ມຢູ່ເລ້ຽຍໆ, ເຮ້ດໃໜ້ນ້ັນສົມເປ້ນ ເຄ້ຽງມ້ືນ້ັນສຳຄັນກ້ວາໜ້ ສຳລ້ບ ກ້ສ້ຽງລະບ້ຽບສັງຄົມໃໜ, ເສດຖະກິດໃໜ, ວ້ດທະນະທຳໃໜ ແລະຄົນໃໜ້ສັງຄົມນິຍົມ.

ເວ້ົາເຖິງການປ້ບປຸງລະບົບຜະເດັດການທຳມາຊຶ້ໃໜ້ກເໜ້ມ ນ້ັນ ກ້ນ້ືນ້ິດພວກເຮົາຈະຕ້ຽງສ້ງ ພ້ກໃໜ້ກເໜ້ມເຂ້ັມແຂ້ງຮ້ບ ດ້ານ, ໃຫ້ເປ້ນແກນສ້ນຂ້ຽງລະບົບຜະເດັດການທຳມາຊຶ້ຢ້ງໆແຫ ລ້ງ, ເສ້ມຂະຫ້ຽຍບົດບ້ດນຳພ້ຂ້ຽງພ້ກກຳອ້ນ້ດ ຕ້ທ້ວສັງຄົມ. ພ້ອມ ກ້ນ້ືນ້ັ ກ ຕ້ຽງປ້ບປຸງລ້ດສັງຄົມນິຍົມຢ້ງໆ ເປ້ນປະຈຳ, ເພ້ມທະ ວ້ຄວາມສ້ກສ້ດໃນການຄຸ້ມຄ້ຽງຂ້ຽງລ້ດ, ເຮ້ດໃຫ້ ລ້ດເຮົາ ເປ້ນ ອ້ງ ການແຫ້ງອຳນ້ດການເມ້ືຽງຂ້ຽງຊຸ້ນຊຸ້ນກຳມະກ້ນ ແລະ ຂ້ຽງປະ ຊາຊຸ້ນຜູ້ອ້ກແຮ້ງງານຢ້ງໆແທ້ລ້ງ, ເປ້ນຜູ້ປະຕ້ບ້ດຢ້ງ ຖ້ກຕ້ຽງກ້ບ ເຈດຈຳນ້ງ ແລະຄວາມມຸ້ງມ້ນ ປ້ດຖະໜ້ຂ້ຽງປະຊາຊຸ້ນ ເຜ້ົາຕ້ຽງໆ, ເປ້ນ ລ້ດຂ້ຽງປະຊາຊຸ້ນ, ມ້ນ ຈ້ກປະຊາຊຸ້ນ ແລະ ເພ້ືອປະຊາຊຸ້ນ ຢ້ງ ແທ້ລ້ງ. ຄ້ຽງຄູ້ກ້ບ ການສ້ງ ພ້ກໃໜ້ກເໜ້ມ ເຂ້ັມແຂ້ງ ແລະ ເພ້ມທະ ວ້ຄວາມສ້ກສ້ດໃນ ການຄຸ້ມຄ້ຽງ ຂ້ຽງ ລ້ດ ນ້ັ ພວກເຮົາ ກ້ຍ ຕ້ຽງ ຕ້ຽງໜ້ ປ້ບປຸງ ແລະ ເສ້ມຂະຫ້ຽຍ ບົດ ບ້ດ ຂ້ຽງ ນ້ັ ດ ອ້ງ ການ ຈ້ດ ຕ້ຽງ ມ ະ ທ າ

ຊຸມເຊື່ອ: ສະຫະພັນກໍາມະບານ,ຄະນະຊາວໜຸ່ມ,ສະຫະພັນເມຍ,
ແມ່ລາວສ້າງຊາດ... ໃນຄານະທີ່ມັນເປັນພາກສ່ວນປະກອບຂອງ
ລະບົບຜະລິດການກໍາມາຊີບ, ເຮັດໃຫ້ ວິການຈັດຕັ້ງເຫລົ່ານັ້ນ
ເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ມະຫາຊົນຢ່າງແທ້ຈິງ; ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຈັດຕັ້ງ,
ສຶກສາອົບຮົມ, ຊຸມຊວຍມະຫາຊົນເພື່ອປະຕິບັດແນວທາງ, ນະໂຍ
ບາຍຂອງພັກ ແລະລັດ. ນັ້ນໝາຍເຖິງພວກເຮົາ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ
ບັ້ນປຸງແນວໂຮມເອກະພາບແຫ່ງຊາດ ບົນພື້ນຖານພັນທະພາບກໍາມະ
ກອນ-ຊາວນາ, ເສີມຂະຫຍາຍບົດບາດຂອງແມ່ລາວສ້າງຊາດຂຶ້ນ
ໃໝ່ ໃນການເຕົ້າໂຮມສາມັກຄີ ແລະ ຊຸມຊວຍປະຊາຊົນເຜົ່າ
ຕ່າງໆ, ບັນດາຊົນຄົນໃນສັງຄົມ, ສາສະໜາ ເພື່ອພ້ອມກັນຕ້ານຢັ້ນ
ກັນຊຸບາຍແບ່ງແຍກ, ນາງເພທໍາລາຍຂອງສັດຕູ, ປະຕິບັດສ່ວນໜ້າ
ທີ່ຍຸດທະສາດທີ່ພັກເຮົາວາງອອກມັນໃຫ້ໄດ້ດີ.

ໄປຄຽງຄູ່ກັບການປັ້ນປຸງລະບົບຜະລິດການກໍາມາຊີບໃໝ່ກ
ເໝືອນນັ້ນ ພວກເຮົາຕ້ອງເປີດກວ້າງປະຊາທິປະໄຕສັງຄົມນິຍົມ ເພື່ອ
ປະຕິບັດສິດເປັນເຈົ້າຂອງປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງງານ ໃຫ້ມີນັບຄົບ
ຖ້ວນ. ໃນຫລາຍສະຕະວັດທີ່ຜ່ານມາ ພາຍໃຕ້ລະບອບສັກດິນາ, ລະ
ບອບລາເມືອງຂຶ້ນເກົ່າ ແລະໃໝ່, ປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງງານໃນປະ
ເທດເຮົາ ບໍ່ໄດ້ມີໂອກາດໃຊ້ສິດເສລີພາບ, ປະຊາທິປະໄຕຂັ້ນຕ່ໍ
ສຸດເທື່ອ. ມາໃນຊຸມນ, ພາຍໃຕ້ລະບອບໃໝ່, ການເປີດກວ້າງປະ
ຊາທິປະໄຕສັງຄົມນິຍົມ, ການປະຕິບັດບັນດາຫລັກການປະຊາທິປະ
ໄຕ ແລະບັນດາສິດເສລີພາບຂອງພົນລະເມືອງ ໃຫ້ມີນັບຄົບ ຖ້ວນ

ນັ້ນ ມັນທັ້ງເປັ້ນຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການທີ່ຕ້ອງເປັ້ນໄປທາງພາວະ
ວິໄສ, ທັ້ງເປັ້ນເງ່ືອນໄຂ ເພ່ືອສ້າງສັ້ງຄົມນິຍົມໃຫ້ສຳເລັ້ດຜົ້ນ,
ເພາະວ່າ ກຳລັ້ງໜຸ້່ມໃສ່ສຳລັ້ບສ້າງລະບ່ອບໃໝ່ເໝ່ືອນລັ້ສະນະປະຕິດ
ສ້າງອັ້ນມ່ວ່ວດຊ່ວ່ານຂ້ອງປະຊາຊົ້ນຜູ້ອອກແຮງງານ. ໃນສະໄໝຂ້ານ
ໜ້ານ້ົ, ໜ້າທ່ີ້ອັ້ນສ້ຳຄັ້ນ ຂ້ອງພວກເຮົ້າເໝ່ືອ ສ້າງເງ່ືອນໄຂຕ່ໍ້ງໆ
ເພ່ືອຮັ້ບປະກັ້ນການເປ່ີດກ້ວ້າງປະຊາທິປະໄຕ ດ້ວຍວ່ິທ່ີ: ບ່ລ່ິດລະ
ໃນການປ້ັ້ບປຸ່ງລະບ່ົບພະເດ້ັດການກຳມາຊ່ົບ, ຕ້ານພະຍາດອາດຍາ
ສ່ິດ, ໃຊ້ອຳນາດບາດໃຫ່ຽ, ຕ້ານການລ່ວ່ງລະເມ່ິດສ່ິດເປັ້ນເຈ້ົ້ານ
ຂ້ອງປະຊາຊົ້ນ ເຄ້ົ້ສ່ິດທ່ີຂ້ອງພ່ົນລະເມ່ືອງ; ສ້ົ້າງລະບ່ົບກົດໝ້ວ
ສ້ັງຄົມນ່ິຍົມ ເພ່ືອປ່ົກປ້ັ້ກຮ້ັກສ່ິດເສລ່ິພ້ວ, ປະຊາທ່ິປະໄຕ; ພ້ອ
ກ່ັນ ກ່ໍ້ສ້ົ້າງຕ້ວ້ໝ້ວ ຳລຸ້ງສະຕ່ິ ເຄ້ົ້ສ່ິດ ແລະຄວາມສ່ານ້ານ ເປັ້ນເຈ້ົ້ານ
ຂ້ອງປະຊາຊົ້ນ, ສ່ິກສ່ານ້ົ້ບຮ່ົມສະຕ່ິກ່ຽວກ້ັບພ້ົ້ນທ້ະຂ້ອງພ່ົນລະເມ່ືອງ.

ບ້ັນດ່ານ້ົ້ຜົ້ນສ້ຳເລ້ັດທ່ານ້ານເສດຖະກ່ິດ, ສ້ັງຄົມ, ການ
ເມ່ືອງ, ວ້ັດທ້ະນ້ະທ້ຳ ແລະ ເໝ່ືອຄ່ິດນ້ົ້ນເອ່ງ ເປັ້ນ້ັ້ພ້ົ້ນຖານສ້ຳລ້ັ
ເຮ້ັດໃຫ້ຄວາມເປັ້ນເອ້ກ້ະສ້ັນ້ັ້ ທ້ົ້ນ້ັ້ນ້ັ້ ເພ້ົ້ນທ້ະວ້ັ້ນ ທ່ານ້ານ
ການເມ່ືອງ ແລະຈ່ິດໃຈຂ້ອງສ້ັງຄົມເປັ້ນ້ັ້ວ ເປັ້ນ້ັ້ນ້ັ້ ບ່ົນ້ັ້ພ້ົ້ນຖານ
ແໜ່ງຄວາມເປັ້ນເອ້ກ້ະພ້ວທ່ານ້ານຜົ້ນປ້ະໂຫ່ຽດ້ັ້ພ້ົ້ນຖານ. ອ້ັ້ນ້ັ້ນ
ກ່ເປັ້ນກ້ຳລ້ັງ້ັ້ນ້ົ້ແຂ່ງແຮ່ງອ້ັ້ນ້ົ້ໃ່ ໃນການຕ່ໍ້ສູ້້ການຂ້ະຫ່ຽ້ວ
ຂ້ອງສ້ັງຄົມ.

<u>ອ້ັ້ນ້ົ້ທ້ົ້ສ</u>: <u>ດ້ຳເນ່ົ້ນການປ້ະຕ່ິວ້ັ້ດທ່ານ້ານ</u><u>ເໝ</u><u>ອ</u><u>ຄ</u><u>ິ</u><u>ດ ແລະ</u><u>ວ</u><u>ັ</u><u>ດ</u>
<u>ທ</u><u>ະ</u><u>ນ</u><u>ະ</u><u>ທ</u><u>ຳ ເໝ</u><u>ໃ</u><u>ສ</u><u>ສ</u><u>ໍ</u><u>ານ</u><u>ວ</u><u>ັ</u><u>ດ</u><u>ທ</u><u>ະ</u><u>ນ</u><u>ະ</u><u>ທ</u><u>ຳ</u><u>ໃ</u><u>ໝ</u> <u>ແ</u><u>ລ</u><u>ະ</u><u>ຄ</u><u>ົ</u><u>ນ</u><u>ໃ</u><u>ໝ</u><u>ສ</u><u>ັ</u><u>ງ</u><u>ຄ</u><u>ົ</u><u>ມ</u><u>ນ</u><u>ິ</u><u>ຍ</u><u>ົ</u><u>ມ</u><u>ຂ</u><u>ົ</u><u>ມ</u>

<u>ເທິງລະກາວ</u>.

ການປະຕິວັດສັງຄົມນິຍົມ ເປັນການປະຕິວັດຮື້ຖ້ານ, ເລີກເຊິ່ງ ແລະ ເຖິງຖ້ວ, ມັນດຳເນີນໄປ ບໍ່ສະເພາະແຕ່ໃນຂົງເຂດການເມືອງ ແລະ ເສດຖະກິດເທົ່ານັ້ນ, ຫາກຍັງດຳເນີນໄປ ໃນຂົງເຂດແນວຄິດ ແລະ ວັດທະນະທຳອີກດ້ວຍ ແມ່ໃສ່ໜ້ນປ່ຽນວິຖີການເປັນຢູ່ ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ທາງດ້ານຈິດໃຈຂອງສັງຄົມ. ການດຳເນີນການປະຕິວັດທາງດ້ານແນວຄິດ ແລະ ວັດທະນະທຳ ເປັນໜ້າທີ່ອັນຈຳເປັນສຳລັບທຸກໆ ປະເທດທີ່ກ້າວຂຶ້ນສູ່ເສັ້ນທາງສັງຄົມນິຍົມ. ແຕ່, ໃນເມື່ອດຳເນີນການປະຕິວັດດ້ວຍກ້ວມ ແລະ ປະເທດຊຳພັດມີບັນດາຮູບການ, ບາດກ້າວເດີນ ແລະ ມາດຕະການສະເພາະຂອງໃຜນ.

ໃນສະໄໝຂ້ານຜ່ານມ, ພວກເຮົາດຳເນີນການປະຕິວັດທາງດ້ານແນວຄິດ ແລະ ວັດທະນະທຳຕາມບັນດາທິດທາງຕົ້ນຕ້ວໃຫຍ່ ດັ່ງລຸ່ມນ:

- ສຳເລັດການລົບລ້າງຄວາມບຽ່ງບ່ງສ່ຳງສົມບຸນ ກ້າວຂຶ້ນຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ລະດັບວັດທະນະທຳຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ສູງຂຶ້ນຢ່ຳງບ່ຢຸດຢັ້ງ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການອັນນັບມື້ນັບສູງຂອງການ.ສ້ຳງສັງຄົມນິຍົມ.

- ສົມທົບການສຶກສາອົບຮົມຈິດໃຈຮັກຊາດກັບການສຶກສາອົບຮົມຈິດໃຈຮັກຊາດສັງຄົມນິຍົມ, ສົມທົບການສຶກສາອົບຮົມ ສະຕິຮັກຊາດຂອງລັດທິເອກະພາບ ກັບການສຶກສາອົບຮົມລັດທິສາກົນສັງຄົມນິຍົມ.

- ສົມທົບການສຶກສາອົບຮົມລັດທິມາກ-ເລນິນ ກັບການເຜີຍ

ແຜ່ເມືອທາງ, ນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ແລະສົມທົບການສຶກສາອົບຮົມ ທົ່ວສະຖິຍັບການເຄື່ອນໄຫວພົ້ວຕິການ.

- ສົມທົບການສຶກສາອົບຮົມສະຕິການເມືອງ ແລະ ສະຕິກົດ ພາຍັບສະຕິສົມທຳສັງຄົມນິຍົມ.

- ສົບທອດ ແລະເສີມຂະຫຽາຍມໍລະດົກທາງດ້ານວັດທະນະ ທຳອັນລ້ຳຄ່າຂອງຊາດ, ຂອງເຜົ່າຕ່າງໆ, ພ້ອມກັນນັ້ ຳ ກ່ອງລ້ ລ້ ລ້

ທ່ານ " ແຕ່ລະຄົນ ເພື່ອທຸກຄົນ, ທຸກຄົນ ເພື່ອແຕ່ລະຄົນ ".

ສັງເກດ: ປ່ຽນແປງຮູບການເຄື່ອນໄຫວຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ເໝາະສົມກັບສະພາບການຕ່າງໆ ໃຫ້ຮັດກຸມຢ່າງເດັ່ນຊັດ ແລະ ແກ້ໄຂບັນດາ ບັນຫາສັງຄົມຢ່າງເໝາະສົມ.

ປະເທດເຮົາເປັນປະເທດກະສິກຳຫລ້າຫລັງ, ຊໍ້າພັດໄດ້ສົງຄາມເປັນເວລາຫລາຍສິບປີຕິດໆ ກັນ, ດັ່ງນັ້ນ ຮູບການເຄື່ອນໄຫວຂອງປະຊາຊົນເຮົາ ຈຶ່ງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກສະລັບຊັບຊ້ອນຫລາຍປະການ, ມີບັນຫາສັງຄົມຫລາຍບັນຫາໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນ ເຊິ່ງເລິ່ງທ້ວງໃຫ້ພວກເຮົາຕ້ອງແກ້ໄຂ. ໂດຍເປັນພັກກຳອຳນາດ, ພັກເຮົາ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການເບິ່ງແຍງຖືແລະຮູບການເຄື່ອນໄຫວຂອງປະຊາຊົນ, ແກ້ໄຂບັນດາບັນຫາສັງຄົມໄປພ້ອມໆ ກັບການແກ້ໄຂບັນດາບັນຫາ ເສດຖະກິດ.

ພວກເຮົາຄວນຮັບຮູ້ຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ພາຍໃຕ້ລະບອບສັງຄົມນິຍົມ, ການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດເຂັ້ມແຂ້ໃສ່ຈຸດປະສົງຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນ ແລະຍົກລະດັບຮູບການເຄື່ອນໄຫວຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ສູງຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ. ເຂົ້າໃຈວ່າ ຖ້າຢາກແກ້ໄຂບັນດາບັນຫາສັງຄົມ ກ່ອງ ໄດ້ວ່າງມັນຢຸ້ນພົ້ນ ຄຸ້ມແຕ່ງການແກ້ໄຂບັນດາບັນຫາເສດຖະກິດເປັນຢ່າງດີ. ແຕ ໃນດ້ານອື່ນ, ໃນເມື່ອພວກເຮົາຫາກແກ້ໄຂບັນຫາສັງຄົມໄດ້ດີ ມັນກໍເປັນມາດຕະການອັນສຳຄັນປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການ ຮຸກຢູ້ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງ ເສດຖະກິດເຊັ່ນດຽວກັນ. ເປັນອັນຈະແຈ້ງວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຕັດແຍກບັນຫາ ເສດຖະ

ກິດກັບບັນຫາສັງຄົມອອກຄາກັນ, ຫາກເຂົ້ນຕ້ອງຮັບຮູ້ສາຍພົວພັນ
ອັນສະຫົດເຂົ້ນ ແລະກ່ານກະທົບເຊິ່ງກັນ ແລະກັນລະຫວ່າງສອງບັນ
ຫາດັ່ງກ່າວນັ້ນອີກດ້ວຍ.

ເພື່ອແກ້ໄຂບັນດາບັນຫາສັງຄົມ, ກ່ອນອື່ນໝົດ ພວກເຮົາຕ້ອງ
ສ້າງລະບົບນະໂຍບາຍສັງຄົມເຊັ້ນ ນະໂຍບາຍເສົ້າຊົມ, ນະໂຍບາຍ
ສາສະໜາ, ນະໂຍບາຍເງິນເດືອນ ແລະ ບຳໜັດ, ນະໂຍບາຍຕ້ານ
ເມ່ຍ, ນະໂຍບາຍຕ້ານຜູ້ອອກກົ່ນເບ່ຽບຳນານ, ນະໂຍບາຍຕ້ານທະຫານ
ເສ່ຽງຄະ, ນະໂຍບາຍຕ້ານຄອບຄົວຜູ້ເສ່ຽສະຫລະຊົ່ວຄາວເພື່ອກ່ານປະ
ຕິວັດ ແລະນະໂຍບາຍອື່ນໆ ອີກ. ແຕ່ວ່າ, ເຖິງຈະສ້າງລະບົບນະ
ໂຍບາຍສັງຄົມອັນຄົບຖ້ວນປ່ານໃດກ່ຕ່ານ ມັນກ່ຍັງບ່ພ້ຽ, ສົ່ງສຳ
ຄັນໄປກ່ວ່ານັ້ນເຂົ້ນຕ້ອງປະຕິບັດລະບອບກ່ານ, ນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ທ່ີ
ໄດ້ປະກາດໃຊ້ແລ້ວນັ້ນໃຫ້ເຕັ້ມເມັດເຕັ້ມໜ່ວຍ, ທັງນ່ີ ກ່ເພ່ືອຮັບປະ
ກັນຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນ.

ໃນສະໄໜຂ້ານຜ່ານ, ພວກເຮົາຈະຕ້ອງພະຍາຍ້ານສຸມໃສ
ແກ້ໄຂຄວ້ານຕ້ອງກ່ານອັນຮ້ີບດ່ວນຈຳເປັ້ນຂອງປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງ
ງ້ານໃຫ້ໄດ້ເທ່ືອລະກ້າວເຊັ້ນ ດ້ານກ່ານກ່ນຢູ່, ກ່ານນຸ່ງຖ່, ພ້ານທະ
ນະໄພ້ານ, ກ່ານຮ່ຳຮຽນ, ກ່ານປ່ນປ່ວຍພະຍາດ, ກ່ານພ້ກຜ່ອນ,
ກ່ານບັນເທ່ີງ ເໝ່ໃສ່ປ່ຽນແປງຊ່ວ້ດກ່ານເປ້ນຢູ່ທ້ານດ້ານວ້ດຖຸ ແລະ
ຈ່ດໃຈຂອງປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງງ້ານໃຫ້ດ່ຂ້ນຢ້ານເດ້ນຊ້ດ, ບ່ໃຫ້
ເຂ້ານ່ຄວ້ານຂ້ດເຂ່ືນເກ່ນໄປກ່ຽວກ້ບຄວ້ານຕ້ອງກ່ານອັນຈຳເປ້ນ,
ທັງນ່ ກ່ເພ່ືອໃຫ້ເຂ້ານ່ຄວ້ານອຸ່ນອ່ຽນໃຈໃນກ່ານອອກແຮງງ້ານຕ້ອຍ

ຄວາມປະດິດສ້າງ, ນຳເອົາຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງຕົນ ອຸທິດ
ໃຫ້ແກ່ວຽກງານລວມ. ຫາກແກ້ໄຂບັນຫາເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ ມັນເປັ້
ຫາກສະແດງອອກເຖິງການພຸ້ມໃຈ ຄິດເຫັນເສດຖະກິດພົ້ນຄົນ ຂອງ
ສັງຄົມນິຍົມ ເຂົ້າໃນສະພາບແວດລ້ອມຕົວຈິງຂອງປະເທດເຮົາ ໃນ
ສະໄໝຂ້າມຜ່ານຢ່າງປະດິດສ້າງນັ້ນເອງ.

<u>ໜ້າທີ່ເຈັດ: ສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງໃໝ່ ຕາມຂົງເຂດເຄື່ອ
ໄຫວຂອງສັງຄົມ.</u>

ພາຍຫລັງຍາດເອົາອຳນາດການປົກຄອງໃນທົ່ວປະເທດມາໄດ
ແລ້ວ ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມທັ້ງຫົດ ໂດຍບໍ່ຍົກເວັ້ນຂົງເຂດ
ໃດຂົງເຂດໜຶ່ງ. ຄຳຫາກວ່າ ບໍ່ຮູ້ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມແລ້ວພວກເຮົາກໍຈະ
ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂບັນດາໜ້າທີ່ອັນໃຫຍ່ຫລວງໄດ້ເຊັ່ນ: ການສ້າງຮາກ
ຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກຂອງສັງຄົມນິຍົມ, ການດັດສ້າງສັງຄົມນິຍົມ, ການ
ປ່ຽນແປງຮູບການເປັ້ນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ...

ພວກເຮົາສ້າງສັງຄົມນິຍົມ ດ້ວຍຄົນທີ່ປະວັດສາດ ປະໄວ້.
ຄົນທີ່ປະວັດສາດປະໄວ້ໃຫ້ພວກເຮົານັ້ນ ເໝັນຄົນທີ່ມີຈຳໃຈຮັກຊາດ
ອັນຖ່ຽມ, ມີຄວາມຈົງຮັກພັກດີ, ມີຄວາມສາມັກຄີຮັກແພງກັນ,
ຄົນທີ່ອອກແຮງງານດ້ວຍຄວາມຂະຫຍັນພາກພຽນ; ແຕ ພວມກັນມ
ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຊຳພັ້ນອັນຈຳກັດຢູ່ເຊັ່ນ ລະດັບຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ, ລະ
ດັບວັດທະນະທຳ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ ເວົ້າວ່ໄປຍັງຕ່ຳ.
ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ເມ່ືອເວົ້າເຖິງການສ້າງ ລະບົບຄຸ້ມຄອງໃໝ່ຕາມຂົງ
ເຂດເຄື່ອນໄຫວຂອງສັງຄົມ ໜ້າທີ່ອັນໜັ້ງຂອງພວກເຮົາເໝັນການ

ສ້າງຄົນແຄ່ພະນັກງານທີ່ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ.

ການຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ ເປັນການຄຸ້ມຄອງຮ່າງກາຍທົ່ວໆ, ທີ່ເຄື່ອນຟຸ້ນ ແລະຂະຫຍາຍຕົວຕາມກົດເກນພາວະວິໄສ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງບ່ອາດຄຸ້ມຄອງສັງຄົມຕາມໃຈມັກ ອັດຕະວິໄສຂອງພວກເຮົາ, ຫາກແມ່ນຕ້ອງຮຸ້ຈັກກະທົບເຂົ້າໃສ່ນົດາລະບົບຂອງສັງຄົມຢ່າງມີສະຕິ, ມີຈຸດປະສົງ ແລະ ມີແຜນການ ບົນພື້ນຖານແຫ່ງການຮັບຮຸ້ ແລະຟຸ້ນໃຊ້ນົດາກົດເກນພາວະວິໄສຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ກົດເກນສັງຄົມ ເປັນກົດເກນແຫ່ງການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄົນ, ຂອງກຸ່ມຄົນ, ຂອງມວນມະຫາຊົນນັ້ນເອງ. ການເຄື່ອນໄຫວເຫລົ່ານັ້ນຍາມໃດກ່ແມ່ໃສ່ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານວັດຖຸແລະຈິດໃຈອັນແນ່ນອນ. ຖ້າຢາກຄຸ້ມຄອງ ແລະຊຸກຍຸ້ການເຄື່ອນໄຫວທຸກຢ່າງຂອງຄົນ, ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເຖິງນົດາຄວາມຕ້ອງການ ແລະຜົນປະໂຫຍດ, ຕ້ອງຮຸ້ສົມທົບຢ່າງເໝາະແໝ ລະຫວ່າງການສ່ງເສີມດ້ວຍຜົນປະໂຫຍດດ້ານວັດຖຸ ກັບການສຶກສາ ອົບຮົມເພື່ອຄິດ. ການຄຸ້ມຄອງສັງຄົມເລ່ງຫວ່ງໃຫ້ພວກເຮົາຕ້ອງຮຸ້ສົມທົບຜົນປະໂຫຍດຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ຜົນປະໂຫຍດຂອງສັງຄົມ, ຜົນປະໂຫຍດຂອງລວມໝູ່ ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງສ່ວນບຸກຄົນ, ເຮັດໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດເຫລົ່ານັ້ນລ້ວນແຕ່ກາຍເປັນກຳລັງດົນຊຸກຍຸ້ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄົນ.

ຢາກຄຸ້ມຄອງສັງຄົມໄດ້ ເໝາະຍ່ອ້ທ່ານ ໃດ້ນ ອກເໜ່ອໄປຈາກການສ້າງ ແລະ ບຸລະນະລະບົບນະໂຍບາຍ ກ່ອ ກັບດ້ານຕ່າງໆ ຂອງຊ່ວິດສັງຄົມ. ລະບົບນະໂຍບາຍດ້ານ ຕ້ອງສ່ງເສີມໃຫ້

เห็นอย่างถี่ถ้วน กรอบบันดาทิดเฒ่าผาอะอิไส แห่งภาษะทรายต่อของสังคมที่พอมทะทิบยู่ในปะเทดเธา ในสะไพอ้ามผ่านและสองแสงให้เห็นกรอบผ้าปะโหรดของมอมมะหาอุ้ม.

ครูงคู่กับภาษาง และบุลละมะละบิบมะโยบาย, พอกเธาจะต้องเธ้ดใหม่มะโยบายเหล่านั้นเป็นละบิบภิกพาย, เป็นภิกบันยัละอรูด, เผาะอา ถาหาบ่มีภิกพาย, บ่มีภิกต่อบ้างคับในสังคมแล้ว ก็ละคุมคองสังคมบ่ได้.

ภามะทรายต่อของสังคมเธา พอมเล้งหองให้พอกเธาต้องสาง และบุลละมะภิจภาคุมคองอย่างบ่ยุดยั้ง เพื่อให้มีความสามาดพร้อ ในภามสางละบิบมะโยบาย, ละบิบภิกพาย, ในภามสางแผ่ภามะทรายเสดถะกิด-สังคม, สางและจัดอางพะนักงาน, คุมคองและอำนอยควบคุมภามเคื่อมไหอทุกอย่างในสังคมตามเนอหางของพัก.

สะหายที่รักแพงทั้งหลาย !

บันดาทิดทาง และหน้าที่เหล่านั้น มีภามกรอพันกันอย่างสะพิดแพงที่สุด. เผาะสะนั้น เมื่อพอกเธาปะติบัดหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งได้ดี มันจะมีความหายทะทิบอย่างแฮงแรงเถิงหน้าที่อื่นๆ, ภางกันข้าม ถ้าพอกเธาหากดีเบา หลีกเลี่ยงบันหาใดหนึ่งบ่ดีมันจะส่งผลสะท้อนบ่ดี เถิงบันหาอื่นอย่างใหญ่หลวงเอ้นกรอกัน.

สะมัย, พอกเราต้องปะติบัดพุทธ พาที่เหล่านั้นไปพร้อมๆ กัน, บ่ควนถือเอาพาที่ใดพาที่หนึ่ง.

กามปะติบัดนั้นดาที่ถูกทาง เละพาที่เหล่านั้น กินความพายว่า พอกเราปะติบัดสองพาที่ยุดทะสาดไปพร้อมๆ กันคือปักธัมสาปะเทดชาด เละกสางสังคมนิยม, เละดำเนินกามปะติอัด มิ ปะกามไปพร้อมๆ กันคือ กามปะติอัดทางด้านกำลังกามผะลิด, กามปะติอัดทางด้านกามพิอันกามผะลิด, กามปะติอัดทางด้านเมอคิด เละอัดทะมะทำ, ในนั้น พอกเราถือเอากามปะติอัดทางด้านกำลังกามผะลิดเป็นอันที่กินความพายตัดสิน, เละในกามปะติอัดทางด้านเมอคิด เละอัดทะมะทำ พอกเราถือเอากามสึกสาเป็นใจกาง เละตองไปกอมกาวพึ่ง.

เมื่อใด ๆ พาที่ดังกาวนั้น หากสำเล็ดหลือสำเล็ดโดยพิสดานแล้ว พอกเราจึงจะบันลุจุดพายต้น ของสะไพยาม ผาม. เอาอิกยางหนึ่ง, สะไพยามผามยู่ในปะเทดเราจะสิ้นสุดลาว ๆ ตเมื่อพอกเราบันลุบ่สะเพาะแตมาดถานใดหนึ่งเท่านั้น, หากเฒ่าบันลุมาดถานสังลอมของพุทธ ดาม: เสดถะกิด, สังคม, กามเมือง, อัดทะมะทำ, เมอคิด, เละรากถานของมาดถานสังลอมนั้นเฒ่าเผยอิกกามผะลิดสังคมนิยม. ในเมื่อสำเล็ดบันดาพาที่เหล่านั้นแล้ว กินความพายว่า พอกเราได้แก้ไขบันหา " ใผเอาอะมะใผ " สำเล็ด, สังคมนิยมได้มีไข, บันดารากถานของสังคมนิยมได้รับกามสางขึ้น

ແລະສັງຄົມ ສັງຄົມນິຍົມ ເລີ່ມຕົ້ນຂະຫຽາຍຕົວຢູ່ບົນພື້ນຖານສະເພາະ ຂອງມັນເອງ.

ແຕ່, ຈຳເປັນຕ້ອງເນັ້ນໜັກເປັນພິເສດວ່າ ເມື່ອງຈາກ ລະດັບຂະຫຽາຍຕົວໃນດ້ານຕ່າງໆ ຂອງປະເທດເຮົາຍັງຕ່ຳ, ດັ່ງນັ້ນ ຂະບວນວັດແທ່ງການປະຕິວັດໃນປະເທດເຮົານັ້ນ ຈຶ່ງເປັນຂະບວນວັດ ທີ່ສັບສົນ, ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະຍາວນານທີ່ສຸດ. ພວກເຮົາອາດຈະເຫັນ ລ່ວງໜ້າໄດ້ວ່າ ສະໄໝຂ້າມຜ່ານຢູ່ໃນປະເທດເຮົາ ເໝນອນຈະຍາວ ນານກວ່າ, ຫຍຸ້ງຍາກສັບສົນກວ່າ ຖ້າທຽບໃສ່ບັນດາປະເທດສັງຄົມ ນິຍົມອ້າຍນ້ອງ. ເລນິນ ໄດ້ເວົ້າວ່າ: " ປະເທດໃດຍິ່ງຫລ້າຫລັງ ເຊື່ອງຈຳຕ້ອງ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເຮັດການປະຕິວັດສັງຄົມນິຍົມ ຈັ່ງເມື່ອງມາ ຈາກຄວາມລະອຽດລະອຽງຂອງ ປະວັດສາດ- ເລືອປະເທດນ້ອຍໆ ຍ້ອນ ຍ້ອນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຫັນຈາກບັນດາການພົວພັນເກົ່າ ໄປສູ່ບັນ ດາການພົວພັນສັງຄົມນິຍົມ ".(໑)

ລັກສະນະຫຍຸ້ງຍາກ, ສັບສົນ ແລະ ຍາວນານຂ້ອງສະໄໝ ຂ້າມຜ່ານຢູ່ໃນປະເທດເຮົານັ້ນເອງ ເລັ່ງທ້ອງໃຫ້ພັກເຮົາຕ້ອງເພ່ງ ສະໄໝຂ້າມຜ່ານອອກເປັນຫລາຍໄລຍະ, ແລະ ຕ້ອງວາງທິດທາງ, ໜ້າທີ່ສຳລັບແຕ່ລະໄລຍະລະອຽດໂດຍສອດຄ້ອງກັບຈຸດພິເສດຂອງ ໄລ ຍະໜຶ່ງໆ. ເລນິນ ໄດ້ເວົ້າວ່າ: "ຕະຫລອດສະໄໝຂ້າມຜ່ານ, ໃນ

---

(໑) ວ.ອ.ເລນິນ ນິພົນຄົບຊຸດ, ເຫລັ້ມທີ່ ນ໙, ສຳນັກພິມ ຈຳຫນ່າຍ "ປະໂລກະແລັດ", ມົດສະກູ, ປີ ໑໙ກກ, ພາສາຫວຽດ ນາມ, ຫນ້າ ໙.

มะโยบายของพอกเราจำพัดเบง เป้นหลายบาดกาอะงามผามม้อยๆ ฒิกและคามหรุงยากหังพิดของพาทีพอกเราต้องเธัด, คามหรุงยากหังพิดของมะโยบาย และ คามคองเคอหังพิดของมะโยบาย เฒมยุบอมอา รุ้คิดไลเถิงบันดาพาที่คำเพาะของแตละบาดกาอะงามผามดงกาอมม". (๑) อันหรุงยาก และ คามคองเคอของพอกเราบสะเพาะแตยุ่ไมบอมอางทิดทาง และ พาที่สำลับตะหลอดสะไพะงามผามเท่ามม, หากบ่างต้องรุ้เธัดใหทิดทาง และพาทีมม เป้นอันละอรูดสำลับไลยะแตมื้ไปเถิงปี ๘๐๐๐ และ สำลับแผมกาม ๕ ปี คังที่สอง.

๘.มิ - ทิดทาง และพาทีฒตทาง ดามเสดถะกิด-สัง คิม แต่มื้ไปเถิงปี ๘๐๐๐ และในแผมกาม ๕ ปี คังที่สอง (ปี ฒฒฝ - ฒฒ๐).

สะหายที่รักแพงทังหลาย !

ในกามกำนิดทิดทางและพาที่ไหแกบันดาบาดกาอเถิมของสะไพะงามผามมัม อันหรุงยากกาพุสำลับพอกเรา เฒม

(๑) อ. อ. ฉลิม นิพนติบจุด, เต็มที่ ฝฝ. สำนักพิมจำกัดม่าย "ปะโลกะแฉัด", มิดสะภู, ปี ๑๙๗๗, พาสาหอธดบาม หน้า ๑๑๙-๑๘๐

ภาษาที่ใช้แสดงถึงเนื้อหาสาระ, ย่อม
อา ความรู้ของพวกเราจะต้องสัมพันธ์กับสังคมนิยมยังไม่พอเพียง,
บริบทของพวกเราต้องขยายเพิ่มไป. อย่างไรก็ดี, โดยอิง
ใส่บริบทที่พวกเราถอดถอนมาได้จาก ๑๐ ปีอาทิตย์ผ่านมา,
บนพื้นฐานตลาดสะพานเหล็กอิง ทางเศรษฐกิจ-สังคมของ
ประเทศไทยในปัจจุบันอย่างถูกต้อง, อิงใส่เนื้อหาที่ทางประ
ชุมใหญ่ครั้งที่ III ของพรรคได้วางออกและอิงใส่บันดาทิดทาง,
หน้าที่ต่อของสังคมที่ท่านมีมา, พวกเรา
วางทิดทาง และหน้าที่ต่อแห่งการขยายเศรษฐกิจ-สังคม
สำหรับไกยะแหม่ไปถึงปี ๘๐๐๐ และสำหรับแผนการ ๕ ปีครั้ง
ที่สอง (๒๕๒๑-๒๕๒๕) ดังจุมนี้:

๔.๓.๑ - <u>แก้ไขปัญหาทัศนคติ และอาชีพ ให้ได้</u>
<u>อย่างรีบเร่ง บนพื้นฐานแห่งการขยายการผลิตอย่างรวย</u>
<u>ดาม</u>.

ทัศนคติ และอาชีพ เป็นผลิตผลที่สำคัญอย่างยิ่งสำ
หรับระบบการคิดต่อ และการขยายต่อของมนุษย์. ดังนั้น
เช่นนี้ การแก้ไขปัญหาทัศนคติ และอาชีพ จึงเป็นหน้าที่
ที่สำคัญอันดับหนึ่งของทุกๆ ประชาชาติในทุกสมัย. อันนี้เป็น
ด้านทำลายบั่นทอน แห่งการพัฒนาสังคมนิยม
ของพวกเราจะต้องผ่านพ้นไปให้ได้, เพราะว่า ในเมื่อ ผล
ลัพธ์ของงานยังในขอบเขตการปฏิวัติทางสังคมแล้วมันจะ

ຊ່ວຍອຳນວຍໃຫ້ພວກເຮົາດຳເນີນການເຜີຍແຜ່ງານຄົ້ນໃໝ່ ໄດ້ໂດຍຖືວ່າ ເຮົາກຳລັງເຮັດງານຈາກການກະສິກຳໄປຂະຫຽາຍຂະແໜງການທັດ ຖະກຳ, ອຸດສາຫະກຳນ້ອຍ ແລະອຸດສາຫະກຳໃດ, ເຮັດໃຫ້ການ ປູກຝັ ໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ແລະການລຽງສັດກາຍເປັນຂະແໜງການຜະ ລິດຍຸດທະສາດ.

ໜ້າທີ່ໃຈກາງຂອງພວກເຮົາໃນໄລຍະນີ້ ເນ້ນສຸມກຳລັງ ເຂົ້າ ໃສ່ການແກ້ໄຂບັນຫາທັນຍາທານ ແລະອາຫານໃຫ້ໄດຢ່າງໜັກແໜ້ນ, ສຸ້ມຜະລິດທັນຍາທານ ໄລ່ສະເລ່ຽຕາມທີ່ຄົນໃຫ້ໄດ້ແຕ ๔๕๐-๕๐๐ ກິໂລຕໍ່ປີ, ທັ້ງໃໝ່ຜະລິດພັນກະສິກຳທີ່ເປັນສິນຄ້າຫລາຍໍ່ສິນຄ້ອນ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າຂາອອກ ແລະເປັນວັດຖຸດິບ ປ້ອນອຸດສາຫະກຳເບົາ ແລະອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງພາຍໃນປະເທດ.

ໃນແຜນການ ๕ ປີ ຄັ້ງທີ່ສອງນີ້, ຕ້ອງສຸມກຳລັງ ເຂົ້າໃສ່ການ ແກ້ໄຂບັນຫາທັນຍາທານ ແລະອາຫານໃຫ້ໄດ້ໂດຍພື້ນຖານ. ທຸກ ໆ ບໍ່ລິເວນ, ທຸກ ທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງສຸ້ມຍົກປະລິມານຜົນຜະລິດ ທັນຍາ ທານຂຶ້ນ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ບັນດາວິທີການເຕັກນິກຂອງການກະເສດ ສຸມ, ໂດຍສອດຄ້ອງກັບຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງ ການຕົວຈິງຂອງຕົນ. ເຖິງ ๒๐๐๐, ບໍ່ລິເວນທ້ອງພຽງທາງທິດຕາ ເວັນຕົກສ່ວນໃຫຍ່ແກ້ໄຂຄວາມຕ້ອງການທັນຍາທານ ຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ ຂອງຕົນຢ່າງໜັກແໜ້ນແລ້ວ, ຍັງຕ້ອງໃຫ້ສ່ວນຊ່ວຍໜຸນບໍ່ລິເວນອື່ນ ໆ ເລະເພີ່ມສ່ວນສະສົມໃຫ້ລັດຫລາຍຂຶ້ນອີກ. ສ່ວນເຂດພູດອຍທາງ ທິດຕາເວັນອອກ ແລະພາກໃຕ້ ເນ້ນຕ້ອງພະຍາຍາມສຸ້ມ ໃຫ້ມຸ

ຕ້ເອງທາງດ້ານທັນຍາຫານ ເລະມ້ີສ່ວນເຮ ໄວ້.

ຮ9ດປ໊ ໝ໙o ທ້ົ່ວປ່ະເທດ ຕ9ງສຸຸ້້້ມໃໝ້ີ່ ຜ້ະລ້ິດດ້ານທັນ ຍາຫານ ປ່ະມານ ๔ ລ້ານໂຕ ເຖ້ົ ๔,๔ ລ້ານໂຕ.

ດ້ວຍທ້ັດສ່ະມ່ະຂ່ະຫ9ຍການກ່ະສ້ິກ໋ຳຢ9ງຮ9ບດ້ານ, ພ9ກ ເຮ ້ຳ ຕ9ງ ຕ9ງໜ9ຳ ຂ່ະຫ9ຍການປຸ້ກ ຕ້ ໄມ9ຸ ດ9ສ9ຳ ທ່ະກ໋ຳ ໄລ ຍ່ະ ສ້ັ ມ, ໄລ ຍ່ະ ຍ9ວ, ຕ້ ໄມ ້ົ ກ ໜ9ຳ ກ, ຕ ້ ໄມ ້ ໃ ໜ ້ ຳ ້ ມ ້ , ຕ ້ ໄມ ້ ໃ ໜ ໄ ໃ ຍ , ຕ ້ ໄມ ້ ທ ້ ເ ປ ້ ັ ມ ຢ ຳ ..., ເ9ຳ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ຕ9ງ ເ ຂ ດ ຜ ່ ະ ລ ້ ິ ດ ຈ ຸ ດ ໜ ້ ັ ກ ເ ປ ້ ັ ມ ແ ຕ ່ ລ ະ ຂ ່ ະ ນ ້ ິ ດ ໃ ຫ ້ ເ ປ ້ ັ ມ ຕ ້ ວ ເ ປ ້ ັ ມ ຕ ້ ົ ້ ນ ເ ພ ່ ຶ ຕ9ງ ແ ໜ ລ ງ ສ ໜ ຕ9ງ ວ ັ ດ ຖ ຸ ດ ິ ບ ປ ່ ອ ມ ດ9ສ9ຳ ທ່ະກ໋ຳ ຢ9ງ ພ9ງ ພ ້ ໍ ເ ລ ະ ເ ປ ້ ັ ມ ສ ິ ນ ຄ ້ ຳ ຂ9 ງ ພ9ກ.

ຂ່ະຫ9ຍການ ລ9ງ ສ ັ ດ ປ ່ ະ ເ ພ ດ ຕ9ງ ໆ ຢ9ງ ແ ຂ ງ ແ ຮ ງ ເ ຊ ້ ົ ງ ໍ ວ ້ ,ີ ຄ ວ ່ ຍ , ໝ ູ , ສ ັ ດ ປ ີ ກ , ປ ່ ຳ , ເ ຜ ້ ົ ,ົ ໂ ດ ຍ ຖ ິ ເ9ຳ ການ ລ9ງ ສ ັ ດ ຢ ູ ່ ໃ ນ ແ ຕ ່ ລ ະ ຄ ວ ບ ຄ ວ ເ ປ ້ ັ ມ ສ ຳ ຄ ັ ນ . ເ9ຳ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ເ ປ ້ ັ ມ ພ ິ ເ ສ ດ ເ ຖ ິ ການ ເ ປ ິ ດ ກ ວ ້ ,ງ ຕ ່ ຳ ,ງ ສ ັ ດ ຕ ະ ອ ະ ແ ພ ດ , ການ ກ ັ ມ ເ ລ ະ ຕ ່ ຳ ,ງ ພ ະ ຍ ່ ຳ ,ງ ພ ະ ຍ ຸ ສ ັ ດ , ໂ ດ ຍ ສ ະ ເ ພ ະ ເ ໝ ່ ຳ ,ງ ສ ັ ດ ໃ ຫ ຽ .

๔.ม.๔ -<u>ຈ ຳ ກ ັ ດ ເ ລ ະ ໄ ປ ເ ຖ ິ ບ ອ ມ ຢ ຸ ດ ຕ ິ ການ ຕ9ງ ປ ່ ຳ ເ ຮ ັ ດ ໄ ຮ ໂ ດ ຍ ພ ັ ນ ຖ ຸ ນ .</u> ໃ ນ ປ ່ ະ ຈ ຸ ບ ັ ນ ,ີ ໄ ພ ອ ັ ນ ຕ ະ ລ າ ຍ ທ ີ ່ ເ ປ ້ ັ ມ ຕ ່ ຳ ,ງ ຢ ່ ຳ ,ງ ສ ຳ ລ ັ ບ ປ ່ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ້ ຳ ,ົ ເ ໝ ່ ຳ ,ງ ການ ລ ຸ ດ ປ ່ ຳ ,ງ ຢ ່ ຳ ,ງ ຂ ່ ະ ຂ ຸ ຍ ,ຂ ່ ະ ຍ ຸ ,ຂ ່ ະ ຍ ຸ ,ຂ ່ ະ ຍ ຸ

400.000 ໂຕນ. ອັນນັ້ນ ມັນໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນຮ້າຍຢ່າງໜັກໜ່ວງແກ່ສິ່ງ
ແວດລ້ອມທໍາມະຊາດ, ແກ່ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຄົນເຮົາ. ແຕ່ການ
ຄ້າປ່າເຮັດໄຮ່ນີ້ ພັດເປັນກິດເໝພາວະອໍ່ໄສຂອງການດໍາລົງຊີວິດ,
ເພາະປະຊາຊົນຢູ່ເຂດນີ້ ມີຄວາມຕ້ອງການເຂົ້າກິນ, ຕ້ອງການເຟັ້ນ
ເພື່ອຖ້ຽ ເພື່ອຜ້ຽ, ຕ້ອງການໄມ້ ເພື່ອເຮັດເຮືອນ, ເພື່ອເຮັດ
ເຄື່ອງມືຜະລິດ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ສອຍໃນຄອບຄົວ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ຈະ
ໃຊ້ແຕ່ຄໍາສັ່ງບໍລິຫານ ເພື່ອຫ້ານປະຊາຊົນຄ້າປ່າເຮັດໄຮ່ນັ້ນ ເໝ
ເປັນໄປ້ໄດ້. ເປັນຫ້ານະດາຢູ່ວ່າ ການຈັດຄໍາສັ່ງຫ້ານຈຸດປ່າ
ຢ່າງຈະຈ່ຽ ແລະການຈໍາກັດການຄ້າປ່າເຮັດໄຮ່ນັ້ນເໝນີ້ຄວາມ
ຈໍາເປັນແທ້, ແຕ່ ໄປພ້ອມກັບຈັດຄໍາສັ່ງນັ້ນ ຈໍ່ານາດການປົກຄອງ
ແຕ່ລະຂັ້ນຢູ່ທ້ອງຖ່ິນ ຕ້ອງມີແຜນການ, ມາດຕະການລະອຽດ ເພື່ອ
ສ້າງເງ່ືອນໄຂ, ເໝະສົມ ແລະ ຈ່ຽຍເຫລ່ືອປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງ ໆ
ໃນທຸກດ້ານ ເໝໃສ່ເຮັດໃຫ້ເຂົ້າເຈ້າທໍ່ານາທ່ານໄຮ່ເລ່ືອນຄ້ີ ແລະມີ
ຊີວິດການເປັນຢູ່ສະຫງ່ຽບປ່ຽກະຕິ. ອັນນັ້ນ ເປັນວຽກງ່ານອັນໜ້ັກ
ໜ່ວງຍາກ ແລະສັບສົນທ່ີສຸດ, ແຕ່ຫ່ານ ມີຄວາມໝ່ັນໃຈ ແລະຫວັງທ່ີ
ສຸດສໍາລັບການຄ້ີຕ່ວ ແລະການຂະຫຍ່ວຍຕ່ວຂອງຊາດເຮົາ. ສ
ນັ້ນ ຂະເໜ້ງການກະສ້ິກໍາ-ປ່າໄມ້ ຕ້ອງເປັນເຈ້າພາບສົມທົບກັບຂະ
ເໜ້ງການຕ່າງ ໆ ທ່ີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະທ້ອງຖ່ິນຕ່າງ ໆ ສ້າງໂຄ
ງການທັນຍາທານ ແລະ ຈ້ານ, ຄິດໄລ່ແຜນການແກ້ໄຂທັນຍາທານ
ແລະ ຈ້ານສໍາລັບແຕ່ລະບໍລິເວນ, ແຕ່ລະແຂວງ, ແຕ່ລະ ເມ້ືອງ,
ສ້າງໂຄງການຈໍາກັດ ແລະ ກ້າວໄປເຖ້ິງຢຸດຕິການຄ້າປ່າເຮັດໄຮ

ໂດຍມີບັນດາມາດຕະການລະອຽດ,ຄົບຊຸດ, ບໍ່ກົດອາມຫຽງຍາກ ໃຫ້ແກ່ວົງການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ, ທັງເຮັດໃຫ້ການຜະລິດຂະ ຫຽາຍຕົວ, ທັງປ່ຽນແປງວົງການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນເທື່ອ ລະກ້າວ.ພວກເຮົາຕ້ອງປຸກລະດົມຂະບວນການມະຫາຊົນຢ່າງກ້ວາງ ຂວາງ ໂດຍມີການຊຸ້ນຳຢ່າງເໝາະສົມຂອງຄະນະພັກ ແລະ ອຳນາດ ການປົກຄອງແຕ່ລະຂັ້ນ ເພື່ອປະຕິບັດໂຄງການດັ່ງກ່າວໃຫ້ລຸ້ນໄດ.

ນອກຄາກຢຸດຕິການລຸດປ່າຊະຊາຍ ແລະຈຳກັດການຖາງປ່າ ເຮັດໄຮ່ແລ້ວ ພວກເຮົາ ຍັງຕ້ອງມີແຜນການຊຸດຄົ້ນປ່າໄມ້ຢ່າງຮອບ ດ້ານ. ເພາະວ່າ ນອກຄາກໄມ້ແລ້ວ ປ່າຍັງສະໜອງເຄື່ອງປ່າຂອງ ດົງຫຼວງໃຫ້ພວກເຮົາອີກດ້ວຍເຊັ່ນ: ໜາກເໜງ, ຍານ, ຄົງ, ບັນດາຕົ້ນໄມ້ທີ່ໃຫ້ໄຍ, ໃຫ້ນ້ຳມັນ,ຕົ້ນໄມ້ທີ່ເປັນຢາ ແລະອື່ນໆ... ໃນປ່າຍັງມີສັດຫຼວງຄາແໜງຫລາຍຊະນິດ. ປ່າໄມ້ຍັງມີຄຸນປະໂຫຍດ ໃນການຮັກສາແຫລ່ງນ້ຳໃຫ້ແກ່ການກະສິກຳ ແລະ ໄຟຟ້ານ້ຳຕົກອີກ ດ້ວຍ.

ພວກເຮົາ ຕ້ອງວາງທິດທາງ ຊຸດຄົ້ນປ່າໄມ້ຢ່າງຮອບດ້ານ ແລະ ລະອຽດໃຫ້ແຕ່ລະຫ້ວງຖິ່ນ ນັບແຕ່ຂອດປູກ, ບຳລຸງຮັກສາ, ຊຸດຄົ້ນ, ປຸງແຕ່ງ ຕະຫລອດຮອດຂອດໃຊ້ສອຍ. ຮັບຮອງປະກາດ ໃຊ້ຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້, ປົກປັກຮັກສາແຫລ່ງ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຫຼວງ. ທຸກໆ ແຜນການຊຸດຄົ້ນ ທຸລະກິດປ່າໄມ້ ຕ້ອງໄປຕາມເຜບອີ່ວ້ງປິດ,ຮັບປະກັນໃຫ້ປ່າໄມ້ເກີດຂຶ້ນໄວ້ກ່ແລະ ຕ້ອງປູກໄມ້ຄືນໃໝ່. ຄຸບອນໃດມີແຜນການປູກຕົ້ນໄມ້ຄືນໃໝ່ ກ່ຽ

ໃຫ້ຕັດໄມ້ເປັນຂັ້ນຂາດ. ໃນເມື່ອພວກເຮົາຫາກຸດຄົນປ່າໄມ້ຢ່າງ
ຖືກຕ້ອງແລ້ວ ປ່າໄມ້ໃນເນື້ອທີ່ເຮັກຕ້າໜຶ່ງ ສາມາດນຳເອົາຜົນລາຍ
ໄດ້ມາໃຫ້ພວກເຮົາທຸກ ມ-ຢ ເທົ່າເປັນຢ່າງໜ້ອຍ ຫຽບໃສ່ລາຍໄດ
ຈາກໄຮ່ເຂົ້າໃນເຮັກຕ້າໜຶ່ງ. ຍ້ອງໄປກວ່ານັ້ນ ພວກເຮົາຍັງປົກປັກ
ຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ປົກປັກຮັກສາທົ່ວທັດທຳມະຊາດອັນສວຍງາມ
ຫລາຍຮູບຫລາຍສີຂອງປະເທດເຮົາໄດ້ອີກດ້ວຍ. ເປັນອັນຈະເຫັນ
ວ່າປ່າໄມ້ມີຄວາມຈຳເປັນສາມາດບົ່ມຊ້ອນທາງດ້ານເສດຖະກິດອັນໃຫຽ
ຫລວງທີ່ສຸດ, ຖ້າພວກເຮົາຫາກຮູ້ແຜ່ ຖະໜອມມັນ, ຮູ້ຊຸດຄົນມັນຢ່າງ
ຖືກຕ້ອງແລ້ວ ປ່າໄມ້ ຈະເປັນແຫລ່ງກຳເນີດວັດຖຸດິບສົມທົບກັບແຫ່ງ
ເປັນລັກເທື່ອ.

ໃນແຜນການ ໕ ປີ ຄັ້ງທີ່ສອງນີ້, ພວກເຮົາ ຕ້ອງວາງແຜນ
ການຂະຫຽາຍ ການປ່າໄມ້ຢ່າງຮອບດ້ານ, ສະກັດກັ້ນ ການລຸດປ່າ
ແລະການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ ການຕັ້ມຜິດ ເນ່ມບັນດາບໍ່ເອນປ່າ ຟື
ຍອດຫ້ວຍ. ຈັດຕັ້ງຊ້ອດເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຢູ່ເຂດພູດອຍຄົນໃໝ, ທັ້ງ
ຂະຫຽາຍການຜະລິດກະສິກຳ, ທັ້ງຈັດຕັ້ງການຊຸດຄົນຜະລິດພັ້ນປ່າ
ໄມ້ຊະນິດຕ່າງໆ, ເຮັດໃຫ້ການຊຸດຄົນຕິດພັ້ນກັບການຂົ້ນສ່ົ ແລະ
ການປຸງແຕ່ງ ເພ່ືອຍົກຄຸນຄ່າຂອງຜະລິດພັ້ນໃຫ້ສູງຂົ້ນ. ປະຕິບັດ
ແຜນການຊຸດຄົນໄມ້ຢ່າງມີຈຸດສຸມ ຍົນຍົ້ມຕາມການສຳຫລວດຂົ້ນແຜ
ຢ່າງລະອຽດ, ປະຕິບັດຢ່າງເຄ່ັງຄັດຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການຊຸດຄົ້ນປ່າ
ໄມ້ ແລະເຮັດໃຫ້ປ່າໄມ້ເກີດຄົ້ນໃໝ. ພວກເຮົາຕ້ອງສຸ້ມຊຸດຄົ້ນໄມ
ໃຫ້ໄດ້ປະມານ ๕๐๐.๐๐๐ ເມັດກ້ອນໃນປີ ๒๐๐๐.

ໃນຂະບວນວິວັດແຫ່ງການຂະຫຍາຍການກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ນັ້ນ ຕ້ອງສົມທົບຢ່າງເໝາະແໝ້ກັບການສ້າງເມືອງຫລັງຍຸດທະສາດ. ໃນແຜນການ ๕ ປີ ຄັ້ງນີ້ ຈະຕ້ອງລົງທຶນໃຫ້ແກ່ວຽກງານສຳຫລວດ, ຂຶ້ນແຜນກຳນົດເຂດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ໃນທົ່ວປະເທດ, ໂດຍເລັ່ງລັດການຂຶ້ນແຜນກຳນົດບັນດາເຂດຈຸດສຸມ ແລະຈັດຕັ້ງການເຮັດທົດລອງກ່ຽວກັບການທຸລະກິດ, ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງ, ກ່ຽວກັບເຕັກນິກການຜະລິດ, ການສ້າງພະນັກງານຢູ່ກັບທີ່... ເພື່ອຖອດຖອນບົດຮຽນ.

๘.ม.ม - <u>ສ້າງໂຄງປະກອບກະສິກຳ-ປ່າໄມ້-ອຸດສາຫະກຳ ທີ່ສົມເຫດສົມຜົນໃຫ້ເປັນຕົວເປັນຕົນຂຶ້ນໃນຂັ້ນຕົ້ນ</u>.

ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ເປັນທ່າແຮງທຳມະຊາດຂອງປະເທດເຮົາ, ແຕ່ ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ບໍ່ສາມາດຂະຫຍາຍຕົວເປັນການຜະລິດໃຫຍ່ສັງຄົມນິຍົມໄດ້ ຖ້າປ່າສະຈາກການກະທົບຢ່າງແຂງແຮງຈາກອຸດສາຫະກຳ, ເປັນຕົ້ນເມື່ອອຸດສາຫະກຳໜັກ. ແຕ່ວ່າ, ພວກເຮົາຈຸ້ຳພັດບໍ່ມີຄວາມສາມາດລົງມືເຂົ້າໃສ່ການສ້າງອຸດສາຫະກຳໜັກຂຶ້ນແຕ່ທົ່ວທີ ໄດ້ໂລດ. ດັ່ງນັ້ນ, ດ້ານໜຶ່ງ ພວກເຮົາຕ້ອງເຄົາລົບກົດເໝ ກ່ຽວກັບການຂະຫຍາຍຕົວຕາມລຳດັບຂອງບັນດາຂະເໜງການຜະລິດວັດຖຸ ແລະຂອງເຕັກນິກ, ໝາຍຄວາມວ່າ ຕ້ອງຂະຫຍາຍເປັນລຳດັບໄປ ຈາກກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ຫັດຖະກຳ, ອຸດສາຫະກຳນ້ອຍ, ບໍ່ພົ້ນຕາມນັ້ນ ຈຶ່ງຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກຳໜັກຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ; ໃນດ້ານເຕັກນິກ ກໍຕ້ອງໄປຕາມລຳດັບເຊັ່ນດຽວກັນ ຈາກຫັດຖະກຳ, ເຄົ່ງ

ກັມຈັກ, ແລ້ວຈຶ່ງກ້າວໄປສູ່ການທັນເປັນກັມຈັກ ແລະສ່ວນໜຶ່ງທັນເປັນ
ອັດຕະໂນມັດ. ດ້ານໜຶ່ງອີກ, ໃນເງື່ອນໄຂທີ່ການປະຕິວັດທາງ
ດ້ານວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ ຄືໃນປະຈຸບັນນີ້, ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫລືອ
ອັນໃຫຽ່ຫລວງຂອງບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມອ້າຍນ້ອງ, ດ້ວຍການ
ນຳໃຊ້ຜົນສຳເລັດໃໝ່ທາງດ້ານວິທະຍາສາດ - ເຕັກນິກຂອງໂລກ,
ພວກເຮົາສາມາດກ້າວຈາກລະດັບການຜະລິດແຮງງານເຍບທັດຖະກຳ
ທີ່ລ້າຫລັງ ຂຶ້ນສູ່ລະດັບການຜະລິດແຮງງານເຍບທັນເປັນກັມຈັກແລະ
ທັນເປັນອັດຕະໂນມັດທັນສະໄໝໂລດ.

ເປັນອັນຈະເຫັນວ່າ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ເປັນພື້ນ
ຖານໃຫ້ແກ່ການຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກຳຢ່າງແທ້ຈິງ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງ
ສ້າງ ໂຄງປະກອບກະສິກຳ-ປ່າໄມ້-ອຸດສາຫະກຳ ທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ
ໃຫ້ເປັນຕົວເປັນຕົນຂຶ້ນແຕ່ຫົວທີ ໂລດ, ເຮັດໃຫ້ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ກັບ
ອຸດສາຫະກຳຕິດພັນກັນຢູ່ໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ແລະສຳພັນກັນ ລະຫວ່າງ
ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ດ້ວຍກັນ. ໃນໄລຍະທຳອິດນີ້ ຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຂະ
ຫຽາຍບັນດາຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳດັ່ງນີ້: ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ
ຜະລິດພັນກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ທີ່ແທດເໝາະກັບແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ, ອຸດສາ
ຫະກຳເບົາ ທີ່ຜະລິດສິນຄ້າໃຊ້ສອຍອັນຈຳເປັນ, ອຸດສາຫະກຳກົນ
ຈັກສ່ວນແປງ, ກົນຈັກຜະລິດເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ດ້ວຍມື, ເຄື່ອງຈາໄຫລ
ປຽນຖ່າຍ ແລະ ເຄື່ອງຈັກຂະໜາດນ້ອຍຈຳນວນໜຶ່ງ, ທັງນຳໃຊ້ໄດ
ງ່າຍ, ອຸດສາຫະກຳຊຸດຄົ້ນຄ້ແຮ່ຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່ບຮຽທ່ອງການລ້ຽ
ທີ່ໝົດຫລາຍ, ໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ ເປັນຕົ້ນແມ່ນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກຂະໜາດນ້ອຍ.

ในไลยะทำอิดมื้, ในเวลาจะติกลิงก์สางอิสาทะกิดอุดสาทะกำอั้นใหม่มั้น จะต้องเอาใจใส่สางอันฮะพาดมอยและฮะพาดทาง, ภู้ที่มีคิมไดไอ และมีปะสิดทิผิมทางดามเสดถะกิดย่างแทดต้อจิง.

ในแผมกาม ๕ ป้าๆที่สองมื้ บันดาฮะเพงกามอุดสาทะกำต่องสุมใส่ธับใช้กามผะลิดทางดามกะสิกำ-ปาไม้, คิมมาคิมอินสาง, กามฮา๑๑ก และอ๊อดกามเป้นผู้. ลักจะต่องสางเสิม และให้กามอวยเหลือย่างมีผิมต้อจิงแกกามฝึมผู้บันดาอ๋าจาอุบทัดถะกำที่เป้นมูนเฮ้อฮู้องปะชาอุมเรา, และอวยสางบันดาฮะเพงกามอุดสาทะกำน้อย, ทัดถะกำใหฮื้ม พายใต้รูบกามสะทะกอม และเอกะเทด เพื่อปุงแต่งผะลิดผิม กะสิกำ-ปาไม้ และผะลิดสินค้าใช้สอยทำมะดาสำลับต่อบสะหนองความต่องกามของปะชาอุม, โดยสะเพาะเฒ่าเพื่อผะลิดสินค้าฮา๑๑ก. พ้อมกันมั้น ลักก็ต่องมีแผมกามละอ่องรู และเอ้นฮู้ผูกพันกับอาอาจางทัดถะกำ และ สะทะกอมทัดถะกำกองกับกามสะหนองอักฤดิบ และเกับฮู้ผะลิดผิน.

สับอุมโคงปะกอบอุดสาทะกำหม่ยู่ในปะจุบันมีคนใหม่. ควมก์สางอุมเสดถะกิด-เต็กมีกฮื้ม ยู่ในบางเมืองที่เป้นต้อแทมให้แกบันดาเฮดเสดถะกิดที่ต่างกัน เพื่อเป้นกามทัดลองและฤดถอมบิดธรรม เผใส่ก์สางอุดสาทะกำท่องถิ่ม, เธ็ดให้ โคงปะกอบกะสิกำ-ปาไม้-อุดสาทะกำ ยู่แต่ละท่องถิ่ม

ເປັນຕົວເປັນຕົນຂຶ້ນ. ນຸ່ມເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ປະກອບດ້ວຍຂະເໜງ ໄຟຟ້າ, ກົນຈັກສ້ອມແປງ, ກົນຈັກນ້ອຍ, ຣາກຖານປຸງແຕ່ງຜະລິດ ພັນກະສິກຳ-ປ່າໄມ້.

ເຖິງ ປີ ๑๙๙๐, ຕ້ອງພະຍາຍາມສຸ້ງນິໃຫ້ນັນລຸຕົວເລກຄາດ ໝາຍດັ່ງນີ້: ຜະລິດກະເສ ໄຟຟ້າໃຫ້ໄດ ๑ ຕັກໂລວັດໂມງ, ກ໋ອ ๑.๕๐๐ ໂຕນ, ຫີນກາວ ๑๒๐.๐๐๐ ໂຕນ, ຊີມັ້ງ ๑๐.๐๐๐ ໂຕນ, ເຄື່ອງມືກະສິກຳທີ່ໃຊ້ດ້ວຍມືເພບດັດແປງ ๘๐๐.๐๐๐ ອັນ, ຢາສຸ້ບ ๔๕ ລ້ານຊອງ.

๘.ນ.๔ - <u>ດຳເນີນການເບ່ງເຂດເສດຖະກິດ, ວາງແຜນການຄ້ຽວກັບການສ້າງຊຸມຊົນ ແລະຕົວເມ້ືອງ</u>.

ຄ້ຽງຄູ້ກັບການເຣ້ດໃຫ້ໂຄງປະກອບກະສິກຳ-ປ່າໄມ-ອຸດສາ ຫະກຳເປັນຕົວເປັນຕົນຂຶ້ນນັ້ນ ພວກເຮົາຕ້ອງລ້ງມ້ືຄົນຄວ້າແລະສ້າງ ແຜນການຄ້ຽວກັບການເບ່ງເຂດເສດຖະກິດ, ແຜນການຄ້ຽວກັບ ການສ້າງຊຸມຊົນ ແລະຕົວເມ້ືອງ ເລ້ມແຕ່ຫ້ວທີ່ໂລດ.

ເງ້ືອນໄຂທາງດ້ານດິນຟ້າອາກາດຂອງປະເທດເຮົ້ານ້ີຫລາຍ ຮູບຫລາຍແບບທ້ີ່ສຸດ, ນ້ີເຂດທ້ີ່ງພຽງ, ພູພຽງ ແລະພູດອຍ, ນ້ີເຂດ ອາກາດຮ້ອນ ແລະອາກາດໜາວ ສ້ົມຄວນ. ສ້ິ່ງຖ້ກ ຕ້ອງນ້ັ ຂອກ ເຂົ້າກັບລ້ກສະນະຫລາຍເຜ່ົາຂອງປະເທດເຮົ້າ ໄດ້ເລ້ງທ້ອງໃຫ້ພວກ ເຮົ້າ ຕ້ອງຄ້ົນຄວ້າ ຄ້ຽວກັບການເບ່ງເຂດເສດຖະກິດ ເພ້ືອເປັນ ພ້ືນຖານໃຫ້ແກ່ການສ້າງແຜນການພັດທະນາ ໄລຍະຍາວສ ຳລັບແຕ່ລະ ເຂດແມ່ໃສ ເສ້ີມຂະຫຣາຍຄວາມອາດສາມາດ ນ້ຳມ ຊຸມທາງດ້ານເສດ

ຄະນິດຂອງແຕ່ລະເຂດຢ່າງສຸດຂີດ.

ພ້ອມກັນກັບການເບິ່ງເຂດເສດຖະກິດນັ້ນ ພວກເຮົາຕ້ອງຄຳ ເນີນການວາງແຜນການຄຽບກັບການສ້າງຊຸມຊົນເມືອງ ເລີ່ມແຕ່ຄຽວນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ. ແຜນການດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງມີການ ຄຳ ນວນຢ່າງຄົບຖ້ວນເຖິງເງື່ອນໄຂທາງດ້ານທຳມະຊາດ, ສັງຄົມຂອງ ແຕ່ລະເຂດ, ເຖິງຈຸດພິເສດ ແລະ ມຸມເຊື່ອງດ້ານຂອງແຕ່ລະ ເຜົ່າ. ແຕ່ລະບ້ານ ແລະຕົວເມືອງໃໝ່ ຕ່າງກໍຕ້ອງສ້າງເສັ້ນ ເຖິງຈຸດພິເສດ ແລະສ້ອຍອີ່ງທາງດ້ານສະຖາປັດຕະຍະກຳ ແລະ ວັດທະນະທຳທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງບັນດາເຜົ່າ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ສົມ ທົບກັບລັກສະນະທັນສະໄໝຂອງຜົນສຳເລັດໃໝ່ທາງດ້ານສະຖາປັດຕະ ຍະກຳ ແລະການກໍ່ສ້າງ.

ປະຈຸບັນ, ຢູ່ໃນເຂດຫ່າງໄສອກຫລີກຫລາຍແຫ່ງ, ເສັ້ນ ທາງຄົມມາຄົມຂ້ຳນັ້ນຂະຫຽາຍໄປຮອດເທື່ອ, ການຕິດຕໍ່ສື່ສານກໍ່ຍັງ ຫລາຍ, ຊົນເຜົ່ານັ້ນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ຍັງພົບຄວາມ ຫຽງຍາກຢູ່ຫລາຍປະການ. ເພື່ອລົບລ້າງສະພາວະເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ໄດ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງເປີດຂະບວນການກໍ່ສ້າງຊຸມຊົນໃໝ່, ເຮັດໃຫ້ ບ້ານມີຄວາມສະອາດງາມຕາ ແລະຖືກຫລັກອະນາໄມ. ເອົາໃຈໃສ ສ້າງບັນດາໃຈກາງເສດຖະກິດ-ວັດທະນະທຳໃໝ່ຂຶ້ນ ເທື່ອລະກ້າວຢູ່ ໃນແຕ່ລະຕາແສງ, ໃນໃຈກາງດັ່ງກ່າວນັ້ນ ໃຫ້ມີຈຳນວນພົນລະ ເມືອງພໍສົມພໍດີ, ມີໂຮງງານຜະລິດ ແລະ ສ້ວມແປງເຄື່ອງມືກະສິ ກຳ, ມີຕະຫລາດຊຸມຊົນ ແລະມີຮ້ານຄ້າຂອງສະຫະກອນ,ມີຮ້ານ

ຄາມການຜະລິດກັດຖະກຳ,ອຸດສາຫະກຳນ້ອຍ,ມີໂຮງຮຽນ, ຮ້ານ
ຂາຍປຶ້ມ ແລະ ໜັງສືພິມ, ມີທ່ຽງໄປສະນີ, ທ່ຽງຖະແຫລງຂ່າວ,
ໂຮງໜັງ... ໃນບ່ອນໃດທີ່ເງື່ອນໄຂ ກ່ຽວສ້າງໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ ຂະ
ໜາດນ້ອຍຂຶ້ນ. ໃຈກາງດ້ານວັດທະນະທຳ ກໍ່ເປັນບ່ອນເຜີຍແຜ່ວິທາ
ນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ຄວາມຮູ້ທາງດ້ານວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ,ວັດ
ທະນະທຳສັງຄົມນິຍົມ, ເຜີຍແຜ່ລັດຖະທັມມະນູນ ໄປ
ພ້ອມໆ ກັບການສ້າງບັນດາໃຈກາງດ້ານວັດທະນະທຳ ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາ
ໃຈໃສ່ເຖິງການສ້າງບັນດາເທສະບານເມືອງ, ເທສະບານແຂວງ,
ແຕ່ລະບ່ອນດ້ານວັດທະນະທຳ ໃຫ້ຈຳນວນພົນລະເມືອງທີ່ເໝາະສົມ, ເຮັດ
ໃຫ້ມັນເປັນໃຈກາງການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ, ສັງ
ຄົມ ຂອງແຕ່ລະເມືອງ, ແຕ່ລະແຂວງ ຫລືແຕ່ລະເຂດ. ເພື່ອປະຕິ
ບັດວຽກງານອັນໃຫຽ່ຫລວງດ້ານວັດທະນະທຳໃຫ້ໄດ ພວກເຮົາຕ້ອງປຸກລະ
ບອບການມະຫາຊົນ, ເສີມຂະຫຍາຍລັກສະນະປະຕິສໍາພັນຂອງທ່ຽງ
ຖ່ຽ ແລະຮາກຖານ,ປະຕິບັດທິດນຳທ່ຽາ: ລັດ ແລະປະຊາຊົນພ້ອມ
ກັນເຮັດ, ສູນກາງ ແລະທ່ຽງຖ່ຽພ້ອມກັນເຮັດ.

ພວກເຮົາ ພ້ອມສ້າງເຂດເສດຖະກິດຢຸບລ ເອມຕ໋ແດ່ນກັນລະ
ຫວ່າງແຂວງຄຳມ່ວນກັບແຂວງບໍ່ລິຄຳໄຊ. ອັນນີ້ ເປັນແບບຢ່າງ
ອັນໃໝ່ອັນໜຶ່ງກ່ຽວກັບການສ້າງເຂດເສດຖະກິດໃໝ່ ສົມທົບກັບການ
ວາງແຜນການຜົນສ້າງຊົນນະບົດແລະຕົວເມືອງ ເລີ່ມແຕ່ທົ່ວທີ່ໂລດ.ໃນ
ແຜນການ ໕ ປີ ທີ່ສ່ຽງນີ້ພວກເຮົາຕ້ອງສືບຕໍ່ນະຫຍາຍ ແຜ
ນການດ້ານວັດທະນະທຳ,ດຳເນີນການຄວ້ຄວ້ມບັດຮຽນເທ່ຽລະກ້າວ ເພື່ອຈະ

ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃສ່ບ່ອນອື່ນໆ ອີກ.

ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການວາງແຜນກຳນົດ ກົງກັບການ ສ້າງຊຸມຊົນ ແລະຕົວເມືອງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ໃນແຜນ ການ ๕ ປີ້ງນີ້ພວກເຮົາຕ້ອງດຳເນີນການເບ່ງເຂດເສດຖະກິດໃນ ທົ່ວປະເທດ ແລະ ຂົ້ນແຜນສ້ອມກົງກັບການຈັດເບ່ງກຳລັງການ ຜະລິດ ໃຫ້ສຳເລັດໂດຍພື້ນຖານ. ພ້ອມກັນນ ກໍຄະດຳເນີນການ ສ້າງໃຈກາງເສດຖະກິດ-ວັດທະນະທຳໃຫ້ຂົ້ນຈຳນວນໜຶ່ງ ຢູ່ໃນແຕ່ ລະແຂວງ ເພື່ອເປັນການທົດລອງ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນ ເພື່ອໃສ ກະກຽມເງື່ອນໄຂທຸກຢ່າງທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຂະຫຍາຍວຽກງານນ ໃນແຜນການ ๕ ປີ້ງຕໍ່ ໄປ. ດ້ານໜຶ່ງອີກ ກໍຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຢຸ ລະມະສ້າງສາ ເທສະບານເມືອງ ແລະ ເທສະບານແຂວງຈຳນວນໜຶ່ງ ຕາມທິດທາງດັ່ງກ່າວມາ ເທົ່ານົ້ນ.

๘.ນ.๕ - <u>ຂະຫຍາຍການຄົ້ນຄວ້າຄົ້ນຂົ້ນສ້ອງ ແລະການຕົດຕ່ອສານ.</u>

ການຄົ້ນຄວ້າຄົ້ນຂົ້ນສ້ອງ ແລະການຕົດຕ່ອສານ ເປັນພາກສ່ວນ ທີ່ສຳຄັນ ໃນວົງປະກອບໂຄງລ່າງແຫ່ງການຜະລິດ ຂອງເສດຖະກິດ ແຫ່ງຊາດ. ສຳລັບປະເທດເຮົາແລ້ວ ການຂະຫຍາຍການຄົ້ນຄ້ວາຄົ້ນ ຂົ້ນສ້ອງ ແລະ ການຕົດຕ່ອສານນົ້ນ ນົ້ນຍ້ອງແຕ່ເປັນບັນຫາ ເສດຖະ ກິດເທົ່ານົ້ນ, ຫາກຍັງມີຄວາມໝາຍທາງດ້ານການເມືອງ, ການທະ ຫານ ແລະວັດທະນະທຳ, ສັງຄົມອີກດ້ວຍ. ຍ້ອນເຫດນົ້ນ ພວກ ເຮົາຈະຕ້ອງສົ່ງເສີມປະຕິບັດເໝືອທາງຂອງພັກວ່າ ຄືເວົ້າການຄົ້ນຄ້ວາ ຄົ້ນຂົ້ນສ້ອງ ເປັນປາຍແຫລມຂອງ ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ. ມີແຕ່ປະຕິບັດ

ເມືອທາງດ້ານກົວໃຫ້ສຳເລັດເທົ່ານັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງຈະຊຸດຄົ້ນຄວ້ານ
ຈາດສາມາດຍົກລະດັບອຸດສາຫະກຳອັນອຸດົມຮົ່ງມີຢູ່ໃນບໍລິເວນ
ຕ່າງໆ ຂອງປະເທດເຮົາໄດ້, ຈຶ່ງຈະນ່ຳເສດຖະກິດຫັນຍ້ອນຊາດ
ໄດ້, ອັນນັ້ນ ນັ້ນກໍເປັນເງື່ອນໄຂອັນສຳຄັນສຳລັບລ້ຽງຮອງຮອຍ
ກຽວກັບການເຄື່ອນທີ່ຕົກຄ້າງມາຈາກລະບອບສັກດິນາ, ເພື່ອປັບ
ປຸງ ແລະເພີ່ມທະວີສະຕິປະເທດຊາດທີ່ເອກະພາບ.

ໃນໄລຍະທຳອິດນີ້ພວກເຮົາຄິເວົ້າການຂະຫຍາຍການຄົມນາ
ຄົມທາງບົກເປັນອັນສຳຄັນກ່ວາໝູ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງນຳໃຊ້ທຸກ
ຄວາມຈາດສາມາດຂອງການຄົມນາຄົມທາງນ້ຳໃນທ້ອງປະເທດ. ນຳ
ໃຊ້ການຄົມນາຄົມທາງອາກາດຢ່າງເໝາະສົມ.

ໃນແຜນການ ໕ ປີ້ທ້ອງທີ່ສອງນີ້ ຈະຕ້ອງສຳເລັດການຍົກລະ
ດັບບັນດາເສັ້ນທາງ 99ກ ສູ່ທະເລຕາວັນ 99ກ ແລະປັບປຸງບັນດາເສັ້ນ
ທາງຫລວງແຫ່ງຊາດທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນນີ້, ຂະຫຍາຍແລະປັບປຸງເສັ້ນ
ທາງລົດລະຫວ່າງແຂວງຕໍ່ແຂວງ, ເມືອງຕໍ່ເມືອງ, ຕາເສງຕໍ່ຕາ
ເສງ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ພວກເຮົາກໍ່ຈະຮ່ວມມືກັບຫວຽດນາມ ແລະກຳ
ປູເຈຽ ເພື່ອນຳໃຊ້ທາງກຳປັ່ນ ຢູ່ທະເລຕາວັນ 99ກ ແລະການຄົມນາ
ຄົມຕາມລຳເໝ່ນ້ຳຂອງ.

ຈັດຕັ້ງການຂົນສົ່ງດ້ວຍພາຫະນະປະເພນີ ແລະພາຫະ
ນະດັດແປງ ເພື່ອແກ້ໄຂການລຳລຽງຂົນສົ່ງສິນຄ້າຢູ່ໃນບ້ານທີ່ບ້ານນ
ເສັ້ນທາງລົດໄປຮອດ. ເພີ່ມພາຫະນະຂົນສົ່ງທາງນ້ຳ ເພື່ອ
ລຳລຽງຂົນສົ່ງສິນຄ້າໃຫ້ໄດ້ຫລາຍຂຶ້ນກ່ວາເກົ່າ.

ດັດແປງວຽກງານຕິດຕໍ່ສື່ສານໃຫ້ດີຂຶ້ນຢ່າງຈະແຈ້ງ. ໃນແຜນການ ๕ ປີ ຕ້ອງໃຫ້ທຸກເມືອງມີທ້ອງໄປສະນີ. ຮັບປະກັນການສື່ສານລະຫວ່າງສູນກາງກັບແຂວງ ແລະເມືອງຢ່າງທັນການ, ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານໄປສະນີຂອງປະຊາຊົນ.

๔.ມ.ຜ - <u>ນຳໃຊ້ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານວິທະຍາສາດ - ເຕັກນິກ, ຈັດຕັ້ງວຽກງານສຳຫລວດຜັງຖານ</u>.

ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານວິທະຍາສາດ- ເຕັກນິກ ເປັນກຳລັງດັນອັນແຂງແຮງ ສຳລັບຊຸກຍູ້ການຜະລິດໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວດ້ວຍຜະລິດຕະພາບສູງ. ປະເທດເຮົາເປັນປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ, ແຕ່ຈຳພັດຢູ່ໃນຍຸກສະໄໝແຫ່ງການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໄວວາຂອງວິທະຍາສາ. ເຕັກນິກ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງ ວາງແຜນໂຍບາຍ ກົງກັບການນຳໃຊ້ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ ໂດຍເຫດເໝາະກັບເງື່ອນໄຂ ແລະຄວາມສາມາດຂອງຕົນ ເພື່ອກໍ່ໃຫ້ເກີດປະສິດທິຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດຢ່າງແທ້ຈິງ. ໃນແຜນການການ ๕ ປີ ຄັ້ງທີ່ສອງນີ້ ພວກເຮົາ ຈະຕ້ອງຕິດຕາມຢ່າງໃກ້ຊິດກວ່າເກົ່າ ກົງກັບຜົນສຳເລັດໃນຂົງເຂດວິທະຍາສາດນຳໃຊ້, ເປັນຕົ້ນໃນບັນດາຂະແໜງການອຸ້ຍະສາດ, ຈຸນລະອຸ້ຍະສາດ, ເຄມີສາດ... ແລະຄົນຄວ້າ ກົງກັບການພົ້ນໃຊ້ບັນດາຜົນສຳເລັດເຫລ່ານີ້ ເຂົ້າໃນຂະແໜງການກະສິກຳ, ປ່າໄມ້, ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງຜະລິດຜົນກະສິກຳ- ປ່າໄມ້ ແລະຂະແໜງການຜະລິດອື່ນໆ ໂດຍໃຫ້ເຫດເໝາະກັບລະດັບ ແລະຄວາມສາມາດຂອງພວກເຮົາ.

ครูคู่ภับภามมำใจุคอามภาวพาทาๆถามอิทะยาสาด-
เต้ภิมภิมจะต้องขุละมะอิงภามจัดตั้งที่เธ้ถอรุภามสำขลอด
ผิ้มฤาม. ในภามสำขลอดผิ้มฤามภรอภับจุบพะยาภอม และ
เอ่ิมไขทำมะจุาถะๆปะเทดเธาิ้มิ จะต้องมิ่แผมภามธอบ
ถาม และ ถำเมิ้นย่างมิ่จุดสุม เพื่อภะภรุมใท้แภ่ภามผิ้มฮะ
ทรายภามพิ้มเป้นจุดสาทะภำสังคิมนิยม ถอยฮะพาดอิ้มภอาๆ
ใทรุในไลยะต่ไป. ในแผมภาม ๕ ปีๆที่สองมิ้ จะต้องผิ้ม
ฮะทรายภามสำขลอดจุบพะยาภอมป่าไม้ และ ภามย้งจุองภับ
แธ่ใท้ดีฮ้มภอาเภ่า.

๘.มิ.ภ ปับปุง และเผิ่มทะอิดิยาดเป้นเจ้า พาทาๆ ของฮิ่งเขดเสดถะกิดของลัด, ฮะทรายฮิ่งเขดเสดถะกิดสะทะภอม.

ปะจุบัน, ฮิ่งเขดเสดถะกิดของลัด ลอมมิ่ทุภาฮะเพ่ิงภามของเสดถะกิดแห่งชาด. แต่ ละดับภามจัดตั้ง และคุมคองของบันดาลัดอิสาทะกิดยังต่ำขลาย. ถาทาภอา มิภาม ไลลุงเสดถะกิดย่างถูกต้องแล้อ เกิ่ยเอาไดอา ทุภา ลัดอิสาทะกิดของพอกเธ่า เป้นต้ม ในบันดาฮะเพ่ิงภามผะลิด เผิ่มขลุบที่มทั่งมิ้ม. ถ้อยเหดมิ้มพอกเธ่าจะต้องปับปุงบันดาลัดอิสาทะกิดย่างธอบถาม ทั่งทางถามภามจัดตั้งภามผะลิด, ภามคุมคองเสดถะกิด และภามแจกย่ายผะลิดพิ้ม เผิ่มใส่เผิ่มทะอิ ขีดขาดเป้นเจ้าพาทาๆ ของฮิ่งเขดเสดถะกิดของลัดต่

เสดถะกิดแห่งจากทั่วพิด. พวกเราต่างเดือดร้อตสุดตามกับเมื่อคิณภสะแดง, เจ้าแตรุบ ที่คิดว่า ทะเฌมแต่เป็นลัถอีสาทะกิดแล้ว เฌมถลมอีสาทะกิดของเจกะจุมย่างขาดสั้นโลด, หากเฌมต่างเบิ่งจุดพายของการผะลิดคี ผะลิดตะพาบ ของงาม และ คุมมะพาบของผะลิดพันเป็นเมื่อใด. ถาเห็นว่าของดีใดที่พวกเราบังจอมปู่ ทต่างจอกแรงธำธรงของกรุณอยความถะพอมถอมตัว เผื่อบุกบั่นทำอั่น. ความจิงแล้ว ผู้จำนอยการลัถอีสาทะกิดผู้ต่างทั่มมะโมทำ และมีน้ำใจธับผิดชอบย่างแท้จิงมั่น ต่างเป็นผู้ทรุคมคิดหลาย ในเมื่อเห็นอีสาทะกิดของตนเคื่อมไหว้รายกว่าอีสาทะกิดของเจกะจุม, พอมกันมั่น ทต่างเว้าใจใส่เปิดสาหาลับทำมะกอม, เสิมชะทรายน้ำใจปะดิดสางของลอมปู่ เผื่อจุงกาดตะการมั่นจำเป็น เฌใส่กำจัดแก้ไขสะพายอันมั่นให้ได้โดยไว. ยิกตัวย่างอันหนึ่ง: ลัถอีสาทะกิดสอมแปงลดโอโตะของพวกเรา มีปู่หลายบอม, ชะพาดของมัน บ่มอยปานใด, แต่หากเคื่อมไหว้รายกว่าอีสาทะกิดชะพาดดรอกันมี ของเจกะจุม ในหลายด้าม. พวกเราต่างบุกบั่นอั่นกว่าเก่า เผื่อให้ลัถอีสาทะกิดดีลมอีสาทะกิดของเจกะจุมในทุกด้าม ลอมทั่งด้ามคุมคองเสดถะกิด และเต้มิก.

ครองคู่กับบันดาอีสาทะกิดของลัด, พวกเราจะต่างจอกแรงบั่นปุง และชะทรายละบิบสะทะกอมย่างกว้างขวาง, บ่

ເຜົ່ນແຕ່ໃນດ້ານກະສິກຳເທົ່ານັ້ນ, ຫາກຕ້ອງ ກວມເອົາທັງຂະແໜງ ການເສດຖະກິດອື່ນໆ ອີກເຊັ່ນ ການຄ້າ, ສິນເຊື່ອ, ອຸດສາຫະກຳ ນ້ອຍ, ທັດຖະກຳ, ກໍ່ສ້າງ, ຂົນສົ່ງ...

ການກໍ່ສ້າງລະບົບສະຫະກອນ ພາຍໃຕ້ຫລາຍຮູບການ ໃນ ທຸກໆ ຂະແໜງການເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດສຳລັບ ໄລຍະທຳອິດຂອງສະ ໄໝຂ້າມຜ່ານ ເປັນໜ້າທີ່ຍຸດທະສາດທີ່ສຳຄັນຍິ່ງ ເພື່ອຄ່ອຍໆ ກໍ່ສ້າງ ການຜະລິດໃຫຽ່ສັງຄົມນິຍົມຂຶ້ນ. ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມສູ້ຊົນນຳ ເອົາຊາວນາໃນທ້ອປະເທດເຂົ້າໃນບັນດາຮູບການທຳມາຫາກິນແບບ ລວມໝູ່ແຕ່ຕ່ຳຫາສູງໃຫ້ສຳເລັດໂດຍພື້ນຖານໃນຫ້າຍສະຕະວັດນີ້.

ໃນແຜນການ ໕ ປີ້ທີ່ສອງ, ພວກເຮົາຕ້ອງສືບຕໍ່ນຳຂວາຍ ຈັດຕັ້ງຊາວນາ ເຂົ້າໃນບັນດາຮູບການທຳມາຫາກິນແບບລວມໝູ່ ນັບ ແຕ່ນ້ອຍສາມັກຄີເຜົ່ນຜູ້ນ, ນ້ອຍແລະກ້ຽງງ່ານ ເຖິງສະຫະກອນ ປະເພດຕ່າງໆ. ສຳລັບບ່ອນໃດ ທີ່ໄດ້ສ້າງສະຫະກອນກະເສດຂຶ້ນ ແລ້ວນັ້ນ ຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງດ້ານຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ດ້ານການຈັດ ຕັ້ງ, ດ້ານການບໍລິຫານ ແລະສ້າງພະນັກງານຄຸ້ມຄອງ, ພະນັກງານ ເຕັກນິກ, ດ້ານການແຮງງານ, ດ້ານການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ, ດ້ານການແຈກຢາຍ; ປະຕິບັດການແຈກຢາຍຕາມແຮງງານ ສົມທົບ ກັບການແກ້ໄຂບັນຫາສັງຄົມຢຸ່່ນມະນຶດ ຢ່າງເໝາະສົມ, ຂະຫຽາຍ ຫລາຍຂະແໜງອາຊີບ ເໝໃສ່ຈຸດປະສົງຍົກປະສິດທິຜົນທາງເສດຖະ ກິດ ແລະ ຍົກລັດຕາສ່ວນຜະລິດພັ້ນສົ້ນຄ້າຂອງສະຫະກອນໃຫ້ສູງຂຶ້ນ ໃນອັກ, ປ່ຽນແປງຊ່ວດການເປັ້ນຢູ່ຂອງສະມາຊິກສະຫະກອນໃຫ້ດີຂຶ້ນ

ເລ ອຍໆ ແລະຂາດການທຳມາຫາກິນເພຍ ເອກະເທດຢ່າງຂາດຂັ້ນ. ເພຍຢ່າງນ້ຳຢູ່ໃນຫລາຍທ້ອງຖິ່ນຊ້ໍາເຕ້ມ ໃນບ້ານໃດທ້ມສະຫະກອນຫລາຍປະເພດຢູ່ນຳກັນ ເຊ່ນ ສະຫະກອນຊ້ຂາຍ, ສະຫະກອນສິ່ນເຊ ອ, ສະຫະກອນກະເສດ, ສະຫະກອນທັດຖະກຳ... ແລະ ດຳເນ ນການທຸລະກິດຫລາຍຂະເໜງອາຊີບນ ເຂ້ົາເຈ້ົາ ໄດ້ ຈັດຕ ງເຂ້ົາຢູ່ໃນລະບ ບດຽວ ພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງຄະນະອຳນວຍ ການອັນດຽວ ແລະ ເຄ ອນໄຫວຕາມແຜນການລວມອັນດຽວ, ເຮັດ ເໝ ອນ ນ ເໝ ນ ໄດ້ຮັບ ຜ ດຫ ສຸດ, ນ ນ ສອດຄ ອງ ກັ ບ ລະດັ ບ ຂະ ຫ ຽ ຍ ຕ ວ ຕ ຳ ຂ ອ ງ ກ ຳ ລ ັ ງ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ, ທ ັ ງ ສ ອ ດ ຄ ອ ງ ກ ັ ບ ເ ງ ື ່ ອ ນ ໄ ຂ ຕ ົ ວ ຈ ິ ງ ທ າ ງ ດ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ການ ແລະ ຄວ ານ ຮ ບ ຮ ູ ຂ ອ ງ ຊ າ ວ ຜ ູ ້ ອ ອ ກ ແ ຮ ງ ງ ານ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ໃ ນ ປ ະ ຈ ຸ ບ ັ ນ . ໃ ນ ບ ານ ໃ ດ ທ ີ ່ ບ ໍ ່ ຈ ັ ດ ຕ ັ ງ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ກ ະ ເ ສ ດ ຂ ນ ເ ທ ອ ນ , ໃ ຫ ້ ຖ ື ຕ າ ມ ເ ງ ື ່ ອ ນ ໄ ຂ ຕ ົ ວ ຈ ິ ງ ຂ ອ ງ ແ ຕ ່ ລ ະ ບ ານ , ອ າ ດ ຈ ະ ຈ ັ ດ ຕ ັ ງ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ຊ ້ ຂ າ ຍ ຂ ນ ກ ອ ນ ກ ໍ ໄ ດ ້ ແ ລ ວ ຈ ິ ງ ຂ ນ ຂ ອ ຍ ຂ າ ວ ມ າ ໃ ຫ ້ ເ ດ ນ ເ ຂ ້ າ ສ ູ ່ ການ ທ ຳ ມ າ ຫ າ ກ ິ ນ ເ ພ ຍ ລ ວ ນ ໜ ຸ ່ ມ ຕ າ ມ ນ ັ ນ ດ າ ຮ ູ ບ ການ ແ ຕ ່ ຕ ຳ ຫ າ ສ ູ ງ .

๘.๓.๒ - ປັບປຸງລະບ ບການຄ ສ ງຄ ມ ນ ຍ ມ ຢ ່ າ ງ ຮ ອ ບ ດ ານ ແ ລ ະ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ນ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ແ ຂ ງ ແ ຮ ງ .

ປ ະ ຈ ຸ ບ ັ ນ ນ ີ ້ , ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຍ ັ ງ ອ ອ ມ ແ ອ ຢ ູ ່ , ແ ຕ ່ ການ ຈ ະ ລ ະ ຈ ອ ມ ແ ຮ ງ ອ ອ ມ ແ ອ ໄ ປ ກ ວ ່ າ ນ ັ ້ ນ ອ ີ ກ ຫ ລ ຳ . ດ ັ ງ ນ ນ ນ ັ ນ ຈ ຶ ່ ງ ກ ົ ດ ໜ ອ ງ ຈ ັ ງ ທ ີ ່ ຈ ະ ການ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຕ ວ ຂ ອ ງ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ແ ລ ະ ສ ົ ່ ງ ເ ສ ີ ມ ສ ະ ຫ ນ ັ ນ ບ ດ ເ ຖ ິ ງ ວ ິ ດ ການ ເ ປ ັ ນ ຢ ູ ່ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ນ . ຕ ວ ຢ ່ າ ງ : ຢ ູ ່ ເ ຂ ດ

ທ່ານຽງທາງພາກກາງ ແລະພາກໃຕ້, ປະຊາຊົນມີເຂົ້າເຫລືອກັນ, ແຕກາມເກັ້ຍ ແລະກາມຈລະຈອນບໍ່ທັນດີ ຈຶ່ງພາໃຫ້ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ແລະບາງບ່ອນໃນເຂດພູດອຍ ປະສົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານເຂົ້າກັນເປັນຄັ້ງເປັນຄາວ. ກຽວກັບສົມຄາໃຊ້ສອຍກໍເຊັ່ນດຽວກັນ, ບາງເທື່ອພັດຄາງຢູ່ໃນສາງລອມ ຫລືຢູ່ໃນທ່ຽງຄ້ຳໃໝ່, ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ ຢູ່ທ່ຽງຄ້ຳກໍພັດຂາດແຄນສົມຄາຊະນິດນັ້ນ. ຢູ່ພາກໃຕ້, ບາງຄັ້ງຄາວມີຜ້າຫົ່ມຂົນສັດ, ແພພະເຫລືອໃຊ້, ແຕຢູ່ພາກເໜືອຊ້ຳພັດຂາດເຂົ້ນສົມຄາຊະນິດດັ່ງກ່າວ. ເພາະສະນັ້ນ; ການປຸລະນະລະບົບຈລະຈອນຈຶ່ງເປັນຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການອັນຈຳເປັນຣີບດ່ວນທີ່ສຸດໃນປະຈຸບັນ ເພື່ອຊະຫລາຍການຜະລິດ ແລະປ່ອແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ໃນໄລຍະທຳອິດຂອງສະໄໝຂ້າມຜ່ານນີ້, ການຄ້າເປັ້ນຕ້ອງໂສ້ມຕົ້ມຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດເຊິ່ງພວກເຮົາຈະຕ້ອງກຳໃຫ້ເໜັ້ນເພື່ອດັດສ້າງພາກສ່ວນເສດຖະກິດເອກະຊົນເທື່ອລະກ້າວ, ສົມທົບ ກະສິກຳກັບອຸດສາຫະກຳ, ເຮັດໃຫ້ຊົນນະບົດກັບຕົວເມືອງເຊື່ອມຕ໋ໍ, ປະຕິບັດພົ້ນທະພາບກຳນະກອນ-ຊາວນາທ້ວນເສດຖະກິດ, ທ້ວນີ້ກ໋ເພື່ອເໝໃສ່ຊຸກຍູ້ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດໃຫ້ຂະຫຽາຍຕົວ. ກ່ອນອື່ນໝົດ, ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຂະຫຽາຍລະບົບການຄ້າສ້ງຄົມນິຍົມ99ກ ໃຫ້ກ້ວາງຂວາງ, ທົ່ວເຖິງ ແຕສູນກາງລົງເຖິງທ້ອງຖິ່ນ ແລະຮາກຖານ. ເວົ້າການຄ້າຂອງລັດກັບສະຫະກອນຊື້ຂາຍສົມທົບກັນໃຫ້ເປັ້ນລະບົບທ່ວງແໜ ແລະເຄ່ືອນໄຫວຢ່າງມີຜົນສັ້ກສິດ ເພື່ອນຳເວົ້າສົ

ຄາຈຸດສາຫະກໍາໄປເຖິງມືຜູ້ຊົມໃຊ້ ແລະ ເກັບຂໍ້ເຄື່ອງປ່າ ຂອງມາ ແລະຜະລິດພັນຕ່ໆ ທີ່ເປັນສິນຄ້າຢູ່ໃນພູປະຊາຊົນໃຫ້ດີ. ມີນະໂຍ ບາຍນໍາໃຊ້ ແລະຄອຍໆ ດັດສ້າງການຄ້າເອກະຊົນໃນຂະບວນວິວັດ ແຫ່ງການຂະຫຍາຍການຄ້າສັງຄົມນິຍົມ.

ໃນແຜນການ ໕ ປີຄັ້ງທີ່ສອງນີ້, ພວກເຮົາຕ້ອງມີແຜນການ ລະອຽດ ເພື່ອປັບປຸງລະບົບການຄ້າຂອງລັດຢ່າງຮອບດ້ານ ລວມທັງ ດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະເນື້ອໃນວິທີຸລະກິດ, ປະຕິບັດການໄລຽງ ເສດ ຖະກິດຢູ່ໃນພັນລັດວິສາຫະກິດການຄ້າໃຫ້ຂົນສ່ວນໃຫ່ຍ, ຍົກສູງ ສະຕິຮັບຜິດຊອບຂອງພະນັກງານ ແລະພຸ້ລະກອນການຄ້າຂອງລັດ, ປະຕິບັດລະບອບ ເງິນເດືອນ ເພື່ອຮ່ວມຄ່າຕາງໆ,ພ້ອມຄວາມວ່າ ຕ້ອງ ເອົາຄັ້ງເງິນເດືອນ ແລະເງິນຄ່າບໍາເໜັດຂອງຮ້ານຄ້າ ຕິດເໜ້ນກັບ ຜົນໄດ້ສິນຄ້າທີ່ຈໍາໜ່າຍໄດ້. ແຕ ສໍາລັບເຂດທີ່ຫ່າງໄກສອກຫລີກ, ພວກເຮົາບໍ່ອາດຈະໄລຽງແຕ່ເສດຖະກິດອອຍຕົວ, ຫາກແນ່ນອນ ສົມທົບກັບການແກ້ໄຂບັນຫາການເມືອງ ແລະສັງຄົມໃຫ້ໄດ້ວິທີດ້ວຍ. ຍົກຕົວຢ່າງ: ພວກເຮົາ ບໍ່ອາດຈະປະປ່ອຍໃຫ້ພົນລະເມືອງຮອມຊາດ ຢູ່ ເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກຂາດເຂີນເກີນໄປ, ເຄື່ອງມືກະສິກໍາ, ຢູ່ກຢ່າ ປົ້ນປ່ວຍພະຍາດ, ບໍ່ສົ່ງໃຊ້ການຮຽນ.

ການຄ້າຂອງລັດຕ້ອງກໍ່ແຫລ່ງສິນຄ້າໃຫ້ໄດ້. ຢ່າກໃຫ້ໄດ ເໜ່ອນ້ໍ ການຄ້າຂອງລັດ ລວມທັງການຄ້າພາຍໃນ ແລະ ການຄ້າ ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງພະຍາຍາມປະຕິບັດໃຫ້ໄດຕາມເຫດວິທີ່ວ່າ: ຊື້ ເຖິກ, ຂາຍເຖິງ,ສົມທົບການຂາຍກັບຂາເຂົ້າ, ກໍ່ເໜ

ຂອດຊັ້ກຂາຍຍ໋ກ ແລະຄວບຄຸມຂອດຂາຍຍ່ອຍ ເປັ້ນສ່ວນໃຫຽ, ເຮັດ
ໃຫ້ສ້ນຄ້າໝຸນວຽນໄວ; ຕ້ອງເຊ້ນ້ຂ້ຜູ້ກພ້ນ ໂດຍກົງ ກ້ບຣາກຖ້ານ
ການຜະລ໋ດຂ້ອງລ້ດ, ຂ້ອງລ້ອມໝູ່ ແລະ ກ້ບຜູ້ຜະລ໋ດຕ້ານນະໂຍບ້ານ
ການຜະລ໋ດຂ້ອງລ້ດ, ຂ້ອງລ້ອມໝູ່ ແລະ ກ້ບຜູ້ຜະລ໋ດຕ້ານນະໂຍບ້ານ
ລ້ານ້ ທ້ລ້ດ ໄດ້ ກ ຳ ນ໋ດ ແລະ ລ້ານ້ ທ້ ສ ອ ງ ຝ ້ ຍ ເ ປ ັ ້ ນ ພ ອ ມ ນ ຳ ກ ັ ້ ນ . ພ ອ ມ
ກ ັ ້ ນ ນ ້ ນ , ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ້ ຳ ຕ ້ ອ ງ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ຕ ະ ຫ ລ າ ດ ໃ ຫ ້ ດ ີ ໂ ດ ຍ ໃ ຊ ້ ມ າ ດ ຕ ະ
ການ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ແ ລ ະ ກ ານ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ , ທ າ ກ ່ ້ ເ ຫ ັ ນ ໃ ຊ ້ ມ າ ດ ຕ ະ ກ ານ ຫ ້ າ ມ
ລ ັ ກ ທ ານ ດ ານ ດ ຽ ວ . ທ ອ ງ ຖ ິ ่ ນ ຕ ່ າ ງ ໆ ຕ ້ ອ ງ ສ ່ າ ງ ເ ງ ື ່ ອ ນ ໄ ຂ ຈ ຳ ນ ວ ນ ຄ ວ າ ມ
ສ ະ ດ ວ ກ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ກ ານ ເ ຄ ື ່ ອ ນ ຍ ້ າ ຍ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ຈ າ ກ ທ ອ ງ ຖ ິ ่ ນ ໜ ຶ ่ ງ ໄ ປ ຫ າ ອ ີ ກ ທ ອ ງ
ຖ ິ ่ ນ ໜ ຶ ่ ງ ໃ ນ ທ ົ ວ ປ ະ ເ ທ ດ , ຂ ໍ ້ ເ ຊ ັ ນ ຈ ະ ຈ ຳ ກ ັ ດ ຣ ັ ດ ເ ຄ ຍ ຢ ຸ ດ ໃ ຫ ້ ເ ຂ ດ ແ ດ ນ
ຂ ອ ງ ໃ ຜ ລ າ ວ . ດ ັ ່ ງ ນ ັ ້ ນ ຈ ຶ ່ ງ ຕ ້ ອ ງ ຢ ຸ ດ ເ ຊ ົ ້ ຳ ຢ ່ າ ງ ສ ົ ້ ນ ເ ຊ ິ ງ ກ ່ ຽ ວ ກ ັ ບ ການ
ເ ກ ັ ບ ຄ ່ ້ ານ ການ ຈ ຳ ລ ະ ຈ ອ ນ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ຍ ້ ອ ນ ວ ່ າ ຈ ະ ເ ປ ັ ້ ນ ຮ ູ ບ ການ ໃ ດ ກ ໍ ່ ຕ າ ມ .

ຄ ຽ ງ ຄ ູ ່ ກ ັ ບ ການ ປ ັ ບ ປ ຸ ງ ການ ຄ ້ າ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ , ໃ ນ ແ ຜ ນ ການ ๕ ປ ີ
ຄ ້ ງ ນ ີ ້ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ້ ຳ ຕ ້ ອ ງ ເ ປ ີ ດ ກ ວ ້ າ ງ ຕ າ ໜ ້ າ ງ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ຊ ື ้ ຂ ້ າ ຍ , ສ ູ ้ ຊ ົ ນ
ເ ຮ ັ ດ ໃ ໜ ້ ບ ້ ານ ມ ີ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ຊ ື ้ ຂ ້ າ ຍ ເ ປ ັ ้ ນ ສ ่ ວ ນ ຫ ລ າ ຍ . ນ ິ ແ ຕ ่ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ
ຊ ื ้ ຂ ้ າ ຍ ຢ ู ่ ກ ັ ບ ແ ຕ ่ ລ ะ ບ ้ ານ ເ ທ ົ ่ ານ ັ ้ ນ ຈ ຶ ่ ງ ຄ ວ ຍ ເ ຂ ้ ້ າ ໃ ຈ ຄ ວ າ ມ ຕ ້ ອ ງ ການ ສ ິ ນ
ຄ ้ າ ຊ ະ ນ ິ ດ ຕ ່ າ ງ ໆ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ຢ ู ่ ໃ ນ ບ ้ ານ ຂ ອ ງ ຕ ົ ນ ໄ ດ ้ ດ ີ , ພ ອ ມ ກ ັ ້ ນ
ນ ້ ນ ສ ะ ຫ ะ ກ ອ ນ ຊ ื ้ ຂ ้ າ ຍ ກ ็ ໜ ้ າ ທ ี ่ ເ ກ ็ ບ ຊ ื ้ ເ ຄ ื ่ ອ ງ ປ ้ າ ຂ ອ ງ ນ า ແ ລ ะ ຜ ะ ລ ิ ດ
ພ ั ฒ ฑ ์ ๆ ท ี ่ ป ะ ช า ช ุ ม ต ้ อ ง ก า ร ข า ย . จ า ก ม ั ้ น จ ึ ่ ง ส ่ ง เ ส ิ ม เ ข ้ า
ເ ຈ ้ າ ໃ ຫ ้ ຂ ะ ຫ ຽ ງ ການ ຜ ะ ລ ิ ດ ໄ ດ ้ . ເ ຮ ັ ດ ໄ ດ ้ ค ิ เ ฒ อ ม ั ้ น ส ะ ห ะ ก อ ม ช ื ้
ຂ ้ າ ຍ ຈ ึ ่ ง ຈ ะ ກ າ ຍ ເ ປ ັ ้ ນ ຂ ໍ ้ ໍ ่ ຕ ່ ລ ะ ຫ ວ ่ າ ง ช ุ ม ช น ท ้ อ ง ถ ิ ่ น ก ั บ ต ำ บ ล , ล ะ

ທ່ວງບ້ານຕ່າງໆ ກັບເມືອງ, ກັບແຂວງ ແລະສູນກາງຢ່າງແທ້ຈິງ, ທັງເປັນການປະກອບສ່ວນຢ່າງສຳຄັນເຂົ້າໃນການເຜີ່ຫະອີ ພັນທະພາບລະຫວ່າງຊົນຊົນກຳມະກອນ ກັບຊົນຊົນຊາວນາ ທ່ວງດ້ານເສດຖະກິດ.

ສືບຕໍ່ເປີດກວ້າງຮູບການຫຸ້ນສ່ວນລະຫວ່າງລັດ ກັບເອກະຊົນ ທ່ວງດ້ານການຄ້າ ລວມທັງການຄ້າພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ເພ ໃສ່ນຳໃຊ້ດ້ານຕ່ງໜ້າຂອງພະຄ້າເອກະຊົນເຂົ້າຮັບໃຊ້ການຊຸກຍູ້ ການຜະລິດ, ການຈ່ລະຈ່ມສິນຄ້າ ແລະຕອບສະໜອງ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການອັນຫລາຍຮູບຫລາຍສີຂອງປະຊາຊົນ. ພ້ອມກັນນ ກໍຕ້ອງອ້າງມາດຕະການຄຸ້ມຄອງຕະຫລາດອ່ງກໍໃຫເໝາະສ, ຕ້ານການສວຍໂອກາດກັກຕຸນສິນຄ້າ, ການເຊ ຄຸ້ມ ແລະປັ່ນປ່ວນ ຕະຫລາດຂອງພະຄ້າເອກະຊົນ.

ຄ.ນ.ທ - <u>ອ່ງກແຮງປັບປຸງການເງິນ ແລະເງິນຕາໃຫ້ສະຫງ່ຽບປົກກະຕິ</u>.

ການເງິນ ແລະເງິນຕາມີບົດບາດສຳຄັນທ່ີສຸດຕໍ່ການປະຕິບັດແນວທາງຂອງພັກ ແລະ ແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມແຫ່ງຊາດ. ເລນິນ ໄດ້ເນ້ນໜັກວ່າ: "... ຖ້າວ່າມະໂຍບາຍການເງິນຂອງພວກເຮົາຫາກ ໍ ໄດ້ຮັບ ໄຊຊະນະແລ້ວ ທຸກການປະຕິຮູບອັນເຖິງຈ່ງຂອງພວກເຮົາ ກ ໍ ຄ ະ ຖ ືກປະລາ ໄຊ "(ຑ)

(ຑ)- ວ.ອ ເລນິນ, ນິພົນຄົບຊຸດ, ສຳນັກພິມຈຳຫນ່າຍ, ປະໂລກະແລັດ, ມົດສະກູ, ປີ ຈພກຊ, ພາສາຫວ່ຽດນາມ, ເຕ້ລມ ນ໗, ຫນ້າ ๔๗๔ .

ອຽກງານການເງິນ ແລະ ທະນາຄານ ບໍ່ເຄີຍມີແຕ່ປະຕິບັດ
ລາຍຮັບ ລາຍຈ່າຍ, ສະໜອງສິນເຊື່ອ ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງ
ການຂອງຂະເໜງການຕ່າງໆ ເທົ່ານັ້ນ. ບັນດາການຈັດຕັ້ງການ
ເງິນ, ທະນາຄານເປັນເຄື່ອງມືອັນສຳຄັນ ເພື່ອສ້າງປະເທດຊາດ.
ພາລະບົດບາດອັນຕົ້ນຕໍຂອງບັນດາການຈັດຕັ້ງເຫລົ່ານັ້ນ ເຄີຍ
ເຄື່ອງມືທາງການເງິນ, ເງິນຕາ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ບັນດາຂະ
ເໜງການ, ທ້ອງຖິ່ນ ແລະຮາກຖານຕ່າງໆ ເຄື່ອນໄຫວຕາມແຜນ
ການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງລັດ ດ້ວຍຮູບການສ້າງເສີມຫລຸ
ດ້ວຍບັງຄັບ. ເພາະສະນັ້ນ ບັນດາແຜນການງົບປະມານ ແລະແຜ
ການສິນເຊື່ອ, ນະໂຍບາຍໄມ້ງ່ດຕ່າງໆ ຈຶ່ງມີຄວາມໝາຍສຳຄັນ
ທີ່ສຸດ, ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະສ້າງມັນຂຶ້ນຢ່າງຮອບຄອບ.
ແຜນການ ແລະນະໂຍບາຍເຫລົ່ານັ້ນ, ກ່ອນອື່ນໝົດ ຕ້ອງແມ່ໃສ່ຂະ
ໜງການຜະລິດ, ເຮັດໃຫ້ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດໃໝ່ ເປັນຕົວ
ເປັນຕົນຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ, ເໝາະສົມຜະລິດພັນສັງຄົມ ແລະລາຍຮັບ
ແຫ່ງຊາດຂຶ້ນໃຫ້ໄວ. ອັນນີ້ ເປັນເງື່ອນໄຂພື້ນຖານເພື່ອປັບປຸງການ
ເງິນ, ເງິນຕາ, ເພື່ອເໝາະສົມຄວາມຈຳເປັນສາມາດແຫ່ງການເປີດ
ກ້ວາງການສ້າງປະເທດຊາດ ແລະ ການຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນ
ຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ສູງຂຶ້ນ. ໃນບັນຫານີ້, ບັນດາແຜນການແລະ
ນະໂຍບາຍການເງິນ, ເງິນຕາ ຕ້ອງສອງເສັ້ນໝອທາງຂອງພັກ
ກ່ຽວກັບການຂະຫຍາຍແຕ່ລະຂະໜງເສດຖະກິດ ແລະ ແຕ່ລະເຂດ
ເສດຖະກິດ.

ການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດຕ້ອງສົມທົບຢ່າງໃກ້ກັນ ກັບການ ຂະຫຍາຍຕົວຂອງສັງຄົມ, ດັ່ງນັ້ນດ້ານແຜນການການເງິນຈຶ່ງຕ້ອງ ເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງເໝາະສົມ ເຖິງການຂະຫຍາຍນັ້ນດ້ານຂະເໜງການສຶກ ສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ວັດທະນະທຳ ແລະສັງຄົມ; ນັ້ນດ້ານຄວາມ ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ກໍຕ້ອງໄດ້ສະແດງອອກໃນແຜນການການເງິນເຊັ່ນດຽວກັນ.

ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງລາຍຈ່າຍ, ຕ້ອງນຳໃຊ້ທຸກແຫລ່ງລາຍຮັບ, ໃນນັ້ນ ແຫລ່ງລາຍຮັບທີ່ສຳຄັນກວ່າໝູ່ ເນື່ອລາຍຮັບມາຈາກການຜະລິດ, ແລະຕ້ອງເກັບລາຍຮັບນັ້ນໃຫ້ຖືກ ຕ້ອງ ແລະຄົບຖ້ວນ. ໃນດ້ານໜຶ່ງອີກ, ບໍ່ເນື່ອຈະອີງໃສ່ແຕ່ແຫລ່ງ ລາຍຮັບຂອງລັດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຕ້ອງຮູ້ລະດົມ ກຳລັງ ຂອງປະຊາຊົນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຄວາມສາມາດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຖືຖຶງ ແລະ ນຳ ໃຊ້ຜາກສ້ວມເສດຖະກິດຕ່າງໆ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ແລະການຈ່ລະ ຈອນ ແລະຍາດແຍ່ງແຫລ່ງທຶນຮອນມາຈາກພາຍນອກດ້ວຍຫລາຍຮູບ ການອີກດ້ວຍ.

ການໃຊ້ຈ່າຍຕ້ອງຄິດໄລ່ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີປະ ສິດທິຜົນ, ບໍ່ເນື່ອມີຄວາມຕ້ອງການເນື່ອໃດກໍ່ຈ່າຍໃຫ້ໝົດ. ແຜນ ການລາຍຈ່າຍ ທັ້ງຕ້ອງຮັບປະກັນການແກ້ໄຂຄວາມຮຽກຮ້ອງ ຕ້ອງ ການ, ທັ້ງຮັບປະກັນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ, ສິ່ງໃດບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ ເນື່ອ ບໍ່ໃຫ້ຈ່າຍເປັນອັນຂາດ. ແຕ່ຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ ປະສິດທິຜົນທີ່ພວກ ເຮົາຕ້ອງການນັ້ນບໍ່ເນື່ອແຕ່ປະສິດທິຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດຈ່ວຍ

ດ້ວຍ, ຍັງມັບທັງປະສົບທີ່ຜິນທາງດ້ານສັງຄົມອີກດ້ວຍ. ດ້ງນັ້ນການ ຈະຕ້ລ້ງວ່າ ຈະໃຊ້ຈ່າຍຄ້ເມ່ອໃດນັ້ນ ຕ້ອງສົມທົບປະສົບທີ່ຜິນທາງ ດ້ານເສດຖະກິດ ກັບປະສົບທີ່ຜິນທາງສັງຄົມໃຫ້ດ້. ສ ຳລັບການ ໃຊ້ ຈ່າຍບ່ລິຫານ ຕ້ອງໃຫ້ລາຍຢູ່ໃນລະດັບອັນຈ ຳເປັ້ນຕ ຳສຸດສ ຳລັບການ ເຄ້ອນໄຫວຂ ອງກ ົງຈັກຣັດ. ຕ ອງປະຕິບັດການປະຢັດ ຢູ່ໃນທຸກຂ ົງ ເຂດ ນັບທັງຂ ົງເຂດການຜະລ ິດ ແລະຊ ົ່ວດການເປັ້ນຢູ່. ການປະ ຢັດ ່ມ ີຄວາມໝາຍຄ ືກັບການເປ ີດກ ວ້າງການຜະລ ິດ. ຕ ອງ ຖ ືການປະ ຢັດເປັ້ນນະໂຍບາຍເສດຖະກິດອັນສ ຳຄັ້ນ ທ ່ີສຸດອັ ່ນໜ ຶ ່ງຂ ອງພ ັກແລະລັດ ເຮ ົາ.

ເພ ຶ ່ອເຮ ັດໃຫ ້ການເງ ິນ, ເງ ິນຕາ ມ ີຄວາມສະຫ ງ ົບປ ົກກະຕ ິ ນ ັ້ນ ຕ ອງສ ຸ ມ ເຮ ັດໃຫ ້ລາຍຈ ່າຍ ຸ ມ ດ ຽ ງ ກ ັບລ າຍ ຮ ັບ, ເຮ ັດໃຫ ້ການ ພ ົວພ ັນລະຫ ວ ່າງ ເງ ິນ ກ ັບສ ິນຄ ້າ ຸ ມ ດ ຽ ງ ກ ັນ, ເຮ ັດໃຫ ້ການສະສ ົມ ກ ັບ ການ ຸ ມ ໃຊ ້ ມ ີ ັດຕ ່ າ ສ ົ ນ ັ ນ ສ ົ ມ ເ ຫ ດ ສ ົ ມ ຜ ົ ນ ແ ລ ະ ຕ ອ ງ ມ ີ ມ າ ດ ຕ ະ ການ ເ ພ ິ ່ ມ ຄ ວ າ ມ ໄ ວ ຂ ອ ງ ການ ໝ ຸ ນ ເ ງ ິ ນ , ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ຄ ຸ ມ ຄ ່ າ ຂ ອ ງ ເ ງ ິ ນ ກ ົ ບ ແ ລ ະ ລ າ ຄ າ ໝ ຸ ນ ຫ ຽ ງ ເ ທ ່ ່ ລ ະ ກ າ ວ .

ເ ພ ິ ່ ອ ນ ຳ ໃ ຊ ້ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ມ ື ການ ເ ງ ິ ນ ໃ ຫ ້ ສ ອ ດ ຄ ື ່ ອ ງ ກ ັ ບ ຄ ວ າ ມ ຕ ້ ອ ງ ການ ແ ລ ະ ເ ສ ີ ມ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ປ ະ ສ ິ ດ ທ ິ ຜ ິ ນ ຂ ອ ງ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ , ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ ນ ້ ອ ຍ ໜ ຶ ່ ງ ໃ ນ ນ ັ ້ ນ ຄ ວ ນ ມ ີ ມ າ ດ ຕ ະ ການ ສ ັ ນ ສ ຳ ຄ ັ ້ ນ ເ ໝ າ ະ ສ ົ ມ ຕ ອ ງ ຈ ຳ ແ ນ ກ ພ າ ລ ະ ບ ົ ດ ຍ າ ດ ຂ ອ ງ ງ ົ ບ ປ ະ ມ ານ ເ ຫ ່ ງ ລ ັ ດ ແ ລ ະ ສ ິ ດ ເ ປ ັ ້ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ຕ ົ ນ ເ ອ ງ ທ າ ງ ການ ເ ງ ິ ນ ຂ ອ ງ ນ ັ ດ ທ ິ ວ ໜ ອ ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ໃ ຫ ້ ລ ະ ເ ລ ິ ງ , ດ ຳ ເ ນ ີ ນ ການ ເ ຍ ງ ຂ ົ ນ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ການ ເ ງ ິ ນ ນ ິ ຕ ິ ກ ຳ ຮ ັ ບ ປ ະ ກ ັ ນ ການ ຊ ົ ມ ຳ ຂ ອ ງ ສ ຸ ນ ກ າ ງ .

ในแผนการ ๕ ปีครั้งนี้, นับถาแผนการการเงิน - เงินตรา ต้องรับใช้การปะติดแผนการะหรายเสถะกิด-สังคิมอย่างได้การได้งาน, ต้องขุดคันทุกความสามาถ ของการผะลิดทั้งในปะจุบันนี้ให้ดิ, สุขุมคุมดรองวิบปะมานของอันต่างๆ; ขุยุการคมคอาสร้างบันถานะโยบายไม่วัด, บันถาการันติพายหรือกับการใช้จาย, เร่ดให้ออรการการเงิน, ทะมาคามเขาสู่ละบรบแบบแผน.

๘.๓.๑๐.- ขุะหรายการพิอพันทางถามเสถะกิด กับตาปะเทด.

การช่วยเหลือและการร่วมมือระหว่างกับนับถาปะเทดสังคิมนิยมอายมองเป็นเงื่อมไขที่ขาดบ่ได้ สำลับให้ปะเทดอยพัดทะมาเพื่อมดั่งปะเทดเราสามาดการอั้น สังคิมนิยมโดยกิ โดยบ่ผ่านทินนิยม. ยอมแม่อมนั้น พักเราจึงได้ยินยันว่า อิงใส่ละบบสังคมนิยมอย่างขาดตม, การอันพิดเฉมสะพะพายโขอรุดที่ยังใหรู, สร้างการพิอพันแบบพิเสดและการร่วมมือระหว่างกับหอรุดนาม และการำปุเจรูอายมอง.

ปะเทดเรามีขับพะยากรมทำมะขาดหลายขะนิด เขื่องบ่ทันได้ขุดคันพ่เท่าใดเท่อ. พอกเราต้องอางแผนการขุดคันขับพะยากรมเพื่ามันออกโดยไอ เพื่อขุยู้จางหอะ การขะหรายเสถะกิดให้ไออั้นตื่น. ยากให้ได้แม่อมนั้นจะต้องมีทีมรอม และการัวแรงงานเป็นจำอมหลายที่สุด. ดังนั้น พอก

ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມມຸ່ງຫວັງ ໃນການເປີດກວ້າງການຮ່ວມມື ທາງດ້ານ
ເສດຖະກິດກັບທຸກໆ ປະເທດສັງຄົມນິຍົມອ້າຍນ້ອງພາຍໃຕ້ຫລາຍຮູບ
ການຮ່ວມທຸລະກິດ: ສອງຝ່າຍຫລືຫລາຍຝ່າຍ.

ພວກເຮົາຖືວ່າສິ່ງສຳຄັນກວ່າໝູ່ໃນການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດ
ຖະກິດກັບຕ່າງປະເທດນັ້ນ ເມື່ອຕ້ອງຄິດໄລ່ປະສິດທິຜົນທາງເສດຖະ
ກິດໃຫ້ຄົບຖ້ວນ. ອັນນັ້ນ ເປັນພື້ນຖານທາງວິທະຍາສາດ ແລະຜາ
ຍະວິໄສສຳລັບການຂະຫຍາຍການພົວພັນຮ່ວມມືຢ່າງຍາວນານ,ຮອບ
ດ້ານ ດ້ວຍຂະໜາດອັນໃຫຍ່ຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ເປັນທຳມະດາຢູ່ວ່າ ການ
ຄິດໄລ່ປະສິດທິຜົນທາງ ເສດຖະກິດນັ້ນ ບໍ່ເມື່ອຈະຄິດໄລ່ແຕ ເສດຖະ
ກິດດ້ານດຽວ, ຫາກເມື່ອຕ້ອງບົ່ມພື້ນຖານຄິດໄລ່ຮອບດ້ານ ລວມທັ້ງ
ປັດໄຈທາງການເມືອງ, ສັງຄົມ, ການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນ
ຄວາມສະຫງົບນຳດ້ວຍ.

ໃນແຜນການ ๕ ປີຄັ້ງທີສອງນີ້ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຍົກປະສິດ
ທິຜົນເທື່ອງການນຳໃຊ້ການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ການຮ່ວມມືທາງດ້ານ
ເສດຖະກິດກັບຕ່າງປະເທດໃຫ້ສູງຂຶ້ນຢ່າງເດັ່ນຊັດ. ຢ່າກໃຫ ໄດ
ເມື່ອນນ, ຕ້ອງຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ທາງດ້ານວິທະຍາສາດ - ເຕັກ
ນິກ ແລະ ດ້ານການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ສູງຂຶ້ນ,
ເຊີດຊູນ້ຳໃຈຮັບຜິດຊອບໃນການປະຕິບັດຂໍ້ຜູກພັນສັນຍາ ທາງດ້ານ
ເສດຖະກິດທີ່ໄດ້ຮ່ວມລົງນາມ ກັບບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມ ອ້າຍ
ນ້ອງເລື່ອນນ, ໂດຍຖືວ່ານີ້ ເປັນມະໂນທຳ, ເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບ
ແລະກຽດສັກສີຂອງພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກຂອງພວກເຮົາ.ຄວນ

ຊຶ່ງຕ້ອງການຮຸບການຮ່ວມມືກັບບັນດາປະເທດອ້ອມຂ້າງ ທີ່ ສອດຄ່ອງ ກັບເງື່ອນໄຂ ແລະລະດັບຂອງພວກເຮົາ.

ພວກເຮົາ ຕ້ອງສືບຕໍ່ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະ ກິດກັບທ່ານ ແລະກຳປູເຈຽ, ເພາະມັນຈະຊ່ວຍໃຫ້ແຕ່ລະປະ ເທດພວກເຮົາ ເສີມຂະຫຍາຍເທົ່າພ້ຽງທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງ ໃຜລາວໄດ້ດີຂຶ້ນ. ການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດ ກັບທ່ານ ນາມ ແລະກຳປູເຈຽນັ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ປະເທດເຮົາມີເງື່ອນໄຂຊຶ່ງສູ ທ່ຽງເລຕາເວັນອອກ ແລະ ລົງສູ່ລາວໄດ້ເພື່ອເປີດກວ້າງການພົວພັນ ເລກປ່ຽນ ແລະການຮ່ວມມືກັບສາກົນ. ຈາກນັ້ນ ນັ້ນຈະເຮັດ ໃຫ້ບັນດາເຂດເສດຖະກິດໝູ່ບ້ານຂະຫຍາກອນຫລາຍຂຸມຂົດອັນອຸດົມຮ່ຳ ມີຂອງປະເທດເຮົາ ເຊື່ອມຈົມຢູ່ໃນສ່ຳແວດລ້ອມຂອງ ເສດຖະກິດ ທ່ານຊາດ, ກຸ້ມຕົນເອງ ໃຜໃຜລາວ ເປັນຕົ້ນ ນ້ຳຕ້ອນ ລຸກ ຕົ້ນຕົ້ວຂົ້ນ.

ການຮ່ວມມືທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ ຢ່າງຮອບດ້ານ ແລະ ເໝາະ ແໝ້ກັບບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມອ້ອມ ເປັນຕົ້ນ ຄ ເພື່ອໃຫ້ ພວກເຮົາ ເປີດກວ້າງການພົວພັນຮ່ວມມືທາງດ້ານ ເສດຖະກິດກັບບັນ ດາປະເທດເພື່ອນມິດໃນ ໂລກ ແລະກັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ ມີ ເຈຕະນາດີຕໍ່ປະເທດເຮົາ. ພວກເຮົາ ກຽມພ້ອມ ເປີດກວ້າງ ການ ຮ່ວມມືທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ ກັບ ທ ເປັນ ປົກກະຕິ ກັບ ປະ ເທດ ຕ່າງ ໆ, ກ ອ ນ ອ ນ ພິ ເ ສ ສ ເ ໝ ນ ການ ພົ ວ ພັ ນ ຄ ຂ ຍ ກັ ບ ປ ະ ເ ທ ດ ໄ ທ ແ ລ ະ ປ ະ ເ ທ ດ ອ ນ ໆ ໃ ນ ອ ຸ ສ ຄ ະ ເ ມ ບ ນ ສ ຕ ນ ຕ ງ ຝ ຍ ຕ ງ ໄ ດ ຮ ບ ຜ ນ , ຄ ລ ບ ເ ອ

ກະລາດ ແລະ ອະທິປະໄຕຂອງກັນ, ເໝ ໃສ່ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການ
ສ້າງສາຊຸ ອາຄະເໝ ໃຫ້ເປັນພາກພື້ນແຫ່ງສັນຕິພາບ, ສະຖຽນລະພາບ
ແລະ ການຮ່ວມມື.

ຄ.ນ.ຈ - <u>ການສ້າງລະບຽບກົດໝາຍສັງຄົມນິຍົມໃຫ້ເປັນຕົວ
ເປັນຕົ້ນ</u>.

ກົດໝາຍ ເປັນເຄື່ອງມືສຳລັບໃຫ້ລັດ ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ, ເປັນ
ເງື່ອນໄຂອັນຈຳເປັນ ເພື່ອຮັດໃຫ້ປະຊາທິປະໄຕສັງຄົມນິຍົມປະກົດ
ເປັນຈິງ. ປະເທດເຮົາ ເປັນປະເທດທີ່ບໍ່ໄດ້ຜ່ານລະບອບສັກດິ
ນາລອມສຸມ, ທັ້ງບໍ່ໄດ້ຜ່ານລະບອບທຶນນິຍົມ ເລີ່ມກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມ
ໂດຍກົງ, ພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ສືບມູນລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດເອກະພາບ
ທຶນເສດຖະກິດຂະຫຍາຍຕົວ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ປະຊາຊົນເຮົາເຜົ່າ
ຕ່າງໆ ຈຶ່ງບໍ່ທັນມີສະຕິຢ່າງເຕັມສ່ວນກ່ຽວກັບກົດໝາຍ; ບັນດາສາຍ
ພົວພັນທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນບົນ
ພື້ນຖານຮີດຄອງປະເພນີ ໂດຍບໍ່ທັນມີກົດໝາຍ ທີ່ເປັນລາຍລັກ ອັກ
ສອນເທື່ອ. ຍ່າງໄປກວ່ານັ້ນ ຮີດຄອງປະເພນີຢູ່ໃນແຕ່ລະເຜົ່າ ແລະ
ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ຊໍ້ພັດແຕກຕ່າງກັນຫລາຍທີ່ສຸດ. ອັນນີ້ ໄດ້ກໍ່ໃຫ
ເກີດຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໜ້ອຍແກ່ການສ້າງສັງຄົມນິຍົມ. ໃນຊຸມນີ້,
ການສ້າງລະບຽບກົດໝາຍສັງຄົມນິຍົມ ໄດ້ກາຍເປັນຄວາມຮຽກຮ້ອງ
ຕ້ອງການອັນຮີບດ່ວນອັນໜຶ່ງຂອງການຄຸ້ມຄອງປະເທດຊາດ.

ໃນແຜນການ ຫ ປີ ຄັ້ງທີສອງນີ້, ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາໃຈໃສ
ຊຸກຍູ້ວຽກງານສ້າງລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ ໃຫ້ແຂງແຮງ ຂຶ້ນກວ່າ

ເກົ່າ, ກອງປົ້ນ ຈະຕ້ອງປະກາດໃຊ້ລັດຖະທຳມະນູນ ເຊິ່ງເປັນ ກົດໝາຍສູງສຸດ ຕາມຂອງລັດ; ຄົດຈາກນັ້ນ ຈະຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປະ ກາດໃຊ້ຂໍ້ກຳນົດ, ກົດບັນຍັດຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ໂດຍສະເພາະເນື້ອ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງລັດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ. ຕ້ອງສົ່ງຕ້ານ ສ້າງ ແລະບຸລະມະບັນດາອົງການ ກົດໝາຍຂອງລັດ ກອງປົ້ນເນື້ອ ລະບົບສານ ແລະຄະນະກຳມະການກວດກາປະຊາຊົນ ນັບແຕ່ຂັ້ນສູນ ກາງລົງຮອດຂັ້ນເມືອງ. ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບ ການສ້າງໂຮງຮຽນກົດ ໝາຍຂຸ້ນສູງ ເນື້ອໃສ່ສ້າງພະນັກງານໃຫ້ແກ່ ຂະແໜງການ ກົດໝາຍ. ຄຽງຄູ່ກັບ ການສ້າງລະບົບ ກົດໝາຍຂອງລັດ ຕ້ອງເພີ່ມທະວີ ການໂຄ ສະນາ ແລະສຶກສາອົບຮົມ ກ່ຽວກັບສະຕິ ລະບຽບ ກົດໝາຍ, ເຮັດໃຫ້ ປະຊາຊົນ ແລະ ລັດຖະກອນມີສະຕິ ລະບຽບ ກົດໝາຍ ສັງຄົມນິຍົມ ເທື່ອ ລະກ້າວ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ເຮັດ ຈຽງ ຕາມ ກົດໝາຍ ຂອງ ລັດ ດ້ວຍ ຄວາມ ເຕັມ ໃຈ.

ຄ.ມ.ຊ - <u>ຂະຫຍາຍ ການ ສຶກສາ, ວັດທະນະທຳ, ສາ ທາລະນະສຸກ.</u>

ຄຽງຄູ່ກັບ ການ ຂະຫຍາຍ ເສດຖະກິດ ແລະ ປ່ຽນ ແປງ ເຊິ່ງ ການ ເປັນ ຢູ່ ຂອງ ປະຊາຊົນ ໃຫ້ ດີ ຂຶ້ນ ນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ຕ້ອງ ຕົ້ງ ໜ້າ ຂະຫຍາຍ ການ ສຶກສາ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ. ນັ້ນ ເປັນ ບັນຫາ ທີ່ ສຳຄັນ ໃນ ນະ ໂຍບາຍ ສັງຄົມ ຂອງ ພັກ, ມັນ ກ່ຽວ ພັນ ກັບ ການ ເຂົ້າ ໃສ ການ ສ້າງ ວັດທະນະທຳ ໃໝ່ ແລະ ຄົນ ໃໝ່ ສັງຄົມ ນິ ຍົມ, ກ່ຽວ ພັນ ກັບ ການ ຂະຫຍາຍ ຕົວ ທາງ ເສດຖະກິດ ອີກ

ດ້ວຍ.

ໃນສິບປີກ່ວາທີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາໄດ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດອັນໃຫຽ່ຫລວງຫລາຍປະການ ໃນຂົງເຂດການສຶກສາ, ແຕ່ວຽກງານສຶກສາເວົ້າໄດ້ວ່າໄປເລີ່ອ ຍັງຕ້ອງສະໜອງ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການອັນຫລວງຫລາຍສຸງຂຶ້ນຂອງການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ບໍ່ທັນໄດ້ເທື່ອ. ຂະແໜງການຕ່າງໆ ແລະ ຂັ້ນຕ່າງໆຍັງບໍ່ທັນຮັບຮູ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍສຳຄັນເປັນພິເສດ ຂອງການສຶກສາຕໍ່ການສ້າງສາປະເທດຊາດ ແລະການສ້າງຄົນໃໝ່ສັງຄົມນິຍົມ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ໃນຊຸມປີໜ້ານີ້ ພວກເຮົາຍັງຄົງສືບຕໍ່ເອົາວຽກງານ ສຶກສາເປັນໜ້າທີ່ໃຈກາງໃນການປະຕັດທ່ວງດ່ານແນວຄິດ ແລະວັດທະນະທຳ, ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ ເຖິງພາລະກິດການສຶກສາໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນກ່ວາເກົ່າອີກ ແລະຕ້ອງລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ວຽກງານນີ້ຢ່າງເໝາະສົມ.

ແຕ່ນີ້ໄປເຖິງປີ ຄ000, ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມສຸ້ມປະຕິບັດໜ້າທີ່ຕ່າງໆ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ດຳເນີນການປະຕິຮູບລະບົບສາມັນສຶກສາ ແລະ ອາຊີວະສຶກສາ ແນໃສ່ຍົກລະດັບຄຸນນະພາບຂອງການສຶກສາ, ຍົກລັກສະນະປະສົມທີ່ໝຸ້ນຂອງຂະແໜງສຶກສາໃຫ້ສຸງຂຶ້ນ, ເຮັດໃຫ້ວຽກງານສຶກສາຕິດພັນກັບສ້ອງໜ້າທີ່ຍຸດທະສາດ, ກັບບັນດາຈຸດໝາຍທາງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງທ້ອປະເທດ ແລະຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ,ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ, ສົມທົບການຮ່ຳຮຽນ ກັບການຜະລິດ.

- ໂດຍອີງໃສ່ຫລັກການ ຮັບປະກັນລັກສະນະເປັນພື້ນຖານ,

ກະທັດລັດເປົ້າບາງ ແຕ່ ມີຄຸນນະພາບສູງ ແລະມີຜົນຕົວຈິງ, ພວກ
ເຮົາຄວນພິຈາລະນາ ແລະ ຈັດວາງໂຄງການ, ເນື້ອໃນຂອງການ
ສຶກສາຄົ້ນໃໝ່ ເຊິ່ງໃໝ່ນັ້ນສະແດງອອກ ເຖິງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງ
ການຂອງການສຶກສາຮອບດ້ານ, ທັງໃນດ້ານຄວາມຕົ້ນຕົວທາງການ
ເມືອງ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຫລໍ່ຫລອມຄຸນສົມບັດສິນທຳ, ທັງໃນດ້ານ
ຄວາມຮູ້ທາງວັດທະນະທຳ ແລະ ຄວາມຈາດສາມາດໃນການອອກ
ແຮງງານ, ທັງໃນດ້ານວິຊາສະເພາະ, ວິຊາຊີບ ແລະຄວາມຈາດ
ສາມາດສຶ່ອສານພາສາປະເທດຊາດ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຕ່ລະ
ຂະເໜງວິຊາຮຽນ ແລະຂັ້ນການສຶກສາ.

- ເພີ່ມທະວີຄຸ້ມຄອງຄຸ ດ້ວຍວິທີສ້າງຢູ່ພາຍໃນປະເທດແລະ
ຕ່າງປະເທດ. ເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບຂອງການສຶກສາ, ຄູທຸກ
ຄົນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການບຳລຸງໃນທຸກດ້ານຢ່າງເປັນປະຈຳ ເພື່ອຍົກລະ
ດັບຂອງເຂົາໃຫ້ສູງຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ພັກ ແລະລັດ
ຈະຕ້ອງເພີ່ມເຕີມນັ້ນດ້ານລະບຽບການ,ນະໂຍບາຍອັນລະອຽດ ແລະ
ເໝາະສົມຕໍ່ຄູ; ຂະເໜງການຕ່າງໆ ແລະ ຂົງຕ່າງໆ ຕ້ອງປະຕິບັດ
ນັ້ນດ້ານລະບຽບການ, ນະໂຍບາຍຢ່າງສຸດຂົງສຸດຂີດ ເພື່ອຮັບປະກັນ
ຊ່ວຍການເປັນຢູ່ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະຈິດໃຈຂອງຄູ ເປັນຕົ້ນເໝີນຄູທີ່
ເຮັດໜ້າທີ່ສອນຢູ່ເຂດເຜົ່າຊົນ, ເຂດທາງໄກສອກຫລີກ.

- ເພີ່ມທະວີຣາກຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກໃຫ້ຂະເໜງການສຶກສາ
ດ້ວຍວິທີ ນຳໃຊ້ກຳລັງຂອງລັດ ແລະຂອງປະຊາຊົນ,ຂອງສຸມກາງ,
ຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຣາກຖານຢ່າງສຸດຂີດ ລວມທັງການຊ່ວຍເຫລືອ

ຂອງຕ່າງປະເທດອີກດ້ວຍ, ທັງມີ ເມໃສ່ຂະຫຽາຍຕາມ່າງ ໂຮງຮຽນ ຈຶ່ງໃຫ້ກ້ວາງຂວາງເຖິ, ປະກອບພາຫະນະທີ່ຈຳເປັ້ນສຳລັບຮັບໃຊ ກ່ານສຶກສອນ, ການຮຳຮຽນ, ການນອນຊຶ່ນ ແລະການບັ້ນເທີງ.

- ເພື່ອດຶງດູດເອົາຜູ້ຄົນໃຫ້ເຂ້າຮຽນໄດ້ຫລາຍຂັ້ນເຖິນນັ້ນພວກ ເຮົາຕ້ອງນຳໃຊ້ຮູບການກ່ສ້າງຫລາຍຢ່າງ ທ່ສອດຄ່ອງກັບແຕ່ລະໄວ ອາຍຸ ແລະສະພາບແວດລ້ອມຂອງແຕ່ລະຄົນ, ເຊັ່ນ ຮູບການປະຖົມ ສຶກສາ, ມັດທຍົມສຶກສາ ແລະສາມັນສຶກສາ, ຮູບການກ່ສ້າງເປັ້ນລະ ບຽບແບບແຜນ ແລະບ່ເປັ້ນລະບຽບແບບແຜນ, ຮູບການກ່ສ້າງແບບ ເຕ່າ ໂຮມ ແລະແບບທັງຮຽນທັງ ເຮັດໜ້າທ່ໄປພ້ອມ, ...

- ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງການຂະຫຽາຍ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງລັດ, ພວກເຮົາ ຈະກ່ສ້າງ ໂຮງຮຽນສາມັນສຶກສາ, ອາຊີວະສຶກສາຊຶ່ນກາງ ແລະມະ ຫາວິທະຍາໄລຂັ້ນເທ່ລະກ້ວ, ເຮັດໃຫ້ລະບຽບສຶກສາມັ້ນມັ້ນ ຄົບ ຖ້ວນ.

- ເອົາໃຈໃສ່ເປັ້ນພິເສດ ເຖິງການຂະຫຽາຍການສຶກສາຢູ່ ໃນເຂດເຜ່ົ້າຊົນ ເມໃສ່ຍົກລະດັບວັດທະນະທຳຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ສູງ ຂັ້ນເ້ກ້າໜ່ງ, ສ້າງ ແລະ ບຳລຸງຄົນແຖວພະນັກງານ, ຄູ ແລະ ກຳມະກອນທ່ເປັ້ນຄົນເຜ່ົ້າຕ່າງໆ ໃຫ້ຫລາຍຂັ້ນເລ້ອຍໆ, ເຮັດໃຫ້ລະ ດັບຂະຫຽາຍຕົວຂອງເຜ່ົ້າຕ່າງໆ ໃນທ້ອປະເທດນັ້ນມັ້ນສະໜ່ຳສະ ເໜ່ົ້ນ.

- ດຳເນ່ີນການ ກ່ສ້າງແໜ່ງກຳນ່ດ ແລະແໜ່ງການ ໄລຍະຍາວ

ກ່ຽວກັບການສ້າງບໍລຸງພະນັກງານ, ກ່ຽວກັບການສ້າງຄົນໃໝ່ສ້ຽງຄົນນິຍົມໃຫ້ເປັນຕົວເປັນຕົນຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ.

ທຸກໜ້າທີ່ກ່າວມາເທິງນັ້ນ ລ້ວນແຕ່ຕ້ອງ ໄດ້ດຳເນີນໄປໃນແຜນການ ໕ ປີ ຄັ້ງທີ່ສອງ (໑໙໗໖-໑໙໘໐) ນີ້ໂລດ ແລະເຖິງຕອນທ້າຍຂອງແຜນການຄັ້ງນີ້ ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ໜ້າທີ່ເຫລ່ານັ້ນສຳເລັດບາດກ້າວໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ, ສະເພາະຢ່າງຍິ່ງເນັ້ນຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ບາງຈຸດໝາຍດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ລົບລ້າງຄວາມບຽບໜ້ວຍສ ໃນບ່ອນທີ່ມີປະກົດການດັ່ງກ່າວ ຄວາມບຽບໜ້ວຍ ໑ ສ ຕ້ອງໃຫ້ສຳເລັດຢ່າງສົມເຫດ, ສົມຕ້ອງການບຳລຸງວັດທະນະທຳໃຫ້ລົດຖະກອມ ແລະປະຊາຊົນ, ເຮັດໃຫ້ເຂົ້າມົ້ລະດັບຊຸມ ບ.໑ ແລະ ບ.໘. ເອົາໃຈໃສ່ດັດແປງເນື້ອໃນຂອງການບຳລຸງວັດທະນະທຳໃຫ້ເໝາະສົມກັບແຕ່ລະເປົ້າໝາຍຜູ້ຮັບ, ເຮັດໃຫ້ເຂົາສາມາດມຳເອົາຄວາມຮູ້ທີ່ຮຽນມານັ້ນ ເຂົ້າຮ່ວມໃຊ້ການຜະລິດແລະວຽກງານໄດ້ໂລດ.

- ๑๑ກ່ແຮງຂະຫຍາຍໂຮງຝຶກເດັກ, ໂຮງລ້ຽງເດັກ, ໂຮງຮຽນ໑ານຸບານ ດ້ວຍຮູບການຕ່າງ ລັດລ້ຽງທີ່ມ່ວງຊຶ້ນຫລ້ອມໜູ ແລະປະຊາຊົນລ້ຽງທີ່ມ່ວງຊຶ້ນ ເໝ ໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ພໍເໝາະ໑ ເດັກ ມີຄວາມອຸ່ນ໑ຽນໃຈໃນການເຮັດວຽກງານ ແລະໃນການຜະລິດ.

- ຮັບປະກັນໃຫ້ທຸກ ໂຮງຮຽນ ກ໑ມ໑ ພັດເໝ ໂຮງຮຽນຊັ້ນປະຖົມ ມ.ຕົ້ນ, ທ໑ງຮຽນ, ໂຕະຕ່ຳ, ປ້ຳສ ແລະພາຫະນະທີ່ຈຳເປັ້ນ໑ ສຳລັບການສຶດສ໑ ແລະຮ່ຳຮຽນ. ພະຍາຍາມສຸ້ມໃຫ້

ສ່ວນໃຫຽ່ຂອງຕາແສງມີໂຮງຮຽນຂັ້ນມັດທະຍົມ ແລະ ໃຫ້ສ່ວນໃຫຽ່ຂອງເມືອງມີໂຮງຮຽນຂັ້ນອຸດົມ.

- ພາຍຫລັງສຳເລັດແຜນການ ๕ ປີ ຄັ້ງທີ່ສອງນີ້ແລ້ວ ຕ້ອງໃຫ້ເດັກໃນເໝາະອາຍຸຮຽນທີ່ຢູ່ໃນຕົວເມືອງໃຫຽ່, ເທສະບານແຂວງ, ເທສະບານເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດເຂດທົ່ງພຽງ ສຳເລັດການສຶກສາຂັ້ນປະຖົມເປັນສ່ວນຫລາຍ, ສ່ວນຢູ່ເຂດພູດອຍ ເນນຕ້ອງລະດົມພວກເດັກໃນເໝາະອາຍຸຮຽນໃຫ້ໄປເຂົ້າໂຮງຮຽນຂັ້ນປະຖົມບົບມົບຫລາຍຂຶ້ນ.

ພັກເຮົາ ບໍ່ພຽງແຕ່ເອົາໃຈໃສ່ເຖິງການຂະຫຍາຍວຽກງານສຶກສາ, ຫາກຍັງຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດເຖິງການສ້າງ<u>ວັດທະນະທຳໃໝ່ສັງຄົມນິຍົມ</u>ອີກດ້ວຍ ເນໃສ່ຮັບໃຊ້ການສ້າງຄົນໃໝ່ສັງຄົມນິຍົມ. ການເປັນຫ້ອງເປັນໃຍເຖິງການຂະຫຍາຍວັດທະນະທຳ, ສິລະປະວັນນະຄະດີນັ້ນ ພາຍເຖິງການເອົາໃຈໃສ່ຈັດຕັ້ງເຖິງຊີວິດການເປັນຢູ່ທາງດ້ານຈິດໃຈຂອງສັງຄົມ, ເຮັດໃຫ້ນັດຄຸນຄ່າທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ເປັນຊັບສົມບັດຂອງປະຊາຊົນຢ່າງແທ້ຈິງນັ້ນເອງ.

ໃນສິບປີກ່ວາທີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາ ໄດ້ມີຜົນງານຫລາຍປະການໃນວຽກງານວັດທະນະທຳ,ສິລະປະວັນນະຄະດີ. ແຕ່ ຖ້າເບິ່ງໃຫ້ເລິກເຊິ່ງແລ້ວ ຄວາມຂາດຕົກບົກພ່ອງຂອງພວກເຮົາໃນຂົງເຂດດັ່ງກ່າວ ກໍ່ຍັງໜ້ອຍ. ຈະຕ້ອງດັດແປງແກ້ໄຂ ຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບການຖືເບົ່າວຽກງານວັດທະນະທຳ,ສິລະປະວັນນະຄະດີ ທີ່ຄິດວ່າ ມີແຕ່ສຸມໃສ່ຂະຫຍາຍເສດຖະກິດເທົ່ານັ້ນ ຈະສາມາດແກ້ໄຂທຸກໆ ບັນ

ทาไก้, ทาผ่เห็นที่ตั้ง และบิดบาดฮันใหญ่ขลองฃองอรุภาม อัดทะมะทำ, สีละปะอันมะคะดี เฃิ้งเป้นพาสอมที่สำคันฃอง ภามปะติอัดทางด้านเมอคิด และอัดทะมะทำ.

พอกเราพอมดำลิงฃีวิดยู่ในยุกสะไพ เฃิ้งภามต่สู้ ในฃ้างเฃดเมอคิดและอัดทะมะทำพอมผันแปไปย่างฉุเดิ่ด และสับสม. เพาะสะนั้น จิ่งต้องถือัดทะมะทำเป้นเมอธิบอันพึ่ง, เป้นอาอุดทางเมอคิด, เป้นพาทะมะต่สู้ ทางอินฃันอันแพลมคิมฃองพัก. นักสีละปืม, ผะนักงามอัดทะมะทำ เป้นนักธิบในเมอธิบถึงก่าอันั. อรุภามอัดทะมะทำ, สีละปะอันมะคะดี ต้องธับใฃ้เมอทางภามเมิ่อง และ พาที่เสดถะกิด-สัง คิมที่พักเรา ไถ้อาง99ก, ต้องติดพันย่างเพมแพมกับปะชาฃน, สะท้อมใก้เห็นภามดำลิงฃีวิดย่างบ่ลุดสัดฃี, สิ่งเสมอันใหญ่, อันก่าฃพา, ตำนิอิจาม อันธักสาเถิ่, อันขลาขลัว.

ในอรุภามอัดทะมะทำ, สีละปะอันมะคะดีนี้ มีบ่าง อรุภธรุภธองใหม่เอลายาว เละ มีคอามพรอเพมน, แต่ มีบ่าวอรุภ พอกเราต้องไถ้บ่อมแก้ไขในแผมภาม ๕ ปีคั้งที่สองมีโลด เพื่อฃุกยู้อรุภามอัดทะมะทำ, สีละปะอันมะคะดีอันฒีก่าฃพึ่ง. ภอมอินพิด จะต้องปะภาดใฃ้บันดาละบอบ, มะโยบายกรอกับอัดทะมะทำ, สีละปะกำ, เอ่าใจใสกสาง ถันแถอผู้ปะติบัดงามทางด้านอัดทะมะทำ,สีละปะอันมะคะดี, ลิงที่มเฃ่าใสกามสางธาภาตามอัดถุ- เต้ที่มีกะฃองฃะเพาอัดทะ

ມະທຳໃຫ້ເພາະສົມ. ສະເພາະຢ່າງຍິ່ງເຜີນຕ່ອງປັ້ນປຸ່ງ ແລະ ກ
ສ້າງວຽກງານຮູບເງົາ; ຂະຫຽງວຽກງານພິມຈຳໜ່າຍ, ການພິມ
ແລະຈຳໜ່າຍປຶ້ມ, ປັ້ນປຸ່ງ ແລະສ້າງທີ່ພິດທະພັນ, ທ່ອງມຸ່ນເຊີ່ງ;
ຄົ້ນຄວ້າຫາ ແລະຮັກສາໂບຮານວັດຖຸ, ນ້ລະດົກທາງວັດທະນະທຳ
ມີຄຸນຄ່າຂອງຊາດ; ຈັດຕັ້ງ ແລະຂະຫຽງວຽກງານທ່ອງທ່ຽວ.ສຶບ
ຕໍ່ຂະຫຽງຂະບວນການວັດທະນະທຳ, ສິລະປະວັນນະຄະດີ ແລະຫາ
ວິທີຊຸກຍູ້ຮ້ານຄ້າໃຫ້ກ້ວ້າງຂວ້າງທົ່ວເຖິງ ແລະເປັນປະຈຳ,ສ້າງແບບ
ແຜນຕ່ຳລ່ຽຊ໊ວດແບບງ່າຍດາຍ, ສີ ໄລ, ສົດໃສ, ມີຄວາມສາມັກ
ຄີຮັກແພງກັນ ແລະເຄົາລົບເຊື່ອກັນ ແລະກັນ.

ໃນການສ້າງຄົນໃໝ່ສັງຄົມນິຍົມນັ້ນ ພັກເຮົາ ບ່ພຽງແຕ່ເອົາ
ໃຈໃສ່ເຖິງການສ້າງສະຕິຂອງຄົນເທ່ານັ້ນ, ຫາກຍັງເອົາໃຈໃສ່ເຖິງ
ການສ້າງຮ່າງກາຍ, ພະລະກຳລັງ ແລະສຸຂະພາບຂອງຄົນອີກດ້ວຍ.
ໃນນີ້ <u>ວຽກງານສາທາລະນະສຸກ, ກິລາກາຍຍະກຳ</u> ມີບົດບາດອັນສຳ
ຄັນທ່ີສຸດໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ເພີ່ມທະວີສຸຂະພາບຂອງປະຊາ
ຊົນ ເຮັດໃຫ້ພະລະກຳລັງຂອງເຂົາ ມີຄວາມສົມບູນແຂງແຮງ.

ບັນດາຜົນສຳເລັດຂອງຂະເໜງການສາທາລະນະສຸກ ແລະກິ
ລາກາຍຍະກຳ ໃນສິບປີກ່ວາທ່ີຜ່ານມາ ໄດ້ປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ
ເຂົ້າໃນການຂະຫຽງຈຳນວນພົນລະເມືອງ, ໃນການຮັກສາສຸຂະ
ພາບຂອງປະຊາຊົນແລະໃນການສ້າງຣາກຖານໃຫ້ແກ່ການຂະຫຽຍ
ວຽກງານຂອງຂະເໜງການຂອງຕົນ. ຢ່າງໃດກ໋ດ, ໃນຂົງເຂດດັ່ງ
ກ່າວ ພວກເຮົາພວມປະສົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫລາຍທ່ີສຸດ. ພັກ

ແລະລັດ ຕ້ອງມີແຜນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ຕົກໄປ
ເທື່ອລະກ້າວ,ວາງຈຸດໝາຍອັນລະອຽດ ແລະລະດັບສູ້ຊົນອັນລະອຽດ
ອອກສໍາລັບ ๕ ປີ ແລະ ๑๕ ປີຕໍ່ໜ້າ. ແຕ່ໄປເຖິງປີ ๘๐๐๐ ,
ພວກເຮົາຕ້ອງສະກັດກັ້ນ ແລະກ້າວໄປເຖິງບ່ອນແກ້ໄຂໂດຍພົ້ນຖານ
ພະຍາດທີ່ແຜ່ຫລາຍທົ່ວໄປບ້າງອັນເຊັ່ນ ພະຍາດໄຂ້ປ່າ,ພະຍາດລໍາ
ໄສ້, ພະຍາດປອດ, ພະຍາດຜິວໜັງ; ສູ້ຊົນເຮັດໃຫ້ສຸຂະພາບຂອງ
ປະຊາຊົນເຮົາບັນລຸເຖິງລະດັບປານກາງໃນບັນດາຕົວເລກຄາດໝາຍ
ກວມລວມ ແລະພົ້ນຖານ. ເພື່ອບັນລຸຈຸດໝາຍດັ່ງກ່າວນັ້ນພວກເຮົາ
ຈະຕ້ອງຊຸກຍູ້ວຽກງານຕ່າງໆ ຕໍ່ໄປນີ້: ປຸກລະບອບການອະນາໄ
ມັຍພະຍາດ ແລະປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ເຮັດໃຫ້ນ້ໍາດື່ມ
ລະບອບການອັນເປັນປະຈໍາຂອງມະຫາຊົນ; ປັບປຸງ ແລະຂະຫຍາຍ
ຕາໜ່າງສາທາລະນະສຸກ ໃຫ້ກວ້າງຂວາງທົ່ວເຖິງ ແຕ່ສຸມການ ລ້ຽ
ເຖິງຮາກຖານ; ຍົກຄຸນນະພາບ ແລະປະສິດທິຜົນຂອງວຽກງານສາ
ທາລະນະສຸກໃຫ້ສູງຂຶ້ນ; ສົມທົບຢ່າງເໝາະແໝ່ງລະຫວ່າງການແພດ
ພື້ນສະໄໝກັບການແພດພື້ນເມືອງ, ມີແຜນການຊຸດຄົ້ນ ແລະ ນໍາໃຊ້
ຫລ້ານຢາທໍາມະຊາດອັນອຸດົມຮ່ໍາມີຂອງປະເທດເຮົາ, ລ້ຽທົ່ນ ເຂົ້າ
ໃສ່ຂະເໜງສາທາລະນະສຸກໃໝ່ອີກ ເພື່ອສ້າງ ແລະ ບູລະນະປັບປຸງ,
ສ້າງຮາກຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກ ແລະ ຜະລິດຢາ ແໜ່ໃສ່ຕອບສະໜອງ
ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງການພັດ ແລະປ້ອງພະຍາດ;ຂະຫຍາຍ
ຂະບວນການກິລາ ກາຍຍະກໍາຂອງມະຫາຊົນ ໃຫ້ກວ້າງຂວາງກ້າ
ເກ.

ครูคู่กับบันดาศิดทางละทรายภามสึกสา, อัดทะมะทำ
และสาทาละมะสุกดงภาอมัม พอกเรา ยังต้องอางศิดทาง
และ มะโยบายสังคมในอิงเขดอื่นๆ อีก, สะเพาะฝางยิ่ง
เฌมต้องคมคอาเพื่มเติม และจัดตั้งประติบัดเป้นฝางดี ทรอ
กับมะโยบายต์พะนักงานที่ต้องกึมเบรบำนาม, ต์ทะหานที่เสรู
อิงคะ, ต์คอบคือทะหานที่เสรูสะหละชีวิด, ต์นักธบเก่า, ต
ผู้เป้นเณ และเด็ก, ... ควมคมคอาละบอบพักภานประจำปี
ของลัดถะกอม และต้องกประภาดใจุละบอบดงภาอโดยไอ.

สะหายทั้งหลาย, พาที่เหลานัม เป้นพาที่ตมต์ของไล
ยะทำอิดแหงสะไพะขามผาม. บ่อมาถอรูกงานดงภาอมัมใหรู
หลอง และสับสิมที่สุด. พักเรา มีพาที่มำพาประชาชิมบันดา
เผ่า ต้องกเรงประติบัดพาที่เหลานัมฝางเรงธอม และ ประดิด
สาง. คาถอา พอกเราจะประติบัดอรูกงานดงภาอมัม ใหสำ
เล็ดเป้นสอมใหรูในท้ายสะตะอัดมี, และจะประติบัดอรูกงาน
เหลานัมใหสำเล็ดทั้งดิดในขุมปีของตมสะตะอัดพา. ถาพอก
เราทากเรัดพาที่ดงภาอมัมได์ หมายคอามอา พอกเราได์
ผามผมไลยะที่หรูงยากกอาพูของไสะไพะขามผาม, สางประถม
ปัดไลที่สำเป้น สำลับกาอเราสุกภามประติบัดบันดาพาที่ ที่ใหรู
หลองของไลยะต่ไป.

บินผมถามบันดาศิดทาง และ พาที่ดงภามาเถิงนัม,
ในแผมกาม ๕ ปีกางมี พอกเราต้องสุมทำลังเราใสกามประติ

ບັດໂຄງການຄັ້ງຊຸດ ๕ ໂຄງການໜຶ່ງຈຸດພາຍຄື:

- ໂຄງການທັນຍາທານ ແລະ ວາທານ.
- ໂຄງການຈຳກັດ ແລະ ໄປເຄືອບ ວນຢຸດຕິການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.
- ໂຄງການຜະລິດສິນຄ້າໃຊ້ສອຍ ແລະ ສິນຄ້າຂາ ๑๑ກ.
- ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າສິ່ງ ແລະ ຕິດຕໍ່ສື່ສານ.
- ໂຄງການປະຕິຮູບການສຶກສາ, ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ບຳລຸງພະນັກງານ, ການສ້າງຄົນໃໝ່ສັ່ງຄົມນິຍົມ.

ບັນດາໂຄງການຄັ້ງຊຸດໜຶ່ງຈຸດພາຍເຫລົ່ານັ້ນ ລ້ວນແຕ່ ເປັນໂຄງການໜຶ່ງຂະໜາດອັນໃຫຽ, ກຽວພັນກັນຢ່າງສະໜິດເໜັ້ນ ແລະ ເພິ່ງເຊື່ອໃຫ້ແກ່ກັນ. ຈະຕ້ອງສຸມຄວາມສາມາດ ຂອງທຸກ ຂະແໜງການ, ທຸກຂັ້ນ ເພື່ອປະຕິບັດໂຄງການເຫລົ່ານັ້ນ ໃຫ້ປະກົດເປັນຈິງພາຍໃນແຜນການ ๕ ປີ ๘-ນ ຄັ້ງ, ແລະ ຕ້ອງລົງມືເຮັດເລີ່ມແຕ່ແຜນການ ๕ ປີຄັ້ງທີ່ສອງນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

๘.๔.- ດັດແປງກົນໄກຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ.

ສະຫາຍທີ່ຮັກແພງທັ້ງຫລາຍ !

ເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດບັນດາທິດທາງ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັ່ງຄົມທີ່ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງນີ້ວາງ ๑๑ກ, ໃນ

ເງື່ອນໄຂຈຸດພິເສດທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງພວກເຮົາແລະ ດ້ວຍການຮັບຮຸ້ໃໝ່ທີ່ຄົບຖ້ວນ ແລະອິທະຍາສາດກ່ວາ ເກົ່າກ່ອນກັບກັນ ທາງຄຸນຄ່ວງ, ພວກເຮົາຕ້ອງດຳເນີນການດັດແປງກົນໄກຄຸນຄ່ວງ ເສດຖະກິດ ແລະ ລະບົບຄຸນຄ່ວງ ເສດຖະກິດ ໃນປະຈຸບັນນີ້ຢ່າງ ເປັນພົ້ນ ຖ້ານ, ເລິກເຊິ່ງ ແລະຮອບດ້ານ, ຮັບປະກັນເຮັດໃຫ້ກົນໄກຄຸນຄ່ວງ ເສດຖະກິດ ອັນໃໝ່ມີປະສິດທິຜົນກ່ວາ, ມີພະລັງ ແລະ ຄົບຊຸດກ່ວາ ແລະຮັບປະກັນການລະດົມ ທຸກຄວາມສາມາດ ຂອງປະ ເທດຊາດ ແລະຂອງຍຸກສະໄໝປະຈຸບັນໃຫ້ໄດ້ຫລາຍ ເທົ່າທີ່ລະຫລາຍ ໄດ້ເຂົ້າໃນການປະຕິບັດທິດທາງ, ໜ້າທີ່ງ ການ ໃດ ໜ້ ໃດ ໆ ມີ ໄຊ.

<u>ຄ.ຄ.ຑ - ການ ສ້ ທິ ພວກ ເຮົ າ ຕ ອ ງ ກ ຳ ເ ໜ ມ ນ ັ ນ ດ ກ ັ ດ ສ ະ ມ ະ ພ ົ ນ ຕ າ ມ ກ ອ ງ ກ ັ ບ ກ ານ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຢ ູ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ ດ ັ ງ ລ ຸ ມ ນ ີ ້ :</u>

ຄ.ຄ.ຑ.ຑ - <u>ນ ຳ ໃ ຊ ້ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ສ ິ ນ ຄ ້ າ - ເ ງ ິ ນ ຕ າ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ນ ກ ານ ສ ້ າ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ແ ຫ ່ ງ ຊ າ ດ ເ ປ ັ ນ ແ ຜ ນ ການ ໃ ຫ ້ ຄ ົ ບ ຖ ້ ວ ນ ແ ລ ະ ຄ ົ ບ ຊ ຸ ດ .</u>

ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າ ເສດຖະກິດການຜະລິດສິນຄ້າ, ນັບທັ້ງການ ຜະລິດສິນຄ້າງ່າຍດ່າຍ ຍາມໃດ ກໍ ກ ວ ພ າ ກ ວ ່ າ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ທ ຳ ມ ະ ຊ າ ດ ຄຸ ນ ຕ ໍ ່ ເ ອ ງ ທ ີ ່ ໃ ຜ ພ ລ າ ວ . ເ ພ າ ະ ສ ະ ນ ັ ້ ນ ລ ັ ດ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຕ ອ ງ ສ ່ ງ ເ ສ ີ ມ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ການ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ສ ິ ນ ຄ ້ າ - ເ ງ ິ ນ ຕ າ , ຕ ອ ງ ສ ້ າ ງ ທ ຸ ກ ເ ງ ື ່ ອ ນ ໄ ຂ ເ ພ ື ່ ອ ໃ ຫ ້ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ເ ຮ ັ ດ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ຕ ອ ກ ໃ ຫ ້ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ັ ບ ນ ີ ້ ນ ັ ບ ຫ ລ າ ຍ ແ ລ ະ ດ ຳ ເ ນ ີ ນ ການ ແ ລ ກ ປ ່ ຽ ນ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ໄ ດ ຢ ່ າ ງ ສ ະ ດ ວ ກ ເ ໝ ໃ ສ ທັ ນ ປ ່ ຽ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ທ ຳ ມ ະ ຊ າ ດ ໄ ປ ສ ູ ່ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ຕ າ ມ ທ ິ ດ ສ ັ ້ ງ

ຄົມນິຍົມ, ປ່ຽນແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ໃຫ້ດີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ເພື່ອນຄົ້ງໂຄງການສະບັບຮຽບຮຽງໃໝ່ຂອງພັກກອມມູນິດແຫ່ງສະຫະພາບໂຊວຽດ ບ່ງເຖິງວ່າ " ເພື່ອຍົກສູງປະສິດທິຜົນຂອງການຜະລິດ, ບຸລະມະການແຈກຢາຍ, ການແລກປ່ຽນແລະການຊົມໃຊ້ນັ້ນ ສິ່ງສຳຄັນເນ້ນໜັກໃສ່ການພົວພັນສົມຄ່າ-ເງິນຕາໃຫ້ຄົບຖ້ວນກວ້າງເລິກ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນໃໝ່ໃນຂັ້ນຕອນຂອງການພົວພັນດັ່ງກ່າວນັ້ນ ພາຍໃຕ້ລະບອບສັງຄົມນິຍົມ"(1) ເພາະສະນັ້ນເລີ່ມແຕ່ຮອມ້ໄປໂລດ ພວກເຮົາຕ້ອງສ້າງເສີມຂະຫຍາຍການຜະລິດສົມຄ່າ, ສ້າງເສີມການນຳໃຊ້ການພົວພັນສົມຄ່າ-ເງິນຕາໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ໂດຍຜ່ານການເຊື່ອມຊຶມເສດຖະກິດເພື່ອດຳເນີນການພັນເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ເປັນແຜນການ.

ຄ.ຄ.ຑ.ຄ - <u>ນຳໃຊ້ທຸກຄວາມຈາດສາມາດບົ່ມຊ້ອມ ຂອງບັນດາພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ເພື່ອຂະຫຍາຍການຜະລິດ</u>.

ໃນເງື່ອນໄຂປະຈຸບັນ, ໃນເມື່ອພວກເຮົາ ມີລະບົບຜະເດັດການກຳມາຊີບໜ່ວງຄວາມເຂັ້ມແຂງພຽງພໍ ແລະ ກຳສາຍເລືອດເສດຖະກິດວັນຕ່ຳຂອງຊາດໄດ້ແລ້ວນັ້ ພວກເຮົາ ມີຄວາມສາມາດຢ່າງເຕັ້ມສ່ວນໃນການນຳໃຊ້ບັນດາພາກສ່ວນເສດຖະກິດທີ່ ເປັນສັງຄົມນິຍົມ ແລະດັດສ້າງເຂົ້າເທື່ອລະກ້າວໃຫ້ໄປຕາມເສັ້ນທາງສັງຄົມນິຍົມ ອັນເໝາະສົມ ແລະຂະຫຍາຍເສດຖະກິດຂອງຊາດ

(1) ເອກະສານຂອງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ ๔ ຂອງພັກກອມມູນິດແຫ່ງສະຫະພາບໂຊວຽດ, ພາສາລັດເຊຍ, ສຳນັກພິມຈຳໜ່າຍວັນນະກຳການເມືອງ, ມົດສະກູ, ປີ ๑๙๗๖ ໜ້າ ๑๔๓.

ໃຫ້ໄວ້ນ. ຕ້ອງຕາມ ๔ ທາງຮຽງທີ່ຄຸກຕ້ອງຄື: ຮ້ອນຮົ້ນໃຈຄໍ
ສ້ງ ແລະ ມາດຕະການບໍ່ລ້ຳທ້ານ ເພື່ອລ້ບລ້າງບັນດາພາສ້ອນເສດ
ຖະກິດທີ່ເປັນສັງຄົມນິຍົມ; ທາງຮຽງຢຸດໆ ຢ້ອນໆ, ບໍ່ກ້ານຳໃຈ້ພາກ
ສ້ອນເສດຖະກິດທີ່ເປັນສັງຄົມນິຍົມ, ເປັນຕົ້ນເຊັ່ນພາສ້ອນເສດຖະ
ກິດນາຍທຶນເອກະຊົນ.

๔.๔.๑.ນ - <u>ສ້າງເສດຖະກິດສຸມກ້ງ ໄປພ້ອມກັບຮ້ອງ
ແຮງຂະຫຍາຍເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນ</u>, ທ້ັງນ້ັນ ເຊ່ໃສ່ນ້ຳໃຈ ທຸກຄວາມ
ງ້ກສ້ານ້ກຂ້ອນຂອງທ້ອງຖິ່ນຢ້ງນ້ປະສິດທິພ້ນ, ທ້ັງໃຫ້ສຸມກ້ງ
ນ້ເງ້ອນໄຂສຸມໃສ່ແກ້ໄຂບັນຫ້ານ້ອຍໆ ທ້ນ້ຄວາມພ້ຍຍຸດທະສ້ກສ້ຳ
ລັບ ເສດຖະກິດແຫ່ງຊ້ກທ້ັງພ້ດ. ເຮ້ັດໄດ້ເຊ່ນນ້ັ້ນ ກ່ເປັນການປະຕິ
ບ້ດຫ້ລ້ກການລ້ອນສູນປະຊ້ກທ້ິປະໄຕຂອງ ເລ້ນ້ ເຂ້ົ້າໃນການຄຸ້ມຄ້ອງ
ເສດຖະກິດຢ້ໃນເງ້ອນໄຂຕ້ົວຈ້ິງຂອງປະເທດເຮ້ົານ້ັ້ນເອງ.

๔.๔.๑.๔ - <u>ນ້ຳໃຈ້ການຮ້ອນນ້ຳງ້ານເສດຖະກິດກັບ
ຕ້ານປະເທດຢ້ານ້ປະສິດທິພ້ນ</u>. ອ້ັນ້ ເປັນປ້ັດໄຈອ້ັນສ້ຳ້ັນ ທ້ີ່ສຸດ
ຂອງຍຸກສະໄໝປະຈຸບ້ັນ ເຊ່ິ້ງພວກເຮ້ົາຈ້ຳເປັ້ນ້ຕ້ອງ ໄດ້ນ້ຳໃຈ້ນ້ັ້ນ ເພ່ື
ແກ້ໄຂສະພ້ວະຫລ້ງໜ້ີ້ຂອງປະເທດເຮ້ົາ ທ້ີ່ຫ້ງ ໄກ ເປັນ້ຫລ້ຍ
ສະຕະວ້ັດ ຖ້ານ້ຮ້ບໃສ່ນ້ັ້ນ້ດ້ານ ປະເທດທ້ີ່ຂະຫຍ້ງຕ້ົວ້ແລ້ວ. ແຕ່ ຖ້ານ
ພວກເຮ້ົາຫ້ານ້ນ້ຳໃຈ້ປ້ັດໄຈພ້ວະອ້ົ ໄສ່ນ້ນ້ ໄດ້ດ້ີແລ້ວ ນ້ພ້ຽງແຕ່ຈະ
ແກ້ໄຂສະພ້ວະຫລ້ງໜ້ີ້ນ້ມ້ານ້ແຕ່ເ້ົ້ານ້ານ້ນ້ ໄດ້ເ້ົ້ານ້ັ້ນ, ນ້ັ້ນ
ຢ້ງຈະເຮ້ັດໃຫ້ໄລຍະຫ້ຽງລະຫວ້ຽງປະເທດເຮ້ົາ ກ້ບ້ນ້ດ້ານ ປະເທດ
ທ້ີ່ຂະຫຍ້ງຕ້ົວ້ແລ້ວ ນ້ັ້ນ້ນ້ ໄກ້ອ້ກ, ໜ້ສ້ນ້ທ້ີ່ພວກເຮ້ົາຈະຕ້ອງ ໄດ້

เบรทหาบก่อๆจะเผ็ดข้นอย่างมากมายกายกอๆ. บันทาที่ต่างข้น มันเฌมพอกเราต่อๆธุดคุณไลย่างมั่นถามอิทะยาสาถไปแต่ที่อ ที่โลถ เพื่อ มำใจุกามธอมมีทางถามเสถละกิถกับต่างปะเทถ ใหม่ปะสิถที่ผิม.

๘.๔.๑.๕ - เอาใจใส่เถิงผิมปะโทรถของผู้อกแรงงามอย่างเพาะสม.

เอาเถิงที่สุดแล้ว, กามผะลิดทางสังคิมจะละทรายต่อไถขลับ มันข้นกับความยากข้น อกแรงงามของสะมาชิกแต่ละคิมไม่สังคิม. ผู้อกแรงงามจะอกแรงอย่างสุดความสามาถของติม ก็ต่เมื่อผิมปะโทรถทางถามอัดถุ และจิกใจของเขา ไถรับกามสะหม่องต่อบอย่างเพาะสมเหามม. สะมมพอกเรา จะต่องลับล้างขคิดตายต่อ ต่กามเอาใจใส่เถิงผิมปะโทรถสอมบุกคิม. เป้นทำมะดาอยู่อา ผิมปะโทรถของสอมบุกคิม ต่อง ไถสิมทิบกับผิมปะโทรถของลอมพู่ และ ของท่อสังคิมอย่างถิกต่อง. ในกามสิมทิบละหว่าง มิ ผิมปะโทรถมั้มคอมเอาใจใสกอมพู่เถิงผิมปะโทรถของท่อสังคิม, แต่ ต่องถิผิมปะโทรถของผู้อกแรงงามเป้นจุดเล็ม และเป้นผมถามใหแกกามอางกำมิดพายแรงงามและมะโยบายแจกจ่ายตามแรงงาม.

๘.๔.๑.๗ - กำเพ็มทัดสะมะสัดจะอิพากัดถุมิยมในกามคุมคอง เสถละกิถ.

ບັນດາຂະບວນວິວັດ ແລະ ປະກົດການທາງດ້ານເສດຖະກິດ ມີການພົວພັນສະໜິດແໜ້ນທີ່ສຸດ. ເພາະສະນັ້ນ ຕ້ອງນຳໃຊ້ບັນດາມາດຕະການເສດຖະກິດຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະຄົບຊຸດ. ການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ ເປັນພຽງແຕ່ພາກສ່ວນໜຶ່ງ ຢູ່ໃນລະບົບໃຫຍ່ຂອງການຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ, ຄຸ້ມຄອງປະເທດຊາດ. ຍ້ອນເໝດນັ້ນ, ໃນເມື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ ຈຶ່ງຕ້ອງເອົາມັນເຂົ້າຢູ່ໃນ ສາຍກວດພົ້ນເໜຍການຍຶດໝັ້ນ ກັບບັນດາບັນຫາການເມືອງ, ສັງຄົມ, ການຕ່າງປະເທດ, ການປ້ອງກັນຊາດ... ການສ້າງລະບົບ ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ ເປັນຂະບວນວິວັດອັນໜຶ່ງທີ່ຕ້ອງເຮັດຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະຕໍ່ເນື່ອງ, ບໍ່ເໝດຈະສ້າງຂຶ້ນເທື່ອໜຶ່ງເທື່ອດຽວແລ້ວກໍເຊົາ, ເພາະວ່າ ກຳລັງການຜະລິດຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ດັ່ງນັ້ນ ການບູລະນະລະບົບຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດຢູ່ເລື້ອຍໆຈຶ່ງເປັນຄວາມຈຳເປັນພາວະວິໄສອັນໜຶ່ງ.

ຄ.ຄ.ຄ - <u>ລົບລ້າງກົນໄກຄຸ້ມຄອງແບບລວມສຸນອາດຍາສົດ, ບໍລິຫານເທື່ອຫຸ່ມຢ່າງຂາດຕົວ ແລະເດັດດ່ຽວ, ປະຕິບັດ ກົນໄກ ໄລ ລຽງທຸລະກິດສັງຄົມນິຍົມ.</u>

ບົນພື້ນຖານແຫ່ງການຍຶດໝັ້ນບັນດາທັດສະນະພື້ນຖານກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດດັ່ງກ່າວມານັ້ນ ພວກເຮົາຕ້ອງສ້າງກົນໄກຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດໃໝ່ສອດຄ່ອງຂຶ້ນ.

ໃນປະຈຸບັນ, ກົນໄກຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດຂອງພວກເຮົາ ເປັນກົນໄກລວມສຸນອາດຍາສົດ, ບໍລິຫານເທື່ອຫຸ່ມ. ເມື່ອແຫ່ຂອງກົນໄກ

ดังกล่าวแล้วนั้นเป็นผู้สละพรหมจรรย์ทั้งหมด, เครื่องประกอบ, อัฏฐบริขารทั้งปวงให้สาธารณ์, สอนสาธารณ์ เป็นผู้ชอบผลักดันให้แพร่หลาย, การไหลรวงเสด็จธุดงค์ของสาธารณ์เป็นพรรษาแรกๆ การ, การกำหนดกำไลของสาธารณ์ยังอัดแน่น. ในตอนนี้แล้ว สาธารณ์ยังมีความรับผิดชอบอย่างเต็มส่วน ต่อการเครื่องใช้ของผลัดของตนเอง. ถ้าหากคิดไปอย่างอัดแน่นแล้ว ลัทธิสาธารณ์สอนหลายแสนล้านแห่งหน. พวกเราบางสาขาสังคมนิยมนั้นได้ ถ้าหากว่าลัทธิสาธารณ์ใดๆ ก็แห่งหน. ถ้อยแถลงนั้น พวกเราจึงมีแผนนโยบายว่า ตรงกันข้ามกับไหนคุมครองแบบลอมสูงอายุสิด, ยังห้ามเกี่ยวกับนั้น พายความว่าตรงกันข้ามกับคุมครองแบบลอมสูงอายุสิด, ยังห้ามเกี่ยวกับนั้น พายความว่าตรงกันข้ามกับอำนวยความสะดวกแก่การเสด็จธุดงค์แบบวิธีใส่ความมีความคิดอิสระอย่างไร และคำสั่งยังห้ามแต่เท่านั้นไป เป็นต้นต่ำ, สละกันกับทุกประกิตการที่ละเมิดสิดเป็นเจ้าตนเอง และลักษณะเป็นเจ้าการปะติดสาขาของขันธ์ต่างๆ, ระเบียบการต่างๆ โดยสะเพาะแผนของธรรมชาติและท้องถิ่น.

การขับไปสู่กับไหนไหลรวงทุกข์ธุดงค์สังคมนิยม แผนพายเถิงการแผ่ขยายการมีใจบันดาลที่เสด็จธุดงค์ในการคุมครองและมีพาเสด็จธุดงค์ โดยวิธีใส่ การพูนใจบันดาลกิดเหมือนเสด

ຄະກົດພາວະວິໄສ ຢ່າງຖືກ ຕ້ອງ, ສົມທົບ ກັບ ບັນດາ ມາດຕະການ ບໍລິ ຫານ ແລະ ສິ ສາ ອົບຮົມ; ປະຕິບັດ ສິດ ເປັນ ເຈົ້າ ຕົນ ເອງ ໃນ ການ ທຸ ລະ ກິດ ຂອງ ບັນດາ ທົ ວ ໜ ວ ຍ ເສດ ຖະ ກິດ ຣາ ຊ ການ ຕາມ ລະ ບ ຽ ບ ໄລ ລ ຽ ງ ເສດ ຖະ ກິດ ແລະ <u>ເປັນ ເຈົ້າ ຕົນ ເອງ ທາງ ດ້ານ ການ ເງິນ ຄ</u>ື: ຫິດ ແທນ ທຶນ ເອົາ ເອງ, ລ ຽ ງ ທຶນ ດ ວ ຍ ທຶນ ຂອງ ຕົນ ເອງ ແລະ ມີ ກຳ ໄລ, ເຮັດ ໃຫ ລາ ຍ ຮັ ບ ຂອງ ວິ ສາ ຫະ ກິດ ຕິດ ເພ ນ ໂດ ຍ ກົ ງ ກັ ບ ປະ ສິ ດ ທິ ຜົ ນ ຂອງ ການ ຜະ ລິ ດ-ທຸ ລະ ກິດ ຂອງ ມັ ນ. ການ ໄລ ລ ຽ ງ ທຸ ລະ ກິດ ສ ງ ຄົ ມ ນິ ຍົ ມ ຍ ມ ຣ ຽ ກ ຮ ອ ງ ໃ ຫ ບັ ນ ດາ ວິ ສາ ຫະ ກິດ ແລະ ບັ ນ ດາ ວິ ການ ເສດ ຖະ ກິດ ຕ ອ ງ ຄິ ດ ໄ ລ ຢ ່ າ ງ ຖ ວ ນ ແລະ ຖ ືກ ຕ ອ ງ ກ ຣ ອ ບ ກັ ບ ບັ ນ ດ າ ລ າ ຍ ລ າ ຍ ການ ຜະ ລິ ດ ຂ ອ ງ ຕົ ນ ແ ລ ະ ໃ ຫ ມ ີ ກ ຳ ໄ ລ ເ ພ ື ່ ອ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ສ ຳ ເ ປ ິ ດ ກ ວ ້ າ ງ. ແ ຕ ່ ກ ຳ ໄ ລ ທ ີ ່ ໄ ດ ້ ມ ານ ັ ້ ນ ຕ ອ ງ ເ ຜ ື ່ ອ ແ ຜ ່ ຜ ົ ນ ປ ະ ໂ ຫ ຍ ດ ຮ ່ ວ ມ ກ ັ ນ ຂ ອ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ເ ປ ັ ນ ສ ່ ວ ນ ໃ ຫ ຍ ່ ກ ່ ອ ນ ເ ປ ັ ນ ສ ່ ວ ນ ນ ້ ອ ຍ ທ ີ ່ ຈ ະ ເ ປ ັ ນ ຜ ົ ນ ປ ະ ໂ ຫ ຍ ດ ຂ ອ ງ ບ ຸ ກ ຄ ົ ນ ແ ລ ະ ກ ຸ ່ ມ ຄ ົ ນ ນ ້ ອ ຍ ເ ທ ົ ່ າ ນ ັ ້ ນ ; ບ ັ ນ ດ າ ວ ິ ສ າ ຫ ະ ກ ິ ດ ທ ີ ່ ຜ ະ ລ ິ ດ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ທ ີ ່ ມ ີ ຄ ຸ ນ ນ ະ ພ າ ບ ສ ູ ງ ແ ລ ະ ມ ີ ລ າ ຄ າ ສ ົ ມ ເ ຫ ດ ສ ົ ມ ຜ ົ ນ ; ບ ັ ນ ດ າ ວ ິ ສ າ ຫ ະ ກ ິ ດ ທ ີ ່ ຜ ະ ລ ິ ດ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ທ ີ ່ ມ ີ ຄ ຸ ນ ນ ະ ພ າ ບ ຕ ່ ໍ ່ ແ ລ ະ ລ າ ຄ າ ແ ພ ງ ກ ວ ່ າ

ວັດແທງ ການຜະລິດທັງໝົດ ນັບແຕ່ຂອດຊື້ວັດຖຸດິບ ຈົນເຖິງຂອດຈໍ
ໜ່າຍຜະລິດພັນ. ເງື່ອນໄຂສໍາຄັນອັນດັບໜຶ່ງ ເພື່ອໃຫ້ນັດາທິວໜ່ວຍ
ເສດຖະກິດປະຕິບັດສິດເປັນເຈົ້າຕົນເອງໃນການທຸລະກິດໄດ້ນັ້ນ ເຂົາ
ຕ້ອງມີສິດເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ທາງດ້ານການເງິນ. ທັດສະນະອັນນີ້
ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງ ໂດຍພື້ນຖານ ໃນການພົວພັນລະຫວ່າງ
ນັດາທິວໜ່ວຍເສດຖະກິດຣາກຖານ ກັບອົງການການເງິນ ແລະທະ
ນາຄານ.

ສິດເປັນເຈົ້າຕົນເອງໃນການທຸລະກິດຂອງນັດາທິວໜ່ວຍເສດ
ຖະກິດ ຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີ<u>ສິດເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ທາງດ້ານແຜນການ
ອຸກຖອຍ</u>, ເພາະວ່າ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກໄດ້ຖືກຮອບຄອບ ຈາກສາ
ມາດບົ່ມຊ້ອນຂອງນັດາທິວໜ່ວຍຣາກຖານເທົ່າກັນກັບເຂົາເອງ. ດັ່ງ
ນັ້ນ, ນັດາທິວໜ່ວຍຣາກຖານ ຕ້ອງເສີມຂະຫຽາຍຄວາມຈາກສາ
ມາດບົ່ມຊ້ອນທຸກຢ່າງຂອງຕົນ ເພື່ອສ້າງແຜນການຜະລິດ ໃນລະດັບ
ສູງສຸດຂຶ້ນ.

ທິດນໍາໃນການດັດແປງກົນໄກຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດຄື: ຕ້ອງ
ດໍາເນີນໄປຢ່າງເດັດດຽວ, ເຮັດເທື່ອລະກ້າວຢ່າງໜັກແໜ້ນ, ເຮັດ
ຢ່າງຂາດຕົວ, ແຕ່ແກ່ຍາວ, ເຮັດຢ່າງເປັນລະບົບ, ຄົບຊຸດ, ເພີ່ມ
ເຕີ່ມ ແລະດັດແປງໃຫ້ດີຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ຕາມແນວຄິດຮັກສາ ເດີ່ມ
ແລະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ໄດ້ຄົບຖ້ວນຍອດຢ່ຽມຍາດດຽວໂລດ.

ເພື່ອຮັບປະກັນການພັນໄປສູ່ ກົນໄກໄລ່ລຽງທຸລະກິດສັ່ງຄົມນິ
ຍົມຢ່າງຂາດຕົວ, ພວກເຮົາ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດບາງທິດທາງ

ตามตางลุมน้ำ:

๘.๔.๘.๑ - ต้องแก้ไขสายพ้อพันละหว่างสิดเป้นเจ้าตัมเองในการทุละกิดของบันดาหิ้อพ้อยเสดถะกิดธากถาม้บการมนำพาลอมสุมเป้นเอกะพาบของกิจักปีกาองลัด ให้ถือกต้อง.

การเคื่อมไหวเสดถะกิดย่างพาอะอิไสของปะเทดเร้าธุรกิจองใหม่สองละบับ การจัดต้องคุมคอง: ละบับ การจัดต้องคุมคองบ่ลิหาม- เสดถะกิด และละบับ การจัดต้องคุมคองการผะลิด-ทุละกิด. แต่ละละบับด้องกาอมม มิหต้อง, พาละบับณาด และพาหิต้างกันย่างจะเจ้อง, จะป้นเปกันฌมบ่ได, แต่จุ้พัดมีการพ้อพันย่างสะพิดแพ้มนำกัน.

พอกเร้าต้องใช้ทุกอิหิทางสร้างเงื่อมไข และ ความอาดสามาด เพื่อเสิมขะหยายสิดเป้นเจ้าตัมเองในการทุละกิดของบันดาหิ้อพ้อยเสดถะกิดธากถาม, เจ็ดจุบิณาดเป้นเจ้าของบันดาการจัดต้องลอมพุ้นผู้องกแรงงามในการมนำใช้กำมะสิดสังคม, ในการจัดต้องการผะลิด-ทุละกิด, ในการแจกฝาย และมนำใช้พากฌมของการองกแรงงาม. หน้าหี่ของบันดาหิ้อพ้อยเสดถะกิดธากถาม ฌมต้องตอบสะหนองความธรุกธ้องต้องการติอจิงของสังคม ทางด้านจำนอม, คุมมะพาย และปะเพดสิมค่า, การบ่ลิการ ย่างมีไหวพิบ และคิบถ้วม, ทันเวลา, ไว และถ้วยเสมทางสมหี่สุด. ย่างกเร้ดได้คีเมือ

ນັ້ນ ບັນດາທິດໜ່ວຍເສດຖະກິດຣາກຖານ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການເອງໃນ
ການນຳໃຊ້ຊັບສົມບັດ,ທຶນຮອນທັງພົດທີ່ລັດໄດ້ມອບພາຍໃຫ້ຄຸມຄອງ,
ເປັນເຈົ້າການໃນການວາງແຜນການ,ເຊື່ອຊຸກຍູ້ເສດຖະກິດແລະ
ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເຄື່ອນໄຫວ ຜະລິດ-ທຸລະກິດ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ
ເຊັ່ນ ການຮ່ວມທຸລະກິດ, ການສຳພັນເສດຖະກິດ, ການຊື້ການ
ຂາຍ, ການຂາອອກ-ຂາເຂົ້າຕາມທິດທາງ, ແຜນການ ແລະ ບັນ
ດາມະໂຍບາຍຂອງລັດ, ເຮັດໃຫ້ການຜະລິດ, ການຈ່ລະຈອນ,
ການແຈກຢາຍ ແລະການຊົມໃຊ້ ຕິດພັນກັນ, ຮັບປະກັນໃຫ້ທຶດແທນ
ທຶນຄືນ ແລະມີຜົນກຳໄລ ເພື່ອການສະສົມໃຫ້ລັດ, ເພື່ອການຜະລິດ
ສຳເປີດກວ້າງ ແລະຍົກສູງປະສິດທິຜົນ, ຜະລິດຕະພາບ, ຄຸນນະ
ພາບ ແລະຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກຂອງການ
ຜະລິດ-ທຸລະກິດ ແລະປ່ຽນແປງຊ່ວຍການເປັນຢູ່ຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ
ໃຫ້ດີຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ຮັບປະກັນການຮັບຜິດຊອບຕໍ່ເອງທັງ
ພົດ ກົງກັບໜ້າທີ່ຜົນຂອງການຜະລິດ-ທຸລະກິດຂອງຕົນ, ເຮັດໃຫ້ຜົນ
ປະໂຫຍດຂອງລວມໝູ່ຜູ້ອອກແຮງງານ ຕິດພັນໂດຍກົງ ກັບຜົນປະ
ໂຫຍດຂອງລັດ ແລະຂອງຜູ້ອອກແຮງງານແຕ່ລະຄົນ.

ໃນຖານະເປັນຂັ້ນນຳພາຄຸມຄອງທົ່ວສັງຄົມ ແລະ ກໍເປັນຂັ້ນ
ເທິງຂອງວິສາຫະກິດ,<u>ບັນດາການຈັດຕັ້ງບໍລິຫານ-ເສດຖະກິດ</u> ຕ້ອງ
ຮັບປະກັນເງື່ອນໄຂອັນຈຳເປັນຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ເສດຖະກິດທັງພົດ,
ໃຫ້ບັນດາພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ແລະໃຫ້ແຕ່ລະວິສາຫະກິດຂະຫຍາຍ
ຕົວຢ່າງສະດວກສະບາຍ, ຕ້ອງປົກປັກຮັກສາ ແລະຂະຫຍາຍການ

ສິດທິ່ອປ່ອງຢຸ້ມ, ການະສິດລວມໝູ່ ແລະ ການະສິດອັນຊອບທຳຂອງ ບັນດາພາສ່ອນເສດຖະກິດອື່ນໆ, ພ້ອມກັນນັ້ ນ ກໍ່ພາລະບົດບາດ ດ້ ານ ລຸ ມ ນ:

- ວາງບັນດາຍຸດທະສາດເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະວິທະຍາ ສາ-ເຕັ ນິ ກ, ວາງແຜນການົດສ້ ງ ລວມຂອງ ເສດຖະກິດແຫ ງ ຊາ ດ, ສ້ າ ງແຜນການົດຂອງ ຂະ ເໜ ງ ການ ແລະ ເຂ ດ ພ ລ ດ, ສ້ າ ງ ແລ ະ ຄຸ ມ ຄຽ ງ ແຜ ນ ການ ເສ ດ ຖ ະ ກິ ດ ແ ຫ ງ ຊ າ ດ ແ ລ ະ ສ ້ າ ງ ບ ັ ນ ດ າ ໂ ຄ ງ ການ ພ ັ ດ ທ ະ ນ າ ຢ ່ າ ງ ມ ີ ຈ ຸ ດ ໝ ັ ກ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ .

- ການົດຍຸດທະສາດຄຸ ມ ຄ ອ ງ , ປ ະ ກ າ ດ ໃ ຊ ມ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ແ ລ ະ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ມ ື ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຢ ່ າ ງ ເ ປ ັ ນ ລ ະ ບ ົ ບ ຄ ົ ບ ຊ ຸ ດ ເ ຊ ັ ່ ນ : ລ າ ຄ າ , ເ ງ ິ ນ ເ ດ ືອ ນ , ການ ເ ງ ິ ນ , ສ ິ ນ ເ ຊ ື ່ ອ , ການ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ທ າ ງ ດ ້ ານ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ກ ັ ບ ຕ ່ າ ງ ປ ະ ເ ທ ດ , ຂ ຸ ດ ຄ ົ ້ ນ ພ ັ ດ ທ ະ ນ າ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ... ເ ພ ື ່ ອ ຈ ຳ ນ ວ ຍ ຄ ວ ບ ຄ ຸ ມ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ໃ ຫ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຕ ົ ວ ຕ າ ມ ຈ ຸ ດ ພ າ ຍ ຂ ອ ງ ແ ຜ ນ ການ ແ ຫ ງ ລ ັ ດ .

- ເ ພ ີ ່ ມ ທ ະ ວ ີ ການ ຫ ວ ດ ກ າ ການ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ມ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ແ ລ ະ ກ ິ ດ ພ າ ຍ .

ເ ມ ື ່ ອ ເ ປ ັ ນ ເ ຊ ັ ່ ນ ນ ັ ້ ນ ການ ດ ັ ດ ແ ປ ງ ກ ົ ນ ໄ ກ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ເ ທ ິ ່ ງ ນ ີ ້ ຕ ້ ອ ງ ເ ພ ີ ່ ມ ໃ ສ ່ ເ ສ ີ ມ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ສ ິ ດ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ຂ ອ ງ ເ ອ ງ ໃ ນ ການ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ຂ ອ ງ ບ ັ ນ ດ າ ຫ ົ ວ ໜ ່ ວ ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ແ ລ ະ ການ ຍ ົ ກ ສ ູ ງ ປ ະ ສ ິ ດ ທ ິ ຜ ົ ນ ແ ຫ ງ ການ ນ ຳ ພ າ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ຂ ອ ງ ບ ັ ນ ດ າ ອ ົ ງ ການ ບ ໍ ລ ິ ຫ ານ - ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ , ແ ກ ໄ ຂ ພ າ ວ ະ ລ ວ ມ ສ ຸ ນ ອ າ ດ ຍ າ ສ ິ ດ ບ ໍ ລ ິ ຫ ານ ເ ກ ົ ່ ງ ກ ຸ ມ ແ ລ ະ ການ ແ ຊ ກ ແ ຊ ງ ຢ ່ າ ງ ບ ັ ງ ອ າ ດ ຂ ອ ງ ບ ັ ນ ດ າ ອ ົ ງ ການ ບ ໍ ລ ິ ຫ ານ - ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ນ ການ

ເຄື່ອງ ໄຫວ ການ ຜະລິດ-ທຸລະກິດ ປະຈຳວັນ ຂອງ ບັນດາ ຫົວໜ່ວຍ ເສດ ຖະກິດ, ພ້ອມ ກັນ ນັ້ນ ກໍ ລົບ ລ້າງ ສະພາ ວະ ເອ ອ ຍ ອີ ງ, ຂາດ ຄວາມ ຮັບ ຜິດ ຊອບ, ເຄື່ອງ ໄຫວ ບໍ ປະ ສິດ ທິ ຜົນ ຂອງ ບັນດາ ຫົວໜ່ວຍ ການ ຜະລິດ -ທຸລະ ກິດ.

๘.๔.๘.๘ - ດັດ ແປງ ການ ພັ ເປັ ນ ແຜນ ການ.

ການ ຂະ ຫຍາຍ ເສດ ຖະ ກິດ ຢ່ າ ງ ມີ ແຜນ ການ ເປັ ນ ຈຸດ ພິ ເສດ ທີ່ ສຸ ດ ຂອງ ເສດ ຖະ ກິດ ສັ ງ ຄົ ມ ນິ ຍົ ມ. ແຜນ ການ ຕ ອ ງ ເປັ ນ ຈຸ ດ ເລີ ມ ຕົ ນ ຂອງ ທຸ ກ ການ ເຄື່ອງ ໄຫວ ເສດ ຖະ ກິດ-ສັ ງ ຄົ ມ. ໝາຍ ຄວາ ມ ວ ່ າ ທຸ ກ ການ ເຄື່ອງ ໄຫວ ເສດ ຖະ ກິດ-ສັ ງ ຄົ ມ ຢູ ່ ໃ ນ ປະ ເທ ດ ເຮົ າ ຕ ອ ງ ດຳ ເນີ ນ ໄປ ຕາ ມ ທິ ດ ທາ ງ ແລະ ໜ້ າ ທີ ່ ຂ ອ ງ ແຜ ນ ການ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ - ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ໃ ນ ແ ຕ ່ ລ ະ ໄ ລ ຍ ະ, ຕ ອ ງ ເ ລ ີ ມ ຈ າ ກ ການ ດຸ ນ ດ ຽ ງ ອັ ນ ຕ ົ ງ ໜ ້ າ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ບັ ນ ດ າ ຈ ຸ ດ ໝ າ ຍ, ຄ ວ າ ມ ຮ ຽ ກ ຮ ້ ອ ງ ຕ ອ ງ ການ ອັ ນ ລ ະ ອ ຽ ດ ແ ລ ະ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ ປ ະ ຕິ ບ ັ ດ ໃ ນ ຕ ົ ວ ຈ ິ ງ, ກ ອ ນ ອ ື ່ ນ ໝ ົ ດ ເ ຊ ິ ນ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ ທ າ ງ ດ ້ ານ ຊ ັ ບ ພ ະ ຍ າ ກ ອ ນ, ເ ຮ ົ ່ ງ ງ ານ ແ ລ ະ ການ ເ ງ ິ ນ. ມ ີ ແ ຕ ່ ສ ່ ວ ນ ງ ແ ຜ ນ ການ ຕ າ ມ ຫ ລ ັ ກ ການ ດ ັ ງ ກ ່ າ ວ ມ າ ຈ ຶ ່ ງ ຈ ະ ຮ ັ ບ ປ ະ ກ ັ ນ ໃ ຫ ້ ແ ຜ ນ ການ ມ ີ ລ ັ ກ ສ ະ ນ ະ ດຸ ນ ດ ຽ ງ ແ ລ ະ ເ ໝ າ ະ ສ ົ ມ ຕ ົ ວ ຈ ິ ງ ໄ ດ ້.

ເພື່ ອ ເສີ ມ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ສ ິ ດ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ຕ ົ ນ ເ ອ ງ ໃ ນ ການ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ, ລ ັ ກ ສ ະ ນ ະ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ການ ແ ລ ະ ປ ະ ດ ິ ດ ສ ້ າ ງ ໃ ນ ການ ວ າ ງ ແ ຜ ນ ການ ແ ລ ະ ຮ ັ ບ ປ ະ ກ ັ ນ ການ ດຸ ນ ດ ຽ ງ ອ ັ ນ ເ ໝ າ ະ ສ ົ ມ ຕ ົ ວ ຈ ິ ງ ຈ າ ກ ສ າ ກ ຖ ານ ຂ ຶ ້ ນ ມ າ ນ ັ ້ ນ, ລ ັ ດ ມ ີ ແ ໝ ວ ຍ ๘ ຕ ົ ວ ເ ລ ກ ຄ າ ໝ າ ຍ ກ ົ ດ ຄ ຳ ສ ັ ່ ງ ເ ຫ ົ າ ມ ັ ນ ໃ ຫ ້ ສ າ ທ ະ ກ ິ ດ ຄ ື : ຕ ົ ວ ເ ລ ກ ຄ າ ໝ າ ຍ ກ ຽ ວ ກ ັ ບ ຜ ະ ລ ິ ດ ພ ັ ດ ຕ ໍ ່ ໂ ດ ຍ ມ ີ ຈ ຳ ນ ວ ນ ແ ລ ະ ຄ ຸ ນ ນ ະ

พายที่รับปะกันมาดถามเต้มิก ขลุคุมคำ ๒ๆ ผ้มผะลิดสิ่มค้าที่ปะติบัด และต้อเลภคาดพายกรอกับบันดาธอๆมอบเข้าๆบปะมาม. เผ้มทะอิ๊ดบาด ๒ๆบันดาทำมิดพายเสดถะกิด-เต้ามิก และบันดาต้อเลภคาดพายเมะมำ. ต๋ๆถือทามอาๆแผ้มทามไลยะยาวเป้มอันสำคัม, ต๋าหม้มีกเฒ่มแผ้มทาม ๕ ปี. ต๋ๆอาๆแผ้มทามที่สาๆพั้มถาม และ แผ้มทามพ้อพั้มทาๆถาม เสดถะกิดกับต่าๆปะเทดใท้ดิ, เพาะอา แผ้มทามสๆๆย่างมีทามพ้อพั้มหลายที่สุด กับทามสาๆโคๆปะกอบเสดถะกิดที่สัมเหดสิ่มผ้ม, พ้อมกันมั้ม ที่ต๋ๆมีทามลัดอาๆแผ้มทามแต่ละปีใท้ดิ, โดยสะเพาะเฒ่มแผ้มทามผะลิด และ เกับขุผะลิดพั้มทะสิกำ-ป่าไม้ และแผ้มทามขาๆๆก.

ในเว้อมไขที่ปะเทดเราม้มีหลายพากสอมเสดถะกิดมั้มบันทาสำคันเฒ่มต๋ๆรู้สึ่มทิบละหว่าๆแผ้มทามแห่งลัดกับบันดามะโยบายไม่ว้ดเสดถะกิดย่างกันกรอ และเป้มเอกะพาบกันบันพั้มถามทามสึ่มทิบบันดาผ้มปะโหรดหาๆเสดถะกิด ย่างถิกต๋ๆ อันเมใส่พาบันดาพากสอมเสดถะกิดเข้าสู่อ้างโคๆอมขๆๆแผ้มทามแห่งลัด.

เพื่อรับปะกันใท้แผ้มทามผะลิด,จ้ละจอม,เคยาย... มีลักสะมะดุมดรๆ และ เหดต้อจิ๋งมั้ม ต๋ๆเอ้าความสามาดในทามผะลิด ติดพั้มกับความต๋ๆทามในทามใจ้สอย, เอ้าทามใจ้จ่ายเข้าในทามผะลิด-ขุละกิด ติดพั้มกับทามตีลาคา

ของตะหลาก, พายความอา ต้องเอาแผมกามติดพันกับตะหลาก, ต้องธุมใจ้กิดเพมคุมคา, กามผิอพันละหอาง กามสะหมองกับความต้องกาม และ กามผิอพันสัมคา-เงินตา เข้าในกามหันเป็นแผมกามยางมีไหอิบ. ยอมเมอมัน แผมกามจ้งต้องไดสางแตราภถามข้มมา, จากกาม เจ้มขผูกพันเสดถะกิด, โดยอิงใส่ความธรุกธองต้องกามติอจิงทางถาม จำมอม, คุมมะพาบ และปะเพดผะลิดพัน, กิดกามบลกาม.

เอาเถิงแผมกาม เมมเอาเถิงบันหาโคงปะกอบ,อัดตาสอม, จังหวะ และกามสัมสอม. ยอมเมอมัน ต้องถือหลักกามหันเป็นแผมกามตามละเพงกาม, ตามเขดแคอม และกามสัมสอมละหอางละเพงกาม เป็นอันสำคัน. ฝูปะเหตุเราปะจุบันมี โคงปะกอบละเพงกามยังขาดความสัมสอมฝู. บันดาหอง ถ้ม, บันดาบลเอม ที่เงอมไขหันมะจุาด, เสดถะกิด, สังคมแตกตางกัน. ยอมเมอมัน กามสางแผมกามต้องสุมใส่เร็ดใหโคงปะกอบละเพงกามมีความสัมสอม เป็นถ้มเมมต้องสาง โคงปะกอบกะสิกำ-ปา ไม-จุดสาหะกำขึ้นใหได และถมดรงละหอางเงอมไข, ความสามาด กับความธรุกธองต้องกามติอจิงของแตละหอง ถ้ม, ของแตละบลเอม. ยอมเมอมัน ฝูปะเหตุเราปะจุบันมี แลองจิงต้อง เป็นหัวพอยยุดหะสาด, เป็นหัวพอยแผมกามธอบถาม และต้องสูจุมเปิดหอางอรกามแผมกามฝูถ้มเมือง.

๔.๔.๘.ม - <u>ນຳໃຊ້ລະບົບນະໂຍບາຍແລະໄມ້ງັດເສດຖະກິດຢ່າງມີໄຫວພິບ ແລະຄືກຕ້ອງ</u>.

- <u>ກຽວກັບການເງິນ-ສິນເຊື່ອ</u>.

ສົ່ງເສີມຄວາ ແລະປະກາດໃຊ້ນົດນະໂຍບາຍໄມ້ງັດທາງດ້ານການເງິນ, ທະນາຄານ ເໝໃສ່ຊຸກຍູ້ການຜະລິດທຸລະກິດ ແລະ ປະຕິບັດລະບຽບ ໄລລຽງທຸລະກິດສ້ງຄົມນິຍົມ, ລະອຽດຄົ້ງນີ້:

<u>ກຽວກັບທຶນ</u>: ເໝໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທິດທາງຫລຸດຜ່ອນທຶນຈາກການລ້ງທຶນໂດຍກ້ງຂອງ້ງບປະມານ, ເພີ່ມການລ້ງທຶນດ້ວຍການສິນເຊື່ອ ແລະທຶນທ້ນເອ້ງ. ສະເພາະທຶນສ້າງພື້ນຖານລັດຈະລ້ງທຶນເຂ້າໃສ່ກິດຈະການໃຫຽ່ທາງດ້ານການຜະລິດ ແລະ ອ້ງປະກອບໂຄ້ງລ່າ, ແລະບົນດ້ານກິດຈະການທີ່ບໍ່ດຳເນີນການຜະລິດ. ສ່ວນກິດຈະການອ້ນ້ອຍກະດ້ ຄ້ວ່ອສາຫະກິດໃດຕ້ອງການທຶນສ້າງພື້ນຖານ ເໝໃຫ້ກູ້ຢືມທຶນຈາກທະນາຄານ ແລະນຳໃຊ້ຄ້ງຂອງ້ວ່ອສາຫະກິດເອ້ງ.

<u>ກຽວກັບທຶນໝຸນວຽນ</u>: ລັດຈະເບີ່ກ່າຍໃຫ້ແຕ່ເທ່ອດຽວ ໃນເບ້ອ້ງຕ້ນສ ຳລັບວ່ອສາຫະກິດທ້ໝ ່ເຂ ້າສູ່ການຜະລິດໃໝ, ຄ ວ່ ວ່ອສາຫະກິດນ້ນໝ ່ ຕ້ອ້ງການທຶນໝ ່ ເໝໃຫ້ກູ້ຢືມທຶນຈາກທະນາຄານ.

<u>ກຽວກັບທຶນຫລຸຽທຽມພ້ນຖານ:</u> ສ ຳລັບນົດ ວ່ ອສາຫະກິດທ້ລັດເປ້ນຜ້ລ ້ ງທຶນ ໂດຍກ ້ ງໃຫ້ນລັດຈະລ ້ ງທຶນຫລຸຽທຽມພ ້ ນຖານ ໄວ ້ ໃຫ ວ ່ ອສາຫະກິດສ ວ ນໜ ້ ງ ໂດຍ ອ ້ ງຕ ້ ນຄ ວ ນ ຽ ຽ ອ ້ ງ ຕ ້ ອ ້ ງ ກ ນ ເ ໜ ້ ງ ກ ນ

ຂະຫຽາຍການຜະລິດຕາມລວງເລິກຂອງແຕ່ລະອີສາຫະກິດ.

ດ້ານແຈກຢາຍ ແລະ ການຄ້າ.

ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມຕ້ອງການຂອງປະຊາຊົນ ມີ ຜົນປະໂຫຍດ, ເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງ ເໝາະສົມຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ທີ່ຜະລິດໂດຍກົງ. ການ ເກັບພາສີອາກອນ ທຸລະກິດນິຕິບຸກຄົນ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ເພົາ ປົກກະຕິໃນ ໄລຍະ ແຕ ມີ ຫາ ๕ ປີ. ສ້ຳລັບ ບັນດາ ຄ້ອງຂອງ ອີສາຫະກິດ, ຄະນະອຳນວຍການ ແລະ ລວມໝູ່ ຜູ້ອອກແຮງງານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າ ທີ່ ເຂົ້າ ຮ່ວມ ປະ ຊຸມ ເພື່ອ ຮັບ ປະ ກັນ ຂະ ຫຽ ຍ ການ ຜະ ລິດ, ປ່ຽນ ແປງ ວິ ທີ ການ ເປັ ນ ຢ່ າ ງ ດ ີ ເພື ່ ອ ຮັ ບ ປະ ກັ ນ ຂະ ຫ ຽ ຍ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ , ປ ່ ຽ ນ ແ ປ ງ ວ ິ ທ ີ ການ ເປ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ດ ີ ເ ພ ື ່ ອ ຮ ັ ບ ປ ະ ກ ັ ນ ຂ

ລະສະສາງໃນເສດຖະກິດ, ທັນເວົ້າລະບົບທະນາຄານທັງໝົດໄປສູ່ ລະບຽບເປັ້ເຈົ້າຕົນເອງໃນການທຸລະກິດ, ເຮັດໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງ ເງິນຕາ, ສິນເຊື່ອ, ແລະ ການຊຳລະສະສາງຕິດພັນກັບຂະບວນວິ ວັດແຫ່ງການຜະລິດ ແລະຈຳລະຈອນ. ປຽນແປງ ໂຄງປະກອບຂອງ ທຶນໃຫ້ກູ້ຢືມ, ເປີດກວ້າງການໃຫ້ກູ້ຢືມແກ່ນັດາຂະແໜງກະສັກ-ປາໄນ, ເປັ້ຕົ້ນເຊັ່ນຂະແໜງທີ່ຜະລິດສິນຄ້າຂາອອກ, ຂະແໜງອຸດ ສາຫະກຳປຸງແຕ່ງຜະລິດພັນກະສິກຳ ແລະຂະແໜງບັດຖະກຳ, ຈັດ ຕັ້ງການຈຳລະຈອນເງິນຕາຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະເຂດພູດອຍໃຫ້ດີ ຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ເພື່ອກະຕຸ້ນການຜະລິດສິນຄ້າ. ໄປພ້ອມກັບການ ຄຸ້ມຄອງຂາອອກ-ຂາເຂົ້າ, ພວກເຮົາ ຕ້ອງເຮັດວຽກຄຸ້ມຄອງເງິນ ຕາຕ່າງປະເທດໃຫ້ດີຂຶ້ນກວ່າ, ມີນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການ ອັນຕ້ອງໜ້າ ເພື່ອເກັບເອົາເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າໃນມືຂອງລັດ. ເປີດກວ້າງການຊຳລະດ້ວຍເງິນໂອນຜ່ານທະນາຄານດ້ວຍຫລາຍຮູບ ການທີ່ເໝາະສົມ, ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມສະດວກ, ວ່ອງໄວ ແລະ ທັນການ.

ການພົວພັນທັ່ງໜົດລະຫວ່າງທະນາຄານ ກັບຣາກຖານການ ຜະລິດທຸລະກິດ ລ້ວນແຕ່ຕ້ອງຜ່ານການເຊັ້ນຂໍ້ຜູກພັນ.

ດັດແປງບັນດາລະບຽບການອັດຕາດອກເບ້ຍກູ້ຢືມ ແລະ ເງິນຝາກທະນາຄານ, ອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ດັດແປງລະບຽບທຳນຽມຕ່າງໆ ຂອງການເງິນ ແລະທະນາຄານ ອັນ ເໝາະສົ້ນກັບໄລຍະໃໝ່ ລັກສະນະມີມ ມອນ, ໄຫວພິບ, ມີປະສິດທິຜົນ

ແລະສ່ວນຄ່ວງກັບແຕ່ລະຂົງເຂດ, ແຕ່ລະພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ໃນ
ແຕ່ລະໄລຍະ.

ຄຸນຫາກປະຕິບັດນັນດາວຽກງານດ່ວນກ່ວເທ່ງນີ້ໄດ້ດີລະເປັ
ນການສ້າງເງ່ອນໄຂເຮັດໃຫ້ການເຄ່ອນໄຫວຕ່າງໆ ຂອງການ ເງ່ນ
ແລະທະນາຄານຕິດພັນກັບການຜະລິດທຸລະກິດຢູ່ພາຍໃນປະເທດແລະ
ການຂາ99ກ-ຂາເຂົ້າ, ເງ່ນຕິດພັນກັບສ່ນຄ້າ,ລາຍຮັບ ຕິດພັນກັບ
ລາຍຈ່າຍ, ກ່ວໄປເຖ່ງດຸນດ່ຽງງົບປະມານ, ດຸນດ່ຽງເງ່ນສົດ,
ເຮັດໃຫ້ຕະຫລາດ ແລະລາຄາເປັນປົກກະຕິ, ຮັກສາຄວາມສາມາດ
ຊ້ຂອງເງ່ນ ແລະເພ່ມຮອບໝຸນຂອງເງ່ນໃຫ້ໄວ້ນ, ປັບປຸງການເງ່ນ
ແຫ່ງຊາດໃຫ້ມັນມ້ສະຫງົບປົກກະຕິ, ສ້າງປະຫ່ມັດໄລ ໃຫ້ແກ
ການຂະຫຍາຍການຜະລິດ ແລະປ່ວແປງຊ່ວດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາ
ຊ່ນເທ່ງລະກ້າວ.

- <u>ກ່ຽວກັບລາຄາ</u>: ໃນເງ່ອນໄຂ ແລະສະພາບການເສດ
ຖະກິດຂອງປະເທດເຮົາໃນປະຈຸບັນນ້, ການໄຫວຕ່ວທາງດ້ານລາ
ຄາ ເປັນປະກົດການພາວະວ່ໄສ້ນ້ຳ.

ລາຄາຕ່ອງກ່ານົດຂ້ນບົນພ້ນຖານຄຸນຄ່າ, ມ່ການຄິດໄລ່ເຖ່ງ
ການພ່ວພັນລະຫ່ວາງການສະໜອງກັບຄວາມຕ່ອງການ ແລະ ຄວາມ
ສາມາດຊ້ຂອງເງ່ນ. ເພ່ອເຮັດໃຫ້ລາຄາກາຍເປັນເຄ່ອງມ້ນ້ແໜລມ
ຄົມຢ່າງແທ້ຈ່ງ ຂອງນະໂຍບາຍເສດຖະກິດ-ສ້ງຄົມ, ກະຕຸກຸຫຼ້ນ
ການຜະລິດ, ຊຸກຍ້ການຈ່ລະຈອນ, ດັດສ່ມການສະໜອງແລະຄວາມ
ຕ່ອງການຢ່າງສ່ມເຫດສ່ມຜົນນ້ ພວກເຮົາຕ່ອງເບ່ງຂ່ນຄຸມຄອງລາ

ຄາໃຫ້ເໝາະສົມ ລະຫວ່າງສູນກາງ, ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ກັບບັນດາທ້ອໜ່ວຍເສດຖະກິດຣາກຖານ. ລາຄາວັດຖຸປະກອນ ແລະ ສົ່ນຄ້າຍຸດທະສາດ ຕ້ອງເນ້ນສູນກາງ ເປັ້ນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຢ່າງ ເປັ້ນເອກະພາບໃນທ້ອປະເທດ. ລາຄາສົ່ນຄ້າບາງຊະນິດທ້ອງຖິ່ນສາທະກຳທ້ອງຖິ່ນຜະລິດອອກ ເຊ່ິງຈຳໜ່າຍຢູ່ໃນຂອບເຂດທ້ອງຖິ່ນນ້ັ ອ ່ ໍ ມ ໍ ອາດຈະມ ໍ ອ ໍ ໃຫ້ທ ໍ ອ ໍ ງຖິ ່ ນ ໍ ຄຸ ້ ມ ຄ ໍ ອ ໍ ງ. ລ ໍ າ ຄ ໍ ານ ໍ ົ ່ ຄ ໍ ານ ໍ ບ ໍ າ ງ ຊ ໍ ະ ນ ິ ດ ທ ໍ ີ ່ ບ ໍ ສ ໍ ຳ ຄ ັ ນ ແ ລ ະ ຜ ະ ລ ິ ດ ອ ອ ກ ໝ ໍ ົ ດ ຫ ລ ວ ງ ຫ ລ າ ຍ ນ ໍ ົ ອ ງ ສ ໍ າ ມ າ ດ ກ ຳ ນ ິ ດ ຕ າ ມ ກ ານ ຕ ົ ກ ລ ົ ງ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ອ ໍ ສ ໍ ານ ໍ ົ ກ ທ ະ ກ ິ ດ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ກ ັ ບ ວ ິ ກ ານ ຈ ຳ ໜ ່ ໍ າ ຍ ໂ ດ ຍ ວ ິ ທ ີ ໃ ສ ຂ ອ ບ ເ ຂ ດ ລ າ ຄ ໍ ານ ໍ ົ ຂ ອ ງ ສ ູ ນ ກ າ ງ ຫ ລ ື ອ ຳ ນ າ ດ ກ ານ ປ ົ ກ ຄ ອ ງ ທ ້ ອ ງ ຖ ິ ່ ນ ກ ຳ ນ ິ ດ ອ ອ ກ. ໃ ນ ເ ງ ື ່ ອ ນ ໄ ຂ ປ ະ ຈ ຸ ບ ັ ນ ເ ຊ ່ ິ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຍ ັ ງ ມ ີ ກ ານ ໄ ຫ ວ ຕ ິ ວ ຫ ລ າ ຍ ຢ ູ ່ ນ ັ ມ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ລ າ ຄ າ ຕ ້ ອ ງ ມ ີ ໄ ຫ ວ ພ ິ ບ , ບ ໍ ່ ຕ າ ຍ ຕ ົ ວ ຢ ່ າ ງ ແ ຂ ງ ກ ະ ດ ້ າ ງ. ນ ັ ນ ດ ້ ວ ຍ ວ ິ ທ ີ ຄ ຸ ້ ມ ຄ ອ ງ ລ າ ຄ າ ຕ ້ ອ ງ ຕ ິ ດ ຕ າ ມ ລ າ ຄ າ ຕ ະ ຫ ລ າ ດ ພ າ ຍ ໃ ນ ແ ລ ະ ຕ ະ ຫ ລ າ ດ ສ າ ກ ົ ນ ຢ ່ າ ງ ເ ປ ັ ນ ປ ະ ຈ ຳ ເ ພ ື ່ ອ ຄ ວ ບ ຄ ຸ ມ ຄ ວ າ ມ ເ ຄ ື ່ ອ ນ ໄ ຫ ວ ຂ ອ ງ ລ າ ຄ າ ແ ລ ະ ນ ຳ ສ ະ ເ ໜ ີ ກ ານ ດ ັ ດ ແ ປ ງ ລ າ ຄ າ ໄ ດ ຢ ່ າ ງ ທ ັ ນ ກ ານ ແ ລ ະ ສ ອ ດ ຄ ອ ງ ກ ັ ບ ສ ະ ພ າ ບ ກ ານ ໃ ໝ ່ . ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ລ າ ຄ າ ທ ີ ່ ຖ ຸ ກ ຕ ້ ອ ງ ເ ໝ າ ະ ສ ົ ມ ເ ປ ັ ນ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ມ ື ໃ ນ ການ ປ ັ ບ ປ ຸ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ໂ ດ ຍ ລ ວ ມ ແ ລ ະ ການ ປ ັ ບ ປ ຸ ງ ລ ະ ດ ັ ບ ຊ ີ ວ ິ ດ ການ ເ ປ ັ ນ ຢ ູ ່ ການ ກ ິ ນ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ໂ ດ ຍ ສ ະ ເ ພ າ ະ ແ ມ ່ ນ ການ ປ ັ ບ ປ ຸ ງ ລ ະ ດ ັ ບ ລ າ ຍ ຮ ັ ບ ຂ ອ ງ ຊ ົ ນ ນ ະ ບ ົ ດ ຊ ົ ນ ນ ະ ບ ົ ດ ແ ລ ະ ຊ ົ ນ ນ ະ ບ ົ ດ ຊ ົ ນ ນ ະ ບ ົ ດ ເ ພ ື ່ ອ ເ ປ ັ ນ ແ ຮ ງ ຈ ູ ງ ໃ ຈ ໃ ຫ ້ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ໄ ດ ້ ເ ພ ີ ່ ມ ທ ະ ວ ີ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ແ ລ ະ ການ ປ ະ ຢ ັ ດ ປ ະ ຢ ັ ນ ນ ຳ ໃ ຊ ້ ຊ ັ ບ ພ ະ ຍ າ ກ ອ ນ ທ ີ ່ ມ ີ ຢ ູ ່ ໃ ຫ ້ ເ ກ ີ ດ ຜ ົ ນ ປ ະ ໂ ຫ ຍ ດ ສ ູ ງ ສ ຸ ດ ຕ ໍ ່ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ໂ ດ ຍ ລ ວ ມ ແ ລ ະ ຕ ໍ ່ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ທ ຸ ກ ຄ ົ ນ ໃ ນ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ັ ້ ນ ເ ອ ງ.

ຕ ້ ອ ງ ເ ອ ົ າ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ເ ປ ັ ນ ພ ິ ເ ສ ດ ເ ຖ ິ ງ ວ ັ ດ ຕ າ ລ າ ຄ າ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ສ ົ ມ

ຄ້າຈຸດສາທະກຳ ກັບສິນຄ້າກະສິກຳປ່າໄມ້. ອັນນັ້ນ ເປັນບັນຫາພື້ນ ຖານຂອງນະໂຍບາຍລາຄາ, ມັນມີຄວາມໝາຍອັນສຳຄັນທາງ ເສດ ຖະກິດ, ການເມືອງ ແລະສັງຄົມ. ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າແລະ ກຳນົດນັ້ນດ້ວຍ ການຜະລິດຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ແລະສົມເຫດ ສົມຜົນ ອັນເໝາະສະຫຽງກັບ ການຜະລິດຢ່າງຮວດດ່ວນ, ບ່ອນໃດ ທີ່ປ່ຽນແປງອັດຕາລາຄາຕາມລຳພັງໃຈ.

- <u>ກ່ຽວກັບເງິນເດືອນ:</u> ອັນນີ້ ເປັນນະໂຍບາຍໃຫຍ່ ພວກເຮົາຕ້ອງຖືເອົາ ເປັນອັນລະອຽດທີ່ສຸດໃນນະຕິຂອງ ກົມການເມືອງ ເລກທີ ๐๕ ອັນເໝາະສະຫຽງກຳລັງແຮງຂອງ ການຜະລິດ ຢູ່ພາຍ ໃນປະເທດ ຢ່າງແຂງແຮງ ແລະປ່ຽນແປງຊົນຊັ້ນ ຂອງ ປະຊາ ຊົນໃຫ້ເຂັ້ມ ຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ.

ເງິນເດືອນຕ້ອງ ຕ້ອງຮັບປະກັນ ການຜະລິດສຳ ກຳລັງແຮງ ງານ ຂອງ ຜູ້ອອກແຮງງານ ແລະ ຄອບຄົວ ຂອງ ເຂົາ. ນະໂຍບາຍ ເງິນ ເດືອນ ຕ້ອງ ຮັບປະກັນ ລະດັບ ເງິນ ເດືອນ ຕ້ອງ, ແຕ່ ຫາ ກບໍ່ ເຖິງ ເທົ່ ແຕ່ ເງິນ ເດືອນ ໃນ ນາມ ອັນ ເທົ່ ານັ້ນ ແລະ ຕ້ອງ ກາຍ ເປັນ ໄມ້ ງັດ ເສດ ຖະກິດ ອັນ ແຂງ ແຮງ ຢ່າງ ແທ້ ຈິງ, ທັ ງ ຮັບ ປະ ກັນ ລະ ດັບ ເງິນ ເດືອນ ຕ້ອ ຈິງ ໃນ ຂັ້ນ ຕ ່ ສຸດ ແລະ ເປັນ ປົກ ກະ ຕິ, ທັ ງ ຕ້ອງ ກະ ຕຸ ກ ຊຸ ກ ຍູ້ ການ ເພີ ປະ ສິດ ທິ ຜົນ ແຫ ງ ການ ຜະ ລິ ດ ແລະ ອ ຽ ກ ງານ ຂອງ ຜູ ້ ອ ອ ກ ແຮ ງ ງ ານ ຍິ ່ ພົ ນ ຕາມ ປະ ຕິ ບັ ດ ຫ ລັ ກ ການ ແຈ ກ ຢ າ ຍ ຕ າ ມ ແຮ ງ ງ ານ ແລະ ລະ ບ ຍ ໄ ລ ລ ຽ ງ ທຸ ລ ະ ກິ ດ ສັ ງ ຄົ ມ ນິ ຍົ ມ ຢ ່ ງ ແທ ້ ຈ ິ ງ, ເ ຈ ົ ້ ງ ເ ງ ິ ນ ເ ດ ື ອ ນ ຕ ິ ດ ພ ັ ນ ກ ັ ບ ພ າ ກ ສ ່ ວ ນ ຂ ອ ງ ການ ອ ອ ກ ແ ຮ ງ ງ ານ. ພ າ ຍ ຄ ວ າ ມ ວ ່ ,ຕ ້ ອ ງ ເ ຈ ົ ້ ,ເ ງ ິ ນ

ເດືອນຕິດພັນກັບຜະລິດຕະພາບ, ຄຸນນະພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ເງື່ອນ
ໄຂຂອງກິຈກຳ ແລະຕິດພັນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຈັດກິຈ
ກຳ, ແລະຄວາມຕ້ອງການ ເຮັດໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງຜູ້ຈັດກ
ິຈກຳຕິດພັນກັບຜົນປະໂຫຍດຂອງລວມໝູ່ ແລະຂອງລັດ ນັ້ນເ
ອງ ໃສ່ເສີມຂະຫຍາຍສິດເປັນເຈົ້າລວມໝູ່, ເປັນເຈົ້າສັງຄົມ ແລະລັກສ
ະນະເປັນເຈົ້າການປະຕິສາງຂອງຜູ້ຈັດກິຈກຳງານຢ່າງແຂງແຮງ.

ພາກຕ້ອງຮັ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ກົມໄກເງິນເດືອນທີ່ກົມການເມືອ
ງ ໄດ້ວາງອອກແລ້ວນັ້ນ ເໝາະສົມຄ້ອງກັບເງື່ອນໄຂຂອງປະເທດເຮົ
ໃນປະຈຸບັນນີ້, ມັນຍັງແຕ່ບໍ່ທັນຄຸມປະໂຫຍດອັນຕ່ຳໜ້າເທົ
ນັ້ນ, ຫ່ວຍຊ່ວຍຊຸກຍູ້ໜຸນຢ່າງແຂງແຮງ ແລະຕ້ອງໝັ້ນຍົກລະ
ໂຍບາຍໄປຈັດເສດຖະກິດອື່ນໆ ຢ່າງເປັນເອກະພາບອີກດ້ວຍ. ທຸກ
ຂະແໜງການ, ທຸກຂັ້ນ ຕ້ອງສຶບຕໍ່ເຊື່ອມຊຶມບັນດາແນວຄິດຊີ້ນຳກ
ັບນະໂຍບາຍເງິນເດືອນຂອງພັກ ແລະ ຕ້ອງສືບຕໍ່ດັດແປງແກ້ໄຂ
ຄວາມຜິດພາດຕ່າງໆ ແລະເພີ່ມເຕີມນະໂຍບາຍເງິນເດືອນ ເພື
ເຮັດໃຫ້ກົມໄກເງິນເດືອນໃໝ່ນັ້ນຄົບຖ້ວນ ແລະມີປະສິດທິຜົນ.

- <u>ກ່ຽວກັບການຈ່ຽງຈອມສົມຄ່ຳ:</u> ການຈ່ຽງຈອມສົມຄ່ຳ ເປັ
ຂອດເຊື່ອມຕ່ຽງຂ່ວງການຜະລິດສົມຄ່ຳກັບການຊົມໃຊ້ ໃນຂະບວ
ວິວັດແຫ່ງການຜະລິດສຳເປີດກ້ວ້າງ. ຍ້ອນເໝາະນັ້ນສ ຳລັບປະເທດ
ເຮົາແລ້ວ ນັ້ນມີຄວາມສ ຳຄັນເປັນພິເສດ.

ທິດທາງດັດແປງກົມໄກຄຸ້ມຄອງການຈ່ຽງຈອມສົມຄ່ຳນັ້ນ
ຕ້ອງ ເຮັດເໝາະໃດລັບລ້ຽງລັກສະນະລວມສູນອຳນາດ, ເກ່ຍຫຸ

ແລະພັນໄປສູ່ລະບຽບ ໄລຽງທຸລະກິດສັງຄົມນິຍົມ, ຮັບປະກັນເຮັດ
ໃຫ້ການຜະລິດຕິດພັນກັບການໃຊ້ສອຍ ດ້ວຍສາຍພົວພັນຊື້ຂາຍໂດຍ
ກົງ, ຍາວນານ, ໝັ້ນທຽງ, ນຳເອົາສິນຄ້າໄປເຖິງມືຜູ້ໃຊ້ສອຍ
ດ້ວຍເສັ້ນທາງທີ່ສັ້ນທີ່ສຸດ, ທັນເວລາ, ມີໜ້ອຍ ແລະ ລາຄາຖືກ
ເພື່ອໜຸນຫົມໄດ້ໄວຂຶ້ນ, ເພື່ອໃຫ້ສິນຄ້າ, ເງິນ ຖືກຄ່ອງໆແລະ
ເສຽຫາຍ ເໝໃສ ສ່ວງເງື່ອໄຂກະຕຸ້ນຊຸກຍູ້ການຍົກສູງປະສິດທິຜົນ
ທາງເສດຖະກິດຂອງການຜະລິດສັງຄົມ.

ຢ່າກໃຫ້ໄດ້ເໝືອນ ຕອງເດັດດຽວພັນເອົາບັນດາອົງສາທະ
ກິດການຄ້າ, ອົງສາທະກິດສະໜອງວັດຖຸເຕັກນິກ, ອົງສາທະກິດຄົມນາ
ຄົມຂົນສົ່ງ, ໄປສະນີ ແລະ ບໍລິການ ໄປສູ່ລະບຽບໄລຽງທຸລະກິດ
ສັງຄົມນິຍົມ; ລະບ່ຽງສະພາບໜ້ຽນຂົມ, ໜ້ຽນຂອດລະຫວ່າງ
ການໃນຂະເໜງການຄ້າ, ການຕໍ່ເໜ້ນຂອດຂາຍຍົກ, ຂອດຂາຍຍ-
ຂ່ອຍ ແລະ ຄວບຄຸມຂອດຂາຍຍ່ອຍ, ສ່ວງເສີມ ຮຸບການທຸລະກິດ
ເບບວົງປິດ; ຕອງເດັດດຽວລະບ່ຽງສະພາບວັດຖຸເສັ້ນທາງ, ເກ່ົາດ
ທ້ານການຈ່ຳໜ່ວຍສິນຄ້າ, ດຳເນີນການທຸລະກິດຢູ່ແຕ່ໃນເຂດແດນ
ບໍລິຫານຂອງໃຜລາວ, ສະພາບສ່ວຍໃຊ້ບັນດາມາດຕະການກວດກາ
ດ້ານບໍລິຫານ ເພື່ອສ້າງສ່ົງເສີມຂວ້ງແລະອຸປະສັກແກ່ການຈ່ຳໜ່ວຍ
ສິນຄ້ານັ້ນ ໃຫ້ດີໄປ. ຕອງເພີ່ມທະວີການສຳພັນເສດຖະກິດ, ການ
ຮ່ວມທຸລະກິດລະຫວ່າງບັນດາທ້ອງເຂດ ບັນດາທ້ອງຖິ່ນ,
ຂະເໜງການ, ລະຫວ່າງຕະຫລາດພາຍໃນປະເທດ ກັບຕະຫລາດ
ສາກົນ ບົນພື້ນຖານເຊື່ອຂຸ່້ກພັນຊື້ຂາຍນຳກັນ ແລະຕ່າງຝ່າຍຕ່າງມີ

ຜົນ. ໃນການດັດສ້າງສັງຄົມນິຍົມໃນແນວຣົບດ້ງ ກ່ອນ ກ ເຊັ່ນດຽວ ກັນ, ພວກເຮົ່າ ຕ້ອງ ເພີ່ມທະວີການນ ຳໃຊ້ນັດາມາດຕະການ ເສດ ຖະກິດ ເຊັ່ນ ຜ່ານນັດາຮູບການຮ່ວມທຸລະກິດ, ຫຸ້ນສ່ວນ ລະຫ່ວ່າງ ລັດ ກັບ ເອກະຊົນ, ຮູບການຕ່ວແທນການຄ້າ, ເຊັ່ນ ຂ ຜູ ກ ພັນ ຊຸ ຂ ຳ ຍ ສ ສ ສ

ສະເພາະເໝາະສົມ ແລະ ຂະຫຍາຍເສັ້ນ, ລາຄາ, ຜ່ານການ, ສົ່ງເສີມ ການໃສ່ເຕົ້າໂຮມສິນຄ້າຂາອອກ-ຂາເຂົ້າ ເຂົ້າໃນມືຂອງຕົນ, ປະໃຫ້ເອກະພາບ ແລະ ບັນດາບໍລິສັດຕ່າງປະເທດສວຍໃຊ ເພື່ອຍົກລາຄາສິນຄ້າຂາເຂົ້າ, ກົດລາຄາສິນຄ້າຂາອອກຂອງພວກເຮົາລົງ. ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາຂາອອກກັບຂາເຂົ້າຕິດພັນກັນ, ເພາະນຳອົງການຂາອອກ-ຂາເຂົ້າຕາມທິດທາງໜ້າທີ່ຂອງແຜນການແຫ່ງລັດ, ປົກປ້ອງ ແລະກະຕຸ້ນການຜະລິດພາຍໃນປະເທດ, ປະຕິບັດການແຈກຢາຍສິນຄ້າຂາເຂົ້າຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ແລະມີຈຸດສຸມ.

4.4.4.4 - <u>ເພີ່ງຂຶ້ນຄຸ້ມຄອງ, ສົ່ມທົບການຄຸ້ມຄອງຕາມຂະແໜງການ ກັບການຄຸ້ມຄອງຕາມເຂດແຄ້ວນ</u>.

ເມື່ອໃນຂອງການດັດແປງກົນໄກຄຸ້ມຄອງ ເສດຖະກິດຍັງກວມເອົາທັງບັນຫາໜ້າທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດນັ້ນຄືຕ້ອງແກ້ໄຂສາຍພົວພັນລະຫວ່າງສູນກາງກັບທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມທິດ <u>ການເພີ່ງຂຶ້ນໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ບົນພື້ນຖານຫລັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ</u>, ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ເປີດກວ້າງສິດໃຫ້ແກ່ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ໃນການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ.

ຕ້ອງມອບຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ກ່ອນອື່ນໝົດເພື່ອບັນດາເຂວງ ແລະການເພງມະຄອນ ໃຫ້ລະເລີງ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮັບຜິດຊອບຕໍ່ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະຕໍ່ສູນກາງ, ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຜະລິດ ແລະຊ໊ວດການເປັນຢູ່ຂອງທ້ອງຖິ່ນຢ່າງຮອບດ້ານ, ຊອກທຸກວິທີທາງ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍທຸກຄວາມສາມາດ ຂົມຊ໊ອນທາງ

ຄ້ານຊັບພະຍາກອນ ແລະແຮງງານຂອງຕົນ ເພື່ອຂະຫຍາຍການຜະລິດ, ເພື່ອຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນໃຫ້ສູງຂຶ້ນ ແລະປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສ້າງສັງຄົມນິຍົມຢູ່ໃນທ້ອປະເທດຢ່າງສົມກຽດ. ການພົວພັນລະຫວ່າງສູນກາງ ກັບທ້ອງຖິ່ນ ເປັນການພົວພັນແຫ່ງພັນທະສອງສ່ວນ, ດ້ວຍ ຈົ່ງຕ້ອງກຳນົດພັນທະຂອງແຕ່ລະຝ່າຍໃຫ້ລະອຽດ ຕາມແຜນການຄື ສູນກາງ ຕ້ອງຕອບສະໜອງສິ່ງໃດແດ່ໃຫ້ແກ່ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຊຸກຍູ້ເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວ, ແລະບັນດາທ້ອງຖິ່ນຕ້ອງສະໜອງສິ່ງໃດແດ່ໃຫ້ແກ່ສູນກາງ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດຂອງທ້ອປະເທດ ແລະເພື່ອປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ.

ນີ້ໄກການພົວພັນລະຫວ່າງສູນກາງກັບທ້ອງຖິ່ນ ເປັນນີ້ໄກມອບໝາ ດ້ວຍແຜນການທີ່ເປັນປົກກະຕິ, ບົນພື້ນຖານເຮັດລວມພັນທະຕ່ສູນກາງເລ້ວ ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ມີສິດທຳໃຊ້ຄຸນຄ່າ ແລະ ຜະລິດພັນທົ່ລົມແຜນການນັ້ນທັ້ງໝົດ ເພື່ອຂະຫຍາຍການຜະລິດ, ປ້ອແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ທ່ງດ້ານວັດຖຸ ແລະຈິດໃຈຂອງປະຊາຊົນ ຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະເຮັດລວມພັນທະຕ່ສູນກາງນັ້ນ ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ມີສິດສ້າງ, ຕິດຕາມແຜນການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດຂອງທ້ອງຖິ່ນ ຕາມທິດທ່ງຂະຫຍາຍເສດຖະກິດທ່ສູນກາງ ໄດ້ວ່າງອອກພັ້ມເພ ໃສ່ເສີມຂະຫຍາຍທຸກຄວາມສາມາດ ແລະ ທ່ແທ້ຈິງຂອງທ້ອງຖິ່ນຕົນ. ບັນດາທ້ອງຖິ່ນ ມີສິດເປີດ

ก้างการขุ้ขาย, การร่วมทุละกิด, การสำพันเสดถะกิดกับบันดาอิสาทะกิด และอิงการเสดถะกิดของสูนกาง และของท้องถิ่นๆ, มีสิดดำเนินการมีขาอ้ายก-ขาเอาตามข้อกำนิดของสูนกาง, ท้งนี้ เพื่อรับประกันให้สูนกางกำสิดผูกขาดด้านการคาต่างปะเทดอย่างเด็ดสอม. บันพันตามนะโยบาย เสดถะกิดลอมของสูนกางนั้น ท้องถิ่นต่างๆ มีสิดเร้ดใช้ นะโยบายถ่างกาวเป้นอันละอย่าด โดยให้แหดเพาะกับเงื่อมไขของท้องถิ่นติ้น, แต่ การมจะปะกาดใช้ ต่างไกสะเพาะผ่านสูนกางเสร่กอม.

๘.๔.๘.๕ - <u>บันหาธิบดอนอันเกิ่งในการดัดแปงกิมไกคุมคอง เสดถะกิด เด็มดัดแปงการจัดตั้งกิจคุมคอง เสดถะกิดให้ดีกว่าเก่า</u>. พอกเราต้องสุมใสแก้ไขบันดาบันหาต่มต่ดังลุมน้:

บันพันตามแยกสองพาละบ่ายาด ของการคุมคอง เสดถะกิด, ปะติ้ดการเบ่งงาน, เบ่งขัน, เบ่งความรับผิดชอบย่างจะแจ้ง และ สิ้นเหดสิ้นผัน ตามหลักการลอมสูนปะชาทิปะไต, ละบอบท้องพ่า และละบอบผู้กร่อรับผิดชอบหลายพ่าที่นั้นพอกเราต้องต่างพาลิดผ่อนจำนอนพันสังกัดในกิจคุมคองยู่ในทุกขั้นให้เบ้าบางลิ่ง, ลบล้างบันดาของละท่องกางและบันดาอิอ่ะของการคุมคองอันบ่จำเป้นนั้นออก, หลุดผ่อนแรงงานทางอ้อม, เร้ดให้กิจคุมคองกะทัดลัดเบ้าบาง, เค็อม

ໄຫວ ຢ່າງ ເຂົ້າ ແກ້ ເຂົ້າ ເກຣັ້ນ, ລວມ ສຸ້ມ, ມີ ໄຫວ ພິ, ມີ ປະສິດ ທິ ຜົ ສູ ເລ ະ ອຣ ກາ ມ ມີ ຄຸ ມ ມ ະ ພາ ບ ດີ. ໃ ນ ເ ງ ື ່ ອ ນ ໄ ຂ ທ ີ ່ ພ ັ ກ ກ ໍ າ ອ ໍ າ ນ ວ ຍ ຄ ວ າ ມ ສ ະ ດ ວ ກ ສ ະ ບ າ ຍ ແ ກ ່ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ແ ລ ະ ພ ັ ທ ນ າ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ຊ າ ດ ນ ັ ້ ນ ໆ ຈ ໍ າ ເ ປ ັ ນ ຕ ້ ອ ງ ມ ີ ກ ານ ສ ້ ອ ມ ແ ປ ງ ແ ລ ະ ສ ້ າ ງ ສ ິ ่ ง ອ ໍ ານ ວ ຍ ຄ ວ າ ມ ສ ະ ດ ວ ກ ສ ະ ບ າ ຍ ຕ ່ າ ງ ໆ ຂ ຶ ້ ນ ມ າ ເ ພ ື ่ ອ ຕ ອ ບ ສ ະ ໜ ອ ງ ຄ ວ າ ມ ຕ ້ ອ ງ ການ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ທ ີ ่ ມ ີ ຈ ໍ ານ ວ ນ ເ ພ ີ ่ ມ ຂ ຶ ້ ນ ຢ ່ າ ງ ບ ໍ ่ ຢ ຸ ດ ຢ ັ ้ ງ ນ ັ ้ ນ ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ້ ນ ວ ່ າ ການ ສ ້ ອ ມ ແ ປ ງ ແ ລ ະ ສ ້ າ ງ ສ ິ ่ ง ອ ໍ ານ ວ ຍ ຄ ວ າ ມ ສ ະ ດ ວ ກ ສ ະ ບ າ ຍ ຕ ່ າ ງ ໆ ຂ ຶ ້ ນ ມ າ ນ ັ ້ ນ ຈ ະ ຕ ້ ອ ງ ມ ີ ການ ປ ະ ສ ານ ງ ານ ກ ັ ນ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ກ ະ ຊ ວ ງ ທ ົ ່ ວ ໄ ປ ຕ ່ າ ງ ໆ ເ ພ ື ่ ອ ໃ ຫ ້ ການ ສ ້ ອ ມ ແ ປ ງ ແ ລ ະ ສ ້ າ ງ ສ ິ ่ ง ອ ໍ ານ ວ ຍ ຄ ວ າ ມ ສ ະ ດ ວ ກ ສ ະ ບ າ ຍ ຕ ່ າ ງ ໆ ນ ັ ້ ນ ເ ປ ັ ນ ໄ ປ ຕ າ ມ ແ ຜ ນ ການ ທ ີ ่ ວ າ ງ ໄ ວ ້ ແ ລ ະ ສ ອ ດ ຄ ล ้ อ ง ก ั บ ค ว า ม ต ้ อ ง ก า ร ข อ ง ป ร ะ ช า ช น ท ี ่ ม ี จ ำ น ว น เ พ ิ ่ ม ข ึ ้ น ต ล อ ด ไ ป ...

ປ.ປ.ມ - <u>ບັນດາ ບັນຫາ ພື້ ນ ຖານ ທ ີ ่ ຈ ະ ຕ ້ ອ ງ ເ ອ ົ າ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ໃ ນ ເ ວ ລ າ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ເ ມ ອ ທ າ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ພ ັ ກ.</u>

ໜ ້ າ ທ ີ ่ ຂ ອ ງ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ, ສ ະ ມ າ ຊ ິ ກ ພ ັ ກ ເ ຮ ົ າ ແ ຕ ່ ລ ะ ຄ ົ ນ ເ ປ ັ ນ ຕ ້ ອ ງ ເ ຊ ື ่ ອ ມ ຊ ຶ ມ ເ ມ ອ ທ າ ງ ຂ ອ ງ ພ ັ ກ ຢ ່ າ ງ ເ ລ ິ ກ ເ ຊ ິ ง ແ ລ ะ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ເ ມ ອ ທ າ ง ນ ี ้ ຢ ่ า ง ป ะ ด ิ ด ส ้ า ง ใ น ห น ้ า ท ี ่ ง ั น ล ะ อ ง ร ุ ด ข อ ง ต ิ ม . ใ น ข ะ ข อ ม อ ๊ ั ด แ ห ง ก า ม ป ะ ต ิ บ ั ด เ ม อ ท า ง เ ส ด ถ ะ ก ิ ด ข อ ง พ ั ก, ค ะ ม ะ พ ั ก ฮ ั ้ ม

ຕ່າງໆ ນັບແຕ່ສຸມກາງລົງເຖິງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຣາກຖານ, ພະນັກງານ ແລະ ສະມາຊິກພັກແຕ່ລະຄົນ ຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ ເຖິງບັນດາບັນຫາພື້ນຖານດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ຕິດແໜ້ນກັບຣາກຖານ, ກໍ່ສ້າງຣາກຖານໃຫ້ໜັກແໜ້ນເຂັ້ມແຂງຢ່າງຮອບດ້ານ, ເຮັດໃຫ້ແຕ່ລະຣາກຖານກາຍເປັນປ້ອມໜ້ສັງຄົມນິຍົມຢ່າງແທ້ຈິງ. ມີແຕ່ເຮັດໄດ້ດີເໝືອນໜ ທຸກເໝືອທາງ,ນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະລັດ ຈຶ່ງຈະບັນລຸຜົນເປັນຈິງ.

- ໃນທຸກວຽກງານ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດທິດນຳທີ່ວ່າ "ລັດແລະປະຊາຊົນພ້ອມກັນເຮັດ", "ສຸມກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນພ້ອມກັນເຮັດ". ດັ່ງນັ້ນ ເປັນມາດຕະການທີ່ດີກ່ອນໜ ສຳລັບລະດົມຄວາມອາດສາມາດ ແລະເສີມຂະຫຍາຍຫ້ວຄິດປະດິດສ້າງຂອງພົນທຸກຄົນ, ຂອງທຸກ ໆ ພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ແລະຂອງທຸກ ໆ ທ້ອງຖິ່ນໃນທົ່ວປະເທດ ເພື່ອກໍ່ສ້າງສັງຄົມນິຍົມ. ດັ່ງນັ້ນ ເປັນມາດຕະການອັນລະອຽດ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານແຕ່ລະຄົນ ແລະໃຫ້ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນເສີມຂະຫຍາຍສິດເປັນເຈົ້າຂອງຕົນ ໃນການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ, ຄຸ້ມຄອງ ປະເທດຊາດ.

- ຕ້ອງຖືເອົາການກໍ່ສ້າງກິດຈະການອັນຂະໜາດນ້ອຍ ແລະຂະໜາດກາງເປັນຕົ້ນຕໍ, ເຮັດໃຫ້ສຳເລັດຢ່າງຂາດຕົວ ໃນໄລຍະເວລາອັນສັ້ນ ແລະມີປະສິດທິຜົນ. ນາດຖານເພື່ອຕີລາຄາປະສິດທິຜົນໃນການຜະລິດ ທຸລະກິດເໝືອນການຜະລິດຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງ ບ ຢຸດຢັ້ງ, ຊ໊ວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊາວຜູ້ອອກແຮງງານໄດ້ຮັບການປ່ຽນແປງ

ໃຫ້ດີຂຶ້ນ ເລື້ອຍໆ, ຄົ້ນແຄວພະນັກງານກໍ່ເຕີບໃຫຽ່ຂຶ້ນ, ລະບົບຜະ
ເດັດການກໍານາຊຶບນັບມື້ນັບໜ້ອຍໜ້ອນເຂົ້ມແຂງ.

- <u>ສົມທົບລະຫວ່າງ ເສດຖະກິດກັບການປ້ອງກັນຊາດ ແລະ
ການປ້ອງກັນຊາດ ກັບ ເສດຖະກິດ</u>.

- <u>ເສີມຂະຫຽາຍຈິດໃຈ ເຜົ້າ ຕົ້ນ ເອງ, ສ້າງ ຄວາມ ເຂັ້ມແຂງ
ດ້ວຍ ຕົ້ນ ເອງ, ສົມທົບ ກັບ ການຮວມ ມືກັບ ສາ ກົນ ຢ່າງ ຖືກຕ້ອງ</u>.

ສະຫາຍ ທັ້ງ ຫລາຍ, ການ ຄຸ້ມ ຄອງ ເສດ ຖະ ກິດ ເປັນ ຂົງ ເຂດ
ໜຶ່ງ ທີ່ ຫຍຸ້ງ ຍາກ ແລະ ສັບ ສົນ ແທ້ ໆ. ສະ ພາບ ການ ຕ້ອ ຈຶ່ງ ມີ ການ ປ່ຽນ
ແປງ ຢ່າງ ເປັນ ປະ ຈໍາ, ກໍ ລັງ ການ ຜະ ລິດ ກໍ ຂະ ຫຽາຍ ຕ້ອ ເລື້ອຍໆ.
ດັ່ງ ນັ້ນ ລະ ບົບ ຄຸ້ມ ຄອງ ເສດ ຖະ ກິດ ໃນ ຖາ ນະ ທີ່ ເປັນ ສ່ວນ ປະ ກອບ ອັນ
ໜຶ່ງ ຂອງ ການ ພົວ ພັນ ການ ຜະ ລິດ ຈຶ່ງ ຕ້ອ ໄດ້ ມີ ການ ປຸ ລະ ນະ ມັນ ເລື້ອຍໆ
ໂດຍ ໃຫ້ ສອດ ຄອງ ກັບ ລັກ ສະ ນະ ແລະ ລະ ດັບ ແຫ່ ງ ການ ຂະ ຫຽາຍ ຕ້ວ
ຂອງ ກໍ ລັງ ການ ຜະ ລິດ. ຍ້ອນ ເຫດ ນັ້ນ ແຫ ລະ, ການ ກໍ່ ສ້າງ ລະ ບົບ
ຄຸ້ມ ຄອງ ເສດ ຖະ ກິດ ຈຶ່ງ ບ ເຫ ມ ຈະ ເຮັດ ແຕ ເທ ໜຶ່ງ ເທ ດຽວ ແລ ວ ກ
ເຊົ້າ, ຫາ ກ ເຫ ມ ຕ້ອ ມີ ການ ດັດ ແປງ, ປຸ ລຸ ນ ນ ຢ່ າ ງ ເປັ ນ ປ ະ ຈ ໍ
ໂດຍ ໃຫ້ ສອດ ຄອງ ກັບ ສະ ພາບ ການ ໃໝ ໃນ ແຕ ລ ະ ໄລ ຍ ະ ປ ະ ວ ັ ດ ສ າ ດ
ອັນ ເໝ ມ ອ ມ. ບົ ນ ຜ ັ ນ ຖ ານ ທ ິ ດ ສ ະ ດ ີ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ ທ ິ ມ າ ກ - ເ ລ ນ ິ ນ, ພ ວ ກ
ເຮົ າ ຕ ອ ງ ກ ໍ ເ ໝ ນ ບ ັ ນ ດ າ ບ ັ ນ ຫ າ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ນ ຈ ຸ ດ ໝ າ ຍ, ທ ລ ັ ກ ກ ານ ຂ ອ ງ ລ ะ
ບົ ບ ຄ ຸ ້ ມ ຄ ອ ງ ເ ສ ດ ຖ ะ ກ ິ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ, ພ ອ ມ ກ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ກ ໍ ຕ ອ ງ ມ ີ ໄ ຫ ວ ພ ິ ບ
ແ ລ ະ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ສ ຸ ຕ ໍ ໄ ວ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ ໃ ນ ບ ັ ນ ດ າ ບ ັ ນ ຫ າ ກ ຽ ວ ກ ັ ບ ຮ ຸ ບ ກ ານ ແ ລ ะ ວ ິ
ທ ີ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ. ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຕ ອ ງ ເ ຜ ີ ກ ເ ຜ ີ ນ ທ ລ ອ ມ ຈ ິ ນ ຕ ะ ນ າ ກ ານ ເ ສ ດ ຖ ะ

ກິດຈັ້ໃໝ່, ເດັດດ່ຽວປະລະຄວາມອຸ້ຍເຄີຍ ແລະ ວິທີຫ້ານາຫາກິນ
ອັນເກົ່າ ເຊິ່ງພິດຕົກຫໍ້ໄດ້ສຸດເລ້ວວ່າ ມັນບໍ່ສອດຄ່ອງອີກເລ້ວນັ້ນ,
ແລະກ້ານຫ້ໃຈນັ້ນດ້ານເໝ່ອຄິດໃໝ່. ນີ້ແຕ່ເຮັດຄືເໝ່ອນັ້ນ ພວກເຮົ້າ
ຈ່ຶງຈະສ້ານລະບົບຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ ທີ່ສອດຄ່ອງ ກັບເງ່ືອນໄຂຕ້ວ
ຈ່ິງຂອງປະເທດເຮົ້າຂ້ຶ້ນໄດ້ ...

ສາ ລະ ບານ

ຄຳນຳ

๑)- ຈຸດພິເສດຂອງສະພາບການ ແລະໜ້າທີ່ສະເພາະໜ້າ ๑

๔)- ໄລຍະໃໝ່, ທິດທາງໃໝ່, ໜ້າທີ່ໃໝ່ ແລະບາງບັນຫາຜົ້ມ
ຄາມເພື່ອຮັບປະກັນໄຊຊະນະຂອງສັງຄົມນິຍົມ ๓๔

๓)- ປັ້ນປຸງ ແລະຂະຫຍາຍສະຫະກອນ, ຊຸກຍູ້ການຜະລິດກະສິ
ກຳ-ປາ ໄມ້ ຢ່າງແຂງແຮງ ๗๘

๔)- ບາງບັນຫາໃຫຽ່ທາງດ້ານເສດຖະກິດທີ່ຄວນຮັບຮູ້ ๑๓๓

๕)- ທິດທາງລວມ, ຈຸດໝາຍຕົ້ນຕ ແລະໜ້າທີ່ຂອງແຜນການ
๕ ປີເທື່ອລັດ (๒๙๑- ๒๙๕) ๒๙๓

๖)- ເນື້ອໜາ, ທິດທາງ, ໜ້າທີ່ລວມຂອງການປະຕິວັດໃນ
ໄລຍະໃໝ่ ๘๐๐

๗)- ບາງບັນຫາລວມ ກ່ຽວກັບສະໜາມຜ່ານການຂ້ຶ້ນສັງຄົມ
ນິຍົມ ໂດຍຜ່ານໄລຍະຂະຫຍາຍຕົວທີ່ນິຍົມຢູ່ປະເທດ
ເຮົາ ๘๒๗

๘)- ບັນຫາດັດແປງ ແລະສ້າງກົ້ມໄກຸ່້ມຄອງເສດຖະກິດໃນ

ຍ້ານທາງທຳອິດຂອງສະໄໝຂ້ານຜ່ານກ້າວຂັ້ນສັງຄົມນິຍົມ
ຢູ່ປະເທດເຮົາ ๔๒๗
๗)- ສິບປີ ບົ່ນເສັ້ນທາງ ກ້າວຂັ້ນສັງຄົມນິຍົມ .....ໜ້າ ๔
๑๐)- ທິດທາງ ແລະໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງ
ສະໄໝຂ້ານຜ່ານ ແລະຂອງຊຸມປີສະເພາະໜ້າ ๔๐๔

ພິມເລືອກຊັ້ນ 2
ພິມຄັ້ງທີໜຶ່ງ ຈຳນວນ 6.000 ຫົວ
ພິມແລ້ວ ວັນທີ 2 ທັນວາ 1987